

ΒΙΒΛΙΟΝ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΩΝ ΠΕΡΙΚΟΠΩΝ

Προκείμενα καὶ Αλληλουϊάρια
ΠΑΣΧΑ ΑΝΤΙΠΑΣΧΑ ΜΥΡΟΦΟΡΩΝ ΠΑΡΑΔΥΤΟΥ ΣΑΜΑΡΕΙΤΙΔΟΣ ΤΥΦΛΟΥ ΠΑΤΕΡΩΝ ΠΙΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ
E01 E02 E03 E04 E05 E06 E07 E08 E09 E10 E11 E12 E13 E14 E15 E16 E17 E18 E19 E20 E21 E22 E23 E24 E25 E26 E27 E28 E29 E30 E31
E32 E33
E34 ΑΠΟΚΡΕΩ ΤΥΡΟΦΑΓΟΥ ΝΗΣΤΕΙΩΝ ΒΑΪΩΝ
ΜΗΝΕΣ: 09 10 11 12 01 02 03 04 05 06 07 08
ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΓΑΜΟΝ ΕΥΧΕΛΑΙΟΝ ΚΟΙΜΗΘΕΝΤΑΣ

Προκείμενα τοῦ Αποστόλου
καὶ
Αλληλουϊάρια τοῦ Εὐαγγελίου

Τῶν Κυριακῶν
ἐν αἷς οὐ συμπίπτει ἔορτή

Προκείμενον. Ἡχος α'
Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς.
Στίχ. Αγαλλιάσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ.

Αλληλούϊα Ἡχος α'
Ο Θεός ὁ διδοὺς ἐκδικήσεις ἐμοί καὶ ὑποτάξας λαοὺς ὑπ' ἐμέ.
Στίχ. Μεγαλύνων τὰς σωτηρίας τοῦ βασιλέως αὐτοῦ καὶ ποιῶν ἔλεος τῷ χριστῷ αὐτοῦ.

Κοινωνικόν
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν.

Προκείμενον. Ἡχος β'
Ίσχυς μου καὶ ὕμνησίς μου ὁ Κύριος.
Στίχ. Παιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ Κύριος.

Αλληλούϊα Ἡχος β'
Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως.
Στίχ. Κύριε, σῶσον τὸν βασιλέα, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν.

Προκείμενον. Ἡχος γ'
Ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν, ψάλατε.
Στίχ. Πάντα ἔθυνη κροτήσατε χεῖρας.

Αλληλούϊα Ἡχος γ'
Ἐπί σοι, Κύριε, ἥλπισα, μὴ καταισχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα.
Στίχ. Γενοῦ μοι εἰς Θεὸν ὑπερασπιστὴν.

Προκείμενον. Ἡχος δ'
Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.
Στίχ. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Αλληλούϊα Ἡχος δ'
Ἐντεινε καὶ κατευοδοῦ καὶ βασίλευε ἔνεκεν ἀληθείας καὶ πραότητος καὶ δικαιοσύνης.
Στίχ. Ὑγάπησας δικαιοσύνην καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν.

Προκείμενον. Ἡχος πλ. α'
Σύ, Κύριε, φυλάξαις ἡμᾶς καὶ διατηρήσαις ἡμᾶς.
Στίχ. Σῶσόν με, Κύριε, δτι ἐκλέλοιπεν ὅσιος.

Αλληλούϊα Ἡχος πλ. α'
Τὰ ἔλεη σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ἄσομαι.
Στίχ. Ὄτι εἴπας· Εἰς τὸν αἰῶνα ἔλεος οἰκοδομηθήσεται.

Προκείμενον. Ἡχος πλ. β'
Σῶσον τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Στίχ. Πρός σέ, Κύριε, κεκράζομαι, ὁ Θεός μου.

Αλληλούϊα Ἡχος πλ. β'
Ο κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ Ὅψιστου, ἐν σκέπῃ τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ αὐλισθήσεται.
Στίχ. Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ· ἀντιλήπτωρ μου εἰ.

Προκείμενον. Ἡχος βαρύς

Κύριος Ἰσχὺν τῷ λαῷ αὐτοῦ δώσει.

Στίχ. Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱὸν Θεοῦ, ... ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν καὶ τιμήν.

Αλληλούϊα . Ἡχος βαρός

Ἀγαθόν τὸ ἔξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ.

Στίχ. Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωΐ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Προκείμενον. Ἡχος πλ. δ'

Ἐνξασθε καὶ ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Στίχ. Γνωστός ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός, ἐν τῷ Ἰσραὴλ μέγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Αλληλούϊα Ἡχος πλ. δ'

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν.

Στίχ. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἔξομολογήσει.

Τῶν Καθημερινῶν

Ψαλλόμενα καθ' ὅλην τὴν ἑβδομάδα ἐν αἷς ἡμέραις οὐκ ἔστιν ἑορτή

Δευτέρα

Τῶν Ασωμάτων

Προκείμενον. Ἡχος δ'

Ο ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πινεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Στίχ. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Αλληλούϊα Ἡχος β'

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν, πάντες οἱ ἀγγελοι αὐτοῦ.

Κοινωνικόν

Ο ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πινεύματα καὶ τοὺς λειτουργούς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Τρίτη

Τοῦ Προδρόμου

Προκείμενον. Ἡχος βαρός

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

Στίχ. Εἰσάκουσσον, ὁ Θεός, τῆς φωνῆς μου.

Αλληλούϊα Ἡχος β'

Δίκαιος ὡς φοίνιξ ἀνθήσει, καὶ ὥστεὶ ἡ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται

Στίχ. Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσει.

Κοινωνικόν

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.

Τετάρτη

Τῆς Θεοτόκου

Προκείμενον. Ἡχος γ'

Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον καὶ ἡγαλλίασε τὸ πινεύμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρί μου.

Στίχ. Ὄτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ.

Αλληλούϊα Ἡχος πλ. δ'

Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Στίχ. Όμοσε Κύριος τῷ Δαυΐδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσει αὐτήν.

Κοινωνικόν

Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι.

Πέμπτη

Τῶν Ἅγιων Αποστόλων

Προκείμενον. Ἡχος πλ. δ'

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοί διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Αλληλούϊα Ἡχος α'

Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε.

Στίχ. Ο Θεὸς ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ ἀγίων.

Κοινωνικόν

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.

Παρασκευῆ

Σταυρώσιμον

Προκείμενον. Ἡχος βαρός

Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν

Στίχ. Ο Κύριος ἐβασίλευσεν, ὁργιζέσθωσαν λαοί.

Αλληλούϊα Ἡχος α'

Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἡς ἐκτήσω ἀπ' ἀρχῆς

Στίχ. Ό δε Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Κοινωνικόν

Σωτηρίαν εἰργάσω ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

ἢ

Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου. Αλληλούϊα.

Σαββάτω

Νεκρώσιμον

Προκείμενον. Ἡχος πλ. β'

Εὐφράνθητε ἐπὶ Κύριον καὶ ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι.

Στίχ. Μακάριοι ὡν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι.

Αλληλούϊα Ἡχος πλ. β'

Μακάριοι ὁν ἔξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνόν αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Κοινωνικόν

Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ· τοῖς εὐθέσι πρέπει αἰνεσις.

ἢ

Μακάριοι ὁν ἔξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε· καὶ τὸ μνημόσυνόν αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

A N T I F O N A

Ψαλλόμενα ἐν τῇ Λειτουργίᾳ τῆς τοῦ Πάσχα Κυριακῆς, καὶ καθ' ὅλην τὴν Διακαινήσιμον Ἐβδομάδα.

Αντίφωνον α'

Ἡχος β'

Στίχ. Αλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου. . .

Στίχ. Ψάλατε δὴ τῷ ὄνόματι αὐτοῦ, δότε δόξαν ἐν αἰνέσει αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου. . .

Στίχ. Εἴπατε τῷ Θεῷ, Ως φοβερὰ τὰ ἔργα σου. Ἐν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεώς σου ψεύσονταί σε οἱ ἔχθροί σου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου. . .

Στίχ. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοὶ καὶ ψαλάτωσάν σοι, ψαλάτωσαν δὴ τῷ ὄνόματι σου "Ὕψιστε.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου. . .

Δόξα. . . Καὶ νῦν. . .

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου. . .

Αντίφωνον β'

Ἡχος ὁ αὐτὸς

Στίχ. Ό Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι. Αλληλούϊα.

Στίχ. Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδόν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ. . .

Στίχ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός, ἔξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ. . .

Στίχ. Εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ. . .

Δόξα. . . Καὶ νῦν. . .

Ο Μονογενὴς Γιός καὶ Λόγος του Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων καὶ καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἀγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐναυθρωπήσας, σταυρωθείς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θαυμάτω θάνατον πατήσας, εἰς ὡν της Αγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Αγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Αντίφωνον γ'

Ἡχος α'

Στίχ. Αναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἔχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Απολυτίκιον Ἡχος πλ. α'

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θαυμάτω θάνατον πατήσας, καὶ ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Στίχ. Ως ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ὡς τίκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.

Χριστὸς ἀνέστη. . .

Στίχ. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

Χριστὸς ἀνέστη. . .

Στίχ. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἦν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Χριστὸς ἀνέστη. . .

Εἰσοδικὸν

Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ. . .

Εἴτα τὸ Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν. . . γ'.

Ἡ Υπακοὴ Ἡχος δ'

Προλαβοῦσατ τὸν ὅρθρον αἱ περὶ Μαριάμ, καὶ εὐροῦσαι τὸν λίθον ἀποκυλισθέντα τοῦ μνήματος, ἤκουον ἐκ τοῦ Ἀγγέλου, Τὸν ἐν φωτὶ ἀϊδίῳ ὑπάρχοντα, μετὰ νεκρῶν τί ζητεῖτε ώς ἄνθρωπον; βλέπετε τὰ ἐντάφια σπάργανα, δράμετε, καὶ τῷ κόσμῳ κηρύξατε, ώς ἡγέρθη ὁ Κύριος, θαυματώσας τὸν θάνατον, ὅτι ὑπάρχει Θεοῦ Υἱός, τοῦ σώζοντος τὸ γένος τῶν ἄνθρωπων.

Κοντάκιον Ἡχος πλ. δ'

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατῆλθες ἀθάνατε, ἀλλὰ τοῦ Ἅδου καθεῖλες τὴν δύναμιν, καὶ ἀνέστης ώς νικητής, Χριστὲ ὁ Θεός, γυναιξὶ Μυροφόροις φθεγξάμενος, Χαίρετε, καὶ τοῖς σοῖς Αποστόλοις εἰρήνην δωρούμενος ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων ἀνάστασιν.

Ἀντὶ δὲ τοῦ Τρισάγιον

Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε, Άλληλούϊα.

Προκείμενον. Ἡχος πλ. δ'

Αὕτη ἡμέρα ἦν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Στίχ. Εξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰώνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Πράξεων τῶν Αποστόλων τὸ Ανάγνωσμα 1:1-8

Τὸν μὲν πρῶτον λόγον ἐποιησάμην περὶ πάντων, ὡς Θεόφιλε, ὃν ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς ποιεῖν τε καὶ διδάσκειν ἄχρι ἣς ἡμέρας ἐντειλάμενος τοῖς ἀποστόλοις διὰ πνεύματος ἀγίου οὓς ἐξελέξατο ἀνελήφθη· οἵς καὶ παρέστησεν ἐαυτὸν ζῶντα μετὰ τὸ παθεῖν αὐτὸν ἐν πολλοῖς τεκμηρίοις, δι’ ἡμερῶν τεσσαράκοντα ὀπτανόμενος αὐτοῖς καὶ λέγων τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Καὶ συναλιζόμενος παρήγγειλεν αὐτοῖς ἀπὸ Ιεροσολύμων μὴ χωρίζεσθαι, ἀλλὰ περιμένειν τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πατρὸς ἦν ἡκούσατέ μου· ὅτι Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν ὑδατι, ὑμεῖς δὲ ἐν πνεύματι βαπτισθεσθε ἀγίω οὐ μετὰ πολλὰς ταύτας ἡμέρας. Οἱ μὲν οὖν συνελθόντες ἡρώτων αὐτὸν λέγοντες, Κύριε, εἰ ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ ἀποκαθιστάνεις τὴν βασιλείαν τῷ Ἰσραήλ; εἶπεν δὲ πρὸς αὐτούς, Οὐχ ὑμῶν ἔστιν γνῶναι χρόνους ἢ κατιροὺς οὓς ὁ πατήρ ἔθετο ἐν τῇ ἴδιᾳ ἐξουσίᾳ· ἀλλὰ λήψεσθε δύναμιν ἐπελθόντος τοῦ ἀγίου πνεύματος ἐφ' ὑμᾶς, καὶ ἔσεσθε μου μάρτυρες ἐν τε Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Σαμαρείᾳ καὶ ἔως ἐσχάτου τῆς γῆς.

Άλληλούϊα. Ἡχος δ'

Σύ, Κύριε, ἀναστὰς οἰκτειρήσεις τὴν Σιών.

Στίχ. Εξ οὐρανοῦ ἐπέβλεψεν ὁ Κύριος

Κοινωνικὸν

Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε, πηγῆς ἀθανάτου γεύσασθε.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ

Προκείμενον. Ἡχος πλ. δ'

Ἐις πᾶσαν τὴν γῆν ἔξηλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Πράξεων τῶν Αποστόλων τὸ Ανάγνωσμα 1:12-17, 1:21-26

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ὑπέστρεψαν οἱ Απόστολοι εἰς Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ ὅρους τοῦ καλούμενου Ἐλαιῶνος, ὃ ἔστιν ἐγγὺς Ἱερουσαλὴμ Σαββάτου ἔχον ὄδόν. Καὶ ὅτε εἰσῆλθον, εἰς τὸ ὑπερῷον ἀνέβησαν οὖς ἥσαν καταμένοντες, ὃ τε Πέτρος καὶ Ἰωάννης καὶ Ἰάκωβος καὶ Ἀνδρέας, Φίλιππος καὶ Θωμᾶς, Βαρθολομαῖος καὶ Ματθαῖος, Ἰάκωβος Ἀλφαῖον καὶ Σίμων ὁ ζηλωτὴς καὶ Ἰούδας Ἰακώβου. Οὗτοι πάντες ἥσαν προσκαρτεροῦντες ὁμοθυμαδὸν τῇ προσευχῇ σὺν γυναιξὶ καὶ Μαριάμ τῇ μητρὶ τοῦ Ἰησοῦ καὶ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ. Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις ἀναστὰς Πέτρος ἐν μέσῳ τῶν ἀδελφῶν εἶπεν (ἥν τε ὄχλος ὀνομάτων ἐπὶ τὸ αὐτὸν ὡς ἐκατὸν εἴκοσι)· Ἄνδρες ἀδελφοί, ἔδει πληρωθῆναι τὴν γραφὴν ἦν προεῖπεν τὸ Πνεῦμα τὸ ἄγιον διὰ στόματος Δανίδη περὶ Ἰούδα τοῦ γενομένου ὄδηγοῦ τοῖς συλλαβοῦσι τὸν Ἰησοῦν, ὅτι κατηριθμημένος ἦν σὺν ἡμίν καὶ ἐλαχεῖ τὸν κλῆρον τῆς διακονίας ταύτης. Καὶ ἐστησαν δύο, Ἰωσῆφ τὸν καλούμενον Βαρσαββᾶν, ὃς ἐπεκλήθη Ἰοῦστος, καὶ Ματθίαν. Καὶ προσευχάμενοι εἶπον· Σὺ Κύριε, καρδιογνώστα πάντων, ἀνάδειξον ὃν ἔξελέξω ἐκ τούτων τῶν δύο ἔνα λαβεῖν τὸν κλῆρον τῆς διακονίας ταύτης καὶ ἀποστολῆς, ἀφ' ἣς παρεβήται Ἰούδας πορευθῆναι εἰς τὸν τόπον τὸν ἴδιον. Καὶ ἔδωκαν κλῆρους αὐτῶν, καὶ ἐπεσεν ὁ κλῆρος ἐπὶ Ματθίαν, καὶ συγκατεψήσθη μετὰ τῶν ἔνδεκα ἀποστόλων.

Άλληλούϊα. Ἡχος α'

Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου.

Στίχ. Ο Θεός ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ Αγίων.

ΤΡΙΤΗ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ

Προκείμενον. Ἡχος γ'

Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον.

Στίχ. Οτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ

Πράξεων τῶν Αποστόλων τὸ Ανάγνωσμα 2:14-21

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, σταθεὶς ὁ Πέτρος σὺν τοῖς ἔνδεκα ἐπῆρε τὴν φωνὴν αὐτοῦ καὶ ἀπεφθέγξατο αὐτοῖς· Ἄνδρες Ἰουδαῖοι καὶ οἱ κατοικοῦντες Ἱερουσαλὴμ πάντες, τοῦτο ὡμίν γνωστὸν ἔστω καὶ ἐνωτίσασθε τὰ ὅρματά μου. Οὐ γάρ ὡς ὑμεῖς ὑπολαμβάνετε οὗτοι μεθύουσιν· ἔστι γὰρ ὥρα τρίτη τῆς ἡμέρας, ἀλλὰ τοῦτο ἔστιν τὸ εἰρημένον διὰ τοῦ

προφήτου Ἰωάννη, Καὶ ἔσται ἐν ταῖς ἑσχάταις ἡμέραις, λέγει ὁ Θεός, ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ Πνεύματός μου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα· καὶ προφητεύσουσιν οἱ νίοὶ ὑμῶν καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν, καὶ οἱ νεανίσκοι ὑμῶν ὄρασεις ὅψουνται, καὶ οἱ πρεσβύτεροι ὑμῶν ἐνύπνια ἐνύπνιασθήσονται· καὶ γε ἐπὶ τοὺς δούλους μου καὶ ἐπὶ τὰς δούλας μου ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκέιναις ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ Πνεύματός μου, καὶ προφητεύσουσιν. Καὶ δώσω τέρατα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω καὶ σημεῖα ἐπὶ τῆς γῆς κάτω, αἷμα καὶ πῦρ καὶ ἀτμίδα καπνοῦ· ὁ ἥλιος μεταστραφήσεται εἰς σκότος καὶ ἡ σελήνη εἰς αἴμα πρὶν ἐλθεῖν ἡμέραν Κυρίου τὴν μεγάλην καὶ ἐπιφανῆ· Καὶ ἔσται πᾶς ὃς ἐὰν ἐπικαλέσηται τὸ ὄντομα Κυρίου σωθήσεται.

Αλληλούϊα. Ἡχος πλ. δ'

Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀράπαυσιν σου
Στίχ. Όμοισε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν

ΤΕΤΑΡΤΗ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ

Προκείμενον. Ἡχος πλ. β'

Μνησθήσομαι τοῦ ὄντος σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ

Στίχ. Άκουσον θύγατρε καὶ ἔδε καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ανάγνωσμα 2:22-38

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, εἶπε Πέτρος πρὸς τὸν λαὸν· Ἀνδρες Ἰσραὴλίται, ἀκούσατε τοὺς λόγους τούτους· Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον, ἄνδρα ἀποδειγμένον ἀπὸ τοῦ Θεοῦ εἰς ὑμᾶς δυνάμεστο καὶ τέραστο καὶ σημεῖοις οἵς ἐποίησε δι’ αὐτοῦ ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ ὑμῶν, καθὼς αὐτὸι οἰδατε, τοῦτον τῇ ὥρισμένη βουλῇ καὶ προγνώσει τοῦ Θεοῦ ἔκδοτον λαβόντες, διὰ χειρῶν ἀνόμων προσπήξαντες ἀνείλατε, ὃν ὁ Θεὸς ἀνέστησεν λύσας τὰς ὀδῖνας τοῦ θανάτου, καθότι οὐκ ἦν δυνατὸν κρατεῖσθαι αὐτὸν ὑπ’ αὐτοῦ· Δαυὶδ γάρ λέγει εἰς αὐτὸν· Προορώμην τὸν Κύριον ἐνώπιόν μου διὰ παντός, ὅτι ἐκ δεξιῶν μού ἔστιν, ἵνα μὴ σαλευθῶ. Διὰ τοῦτο ηνφράνθη ἡ καρδία μου καὶ ἡγαλλιάσατο ἡ γλώσσα μου, ἔτι δὲ καὶ ἡ σάρξ μου κατασκηνώσει ἐπ’ ἐλπίδι· ὅτι οὐκ ἐγκαταλείψεις τὴν ψυχήν μου εἰς ᾧ δῆμην, οὐδὲ δώσεις τὸν ὄστιόν σου ἰδεῖν διαφθοράν. Ἐγνώρισάς μοι ὄδοντς ζωῆς, πληρώσεις με εὐφροσύνης μετὰ τοῦ προσώπου σου. Ἀνδρες ἀδελφοί, ἐξὸν εἰπεῖν μετὰ παρροήσας πρὸς ὑμᾶς περὶ τοῦ πατριάρχου Δαυὶδ, ὅτι καὶ ἐτελεύτησε καὶ ἐτάφη καὶ τὸ μνῆμα αὐτοῦ ἔστιν ἐν ἡμῖν ἄχρι τῆς ἡμέρας ταύτης· προφήτης οὗν ὑπάρχων, καὶ εἰδὼς ὅτι ὅρκω ὕμοσεν αὐτῷ ὁ Θεὸς ἐκ καρποῦ τῆς ὁσφύος αὐτοῦ καθίσαι ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ, προΐδων ἐλάλησεν περὶ τῆς ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ ὅτι οὔτε ἐγκατελείφθη εἰς ᾧ δῆμην τοῦ Θεοῦ ὑψωθεὶς τῇ τε ἐπαγγελίᾳ τοῦ τοῦ ἀγίου Πνεύματος λαβών παρὰ τοῦ πατρὸς ἐξέχει τοῦτο ὃ μνᾶ ὑμεῖς καὶ βλέπετε καὶ ἀκούετε. Οὐ γάρ Δαυὶδ ἀνέβη εἰς τοὺς οὐρανούς, λέγει δὲ αὐτός· Εἴπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου ἔως ἂν θῶ τὸν ἔχθρον σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου. Ασφαλῶς οὖν γινωσκέτω πᾶς οἶκος Ἰσραὴλ ὅτι καὶ Κύριον καὶ Χριστὸν αὐτὸν ὁ Θεός ἐποίησε, τοῦτον τὸν Ἰησοῦν δύν ὑμεῖς ἔσταυρώσατε. Ακούσαντες δὲ κατευνύησαν τῇ καρδίᾳ, εἶπόν τε πρὸς τὸν Πέτρον καὶ τοὺς λοιποὺς ἀποστόλους· Τί ποιήσωμεν, ἀνδρες ἀδελφοί; Πέτρος δὲ ἔφη πρὸς αὐτούς· Μετανοήσατε, καὶ βαπτισθήτω ἔκαστος ὑμῶν ἐπὶ τῷ ὄντομα τῆς Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Αλληλούϊα. Ἡχος γ'

Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου ταὸν Κύριον καὶ ἡγαλλίασε τὸ Πνεῦμά μου.

ΠΕΜΠΤΗ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ

Προκείμενον. Ἡχος γ'

Ψάλατε τῷ Θεῷ ὑμῶν ψάλατε.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ανάγνωσμα 2:38-43

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, εἶπε Πέτρος πρὸς τὸν λαὸν· Μετανοήσατε, καὶ βαπτισθήτω ἔκαστος ὑμῶν ἐπὶ τῷ ὄντομα τῆς Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν, καὶ λήψεσθε τὴν δωρεάν τοῦ ἀγίου Πνεύματος· ὑμῖν γάρ ἔστιν ἡ ἐπαγγελία καὶ τοῖς τέκνοις ὑμῶν καὶ πᾶσι τοῖς εἰς μακράν ὄσους ἀν προσκαλέσηται Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ετέροις τε λόγοις πλειστοὶ διεμαρτύρετο, καὶ παρεκάλει αὐτοὺς λέγων· Σώθητε ἀπὸ τῆς γενεᾶς τῆς σκολιᾶς ταύτης. Οἱ μὲν οὖν ἀποδεξάμενοι τὸν λόγον αὐτοῦ ἐβαπτίσθησαν, καὶ προσετέθησαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ψυχάς ὡσεὶ τρισχίλιαι. Ἡσαν δὴ προσκαρτεροῦντες τῇ διδαχῇ τῶν Αποστόλων καὶ τῇ κοινωνίᾳ, τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου καὶ ταῖς προσευχαῖς. Ἐγένετο δὲ πάσῃ ψυχῇ φόβος, πολλά τε τέρατα καὶ σημεῖα διὰ τῶν ἀποστόλων ἐγίνετο.

Αλληλούϊα. Ἡχος δ'

Ἐντεινε καὶ κατευνοῦ καὶ βασίλευε.

Στίχ. Ηγάπησαν δικαιοσύνην καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ

Προκείμενον. Ἡχος δ'

Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ανάγνωσμα 3:1-8

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, Πέτρος καὶ Ἰωάννης ἀνέβαινον εἰς τὸ Ἱερόν ἐπὶ τὴν ὡραν τῆς προσευχῆς τὴν ἐνάτην. Καί τις ἀνήρ χωλὸς ἐξ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ ὑπάρχων ἐβαστάζετο· ὃν ἐτίθουν καθ’ ἡμέραν πρὸς τὴν θύραν τοῦ Ἱεροῦ τὴν λεγομένην Ὁραίων τοῦ αἵτειν ἐλεημοσύνην παρὰ τῶν εἰσπορευομένων εἰς τὸ Ἱερόν· δὲς ἴδων Πέτρον καὶ Ἰωάννην μέλλοντας εἰσιέναι εἰς τὸ Ἱερόν ἥρωτα ἐλεημοσύνην. Ατεινός δὲ Πέτρος εἰς αὐτὸν σὺν τῷ Ἱωάννῃ εἶπε· βλέψων εἰς ἡμᾶς· Ο δὲ ἐπειχεὶν αὐτοῖς, προσδοκῶν τι παρ’ αὐτῶν λαβεῖν. Εἶπε δὲ Πέτρος· ἀγρύπνιον καὶ χρυσίον οὐχ ὑπάρχει μοι· δὲ ἔχω, τοῦτο σοι δίδωμι· ἐν τῷ ὄντομα τῆς Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Ναζωραίου ἔγειρε καὶ περιπάτει. Καὶ πιάσας αὐτὸν τῆς δεξιᾶς χειρὸς ἤγειρε· παραχρῆμα δὲ ἐστερεώθησαν αὐτοῦ αἱ βάσεις καὶ τὰ σφυρά, καὶ ἐξαλλόμενος ἔστη καὶ περιεπάτει· καὶ εἰσῆλθε σὺν αὐτοῖς εἰς τὸ Ἱερόν, περιπατῶν καὶ ἀλλόμενος καὶ αἰνῶν τὸν Θεόν.

Αλληλούϊα. Ἡχος α'

Ἐξομολογήσουνται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου Κύριε.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ

Προκείμενον. Ἡχος γ'

Κύριος φωτισμός μου καὶ σωτήρ μου.

Στίχ. Κύριος ὑπερασπιστὴς ταῆς ζωῆς μου

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα 3:1-16

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, κρατοῦντος τοῦ ἱαθέντος χωλοῦ τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάννην, συνέδραμε πρὸς αὐτοὺς πᾶς ὁ λαός ἐπὶ τῇ στοᾷ τῇ καλούμενῃ Σολομῶντος ἔκθαμβοι. Ἰδῶν δὲ Πέτρος ἀπεκρίνατο πρὸς τὸν λαόν· ἄνδρες Ἰσραὴλίται, τί θαυμάζετε ἐπὶ τούτῳ, ἢ ἡμῖν ἡ ἀτενίζετε ως ἵδια δυνάμεις ἡ εὐσεβεία πεποιηκόσι τοῦ περιπατεῖν αὐτόν· ὁ Θεὸς Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακὼβ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, ἐδόξασε τὸν παῖδα αὐτοῦ Ἰησοῦν· διὸ ὑμεῖς μὲν παρεδώκατε καὶ ἡρηκόσασθε αὐτὸν κατὰ πρόσωπον Πιλάτου, κρίναντος ἐκείνου ἀπολύειν· ὑμεῖς δὲ τὸν ἄγιον καὶ δίκαιον ἡρηκόσασθε, καὶ ἡτησασθε ἄνδρα φονέα χαρισθῆναι ὑμῖν, τὸν δὲ ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς ἀπεκτείνατε, διὸ ὁ Θεὸς ἥγειρεν ἐκ νεκρῶν, οὐδὲ ὑμεῖς μάρτυρές ἐσμεν. Καὶ ἐπὶ τῇ πίστει τοῦ ὄντος αὐτοῦ τοῦτον, διὸ θεωρεῖτε καὶ οἴδατε, ἐστερέωσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ ἡ πίστις ἡ δι' αὐτοῦ ἔδωκεν αὐτῷ τὴν ὅλοκληρίαν ταύτην ἀπέναντι πάντων ὑμῶν.

Ἀλληλούϊα. Ἡχος πλ. α'

Ο Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο.

Στίχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΑΝΤΙΠΑΛΑΣΧΑ

Προκείμενον. Ἡχος γ'

Μέγας ὁ Κύριος καὶ μεγάλη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ὅτι ἀγαθός

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα 5:12-20

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, διὰ τῶν χειρῶν τῶν ἀποστόλων ἐγίνετο σημεῖα καὶ τέρατα ἐν τῷ λαῷ πολλὰ· (καὶ ἦσαν ὁμοθυμαδὸν ἄπαντες ἐν τῇ Στοᾷ Σολομῶντος. Τῶν δὲ λοιπῶν οὐδεὶς ἐτόλμα κολλᾶσθαι αὐτοῖς, ἀλλ᾽ ἐμεγάλυνεν αὐτοὺς ὁ λαός· μᾶλλον δὲ προσετίθεντο πιστεύοντες τῷ Κυρίῳ πλήθη ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν· ὥστε κατὰ τὰς πλατείας ἐκφέρειν τοὺς ἀσθενεῖς καὶ τιθέναι ἐπὶ κλινῶν καὶ κραβάττων, ἵνα ἐρχομένου Πέτρου κανὸν ἡ σκιὰ ἐπισκιάσῃ τινὶ αὐτῶν. Συνήρχετο δὲ καὶ τὸ πλήθος τῶν πέριξ πόλεων Ἱερουσαλήμ, φέροντες ἀσθενεῖς καὶ ὄχλουμένους ὑπὸ πινευμάτων ἀκαθάρτων, οἵτινες ἐθεραπεύοντο ἄπαντες. Αινοτάς δὲ ὁ ἀρχιερεὺς καὶ πάντες οἱ σὺν αὐτῷ, ἡ οὖσα αἵρεσις τῶν Σαδδουκαίων, ἐπλήσθησαν ζήλου καὶ ἐπέβαλον τὰς χεῖρας ἐπὶ τοὺς ἀπόστολους καὶ ἔθεντο αὐτοὺς ἐν τηρήσιες δημοσίᾳ. Ἄγγελος δὲ Κυρίου διὰ νυκτὸς ἤνοιξε τὰς θύρας τῆς φυλακῆς ἐξαγαγών τε αὐτοὺς εἶπε· Πορεύεσθε καὶ σταθέντες λαλεῖτε ἐν τῷ ιερῷ τῷ λαῷ πάντα τὰ ὅρματα τῆς ζωῆς ταύτης.

Ἀλληλούϊα. Ἡχος πλ. δ'

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ

Στίχ. Οὐτὶ Θεός μέγας Κύριος

ΔΕΥΤΕΡΑ Β' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα 3:19-26

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, εἶπε Πέτρος πρὸς τὸν λαὸν· Μετανοήσατε οὖν καὶ ἐπιστρέψατε εἰς τὸ ἔξαλειφθῆναι ὑμῶν τὰς ἀμαρτίας, ὅπως ἀν ἐλθωσι καὶροὶ ἀναψύξεως ἀπὸ προσώπου τοῦ Κυρίου καὶ ἀποστείλῃ τὸν προκεχειρισμένου ὑμῖν Χριστὸν Ἰησοῦν, διὸ δεῖ οὐρανὸν μὲν δέξασθαι ἄχρι χρόνων ἀποκαταστάσεως πάντων ὡν ἐλάλησεν ὁ Θεὸς διὰ στόματος πάντων τῶν ἀγίων αὐτοῦ προφητῶν ἀτ' αἰδῶνος. Μωνῆς μὲν γὰρ πρὸς τοὺς πατέρας εἶπεν ὅτι προφήτην ὑμῖν ἀναστήσει Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν ἐκ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν ὡς ἐμέ· αὐτοῦ ἀκούσεσθε κατὰ πάντα ὅσα ἀν λαλήσῃ πρὸς ὑμᾶς. Ἐσται δὲ πᾶσα ψυχή, ἥτις ἔαν μὴ ἀκούσῃ τοῦ Προφήτου ἐκείνου, ἐξολοθρευθήσεται ἐκ τοῦ λαοῦ. Καὶ πάντες δὲ οἱ προφῆται ἀπὸ Σαμουὴλ καὶ τῶν καθεξῆς ὅσοι ἐλάλησαν, καὶ κατήγειλαν τὰς ἡμέρας ταύτας. Ὑμεῖς ἔστε νίοι τῶν Προφητῶν καὶ τῆς διαθήκης ἡς διέθετο ὁ Θεὸς πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, λέγων πρὸς Ἀβραὰμ· καὶ ἐν τῷ σπέρματί σου ἐνευλογηθήσονται πᾶσαι αἱ πατριαὶ τῆς γῆς· ὑμῖν πρῶτον ὁ Θεὸς ἀναστήσας τὸν παῖδα αὐτοῦ Ἰησοῦν ἀπέστειλεν αὐτὸν εὐλογοῦντα ὑμᾶς ἐν τῷ ἀποστρέψειν ἔκαστον ἀπὸ τῶν πονηριῶν ὑμῶν.

ΤΡΙΤΗ Β', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα 4:1-10

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, λαλούντων τῶν ἀποστόλων πρὸς τὸν λαὸν ἐπέστησαν αὐτοῖς οἱ ἱερεῖς καὶ ὁ στρατηγὸς τοῦ ιεροῦ καὶ οἱ Σαδδουκαῖοι, διαπούντων διὰ τὸ διδάσκειν αὐτοὺς τὸν λαὸν καὶ καταγγέλλειν ἐν τῷ Ἰησοῦ τὴν ἀνάστασιν τῶν νεκρῶν· καὶ ἐπέβαλον αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ ἔθεντο εἰς τήρησιν εἰς τὴν αὔριον· ἥν γὰρ ἐσπέρα ἦδη. Πολλοὶ δὲ τῶν ἀκουσάντων τὸν λόγον ἐπίστευσαν, καὶ ἐγενήθη ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀνδρῶν ὡσεὶ χιλιάδες πέντε. Ἐγένετο δὲ ἐπὶ τὴν αὔριον συναχθῆναι αὐτῶν ἄρχοντας καὶ πρεσβυτέρους καὶ γραμματεῖς εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ Ἀνναν τὸν ἀρχιερέα καὶ Κατάφαν καὶ Ἰωάννην καὶ Ἀλέξανδρον καὶ ὅσοι ἡσαν ἐκ γένους ἀρχιερατικοῦ, καὶ στήσαντες αὐτούς ἐν τῷ μέσῳ ἐπιυθάναντο· ἐν ποίᾳ δυνάμεις ἡ ἐν ποίᾳ ὄντων ἀριθμὸς τοῦτον ὑμεῖς; τότε Πέτρος πλησθεὶς Πιερύματος Ἀγίου εἶπε πρὸς αὐτούς· ἄρχοντες τοῦ λαοῦ καὶ πρεσβύτεροι τοῦ Ἰσραὴλ, εἰ ἡμεῖς σήμερον ἀνακρινόμεθα ἐπὶ εὐεργεσίᾳ ἀνθρώπου ἀσθενοῦς, ἐν τίνι οὐντος σέσωσται, γνωστὸν ἔστω πᾶσιν ὑμῖν καὶ παντὶ τῷ λαῷ Ἰσραὴλ ὅτι ἐν τῷ ὄντων ἀριθμῷ τοῦ Ιησοῦ Χριστοῦ τοῦ Ναζωραίου, διὸ ὑμεῖς ἐσταυρώσατε, διὸ ὁ Θεὸς ἥγειρεν ἐκ νεκρῶν, ἐν τούτῳ οὐντος παρέστηκεν ἐνώπιον ὑμῶν ὑγιῆς.

ΤΕΤΑΡΤΗ Β' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα 4:13-22

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, θεωροῦντες οἱ Ιουδαῖοι τὴν Πέτρον παρρησίαν καὶ Ἰωάννην, καὶ καταλαβόμενοι ὅτι ἀνθρωποι ἀγράμματοί εἰσι καὶ ίδιῶται, ἐθαύμαζον, ἐπεγίνωσκόν τε αὐτοὺς ὅτι σὺν τῷ Ἰησοῦ ἥσαν, τὸν δὲ ἀνθρωπον βλέποντες σὺν αὐτοῖς ἐστῶτα τὸν τεθεραπευμένον, οὐδὲν εἶχον ἀντειπεῖν. Κελεύσαντες δὲ αὐτοὺς ἔξω τοῦ συνεδρίου ἀπελθεῖν, συνέβαλλον πρὸς ἀλλήλους λέγοντες· τί ποιήσωμεν τοῖς ἀνθρώποις τούτοις; ὅτι μὲν γάρ γνωστὸν σημεῖον

γέγονε δι' αὐτῶν, πᾶσι τοῖς κατοικοῦσιν Ἰερουσαλὴμ φωνερόν, καὶ οὐ δυνάμεθα ἀρνήσασθαι· ἀλλ᾽ ἵνα μὴ ἐπὶ πλεῖστον διαινεμῆθῃ εἰς τὸν λαόν, ἀπειλῇ ἀπειλησόμεθα αὐτοῖς μηκέτι λαλεῖν ἐπὶ τῷ ὄντος μηδενὶ ἀνθρώπων. Καὶ καλέσαντες αὐτοὺς παρήγγειλαν αὐτοῖς τὸ καθόλου μὴ φθεγγεσθαι μηδὲ διδάσκειν ἐπὶ τῷ ὄντος τοῦ Ἰησοῦ. Οὐ δὲ Πέτρος καὶ Ἰωάννης ἀποκριθέντες πρὸς αὐτοὺς εἶπον· εἰ δίκαιον ἔστιν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ὑμῶν ἀκούειν μᾶλλον ἡ τοῦ Θεοῦ, κρίνατε. Οὐ δυνάμεθα γὰρ ἡμεῖς ἀ εἴδομεν καὶ ἡκούσαμεν μὴ λαλεῖν οἱ δὲ προσαπειλησάμενοι ἀπέλυσαν αὐτούς, μηδὲν εὑρίσκοντες τὸ πῶς κολάσουνται αὐτούς, διὰ τὸν λαόν, ὅτι πάντες ἐδόξαζον τὸν Θεόν ἐπὶ τῷ γεγονότι· ἐτῶν γάρ ἦν πλειόνων τεσσαράκοντα ὁ ἀνθρώπος ἐφ' ὃν ἐγεγόνει τὸ σημεῖον τοῦτο τῆς ἴσσεως.

ΠΕΜΠΤΗ Β ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα 4:23, 2:1-2

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀπολυθέντες οἱ Ἀπόστολοι ἥλθον πρὸς τὸν ἰδίους καὶ ἀπήγγειλαν ὅσα πρὸς αὐτοὺς οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι εἶπον. Οἱ δὲ ἀκούσαντες ὄμοιθυμαδὸν ἤραν φωνὴν πρὸς τὸν Θεόν καὶ εἶπον· Δέσποτα, σὺ ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς, ὁ διὰ στόματος Δαυΐδ τοῦ παιδός σου εἰπὼν· Ἱνα τι ἐφρόναξαν ἔθην καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά; παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ οἱ ἀρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸν κατὰ τὸν Κυρίου καὶ κατὰ τὸν Χριστοῦ αὐτοῦ. Συνήχθησαν γὰρ ἐπὶ τὸν ἄγιον παιδία σου Ἰησοῦν, δὲν ἔχρισας, Ἡρώδης τε καὶ Πόντιος Πιλάτος σὺν ἔθνεστι καὶ λαοῖς Ἰσραήλ, ποιῆσαι ὅσα ἡ χείρ σου καὶ ἡ βουλὴ σου προώρισε γενέσθαι· καὶ τὰ νῦν, Κύριε, ἐπιδειπλανεῖ τὰς ἀπειλὰς αὐτῶν, καὶ δός τοῖς δούλοις σου μετὰ παρρησίας πάσης λαλεῖν τὸν λόγον σου ἐν τῷ τὴν χειρά σου ἐκτείνειν σε εἰς ἵστιν καὶ σημεῖα καὶ τέρατα γίνεσθαι διὰ τοῦ ὄντος τοῦ ἀγίου παιδός σου Ἰησοῦ. Καὶ δεηθέντων αὐτῶν, ἐσαλεύθη ὁ τόπος ἐν ᾧ ἦσαν συνηγμένοι· καὶ ἐπλήσθησαν ἄπαντες Πνεύματος Ἀγίου, καὶ ἐλάλουν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ μετὰ παρρησίας.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Β ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα 5:1-11

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀνὴρ δὲ τις Ἀνανίας ὄντος ἐπώλησεν κτῆμα· καὶ ἐνοσφίσαστο ἀπὸ τῆς τιμῆς, συνειδύνας καὶ τῆς γνωστικός, καὶ ἐνέγκας μέρος τι παρὰ τὸν πόδας τῶν ἀποστόλων ἔθηκεν. Εἶπεν δὲ ὁ Πέτρος, Ἀνανίᾳ· διὰ τί ἐπλήρωσεν ὁ Σατανᾶς τὴν καρδίαν σου ψεύσασθαί σε τὸ πνεῦμα τὸ ἄγιον καὶ νοσφίσασθαί ἀπὸ τῆς τιμῆς τοῦ χωρίου; οὐχὶ μένον σοι ἔμενεν καὶ πραθὲν ἐν τῇ σῇ ἔξουσίᾳ ὑπῆρχε; τί ὅτι ἔθου ἐν τῇ καρδίᾳ σου τὸ πρᾶγμα τοῦτο; οὐκ ἐψεύσω ἀνθρώποις ἀλλὰ τῷ Θεῷ. Ακούων δὲ ὁ Ἀνανίας τὸν λόγον τούτους πεσὼν ἐξέψυξε· καὶ ἐγένετο φόβος μέγας ἐπὶ πάντας τοὺς ἀκούοντας ταῦτα. Αναστάντες δὲ οἱ νεώτεροι συνέστειλαν αὐτὸν καὶ ἐξενέγκαντες ἔθαψαν. Ἐγένετο δὲ ὡς ὁρῶν τριῶν διάστημα καὶ ἡ γυνὴ ἀντοῦ μὴ εἰδυῖα τὸ γεγονός εἰσῆλθεν. Απεκρίθη δὲ πρὸς αὐτὴν Πέτρος· Εἰπέ μοι, εἰ τοσούτου τὸ χωρίον ἀπέδοσθε; ή δὲ εἶπεν, Ναί, τοσούτου. Οὐ δὲ Πέτρος πρὸς αὐτήν· Τί ὅτι συνεφωνήθη ὑμῖν πειράσαι τὸ Πνεῦμα Κυρίου; ίδού οἱ πόδες τῶν θαψάντων τὸν ἄνδρα σου ἐπὶ τῇ θύρᾳ καὶ ἐξοίσουν σε. Ἐπεσε δὲ παραχρῆμα πρὸς τὸν πόδα αὐτοῦ καὶ ἐξέψυξεν· εἰσελθόντες δὲ οἱ νεανίσκοι εὗρον αὐτὴν νεκράν, καὶ ἐξενέγκαντες ἔθαψαν πρὸς τὸν ἄνδρα αὐτῆς. Καὶ ἐγένετο φόβος μέγας ἐφ' ὅλην τὴν ἐκκλησίαν καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς ἀκούοντας ταῦτα.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ Β', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα 5:21-32

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, εἰσῆλθον οἱ Ἀπόστολοι εἰς τὸ ἱερὸν καὶ ἐδίδασκον. Παραγενόμενος δὲ ὁ ἀρχιερεὺς καὶ οἱ σὺν αὐτῷ συνεκάλεσαν τὸ συνέδριον καὶ πᾶσαν τὴν γερουσίαν τῶν νιῶν Ἰσραήλ, καὶ ἀπέστειλαν εἰς τὸ δεσμωτήριον ἀχθῆναι αὐτούς. Οἱ δὲ ὑπηρέται παραγενόμενοι οὐχὶ εὔρονται αὐτοὺς ἐν τῇ φυλακῇ, ἀναστρέψαντες δὲ ἀπήγγειλαν λέγοντες ὅτι τὸ μὲν δεσμωτήριον εὑρομενοί εἰσταις πάσῃ ἀσφαλείᾳ καὶ τοὺς φύλακας ἐστῶτας πρὸ τῶν θυρῶν, ἀνοίξαντες δὲ ἔσω, οὐδένας εὑρομενός. Ως δὲ ἤκουσαν τοὺς λόγους τούτους ὃ τε στρατηγὸς τοῦ ἱεροῦ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς, διηπόρουν περὶ αὐτῶν τί ἀν γένοιτο τοῦτο. Παραγενόμενος δὲ τις ἀπήγγειλεν αὐτοῖς ὅτι ίδου οἱ ἄνδρες οὓς ἔθεσθε ἐν τῇ φυλακῇ εἰσὶν ἐν τῷ ἱερῷ ἐστῶτες καὶ διδάσκοντες τὸν λαόν. Τότε ἀπελθών ὁ στρατηγὸς σὺν τοῖς ὑπηρέταις ἤγαγεν αὐτούς, οὐ μετὰ βίας· ἐφοβούντο γὰρ τὸν λαόν, μὴ λιθασθῶσιν. Αγαγόντες δὲ αὐτοὺς ἐστησαν ἐν τῷ συνεδρίῳ. καὶ ἐπηρώτησεν αὐτούς ὁ ἀρχιερεὺς λέγων· Οὐ παραγγελίᾳ παρηγγείλαμεν ὑμῖν μὴ διδάσκειν ἐπὶ τῷ ὄντος τούτων; καὶ ίδού πεπληρώκατε τὴν Ἰερουσαλὴμ τῆς διδαχῆς ὑμῶν, καὶ βούλεσθε ἐπαγαγεῖν ἐφ' ἡμᾶς τὸ αἷμα τοῦ ἀνθρώπου τούτου. Αποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος καὶ οἱ ἀπόστολοι εἶπαν· Πειθαρχεῖν δεῖ Θεῷ μᾶλλον ἡ ἀνθρώποις. Οὐ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν ἥγειρεν Ἰησοῦν, δὲν ὑμεῖς διεχειρίσασθε κρεμάσαντες ἐπὶ ξύλον· τοῦτον ὁ Θεὸς ἀρχηγὸν καὶ σωτῆρα ὑψώσε τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ, δοῦναι μετάνοιαν τῷ Ἰσραὴλ καὶ ἀφεσιν ἀμαρτιῶν. Καὶ ἡμεῖς ἐσμεν μάρτυρες τῶν ὅμιλάτων τούτων, καὶ τὸ Πνεῦμα δὲ τὸ ἄγιον δὲ ἔδωκεν ὁ Θεὸς τοῖς πειθαρχοῦσιν αὐτῷ.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΡΙΤΗ ΤΩΝ ΜΥΡΟΦΟΡΩΝ

Προκείμενον. Ἡχος β'

Ἴσχυς μου καὶ ὑμησίς μου ὁ Κύριος

Στίχ. Παιδεύων ἐπαίδευσε με ὁ Κύριος

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα 6:1-7

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, πληθυσμῶν τῶν μαθητῶν ἐγένετο γογγυσμὸς τῶν Ἑλληνιστῶν πρὸς τὸν Ἐβραίους, ὅτι παρεθεωροῦστο ἐν τῇ διακονίᾳ τῇ καθημερινῇ αἱ χῆραι αὐτῶν. Προσκαλεσάμενοι δὲ οἱ Δώδεκα τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν εἶπον· Οὐκ ἀρεστόν ἔστιν ἡμᾶς καταλείψαντας τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ διακονεῖν τραπέζαις· ἐπισκέψασθε οὖν, ἀδελφοί, ἄνδρας ἔξ ὑμῶν μαρτυρουμένους ἐπτὰ πλήρεις πινεύματος καὶ σοφίας, οὓς καταστήσομεν ἐπὶ τῆς χρείας ταύτης· ἡμεῖς δὲ τῇ προσευχῇ καὶ τῇ διακονίᾳ τοῦ λόγου προσκαρτερήσομεν. Καὶ ἤρεσεν ὁ λόγος ἐνώπιον παντὸς τοῦ πλήθους, καὶ ἐξελέξαντο Στέφανον, ἄνδρα πλήρη πίστεως ἀγίου, καὶ Φίλιππον καὶ Πρόχορον καὶ Νικάνορα καὶ Τίμωνα καὶ Παρμενᾶν καὶ Νικόλαον προστήλυτον Αντιοχέα, οὓς ἐστησαν ἐνώπιον τῶν ἀποστόλων, καὶ προσευξάμενοι ἐπέθηκαν αὐτοῖς τὰς χεῖρας. Καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ηὔσανεν, καὶ ἐπληθύνετο ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν ἐν Ἰερουσαλὴμ σφόδρα, πολὺς τε τῶν ἱερέων τῷ πίστει.

Αλληλούϊα. Ἡχος β'

Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως.

Στίχ. Κύριε, σῶσον τὸν βασιλέα, καὶ ἐπάκοουσον ἡμῶν.

ΔΕΥΤΕΡΑ Γ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα 6:8-15; 7:1-5, 47-60

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, Στέφανος πλήρης πίστεως καὶ δυνάμεως ἐποίει τέρατα καὶ σημεῖα μεγάλα ἐν τῷ λαῷ. Αἱέστησαν δέ τινες τῶν ἐκ τῆς συναγωγῆς τῆς λεγομένης Λιβερτίνων καὶ Κυρηναίων καὶ Αλεξανδρέων καὶ τῶν ἀπό Κιλικίας καὶ Ασίας συζητοῦντες τῷ Στεφάνῳ, καὶ οὐκ Ἰσχον ἀντιστῆναι τῇ σοφίᾳ καὶ τῷ Πνεύματι ὃ ἐλάλει. Τότε ὑπέβαλον ἄνδρας λέγοντας ὅτι· Ακηκόαμεν αὐτοῦ λαλοῦντος ρήματα βλάσφημα εἰς Μωϋσῆν καὶ τὸν Θεόν· συνιεκίνησάν τε τὸν λαὸν καὶ τοὺς πρεσβυτέρους καὶ τοὺς γραμματεῖς, καὶ ἐπιστάντες συνήρπασαν αὐτὸν καὶ ἔγαγον εἰς τὸ συνεδρίον, ἕστησάν τε μάρτυρας ψευδεῖς λέγοντας· Ὁ ἄνθρωπος οὗτος οὐ πάντας ῥήματα βλασφημα λαλῶν κατὰ τὸν τόπον τοῦ ἀγίου τούτου καὶ τοῦ νόμου· ἀκηκόαμεν γὰρ αὐτὸν λέγοντος ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος οὗτος κατατύλει τὸν τόπον τοῦτον καὶ ἀλλάζει τὰ ἔθη ἡ πρέσβεις τοῦ Ιησοῦς Μωϋσῆς. Καὶ ἀτενίσαντες εἰς αὐτὸν ἀπαντες οἱ καθεζόμενοι ἐν τῷ συνεδρίῳ εἶδον τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὥστε πρόσωπον ἀγγέλου. Εἴπε δὲ ὁ ἀρχιερεὺς· εἰ ἄρα ταῦτα οὕτως ἔχει; Ὁ δὲ ἔφη· Ἄνδρες ἀδελφοί καὶ πατέρες, ἀκούσατε. ὁ Θεός τῆς δόξης ὥφη τῷ πατρὶ ἡμῶν Ἀβραὰμ ὅντι ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ, πρὶν ἦ κατοικῆσαι αὐτὸν ἐν Χαρράν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν· ἔξελθε ἐκ τῆς γῆς σου καὶ ἐκ τῆς συγγενείας σου, καὶ δεῦρο εἰς γῆν ἣν σοι δεῖξω. Τότε ἔξελθων ἐκ γῆς Χαλδαίων κατώκησεν ἐν Χαρράν. Κάκειθεν μετὰ τὸ ἀποθανεῖν τὸν πατέρα αὐτοῦ μετώκισεν αὐτὸν εἰς τὴν γῆν ταύτην εἰς ἣν ὑμεῖς νῦν κατοικεῖτε· καὶ οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ κληρονομίαν ἐν αὐτῇ οὐδὲ βῆμα ποδός. Σολομὼν δὲ ὡκοδόμησεν αὐτῷ οἶκον. Άλλ' οὐχ ὁ ὑψιστος ἐν χειροποιήτοις ναοῖς κατοικεῖ, καθὼς ὁ Προφήτης λέγει· ὁ οὐρανός μοι θρόνος, ἡ δὲ γῆ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν μου· ποῖον οἶκον οἰκοδομήσετέ μοι, λέγει Κύριος, ἡ τίς τόπος τῆς καταπαύσεώς μου; Οὐχὶ ἡ χείρ μου ἐποίησε ταῦτα πάντα; Σκληροτράχηλοι καὶ ἀπερίτημοι τῇ καρδίᾳ καὶ τοῖς ὠσίν, ὑμεῖς ἀεὶ τῷ Πνεύματι τῷ Ἀγίῳ ἀντιπίπτετε, ὡς οἱ πατέρες ὑμῶν καὶ ὑμεῖς. Τίνα τῶν προφητῶν οὐκ ἐδίωξαν οἱ πατέρες ὑμῶν; καὶ ἀπέκτειναν τοὺς προκαταγγείλαντας περὶ τῆς ἐλεύσεως τοῦ δικαίου, οὐ νῦν ὑμεῖς προδόται καὶ φονεῖς γεγένησθε· οἵτινες ἐλάβετε τὸν νόμον εἰς διαταγὰς ἀγγέλων, καὶ οὐκ ἐφύλαξατε. Ἀκούοντες δὲ ταῦτα διεπρίοντο ταῖς καρδίαις αὐτῶν καὶ ἐβρυχούν ἐπ' αὐτόν τοὺς ὄδόντας. Υπάρχων δὲ πλήρης Πνεύματος Ἀγίου, ἀτενίσας εἰς τὸν οὐρανὸν εἶδε δόξαν Θεοῦ καὶ Ἰησοῦν ἐστῶτα ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ, καὶ εἶπεν· ἰδοὺ θεωρῶ τοὺς οὐρανοὺς ἀνεῳγμένους καὶ τὸν Γίδιον τοῦ ἀνθρώπου ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ ἐστῶτα. Κράξαντες δὲ φωνῇ μεγάλῃ συνέσχον τὰ ὕτα αὐτῶν καὶ ὥρμησαν οὐρανὸν ἐπ' αὐτόν, καὶ ἐκβαλόντες ἔξω τῆς πόλεως ἐλιθοβόλουν. Καὶ οἱ μάρτυρες ἀπέθεντο τὰ ἴματα αὐτῶν παρὰ τοὺς πόδας νεανίου καλούμενου Σαύλου, καὶ ἐλιθοβόλουν τὸν Στέφανον, ἐπικαλούμενον καὶ λέγοντα· Κύριε Ἰησοῦ, δέξαι τὸ πνεῦμά μου. Θεὶς δὲ τὰ γόνατα ἔκραξε φωνῇ μεγάλῃ· Κύριε, μὴ στήσης αὐτοῖς τὴν ἀμαρτίαν ταύτην. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐκοιμήθη.

ΤΡΙΤΗ Γ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα 8:5-17

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, Φίλιππος κατελθὼν εἰς πόλιν τῆς Σαμαρείας ἐκήρυξεν αὐτοῖς τὸν Χριστόν. Προσεῖχον δὲ οἱ ὄχλοι τοῖς λεγομένοις ὑπὸ τοῦ Φίλιππου οὐρανὸν ἐπιθέων τὰ ἀκούειν αὐτοὺς καὶ βλέπειν τὰ σημεῖα ἀποίει. Πολλῶν γὰρ τῶν ἔχόντων πνεύματα ἀκάθαρτα βωντα φωνῇ μεγάλῃ ἐξήρχετο, πολλοὶ δὲ παραλελυμένοι καὶ χωλοὶ ἐθεραπεύθησαν, καὶ ἐγένετο χαρὰ μεγάλη ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ. Ἀνὴρ δέ τις ὄντος Σίμων προϋπήρχεν ἐν τῇ πόλει μαγεύων καὶ ἐξιστῶν τὸ ἔθνος τῆς Σαμαρείας, λέγων εἰναὶ τινα ἔαυτὸν μέγαν· ὡς προσεῖχον πάντες ἀπὸ μικροῦ ἔως μεγάλου λέγοντες· οὗτος ἐστιν η δύναμις τοῦ Θεοῦ ἡ μεγάλη. Προσεῖχον δὲ αὐτῷ διὰ τὸ ἱκανῷ χρόνῳ ταῖς μαγεύαις εἶξεστακέναι αὐτούς. Ὁτε δὲ ἐπίστευσαν τῷ Φίλιππῳ εὐαγγελιζομένῳ τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ ὄντος Ιησοῦ Χριστοῦ, ἐβαπτίζοντο ἄνδρες τε καὶ γυναῖκες. Οὐ δέ Σίμων καὶ αὐτὸς ἐπίστευσε, καὶ βαπτισθεὶς ἦν προσκαρτερῶν τῷ Φίλιππῳ, θεωρῶν τε δυνάμεις καὶ σημεῖα γινόμενα ἐξίστατο. Ἀκούσαντες δὲ οἱ Ἱεροσολύμοις ἀπόστολοι ὅτι δέκετα καὶ Σαμάρεια τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ἀπέστειλαν πρὸς αὐτοὺς τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάννην· οἵτινες καταβάντες προστήναντο περὶ αὐτῶν ὅπως λάβωσι Πνεῦμα· Ἀγιον· οὐπω γὰρ ἦν ἐπ' οὐδενὶ αὐτῶν ἐπιπεπτωκός, μόνον δὲ βεβαπτισμένοι ὑπῆρχον εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. Τότε ἐπετίθουν τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτούς, καὶ ἐλάμβανον Πνεῦμα· Ἀγιον.

ΤΕΤΑΡΤΗ Γ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα 8:18-25

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, θεασάμενος ὁ Σίμων ὅτι διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν τῶν ἀποστόλων δίδοται τὸ Πνεῦμα τὸ Ἀγιον, προσήνεγκεν αὐτοῖς χρήματα λέγων· δότε κάμοι τὴν ἔξουσίαν ταύτην, ἵνα ὡς ἐὰν ἐπιθῶ τὰς χεῖρας λαμβάνῃ Πνεῦμα Ἀγιον. Πέτρος δὲ εἶπε πρὸς αὐτὸν· τὸ ἀργύριον σου σὺν σοὶ εἴη εἰς ἀπώλειαν, ὅτι τὴν δωρεὰν τοῦ Θεοῦ ἐνόμισας διὰ χρημάτων κτᾶσθαι· οὐκ ἐστὶ σοι μερὶς οὐδὲ κλῆρος ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ· ὡς γὰρ καρδία σου οὐκ ἐστιν εὐθεῖα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Μετανόησον οὖν ἀπὸ τῆς κακίας σου ταύτης, καὶ δεηθήτι τοῦ Θεοῦ εἰ ἄρα ἀφεθήσεται σοι η ἐπίνοια τῆς καρδίας σου· εἰς γὰρ χολὴν πικρίας καὶ σύνδεσμον ἀδικίας ὄρῳ σε ὄντα. Αποκριθεὶς δὲ ὁ Σίμων εἶπε· δεήθητε ὑμεῖς ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς τὸν Θεόν ὅπως μηδὲν ἐπέλθῃ ἐπ' ἐμὲ ὡς εἰρήκατε. Οἱ μὲν οὖν διαμαρτυράμενοι καὶ λαλήσαντες τὸν λόγον τοῦ Κυρίου ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ, πολλάς τε κώμας τῶν Σαμαρειτῶν εὐηγγελίσαντο.

ΠΕΜΠΤΗ Γ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα 8:26-39

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, Ἀγγελος Κυρίου ἐλάλησε πρὸς Φίλιππου λέγων· ἀνάστηθι καὶ πορεύου κατὰ μεσημβρίαν ἐπὶ τὴν ὄδον τὴν καταβαίνουσαν ἀπὸ Ἱερουσαλήμ εἰς Γάζαν· αὐτὴν ἐστὶν ἔρημος. Καὶ ἀναστὰς ἐπορεύθη. Καὶ ίδοὺ ἀνὴρ Αἰθίοπς εὐνοῦχος δυνάστης Κανδάκης τῆς βασιλίσσης Αἰθιόπων, δος ἦν ἐπὶ πάσης τῆς Γάζης αὐτῆς, δος ἐληγύθει προσκυνήσων εἰς τὸν Φίλιππον, τεθωρῶν τε δυνάμεις καὶ σημεῖα γινόμενα ἐξίστατο. Η δὲ περιοχὴ τῆς γραφῆς ἦν ἀνεγίνωσκεν ἦν αὐτῇ· ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἔχθη· καὶ ὡς ἀμύδος ἐναντίον τοῦ κείροντος αὐτὸν ἀφωνος, οὕτως οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ. Ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτοῦ ἡ κρίσις αὐτοῦ ἥρθη· τὴν δὲ γενεὰν αὐτοῦ τίς διηγήσεται; Ὁτι αἱρεται ἀπὸ τῆς γῆς ἡ ζωὴ ἀυτοῦ. Αποκριθεὶς δὲ ὁ Φίλιππος οὐδὲν οὐδὲνος τῷ Φίλιππῳ λέγει τὸν Φίλιππον εἶπε· δέομαι σου, περὶ τίνος ὁ προφήτης λέγει τοῦτο; Περὶ ἑαυτοῦ ἦν περὶ ἑτέρου τινός· Αινούχας δὲ ὁ Φίλιππος τὸ στόμα αὐτοῦ καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς γραφῆς ταύτης εὐηγγελίσαστο αὐτῷ τὸν Ἰησοῦν. Ος δὲ ἐπορεύοντο κατὰ τὴν ὄδον, ἥλθον ἐπὶ τὴν ὄδωρ, καὶ φωσὶν ὁ εὐνοῦχος· ίδού ὄδωρ· τί κωλύει με βαπτισθῆναι; εἶπε δὲ ὁ Φίλιππος· εἰ πιστεύεις ἔξ οὐλης τῆς καρδίας,

κατέβησαν ἀμφότεροι εἰς τὸ ὄντωρ, ὃ τε Φίλιππος καὶ ὁ εὐνοῦχος, καὶ ἐβάπτισεν αὐτόν. Ὅτε δὲ ἀνέβησαν ἐκ τοῦ ὄντωρος, Πνεῦμα Κυρίου ἤρπασε τὸν Φίλιππον, καὶ οὐκ εἶδεν αὐτὸν οὐκέτι ὁ εὐνοῦχος· ἐπορεύετο γὰρ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ χαίρων.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Γ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ανάγνωσμα 8:40; 9:1-19

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, Φίλιππος εὑρέθη εἰς "Ἄζωτον, καὶ διερχόμενος εὐηγγελίζετο τὰς πόλεις πάσας ἔως τοῦ ἐλθεῖν αὐτὸν εἰς Καισάρειαν. Ὁ δὲ Σαῦλος, ἔτι ἐμπινέων ἀπειλῆς καὶ φόνου εἰς τοὺς μαθητὰς τοῦ Κυρίου, προσελθὼν τῷ ἀρχιερεῖ ἥτισατο πάρ' αὐτὸν ἐπιστολὰς εἰς Δαμασκὸν πρὸς τὰς συναγαγῆς, ὅπως ἔαν τινας εὗρῃ τῆς ὁδοῦ ὄντας, ἄνδρας τε καὶ γυναῖκας, δεδμένους ἀγάγη εἰς Ἰερουσαλήμ. Ἐν δὲ τῷ πορεύεσθαι ἐγένετο αὐτὸν ἐγγίζειν τῇ Δαμασκῷ, ἔξαιφνης τε αὐτὸν περιήστραψεν φῶς ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ πεσὼν ἐπὶ τὴν γῆν ἤκουσεν φωνὴν λέγουσαν αὐτῷ· Σαούλ, τί με διώκεις; Εἶπε δέ, Τίς εἰ, Κύριε; ὁ δέ, Ἐγώ εἰμι Ἰησοῦς ὃν σὺ διώκεις· σκληρόν σοι πρὸς κέντρα λακτίζειν. Τρέμων τε καὶ θαμβῶν εἶπε· Κύριε τί με θέλεις ποιῆσαι; Καὶ ὁ Κύριος εἶπε πρὸς αὐτὸν· ἀνάστηθι καὶ εἰσελθε εἰς τὴν πόλιν, καὶ λαλήθησεταί σοι τί σε δεῖ ποιεῖν. Οἱ δὲ ἄνδρες οἱ συνοδεύοντες αὐτῷ εἰστήκεισαν ἐνεοί, ἀκούοντες μὲν τῆς φωνῆς μηδένα δὲ θεωροῦντες. Ἕγερθη δὲ Σαῦλος ἀπὸ τῆς γῆς, ἀνεωγμένων δὲ τῶν ὄφθαλμῶν αὐτοῦ οὐδὲνα ἔβλεπε· χειραγωγοῦντες δὲ αὐτὸν εἰσήγαγον εἰς Δαμασκόν. Καὶ ἦν ἡμέρας τρεῖς μὴ βλέπων, καὶ οὐκ ἔφαγεν οὐδὲ ἔπιεν. Ἡν δέ τις μαθητὴς ἐν Δαμασκῷ ὄντος τοῦ Ἄνανιας, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Κύριος ἐν ὄραματι· Ἄνανια. Ὁ δὲ εἶπεν· Ἰδού ἐγώ, Κύριε. Ὁ δὲ Κύριος πρὸς αὐτὸν· Ἄναστας πορεύθητι ἐπὶ τὴν ὥμην τὴν καλούμενην Εὐθείαν καὶ ζήτησον ἐν οἰκίᾳ Ἰούδα Σαῦλον ὄντος τοῦ Ταρσέα· ἵδον γὰρ προσεύχεται, καὶ εἰδεν ἄνδρα ἐν ὄραματι ὄντος τοῦ Ἄνανιαν εἰςελθόντα καὶ ἐπιθέντα αὐτῷ τὰς χεῖρας ὅπως ἀναβλέψῃ. Απεκρίθη δὲ Ἄνανιας· Κύριε, ἀκήκοα ἀπὸ πολλῶν περὶ τοῦ ἀνδρὸς τούτου, ὅσα κακὰ ἐποίησε τοῖς ἀγίοις σου ἐν Ἰερουσαλήμ· καὶ ὥδε ἔχει ἔξουσίαν παρὰ τῶν ἀρχιερέων δῆσαι πάντας τοὺς ἐπικαλουμένους τὸ ὄνομά σου. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ Κύριος· Πορεύου, ὅτι σκεύος ἐκλογῆς μοι ἐστιν οὗτος τοῦ βαστάσαι τὸ ὄνομά μου ἐνώπιον ἔθνων τε καὶ βασιλέων νιών τε Ἰσραὴλ· ἐγὼ γὰρ ὑποδέξω αὐτῷ ὅσα δεῖ αὐτὸν ὑπὲρ τοῦ ὄντος μου παθεῖν. Ἀπῆλθεν δὲ Ἄνανιας καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ ἐπιθέσις ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας εἶπε· Σαούλ ἀδελφέ, οὐ Κύριος ἀπέσταλκέ με, Ἰησοῦς ὁ ὄφθείς σοι ἐν τῇ ὁδῷ ἡ ἥρχον, ὅπως ἀναβλέψῃς καὶ πληθῆς πινεύματος ἀγίουν. Καὶ εὐθέως ἀπέπεσον ἀπὸ τῶν ὄφθαλμῶν αὐτοῦ ὡς λεπίδες, ἀνέβλεψε τε, καὶ ἀναστὰς ἐβαπτίσθη, καὶ λαβὼν τροφὴν ἐνίσχυσεν.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ Γ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ανάγνωσμα 9:19-31

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐγένετο ὁ Σαῦλος μετὰ τῶν ἐν Δαμασκῷ μαθητῶν ἡμέρας τινάς, καὶ εὐθέως ἐν ταῖς συναγαγαῖς ἐκήρυξε τὸν Ἰησοῦν ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ. Ἐξίσταντο δὲ πάντες οἱ ἀκούοντες καὶ ἔλεγον· Οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ πορθήσας ἐν Ἰερουσαλήμ τοὺς ἐπικαλουμένους τὸ ὄνομα τοῦτο, καὶ ὥδε εἰς τοῦτο ἐλληνθεῖ ἵνα δεδμένους αὐτοὺς ἀγάγῃ ἐπὶ τοὺς ἀρχιερεῖς; Σαῦλος δὲ μᾶλλον ἐνεδυναμοῦτο καὶ συνέχεε τοὺς Ἰουδαίους τοὺς κατοικοῦντας ἐν Δαμασκῷ, συμβιβάζων ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ Χριστός. Ὡς δὲ ἐπληροῦντο ἡμέραι iκαναί, συνεβούλευσαντο οἱ Ιουδαῖοι ἀνελεῖν αὐτὸν· ἔγνωσθη δὲ τῷ Σαύλῳ ἡ ἐπιβούλη αὐτῶν. Παρετήρουν τε τὰς πύλας ἡμέρας τε καὶ νυκτὸς ὅπως αὐτὸν ἀνέλωσι· λαβόντες δὲ αὐτὸν οἱ μαθηταὶ νυκτὸς καθῆκαν διὰ τοῦ τείχους χαλάσσαντες ἐν σπυρίδι. Παραγενόμενος δὲ ὁ Σαῦλος εἰς Ἰερουσαλήμ ἐπειράτο κολλᾶσθαι τοῖς μαθηταῖς· καὶ πάντες ἐφοβοῦντο αὐτόν, μὴ πιστεύοντες ὅτι ἐστὶ μαθητής. Βαρινάβας δὲ ἐπλαβόμενος αὐτὸν ἤγαγε πρὸς τοὺς Αποστόλους, καὶ διηγήσατο αὐτοῖς πῶς ἐν τῇ ὁδῷ εἶδε τὸν Κύριον καὶ ὅτι ἐλάλησεν αὐτῷ, καὶ πῶς ἐν Δαμασκῷ ἐπαρρησιάσατο ἐν τῷ ὄντος Ἰησοῦ. Καὶ ἦν μετ' αὐτῶν εἰσπορεύομενος καὶ ἐκπορεύομενος ἐν Ἰερουσαλήμ καὶ παρρησιαζόμενος ἐν τῷ ὄντος τοῦ Κύριου Ἰησοῦ, ἐλάλει τε καὶ συνεζήτηε πρὸς τοὺς Ἐλληνιστάς· οἱ δὲ ἐπεχείρουν αὐτὸν ἀνελεῖν. Ἐπιγνόντες δὲ οἱ ἀδελφοὶ κατήγαγον αὐτὸν εἰς Καισάρειαν καὶ ἔξαπέστειλαν αὐτὸν εἰς ταρσόν. Αἱ μὲν οὖν Ἐκκλησίαι καθ' ὅλης τῆς Ιουδαίας καὶ Γαλιλαίας καὶ Σαμαρείας εἶχεν εἰρήνην, οἰκοδομούμεναι καὶ πορευομέναι τῷ φύσι τοῦ Κυρίου, καὶ τῇ παρακλήσει τοῦ ἀγίου Πινεύματος ἐπληθύνοντο.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΟΥ ΠΑΡΑΛΥΤΟΥ

Προκείμενον. Ἡχος γ'

Ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν, ψάλατε

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ανάγνωσμα 9:32-42

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐγένετο Πέτρον διερχόμενον διὰ πάντων κατελθεῖν καὶ πρὸς τοὺς ἀγίους τοὺς κατοικοῦντας Λύδδαν. Εὐρέ δὲ ἐκεῖ ἄνθρωπον τινα ὄντος τοῦ Αἰνέαν ἐξ ἑταῖρον ὀκτὼ κατακείμενον ἐπὶ κραβάττῳ, δος ἦν παραλειμμένος. Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Πέτρος· Αἴνεα, ιάταί σε Ἰησοῦς Χριστός· ἀνάστηθι καὶ στρῶσον σεαυτῷ. Καὶ εὐθέως ἀνέστη. Καὶ εἶδον αὐτὸν πάντες οἱ κατοικοῦντες Λύδδαν καὶ τὸν Σάρωνα, οἵτινες ἐπέστρεψαν ἐπὶ τὸν Κύριον. Ἐν Ιόππῃ δέ τις ἦν μαθητρια ὄντος Ταβιθά, ἡ διερμηνευομένη λέγεται Δορκάς· αὕτη ἦν πληρῆς ἔργων ἀγαθῶν καὶ ἐλεημοσύνῶν ὡν ἐποιεῖ. Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἀσθενήσασαν αὐτὴν ἀποθανεῖν· λούσαντες δὲ αὐτὴν ἔθηκαν ἐν ὑπερώφω. Ἐγγὺς δὲ οὖσης Λύδδης τῇ Ιόππῃ οἱ μαθηταὶ ἀκούσαντες διελθεῖν ἔως αὐτῶν. Αναστὰς δὲ Πέτρος συνῆλθεν αὐτοῖς· ὃν παραγενόμενον ἀνήγαγον εἰς τὸ ὑπερώφων, καὶ παρέστησαν αὐτῷ πᾶσαι αἱ χήραι κλαίονταις καὶ ἐπιδεικνύμεναι χιτῶνας καὶ ἴματα ὃσα ἐποίει μετ' αὐτῶν οὖσα ἡ Δορκάς. Ἐκβαλῶν δὲ ἔξω πάντας ὃ Πέτρος καὶ θεὶς τὰ γόνατα προστηνύσατο, καὶ ἐπιστρέψας πρὸς τὸ σώμα εἶπε· Ταβιθά, ἀνάστηθι. Η δὲ ἡνοιξε τοὺς ὄφθαλμοὺς αὐτῆς, καὶ ἰδούσα τὸν Πέτρον ἀνεκάθισε. Λοὺς δὲ αὐτῇ χεῖρα ἀνέστησεν αὐτήν, φωνήσας δὲ τοὺς ἀγίους καὶ τὰς χήρας παρέστησεν αὐτὴν ζῶσαν. Γνωστὸν δὲ ἐγένετο καθ' ὅλης τῆς Ιόππης, καὶ ἐπίστευσαν πολλοί ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἀλληλούϊα. Ἡχος γ'

Ἐπὶ σοί, Κύριε, ἥλπισα μὴ καταισχυνθείην.

Στίχ. Γενοῦ μοι εἰς Θεὸν ὑπερασπιστήν.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ Δ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ανάγνωσμα 10:1-16

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀνήρ τις ἐν Καισάρειᾳ ὄντος Κορινήλιος, ἐκατοντάρχης ἐκ σπείρης τῆς καλουμένης

'Ιταλικής, εύσεβης καὶ φοβούμενος τὸν Θεὸν σὺν παντὶ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, ποιῶν τε ἐλεημοσύνας πολλὰς τῷ λαῷ καὶ δεόμενος τοῦ Θεοῦ διὰ παντός, εἰδενὲν ἐν ὄράματι φανερῶς ὥσει ὡραῖον ἐνάτην τῆς ἡμέρας ἄγγελον τοῦ Θεοῦ εἰσελθόντα πρὸς αὐτὸν καὶ εἰπόντα αὐτῷ· Κορηλίε. Ὁ δὲ ἀτενίσας αὐτῷ καὶ ἔμφοβος γενόμενος εἶπε· τί ἐστι, Κύριε; Εἶπε δὲ αὐτῷ· αἱ προσευχαὶ σου καὶ αἱ ἐλεημοσύναι σου ἀνέβησαν εἰς μημόσυνον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Καὶ νῦν πέμψων εἰς Ἰόππην ἄνδρας καὶ μετάπεμψαι Σίμωνα τὸν ἐπικαλούμενον Πέτρον· οὗτος ξενίζεται παρὰ τινι Σίμωνι βυρσεῖ, ὃ ἐστιν οἰκία παρὰ θάλασσαν. Ὡς δὲ ἀπῆλθεν ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν τῷ Κορηλίῳ, φωνήσας δύο τῶν οἰκετῶν αὐτοῦ καὶ στρατιώτην εἰσεβῆ τῶν προσκαρτερούντων αὐτῷ, καὶ ἔξηγησάμενος αὐτοῖς ἄπαντα, ἀπέστειλεν αὐτοὺς εἰς τὴν Ἰόππην. Τῇ δὲ ἐπαύριον ὅδιοι προσεύπονταν ἑκείνων καὶ τῇ πόλει ἐγγιζόντων ἀνέβη Πέτρος ἐπὶ τὸ δῶμα προσεύξασθαι περὶ ὡραῖον ἔκτην. Ἐγένετο δὲ πρὸπεινος καὶ ηὔθετη γεύσασθαι· παρασκευαζόντων δὲ ἑκείνων ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτὸν ἔκστασις, καὶ θεωρεῖ τὸν οὐρανὸν ἀνεῳγμένον καὶ καταβαῖνον ἐπ' αὐτὸν σκεῦσις τι ὡς ὁθόνην μεγάλην, τέσσαροιν ἀρχαῖς δεδεμένον καὶ καθιέμενον ἐπὶ τῆς γῆς, ἐν ὧν ὑπῆρχε πάντα τὰ τετράποδα τῆς γῆς καὶ τὰ θηρία καὶ τὰ ἔρπετα καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ. Καὶ ἐγένετο φωνὴ πρὸς αὐτόν· ἀναστάς, Πέτρε, θύσου καὶ φάγε. Ὁ δὲ Πέτρος εἶπε· μηδαμῶς, Κύριε· διτὶ οὐδέποτε ἔφαγον πᾶν κοινὸν ἢ ἀκάθαρτον. Καὶ φωνὴ πάλιν ἐκ δευτέρου πρὸς αὐτόν· ἀ τὸ Θεός ἐκαθάρισε σὺ μὴ κοίνου. Τούτο δὲ ἐγένετο ἐπὶ τρίς, καὶ πάλιν ἀνελήφθη τὸ σκεῦος εἰς τὸν οὐρανόν.

ΤΡΙΤΗ Δ΄ ΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ανάγνωσμα 10:21-33

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἑκείναις, καταβὰς ὁ Πέτρος πρὸς τοὺς ἄνδρας τοὺς ἀπεσταλμένους απὸ τοῦ Κορηλίου πρὸς αὐτὸν εἶπεν· ἰδού ἐγὼ εἰμὶ ὃν ζητεῖτε· τίς ἡ αἰτία δι· ἦν πάρεστε; Οἱ δὲ εἰπον· Κορηλίος ἐκατοντάρχης, ἀνὴρ δίκαιος καὶ φοβούμενος τὸν Θεόν, μαρτυρούμενός τε ὑπὸ ὅλου τοῦ ἔθνους τῶν Ἰουδαίων, ἔχρηματισθη ὑπὸ Αγγέλου ἀγίου μεταπέμψασθαι σε εἰς τὸν οἰκὸν αὐτοῦ καὶ ἀκοῦσαι ῥήματα παρὰ σου. Εἰσκαλεσάμενος οὖν αὐτοὺς ἔξενισε. Τῇ δὲ ἐπαύριον ἀναστὰς ἐξῆλθε σὺν αὐτοῖς, καὶ τινες τῶν ἀδελφῶν τῶν ἀπὸ τῆς Ἰόππης συνηῆλθον αὐτῷ, καὶ τῇ ἐπαύριον εἰσῆλθον εἰς τὴν Καισάρειαν. Ὁ δὲ Κορηλίος ἢν προσδοκῶν αὐτοὺς συγκαλεσάμενος τοὺς συγγενεῖς αὐτοῦ καὶ τοὺς ἀναγκαίους φίλους. Ὡς δὲ ἐγένετο τοῦ εἰσελθεῖν τὸν Πέτρον, συναυτήσας αὐτῷ ὁ Κορηλίος πεσὼν ἐπὶ τοὺς πόδας προσεκύνθειν, οὐ δὲ Πέτρος αὐτὸν ἤγειρε λέγων· ἀνάστη· καὶ γάρ αὐτὸς ἀκριβῶς εἶμι. Καὶ συνομιλῶν αὐτῷ ἐισῆλθε, καὶ εὐρίσκει συνεχελθόντας πολλούς, ἔφη τε πρὸς αὐτούς· ὑμεῖς ἐπίστασθε ὡς ἀθέμιτον ἐστιν ἀνδρὶ Ἰουδαίῳ κολλᾶσθαι ἢ προσέρχεσθαι ἀλλοφύλων· καὶ ἐμοὶ ὁ Θεὸς ἔδειξε μηδένα κοινὸν ἢ ἀκάθαρτον λέγειν ἀνθρωπον· διὸ καὶ ἀναντιρρήτως ἥλθον μεταπεμφθεῖς· πυνθάνομαι οὖν τίνι λόγῳ μετεπέμψασθε με; καὶ ὁ Κορηλίος ἔφη· ἀπὸ τετάρτης ἡμέρας μέχρι ταῦτης τῆς ὡραῖς ἥμην υποτεύων, καὶ τὴν ἐνάτην ὡραῖον προσευχόμενος ἐν τῷ οἴκῳ μου· καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ἔστη ἐνώπιον μου ἐν ἐσθῆτι λαμπρᾷ, καὶ φησι· Κορηλίε, εἰστηκούσθη σου ἡ προσευχὴ καὶ αἱ ἐλεημοσύναι σου ἐμνήσθησαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Πέμψον οὖν εὶς Ἰόππην καὶ μετακάλεσαι Σίμωνα δὲ ἐπικαλεῖται Πέτρος· οὗτος ξενίζεται ἐν οἰκίᾳ Σίμωνος βυρσέως παρὰ θάλασσαν· δὲς παραγενόμενος λαλήσει σοι. Ἐξ αὐτῆς οὖν ἐπεμψα πρός σε, σύ τε καλῶς ἐποίησας παραγενόμενος. Νῦν οὖν πάντες ἡμεῖς ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ πάρεσμεν ἀκοῦσαν πάντα τὰ προστεταγμένα σοι ὑπὸ τοῦ Θεοῦ.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΜΕΣΟΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ

Προκείμενον. Ἡχος α'

Μηνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου ἵς ἑκτήσω ἀπ' ἀρχῆς.

Στίχ. Ο δὲ Θεός βασιλεύς ἡμῶν πρὸ αἰώνων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ανάγνωσμα 14:6-18

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἑκείναις, κατέφυγον οἱ Απόστολοι εἰς τὰς πόλεις τῆς Λυκαονίας Λύστραν καὶ Δέρβην καὶ τὴν περίχωρον, κάκετ ἡσαν εὐαγγελιζόμενοι. Καί τις ἀνὴρ ἐν Λύστροις ὀδύνατος τοῖς ποσὶν ἐκάθητο, χωλὸς ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ ὑπάρχων, δὲς οὐδέποτε περιπεπατήκει. Οὗτος ἤκουε τοῦ Παύλου λαλοῦντος· δὲς ἀτενίσας αὐτῷ καὶ ἰδὼν ὃ πίστιν ἔχει τοῦ σωθῆναι, εἶπε μεγάλη τῇ φωνῇ· ἀνάστηθι ἐπὶ τοὺς πόδας σου ὁθόνος. καὶ ἥλατο καὶ περιεπάτει. Οἱ δὲ ὄχλοι ἰδόντες ὃ ἐποίησεν ὁ Παῦλος ἐπῆραν τὴν φωνὴν αὐτῶν Λυκαονιστὶ λέγοντες· οἱ θεοὶ ὁμοιωθέντες ἀνθρώποις κατέβησαν πρὸς ἡμᾶς· ἔκάλουν τε τὸν μὲν Βαρινάβαν Δίᾳ, τὸν δὲ Παῦλον Ἐρμῆν, ἐπειδὴ αὐτὸς ἦν ὁ ἡγούμενος τοῦ λόγου. Οἱ δὲ ἱερεὺς τοῦ Διὸς τοῦ ὄντος πρὸ τῆς πόλεως αὐτῶν, ταύρους καὶ στέμματα ἐπὶ τοὺς πυλῶνας ἐνέγκας, σὺν τοῖς ὄχλοις ἤθελε θύειν. Ακούσαντες δὲ οἱ ἀπόστολοι Βαρινάβας καὶ Παῦλος, διαιροῦχαντες τὰ ἴματα αὐτῶν εἰσεπήδησαν εἰς τὸν ὄχλον κράζοντες καὶ λέγοντες· ἄνδρες, τί ταῦτα ποιεῖτε; καὶ ἡμεῖς ὁμοιοπαθεῖς ἐσμεν ὑμῖν ἀνθρώποι, εὐαγγελιζόμενοι ὑμᾶς ἀπὸ τούτων τῶν ματαίων ἐπιστρέψειν ἐπὶ τὸν Θεὸν τὸν ζῶντα, δὲς ἐποίησε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς· δὲς ἐν ταῖς παρωχημέναις γενεαῖς εἴασε πάντα τὰ ἔθνη πορεύεσθαι ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν· καίτοι γε οὐκ ἀμάρτυρον ἐαυτὸν ἀφῆκεν ἀγαθοποιῶν, οὐρανόθεν ὑμῖν ὑετοὺς διδοῦντας καὶ καιροὺς καρποφόρους, ἐμπιπλῶν τροφῆς καὶ εὐφροσύνης τὰς καρδίας ὑμῶν. Καὶ ταῦτα λέγοντες μόλις κατέπαυσαν τοὺς ὄχλους τοῦ μὴ θύειν αὐτοῖς.

ΠΕΜΠΤΗ Δ΄, ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ανάγνωσμα 10:34-43

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἑκείναις, ἀνοίξας Πέτρος τὸ στόμα αὐτοῦ εἶπεν· ἐπ' ἀληθείας καταλαμβάνομαι ὅτι οὐκ ἔστι προσωπολήπτης ὁ Θεός· ἀλλ' ἐν παντὶ ἔθνει ὁ φοβούμενος αὐτὸν καὶ ἐργαζόμενος δικαιοούντην δεκτὸς αὐτῷ ἔστι. Τὸν λόγον δὲν ἀπέστειλε τοῖς νιοῖς· Ἰσραὴλ εὐαγγελιζόμενος εἰρήνην διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ· οὗτός ἔστι πάντων Κύριος· ὑμεῖς ὅδιτε τὸ γενόμενον ῥῆμα καθ' ὅλης τῆς Ἰουδαίας, ἀρχάμενοι ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας μετὰ τὸ βάπτισμα ὃ ἐκήρυξεν Ἰωάννης, Ἰησοῦν τὸν ἀπὸ Ναζαρέτ, ὃς ἔχρισεν αὐτὸν ὁ Θεὸς Πνεύματι· Ἀγίῳ καὶ δυνάμει, δὲς διηλθεν εὐεργετῶν καὶ ἰώμενος πάντας τοὺς καταδυναστευομένους ὑπὸ τοῦ διαβόλου, ὅτι ὁ Θεὸς ἦν μετ' αὐτοῦ καὶ ἡμεῖς ἐσμεν μάρτυρες πάντων ὃν ἐποίησεν ἔν τε τῇ χώρᾳ τῶν Ἰουδαίων καὶ ἐν Ἱερουσαλήμ· δὲν καὶ ἀνεῖλον κρεμάσαντες ἐπὶ ξύλου. Τούτον ὁ Θεὸς ἤγειρε τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ καὶ ἔδωκεν αὐτὸν ἐμφανῆ γενέσθαι, οὐ παντὶ τῷ λαῷ, ἀλλὰ μάρτυρι τοῖς προκεχειροτονημένοις ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, ἡμῖν, οἵτινες συνεψήσομεν αὐτῷ μετὰ τὸ ἀναστῆναι αὐτὸν ἐκ νεκρῶν· καὶ παρήγγειλεν ἡμῖν κηρῦξαι τῷ λαῷ καὶ διαμαρτύρασθαι ὅτι αὐτός ἔστιν ὁ ὥρισμένος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ κριτῆς ζώντων καὶ νεκρῶν. Τούτω πάντες οἱ προφῆται μαρτυροῦσιν, ἀφεσιν ἀμαρτιῶν λαβεῖν διὰ τοῦ ὄντος αὐτοῦ πάντα τὸ πιστεύοντα εἰς αὐτόν.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Δ΄, ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ανάγνωσμα 10:44-48;11:1-10

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, λαλοῦντος τοῦ Πέτρου τὰ ὅμιτα ταῦτα ἐπέπεσε τὸ Πνεῦμα τὸ Ἀγιον ἐπὶ πάντας τοὺς ἀκούοντας τὸν λόγον. Καὶ ἔξεστησαν οἱ ἐκ περιτομῆς πιστοὶ ὅσοι συνηλθον τῷ Πέτρῳ, ὅτι καὶ ἐπὶ τὰ ἔθνη ἡ δωρεὰ τοῦ Ἀγίου Πνεύματος ἐκκέχυται· ἥκουν γὰρ αὐτῶν λαλοῦντων γλώσσαις καὶ μεγαλυνόντων τὸν Θεόν. Τότε ἀπεκρίθη ὁ Πέτρος· μήτι τὸ ὄντων κωλύσαι δύναται τις τοῦ μὴ βαπτισθῆναι τούτους, οἵτινες τὸ Πνεῦμα τὸ Ἀγιον ἔλαβον καθὼς καὶ ἡμεῖς; Προσέταξέ τε αὐτοὺς βαπτισθῆναι ἐν τῷ ὄντων κατὰ τὴν Ἰουδαίαν ὅτι καὶ τὰ ἔθνη ἐδέξαντο τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ. Ὄτε δὲ ἀνέβη Πέτρος εἰς Ἱερουσαλήμ, διεκρίνοντο πρὸς αὐτὸν οἱ ἐκ περιτομῆς λέγοντες ὅτι· πρὸς ἄνδρας ἀκροβυστίαν ἔχοντας εἰσῆλθες καὶ συνέφαγες αὐτοῖς. Ἀρξάμενος δὲ Πέτρος ἔξετιθετο αὐτοῖς καθεξῆς λέγων· Ἐγὼ ἦμην ἐν πόλει Ἰόππῃ προσευχόμενος καὶ εἰδον ἐκτόσιοι ὅραμα, καταβαῖνον σκεῦος τι ὡς ὁθόνην μεγάλην τέσσαροι ἀρχαῖς καθιεμένην ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἥλθεν ἄχρις ἐμοῦ· εἰς ἣν ἀτενίσας κατενόουν καὶ εἶδον τὰ τετράποδα τῆς γῆς καὶ τὰ θηρία καὶ τὰ ἑρπετά καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ. Ἦκουσα δὲ φωνῆς λεγούσης μοι· Ἀναστάς, Πέτρε, θύσου καὶ φάγε. Εἶπον δὲ· Μηδαμῶς, Κύριε, ὅτι πᾶν κοινὸν ἡ ἀκάθαρτον οὐδέποτε εἰσῆλθεν εἰς τὸ στόμα μου. Απεκρίθη δὲ μοι φωνὴ ἐκ δευτέρου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· Ἄ ὁ Θεός ἐκαθάρισε σὺ μὴ κοίνου. Τοῦτο δὲ ἐγένετο ἐπὶ τρίς, καὶ πάλιν ἀνεσπάσθη ἄπαντα εἰς τὸν οὐρανόν.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ Δ΄, ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πράξεων τῶν Αποστόλων τὸ Ανάγνωσμα 12:1-11

Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἐπέβαλεν Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς τὰς χειρας κακῶσαι τινας τῶν ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας. Ανεῖλε δὲ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν Ἰωάννου μαχαίρᾳ. Καὶ ἴδων ὅτι ἀρεστόν ἐστι τοῖς Ἰουδαίοις, προσέθετο συλλαβεῖν καὶ Πέτρον· ἥσαν δὲ αἱ ἡμέραι τῶν ἀζύμων· δὲν καὶ πιάσας ἔθετο εἰς φυλακήν, παραδοὺς τέσσαρος τετραδίοις στρατιωτῶν φυλάσσοντας αὐτὸν, βουλόμενος μετὰ τὸ Πάσχα ἀναγαγεῖν αὐτὸν τῷ λαῷ. Ὁ μὲν οὖν Πέτρος ἐτηρεῖτο ἐν τῇ φυλακῇ· προσευχῇ δὲ ἦν ἐκτενῆς γινομένη ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας πρὸς τὸν Θεόν ὑπέρ αὐτοῦ. Ὄτε δὲ ἐμελλεν αὐτὸν προάγειν ὁ Ἡρώδης, τῇ νυκτὶ ἐκείνη ἦν ὁ Πέτρος κοιμώμενος μεταξὺ δύο στρατιωτῶν δεδεμένος ἀλλύσεσι διστί, φύλακές τε πρὸ τῆς θύρας ἐτήρουν τὴν φυλακήν. Καὶ ἴδον ἄγγελος Κυρίου ἐπέστη καὶ φῶς ἔλαμψεν ἐν τῷ οἰκήματι· πατάξας δὲ τὴν πλευρὰν τοῦ Πέτρου ἤγειρεν αὐτὸν λέγων· ἀνάστα ἐν τάχει. καὶ ἐξέπεσον αὐτοῦ αἱ ἀλύσεις ἐκ τῶν χειρῶν εἰπέ τε ὁ Ἅγγελος πρὸς αὐτόν· περίζωσαι καὶ ὑπόδησαι τὰ σανδάλια σου. Ἐποίησε δὲ οὕτω· καὶ λέγει αὐτῷ· περιβαλόντας τὸ ίματίον σου καὶ ἀκολούθει μοι. Καὶ ἐξελθὼν ἥκολούθει αὐτῷ, καὶ οὐκ ἥδε ὅτι ἀληθές ἐστι τὸ γινόμενον διὰ τοῦ ἄγγελου, ἀδόκει δὲ ὅραμα βλέπειν. Διελθόντες δὲ πρώτην φυλακὴν καὶ δευτέραν ἥλθον ἐπὶ τὴν πύλην τὴν στρητῶν τὴν φέρουσαν εἰς τὴν πόλιν, ἱτις αὐτομάτῃ ἥνοιχθη αὐτοῖς· καὶ ἐξελθόντες προῆλθον ρύμην μίαν· καὶ εὐθέως ἀπέστη ὁ Ἅγγελος ἀπ' αὐτοῦ. Καὶ ὁ Πέτρος γενόμενος ἐν ἑαυτῷ ἐπίπεδος· νῦν οἶδα ἀληθῶς ὅτι ἐξαπέστειλε Κύριος τὸν Ἅγγελον αὐτοῦ καὶ ἐξείλετο με ἐκ χειρὸς Ἡρώδου καὶ πάσης τῆς προσδοκίας τοῦ λαοῦ τῶν Ἰουδαίων.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΕΜΠΤΗ ΤΗΣ ΣΑΜΑΡΕΙΤΙΔΟΣ

Προκείμενον. Ἡχος 6'

Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον.

Πράξεων τῶν Αποστόλων τὸ Ανάγνωσμα 11:19-30

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, διασπαρέντες οἱ Απόστολοι ἀπὸ τῆς θλίψεως τῆς γενομένης ἐπὶ Στεφάνῳ διηλθον ἔως Φοινίκης καὶ Κύπρου καὶ Αντιοχείας, μηδενὶ λαλοῦντες τὸν λόγον εἰ μὴ μόνον Ἰουδαίοις. Ἦσαν δέ τινες ἔξ αὐτῶν ἄνδρες Κύπροι καὶ Κυρηναῖοι, οἵτινες εἰσελθόντες εἰς Αντιοχείαν ἐλάλουν πρὸς τοὺς Ἑλληνιστάς, εὐαγγελιζόμενοι τὸν Κύριον Ἰησοῦν. Καὶ ἦν χεὶρ Κυρίου μετ' αὐτῶν, πολὺς τε ἀριθμὸς ὁ πιστεύσας ἐπέστρεψεν ἐπὶ τὸν Κύριον. Ἡκούσθη δὲ ὁ λόγος εἰς τὰ ὀπίστα τῆς Ἐκκλησίας τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις περὶ αὐτῶν καὶ ἐξαπέστειλαν Βαρνάβαν ἔως Αντιοχείας· δις παραγενόμενος καὶ ἴδων τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ἐχάρη, καὶ παρεκάλει πάντας τῇ προθέσει τῇ καρδίας προσμένειν τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἦν ἀνήρ ἀγαθὸς καὶ πλήρης Πνεύματος ἀγίου καὶ πίστεως. Καὶ προσετέθη ὅχλος ἰκανὸς τῷ Κυρίῳ. Ἐξῆλθε δὲ εἰς Ταρσὸν ἀναζητήσαι. Σαῦλον, καὶ εὐρών ἤγαγεν εἰς Αντιοχείαν. Ἐγένετο δὲ αὐτοῖς καὶ ἐνιαυτὸν ὅλον συναχθῆναι ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ διδάξαι ὅχλον ἰκανὸν, χρηματίσαι τε πρῶτον ἐν Αντιοχείᾳ τοὺς μαθητὰς Χριστιανούς. Ἐν ταύταις δὲ ταῖς ἡμέραις κατῆλθον ἀπὸ Ἱεροσολύμων προφῆται εἰς Αντιοχείαν· ἀναστάς δὲ εἰς ἔξ αὐτῶν ὄντος Ἅγαβος ἐσήμανε διὰ τοῦ Πνεύματος λιμὸν μέγαν μέλλειν ἐσεσθαι ἐφ' ὅλην τὴν οἰκουμένην· ὅστις καὶ ἐγένετο ἐπὶ Κλαυδίου Καίσαρος. Τῶν δὲ μαθητῶν καθὼς εὐπορεῖτο τις ὥρισαν ἔκαστος αὐτῶν εἰς διακονίαν πέμψαι τοῖς κατοικοῦσιν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἀδελφοῖς· δὲ καὶ ἐποίησαν ἀποστείλαντες πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους διὰ χειρὸς Βαρνάβα καὶ Σαῦλον.

ΑΛΛΗΛΟΥΪΑ. Ἡχος 6'

Ἐντεινε καὶ κατευοδοῦ καὶ βασίλευε.

Στίχ. Ηγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν.

ΔΕΥΤΕΡΑ Ε΄, ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πράξεων τῶν Αποστόλων τὸ Ανάγνωσμα 12:12-17

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, συνιδὼν δὲ Πέτρος ἥλθεν ἐπὶ τὴν οἰκίαν Μαρίας τῆς Μητρὸς Ἰωάννου τοῦ ἐπικαλουμένου Μάρκου, οὗ ἥσαν ἰκανοὶ συνηθροισμένοι καὶ προσευχόμενοι. Κρούσαντος δὲ τοῦ Πέτρου τὴν θύραν τοῦ πυλῶνος προσῆλθε παιδίσκη ὑπακούσαι ὄντος Ρόδη· καὶ ἐπιγνούσα τὴν φωνὴν τοῦ Πέτρου, ἀπὸ τῆς χαρᾶς οὐκ ἥνοιξε τὸν πυλῶνα, εἰσδραμούσα δὲ ἀπήγγειλεν ἐστάναι τὸν Πέτρον πρὸ τοῦ πυλῶνος. Οἱ δὲ πρὸς αὐτὴν εἶπον· Μαίνῃ. Ή δὲ διισχυρίζετο οὕτως ἔχειν. Οἱ δὲ ἐλέγοντες· Ό ἄγγελος αὐτοῦ ἐστιν. Ό δὲ Πέτρος ἐπέμενε κρούσων. Ανοίξαντες δὲ εἶδον αὐτὸν καὶ ἐξέστησαν. Κατασείσας δὲ αὐτοῖς τῇ χειρὶ σιγᾶν διηγήσατο αὐτοῖς πῶς ὁ Κύριος ἐξήγαγεν αὐτὸν ἐκ τῆς φυλακῆς. Εἶπε δέ· Απαγγείλατε Ιακώβῳ καὶ τοῖς ἀδελφοῖς ταῦτα. Καὶ ἐξελθὼν ἐπορεύθη εἰς ἔτερον τόπον.

ΤΡΙΤΗ Ε΄, ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πράξεων τῶν Αποστόλων τὸ Ανάγνωσμα 12:25;13:1-12

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, Βαρνάβας καὶ Σαῦλος ὑπέστρεψαν ἐξ Ἱερουσαλήμ πληρωσάντες τὴν διακονίαν, συμπαραλαβόντες καὶ Ἰωάννην τὸν ἐπικληθέντα Μάρκον. Ἦσαν δέ τινες ἐν Αντιοχείᾳ κατὰ τὴν οὖσαν ἐκκλησίαν Προφῆται καὶ διδάσκαλοι, ὅ τε Βαρνάβας καὶ Συμεὼν ὁ ἐπικαλουμένος Νίγερ, καὶ Λούκιος ὁ Κυρηναῖος, Μαωάπη τε Ήρώδου τοῦ τετράρχου σύντροφος καὶ Σαῦλος. Λειτουργούντων δὲ αὐτῶν τῷ Κυρίῳ καὶ νηστευόντων εἶπε τὸ Πνεῦμα

τὸ Ἀγιον· ἀφορίσατε δή μοι τὸν Βαρυάβαν καὶ τὸν Σαῦλον εἰς τὸ ἔργον ὃ προσκέκλημαι αὐτούς. Τότε νηστεύσαντες καὶ προσευξάμενοι καὶ ἐπιθέντες αὐτοῖς τὰς χειρας ἀπέλυσαν. Οὗτοι μὲν οὖν ἐκπεμφθέντες ὑπὸ τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἀγίου κατῆλθον εἰς τὴν Σελεύκειαν, ἐκεῖθέν τε ἀπέπλευσαν εἰς τὴν Κύπρον, καὶ γενόμενοι ἐν Σαλαμῖνι κατήγγελλον τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ ἐν ταῖς συναγωγαῖς τῶν Ιουδαίων· εἴχον δὲ καὶ Ἰωάννην ὑπηρέτην. Διελθόντες δὲ τὴν νησον ἄχρι Πάφου εὑρόν τινα μάγον ψευδοπροφήτην Ιουδαῖον ὃ ὄνομα Βαριησοῦς, δις ἦν σὺν τῷ ἀνθυπάτῳ Σεργίῳ Παύλῳ, ἀνδρὶ συνετώ. Οὗτος προσκαλεσάμενος Βαρυάβαν καὶ Σαῦλον ἐπεζήτησεν ἀκοῦσαι τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ· ἀνθίστατο δὲ αὐτοῖς Ἐλύμας ὁ μάγος - οὕτω γάρ μεθερμηνεύεται τὸ ὄνομα αὐτοῦ - ζητῶν διαστρέψαι τὸν ἀνθύπατον ἀπὸ τῆς πίστεως. Σαῦλος δέ, ὡς καὶ Παῦλος, πλησθεὶς Πιεύματος Ἀγίου καὶ ἀτενίσας πρὸς αὐτὸν εἶπεν· ὥ πλήρης παντὸς δόλου καὶ πάστης φραδιουργίας, νιὲ διαβόλου, ἔχθρε πάστης δικαιοσύνης, οὐ παύση διαστρέψων τὰς ὁδοὺς Κυρίου τὰς εὐθείας; καὶ νῦν ἰδού χειρ Κυρίου ἐπὶ σέ, καὶ ἔστη τυφλὸς μὴ βλέπων τὸν ἥλιον ἄχρι καιροῦ. Παραχρῆμα δὲ ἐπεσεν ἐπ' αὐτὸν ἀχλὺς καὶ σκότος, καὶ περιάγων ἐζήτει χειραγωγούς. Τότε ἰδὼν ὃ ἀνθύπατος τὸ γεγονὸς ἐπίστευσεν, ἐκπλησσόμενος ἐπὶ τῇ διδαχῇ τοῦ Κυρίου.

ΤΕΤΑΡΤΗ Ε΄, ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ανάγνωσμα 13:13-24

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀναχθέντες ἀπὸ τῆς Πάφου οἱ περὶ τὸν Παῦλον ἥλθον εἰς Πέργην τῆς Παμφυλίας· Ἰωάννης δὲ ἀποχωρήσας ἀπ' αὐτῶν ὑπέστρεψεν εἰς Ἱεροσόλυμα. Αὐτοὶ δὲ διελθόντες ἀπὸ τῆς Πέργης παρεγένοντο εἰς Ἀντιόχειαν τῆς Πισιδίας, καὶ εἰσελθόντες εἰς τὴν συναγωγὴν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων ἐκάθισαν. Μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν ἀπέστειλαν οἱ ἀρχισυνάγωγοι πρὸς αὐτοὺς λέγοντες· ἄνδρες ἀδελφοί, εἰ ἔστι λόγος ἐν ὑμῖν παρακλήσεως πρὸς τὸν λαόν, λέγετε. Αναστὰς δὲ Παῦλος καὶ κατασείσας τῇ χειρὶ εἶπεν· ἄνδρες Ἰσραὴλιται καὶ οἱ φοβούμενοι τὸν Θεόν, ἀκούσατε. Ὁ Θεός τοῦ λαοῦ τούτου Ἰσραὴλ ἔξελέξατο τοὺς πατέρας ἡμῶν, καὶ τὸν λαὸν ὑψωσεν ἐν τῇ παροικίᾳ ἐν γῇ Αιγύπτῳ, καὶ μετὰ βραχίονος ὑψηλοῦ ἔξηγαγεν αὐτοὺς ἐξ αὐτῆς, καὶ ὡς τεσσαρακονταετή χρόνον ἐτροποφόρησεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ καθελών ἔθη ἐπὶ τῇ ἐρήμῳ Χανάδῳ κατεκληρούμησεν αὐτοῖς τὴν γῆν αὐτῶν. Καὶ μετὰ ταῦτα ὡς ἔτεστε τετρακοσίοις καὶ πεντήκοντα ἔδωκε κριτὰς ἔως Σαμουὴλ τοῦ προφήτου. Κάκειθεν ἡτῆσαντο βασιλέα, καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ Θεὸς τὸν Σαούντην οὐδὸν Κίς, ἄνδρα ἐκ φυλῆς Βενιαμίν, ἔτη τεσσαράκοντα· καὶ μεταστήσας αὐτὸν ἥγειρεν αὐτοῖς τὸν Δαυὶδ εἰς βασιλέα, ὡς καὶ εἶπε μαρτυρήσας· εὗρον Δαυὶδ τὸν τοῦ Ἰεσσαί, ἄνδρα κατὰ τὴν καρδίαν μου, δος ποιήσει πάντα τὰ θελήματά μου. Τούτου ὁ Θεὸς ἀπὸ τοῦ σπέρματος κατ' ἐπαγγελίαν ἤγαγε τῷ Ἰσραὴλ σωτηρίαν, προκηρύξαντος Ἰωάννου πρὸ προσώπου τῆς εἰσόδου αὐτοῦ βάπτισμα μετανοίας παντὶ τῷ λαῷ Ἰσραὴλ.

ΠΕΜΠΤΗ Ε΄, ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ανάγνωσμα 14:20-28;15:1-4

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἔξῆλθε ὁ Παῦλος σὸν τῷ Βαρυάβᾳ εἰς Δέρβην εὐαγγελισάμενοι τε τὴν πόλιν ἐκείνην καὶ μαθητεύσαντες ἱκανοὺς ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Λύστραν καὶ Ἰκόνιον καὶ Ἀντιόχειαν ἐπιστηρίζοντες τὰς ψυχὰς τῶν μαθητῶν, παρακαλοῦντες ἐμμένειν τῇ πίστει, καὶ ὅτι διὰ πολλῶν θλίψεων δεῖ ἡμᾶς εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Χειροτονήσαντες δὲ αὐτοῖς πρεσβυτέρους κατ' ἐκκλησίαν καὶ προσευξάμενοι μετὰ νηστειῶν παρέθεντο αὐτοὺς τῷ Κυρίῳ, εἰς δὲν πεπιστεύκασι· καὶ διελθόντες τὴν Πισιδίαν ἥλθον εἰς Παμφυλίαν, καὶ λαλήσαντες ἐν Πέργῃ τὸν λόγον κατέβησαν εἰς Ἀττάλειαν, κάκειθεν ἀπέπλευσαν εἰς Ἀντιόχειαν, ὅθεν ἡσαν παραδεδομένοι τῇ χάριτι τοῦ Θεοῦ εἰς τὸ ἔργον ὃ ἐπλήρωσαν. Παραγενόμενοι δὲ καὶ συναγαγόντες τὴν Ἐκκλησίαν ἀνήγγειλαν ὅσα ἐποίησεν ὁ Θεὸς μετ' αὐτῶν, καὶ ὅτι ἡνοιξε τοῖς ἔθνεσι θύραν πίστεως· διέτριψεν δὲ ἐκεῖ χρόνον οὐκ ὀλίγον σὺν τοῖς μαθηταῖς. Καὶ τινες κατελθόντες ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας ἐδίβασκον τοὺς ἀδελφοὺς ὅτι ἐὰν μὴ περιτέμνησθε τῷ ἔθει Μωϋσέως, οὐ δύνασθε σωθῆναι. Γενομένης οὖν στάσεως καὶ ζητήσεως οὐκ ὀλίγης τῷ Πιεύλῳ καὶ τῷ Βαρυάβᾳ πρὸς αὐτούς, ἔταξαν ἀναβαίνειν Πιεύλουν καὶ Βαρυάβαν καὶ τινας ἀλλοιος ἐξ αὐτῶν πρὸς τοὺς ἀπόστολους καὶ πρεσβυτέρους εἰς Ἱερουσαλήμ περὶ τοῦ ζητήματος τούτου. Οἱ μὲν οὖν προπεμφθέντες ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας διήρχοντο τὴν Φοινίκην καὶ Σαμάρειαν ἐκδιηγούμενοι τὴν ἐπιστροφὴν τῶν ἔθνῶν, καὶ ἐποίουν χαρὰν μεγάλων πάσι τοῖς ἀδελφοῖς. Παραγενόμενοι δὲ εἰς Ἱερουσαλήμ ἀπεδέχθησαν ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας καὶ τῶν ἀποστόλων καὶ τῶν πρεσβυτέρων, ἀνήγγειλάν τε ὅσα ὁ Θεὸς ἐποίησε μετ' αὐτῶν.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Ε΄, ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ανάγνωσμα 15:5-12

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἔξανετησάν τινες τῶν ἀπὸ τῆς αἵρεσεως τῶν Φαρισαίων πεπιστευκότες, λέγοντες ὅτι δεῖ περιτέμνειν αὐτοὺς παραγγέλλειν τε τηρεῖν τὸν νόμον Μωϋσέως. Συνήχθησαν δὲ οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἵδειν περὶ τὸ λόγον τούτου. Πολλῆς δὲ συζητήσεως γενομένης ἀναστὰς Πέτρος εἶπε πρὸς αὐτούς· ἄνδρες, ἀδελφοί, ὑμεῖς ἐπίστασθε ὅτι ἀφ' ἡμερῶν ἀρχαίων ὁ Θεὸς ἐν ὑμῖν ἔξελέξατο διὰ τὸ στόματός μου ἀκοῦσαι τὰ ἔθνη τὸν λόγον τοῦ εὐαγγελίου καὶ πιστεῦσαι. Καὶ ὁ καρδιογάνωστης Θεὸς ἐμάρτυρησεν αὐτοῖς δοὺς αὐτοῖς τὸ Πνεύμα τὸ Ἀγιον καθὼς καὶ ἡμῖν, καὶ οὐδὲν διέκρινε μεταξὺ ἡμῶν τε καὶ αὐτῶν τῇ πίστει καθαρίσας τὰς καρδίας αὐτῶν. Νῦν οὖν τί πειράζετε τὸν Θεόν, ἐπιθεῖναι ζυγὸν ἐπὶ τὸν τράχηλον τῶν μαθητῶν, δὸν οὔτε οἱ πατέρες ἡμεῖς οὔτε τοῖς ἰσχύσαμεν βαστάσαι· ἀλλὰ διὰ τῆς χάριτος τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ πιστεύομεν σωθῆναι καθ' ὃν τρόπον κάκεινοι. Ἐσίγησε δὲ πᾶν τὸ πλῆθος καὶ ἥκουν Βαρυάβα καὶ Παῦλος ἐξηγούμενων ὅσα ἐποίησεν ὁ Θεὸς σημεῖα καὶ τέρατα ἐν τοῖς ἔθνεσι δι' αὐτῶν.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ Ε΄, ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ανάγνωσμα 15:35-41

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, Παῦλος καὶ Βαρυάβας διέτριψαν ἐν Ἀντιόχειᾳ διδάσκοντες καὶ εὐαγγελιζόμενοι μετὰ καὶ ἔτερων πολλῶν τὸν λόγον τοῦ Κυρίου. Μετὰ δὲ τινας ἡμέρας εἶπε Παῦλος πρὸς Βαρυάβαν· ἐπιστρέψαντες δὲν ἐπισκεψώμεθα τοὺς ἀδελφούς ἡμῶν κατὰ πᾶσαν πόλιν ἐν αἷς κατηγγείλαμεν τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, πῶς ἔχουσι. Βαρυάβας δὲ ἐβούλευσατο συμπαραλαβεῖν τὸν Ἰωάννην τὸν ἐπικαλούμενον Μᾶρκον· Παῦλος δὲ ηξίου, τὸν ἀποστάντα ἀπ' αὐτῶν ἀπὸ Παμφυλίας καὶ μὴ συνελθόντα αὐτοῖς εἰς τὸ ἔργον, μὴ συμπαραλαβεῖν τοῦτον. Ἐγένετο οὖν παροξυσμός, ὡστε ἀποχωρισθῆναι αὐτοὺς ἀπ' ἀλλήλων, τὸν τε Βαρυάβαν παραλαβόντα τὸν Μᾶρκον ἐκπλεῦσαι εἰς Κύπρον. Παῦλος δὲ ἐπιλεξάμενος Σίλαν ἐξῆλθε, παραδοθεῖς τῇ χάριτι τοῦ Θεοῦ ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν, διήρχετο δὲ τὴν Συρίαν καὶ Κιλικίαν ἐπιστηρίζων τὰς ἐκκλησίας.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΚΤΗ ΤΟΥ ΤΥΦΛΟΥ

Προκειμενον. Ἡχος πλ. α'

Σὺ Κύριε, φυλάξας ἡμᾶς καὶ διατηρήσας ἡμᾶς.
Σῶσον με, Κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν ὅσιος

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ανάγνωσμα 16:16-34

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἔκείναις, ἐγένετο πορευομένων ἡμῶν τῶν Ἀποστόλων εἰς προσευχὴν παιδίσκην τινὰ ἔχουσαν πινεῦμα Πίνθινος ἀπάντησα σῇμα, ἦτοι ἔργασίαν πολλὴν παρεῖχεν τοῖς κυρίοις αὐτῆς μαντευομένην. Αὕτη κατακολούθουσα τῷ Παύλῳ καὶ ἡμῖν ἔκραζε λέγουσα· Οὗτοι οἱ ἄνθρωποι δοῦλοι τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου εἰσίν, οἵτινες καταγγέλλουσιν ὑμῖν ὁδὸν σωτηρίας. Τοῦτο δὲ ἐποίει ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας. Διαπονηθεὶς δὲ Παῦλος καὶ ἐπιστρέψας τῷ πινεύματι εἶπε· Παραγγέλλω σοι ἐν ὄνδρατι Ἰησοῦ Χριστοῦ ἔξελθειν ἀπ' αὐτῆς· καὶ ἔξηλθεν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ. Ἰδόντες δὲ οἱ κύριοι αὐτῆς ὅτι ἔξηλθεν ἡ ἐλπὶς τῆς ἔργασίας αὐτῶν ἐπιλαβόμενοι τὸν Παῦλον καὶ τὸν Σίλαν εἴλκυσαν εἰς τὴν ἀγορὰν ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας, καὶ προσαγαγόντες αὐτὸὺς τοῖς στρατηγοῖς εἶπον. Οὗτοι οἱ ἄνθρωποι ἐκταράσσουσιν ἡμῶν τὴν πόλιν Ἰουδαῖοι ὑπάρχοντες, καὶ καταγγέλλουσιν ἔθη ἢ οὐκ ἔξεστιν ἡμῖν παραδέχεσθαι οὐδὲ ποιεῖν Ρωμαίοις οὖστι. Καὶ συνεπέστη ὁ ὄχλος κατ' αὐτῶν, καὶ οἱ στρατηγοὶ περιτρίχαστες αὐτῶν τὰ ἴματα ἐκέλευν ράβδίζειν, πολλὰς τε ἐπιθέντες αὐτοῖς πληγὰς ἔβαλον εἰς φυλακήν, παραγγείλαντες τῷ δεσμοφύλακι ἀσφαλῶς τηρεῖν αὐτούς· δος παραγγελίαν τοιαύτην εἰληφώς, ἔβαλεν αὐτὸὺς εἰς τὴν ἐσωτέραν φυλακὴν καὶ τοὺς πόδας ἡσφαλίσατο αὐτῶν εἰς τὸ ξύλον. Κατὰ δὲ τὸ μεσοῦντιον Παῦλος καὶ Σίλας προσευχόμενοι ὑμνουσιν τὸν Θεόν, ἐπηκροῶντο δὲ αὐτῶν οἱ δέσμιοι· ἄφινα δὲ σεισμὸς ἐγένετο μέγας ὥστε σαλευθῆναι τὰ θεμέλια τοῦ δεσμωτηρίου, ἀνεῳχθησάν τε παραχρῆμα αἱ θύραι πᾶσαι, καὶ πάντων τὰ δεσμὰ ἀνέθη. Ἔξυπνος δὲ γενόμενος ὁ δεσμοφύλακς καὶ ίδων ἀνεῳγμένας τὰς θύρας τῆς φυλακῆς, σπασάμενος τὴν μάχαιραν ἔμελλεν ἀειτὸν ἀναιρεῖν, νομίζων ἐκπεφυγέναι τοὺς δεσμίους. Ἐφώνησε δὲ φωνῇ μηγάλῃ ὁ Παῦλος λέγων· Μηδὲν πράξης σεαυτῷ κακόν· ἀπαντες γάρ ἐσμεν ἐνθάδε. Αἰτήσας δὲ φῶτα εἰσεπήδησε, καὶ ἔντρομος γενόμενος προσέπεσεν τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Σίλᾳ, καὶ προσαγαγὼν αὐτὸὺς ἔξω ἔφη· Κύριοι, τί με δεῖ ποιεῖν ἵνα σωθῶ; Οἱ δὲ εἶπον· Πίστευσον ἐπὶ τὸν Κύριον Ἰησοῦν, καὶ σωθήσῃ σὺ καὶ ὁ οἰκός σου. Καὶ ἐλάλησαν αὐτῷ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου καὶ πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτῷ. Καὶ παραλαβὼν αὐτὸὺς ἐν ἔκεινῃ τῇ ὥρᾳ τῆς νυκτὸς ἔλουσεν ἀπὸ τῶν πληγῶν, καὶ ἐβαπτίσθη αὐτὸς καὶ οἱ αὐτοῦ πάντες παραχρῆμα, ἀναγαγών τε αὐτὸὺς εἰς τὸν οἴκον αὐτοῦ παρέθηκε τράπεζαν, καὶ ἡγαλλιάσατο πανοικεὶ πεπιστευκὼς τῷ Θεῷ.

Αλληλούια. Ἡχος πλ. α'

Τὰ ἔλεη σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ἄσσομαι.

Στίχ. Ότι εἴπας· εἰς τὸν αἰῶνα ἔλεος οἰκοδομηθήσεται

ΔΕΥΤΕΡΗ ΣΤ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ανάγνωσμα 17:1-9

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἔκείναις, διοδεύσαντες οἱ Απόστολοι τὴν Ἀμφίπολιν καὶ Ἀπολλωνίαν ἥλθον εἰς Θεσσαλονίκην, ὅπου ἦν ἡ συναγωγὴ τῶν Ἰουδαίων. Κατὰ δὲ τὸ εἰωθὸς τῷ Παύλῳ εἰσῆλθε πρὸς αὐτούς, καὶ ἐπὶ σάββατα τρία διελέγετο αὐτοῖς ἀπὸ τῶν γραφῶν, διανοίγων καὶ παρατιθέμενος ὅτι τὸν Χριστὸν ἔδει παθεῖν καὶ ἀναστῆναι ἐκ ινεκρῶν, καὶ ὅτι οὐτός ἐστιν ὁ Χριστός, Ἰησοῦς δὲν ἔγω ᶚαταγγέλλω ὑμῖν. Καὶ τινες ἔξ αὐτῶν ἐπείσθησαν καὶ προσεκληρώθησαν τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Σίλᾳ, τῶν τε σεβομένων Ἑλλήνων πολὺ πλῆθος γυναικῶν τε τῶν πρώτων οὐκ ὀλίγα. Προσλαβόμενοι δὲ οἱ ἀπειθοῦντες Ἰουδαῖοι τῶν ἀγοραίων τιμὰς ἀνδρας πονηροὺς καὶ ὄχλοποιήσαντες ἐθορύβουν τὴν πόλιν, ἐπιστάντες τε τῇ οἰκίᾳ Ἰάσονος ἐξῆτουν αὐτὸὺς ἀγαγεῖν εἰς τὸν δῆμον· μὴ εὐρόντες δὲ αὐτὸὺς ἔστρουν τὸν Ἰάσονα καὶ τινας ἀδελφοὺς ἐπὶ τοὺς πολιτάρχας, βοῶντες ὅτι οἱ τὴν οἰκουμένην ἀναστατώσαντες οὗτοι καὶ ἐνθάδε πάρεισιν, οὓς ὑποδέκεται Ἰάσων· καὶ οὗτοι πάντες ἀπέναντι τῶν δογμάτων Καίσαρος πράσσουσι, βασιλέα ἔτερον λέγοντες εἶναι, Ἰησοῦν. Ἐτάραξαν δὲ τὸν ὄχλον καὶ τοὺς πολιτάρχας ἀκούοντας ταῦτα, καὶ λαβόντες τὸ ἰκανὸν παρὰ τὸν Ἰάσονος καὶ τῶν λοιπῶν ἀπέλυσαν αὐτούς.

ΤΡΙΤΗ ΣΤ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ανάγνωσμα 17:19-28

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἔκείναις, ἐπιλαβόμενοι οἱ Αθηναῖοι τοῦ Παύλου ἐπὶ τὸν Ἀρείου πάγον ἥγαγον λέγοντες· δυνάμεθα γνῶναι τίς ἡ καυνὴ αὕτη ἡ ὑπὸ σοῦ λαλουμένη διδαχή; Ξενίζοντας γάρ τινα εἰσφέρεις εἰς τὰς ἀκοὰς ἡμῶν· βουλόμεθα οὖν γνῶναι τί τι καὶ ἀκούειν καινότερον. Σταθεὶς δὲ ὁ Παῦλος ἐν μέσῳ τοῦ Ἀρείου πάγου ἔφη· ἀνδρες Ἀθηναῖοι, κατὰ πάντας ὡς δεισιδαιμονεστέρους ὑμᾶς θεωρῶ. Διερχόμενος γὰρ καὶ ἀναθεωρῶν τὰ σεβάσματα ὑμῶν εὑρόντων καὶ βωμὸν ἐνῷ ἐπεγέγραπτο, ἀγνώστων Θεῷ. Ὁν οὖν ἀγνοοῦντες εὐσεβεῖτε, τοῦτον ἔγω καταγγέλλω ὑμῖν. Ὁ Θεὸς δὲ ποιῆσας τὸν κόσμον καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῷ, οὗτος οὐρανοῦ καὶ γῆς Κύριος ὑπάρχων οὐκ ἐν χειροποίητοις ναοῖς κατοικεῖ, οὐδὲ ὑπὸ χειρῶν ἀνθρώπων θεραπεύεται προσδεόμενός τινος, αὐτὸς διδοὺς πάσι τῷν καὶ πνοὴν κατὰ πάντα· ἐποίησέ τε ἐξ ἐνὸς αἵματος πᾶν ἔθνος ἀνθρώπων κατοικεῖν ἐπὶ πᾶν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, ὁρίσας προστεταγμένους καιροὺς καὶ τὰς ὄροθεσίας τῆς κατοικίας αὐτῶν, ζητεῖν τὸν Κύριον, εἰς ἄρα γε ψηλαφήσειν αὐτὸν καὶ εὔροιεν, καὶ γε οὐ μακρὰν ἀπὸ ἐνὸς ἔκαστου ἡμῶν ὑπάρχοντα. Εν αὐτῷ γὰρ ζῶμεν καὶ κινούμεθα καὶ ἐσμέν.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΣΤ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ανάγνωσμα 18:22-28

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἔκείναις, κατελθὼν ὁ Παῦλος εἰς Καισάρειαν, ἀναβάς, καὶ ἀσπασμένος τὴν Ἐκκλησίαν, κατέβη εἰς Αντιόχειαν· καὶ ποιήσας χρόνον τινά, ἔξῆλθε διερχόμενος καθεξῆς τὴν Γαλατικὴν χώραν καὶ Φρυγίαν, ἐπιστηρίζων πάντας τοὺς μαθητάς Ἰουδαῖος δέ τις Ἀπολλώς ὄντας ἀνθρακούς, ἀλεξανδρεὺς τῷ γένει, ἀνὴρ λόγιος, κατήντησεν εἰς Ἐφεσού, δυνατὸς ὡν ἐν ταῖς γραφαῖς. Οὗτος ἦν κατηχημένος τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου, καὶ ζέων τῷ πινεύματι ἐλάλει καὶ ἐδίδασκεν ἀκριβῶς τὰ περὶ τοῦ Κυρίου, ἐπιστάμενος μόνον τὸ βάπτισμα Ἰωάννου οὗτός τε ἤρξατο παρρησιάζεσθαι ἐν τῇ συναγωγῇ. Ακούσαντες δὲ αὐτὸν Ἀκύλας καὶ Πρίσκιλλα προσελάβοντο αὐτὸν καὶ ἀκριβέστερον αὐτῷ ἐξέθεντο τὴν ὁδὸν τοῦ Θεοῦ. Βουλομένου δὲ αὐτοῦ διελέγεται εἰς τὴν Ἀχαΐαν προτρεψάμενοι οἱ ἀδελφοὶ ἔγραψαν τοῖς μαθηταῖς ἀποδέξασθαι αὐτὸν· δος παραγενόμενος συνεβάλετο πολὺ τοῖς πεπιστευκόσι διὰ τῆς χάριτος· εὐτόνως γὰρ τοῖς Ιουδαίοις διακατηλέγχετο δημοσίᾳ ἐπιδεικνὺς διὰ τῶν γραφῶν εἶναι τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

ΠΙΕΜΠΤΗ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ τὰ παρόντα ἀντίφωνα:

Ἀντίφωνον Α΄ Ἡχος β' [Ψαλμός 46].

Στίχ. α': Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας, ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερο, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. β': Ὄτι Κύριος ὑψιστος, φοβερός, βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. γ': Υπέταξε λαοὺς ἡμῖν καὶ ἔθνη ὑπὸ τοὺς πόδας ἡμῶν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Αγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἀντίφωνον Β΄ Ἡχος β' [Ψαλμός 47].

Στίχ. α': Μέγας Κύριος καὶ αἰνετός σφόδρα ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐν ὅρει ἀγίῳ αὐτοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθείς ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανούς, ψάλλοντάς σοι, Αλληλούϊα.

Στίχ. β': Ὁ Θεὸς ἐν τοῖς βάρεστιν αὐτῆς γινώσκεται, ὅταν ἀντιλαμβάνηται αὐτῆς.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθείς...

Στίχ. γ': Ὄστι ίδοις οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς συνήχθησαν, ἥλθοσαν ἐπὶ τὸ αὐτό

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθείς...

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Αγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν.

Ο Μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ...

Ἀντίφωνον Γ΄ Ἡχος δ' [Ψαλμός 48].

Στίχ. α': Ακούσατε ταῦτα, πάντα τὰ ἔθνη.

Ἄνελήφθης ἐν δόξῃ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, χαροποιήσας τοὺς Μαθητάς, τῇ ἐπαγγελίᾳ τοῦ ἀγίου Πνεύματος· βεβαιωθέντων αὐτῶν διὰ τῆς εὐλογίας, ὅτι σὺ εἶ ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ, ὁ λυτρωτὴς τοῦ κόσμου.

Στίχ. β': Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν

Ἄνελήφθης ἐν δόξῃ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Στίχ. γ': Κλινῶ εἰς παραβολὴν τὸ οὖς μου, ἀνοίξω ἐν ψαλτηρίῳ τὸ πρόβλημά μου.

Ἄνελήφθης ἐν δόξῃ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Εἰσοδικόν [Ψαλμός 46].

Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος. Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθείς ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανούς, ψάλλοντάς σοι, Αλληλούϊα.

Προκείμενον. Ἡχος βαρὺς

Ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ὁ Θεός.

Στίχ. Ἐτοίμη ἡ καρδία μου ὁ Θεός.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ανάγνωσμα 1:1-12

Τὸν μὲν πρῶτον λόγον ἐποιησάμην περὶ πάντων, ὡς Θεόφιλε, ὃν ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς ποιεῖν τε καὶ διδάσκειν ἄχρι ἣς ἡμέρας ἐντειλάμενος τοῖς Αποστόλοις διὰ Πνεύματος Αγίου οὓς ἐξέλέξατο ἀνέληφθη· οἵς καὶ παρέστησεν ἔαυτὸν ζῶντα μετὰ τὸ παθεῖν αὐτὸν ἐν πολλοῖς τεκμηρίοις, δι’ ἡμερῶν τεσσαράκοντα ὀπτανόμενος αὐτοῖς καὶ λέγων τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Καὶ συναλιζόμενος παρήγγειλεν αὐτοῖς ἀπὸ Ιεροσολύμων μὴ χωρίζεσθαι, ἀλλὰ περιμένειν τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ Πατρός ἦν ἱκούσατέ μου· ὅτι Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν ὕδατι, ὑμεῖς δὲ ἐν πνεύματι βαπτισθήσεσθε ἀγίῳ οὐ μετὰ πολλὰς ταύτας ἡμέρας. Οἱ μὲν οὖν συνελθόντες ἐπηρώτων αὐτὸν λέγοντες· Κύριε, εἰ ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ ἀποκαθιστάεις τὴν βασιλείαν τῷ Ἰσραὴλ; Εἴπει δὲ πρὸς αὐτούς· Οὐχ ὑμῶν ἐστιν γνῶναι χρόνους ἡ καιροὺς οὓς ὁ πατήρ ἔθετο ἐν τῇ ίδιᾳ ἐξουσίᾳ· ἀλλὰ λήψεσθε δύναμιν ἐπελθόντος τοῦ ἀγίου Πνεύματος ἐφ' ὑμᾶς, καὶ ἐσεσθε μου μάρτυρες ἐν τε Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Σαμαρείᾳ καὶ ἔως ἐσχάτου τῆς γῆς. Καὶ ταῦτα εἰπὼν βλεπόντων αὐτῶν ἐπήρθη καὶ νεφέλη ὑπέλαβεν αὐτὸν ἀπὸ τῶν ὄφθαλμῶν αὐτῶν. Καὶ ὡς ἀτενίζοντες ἥσαν εἰς τὸν οὐρανὸν πορευομένου αὐτοῦ, καὶ ίδοις ἄνδρες δύο παρειστήκεισαν αὐτοῖς ἐν ἐσθῆτι λευκῇ, οἵ καὶ εἶπον· Ἄνδρες Γαλιλαῖοι, τί ἐστήκατε ἐμβλέποντες εἰς τὸν οὐρανόν; Οὔτος ὁ Ἰησοῦς ὁ ἀναληφθεὶς ἀφ' ὑμῶν εἰς τὸν οὐρανόν, οὕτως ἐλεύσεται, διὸ τρόπου ἐθεάσασθε αὐτὸν πορευόμενον εἰς τὸν οὐρανόν. Τότε ὑπέστρεψαν εἰς τὸν οὐρανόν, ὅρους τοῦ καλούμενου ἐλατώνος, ὃ ἐστιν ἐγγὺς Ἱερουσαλήμ, σαββάτου ἔχον ὄδον.

Ἀλληλούϊα. Ἡχος β'

Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας, ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως.

Στίχ. Ανέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος.

Κοινωνικόν.

Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΣΤ΄, ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ανάγνωσμα 19:1-8

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐγένετο ἐν τῷ τὸν Ἀπολλὼν εἶναι ἐν Κορίνθῳ Παῦλον διελθόντα τὰ ἀνωτερικὰ μέρη ἐλθεῖν εἰς Ἔφεσον· καὶ εὐρών μαθητάς τινας εἶπε πρὸς αὐτούς· εἰ Πνεῦμα "Ἄγιον ἐλάβετε πιστεύσαντες; οἱ δὲ εἶπον πρὸς αὐτόν· ἀλλ' οὐδὲ εἰ Πνεῦμα "Ἄγιόν ἐστιν ἡκούσαμεν. Εἴπε τε πρὸς αὐτούς· εἰς τί οὖν ἐβαπτίσθητε; οἱ δὲ εἶπον· εἰς τὸ Ἰωάννινον βάπτισμα. Εἴπε δὲ Παῦλος· Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισε βάπτισμα μετανοίας, τῷ λαῷ λέγων εἰς τὸν ἐρχόμενον μετ' αὐτὸν ἴνα πιστεύσωσι, τοῦτον ἐστιν εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν. Ακούσαντες δὲ ἐβαπτίσθησαν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. Καὶ ἐπιθέντος αὐτοῖς τοῦ Παύλου τὰς χεῖρας ἤλθε τὸ Πνεῦμα τὸ "Ἄγιον ἐπ'" αὐτούς, ἐλάλουν τε

γλώσσαις καὶ προεφήτευον. Ὅσαν δὲ οἱ πάντες ἀνδρες ὥσει δεκαδύο. Εἰσελθὼν δὲ εἰς τὴν συναγωγὴν ἐπαρρησιάζετο ἐπὶ μῆνας τρεῖς διαλεγόμενος, καὶ πείθων τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΣΤ΄, ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ανάγνωσμα 20:7-12

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἔκείναις, συνηγμένων τῶν μαθητῶν κλάσαι ἄρτον, ὁ Παῦλος διελέγετο αὐτοῖς, μέλλων ἔξιέναι τῇ ἐπαύριον, παρέτεινέ τε τὸν λόγον μέχρι μεσουνκτίου. Ὅσαν δὲ λαμπάδες ίκαναι ἐν τῷ ὑπερώῳ οὐ δῆμεν συνηγμένοι. Καθημενος δέ τις νεανίας ὄντος Εὐτυχος ἐπὶ τῆς θυρίδος, καταφερόμενος ὑπὲρ βαθεῖ διαλεγομένου τοῦ Παύλου ἐπὶ πλεῖστον, κατενεχθεὶς ἀπὸ τοῦ ὑπονού ἔπεσεν ἀπὸ τοῦ τριστέγου κάτω καὶ ἥρθη νεκρός. Καταβὰς ὁ Παῦλος ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτῷ καὶ συμπειριλαβών εἶπε· Μὴ θορυβεῖσθε· ή γὰρ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν αὐτῷ ἔστιν. Ἀναβὰς δὲ καὶ κλάσας ἄρτον καὶ γευσάμενος, ἐφ' ίκανόν τε ὅμιλησας ἄχρις αὐγῆς, οὕτως ἔξηλθεν. Ἡγαγον δὲ τὸν παῖδα ζῶντα, καὶ παρεκλήθησαν οὐ μετρίως.

ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ΄ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ

Προκείμενον. Ἡχος δ'

Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στίχ. Ὄτι δίκαιος εῖ ἐπὶ πᾶσιν, οἵς ἐποίησας ἡμῖν.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ανάγνωσμα 20:16-18, 28-36

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἔκείναις, ἔκρινεν ὁ Παῦλος παραπλεῦσα τὴν Ἔφεσον, ὅπως μὴ γένηται αὐτῷ χρονοτριβῆσαι ἐν τῇ Ἀσίᾳ· ἔσπευδε γάρ, εἰ δυνατὸν ἦν αὐτῷ, τὴν ἡμέραν τῆς πεντηκοστῆς γενέσθαι εἰς Ἱεροσόλυμα· Ἀπὸ δὲ τῆς Μιλήσου πέμψας εἰς Ἔφεσον μετεκαλέσατο τὸν πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας. Ως δὲ παρεγένοντο πρὸς αὐτόν, εἶπεν αὐτοῖς· Προσέχετε οὖν ἔαντοῖς καὶ παντὶ τῷ ποιμνίῳ ἐν ὧ ὑμᾶς τὸ Πινεῦμα τὸ Ἀγιον ἔθετο ἐπισκόπους, ποιμαίνειν τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ, ἷν περιεποιήσατο διὰ τοῦ ιδίου αἴματος. Ἔγὼ γὰρ οἶδα τοῦτο, ὅτι εἰσελεύσονται μετὰ τὴν ἄφειν μου λύκοι βαρεῖς εἰς ὑμᾶς μὴ φειδομενοι τοῦ ποιμνίου· καὶ ἔξ ὑμῶν αὐτῶν ἀναστήσονται ἄνδρες λαλοῦντες διεστραμμένα τοῦ ἀποσπάν τοὺς μαθητὰς ὅπίσω αὐτῶν. Διὸ γρηγορεῖτε, μνημονεύοντες ὅτι τριετίαν νῦκτα καὶ ἡμέραν οὐκ ἐπαυσάμην μετὰ δακρύων νουθετῶν ἔνα ἔκαστον. Καὶ τὰ νῦν παρατίθεμαι ὑμᾶς, ἀδελφοί, τῷ Θεῷ καὶ τῷ λόγῳ τῆς χάριτος αὐτοῦ τῷ δυναμένῳ ἐποικοδομῆσαι καὶ δοῦναι ὑμῖν κληρονομίαν ἐν τοῖς ἡγιασμένοις πᾶσιν. Αργυρίου ἡ χρυσίου ἡ ἱματισμοῦ οὐδενὸς ἐπεθύμησα· αὐτοὶ γινώσκετε ὅτι ταῖς χρείαις μου καὶ τοῖς οὖσι μετ', ἐμοὶ ὑπηρέτησαν αἱ χεῖρες αὐταὶ πάντα ὑπέδειξα ὑμῖν ὅτι οὕτω κοπιῶντας δεῖ ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν ἀσθενούντων, μνημονεύειν τε τῶν λόγων τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, ὅτι αὐτὸς εἶπε· μακάριον ἔστι μᾶλλον διδόναι ἡ λαμβάνειν. Καὶ ταῦτα εἰπών, θεὶς τὰ γόνατα αὐτοῦ σὺν πᾶσιν αὐτοῖς προσηκύνατο.

Ἀλληλούϊα. Ἡχος α'

Θεὸς θεῶν Κύριος ἐλάλησε, καὶ ἐκάλεσε τὴν γῆν.

Στίχ. Συναγάγετε αὐτῷ τὸν ὄσιον αὐτοῦ.

Κοινωνικόν.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν.

ΔΕΥΤΕΡΑ Ζ΄, ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ανάγνωσμα 21:8-14

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἔκείναις, ἔξελθοντες οἱ ἀπόστολοι ἀπὸ Τύρου ἥλθομεν εἰς Καισάρειαν, καὶ εἰσελθόντες εἰς τὸν οἶκον Φιλίππου τοῦ εὐαγγελιστοῦ, δόντος ἐκ τῶν ἐπτά, ἐμείναμεν παρ' αὐτῷ. Τούτῳ δὲ ὥσαν θυγατέρες παρθένοι τέσσαρες προφητεύοντασι. Ἐπιμενόντων δὲ ἡμῶν ἡμέρας πλείους κατῆλθε τις ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας προφήτης ὄντας τὸν Ἀγαβοῖς, καὶ ἐλθὼν πρὸς ἡμᾶς καὶ ἀράς τὴν ζώνην τοῦ Παύλου, δήσας τε αὐτὸν τὸν πόδας καὶ τὰς χεῖρας εἶπε· Τάδε λέγει τὸ Πινεῦμα τὸ Ἀγιον· τὸν ἄνδρα οὗ ἔστιν ἡ ζώην αὐτῆς, οὕτω δήσουσιν εἰς Ἱερουσαλήμ οἱ Ἰουδαῖοι καὶ παραδώσουσιν εἰς χεῖρας ἐθνῶν. Ως δὲ ἡκούσαμεν ταῦτα, παρεκαλοῦμεν ἡμεῖς τε καὶ οἱ ἐντόποι τοῦ μὴ ἀναβαίνειν αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλήμ. Απεκρίθη τε ὁ Παῦλος· Τί ποιεῖτε κλαίοντες καὶ συνθρύπτοντές μου τὴν καρδίαν; Ἐγὼ γὰρ οὐ μόνον δεθῆναι, ἀλλὰ καὶ ἀποθανεῖν εἰς Ἱερουσαλήμ ἐτοίμως ἔχω ὑπὲρ τοῦ ὄντος τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. Μὴ πειθομένου δὲ αὐτοῦ ἡσυχάσαμεν εἰπόντες· Τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου γινέσθω.

ΤΡΙΤΗ Ζ΄, ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ανάγνωσμα 21:26-32

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἔκείναις, ὁ Παῦλος παραλαβών τοὺς ἄνδρας τῇ ἔχομένῃ ἡμέρᾳ σὺν αὐτοῖς ἀγνισθεὶς εἰσῆγει εἰς τὸ ιερόν, διαγγέλλων τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἡμερῶν τοῦ ἀγνισμοῦ, ἔως οὐ προσηνέγκθη ὑπὲρ ἐνδός ἐκάστου αὐτῶν ἡ προσφορά. Ὡς δὲ ἐμελλον αἱ ἐπτά ἡμέραις συντελεῖσθαι, οἱ ἀπὸ τῆς Ἀσίας Ἰουδαῖοι θεασάμενοι αὐτὸν ἐν τῷ ἰερῷ συνέχεον πάντα τὸν ὄχλον, καὶ ἐπέβαλον τὰς χεῖρας ἀπ' αὐτὸν κράζοντες· Ἀνδρες Ἰσραηλῖται, βοηθεῖτε· οὗτός ἔστιν ὁ ἀνθρώπος ὁ κατὰ τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ νόμου καὶ τοῦ τόπου τούτου πάντας πανταχοῦ διδάσκων· ἔτι τε καὶ Ἐλληνας εἰσῆγαγεν εἰς τὸ ιερὸν καὶ κεκοίνωκε τὸν ἄγιον τόπον τοῦτον· ὥσαν γὰρ ἐώρακότες Τρόφιμον τὸν Ἐφέσιον ἐν τῇ πόλει σὺν αὐτῷ, διὸ ἐνόμιζον ὅτι εἰς τὸ ιερὸν εἰσῆγαγεν ὁ Παῦλος. Ἐκινήθη τε ἡ πόλις δόλη καὶ ἐγένετο συνδρομὴ τοῦ λαοῦ, καὶ ἐπιλαβόμενοι τοῦ Παύλου εἴλκον αὐτὸν ἔξω τοῦ ιεροῦ, καὶ εὐθέως ἐκλείσθησαν αἱ θύραι. Ζητούντων δὲ αὐτὸν ἀποκτεῖναι ἀνέβη φάσις τῷ χιλιάρχῳ τῆς σπειρής ὅτι δόλη συγκέχυται· Ἱερουσαλήμ· δος ἔξαυτῆς παραλαβών στρατιώτας καὶ ἐκατοντάρχους κατέδραμεν ἐπ' αὐτούς. Οἱ δὲ ἰδόντες τὸν χιλιάρχον καὶ τοὺς στρατιώτας ἐπαύσαντο τύπτοντες τὸν Παῦλον.

ΤΕΤΑΡΤΗ Ζ΄, ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ανάγνωσμα 23:1-11

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἔκείναις, ἀτενίσας ὁ Παῦλος τῷ συνεδρίῳ εἶπεν· Ἀνδρες ἀδελφοί, ἐγὼ πάσῃ συνειδήσει ἀγαθῇ πεπολίτευμα τῷ Θεῷ ἄχρι ταύτης τῆς ἡμέρας· Ὁ δὲ ἀρχιερεὺς Ἀιανίας ἐπέταξε τοῖς παρεστῶσιν αὐτῷ τῷ περιεντού τὸν ἀρχιερέα τοῦ Θεοῦ, τοῖχε κεκοινιαμένε· καὶ σὺν κάθῃ κρίνων μετανοεῖνας ἀνέβη φάσις τῷ χιλιάρχῳ τῆς σπειρής ὅτι δόλη συγκέχυται· Ἱερουσαλήμ· δος ἔξαυτῆς παραλαβών λοιδορεῖς; Ἐφη τε ὁ Παῦλος· Οὐκ ἤδειν, ἀδελφοί, δος ἔστιν ἀρχιερεύς· γέγραπται γάρ· «Ἄρχοντα τοῦ λαοῦ σου οὐκ

έρεις κακῶς». Γνοὺς δὲ ὁ Παῦλος ὅτι τὸ ἐν μέρος ἔστι Σαδδουκαίων, τὸ δὲ ἔτερον Φαρισαίων, ἔκραξεν ἐν τῷ συνεδρίῳ· Ἄνδρες ἀδελφοί, ἐγὼ Φαρισαῖός εἰμι, νίδιος Φαρισαίον· περὶ ἐλπίδος καὶ ἀναστάσεως νεκρῶν ἐγὼ κρίνομαι. Τούτου δὲ αὐτοῦ λαλήσαντος ἐγένετο στάσις τῶν Φαρισαίων καὶ τῶν Σαδδουκαίων, καὶ ἐσχίσθη τὸ πλῆθος. Σαδδουκαῖοι μὲν γὰρ λέγουσι μὴ εἶναι ἀναστάσιν μήτε ἄγγελον μήτε πυεῦμα, Φαρισαῖοι δὲ ὄμολογοιστὶ τὰ ἀμφότερα. Ἐγένετο δὲ κραυγὴ μεγάλη, καὶ ἀναστάντες οἱ γραμματεῖς τοῦ μέρους τῶν Φαρισαίων διεμάχοντο λέγοντες· Οὐδὲν κακὸν εὑρίσκομεν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ· εἰ δὲ πυεῦμα ἐλάλησεν αὐτῷ ἡ ἄγγελος, μὴ θεομαχῶμεν. Πολλῆς δὲ γενομένης στάσεως εὐλαβηθεὶς ὁ χιλιαρχὸς μὴ διασπασθῆ, ὁ Παῦλος ὑπ' αὐτῶν, ἐκέλευσε τὸ στράτευμα καταβῆναι καὶ ἀρπάσαι αὐτὸν ἐκ μέσου αὐτῶν ἄγειν τε εἰς τὴν παρεμβολήν. Τῇ δὲ ἐπιούσῃ νυκτὶ ἐπιστὰς αὐτῷ ὁ Κύριος εἶπε· Θάρσει, Παῦλε· ὡς γὰρ διεμαρτύρω τὰ περὶ ἐμοῦ εἰς Ἱερουσαλήμ, οὕτω σε δεῖ καὶ εἰς Ῥώμην μαρτυρῆσαι.

ΠΕΜΠΤΗ Ζ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα 25:13-19

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, Ἀγρίππας ὁ βασιλεὺς καὶ Βερνίκη κατήντησαν εἰς Καισάρειαν ἀσπασόμενοι τὸν Φῆστον. Ως δὲ πλείους ἡμέρας διέτριψον ἑκεῖ, ὁ Φῆστος τῷ βασιλεῖ ἀνέθετο τὰ κατὰ τὸν Παῦλον λέγων· Αὐτῷ τίς ἐστι καταλελειμμένος ὑπὸ Φήλικος δέσμιος, περὶ οὓς γενομένου μου εἰς Ἱεροσόλυμα ἐνεφάνισαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τῶν Ἰουδαίων αἵτοις εἶναι καταλελειμμένοι κατ' αὐτοῦ δίκην· πρὸς οὓς ἀπεκρίθη ὅτι οὐκ ἐστιν ἔθος· Ῥωμαίοις χαρίζεσθαι τινα ἀνθρωπον πρὶν ἡ ἀπάντησης κατὰ πρόσωπον ἔχοι τοὺς κατηγόρους τόπου τε ἀπολογίας λάβοι περὶ τοῦ ἐγκλήματος. Συνελθόντων οὖν αὐτῶν ἐνθάδε ἀναβολὴν μηδεμίαν ποιησάμενος τῇ ἔξης καθίσας ἐπὶ τοῦ βῆματος ἐκέλευσα ἀχθῆναι τὸν ἄνδρα· περὶ οὓς σταθέντες οἱ κατήγοροι οὐδεμίαν αἵτιαν ἐπέφερον ὡν ὑπενόουν ἐγώ, ζητήματα δὲ τινα περὶ τῆς ἴδιας δεισιδαιμονίας εἴχον πρὸς αὐτὸν καὶ περὶ τινος Ἰησοῦ τεθνηκότος, δὲν ἔφασκεν ὁ Παῦλος ζῆν.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Ζ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα 27:1-44;28:1

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ὡς ἔκριθη τοι ἀποπλεῖν ἡμᾶς εἰς τὴν Ἰταλίαν, παρεδίδουν τὸν τε Παῦλον καὶ τινας ἔτερους δεσμώτας ἐκατοντάρχη ὄνόματι· Ἰουλίων σπείρος Σεβαστῆς. Ἐπιβάντες δὲ πλοίῳ Ἀδραμυττηνῷ μέλλοντες πλεῖν τοὺς κατὰ τὴν Ἀσίαν τόπους ἀνήγθημεν, δούτος σὸν τὴν ἡμέραν· Ἀριστάρχου Μακεδόνος Θεσσαλονικέως, τῇ τε ἑτέρᾳ κατήγημεν εἰς Σιδῶνα· φιλανθρώπως τε ὁ Ἰούλιος τῷ Παύλῳ χρησάμενος ἐπέτρεψε πρὸς τοὺς φίλους πορευθέντα ἐπιμελείας τυχεῖν. Κάκεῖθεν ἀναχθέντες ὑπεπλεύσαμεν τὴν Κύπρον διὰ τὸ τοὺς ἀνέμους εἶναι ἐναντίους, τὸ τε πέλαγος τὸ κατὰ τὴν Κιλικίαν καὶ Παμφυλίαν διαπλεύσαντες κατήλθομεν εἰς Μύρα τῆς Λυκίας. Κάκεῖ εὐρών ὁ ἐκατοντάρχης πλοῖον Ἀλεξανδρινὸν πλέον εἰς τὴν Ἰταλίαν ἀνεβίβασεν ἡμᾶς εἰς αὐτό. Ἐν ίκαναῖς δὲ ἡμέραις βραδυπλοοῦντες καὶ μόλις γενόμενοι κατὰ τὴν Κνίδουν, μὴ προσεώντος ἡμᾶς τοῦ ἀνέμου, ὑπεπλεύσαμεν τὴν Κρήτην κατὰ Σαλμώνη, μόλις τε παραλεγόμενοι αὐτὴν ἥλθομεν εἰς τόπον τινὰ καλούμενον Καλούντα Λιμένας, ὡν ἐγγὺς ἦν πόλις Λασσαία. Ικανοῦ δὲ χρόνου διαγενομένου καὶ δούτος ἡδονὴ ἐπισφαλοῦντος τοῦ πλοὸς διὰ τὸ καὶ τὴν νηστείαν ἡδονὴ παρεληλυθέναι, παρήνει ὁ Παῦλος λέγων αὐτοῖς· Ἄνδρες, θεωρῶ ὅτι μετὰ ὑβρεως καὶ πολλῆς ζημίας οὐ μόνον τοῦ φόρτου καὶ τοῦ πλοίου, ἀλλὰ καὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν μέλλειν ἔσεσθαι τὸν πλοῦν. Οὐ δὲ ἐκατοντάρχης τῷ κυβερνήτῃ καὶ τῷ ναυκλήρῳ ἐπείθετο μᾶλλον ἢ τοῖς ὑπὸ τοῦ Παύλου λεγομένοις. Ανευθέτου δὲ τοῦ λιμένος ὑπάρχοντος πρὸς παραχειμασίαν οἱ πλείους ἔθετο βουλὴν ἀναχθῆναι κάκεῖθεν, εἰ πως δύναιντο καταντῆσαντες εἰς Φοίνικα παραχειμάσαι, λιμένα τῆς Κρήτης βλέποντα κατὰ λίβα καὶ κατὰ χώρων. Ὑποπεύσαντος δὲ νότου δόξαντες τῆς προθέσεως κεκρατηκέναι, ἀραντες ἀστον παρελέγοντο τὴν Κρήτην. Μετ' οὐ πολὺ δὲ ἔβαλε κατ' αὐτῆς ἄνεμος τυφωνικὸς ὁ καλούμενος Εὔροκλεύδων. Συναρπασθέντος δὲ τοῦ πλοίου καὶ μὴ δυναμένου ἀντοφθαλμεῖν τῷ ἀνέμῳ ἐπιδόντες ἐφερόμεθα. Νησίον δὲ τι ὑποδραμόντες καλούμενον Κλαύδην μόλις ἰσχύσαμεν περικρατεῖς γενέσθαι τῆς σκάφης, ἷν ἀραντες βοηθείαις ἐχρῶντο ὑποζωνύντες τὸ πλοῖον· φωβούμενοί τε μὴ εἰς τὴν Σύρτιν ἐκπέσωσι, χαλάσσαντες τὸ σκεῦος οὕτων ἐφέροντο. Σφοδρῶς δὲ χειμαζομένων ἡμῶν τῇ ἔξης ἐκβολῆς ἐποιοῦντο, καὶ τῇ τρίτῃ αὐτόχειρες τὴν σκευὴν τοῦ πλοίου ἐρρίψαμεν. Μήτε δὲ ἡλίου μήτε ἀστρων ἐπιφαινόντων ἐπὶ πλείους ἡμέρας, χειμῶνός τε οὐκ ὀλίγους ἐπικειμένου, λοιπὸν περιηρεῖτο πᾶσα ἐλπὶς τοῦ σώζεσθαι ἡμᾶς. Πολλῆς δὲ ἀστίας ὑπαρχούσης τότε σταθεὶς ὁ Παῦλος ἐν μέσῳ αὐτῶν εἶπεν· Ἐδει μὲν, ὡν ἄνδρες, πειθαρχῆσαντάς μοι μὴ ἀνέγεσθαι ἀπὸ τῆς Κρήτης κερδῆσαι τε τὴν ὑβριν ταῦτην καὶ τὴν ζημίαν. Καὶ τὰ νῦν παραινῶ ἡμᾶς εὐθυμεῖν· ἀποβολὴ γὰρ ψυχῆς οὐδεμία εἴσται ἐξ ἡμῶν πλὴν τοῦ πλοίου. Παρέστη γάρ μοι τῇ νυκτὶ ταύτη ἄγγελος τοῦ Θεοῦ οὐ εἰμι, ὡν καὶ λατρεύω, λέγων. Μὴ φοβοῦ, Παῦλε· Καίσαρί σε δεῖ παραστῆναι· καὶ ἵδού κεχάρισται σοι ὁ Θεὸς πάντας τοὺς πλέοντας μετὰ σοῦ. Διὸ εὐθυμεῖτε, ἄνδρες· πιστεύω γὰρ τῷ Θεῷ ὅτι οὗτως εἴσται καθ' ὃν τρόπου λελάπται μοι. Εἰς νῆσον δὲ τινα δεῖ ἡμᾶς ἐκπεσεῖν. Ὁς δὲ τεσσαρεσκαιδεκάτη νῦν ἐγένετο διαφερομένων ἡμῶν ἐν τῷ Ἀδρίᾳ, κατὰ μέσον τῆς νυκτὸς ὑπενόουν οἱ ναῦται προσάγειν τινὰ αὐτοῖς χώραν. Καὶ βολίσαντες εὑρόντων ὄργινὰς εἴκοσι, βραχὺ δὲ διαστήσαντες καὶ πάλιν βολίσαντες εὑρόντων ὄργινὰς δέκα πέντε· φωβούμενοι τε μήπως εἰς τραχεῖς τόπους ἐκπέσωμεν, ἐκ πρύμνης ρίψαντες ἀγκύρας τέσσαρας ηγήσοντο ἡμέραν γενέσθαι. Τῶν δὲ ναυτῶν ζητούντων φυγεῖν ἐκ τοῦ πλοίου καὶ χαλασάντων τὴν σκάφην εἰς τὴν θάλασσαν, προφάσει ὡς ἐκ πρώτως μελλόντων ἀγκύρας ἐκτείνειν, εἶπεν ὁ Παῦλος τῷ ἐκατοντάρχη καὶ τοῖς στρατιώταις· Ἐάν μη οὗτοι μείνωντι ἐν τῷ πλοίῳ, ὑμεῖς σωθῆναι οὐ δύνασθε. Τότε οἱ στρατιῶται ἀπέκοψαν τά σχοινία τῆς σκάφης καὶ εἰσασαν αὐτὴν ἐκπεσεῖν. Ἀχρι δὲ οὖν ἐμελλειν ἡμέρα γίνεσθαι, παρεκάλει ὁ Παῦλος ἀπαντάς μεταλαβεῖν τροφῆς λέγων· Τεσσαρεσκαιδεκάτην σήμερον ἡμέραν προσδοκῶντες ἀστιοι διατελεῖτε, μηδὲν προσλαβόμενοι. Διὸ παρακαλῶ ὑμᾶς μεταλαβεῖν τροφῆς· τοῦτο γάρ πρὸς τῆς ὑμετέρας σωτηρίας ὑπάρχει· οὐδενὸς γὰρ ὑμῶν θρὶξ ἐκ τῆς κεφαλῆς πεσεῖται. Εἰπών δὲ ταῦτα καὶ λαβών ἀρτὸν εὐχαρίστησε τῷ Θεῷ ἐνώπιον πάντων, καὶ κλάσας ἥρξατο ἐσθίειν. Εὐθυμοί δὲ γενόμενοι πάντες καὶ αὐτοὶ προσελάβοντο τροφῆς. Ἡμεν δὲ ἐν τῷ πλοίῳ αἱ πάσαι ψυχαὶ διακόσιαι ἔβδομήκοντα ἔξ. Κορεσθέντες δὲ τροφῆς ἐκούφιζον τὸ πλοίον ἐκβαλλόμενοι τὸ σῖτον εἰς τὴν θάλασσα. Ὅτε δὲ ἡμέρα ἐγένετο, τὴν γῆν οὐκ ἐπεγίνωσκον, κόλπον δὲ τινα κατεύδοντες ἔχοντα αἰγιαλόν, εἰς δὲ ἐβούλευσαντο, εἰς δύναιτο, ἔξωσαι τὸ πλοῖον. Καὶ τὰς ἀγκύρας πειρειόντες τῇ πυεούσῃ κατεῖχον εἰς τὴν θάλασσαν· ἀμα ἀνέντες τὰς ζευκτηρίας τῶν πηδαλίων, καὶ ἐπάραντες τὸν ἀρτέμωνα τῇ πυεούσῃ κατεῖχον εἰς τὸν αἰγιαλόν. Πειρεούσης δὲ εἰς τόπον διθάλασσον ἐπώκειλαν τὴν ναῦν, καὶ ἡ μὲν πρώτα ἐρείσασα ἔμεινεν ἀσάλευτος, ἡ δὲ πρύμνη ἐλύτετο ὑπὸ τῆς βίας τῶν κυμάτων. Τῶν δὲ στρατιώτων βουλὴ ἐγένετο ἵνα τοὺς δεσμώτας ἀποκτείνωσι, μή τις ἐκκολυμβήσας διαφύγοι. Ὅτε δὲ ἐκατοντάρχης βουλόμενος διασῶσαι τὸν Παῦλον ἐκώλυσεν αὐτοὺς τοῦ βουλήματος, ἐκέλευσε τε τοὺς δυναμένους κολυμβᾶν ἀπορρίψαντας πρώτους ἐπὶ τὴν γῆν ἐξιέναι, καὶ τοὺς λοιποὺς οὓς μὲν ἐπὶ σανίσιν, οὓς δὲ ἐπὶ τινῶν τῶν ἀπὸ τοῦ πλοίου. Καὶ οὕτως ἐγένετο πάντας διασωθῆντες τότε ἐπέγνωσαν ὅτι Μελίτη ἡ νῆσος καλεῖται.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ Ζ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Προκείμενον. Ἡχος πλ. β'

Αἱ ψυχὴι αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Στίχ. Πρὸς σὲ Κύριε, κεκράξομαι ὁ Θεός μου.

Πρᾶξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀινάγνωσμα 28:1-31

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἑκείναις, διασωθέντες οἱ περὶ τὸν Παῦλον ἐκ τοῦ πλοός, τότε ἐπέγνωσαν ὅτι Μελίτη ἡ νῆσος καλεῖται. Οἱ δὲ βάρβαροι παρεῖχον οὐ τὴν τυχούσαν φιλαυθρωπίαν ἡμῖν ἀνάψαντες γάρ πυρὰν προσελάβουντο πάντας ἡμᾶς διὰ τὸν ὑετὸν τὸν ἐφεστῶτα καὶ διὰ τὸ ψῦχος. Συστρέψαντος δὲ τοῦ Παύλου φρυγάνων πλῆθος καὶ ἐπιθέντος ἐπὶ τὴν πυράν, ἔχινα ἀπὸ τῆς θέρμης διεξελθούσα καθῆψε τῆς χειρὸς αὐτοῦ. Ός δὲ εἶδον οἱ βάρβαροι κρεμάμενον τὸ θηρίον ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ, ἔλεγον πρὸς ἀλλήλους· Πάντως φονεύς ἐστιν ὁ ἀνθρωπὸς οὗτος, ὃν διασωθέντα ἐκ τῆς θαλάσσης ἡ Δίκη ζῆν οὐκ εἴται. Οἱ μὲν οὖν ἀποτινάξας τὸ θηρίον εἰς τὸ πῦρ ἐπαθεὶς οὐδέποτε κακόν· οἱ δὲ προσεδόκων αὐτὸν μέλλειν πίμπρασθαι ἡ καταπίπτειν ἄφων νεκρόν. Ἐπὶ πολὺ δὲ αὐτῶν προσδοκώντων καὶ θεωρούντων μηδὲν ἄτοπον εἰς αὐτὸν γινόμενον, μεταβαλλόμενοι ἔλεγον θεόν αὐτὸν εἶναι. Ἐν δὲ τοῖς περὶ τὸν τόπον ἐκεῖνον ὑπῆρχε χωρία τῷ πρώτῳ τῆς νήσου ὄντος Ποπλίῳ, δος ἀναδεξάμενος ἡμᾶς τρεῖς ἡμέρας φιλοφρόνως ἔξεινται. Ἐγένετο δὲ τὸν πατέρα τοῦ Ποπλίου πυρετοῖς καὶ δυσεντερίῳ συνυεχόμενον κατακεῖσθαι· πρὸς δὲ ὁ Παῦλος εἰσελθὼν καὶ προσευχάμενος καὶ ἐπιθεὶς τὰς χειράς αὐτῷ ἰάσατο αὐτὸν. Τούτου οὖν γενομένου καὶ οἱ λοιποὶ οἱ ἔχοντες ἀσθενείας ἐν τῇ νήσῳ προσήρχοντο καὶ ἐθεραπεύοντο· οἵ καὶ πολλαῖς τιμαῖς ἐτίμησαν ἡμᾶς καὶ ἀναγομένοις ἐπέθεντο τὰ πρὸς τὴν χρείαν. Μετὰ δὲ τρεῖς μηνας ἀνήχθημεν ἐν πλοίῳ παρακεχειμακότι ἐν τῇ νήσῳ, Ἀλεξανδρίνῳ, παρασήμῳ Διοσκούροις, καὶ καταχθέντες εἰς Συρακούσας ἐπεμείναμεν ἡμέρας τρεῖς· ὅθεν περιελθόντες κατητήσαμεν εἰς Ῥήγιον, καὶ μετὰ μίαν ἡμέραν ἐπιγενομένου οὐτοῦ δευτεραῖοι ήλθομεν εἰς Ποτιόλους· οὐδὲν δὲ προσελθόντες τὰς χειράς αὐτῷ ἡλθομεν εἰς τὴν Ῥώμην ἡλθομεν. Κάκειθεν οἱ ἀδελφοὶ ἀκούσαντες τὰ περὶ ἡμῶν, ἔξηλθον εἰς ἄπαντησιν ἡμῖν ἄχρις Ἀππίου φόρου καὶ Τριῶν ταβερνῶν, οὓς ἴδων ὁ Παῦλος εὐχαριστήσας τῷ Θεῷ ἔλαβε θάρσος. Ὁτε δὲ ἡλθομεν εἰς Ῥώμην, ὁ ἐκατοντάρχης παρεδόωκε τοὺς δεσμίους τῷ στρατοπεδάρχῃ· τῷ δὲ Παύλῳ ἐπετράπη μένειν καθ' ἑαυτὸν σὺν τῷ φυλάσσοντι αὐτὸν στρατιώτῃ. Ἐγένετο δὲ μετὰ ἡμέρας τρεῖς συγκαλέσασθαι τὸν Παῦλον τοὺς ὄντας τῶν Ἰουδαίων πρώτους· συνελθόντων δὲ αὐτῶν ἔλεγε πρὸς αὐτούς· Ἄνδρες ἀδελφοί, ἐγὼ οὐδὲν ἐναυτίου ποιήσας τῷ λαῷ ἡ τοῖς ἔθεστοις πατρώοις δέσμιος ἐξ Ἱεροσολύμων παρεδόθην εἰς τὰς χειράς τῶν Ῥωμαίων· οὔτινες ἀνακρίναντές με ἐβούλοντο ἀπολῦσαι διὰ τὸ μηδεμίαν αἰτίαν θανάτου οὐπάρχειν ἐν ἐμοί. Αντιλεγόντων δὲ τῶν Ἰουδαίων ἡναγκάσθη ἐπικαλέσασθαι Καίσαρα, οὐχ ὡς τοῦ ἔθνους μου ἔχων τι κατηγορῆσαι. Διὰ ταύτην οὖν τὴν αἰτίαν παρεκάλεσα ὑμᾶς ἵδειν καὶ προσλαλῆσαι· ἔνεκεν γάρ τῆς ἐλπίδος τοῦ Ἰσραὴλ τὴν ἀλυσιν ταύτην περίκειμαι. Οἱ δὲ πρὸς αὐτὸν εἶπον· Ἡμεῖς οὐτε γράμματα περὶ σοῦ ἐδεξάμεθα ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας, οὐτε παραγενόμενός τις τῶν ἀδελφῶν ἀπήγγειλεν ἡ ἐλάλησέ τι περὶ σοῦ πονηρόν. Αξιοῦμεν δὲ παρὰ σοῦ ἀκοῦσαι ὁ φρονεῖς· περὶ μὲν γάρ τῆς αἱρέσεως ταύτης γνωστόν ἐστιν ἡμῖν ὅτι πανταχοῦ ἀντιλέγεται. Ταῦτα μενοὶ δὲ αὐτῷ ἡμέραν ἥκουν πρὸς αὐτὸν εἰς τὴν ξενίαν πλείσινες, οἵς ἐξετίθετο διαμαρτυρόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ πείθων τε αὐτούς τὰ περὶ τοῦ Ἰησοῦ ἀπό τοῦ νόμου Μωϋσέως καὶ τῶν προφητῶν ἀπὸ πρωΐ ἔως ἐσπέρας. Καὶ οἱ μὲν ἐπείθοντο τοῖς λεγομένοις, οἱ δὲ ἡπίστουν. Ασύμφωνοι δὲ ὄντες πρὸς ἀλλήλους ἀπελύοντο, εἰπόντος τοῦ Παύλου ὅτι ἐλάλησε διὰ τὸ Ιησαῖον τοῦ προφήτου πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν λέγον· «Πορεύθητι πρὸς τὸν λαόν τοῦτον καὶ εἴπον· Ἀκοῇ ἀκούσετε καὶ οὐ μὴ συνῆτε, καὶ βλέποντες βλέψετε καὶ οὐ μὴ ἰδητε· ἐπαρχίνθη γάρ ἡ καρδία τοῦ λαοῦ τοῦτου, καὶ τοῖς ὡσὶ βαρέως ἥκουσαν, καὶ τοὺς ὄφθαλμοὺς αὐτῶν ἐκάμψισαν, μήποτε ἴδωσι τοῖς ὄφθαλμοῖς καὶ τοῖς ὡσὶν ἀκούσωσι καὶ τῇ καρδίᾳ συνῶσι καὶ ἐπιστρέψωσι, καὶ ίασομαι αὐτούς». Γνωστὸν οὖν ἔστω ὑμῖν ὅτι τοῖς ἔθνεσιν ἀπεστάλη τοῦτο τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ, αὐτοὶ καὶ ἀκούσονται. Καὶ ταῦτα αὐτοῦ εἰπόντος ἀπῆλθον οἱ Ἰουδαῖοι, πολλὴν ἔχοντες ἐν ἑαυτοῖς συζήτησιν. Ἐμεινε δὲ ὁ Παῦλος διετίαν ὅλην ἐν ιδίῳ μισθώματι καὶ ἀπεδέχετο πάντας τοὺς εἰσπορευομένους πρὸς αὐτόν, κηρύσσων τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ καὶ διδάσκων τὰ περὶ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάσης παρρησίας ἀκωλύτως.

Ἀλληλούϊα. Ἡχος πλ. δ'

Μακάριοι οὓς ἔξελέξω, καὶ προσελάβου Κύριε.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

ΚΥΡΙΑΚΗ Η΄ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ τὰ παρόντα ἀντίφωνα:

Ἀντίφωνον Α΄. Ἡχος β'

Στίχ. α': Οἱ οὐρανοὶ διηγούνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσσον ἡμᾶς.

Στίχ. β': Ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ ἐρεύγεται ὁ βῆμα, καὶ ιὺνξ νυκτὶ ἀναγγέλλει γνῶσιν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. γ': Οὐκ εἰσὶ λαλίατε οὐδὲ λόγοι, ὃν οὐχὶ ἀκούονται αἱ φωναὶ αὐτῶν

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. δ': Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἔξηλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ βῆματα αὐτῶν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Αγίῳ Πνεύματι.

Καὶ ιὺν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων, Αμήν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἀντίφωνον Β΄. Ἡχος β'

Στίχ. α': Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερασπίσαι σου τὸ δονομα τοῦ Θεοῦ Ιακώβ.

Σῶσσον ἡμᾶς, Παράκλητε ἀγαθέ, ψάλλοντάς σοι. Ἀλληλούϊα.

Στίχ. β': Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἀγίου, καὶ ἐκ Σιών ἀντιλάβοιτό σου.

Σῶσσον ἡμᾶς, Παράκλητε ἀγαθέ...

Στίχ. γ': Μνησθείη πάσης θυσίας σου, καὶ τὸ ὄλοκαύτωμά σου πιανάτω.

Σῶσσον ἡμᾶς, Παράκλητε ἀγαθέ...

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τὸν αἰώνας τῶν αἰώνων, Ἄμην.
Ο Μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ. . .

Αντίφωνον Γ'. Ἡχος πλ. δ'

Στίχ. α': Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ Βασιλεύς, καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα.
Εὐλογητὸς εἶ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πανσόφους τοὺς ἀλιεῖς ἀναδεῖξας, καταπέμψας αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ ἄγιον, καὶ
δι' αὐτῶν τὴν οἰκουμένην σαργηνεύσας, φιλάνθρωπε, δόξα σοι.

Στίχ. β': Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ καὶ τὴν θέλησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἐστέρησας αὐτόν.
Εὐλογητὸς εἶ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν. . .

Στίχ. γ': Οὐ προέφθασας αὐτὸν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος, ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου.
Εὐλογητὸς εἶ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν. . .

Στίχ. δ': Ζωὴν ἡτήσατό σε, καὶ ἔδωκας αὐτῷ μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰώνα αἰώνος.
Εὐλογητὸς εἶ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν. . .

Εἰσοδικόν

Ὑψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου, ἄσωμεν καὶ ψαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου· Σῶσον ἡμᾶς, Παράκλητε ἀγαθέ,
ψάλλοντάς σοι· Αλληλούϊα.

Προκείμενον. Ἡχος πλ. δ'

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἔξῃλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ανάγνωσμα 2:1-11

Ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὴν ἡμέραν τῆς πεντηκοστῆς ἡσαν ἄπαντες οἱ ἀπόστολοι ὁμοθυμαδὸν ἐπὶ τὸ αὐτό. Καὶ ἐγένετο
ἄφνω ἐκ τοῦ οὐρανοῦ Ἡχος ὃσπερ φερομένης πυνῆς βιαίας, καὶ ἐπλήρωσεν ὅλον τὸν οἶκον οὗ ἡσαν καθήμενοι· καὶ
ῶφθησαν αὐτοῖς διαμεριζόμεναι γλῶσσαι ὡσεὶ πυρός, ἐκάθισε τε ἐφ' ἔνα ἕκαστον αὐτῶν, καὶ ἐπλήσθησαν ἄπαντες
Πνεῦματος Ἀγίου, καὶ ἤρξαντο λαλεῖν ἑτέραις γλῶσσαις καθὼς τὸ Πνεῦμα ἐδίδον αὐτοῖς ἀποφθέγγεσθαι. Ἡσαν δὲ
ἐν Ἱερουσαλήμ κατοικοῦντες Ἰουδαῖοι, ἄνδρες εὐλαβεῖς ἀπὸ παντὸς ἔθνους τῶν ὑπὸ τοῦ οὐρανοῦ γενομένης δὲ τῆς
φωνῆς ταύτης συνῆλθε τὸ πλῆθος καὶ συνεχύθη, δτὶ ἡκουον εἰς ἕκαστος τῇ ἴδιᾳ διαλέκτῳ λαλούντων αὐτῶν.
Ἐξίσταντο δὲ πάντες καὶ ἐθαύμαζον λέγοντες πρὸς ἀλλήλους· Οὐκ ἴδού πάντες οὗτοί εἰσιν οἱ λαλούντες Γαλιλαῖοι;
Καὶ πῶς ἡμεῖς ἀκούομεν ἕκαστος τῇ ἴδιᾳ διαλέκτῳ ἡμῶν ἐν ἡ ἐγεννηθημεν, Πάρθοι καὶ Μῆδοι καὶ Ἐλαμῖται, καὶ οἱ
κατοικοῦντες τὴν Μεσοποταμίαν, Ἰουδαίαν τε καὶ Καππαδοκίαν, Πόντον καὶ τὴν Ἀσίαν, Φρυγίαν τε καὶ
Παμφυλίαν, Αἴγυπτον καὶ τὰ μέρη τῆς Λιβύης τῆς κατὰ Κυρήνην, καὶ οἱ ἐπιδημοῦντες Ῥωμαῖοι, Ἰουδαῖοί τε καὶ
προσήλυτοι, Κρήτες καὶ Ἀραβεῖς, ἀκούομεν λαλούντων αὐτῶν ταῖς ἡμετέραις γλῶσσαις τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ;

Αλληλούϊα. Ἡχος α'

Τῷ λόγῳ Κυρίου οἱ οὐρανοὶ ἐστερεώθησαν.

Στίχ. Εξ οὐρανοῦ ἐπέβλεψεν ὁ Κύριος.

Κοινωνικόν

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει μὲν γῆ εὐθείᾳ.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΑΥΛΟΥ ΠΕΡΙΟΔΟΣ Α'

ΔΕΥΤΕΡΑ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

Προκείμενον. Ἡχος πλ. δ'

Σῶσον, Κύριε τὸν λαὸν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Στίχ. Πρὸς σὲ, Κύριε, κεκράξομαι ὁ Θεός μου.

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 5:8-19

Ἄδελφοί, ὡς τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε· ὁ γὰρ καρπὸς τοῦ Πνεῦματος ἐν πάσῃ ἀγαθωσύνῃ καὶ ἀληθείᾳ·
δοκιμάζοντες τί ἐστιν εὐάρεστον τῷ Κυρίῳ. Καὶ μὴ συγκοινωνεῖτε τοῖς ἔργοις τοῖς ἀκάρποις τοῦ σκότους, μᾶλλον δὲ
καὶ ἐλέγχετε· τὰ γὰρ κρυφῇ γινόμενα ὑπὸ αὐτῶν αἰσχρόν ἐστι καὶ λέγειν· τὰ δὲ πάντα ἐλεγχόμενα ὑπὸ τοῦ φωτὸς¹
φανεροῦνται· πᾶν γὰρ τὸ φανερούμενον φῶς ἐστι. Διὸ λέγει· Ἐγειρε ὁ καθεύδων καὶ ἀνάστα ἐκ τῶν ινεκρῶν, καὶ
ἐπιφανεῖσθαι σοι ὁ Χριστός. Βλέπετε οὖν πῶς ἀκριβῶς περιπατεῖτε, μὴ ως ἀσοφοί, ἀλλὰ ως σοφοί, ἔξαγοραζόμενοι τὸν
καιρόν, δτὶ αἱ ἡμέραι πονηραὶ εἰσι. Διὰ τοῦτο μὴ γίνεσθε ἀφρούνες, ἀλλὰ συνιέντες τί τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου. Καὶ μὴ
μεθύσκεσθε οὕνω, ἐν ᾧ ἐστιν ἀσωτία, ἀλλὰ πληροῦντες ἐν Πνεύματι, λαλούντες ἑαυτοῖς ψαλμοῖς καὶ ὑμνοῖς καὶ
ῳδαῖς πινευματικαῖς, ἀδοντες καὶ ψάλλοντες ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ Κυρίῳ.

Αλληλούϊα. Ἡχος β'

Ἐλέησόν με ὁ Θεός κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.

Στίχ. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου.

ΤΡΙΤΗ Α', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Προκείμενον. Ἡχος γ'

Μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν καὶ μεγάλη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ.

Στίχ. Τῷ λόγῳ Κυρίου οἱ οὐρανοὶ ἐστερεώθησαν

Πρὸς Ρωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 1:1-7, 13-17

Παῦλος, δοῦλος Ἰησοῦ Χριστοῦ, κλητὸς ἀπόστολος, ἀφωρισμένος εἰς εὐαγγέλιον Θεοῦ, ὃ προεπηγγείλατο διὰ τῶν
προφητῶν αὐτοῦ ἐν γραφαῖς ἀγίαις περὶ τοῦ νιὸν αὐτοῦ, τοῦ γενομένου ἐκ σπέρματος Δαυὶδ κατὰ σάρκα, τοῦ
ὅρισθέντος νιὸν Θεοῦ ἐν δυνάμει κατὰ πνεῦμα ἀγιωσύνης ἐξ ἀναστάσεως νεκρῶν, Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν,
δι' οὗ ἐλάβομεν χάριν καὶ ἀποστολὴν εἰς ὑπακοὴν πίστεως ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν ὑπὲρ τοῦ ὄντος αὐτοῦ, ἐν οἷς

έστε καὶ ὑμεῖς κλητοὶ Ἰησοῦ Χριστοῦ, πᾶσι τοῖς οὖσιν ἐν Ῥώμῃ ἀγαπητοῖς Θεοῦ, κλητοῖς ἀγίοις· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Οὐ θέλω δὲ ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, ὅτι πολλάκις προεθέμην ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς, καὶ ἐκωλύθην ἄχρι τοῦ δευτέρου, ἵνα τινὰ καρπὸν σχῶ καὶ ἐν ὑμῖν καθὼς καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς ἔσθνεσιν. Ἔλλησι τε καὶ βαρβάροις, σοφοῖς τε καὶ ἀνόητοις ὄφειλέτης εἰμί· οὕτω τὸ κατ' εμὲ πρόθυμον καὶ ὑμῖν τοῖς ἐν Ῥώμῃ εὐαγγελίσασθαι. Οὐ γάρ ἐπαισχύνομαι τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ· δύναμις γάρ Θεοῦ ἔστιν εἰς σωτηρίαν παντὶ τῷ πιστεύοντι, Ἰουδαίῳ τε πρώτον καὶ Ἔλληνι. Δικαιοσύνη γάρ Θεοῦ ἐν αὐτῷ ἀποκαλύπτεται ἐκ πίστεως εἰς πίστιν, καθὼς γέγραπται· «Οὐ δὲ δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται».

Αλληλούια. Ἡχος πλ. 6'

Τὰ ἔλενη σου Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ἁσσομαι.

Στίχ. Ότι εἴπας· εἰς τὸν αἰῶνα ἔλεος οἰκοδομηθήσεται

ΤΕΤΑΡΤΗ Α΄, ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Ρωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 1:18-27

Ἄδελφοί, ἀποκαλύπτεται ὥργη Θεοῦ ἀπ' οὐρανοῦ ἐπὶ πᾶσιν ἀσέβειαν καὶ ἀδικίαν ἀνθρώπων τῶν τὴν ἀλήθειαν ἐν ἀδικίᾳ κατεχόντων, διότι τὸ γνωστὸν τοῦ Θεοῦ φανερὸν ἔστιν ἐν αὐτοῖς· ὁ γάρ Θεὸς αὐτοῖς ἐφανέρωσε. Τὰ γὰρ ἀόρατα αὐτοῦ ἀπὸ κτίσεως κόσμου τοῖς ποιήμασι νοούμενα καθορᾶται, ἢ τε ἄδιος αὐτοῦ δύναμις καὶ θειότης, εἰς τὸ εἶναι αὐτοὺς ἀναπολογήτους, διότι γνόντες τὸν Θεὸν οὐχ ὡς Θεὸν ἐδόξασαν ἢ εὐχαρίστησαν, ἀλλ' ἐματαιώθησαν ἐν τοῖς διαλογισμοῖς αὐτῶν, καὶ ἐσκοτίσθη ἡ ἀσύνετος αὐτῶν καρδία· φάσκοντες εἶναι σοφοὶ ἐμωράνθησαν, καὶ ἡλλαξαν τὴν δόξαν τοῦ ἀφθάρτου Θεοῦ ἐν ὄμοιοι ματὶ εἰκόνος φθαρτοῦ ἀνθρώπου καὶ πετεινῶν καὶ τετραπόδων καὶ ἐρπετῶν. Διὸ καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ Θεὸς ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῶν καρδιῶν αὐτῶν εἰς ἀκαθαρσίαν τοῦ ἀτιμάζεσθαι τὰ σώματα αὐτῶν ἐν αὐτοῖς, οἵτινες μετήλλαξαν τὴν ἀλήθειαν τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ ψεύδει, καὶ ἐσεβάσθησαν καὶ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει παρὰ τὸν κτίσαντα, ὃς ἔστιν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας· ἀμήν. Διὰ τοῦτο παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ Θεὸς εἰς πάθη ἀτιμίας. Αὕτη γάρ θήλειαν αὐτῶν μετήλλαξαν τὴν φυσικὴν χρῆσιν εἰς τὴν παρὰ φύσιν, ὄμοιώς δὲ καὶ οἱ ἄρσενες ἀφέντες τὴν φυσικὴν χρῆσιν τῆς θηλείας ἔξευκαύθησαν ἐν τῇ ὄρεξει αὐτῶν εἰς ἀλλήλους, ἄρσενες ἐν ἄρσεσι τὴν ἀσχημοσύνην κατεργαζόμενοι καὶ τὴν ἀντιμισθίαν ἦν ἔδει τῆς πλάνης αὐτῶν ἐν ἑαυτοῖς ἀπολαμβάνοντες.

ΠΕΜΠΤΗ Α΄, ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Ρωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 1:28-32; 2:1-9

Ἄδελφοί, καθὼς οὐκ ἐδοκίμασαν οἱ ἀσεβεῖς τὸν Θεὸν ἔχειν ἐν ἐπιγνώσει, παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ Θεὸς εἰς ἀδόκιμον νοῦν, ποιεῖν τὰ μὴ καθήκοντα, πεπληρωμένους πάσῃ ἀδικίᾳ, πορνείᾳ, πουνηρίᾳ, πλεονεξίᾳ, κακίᾳ, μεστοὺς φθόνου φόνου ἔριδος δόλου κακοπθείας· ψυθυριστάς, καταλάλους, θεοστυγεῖς, ὑβριστάς, ὑπερφάνους, ἀλαζόνας, ἐφευρετὰς κακῶν, γονεῦστιν ἀπειθεῖς, ἀσυνέτους, ἀσυνθέτους, ἀστόργους, ἀσπόνδους, ἀνελεήμονας· οἵτινες τὸ δικαίωμα τοῦ Θεοῦ ἐπιγνόντες, (ὅτι οἱ τὰ τοιαῦτα πράσσοντες ἄξιοι θανάτου εἰσίν), οὐ μόνον αὐτὰ ποιοῦσιν, ἀλλὰ καὶ συνευδοκοῦσι τοῖς πράσσουσι. Διὸ ἀναπολόγητος εἴη, ὡς ἀνθρώπε πᾶς ὁ κρίνων· ἐν ᾧ γάρ κρίνεις τὸν ἔτερον, σεαυτὸν κατακρίνεις· τὰ γὰρ αὐτὰ πράσσεις ὁ κρίνων. Οἶδαμεν δὲ ὅτι τὸ κρῆμα τοῦ Θεοῦ ἔστι κατὰ ἀλήθειαν ἐπὶ τοὺς τὰ τοιαῦτα πράσσοντας. Λογίζῃ δὲ τοῦτο, ὡς ἀνθρώπε πότερον τοὺς τὰ τοιαῦτα πράσσοντας καὶ ποιῶν αὐτά, ὅτι σὺ ἔκφειδη τὸ κρῆμα τοῦ Θεοῦ; ἢ τοῦ πλούτου τῆς χρηστότητος αὐτοῦ καὶ τῆς ἀνοχῆς καὶ τῆς μακροθυμίας καταφρονεῖς, ἀγνοῶν ὅτι τὸ χρηστὸν τοῦ Θεοῦ εἰς μετάνοιάν σε ἀγεῖ; κατὰ δὲ τὴν σκληρότητά σου καὶ ἀμετανόητον καρδίαν θησαυρίζεις σεαυτῷ ὄργην ἐν ἡμέρᾳ ὄργης καὶ ἀποκαλύψεως καὶ δικαιοικρισίας τοῦ Θεοῦ, ὃς ἀποδώσει ἐκάστω κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ, τοῖς μὲν καθ' ὑπομονὴν ἔργου ἀγαθοῦ δόξαν καὶ τιμὴν καὶ ἀφθαρσίαν ζητοῦσι ζωὴν αἰώνιον, τοῖς δὲ ἐξ ἐριθείας, καὶ ἀπειθοῦσι μὲν τῇ ἀληθείᾳ, πειθομένοις δὲ τῇ ἀδικίᾳ, θυμὸς καὶ ὄργη· θῦψις καὶ στενοχωρία ἐπὶ πᾶσαν ψυχὴν ἀνθρώπου τοῦ κατεργαζομένου τὸ κακόν, Ἰουδαίου τε πρώτον καὶ Ἔλληνος.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Α΄, ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Ρωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 2:14-28

Ἄδελφοί, ὅταν ἔθνη τὰ μὴ ινόμου ἔχοντα φύσει τὰ τοῦ ινόμου ποιῇ, οὗτοι ινόμοι μὴ ἔχοντες ἔαντοις εἰσὶ ινόμος, οἵτινες ἔνδεικνυνται τὸ ἔργον τοῦ ινόμου γραπτὸν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν, συμμαρτυρούστης αὐτῶν τῆς συνειδήσεως καὶ μεταξὺ ἀλλήλων τῶν λογισμῶν κατηγορούντων ἡ καὶ ἀπολογουμένων - ἐν ἡμέρᾳ δὲ τε κρινεῖ ὁ Θεὸς τὰ κρυπτὰ τῶν ἀνθρώπων κατὰ τὸ εὐαγγέλιον μου διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἰδε σὺ Ἰουδαῖος ἐπονομάζῃ, καὶ ἐπωαπάύῃ τῷ ινόμῳ, καὶ καυχᾶσαι ἐν Θεῷ, καὶ γινώσκεις τὸ θέλημα, καὶ δοκιμάζεις τὰ διαφέροντα, κατηγορούμενος ἐκ τοῦ ινόμου, πέποιθάς τε σεαυτὸν ὅδηγὸν εἴναι τυφλῶν, φῶς τῶν ἐν σκότει, παιδευτὴν ἀφρόνων, διδάσκαλον νηπίων, ἔχοντα τὴν μόρφωσιν τῆς γνώσεως καὶ τῆς ἀληθείας ἐν τῷ ινόμῳ. Ὁ οὖν διδάσκων ἔτερον σεαυτὸν οὐ διδάσκεις; Ὁ κηρύσσων μὴ κλέπτειν κλέπτεις; Ὁ λέγων μὴ μοιχεύειν μοιχεύεις; Ὁ βδελυσσόμενος τὰ εῖδωλα ἱεροσυλεῖς; Ὁς ἐν ινόμῳ καυχᾶσαι, διὰ τῆς παραβάσεως τοῦ ινόμου τὸν Θεὸν ἀτιμάζεις; «Τὸ γάρ οὐνομα τοῦ Θεοῦ δι' ἡμᾶς βλασφημεῖται ἐν τοῖς ἔσθνεσι», καθὼς γέγραπται. Περιτομὴ μὲν γὰρ ὠφελεῖ, ἐδὲ ινόμον πράσσης· ἐδὲ δὲ παραβάτης ινόμου ήστι, ἡ περιτομὴ σου ἀκροβυστία γέγονεν. Ἐὰν οὖν ἡ ἀκροβυστία τὰ δικαιώματα τοῦ ινόμου φυλάσσῃ, οὐχὶ ἡ ἀκροβυστία αὐτοῦ εἰς περιτομὴν λογισθήσεται; Καὶ κρινεῖ ἡ ἐκ φύσεως ἀκροβυστία, τὸν ινόμον τελοῦσσα, σὲ τὸν διὰ γράμματος καὶ περιτομῆς παραβάτην ινόμου. Οὐ γάρ ὁ ἐν τῷ φανερῷ Ἰουδαῖος ἔστιν, οὐδὲ ἡ ἐν τῷ φανερῷ ἐν σαρκὶ περιτομῆ.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ Α΄, ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Ρωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 1:7-12

Ἄδελφοί, χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Πρῶτον μὲν εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ὑπὲρ πάντων ινῶν, ὅτι ἡ πίστις ινῶν καταγγέλλεται ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Μάρτυς γάρ μού ἔστιν ὁ Θεός, ὡς λατρεύω ἐν τῷ πιεύματι μου ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ ινού αὐτοῦ, ὡς ἀδιαλείπτως μιείαν ινῶν ποιοῦμαι, πάντοτε ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου δεόμενος εἴ πως ἡδη ποτὲ εὐδοθήσομαι ἐν τῷ θελήματι τοῦ Θεοῦ ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς. Ἐπιποθῶ γάρ ἰδεῖν ὑμᾶς, ἵνα τι μεταδῶ χάρισμα ὑμῖν πνευματικὸν εἰς τὸ στηριχθῆναι ὑμᾶς, τοῦτο δέ ἔστι συμπαρακληθῆναι ἐν ὑμῖν διὰ τῆς εἰς πίστεως λόγου.

ΚΥΡΙΑΚΗ Α΄ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ

Ἐωθινὸν Α'

Προκείμενον. Ἡχος πλ. 6'

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Ἐν Ἑκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Πρὸς Ἐβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 11:33-40; 12:1-2

Ἄδελφοί, οἱ Ἡγιοὶ πάντες διὰ πίστεως κατηγωνίσαντο βασιλείας, εἰργάσαντο δικαιοσύνην, ἐπέτυχον ἐπαγγελιῶν, ἔφραξαν στόματα λεόντων, ἔσβεσαν δύναμιν πυρός, ἔφυγον στόματα μαχαίρας, ἐνεδυναμώθησαν ἀπὸ ἀσθενείας, ἔγενήθησαν ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ, παρεμβολὰς ἔκλιναν ἀλλοτρίων· ἔλαβον γυναῖκες ἐξ ἀναστάσεως τοὺς νεκροὺς αὐτῶν· ἄλλοι δὲ ἐτυμανίσθησαν, οὐ προσδεξάμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν, ἵνα Κρείττονος ἀναστάσεως τύχωσιν· ἔτεροι δὲ ἐμπαιγμῷν καὶ μαστίγιων πεῖραν ἔλαβον, ἔτι δὲ δεσμῶν καὶ φυλακῆς· ἐλιθάσθησαν, ἐπρίσθησαν, ἐπειράσθησαν, ἐν φόνῳ μαχαίρας ἀπέθανον, περιῆλθον ἐν μηλωταῖς, ἐν αἴγεισις δέρμασιν, ὑστερούμενοι, θλιβόμενοι, κακουχούμενοι, ὡν οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κόσμος, ἐν ἐρημίαις πλανώμενοι καὶ ὅρεσι καὶ σπηλαίοις καὶ ταῖς ὄπαῖς τῆς γῆς. Καὶ οὗτοι πάντες μαρτυρηθέντες διὰ τῆς πίστεως οὐκ ἐκομίσαντο τὴν ἐπαγγελίαν, τοῦ Θεοῦ περὶ ἡμῶν κρείττον τι προβλεψαμένου, ἵνα μὴ χωρὶς ἡμῶν τελειωθῶσι. Τοιγαροῦν καὶ ἡμεῖς, τοσοῦτον ἔχοντες περικείμενον ἡμῖν νέφος μαρτύρων, ὅγκον ἀποθέμενοι πάντα καὶ τὴν εὐπερίστατον ἀμαρτίαν, δι' ὑπομονῆς τρέχωμεν τὸν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα, ἀφορῶντες εἰς τὸν τῆς πίστεως ἀρχηγὸν καὶ τελειωτὴν Ἰησοῦν.

Ἀλληλούια. Ἡχος δ'

Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν

Στίχ. Πολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ὥνται αὐτοὺς ὁ Κύριος.

ΔΕΥΤΕΡΑ Β', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Ρωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 2:28-29; 3:1-18

Ἄδελφοί, οὐχ ὁ ἐν τῷ φανερῷ Ἰουδαῖος ἐστιν, οὐδὲ ἡ ἐν τῷ φανερῷ ἐν σαρκὶ περιτομῇ, ἀλλ' ὁ ἐν τῷ κρυπτῷ Ἰουδαῖος, καὶ περιτομὴ καρδίας ἐν πινεύματι, οὐν γράμματι, οὐν ὃ ἐπαινοὶ οὐκ ἐξ ἀνθρώπων, ἀλλ' ἐκ τοῦ Θεοῦ. Τί οὖν τὸ περιστὸν τοῦ Ἰουδαίου, ἡ τίς ἡ ὡφέλεια τῆς περιτομῆς; Πολὺν κατὰ πάντα τρόπον. Πρῶτον μὲν γὰρ ὅτι ἐπιστεύθησαν τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ. Τί γὰρ εἰ ἡ πίστησαν τίνες; Μή ἡ ἀποτία αὐτῶν τὴν πίστιν τοῦ Θεοῦ καταργήσει; Μή γένοιτο· γινέσθω δὲ ἀλλήπος, πᾶς δὲ ἀνθρώπος ψεύστων, καθὼς γέγραπται· «Ὄπως ἀν δικαιωθῆσεν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι τοι». Εἰ δὲ ἡ ἀδικία ἡμῶν Θεοῦ δικαιοσύνην συνίστησι, τί ἐροῦμεν; Μή ἀδικος ὁ Θεὸς ὁ ἐπιφέρων τὴν ὄργην; Κατὰ ἀνθρώπων λέγω. Μή γένοιτο· ἐπεὶ πῶς κρινεῖ ὁ Θεὸς τὸν κόσμον; Εἰ γὰρ ἡ ἀλήθεια τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ ἐμῷ ψεύδοματι ἐπερίσσευσεν εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ, τί ἔτι κάγκως ὡς ἀμαρτωλὸς κρίνομα, καὶ μὴ καθὼς βλασφημούμεθα καὶ καθὼς φασὶ τινες ἡμᾶς λέγειν ὅτι ποιήσωμεν τὰ κακὰ ἵνα ἔλθῃ τὰ ἀγαθά; Οὐν τὸ κρίμα ἔνδικον ἐστι. Τί οὖν; Προεχόμεθα; Οὐ πάντως· προητιασάμεθα γὰρ Ἰουδαίους τε καὶ Ἐλληνας πάντας ὑφ' ἀμαρτίαν εἶναι, καθὼς γέγραπται ὅτι «οὐν ἐστι δίκαιος οὐδὲ εἷς, οὐκ ἐστιν ὁ συνιών, οὐκ ἐστιν ὁ ἐκζητῶν τὸν Θεόν· πάντες ἐξέκλιναν, ἄμα ἡχειριώθησαν· οὐκ ἐστι ποιῶν χρηστότητα, οὐκ ἐστιν ἔως ἐνός. Τάφος ἀνεῳγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδοιλιοῦσαν, ιὸς ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χειλή αὐτῶν· ὡν τὸ στόμα ἀρᾶς καὶ πυκρίας γέμει· ὀξεῖς οἱ πόδες αὐτῶν ἐκχέαι αἵμα, σύντριμμα καὶ ταλαιπωρία ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν, καὶ ὀδὸν εἰρήνης οὐκ ἔγνωσαν. Οὐκ ἐστι φόβος Θεοῦ ἀπέναντι τῶν ὁφθαλμῶν αὐτῶν».

ΤΡΙΤΗ Β', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Ρωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 4:4-12

Ἄδελφοί, τῷ ἐργαζομένῳ ὁ μισθὸς οὐ λογίζεται κατὰ χάριν, ἀλλὰ κατὰ ὄφείλημα· τῷ δὲ μὴ ἐργαζομένῳ, πιστεύοντι δὲ ἐπὶ τὸν δικαιοιοῦντα τὸν ἀσεβὴ λογίζεται ἡ πίστις αὐτοῦ εἰς δικαιοσύνην, καθάπερ καὶ Δαυὶδ λέγει τὸν μακαρισμὸν τοῦ ἀνθρώπου ὃ ὁ Θεὸς λογίζεται δικαιοιοῦντην χωρὶς ἔργων· «Μακάριοι ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι καὶ ὧν ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἀμαρτίαι· μακάριοι ἀνὴρ ὃ οὐ μὴ λογίζηται Κύριος ἀμαρτίαιν». Ὁ μακαρισμὸς οὖν οὗτος ἐπὶ τὴν περιτομὴν ἡ καὶ ἐπὶ τὴν ἀκροβυστίαν; Λέγομεν γὰρ ὅτι ἐλογίσθη τῷ Ἀβραὰμ ἡ πίστις εἰς δικαιοσύνην. Πῶς οὖν ἐλογίσθη; Ἐν περιτομῇ ὅντι ἡ ἐλογίσθηται· Οὐκ ἐν περιτομῇ, ἀλλ' ἐν ἀκροβυστίᾳ· καὶ σημεῖον ἔλαβε περιτομῆς, σφραγίδα τῆς δικαιοιοῦντης τῆς πίστεως τῆς ἐν τῇ ἀκροβυστίᾳ, εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν πατέρα πάντων τῶν πιστεύοντων δι' ἀκροβυστίας, εἰς τὸ λογισθῆναι καὶ αὐτοῖς τὴν δικαιοιοῦντην, καὶ πατέρα περιτομῆς τοῖς οὐκ ἐκ περιτομῆς μόνον, ἀλλὰ καὶ τοῖς στοιχοῦσι τοῖς ἔχουσι τῆς ἐν τῇ ἀκροβυστίᾳ πίστεως τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἀβραάμ.

ΤΕΤΑΡΤΗ Β', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Ρωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 4:13-25

Ἄδελφοί, οὐ γὰρ διὰ νόμου ἡ ἐπαγγελία τῷ Ἀβραὰμ ἡ τῷ σπέρματι αὐτοῦ, τὸ κληρονόμον αὐτὸν εἶναι τοῦ κόσμου, ἀλλὰ διὰ δικαιοιοῦντης πίστεως. Εἰ γὰρ οἱ ἐκ νόμου κληρονόμοι, κεκένωται ἡ πίστις καὶ κατήργηται ἡ ἐπαγγελία· ὁ γὰρ νόμος ὄργὴν κατεργάζεται· οὐ γὰρ οὐκ ἐστι νόμος, οὐδὲ παράβασις. Διὰ τοῦτο ἐκ πίστεως, ἵνα κατὰ χάριν, εἰς τὸ εἶναι βεβαίαν τὴν ἐπαγγελίαν παντὶ τῷ σπέρματι, οὐ τῷ ἐκ νόμου μόνον, ἀλλὰ καὶ τῷ ἐκ πίστεως Ἀβραάμ, δις ἐστι πατὴρ πάντων τῆς δικαιοιοῦντος τοὺς νεκροὺς καὶ καλοῦντος τὰ μὴ ὄντα ὡς ὄντα· δις παρ' ἐλπίδα ἐπὶ ἐλπίδι ἐπιστεύεσιν, εἰς τὸ γενέσθαι αὐτὸν πατέρα πολλῶν ἐθνῶν κατὰ τὸ εἰρημένον· «Οὕτως ἔσται τὸ σπέρμα σου»· καὶ μὴ ἀσθενήσας τῇ πίστει οὐ κατεύθησε τὸ ἑαυτὸν σῶμα ἦδη νεκρωμένον, ἐκατονταετής που ὑπάρχων, καὶ τὴν νεκρωσιν μῆτρας Σάρρας· εἰς δὲ τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ Θεοῦ οὐ διεκρίθη τῇ ἀποτίᾳ, ἀλλ' ἐνεδυναμώθη τῇ πίστει, διὸ δόξαν τῷ Θεῷ καὶ πληροφορηθεὶς ὅτι ὁ ἐπίγγελται δυνατός ἐστι καὶ ποιῆσαι. Διὸ καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοιοῦντην. Οὐκ ἐγράφη δε δι' αὐτὸν μόνον ὅτι ἐλογίσθη αὐτῷ· ἀλλὰ καὶ δι' ἡμᾶς οὓς μέλλει λογίζεσθαι, τοῖς πιστεύοντιν ἐπὶ τὸν ἐγείραντα Ἰησοῦν τὸν Κύριον ἡμῶν ἐκ νεκρῶν, δις παρεδόθη διὰ τὰ παραπτώματα ἡμῶν καὶ ἡγέρθη διὰ τὴν δικαιώσιν ἡμῶν.

ΠΕΜΠΤΗ Β', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Ρωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 5:10-16

Ἄδελφοί, εἰ ἔχθροὶ ὄντες κατηλλάγημεν τῷ Θεῷ διὰ τοῦ θανάτου τοῦ νιόυ αὐτοῦ, πολλῷ μᾶλλον καταλλαγέντες σωθησόμεθα ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ· οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ καυχῶμενοι ἐν τῷ Θεῷ διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι' οὗ τὴν καταλλαγήν ἔλαβομεν. Διὰ τοῦτο ὡσπερ δι' ἐνὸς ἀνθρώπου ἡ ἀμαρτία εἰς τὸν κόσμον εἰσῆλθε καὶ διὰ τῆς ἀμαρτίας ὁ θάνατος, καὶ οὕτως εἰς πάντας ἀνθρώπους ὁ θάνατος διῆλθεν, ἐφ' ὡς πάντες ἡμαρτοῦν· ἀχρι γὰρ νόμου ἀμαρτία ἦν ἐν κόσμῳ, ἀμαρτία δὲ οὐκ ἐλλογεῖται μὴ ὄντος νόμου· ἀλλ' ἐβασιλεύεσιν ὁ θάνατος ἀπὸ Ἀδάμ μέχρι Μωϋσέως καὶ ἐπὶ τοὺς μὴ ἀμαρτήσαντας ἐπὶ τῷ ὁμοιώματα τῷ θάνατος τῆς παραβάσεως Ἀδάμ, δις ἐστι τύπος τοῦ μέλλοντος.

‘Αλλ’ ούχ ώς τὸ παράπτωμα, οὕτω καὶ τὸ χάρισμα. Εἰ γὰρ τῷ τοῦ ἐνὸς παραπτώματι οἱ πολλοὶ ἀπέθανον, πολλῷ μᾶλλον ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ δωρεὰ ἐν χάριτι τῇ τοῦ ἐνὸς ἀνθρώπου ‘Ιησοῦ Χριστοῦ εἰς τοὺς πολλοὺς ἐπερίσσευσε. Καὶ οὐχ ώς δι’ ἐνὸς ἀμαρτήσαντος τὸ δώρημα· τὸ μὲν γὰρ κρῖμα ἔξ ἐνὸς εἰς κατάκριμα, τὸ δὲ χάρισμα ἐκ πολλῶν παραπτωμάτων εἰς δικαίωμα.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Β΄, ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ 5:17-21; 6:1-2

Ἄδελφοί, εἰ τῷ τοῦ ἐνὸς παραπτώματι ὁ θάνατος ἐβασίλευσε διὰ τοῦ ἐνός, πολλῷ μᾶλλον οἱ τὴν περισσείαν τῆς χάριτος καὶ τῆς δωρεᾶς τῆς δικαιούσης λαμβάνοντες ἐν ζωῇ βασιλεύουσι διὰ τοῦ ἐνὸς ‘Ιησοῦ Χριστοῦ. ‘Ἄρα οὖν ώς δι’ ἐνὸς παραπτώματος εἰς πάντας ἀνθρώπους εἰς κατάκριμα, οὕτω καὶ δι’ ἐνὸς δικαιώματος εἰς πάντας ἀνθρώπους· εἰς δικαίωσιν ζωῆς. Όσπειρ γὰρ διὰ τῆς παρακοῆς τοῦ ἐνὸς ἀνθρώπου ἀμαρτωλοὶ κατεστάθησαν οἱ πολλοί, οὕτω καὶ διὰ τῆς ὑπακοῆς τοῦ ἐνὸς δίκαιοι καταστάθησαν οἱ πολλοί. Νόμος δὲ παρεισῆλθεν ἵνα πλεονάσῃ τὸ παράπτωμα. Οὖν δὲ ἐπλεόνασεν ἡ ἀμαρτία, ὑπερεπείσευσεν ἡ χάρις, ἵνα ὥσπερ ἐβασίλευσεν ἡ ἀμαρτία ἐν τῷ θανάτῳ, οὕτω καὶ ἡ χάρις βασιλεύσῃ διὰ δικαιούσης εἰς ζωὴν αἰώνιον διὰ ‘Ιησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Τί οὖν ἐροῦμεν; ἐπιμενοῦμεν τῇ ἀμαρτίᾳ ἵνα ἡ χάρις πλεονάσῃ; Μή γένοιτο. Οὕτινες ἀπεθάνομεν τῇ ἀμαρτίᾳ, πῶς ἔτι ζήσομεν ἐν αὐτῇ;

ΣΑΒΒΑΤΟΝ Β΄, ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Ρωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 3:19-26

Ἄδελφοί, οἵδαμεν δὲ ὅτι ὅστα ὁ νόμος λέγει τοῖς ἐν τῷ νόμῳ λαλεῖ, ἵνα πᾶν στόμα φραγῇ καὶ ὑπόδικος γένηται πᾶς ὁ κόσμος τῷ Θεῷ, διότι ἔξ ἔργων νόμου οὐ δικαιωθήσεται πᾶσα σάρξ ἐνώπιον αὐτοῦ· διὰ γὰρ νόμου ἐπίγνωσις ἀμαρτίας. Νυνὶ δὲ χωρὶς νόμου δικαιούσην Θεοῦ πεφανέρωται, μαρτυρούμενη ὑπὸ τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν, δικαιούσην δὲ Θεοῦ διὰ πίστεως ‘Ιησοῦ Χριστοῦ εἰς πάντας καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς πιστεύοντας· οὐ γάρ ἔστι διαστολή· πάντες γὰρ ἡμαρτον καὶ ὑπεροῦνται τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, δικαιούμενοι δωρεὰν τῇ αὐτοῦ χάριτι διὰ τῆς ἀπολυτρώσεως τῆς ἐν Χριστῷ ‘Ιησοῦ, διὸ προέθετο ὁ Θεὸς ἴλαστήριον διὰ τῆς πίστεως ἐν τῷ αὐτοῦ αἴματι, εἰς ἐνδείξιν τῆς δικαιούσης αὐτοῦ διὰ τὴν πάρεστιν τῶν προγεγονότων ἀμαρτημάτων ἐν τῇ ἀνοχῇ τοῦ Θεοῦ, πρὸς ἐνδείξιν τῆς δικαιούσης αὐτοῦ ἐν τῷ νῦν καιρῷ, εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν δίκαιον καὶ δικαιοῦντα τὸν ἐκ πίστεως ‘Ιησοῦ.

ΚΥΡΙΑΚΗ Β΄ ΕΩΘΙΝΟΝ Β΄

Προκείμενον. Ἡχος α'

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς.

Στίχ. Αγαλλιασθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ

Πρὸς Ρωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 2:10-16

Ἄδελφοί, δόξα καὶ τιμὴ καὶ εἰρήνη παντὶ τῷ ἐργαζομένῳ τὸ ἀγαθόν, ‘Ιουδαίων τε πρῶτον καὶ ‘Ελληνι· οὐ γάρ ἔστι προσωποληψία παρὰ τῷ Θεῷ. ‘Οσοι γὰρ ἀνόμως ἡμαρτον, ἀνόμως καὶ ἀπολοῦνται· καὶ ὅσοι ἐν νόμῳ ἡμαρτον, διὰ νόμου κριθήσονται. Οὐ γὰρ οἱ ἀκροαταὶ τοῦ νόμου δίκαιοι παρὰ τῷ Θεῷ, ἀλλ’ οἱ ποιηταὶ τοῦ νόμου δικαιωθήσονται. ‘Οταν γὰρ ἔθην τὰ μὴ νόμου ἔχοντα φύσει τὰ τοῦ νόμου ποιῆι, οὗτοι νόμοι μὴ ἔχοντες ἔαντοῖς εἰσι νόμοις, οὕτινες ἐνδείκνυνται τὸ ἔργον τοῦ νόμου γραπτὸν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν, συμμαρτυρούστης αὐτῶν τῆς συνειδήσεως καὶ μεταξὺ ἀλλήλων τῶν λογισμῶν κατηγορούντων ἢ καὶ ἀπολογουμένων - ἐν ἡμέρᾳ ὅτε κρινεῖ ὁ Θεὸς τὰ κρυπτὰ τῶν ἀνθρώπων κατὰ τὸ εὐαγγέλιον μου διὰ ‘Ιησοῦ Χριστοῦ.

Ἀλληλούϊα. Ἡχος α'

Ο Θεὸς ὁ διδοὺς ἐκδικήσεις ἐμοὶ καὶ ὑποτάξας λαοὺς ὑπ’ ἔμε.

Στίχ. Μεγαλύνων τὰς σωτηρίας τοῦ βασιλέως αὐτοῦ καὶ ποιῶν ἔλεος τῷ χριστῷ αὐτοῦ.

ΔΕΥΤΕΡΑ Γ΄, ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Ρωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 7:1-14

Ἄδελφοί, γινώσκουστο νόμοιν λαλῶ· ἀγνοεῖτε ὅτι ὁ νόμος κυριεύει τοῦ ἀνθρώπου ἐφ’ ὅσον χρόνον ζῇ; Ἡ γὰρ ὑπανδρος γυνὴ τῷ ζῶντι ἀνδρὶ δέδεται νόμῳ· ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ ὁ ἀνήρ, κατήργηται ἀπὸ τοῦ νόμου τοῦ ἀνδρός. Ἄρα οὖν ζῶντος τοῦ ἀνδρός μοιχαλὶς χρηματίσει ἐὰν γένηται ἀνδρὶ ἐτέρῳ· ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ ὁ ἀνήρ, ἐλευθέρα ἔστιν ἀπὸ τοῦ νόμου, τοῦ μὴ εἶναι αὐτὴν μοιχαλίδα γενομένην ἀνδρὶ ἐτέρῳ. ‘Οστε, ἀδελφοί μου, καὶ ὑμεῖς ἔθανατώθητε τῷ νόμῳ διὰ τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ εἰς τὸ γενέσθαι ὑμᾶς ἐτέρω, τῷ ἐκ ινεκρῶν ἐγέρθεντι, ἵνα καρποφορήσωμεν τῷ Θεῷ. ‘Οτε γὰρ οἱ μενεύντες ταῖς παθήματα τῶν ἀμαρτιῶν τὰ διὰ τοῦ νόμου ἐνηργεῖτο ἐν τοῖς μέλεσιν ἡμῶν εἰς τὸ καρποφορῆσαι τῷ θανάτῳ· νυνὶ δὲ κατηργήθημεν ἀπὸ τοῦ νόμου, ἀποθανόντες ἐν ᾧ κατειχόμεθα, ὥστε δουλεύειν ἡμᾶς ἐν καινότητι πινεύματος καὶ οὐ παλαιότητι γράμματος. Τί οὖν ἐροῦμεν; ‘Ο νόμος ἀμαρτία; Μή γένοιτο· ἀλλὰ τὴν ἀμαρτίαν οὐκ ἔγγων εἰ μὴ διὰ νόμου· τὴν τε γὰρ ἐπιθυμίαν οὐκ ἔδειν εἰ μὴ διὰ νόμους ἔλεγεν, ‘Οὐκ ἐπιθυμήσεις· ἀφορμὴν δὲ λαβθῆσα ἡ ἀμαρτία διὰ τῆς ἐντολῆς κατειργάσασθεν ἐμοὶ πᾶσαν ἐπιθυμίαν· χωρὶς γὰρ νόμου ἀμαρτία νεκρά. Έγὼ δὲ ἔζων χωρὶς νόμου ποτέ· ἐλθούσης δὲ τῆς ἐντολῆς ἡ ἀμαρτία ἀνέζησεν, ἐγὼ δὲ ἀπέθανον, καὶ ἐύρέθη μοι ἡ ἐντολὴ ἡ εἰς ζωὴν, αὐτὴν εἰς θάνατον· ἡ γὰρ ἀμαρτία ἀφορμὴν λαβοῦσα διὰ τῆς ἐντολῆς ἐξηπάτησε με καὶ διὰ αὐτῆς ἀπέκτεινεν. ‘Οστε δὲ μὲν νόμος ἄγιος, καὶ ἡ ἐντολὴ ἄγια καὶ δικαία καὶ ἀγαθή. Τὸ οὖν ἄγαθὸν ἐμοὶ γέγονε θάνατος; Μή γένοιτο· ἀλλὰ ἡ ἀμαρτία, ἵνα φανῇ ἀμαρτία, διὰ τοῦ ἄγαθοῦ μοι κατεργαζομένη θάνατον, ἵνα γένηται καθ’ ὑπερβολὴν ἀμαρτωλὸς ἡ ἀμαρτία διὰ τῆς ἐντολῆς.

ΤΡΙΤΗ Γ΄, ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Ρωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 7:14-25, 8:1-2

Ἄδελφοί, οἵδαμεν ὅτι ὁ νόμος πνευματικός ἐστιν· ἐγὼ δὲ σαρκικός εἰμι, πεπραμένος ὑπὸ τὴν ἀμαρτίαν. ‘Ο γὰρ κατεργάζομαι οὐ γινώσκω· οὐ γὰρ δὲ θέλω τοῦτο πράσσω, ἀλλ’ διὰ μισθοῦ τοῦτο ποιῶ. Εἰ δὲ διὸ οὐ θέλω τοῦτο ποιῶ, σύμφωνος τῷ νόμῳ ὅτι καλός. Νυνὶ δὲ οὐκέτι ἐγὼ κατεργάζομαι αὐτό, ἀλλ’ ἡ οἰκουμένη ἐν ἐμοὶ ἀμαρτία. Οἶδα γὰρ ὅτι οὐκ οἰκεῖ ἐν ἐμοὶ, τοῦτ’ ἐστιν ἐν τῇ σαρκὶ μου, ἀγαθόν· τὸ γὰρ θέλειν παράκειται μοι, τὸ δὲ κατεργάζεσθαι τὸ καλόν οὐκ εἰσίσκω· οὐ γὰρ δὲ θέλω ποιῶ ἀγαθόν, ἀλλ’ διὰ μισθοῦ τοῦτο πράσσω. Εἰ δὲ διὸ οὐ θέλω τοῦτο ποιῶ, οὐκέτι ἐγὼ κατεργάζομαι αὐτό, ἀλλ’ ἡ οἰκουμένη ἐν ἐμοὶ ἀμαρτία. Εύρισκω ἄρα τὸν νόμῳ τῷ θέλοντι ἐμοὶ ποιεῖν τὸ καλόν, ὅτι ἐμοὶ τὸ κακόν παράκειται· συνήδομαι γὰρ τῷ νόμῳ τοῦ Θεοῦ κατὰ τὸν ἔσω ἀνθρώπου, βλέπω δὲ ἔτερον νόμον ἐν τοῖς μέλεσι μου ἀντιστρατευόμενον τῷ νόμῳ τοῦ νοός μου καὶ αἰχμαλωτίζοντά με ἐν τῷ νόμῳ τῆς ἀμαρτίας

τῷ ὄντι ἐν τοῖς μέλεσί μου. Ταλαιπωρος ἐγὼ ἀνθρωπος! τίς με ῥύσεται ἐκ τοῦ σώματος τοῦ θανάτου τούτου; Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἄρα οὖν αὐτὸς ἐγὼ τῷ μὲν νοῦ δουλεύω νόμῳ Θεοῦ, τῇ δὲ σαρκὶ νόμῳ ἀμαρτίας. Οὐδὲν ἄρα νῦν κατάκριμα τοῖς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ μὴ κατὰ σάρκα περιπατοῦσιν, ἀλλὰ κατὰ πνεῦμα. Ὁ γὰρ νόμος τοῦ πνεύματος τῆς ζωῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἡλευθέρωσέ με ἀπὸ τοῦ νόμου τῆς ἀμαρτίας καὶ τοῦ θανάτου.

ΤΕΤΑΡΤΗ Γ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Ρωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 8:2-13

Ἄδελφοι, ὁ νόμος τοῦ Πνεύματος τῆς ζωῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἡλευθέρωσέ με ἀπὸ τοῦ νόμου τῆς ἀμαρτίας καὶ τοῦ θανάτου. Τὸ γὰρ ἀδύνατον τοῦ νόμου, ἐν ᾧ ἡσθενεῖ διὰ τῆς σαρκός, ὁ Θεὸς τὸν ἔαυτον Υἱὸν πέμψας ἐν ὁμοιώματι σαρκὸς ἀμαρτίας καὶ περὶ ἀμαρτίας, κατέκρινε τὴν ἀμαρτίαν ἐν τῇ σαρκὶ, ἵνα τὸ δικαίωμα τοῦ νόμου πληρωθῇ ἐν ἡμῖν τοῖς μὴ κατὰ σάρκα περιπατοῦσιν, ἀλλὰ κατὰ Πνεῦμα· οἱ γὰρ κατὰ σάρκα ὄντες τὰ τῆς σαρκὸς φρονοῦσιν, οἱ δὲ κατὰ Πνεῦμα τὰ τοῦ Πνεύματος. Τὸ γὰρ φρόνημα τῆς σαρκὸς θάνατος, τὸ δὲ φρόνημα τοῦ Πνεύματος ζωὴ καὶ εἰρήνη· διότι τὸ φρόνημα τῆς σαρκὸς ἔχθρα εἰς Θεόν· τῷ γὰρ νόμῳ τοῦ Θεοῦ οὐχ ὑποτάσσεται· οὐδὲ γὰρ δύναται· οἱ δὲ ἐν σαρκὶ ὄντες Θεῷ ἀρέσαι οὐ δύνανται. Ὅμεις δὲ οὐκ ἐστὲ ἐν σαρκὶ, ἀλλ' ἐν Πνεύματι, εἰπερ Πνεῦμα Θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν. εἰ δέ τις Πνεῦμα Χριστοῦ οὐκ ἔχει, οὗτος οὐκ ἔστιν αὐτοῦ. Εἰ δὲ Χριστὸς ἐν ὑμῖν, τὸ μὲν σῶμα νεκρὸν δι' ἀμαρτίαν, τὸ δὲ Πνεῦμα ζωὴ διὰ δικαιοσύνην. Εἰ δὲ τὸ πνεῦμα τοῦ ἐγείραντος Ἰησοῦν ἐκ νεκρῶν οἰκεῖ ἐν ὑμῖν, ὁ ἐγείρας τὸν Χριστὸν ἐκ νεκρῶν ζωοποίησε καὶ τὰ θυητὰ σώματα ἡμῶν διὰ τοῦ ἐνοικοῦντος αὐτοῦ Πνεύματος ἐν ὑμῖν. Ἀρα οὖν, ἀδελφοί, ὁφειλέται ἐσμὲν οὐ τῇ σαρκὶ τοῦ κατὰ σάρκα ζῆν· εἰ γὰρ κατὰ σάρκα ζῆτε, μέλλετε ἀποθηῆσκειν· εἰ δὲ Πνεύματι τὰς πράξεις τοῦ σώματος θανατοῦτε, ζήσεσθε.

ΠΕΜΠΤΗ Γ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Ρωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 8:22-27

Ἄδελφοί, οἵδαμεν ὅτι πᾶσα ἡ κτίσις συστενάζει καὶ συνωδίνει ἄχρι τοῦ νῦν· οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ τὴν ἀπαρχὴν τοῦ Πνεύματος ἔχοντες καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ ἐν ἔαυτοῖς στενάζομεν νιοθεσίαν ἀπεκδεχόμενοι, τὴν ἀπολύτρωσιν τοῦ σώματος ἡμῶν. Τῇ γὰρ ἐλπίδι ἐσώθημεν· ἐλπὶς δὲ βλεπομένη οὐκ ἔστιν ἐλπὶς· δὲ γὰρ βλέπει τις, τί καὶ ἐλπίζει; εἰ δὲ δὲ οὐ βλέπομεν ἐλπίζομεν, δι' οὐ πομονῆς ἀπεκδεχόμεθα. Ὁσαύτως δὲ καὶ τὸ Πνεῦμα συναντιλαμβάνεται ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν· τὸ γὰρ τὸ προσευχόμεθα καθὸ δεῖ οὐκ οἴδαμεν, ἀλλ' αὐτὸ τὸ Πνεῦμα ὑπερεντυγχάνει ὑπὲρ ἡμῶν στεναγμοῖς ἀλαλήτοις· δὲ ἐρευνῶν τὰς καρδίας οἶδε τὸ φρόνημα τοῦ Πνεύματος, ὅτι κατὰ Θεὸν ἐντυγχάνει ὑπὲρ ἀγίων.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Γ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Ρωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 9:6-19

Ἄδελφοί, οὐχ οἷον δὲ ὅτι ἐκπέπτωκεν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ. Οὐ γὰρ πάντες οἱ ἐξ Ἰσραὴλ, οὐδὲ ὅτι εἰσὶ σπέρματα Ἀβραάμ, πάντες τέκνα, ἀλλ' «ἐν Ἰσαὰκ κληθήσεται σοι σπέρμα»· τοῦτο ἔστιν οὐ τὰ τέκνα τῆς σαρκὸς ταῦτα τέκνα τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐπαγγελίας λογίζεται εἰς σπέρμα. Ἐπαγγελίας γὰρ ὁ λόγος οὗτος· «κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον ἐλένουμαι καὶ ἔσται τῇ Σάρρᾳ νίός». Οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ Ῥεβέκκα ἐξ ἐνδός κοίτην ἔχουσα, Ἰσαὰκ τοῦ πατρὸς ἡμῶν· μήπω γὰρ γεννηθέντων μηδὲ πραξάντων τι ἀγαθὸν ἢ κακόν, ἵνα ἡ κατ' ἐκλογὴν τοῦ Θεοῦ πρόθεστος μένῃ, οὐκ ἐξ ἔργων, ἀλλ' ἐκ τοῦ καλοῦντος. Ἐρρεθή αὐτῇ ὅτι «οἱ μείζων δουλεύσει τῷ ἐλάσσονι», καθὼς γέγραπται· «Τὸν Ἰακὼβ ἥγαπτησα, τὸν δὲ Ἡσαῦ ἐμίστησα». Τί οὖν ἐροῦμεν; Μή ἀδικία παρὰ τῷ Θεῷ; Μή γένοιτο. Τῷ γὰρ Μωϋσῆ τέλει· «Ἐλεήσω δὲ ἀνὴρ ἐλεῶ, καὶ οἰκτειρήσω δὲ ἀνὴρ οἰκτείρω». Ἀρα οὖν οὐ τοῦ θέλοντος οὐδὲ τοῦ τρέχοντος, ἀλλὰ τοῦ ἐλεοῦντος Θεοῦ. Λέγει γὰρ ἡ γραφὴ τῷ Φαραὼ ὅτι «εἰς αὐτὸ τοῦτο ἐξήγειρά σε, ὅπως ἐνδείξωμαι ἐν σοὶ τὴν δύναμιν μου, καὶ ὅπως διαγγελῇ τὸ δονομά μου ἐν πάσῃ τῇ γῇ». Ἀρα οὖν δὲ θέλει ἐλεεῖ, δὲ δὲ θέλει σκληρύνει. Ἐρεῖς οὖν μοι· Τί ἔτι μέμφεται; Τῷ γὰρ βουλήματι αὐτὸ τίς ἀνθέστηκε;

ΣΑΒΒΑΤΟΝ Γ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Ρωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 3:28-31; 4:1-3

Ἄδελφοί, λογιζόμεθα πίστει δικαιούσθαι ἀνθρωπον χωρὶς ἔργων νόμου. Ἡ Ιουδαίων ὁ Θεὸς μόνον; Οὐχὶ δὲ καὶ ἔθνῶν; Ναὶ καὶ ἔθνῶν, ἐπεὶ περ εἰς ὁ Θεὸς δὲς δικαιώσει περιτομὴν ἐκ πίστεως καὶ ἀκροβυστίαν διὰ τῆς πίστεως. Νόμον οὖν καταργοῦμεν διὰ τῆς πίστεως; Μή γένοιτο, ἀλλὰ νόμον ίστωμεν. Τί οὖν ἐροῦμεν Ἀβραὰμ τὸν πατέρα ἡμῶν εὐρήκεναι κατὰ σάρκα; Εἰ γὰρ Ἀβραὰμ ἐξ ἔργων ἐδικαιώθη, ἔχει καύχημα, ἀλλ' οὐ πρὸς τὸν Θεόν. Τί γὰρ λέγει; «Ἐπίστευσε δὲ Ἀβραὰμ τῷ Θεῷ, καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην».

ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΕΩΘΙΝΟΝ Γ'

Προκείμενον. Ἡχος πλ. β'

Ίσχύς μου καὶ ὑμησίς μου ὁ Κύριος.

Στίχ. Παιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ Κύριος

Πρὸς Ρωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 5:1-11

Ἄδελφοί, δικαιωθέντες ἐκ πίστεως εἰρήνην ἔχομεν πρὸς τὸν Θεόν διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι' οὐ καὶ τὴν προσαγωγὴν ἐσχήκαμεν τῇ πίστει εἰς τὴν χάριν ταύτην ἐν ᾧ ἐστήκαμεν, καὶ καυχώμεθα ἐπ' ἐλπίδι τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ. Οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ καυχώμεθα ἐν ταῖς θλίψεσιν, εἰδότες ὅτι ἡ θλῖψις ὑπομονὴν κατεργάζεται, ἡ δὲ ὑπομονὴ δοκιμὴν, ἡ δὲ δοκιμὴ ἐλπίδα· ἡ δὲ ἐλπὶς οὐ κατασχύνει, ὅτι ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἐκκέχυται ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν διὰ Πνεύματος ἀγίου τοῦ διοθέντος ἡμῖν· ἔτι γὰρ Χριστὸς ὄντων ἡμῶν ἀσθεύων ἔτι κατὰ καιρὸν ὑπὲρ ἀσεβῶν ἀπέθανεν. Μόλις γὰρ ὑπὲρ δικαίου τις ἀποθανεῖται· ὑπὲρ γὰρ τοῦ ἀγαθοῦ τάχα τις καὶ τολμᾶ ἀποθανεῖν· συνίστησιν δὲ τὴν ἔαυτον ἀγάπην εἰς ἡμᾶς ὁ Θεὸς ὅτι ἔτι ἀμαρτωλῶν ὄντων ἡμῶν Χριστὸς ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέθανεν. Πολλῷ οὖν μᾶλλον δικαιωθέντες νῦν ἐν τῷ αἵματι αὐτοῦ σωθησόμεθα δι' αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ὄργης. Εἰ γὰρ ἔχθροι ὄντες κατηλλάγημεν τῷ Θεῷ διὰ τοῦ θανάτου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, πολλῷ μᾶλλον καταλλαγέντες σωθησόμεθα ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ.

Αλληλούϊα. Ἡχος β'

Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως

Στίχ. Σῶσον, Κύριε, τὸν λαὸν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρουνομίαν σου

ΔΕΥΤΕΡΑ Δ΄, ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Ρωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 9:18-33

Ἄδελφοί, δὸν θέλει ὁ Θεός ἐλεεῖ, δὸν δὲ θέλει σκληρόνει. Ἔρεις οὖν μοι· Τί ἔτι μέμφεται; Τῷ γὰρ βουλήματι αὐτοῦ τίς ἀνθέστηκε; 9Μενοῦνγε, ὡς ἄνθρωπε, σὺ τίς εἰς ὁ ἀνταποκρινόμενος τῷ Θεῷ; Μὴ ἐρεῖ τὸ πλάσμα τῷ πλάσαντι, Τί με ἐποίησας ούτως; Ἡ οὐκ ἔξουσίαν ὁ κεραμεὺς τοῦ πηλοῦ, ἐκ τοῦ αὐτοῦ φυράματος ποιῆσαι δὲ μὲν εἰς τιμὴν σκευός, δὲ δὲ εἰς ἀτιμίαν; Εἰ δὲ θέλων ὁ Θεὸς ἐνδείξασθαι τὴν ὄργὴν καὶ γνωρίσαι τὸ δυνατόν αὐτοῦ ἡνεγκεν ἐν πολλῇ μακροθυμίᾳ σκευὴν ὄργης κατητρισμένα εἰς ἀπώλειαν; Καὶ ἵνα γνωρίσῃ τὸν πλοῦτον τῆς δόξης αὐτοῦ ἐπὶ σκευὴν ἐλέους - ἀ προητίμασεν εἰς δόξαν; Οὓς καὶ ἐκάλεσεν ἡμᾶς οὐ μόνον εἶς Ἰουδαίων, ἀλλὰ καὶ εἶς εθνῶν, ὡς καὶ ἐν τῷ Ὄσητέ λέγει· «Καλέσω τὸν οὐ λαόν μου λαόν μου, καὶ τὴν οὐκ ἡγαπημένην ἡγαπημένην· καὶ ἔσται ἐν τῷ τόπῳ οὐ ἐρρέθη αὐτοῖς, οὐ λαός μου ὑμεῖς, ἐκεῖ κληθήσονται νιοὶ Θεοῦ ζῶντος». Ἡσαΐας δὲ κράζει ὑπὲρ τοῦ Ἰσραήλ· «Ἐὰν ἦ ὁ ἀριθμὸς τῶν νιῶν Ἰσραὴλ ὡς ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης, τὸ κατάλειμμα σωθήσεται· λόγον γὰρ συντελῶν καὶ συντέμνων ἐν δικαιοσύνῃ, ὅτι λόγον συντετμημένου ποιήσει Κύριος ἐπὶ τῆς γῆς». Καὶ καθὼς προείρηκεν Ἡσαΐας, «Εἰ μὴ Κύριος Σαβαὼθ ἐγκατέλιπεν ἡμῖν σπέρμα, ὡς Σόδομα ἀν ἐγένετο θημεῖν καὶ ὡς Γόμορρα ἀν ὥμοιώθημεν». Τί οὖν ἐροῦμεν; Ὄτι ἔθνη τὰ μὴ διώκοντα δικαιοσύνην κατέλαβε δικαιοσύνην, δικαιοσύνην δὲ τὴν ἐκ πίστεως, Ἰσραὴλ δὲ διώκων ιόμον δικαιοσύνης εἰς ιόμον δικαιοσύνης οὐκ ἔφθασε. Διατί; Ὄτι οὐκ ἐκ πίστεως, ἀλλ’ ὡς εἶς ἔργων ιόμου· προσέκοψαν γὰρ τῷ λίθῳ τοῦ προσκόμματος, καθὼς γέγραπται· «Ἴδού τίθημι ἐν Σιών λίθον προσκόμματος καὶ πέτραν σκανδάλου, καὶ πᾶς ὁ πιστεύων ἐπ’ αὐτῷ οὐ καταισχυνθήσεται».

ΤΡΙΤΗ Δ΄, ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Ρωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 10:11-21; 11:1-2

Ἄδελφοί, λέγει ἡ γραφή· «Πᾶς ὁ πιστεύων ἐπὶ τῷ Θεῷ οὐ καταισχυνθήσεται». Οὐ γὰρ ἔστι διαστολὴ Ἰουδαίου τε καὶ Ἑλληνος· ὁ γὰρ αὐτὸς Κύριος πάντων, πλουτῶν εἰς πάντας τοὺς ἐπικαλούμενους αὐτὸν· «Πᾶς γὰρ δὲ ἀν ἐπικαλέσηται τὸ δυνατό Κύριον σωθήσεται». Πῶς οὖν ἐπικαλέσονται εἰς ὃν οὐκ ἐπίστευσαν; Πῶς δὲ πιστεύσουσιν οὗ οὐκ ἡκουσαν; Πῶς δὲ ἀκούσουσιν χωρὶς κηρύσσουσις; Πῶς δὲ κηρύξουσιν ἐὰν μὴ ἀποσταλῶσι; Καθὼς γέγραπται· «Ως ὁραῖοι οἱ πόδες τῶν εὐαγγελιζομένων εἰρήνην, τῶν εὐαγγελιζομένων τὰ ἀγαθά». Ἀλλ’ οὐ πάντες ὑπέκουσαν τῷ εὐαγγελίῳ· Ἡσαΐας γὰρ λέγει· «Κύριε, τίς ἐπίστευσε τῇ ἀκοῇ ἡμῶν». Ἄρα ἡ πίστις εἶς ἀκοῆς, ἡ δὲ ἀκοὴ διὰ ρήματος Θεοῦ. Ἀλλὰ λέγω μὴ οὐκ ἡκουσαν; Μενοῦνγε «εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ρήματα αὐτῶν». Ἀλλὰ λέγω, μὴ οὐκ ἔγνω· Ἰσραὴλ; Πρῶτος Μωϋσῆς λέγει· «Ἐγὼ παραζηλώσω ὑμᾶς ἐπ’ οὐκ ἔθνει, ἐπὶ ἔθνει ἀσυνέτω παροργιῶντας». Ἡσαΐας δὲ ἀποτολμᾷ καὶ λέγει· «Ἐύρεθην τοῖς ἐμὲ μὴ ζητοῦσιν, ἐμφανῆς ἐγενόμην τοῖς ἐμὲ μὴ ἐπερωτῶσι». Πρὸς δὲ τὸν Ἰσραὴλ λέγει· «Οὐλην τὴν ἡμέραν ἔξεπέτασα τὰς χεῖράς μου πρὸς λαὸν ἀπειθοῦντα καὶ ἀντιλέγοντα». Λέγω οὖν, μὴ ἀπώσατο ὁ Θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ; Μὴ γένουιτο· καὶ γὰρ ἐγὼ Ἰσραηλίτης εἰμί, ἐκ σπέρματος Ἀβραάμ, φυλῆς Βενιαμίν. Οὐκ ἀπώσατο ὁ Θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ ὃν προέγνω.

ΤΕΤΑΡΤΗ Δ΄, ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Ρωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 11:2-12

Ἄδελφοί, οὐκ οἴδατε ἐν Ἡλίᾳ τί λέγει ἡ γραφή, ὡς ἐντυγχάνει τῷ Θεῷ κατὰ τοῦ Ἰσραὴλ λέγων; «Κύριε, τοὺς προφήτας σου ἀπέκτειναν καὶ τὰ θυσιαστήριά σου κατέσκαψαν, κάγω ὑπελείψθην μόνος, καὶ ζητοῦσι τὴν ψυχήν μου». Αλλὰ τί λέγει αὐτῷ ὁ χρηματισμός; «Κατέλιπον ἐμαυτῷ ἐπτακισχιλίους ἄνδρας, οἵτινες οὐκ ἔκαμψαν γόνον τῇ Βάσαλ». Οὕτως οὖν καὶ ἐν τῷ νῦν καιρῷ λεῖμμα κατ' ἐκλογὴν χάριτος γέγονεν. Εἰ δὲ χάριτι, οὐκέτι ἐξ ἔργων· ἐπεὶ ἡ χάρις οὐκέτι γίνεται χάρις. Εἰ δὲ ἐξ ἔργων, οὐκέτι ἐστὶ χάρις· ἐπεὶ τὸ ἔργον οὐκέτι ἐστὶν ἔργον. Τί οὖν; Ὁ ἐπιζητεῖ Ἰσραὴλ, τοῦτο οὐκ ἐπέτυχεν, ἡ δὲ ἐκλογὴ ἐπέτυχεν· οἱ δὲ λοιποὶ ἐπωρώθησαν, καθὼς γέγραπται· «Ἐδωκεν αὐτοῖς ὁ Θεὸς πρενῦμα κατανύξεως, ὀφθαλμοὺς τοῦ μὴ βλέπειν καὶ ὡτὰ τοῦ μὴ ἀκούειν, ἔως τῆς σήμερον ἡμέρας». Καὶ Δαυὶδ λέγει· «Γενηθήτω ἡ τράπεζα αὐτῶν εἰς παγίδα καὶ εἰς θήραν καὶ εἰς σκάνδαλον καὶ εἰς ἀνταπόδομα αὐτοῖς· σκοτισθήσωσαν οἱ ὄφθαλμοι αὐτῶν τοῦ μὴ βλέπειν, καὶ τὸν ιώτων διὰ παντὸς σύγκαψον». Λέγω οὖν, μὴ ἐπταισιαν ἴνα πέσωσι; Μὴ γένοιτο· ἀλλὰ τῷ αὐτῶν παραπτώματι ἡ σωτηρία τοῖς ἔθνεσιν, εἰς τὸ παραζηλώσαι αὐτούς. Εἰ δὲ τὸ παράπτωμα αὐτῶν πλοῦτος κόσμου καὶ τὸ ἥττημα αὐτῶν πλοῦτος ἔθνῶν, πόσῳ μᾶλλον τὸ πλήρωμα αὐτῶν;

ΠΕΜΠΤΗ Δ΄, ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Ρωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 11:13-24

Ἄδελφοί, ὑμῖν λέγω τοῖς ἔθνεσιν. ἐφ' ὅσον μέν εἰμι ἐγὼ ἔθνων Απόστολος, τὴν διακονίαν μου δοξάζω, εἴ πως παραζηλώσω μου τὴν σάρκα καὶ σώσω τινὰς ἐξ αὐτῶν. Εἰ γὰρ ἡ ἀποβολὴ αὐτῶν καταλλαγὴ κόσμου, τίς ἡ πρόσληψις εἰ μὴ ζωὴ ἐκ νεκρῶν; εἰ δὲ ἡ ἀπαρχὴ ἀγία, καὶ τὸ φύραμα· καὶ εἰ ἡ ρίζα ἀγία, καὶ οἱ κλάδοι. Εἰ δέ τινες τῶν κλάδων ἔξεκλασθησαν, σὺ δὲ ἀγριέλαιος ὁν ἐνεκεντρίσθης ἐν αὐτοῖς καὶ συγκοινωνὸς τῆς ρίζης καὶ τῆς πιότητος τῆς ἐλαίας ἐγένουν, μὴ κατακαυχῶ τῶν κλάδων· εἰ δὲ κατακαυχᾶσαι, οὐ σὺ τὴν ρίζαν βαστάζεις, ἀλλ' ἡ ρίζα σέ. Ἐρεῖς οὖν· ἔξεκλασθησαν οἱ κλάδοι, ἴνα ἐγὼ ἐγκεντρίσθω. Καλῶς· τῇ ἀποστίᾳ ἔξεκλασθησαν, σὺ δὲ τῇ πίστει ἔστηκας. μὴ ύψηλοφρόνει, ἀλλὰ φωβοῦ· εἰ γὰρ ὁ Θεὸς τῶν κατὰ φύσιν κλάδων οὐκ ἐφείσατο, μὴ πως οὐδὲ σοῦ φείσηται. Ἰδε οὖν χρηστότητα καὶ ἀποτομίαν Θεοῦ, ἐπὶ μὲν τοὺς πεσόντας ἀποτομίαν, ἐπὶ δὲ σὲ χρηστότητα, ἐὰν ἐπιμείνῃς τῇ χρηστότητι· ἐπεὶ καὶ σὲ ἐκκοπήσῃ. Καὶ ἔκεινοι δέ, ἐὰν μὴ ἐπιμείνωσι τῇ ἀποστίᾳ, ἐγκεντρίσθησαν· δυνατός γὰρ ὁ Θεός ἐστι πάλιν ἐγκεντρίσαι αὐτούς. Εἰ γὰρ σὺ ἐκ τῆς κατὰ φύσιν ἔξεκόπης ἀγριελάιον καὶ παρὰ φύσιν ἐνεκεντρίσθης εἰς καλλιέλαιον, πόσῳ μᾶλλον οὗτοι οἱ κατὰ φύσιν ἐγκεντρίσθησαν τῇ ιδίᾳ ἐλαίᾳ;

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Δ΄, ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Ρωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 11:25-36

Ἄδελφοί, οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν, τὸ μυστήριον τοῦτο, (ἴνα μὴ ἵτε παρ' ἐαυτοῖς φρόνιμοι), δτι πώρωσις ἀπὸ μέρους τῷ Ἰσραὴλ γέγονεν ἀχρις οὐ τὸ πλήρωμα τῶν ἔθνων εἰσέλθῃ. Καὶ οὗτα πᾶς Ἰσραὴλ σωθήσεται, καθὼς γέγραπται· ἥξει ἐκ Σιών ὁ ὁρόμενος καὶ ἀποστρέψει ἀσεβείας ἀπὸ Ἰακώβ· καὶ αὕτη αὐτοῖς ἡ παρ' ἐμοῦ διαθήκη, δταν ἀφέλωμα τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν· κατὰ μὲν τὸ εὐαγγέλιον ἔχθροι διὰ τοὺς πατέρας· ἀμεταμέλητα γὰρ τὰ χαρίσματα καὶ ἡ κλῆσις τοῦ Θεοῦ· ὡσπερ γὰρ καὶ ὑμεῖς ποτε ἡπειθήσατε τῷ Θεῷ, νῦν δὲ ἡλεήθητε τῇ τούτων ἀπειθείᾳ, οὕτω καὶ οὗτοι νῦν ἡπειθησαν, τῷ ὑμετέρῳ ἐλέησθαι· συνέκλεισε γὰρ ὁ Θεὸς τοὺς πάντας εἰς ἀπειθείαν, ἴνα τοὺς πάντας ἐλέησῃ. Ὡς βάθος πλούτου καὶ σοφίας καὶ γνώσεως Θεοῦ! ὡς ἀνεξερεύνητα τὰ κρίματα αὐτοῦ καὶ ἀνεξιχνίαστοι αἱ ὄδοι αὐτοῦ! τίς γὰρ ἔγνω νοῦν Κυρίου; ή τίς σύμβουλος αὐτοῦ

έγένετο; ή τίς προέδωκεν αὐτῷ, καὶ ἀνταποδοθήσεται αὐτῷ; ὅτι ἐξ αὐτοῦ καὶ δι' αὐτοῦ καὶ εἰς αὐτὸν τὰ πάντα· αὐτῷ ή δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας· ἀμήν.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ Δ΄, ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Ρωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 6:11-17

Ἄδελφοί, οὕτως ὑμεῖς λογίζεσθε ἔσαυτοὺς ινεκρούς μὲν εἶναι τῇ ἀμαρτίᾳ, ζῶντας δὲ τῷ Θεῷ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν. Μὴ οὖν βασιλεύετε ἡ ἀμαρτίᾳ ἐν τῷ θυητῷ ὑμῶν σώματι εἰς τὸ ὑπακούειν αὐτῇ ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις αὐτοῦ, μηδὲ παριστάνετε τὰ μέλη ὑμῶν ὅπλα ἀδίκιας τῇ ἀμαρτίᾳ, ἀλλὰ παραστήσατε ἔσαυτοὺς τῷ Θεῷ ὡς ἐπὶ ινεκρῶν ζῶντας καὶ τὰ μέλη ὑμῶν ὅπλα δικαιοσύνης τῷ Θεῷ. Ἀμαρτίᾳ γάρ ὑμῶν οὐ κυριεύσει· οὐ γάρ ἐστε ὑπὸ ινόμον, ἀλλ' ὑπὸ χάριν. Τί οὖν, ἀμαρτήσομεν ὅτι οὐκ ἐσμὲν ὑπὸ ινόμον, ἀλλ' ὑπὸ χάριν; Μὴ γένοιτο. Οὐκ οἴδατε ὅτι ὃ παριστάνετε ἔσαυτοὺς δούλους εἰς ὑπακοήν, δοῦλοι ἐστε φῶντας, ἥτοι ἀμαρτίας εἰς θάνατον ἢ ὑπακοῆς εἰς δικαιοσύνην; Χάρις δὲ τῷ Θεῷ ὅτι ἡτε δοῦλοι τῆς ἀμαρτίας, ὑπηκούσατε δὲ ἐκ καρδίας εἰς δικαιοσύνην.

ΚΥΡΙΑΚΗ Δ΄ ΕΩΘΙΝΟΝ Δ΄

Προκείμενον. Ἡχος γ' [Ψαλμός μστ' 46]

Ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν, ψάλατε.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας

Πρὸς Ρωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 6:18-23

Ἄδελφοί, ἐλευθερωθέντες δὲ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας ἐδουλώθητε τῇ δικαιοσύνῃ. Ἀνθρώπινον λέγω, διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς σαρκὸς ὑμῶν· ὡσπερ γάρ παραστήσατε τὰ μέλη ὑμῶν δοῦλα τῇ ἀκαθαρσίᾳ καὶ τῇ ἀνομίᾳ εἰς τὴν ἀνομίαν, οὕτω νῦν παραστήσατε τὰ μέλη ὑμῶν δοῦλα τῇ δικαιοσύνῃ εἰς ἀγιασμόν. Ὄτε γάρ δοῦλοι ἦτε τῆς ἀμαρτίας, ἐλευθεροὶ ἦτε τῇ δικαιοσύνῃ. Τίνα οὖν καρπὸν εἴχετε τότε, ἐφ' οὓς νῦν ἐπαισχύνεσθε; τὸ γάρ τέλος ἐκείνων θάνατος. Νινύ δὲ ἐλευθερωθέντες ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας δουλωθέντες δὲ τῷ Θεῷ, εἴχετε τὸν καρπὸν ὑμῶν εἰς ἀγιασμόν, τὸ δὲ τέλος ζωὴν αἰώνιον. Τὰ γάρ ὄψωντα τῆς ἀμαρτίας θάνατος· τὸ δὲ χάρισμα τοῦ Θεοῦ ζωὴ αἰώνιος ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

Ἀλληλούϊα. Ἡχος β'

Ἐπὶ σὸi, Κύριε, ἥλπισα, μὴ καταισχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα.

Στίχ. Γενοῦ μοι εἰς Θεὸν ὑπερασπιστήν.

ΔΕΥΤΕΡΑ Ε΄, ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Ρωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 12:4-5, 15-21

Ἄδελφοί, καθάπερ γάρ ἐν ἐνὶ σώματι πολλὰ μέλη ἔχομεν, τὰ δὲ μέλη πάντα οὐ τὴν αὐτὴν ἔχει πρᾶξιν· οὕτως οἱ πολλοὶ ἐν σῷμά ἐσμεν ἐν Χριστῷ, ὁ δὲ κάθεὶς ἀλλήλων μέλη. Χαίρειν μετὰ χαιρόντων, κλαίειν μετὰ κλαίοντων. Τὸ αὐτὸ διεισδύεις. Μηδενὶ κακὸν ἀντὶ κακοῦ ἀποδίδοντες· προνοούμενοι καλὰ ἐνώπιον πάντων ἀνθρώπων· εἰ δυνατόν, τὸ δὲ ἔξι ὑμῶν μετὰ πάντων ἀνθρώπων εἰρηνεύοντες· μὴ ἔσαυτοὺς ἐκδικοῦντες, ἀγαπητοί, ἀλλὰ δότε τόπον τῇ ὄργῃ· γέγραπται γάρ· Εμοὶ ἐκδίκησις, ἐγὼ ἀνταποδώσω, λέγει Κύριος. Άλλα ἔτι πεινά ὁ ἔχθρός σου, ψώμιζε αὐτόν· ἔτι διψᾷ, πότιζε αὐτόν· τούτο γάρ ποιῶν ἀνθρακας πυρός σωρεύσεις ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. Μὴ νικῶ ὑπὸ τοῦ κακοῦ, ἀλλὰ νίκα ἐν τῷ ἀγαθῷ τὸ κακόν.

ΤΡΙΤΗ Ε΄, ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Ρωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 14:9-18

Ἄδελφοί, εἰς τοῦτο Χριστὸς ἀπέθανεν καὶ ἔζησεν ἵνα καὶ ινεκρῶν καὶ ζώντων κυριεύσῃ. Σὺ δὲ τί κρίνεις τὸν ἀδελφόν σου; ή καὶ σὺ τί ἔξουθενεῖς τὸν ἀδελφόν σου; πάντες γάρ παραστησόμεθα τῷ βίβλῳ τοῦ Θεοῦ· γέγραπται γάρ· Ζῶ ἐγώ, λέγει Κύριος, ὅτι ἐμοὶ κάμψει πάνι γόνυ, καὶ πᾶσσα γλώσσα ἐξομολογήσεται τῷ Θεῷ. Άρα οὖν ἐκαστος ἡμῶν περὶ ἔσαυτοῦ λόγον δώσει τῷ Θεῷ. Μηκέτι οὖν ἀλλήλους κρίνωμεν· ἀλλὰ τοῦτο κρίνατε μᾶλλον, τὸ μὴ τιθέναι πρόσκομμα τῷ ἀδελφῷ η σκάνδαλον. Οἶδα καὶ πέπεισμα ἐν Κυρίῳ Ἰησοῦ ὅτι οὐδὲν κοινὸν δι' ἔσαυτοῦ· εἰ μὴ τῷ λογιζομένῳ τι κοινὸν εἴναι, ἐκείνων κοινόν. Εἰ δὲ διὰ βρῶμα ὁ ἀδελφός σου λυπεῖται, οὐκέτι κατὰ ἀγάπην περιπατεῖς. Μὴ τῷ βρώματί σου ἐκεῖνον ἀπόλλυε ὑπὲρ οὗ Χριστὸς ἀπέθανεν. Μὴ βλασφημείσθω οὖν ὑμῶν τὸ ἀγαθόν. Οὐ γάρ ἐστιν ή βασιλεία τοῦ Θεοῦ βρῶσις καὶ πόσις, ἀλλὰ δικαιοσύνη καὶ χαρὰ ἐν Πνεύματι ἀγίῳ· ὁ γάρ ἐν τούτῳ δουλεύων τῷ Χριστῷ εὐάρεστος τῷ Θεῷ καὶ δόκιμος τοῖς ἀνθρώποις.

ΤΕΤΑΡΤΗ Ε΄, ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Ρωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 15:7-16

Ἄδελφοί, προσλαμβάνεσθε ἀλλήλους, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς προσελάβετο ὑμᾶς, εἰς δόξαν τοῦ Θεοῦ. Λέγω γάρ Χριστὸν διάκονον γεγενηθσαὶ περιτομῆς ὑπὲρ ἀλληθείας Θεοῦ, εἰς τὸ βεβαιῶσα τὰς ἐπαγγελίας τῶν πατέρων, τὰ δὲ ἔθνη ὑπὲρ ἐλέονς δοξάσαι τὸν Θεόν· καθὼς γέγραπται· Διὰ τοῦτο ἐξομολογήσομαί σοι ἐν ἔθνεσιν, καὶ τῷ ὀνοματί σου ψαλῶ. Καὶ πάλιν λέγει· ἔθνη, μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ. Καὶ πάλιν, Αἰνεῖτε, πάντα τὰ ἔθνη, τὸν Κύριον, καὶ ἐπαινεσάτωσαν αὐτὸν πάντες οἱ λαοί. Καὶ πάλιν Ἡσαΐας λέγει· Ἐσται ἡ βίζα τοῦ Ἱεσοῦ, καὶ ὁ ἀνιστάμενος ἄρχειν ἔθνῶν· ἐπ' αὐτῷ ἔθνη ἐλπιοῦσιν. Οὐ δὲ Θεὸς τῆς ἐλπίδος πληρώσαι ὑμᾶς πάσης χαρᾶς καὶ εἰρήνης ἐν τῷ πιστεύειν, εἰς τὸ περισσεύειν ὑμᾶς ἐν τῇ ἐλπίδι ἐν δυνάμει Πνεύματος ἀγίου. Πέπεισμα δέ, ἀδελφοί μου, καὶ αὐτὸς ἐγὼ περὶ ὑμῶν, ὅτι καὶ αὐτὸι μεστοὶ ἐστε ἀγαθωσύνης, πεπληρωμένοι πάσης τῆς γνῶσεως, δινάμενοι καὶ ἀλλήλους ιουθετεῖν. Τολμηρότερον δὲ ἔγραψα ὑμῖν ἀπὸ μέρους, ὡς ἐπαναμιμνήσκων ὑμᾶς διὰ τὴν χάριν τὴν δοθεῖσάν μοι ὑπὸ τοῦ Θεοῦ εἰς τὸ εἶναί με λειτουργὸν Χριστοῦ Ἰησοῦ εἰς τὰ ἔθνη, ιερουργοῦντα τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ, ἵνα γένηται ἡ προσφορὰ τῶν ἔθνων εὐπρόσδεκτος, ἡγιασμένη ἐν Πνεύματι ἀγίῳ.

ΠΕΜΠΤΗ Ε΄, ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Ρωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 15:17-29

Ἄδελφοί, ἔχω καύχησιν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τὰ πρὸς τὸν Θεόν· οὐ γάρ τολμήσω τι λαλεῖν ὃν οὐ κατειργάσατο Χριστὸς δι' ἐμοῦ εἰς ὑπακοήν ἔθνῶν, λόγω καὶ ἔργω, ἐν δυνάμει σημείων καὶ τεράτων, ἐν δυνάμει πιεύματος· ὃστε με ἀπὸ Ιερουσαλὴμ καὶ κύκλῳ μέχρι τοῦ Ἰλλυρικοῦ πεπληρωκέναι τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ, οὕτως δὲ φιλοτιμούμενον

εναγγελίζεσθαι ούχ όπου ώνομάσθη Χριστός, ἵνα μὴ ἐπί ἀλλότριον θεμέλιον οἰκοδομῶ, ἀλλὰ καθὼς γέγραπται· Οἵς οὐκ ἀνηγγέλῃ περὶ αὐτοῦ ὄψονται, καὶ οἱ οὐκ ἀκηκόασιν συνήσουσιν. Διὸ καὶ ἐνεκοπτόμην τὰ πολλὰ τοῦ ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς· νυνὶ δὲ μηκέτι τόπον ἔχων ἐν τοῖς κλίμασι τούτοις, ἐπιποθίαν δὲ ἔχων τοῦ ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν, ὡς ἀν πορεύωμαι εἰς τὴν Σπανίαν, ἐλεύσομαι πρὸς ὑμᾶς· ἐλπίζω γὰρ διαπορεύομενος θεάσασθαι ὑμᾶς καὶ ὑφ' ὑμῶν προπεμφθῆναι ἐκεῖ ἔαν ὑμῶν πρῶτον ἀπὸ μέρους ἐμπλησθῶ νυνὶ δὲ πορεύομαι εἰς Ἱερουσαλήμ διακονῶν τοῖς ἀγίοις. Ηὔδοκησαν γὰρ Μακεδονία καὶ Ἀχαΐα κοινωνίαν τινὰ ποιήσασθαι εἰς τοὺς πτωχοὺς τῶν ἀγίων τῶν ἐν Ἱερουσαλήμ. Ηὔδοκησαν γάρ, καὶ ὄφειλέται εἰσὶν αὐτῶν· εἰ γὰρ τοῖς πινευματικοῖς αὐτῶν ἐκοινώησαν τὰ ἔθνη, ὀφείλονται καὶ ἐν τοῖς σαρκικοῖς λειτουργήσαι αὐτοῖς. Τοῦτο οὖν ἐπιτελέσας, καὶ σφραγισάμενος αὐτοῖς τὸν καρπὸν τοῦτον, ἀπελεύσομαι δι' ὑμῶν εἰς τὴν Σπανίαν· οἶδα δὲ ὅτι ἐρχόμενος πρὸς ὑμᾶς ἐν πληρώματι εὐλογίας Χριστοῦ ἐλεύσομαι.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Ε΄, ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Ρωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 16:1-16

Ἄδελφοί, συνίστημι δὲ ὑμῖν Φοίβην τὴν ἀδελφὴν ἡμῶν, οὓσαν διάκονον τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐν Κεγχρεαῖς, ἵνα αὐτὴν προσδέξῃσθε ἐν Κυρίῳ ἀξίως τῶν ἀγίων καὶ παραστήτε αὐτὴν ἐν ὧ ἀν ὑμῶν χρῆση πράγματι· καὶ γὰρ αὕτη προστάτις πολλῶν ἐγεννήθη καὶ αὐτοῦ ἐμοῦ. Ἀσπάσασθε Πρίσκιλλαν καὶ Ἀκύλαν τοὺς συνεργοὺς μου ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ (οἵτινες ὑπὲρ τῆς ψυχῆς μου τὸν ἑαυτῶν τράχηλον ὑπέθηκαν· οἵς οὐκ ἐγὼ μόνος εὐχαριστῶ, ἀλλὰ καὶ πᾶσαι αἱ ἐκκλησίαι τῶν ἔθνων)· καὶ τὴν κατ' οἴκον αὐτῶν ἐκκλησίαν. Ασπάσασθε Ἐπαίνετον τὸν ἀγαπητὸν μου, ὃς ἐστιν ἀπαρχὴ τῆς Ἀχαΐας εἰς Χριστόν. Ασπάσασθε Μαριάμ, ἥτις πολλὰ ἐκοπίασεν εἰς ἡμᾶς, ἀσπάσασθε Ἀνδρόνικον καὶ Ἰουνίαν τοὺς συγγενεῖς μου καὶ συνιαχμαλώτους μου, οἵτινές εἰσιν ἐπίσημοι ἐν τοῖς ἀποστόλοις, οἱ καὶ πρὸ ἐμοῦ γεγόνασιν ἐν Χριστῷ. Ασπάσασθε Ἀμπλίαν τὸν ἀγαπητὸν μου ἐν Κυρίῳ. Ασπάσασθε Οὐρβανὸν τὸν συνεργὸν ἡμῶν ἐν Χριστῷ καὶ Στάχυν τὸν ἀγαπητὸν μου. Ασπάσασθε Ἀπελλῆν τὸν δόκιμον ἐν Χριστῷ. ἀσπάσασθε τοὺς ἐκ τῶν Ἀριστοβούλου. Ασπάσασθε Ἡρωδίωνα τὸν συγγενῆ μου, ἀσπάσασθε τοὺς ἐκ τῶν Ναρκίσου τοὺς ὄντας ἐν Κυρίῳ. Ασπάσασθε Τρύφαιναν καὶ Τρυφῶνας τὰς κοπιώσας ἐν Κυρίῳ. Ασπάσασθε Περοίδα τὴν ἀγαπητὴν, ἥτις πολλὰ ἐκοπίασεν ἐν Κυρίῳ. Ασπάσασθε Ῥούφων τὸν ἐκλεκτὸν ἐν Κυρίῳ καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ ἐμοῦ. Ασπάσασθε Ἀσύγκριτον, Φλέγοντα, Ἐρμᾶν, Πατρόβαν, Ἐρμῆν καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς ἀδελφούς. Ασπάσασθε Φιλόλογον καὶ Ἰουλίαν, Νηρέα καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ, καὶ Ὁλυμπᾶν καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς πάντας ἀγίους. Ασπάσασθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἀγίων. Ασπάζονται ὑμᾶς αἱ ἐκκλησίαι τοῦ Χριστοῦ.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ Ε΄, ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Ρωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 8:14-21

Ἄδελφοί, ὅσοι Πινεύματι Θεοῦ ἄγονται, οὗτοί εἰσιν νίοι Θεοῦ. Οὐ γὰρ ἐλάβετε Πινεύμα διουλείας πάλιν εἰς φόβον, ἀλλ' ἐλάβετε Πινεύμα νίοθεσίας, ἐν ὧ κράζομεν· Ἀββᾶ ὁ πατήρ. Αὐτὸ τὸ Πινεύμα συμμαρτυρεῖ τῷ πινεύματι ἡμῶν ὅτι ἐσμὲν τέκνα Θεοῦ. Εἰ δὲ τέκνα, καὶ κληρονόμοι, κληρονόμοι μὲν Θεοῦ, συγκληρονόμοι δὲ Χριστοῦ, εἰπερ συμπάσχομεν ἵνα καὶ συνδοξασθῶμεν. Λογίζομαι γὰρ ὅτι οὐκ ἄξια τὰ παθήματα τοῦ νῦν καιροῦ πρὸς τὴν μέλλουσαν δόξαν ἀποκαλυφθῆναι εἰς ἡμᾶς. Ή γὰρ ἀποκαραδοκία τῆς κτίσεως τὴν ἀποκάλυψιν τῶν νίῶν τοῦ Θεοῦ ἀπεκδέχεται. Τῇ γὰρ ματαίοτητι ἡ κτίσις ὑπετάγη, οὐχ ἐκούσα, ἀλλὰ διὰ τὸν ὑποτάξαντα· ἐπ' ἐλπίδι ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ κτίσις ἐλευθερωθήσεται ἀπὸ τῆς δουλείας τῆς φθορᾶς εἰς τὴν δόξης τῶν τέκνων τοῦ Θεοῦ.

ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄, ΕΩΘΙΝΟΝ Ε΄

Προκείμενον. Ἡχος δ' [Ψαλμός ργ' 103]

Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Στίχ. Εύλογει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον.

Πρὸς Ρωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 10:1-10

Ἄδελφοί, ἡ μὲν εὑδοκία τῆς ἐμῆς καρδίας καὶ ἡ δέστης πρὸς τὸν Θὸν ὑπὲρ αὐτῶν εἰς σωτηρίαν. Μαρτυρῶ γὰρ αὐτοῖς ὅτι ζῆλον Θεοῦ ἔχουσιν, ἀλλ' οὐ κατ' ἐπίγνωσιν· ἀγνοοῦντες γὰρ τὴν τοῦ Θεοῦ δικαιοσύνην, καὶ τὴν ιδίαν ζητοῦντες στῆσαι, τῇ δικαιοσύνῃ τοῦ Θεοῦ οὐκ ὑπετάγησαν· τέλος γὰρ νόμου Χριστὸς εἰς δικαιοσύνην παντὶ τῷ πιστεύοντι. Μωϋσῆς γὰρ γράψει τὴν δικαιοσύνην τὴν ἐκ τοῦ νόμου ὅτι ὁ ποιήσας ἄνθρωπος ζήσεται ἐν αὐτῇ. Ή δὲ ἐκ πίστεως δικαιοσύνη οὗτος λέγει· Μή εἰπης ἐν τῇ καρδίᾳ σου· Τίς ἀναβήσεται εἰς τὸν οὐρανόν; τοῦτ' ἐστι Χριστὸν καταγαγεῖν· ἡ, Τίς καταβήσεται εἰς τὴν ἀβύσσον; τοῦτ' ἐστι Χριστὸν ἐκ νεκρῶν ἀναγαγεῖν. Άλλὰ τί λέγει; Ἐγγύς σου τὸ ρῆμα ἐστιν, ἐν τῷ στόματί σου καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ σου· τοῦτ' ἐστι τὸ ρῆμα τῆς πίστεως δὲ κηρύσσομεν. Ότι ἐὰν ὄμοιογήσης ἐν τῷ στόματί σου Κύριον Ἰησοῦν, καὶ πιστεύσης ἐν τῇ καρδίᾳ σου ὅτι ὁ Θεὸς αὐτὸν ἔγειρεν ἐκ νεκρῶν, σωθῆση· καρδία γὰρ πιστεύεται εἰς δικαιοσύνην, στόματι δὲ ὄμοιογεῖται εἰς σωτηρίαν.

Ἀλληλούϊα. Ἡχος δ' [Ψαλμός μδ' 44]

Ἐντεινε καὶ κατευοδοῦ καὶ βασίλευε ἔνεκεν ἀληθείας καὶ προάτητος καὶ δικαιοσύνης.

Στίχ. Ηγάπησας δικαιοσύνην καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΣΤ΄, ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Ρωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 16:17-24

Ἄδελφοί, παρακαλῶ ὑμᾶς, σκοπεῦν τοὺς τὰς δικαιοστάσιας καὶ τὰ σκάνδαλα παρὰ τὴν διαδαχὴν ἡν ὑμεῖς ἐμάθετε ποιοῦντας, καὶ ἐκκλίνατε ἀπ' αὐτῶν· οἱ γὰρ τοιούτοις τῷ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ οὐ διουλεύουσιν, ἀλλὰ τῇ ἑαυτῶν κοιλίᾳ· καὶ διὰ τῆς χρηστολογίας καὶ εὐλογίας ἔξαπατῶσι τὰς καρδίας τῶν ἀκάκων· ἡ γὰρ ὑμῶν ὑπακοὴ εἰς πάντας ἀφίκετο. χαίρω οὖν τὸ ἐφ' ὑμῖν· θέλω δὲ ὑμᾶς σιφοὺς μέν εἰναι εἰς τὸ ἀγαθόν, ἀκεραίους δὲ εἰς τὸ κακόν. Ό δὲ Θεὸς τῆς εἰρήνης συντρίψει τὸν Σατανᾶν ὑπὸ τοὺς πόδας ὑμῶν ἐν τάχει. Ή χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μεθ' ὑμῶν. Ἀσπάζονται ὑμᾶς ἡγαῖος ὁράψας τὴν ἐπιστολὴν ἐν Κυρίῳ. Ασπάζεται ὑμᾶς Γάιος ὁ ξένος μου καὶ τῆς ἐκκλησίας ὅλης. ἀσπάζεται ὑμᾶς Ἑραστος ὁ οἰκουνόμος τῆς πόλεως καὶ Κούαρτος ὁ ἀδελφός. Ή χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ὑμῶν· ἀμήν.

ΤΡΙΤΗ ΣΤ΄, ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Κορινθίους Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 1:1-9

Παύλος, κλητὸς ἀπόστολος Χριστοῦ Ἰησοῦ διὰ θελήματος Θεοῦ, καὶ Σωσθένης ὁ ἀδελφός, τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ τῇ

οῦσῃ ἐν Κορίνθῳ, ἡγιασμένοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, κλητοῖς ἀγίοις, σὺν πᾶσιν τοῖς ἐπικαλουμένοις τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν παντὶ τόπῳ, αὐτῶν τε καὶ ἡμῶν· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Εὐχαριστώ τῷ Θεῷ μου πάντοτε περὶ ὑμῶν ἐπὶ τῇ χάριτι τοῦ Θεοῦ τῇ δοθείσῃ ὑμῖν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὅτι ἐν παντὶ ἐπλούτισθητε ἐν αὐτῷ, ἐν παντὶ λόγῳ καὶ πάσῃ γνώσει, καθὼς τὸ μαρτύριον τοῦ Χριστοῦ ἐβεβαιώθη ἐν ὑμῖν, ὥστε ὑμᾶς μὴ ὑστερεῖσθαι ἐν μηδενὶ χαρίσματι, ἀπεκδεχομένους τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· δὲς καὶ βεβαιώσει ὑμᾶς ἔως τέλους ἀνεγκλήτους ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Πιστὸς ὁ Θεὸς δι' οὐκ ἐκλήθητε εἰς κοινωνίαν τοῦ νεοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΣΤ΄, ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Κορινθίους Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 2:9-16;3:1-9

Ἄδελφοί, ἂ δόφθαλμὸς οὐκ εἶδεν καὶ οὐδὲ οὐκ ἤκουσεν καὶ ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη, ἀ τοίμασεν ὁ Θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν. Ἡμῖν δὲ ἀπεκάλυψεν ὁ Θεὸς διὰ τοῦ πνεύματος; τὸ γάρ πνεῦμα πάντα ἐρευνᾷ, καὶ τὰ βάθη τοῦ Θεοῦ. Τίς γάρ οἶδεν ἀνθρώπων τὰ τοῦ ἀνθρώπου εἰ μὴ τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου τὸ ἐν αὐτῷ; οὕτως καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ οὐδεὶς ἔγνωκεν εἰ μὴ τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ. Ήμεῖς δὲ οὐ τὸ πνεῦμα τοῦ κόσμου ἐλάβομεν ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τὸ ἐκ τοῦ Θεοῦ, ἵνα εἰδῶμεν τὰ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ χαρισθέντα ἡμῖν· ἀ καὶ λαλοῦμεν οὐκ ἐν διδακτοῖς ἀνθρωπίνης σοφίας λόγοις ἀλλ' ἐν διδακτοῖς Πνεύματος ἀγίου, πνευματικὰ συγκρίνοντες. Ψυχικὸς δὲ ἀνθρωπός οὐ δέχεται τὰ τοῦ πνεύματος τοῦ Θεοῦ· μωρία γάρ αὐτῷ ἐστιν, καὶ οὐ δύναται γνῶναι, ὅτι πνευματικῶς ἀνακρίνεται· ὁ δὲ πνευματικὸς ἀνακρίνει μὲν πάντα, αὐτὸς δὲ ὑπὸ οὐδενὸς ἀνακρίνεται. Τίς γάρ ἔγνω νοῦν Κυρίου, δὲς συμβιβάσει αὐτόν; ήμεῖς δὲ νοῦν Χριστοῦ ἔχομεν. Κάγω, ἀδελφοί, οὐκ ἡδυνήθην λαλῆσαι ὑμῖν ὡς πνευματικοῖς ἀλλ' ὡς σαρκικοῖς, ὡς νηπίοις ἐν Χριστῷ. Γάλα ὑμᾶς ἐπότισα, οὐ βρῶμα· οὕπω γάρ ἡδύνασθε· ἀλλ' οὔτε ἔτι νῦν δύνασθε· ἔτι γάρ σαρκικοί ἐστε. ὅπου γάρ ἐν ὑμῖν ζῆλος καὶ ἔρις καὶ διχοστασία, οὐχὶ σαρκικοί ἐστε καὶ κατὰ ἀνθρωπον περιπατεῖτε; ὅταν γάρ λέγῃ τις, Ἐγὼ μὲν εἰμι Παῦλον, ἔτερος δέ, Ἐγὼ Ἀπολλώ, οὐκ ἀνθρωποί ἐστε; τί οὖν ἐστιν Ἀπολλώς; τί δέ ἐστιν Παῦλος; ἀλλ' ἡ διάκονοι δι' ὧν ἐπιστεύσατε, καὶ ἐκάστω ὡς δ Κύριος ἔδωκεν; Ἐγὼ ἐφύτευσα, Ἀπολλώς ἐπότισεν, ἀλλ' ὁ Θεὸς ηὗξανεν· ὥστε οὔτε ὁ φυτεύων ἐστί τι οὔτε ὁ ποτίζων, ἀλλ' ὁ αὐξάνων Θεός. Ὁ φυτεύων δὲ καὶ ὁ ποτίζων ἐν εἰσιν, ἔκαστος δὲ τὸν ἔδιον μισθὸν λήγεται κατὰ τὸν ἔδιον κόπον.

ΠΕΜΠΤΗ ΣΤ΄, ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Κορινθίους Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 3:18-23

Ἄδελφοί, μηδεὶς ἔαυτὸν ἔξαπατάτω· εἴ τις δοκεῖ σοφός εἰναι ἐν ὑμῖν ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ, μωρὸς γενέσθω, ἵνα γένηται σοφός. Ή γάρ σοφία τοῦ κόσμου τούτου μωρία παρὰ τῷ Θεῷ ἐστιν· γέγραπται γάρ· Ὁ δρασσόμενος τοὺς σοφοὺς ἐν τῇ παιωνυγίᾳ αὐτῶν· καὶ πάλιν· Κύριος γινώσκει τοὺς διαλογισμοὺς τῶν σοφῶν ὅτι εἰσὶν μάταιοι. Ωστε μηδεὶς καυχάσθω ἐν ἀνθρώποις· πάντα γάρ ὑμῶν ἐστιν, εἴτε Παῦλος, εἴτε Ἀπολλώς, εἴτε Κηφᾶς, εἴτε κόσμος, εἴτε ζωὴ, εἴτε θάνατος, εἴτε ἐνεστῶτα, εἴτε μέλλοντα, πάντα ὑμῶν, ὑμεῖς δὲ Χριστοῦ, Χριστὸς δὲ Θεοῦ.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΣΤ΄, ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Κορινθίους Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 4:5-8

Ἄδελφοί, μὴ πρὸ καιροῦ τι κρίνετε, ἔως ἂν ἔλθῃ ὁ Κύριος, δὲς καὶ φωτίσει τὰ κρυπτὰ τοῦ σκότους καὶ φανερώσει τὰς βουλὰς τῶν καρδιῶν· καὶ τότε ὁ ἔπαινος γενήσεται ἐκάστω ἀπὸ τοῦ Θεοῦ. Ταῦτα δέ, ἀδελφοί, μετεσχημάτισα εἰς ἐμαυτὸν καὶ Ἀπολλώ δι' ὧνδας, ἵνα ἐν ὑμῖν μάθητε τὸ Μή ὑπὲρ δὲ γέγραπται φρονεῖν ἵνα μὴ εῖς ὑπὲρ τοῦ ἐνὸς φυσιούσθε κατὰ τοῦ ἐτέρου. Τί γάρ σε διακρίνει; τί δὲ ἔχεις δ οὐκ ἔλαβες; εἰ δὲ καὶ ἔλαβες, τί καυχᾶσαι ὡς μὴ λαβών; ἦδη κεκορεσμένοι ἐστέ· ἥδη ἐπλούτησατε· χωρὶς ἡμῶν ἐβασιλεύσατε· καὶ ὅφελόν γε ἐβασιλεύσατε, ἵνα καὶ ἡμεῖς ὑμῖν συμβασιλεύσωμεν.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΣΤ΄, ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Ρωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 9:1-5

Ἄδελφοί, ἀλήθειαν λέγω ἐν Χριστῷ, οὐ πεινόματι, συμμαρτυρούστης μοι τῆς συνειδήσεώς μου ἐν Πνεύματι ἀγίῳ, ὅτι λύπη μοί ἐστι μεγάλη καὶ ἀδιάλειπτος ὁ δύνη τῇ καρδίᾳ μου. ηγέρομην γάρ αὐτὸς ἐγὼ ἀνάθεμα εἰναι ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν κατὰ σάρκα, οἵτινές εἰσιν Ἰσραηλῖται, ὡν ἡ νίοθεσία καὶ ἡ δόξα καὶ αἱ διαθῆκαι καὶ ἡ νομοθεσία καὶ ἡ λατρεία καὶ αἱ ἐπαγγελίαι· ὡν οἱ πατέρες, καὶ ἔξ ὡν ὁ Χριστὸς τὸ κατὰ σάρκα, ὁ ὧν ἐπὶ πάντων Θεὸς εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας· ἀμήν.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΣΤ΄, ΕΩΘΙΝΟΝ ΣΤ΄

Προκείμενον. Ἡχος πλ. α'

Σὺ Κύριε, φυλάξας ἡμᾶς καὶ διατηρήσας ἡμᾶς

Στίχ. Σῶσόν με, Κύριε, ὅτι ἐκλέλουπεν δόσιος.

Πρὸς Ρωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 12:6-14

Ἄδελφοί, ἔχοντες χαρίσματα κατὰ τὴν χάριν τὴν δοθεῖσαν ἡμῖν διάφορα, εἴτε προφητείαν κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῆς πίστεως, εἴτε διακονίαν ἐν τῇ διακονίᾳ, εἴτε ὁ διδάσκαλον ἐν τῇ διδασκαλίᾳ, εἴτε ὁ παρακαλῶν ἐν τῇ παρακλήσει, ὁ μεταδιδοὺς ἐν ἀπλότητι, ὁ προϊστάμενος ἐν σπουδῇ, ὁ ἐλεῶν ἐν ἴλαρότητι. Ή ἀγάπη ἀνυπόκριτος. ἀποστυγοῦντες τὸ πονηρόν, κολλώμενοι τῷ ἀγαθῷ· τῇ φιλαδελφίᾳ εἰς ἀλλήλους φιλόστορογι, τῇ τιμῇ ἀλλήλους προηγούμενοι, τῇ σπουδῇ μὴ ὀκνηροί, τῷ πνεύματι ζέοντες, τῷ κυρίῳ δουλεύοντες, τῇ ἐλπίδι χαίροντες, τῇ θλίψει ὑπομένοντες, τῇ προσευχῇ προσκαρτερούντες, ταῖς χρειαῖς τῶν ἀγίων κοινωνοῦντες, τὴν φιλοξενίαν διώκοντες. Εὐλογεῖτε τοὺς διώκοντας, εὐλογεῖτε καὶ μὴ καταρᾶσθε.

Ἀλληλούϊα. Ἡχος πλ. α'

Τὰ ἔλέη σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ἄσσομαι.

Στίχ. Ότι εἴπας εἰς τὸν αἰῶνα ἔλεος οἰκοδομηθήσεται.

ΔΕΥΤΕΡΑ Ζ΄, ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Κορινθίους Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 5:9-13;6:1-11

Ἄδελφοί, ἔγραψα ὑμῖν ἐν τῇ ἐπιστολῇ μὴ συναναμίγνυσθαι πόρονις, οὐ πάντως τοῖς πόρονις τοῦ Κοσμοῦ τούτου ἡ τοῖς πλεονέκταις καὶ ἄρπαξιν ἡ εἰδωλολάτραις, ἐπεὶ ὄφείλετε ἄρα ἐκ τοῦ κόσμου ἔξελθεῖν. Νῦν δὲ ἔγραψα ὑμῖν μὴ

συναναμίγνυσθαι έάν τις ἀδελφὸς ὄνυμαζόμενος ἡ πόρνος ἡ πλεονέκτης ἡ εἰδωλολάτρης ἡ λοιδόρος ἡ μέθυσος ἡ ἄρπαξ, τῷ τοιούτῳ μηδὲ συνεσθίειν. Τί γάρ μοι τοὺς ἔξω κρίνειν; οὐχὶ τοὺς ἔσω ὑμεῖς κρίνετε; τοὺς δὲ ἔξω ὁ Θεὸς κρινεῖ. Καὶ ἔξαιρεῖτε τὸν πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν. Τολμᾶ τις ὑμῶν πρᾶγμα ἔχων πρὸς τὸν ἔτερον κρίνεσθαι ἐπὶ τῶν ἀδίκων, καὶ οὐχὶ ἐπὶ τῶν ἀγίων; ἡ οὐκ οἰδατε ὅτι οἱ ἀγίοι τὸν κόσμον κρινοῦσιν; καὶ εἰ ἐν ὑμῖν κρίνεται ὁ κόσμος, ἀνάξιοι ἐστε κριτηρίων ἐλαχίστων; οὐκ οἰδατε ὅτι ἀγγέλους κρινοῦμεν, μήτι γε βιωτικά; βιωτικὰ μὲν οὖν κριτήρια ἔχατε, τοὺς ἔξουθενημένους ἐν τῇ Ἑκκλησίᾳ τούτους καθίζετε; πρὸς ἐντροπὴν ὑμῖν λέγω. οὗτως οὐκ ἔνι ὑμῖν οὐδεῖς σφόδρα διακρίναι ἀνὰ μέσον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ; ἀλλὰ ἀδελφὸς μετὰ ἀδελφοῦ κρίνεται, καὶ τοῦτο ἐπὶ ἀπίστων; ήδη μὲν οὖν ὅλως ἡττημα ὑμῖν ἔστιν ὅτι κρίματα ἔχετε μεθ' ἐσωτῶν· διὰ τί οὐχὶ μᾶλλον ἀδικεῖσθε; διὰ τί οὐχὶ μᾶλλον ἀποστερεῖσθε; ἀλλὰ ὑμεῖς ἀδικεῖτε καὶ ἀποστερεῖτε, καὶ τοῦτο ἀδελφούς; "Ἡ οὐκ οἰδατε ὅτι ἀδικοὶ Θεοῦ βασιλείαν οὐ κληρονομήσουσιν; μη πλανᾶσθε. οὔτε πόρνοι, οὔτε εἰδωλολάτραι, οὔτε μοιχοὶ, οὔτε μαλακοὶ, οὔτε ἀρσενοκοῖται, οὔτε κλέπται, οὔτε πλεονέκται, οὐ λοιδόροι, οὐχ ἄρπαγες βασιλείαν Θεοῦ κληρονομήσουσιν. Καὶ ταῦτά τινες ἡτε· ἀλλὰ ἀπελούσσασθε, ἀλλὰ ἡγιάσθητε, ἀλλὰ ἐδικαιώθητε ἐν τῷ ὄνόματι τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἐν τῷ Πνεύματι τοῦ Θεοῦ ὑμῶν.

ΤΡΙΤΗ Ζ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Κορινθίους Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 6:20;7:1-12

Ἄδελφοί, δοξάσατε δὴ τὸν Θεὸν ἐν τῷ σώματι ὑμῶν καὶ ἐν τῷ πνεύματι ὑμῶν ἀτινά ἐστι τοῦ Θεοῦ. Περὶ δὲ ὡν ἐγράψατε, καλὸν ἀνθρώπῳ γυναικὸς μὴ ἄπτεσθαι· διὰ δὲ τὰς πορνείας ἔκαστος τὴν ἑαυτοῦ γυναικὰ ἔχετω, καὶ ἔκάστη τὸν ἴδιον ἄνδρα ἔχετω. Τῇ γυναικὶ ὁ ἀνὴρ τὴν ὄφειλομένην εὔνοιαν ἀποδιδότω, ὥροις δὲ καὶ ἡ γυνὴ τῷ ἄνδρι. Ἡ γυνὴ τοῦ ἴδιου σώματος οὐκ ἔξουσιάζει ἀλλὰ ὁ ἀνὴρ ὥροις δὲ καὶ ὁ ἀνὴρ τοῦ ἴδιου σώματος οὐκ ἔξουσιάζει ἀλλὰ ἡ γυνὴ. Μή ἀποστερεῖτε ἀλλήλους, εἰ μήτι ἀν ἐκ συμφώνου πρὸς καιρὸν ἵνα σχολάσητε τῇ προσευχῇ καὶ πάλιν ἐπὶ τὸ αὐτὸν ἡτε, ἵνα μὴ πειράῃ ὑμᾶς ὁ Σατανᾶς διὰ τὴν ἀκρασίαν ὑμῶν. Τοῦτο δὲ λέγω κατὰ συγγνώμην, οὐ κατ' ἐπιταγήν. Θέλω δὲ πάντας ἀνθρώπους εἰναι ὡς καὶ ἐμαυτόν· ἀλλὰ ἔκαστος ἴδιον ἔχει χάρισμα ἐκ Θεοῦ, ὃ μὲν οὕτως, ὃ δὲ οὕτως. Λέγω δὲ τοῖς ἀγάμοις καὶ ταῖς χήραις, καλὸν αὐτοῖς ἐάν μείνωσιν ὡς κάγω· εἰ δὲ οὐκ ἐγκρατεύοντα γαμήσατωσαν, κρείττον γάρ ἔστιν γαμῆσαι ἡ πυροῦσθαι. Τοῖς δὲ γεγαμηκόσιν παραγγέλλω, οὐκ ἐγὼ ἀλλὰ ὁ Κύριος, γυναικαὶ ἀπὸ ἄνδρος μὴ χωρισθῆναι -ἥν δὲ καὶ χωρισθῆ, μενέω ἄγαμος ἡ τῷ ἄνδρὶ καταλλαγήτω -καὶ ἄνδρα γυναικὰ μὴ ἀφιέναι. Τοῖς δὲ λοιποῖς λέγω ἐγὼ, οὐχ ὁ Κύριος· εἴ τις ἀδελφὸς γυναικαὶ ἔχει ἀπιστον, καὶ αὐτῇ συνευδοκεῖ οἰκεῖν μετ' αὐτοῦ, μὴ ἀφιέτω αὐτήν· καὶ γυνὴ εἴ τις ἔχει ἄνδρα ἀπιστον, καὶ οὕτος συνευδοκεῖ οἰκεῖν μετ' αὐτῆς, μὴ ἀφιέτω τὸν ἄνδρα. Ἡγίασται γὰρ ὁ ἀνὴρ ὁ ἀπιστος ἐν τῇ γυναικί, καὶ ἡγίασται ἡ γυνὴ ἡ ἀπιστος ἐν τῷ ἀδελφῷ· ἐπεὶ ἄρα τὰ τέκνα ὑμῶν ἀκάθαρτά ἐστιν, νῦν δὲ ἄγια ἐστιν. Εἰ δὲ ὁ ἀπιστος χωρίζεται, χωριζέσθω· οὐ δεδούλωται ὁ ἀδελφὸς ἡ ἡ ἀδελφὴ ἐν τοῖς τοιούτοις· ἐν δὲ εἰρήνῃ κέκληκεν ὑμᾶς ὁ Θεός. Τί γὰρ οἴδας, γύναι, εἰ τὸν ἄνδρα σώσεις; ἢ τί οἴδας, ἄνερ, εἰ τὴν γυναικὰ σώσεις; Εἰ μὴ ἔκάστω ὡς ἐμέρισεν ὁ Κύριος, ἔκαστον ὡς κέκληκεν ὁ Θεός, οὕτως περιπατείτω· καὶ οὕτως ἐν ταῖς ἔκκλησίαις πάσαις διατάσσομαι. Περιτετμημένος τις ἐκλήθη; μὴ ἐπιπάσθω. ἐν ἀκροβυστίᾳ κέκληται τις; μὴ περιτεμέσθω. Ἡ περιτομὴ οὐδέν ἐστιν, καὶ ἡ ἀκροβυστία οὐδέν ἐστιν, ἀλλὰ τήρησις ἐντολῶν Θεοῦ. Ἐκαστος ἐν τῇ κλήσει ἡ ἐκλήθη ἐν ταύτῃ μενέτω. Δοῦλος ἐκλήθης; μὴ σοι μελέτω· ἀλλ' εἰ καὶ δύνασαι ἐλεύθερος γενέσθαι, μᾶλλον χρῆσαι. Ὁ γὰρ ἐν Κυρίῳ κληθεὶς δοῦλος ἀπελεύθερος Κυρίου ἐστίν· ὥροις δὲ λοιποὶ ἐλεύθερος κληθεὶς δοῦλος ἐστιν Χριστοῦ. Τιμῆς ἡγοράσθητε· μὴ γίνεσθε δοῦλοι ἀνθρώπων. Ἐκαστος ἐν φέτα κληθηται, ἀδελφοί, ἐν τούτῳ μενέτω παρὰ Θεῷ.

ΤΕΤΑΡΤΗ Ζ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Κορινθίους Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 7:12-24

Ἄδελφοί, εἴ τις ἀδελφὸς γυναικαὶ ἔχει ἀπιστον, καὶ αὐτῇ συνευδοκεῖ οἰκεῖν μετ' αὐτοῦ, μὴ ἀφιέτω αὐτήν· καὶ γυνὴ εἴ τις ἔχει ἄνδρα ἀπιστον, καὶ οὕτος συνευδοκεῖ οἰκεῖν μετ' αὐτῆς, μὴ ἀφιέτω τὸν ἄνδρα. Ἡγίασται γὰρ ὁ ἀνὴρ ὁ ἀπιστος ἐν τῇ γυναικί, καὶ ἡγίασται ἡ γυνὴ ἡ ἀπιστος ἐν τῷ ἀδελφῷ· ἐπεὶ ἄρα τὰ τέκνα ὑμῶν ἀκάθαρτά ἐστιν, νῦν δὲ ἄγια ἐστιν. Εἰ δὲ ὁ ἀπιστος χωρίζεται, χωριζέσθω· οὐ δεδούλωται ὁ ἀδελφὸς ἡ ἡ ἀδελφὴ ἐν τοῖς τοιούτοις· ἐν δὲ εἰρήνῃ κέκληκεν ὑμᾶς ὁ Θεός. Τί γὰρ οἴδας, γύναι, εἰ τὸν ἄνδρα σώσεις; ἢ τί οἴδας, ἄνερ, εἰ τὴν γυναικὰ σώσεις; Εἰ μὴ ἔκάστω ὡς ἐμέρισεν ὁ Κύριος, ἔκαστον ὡς κέκληκεν ὁ Θεός, οὕτως περιπατείτω· καὶ οὕτως ἐν ταῖς ἔκκλησίαις πάσαις διατάσσομαι. Περιτετμημένος τις ἐκλήθη; μὴ ἐπιπάσθω. ἐν ἀκροβυστίᾳ κέκληται τις; μὴ περιτεμέσθω. Ἡ περιτομὴ οὐδέν ἐστιν, καὶ ἡ ἀκροβυστία οὐδέν ἐστιν, ἀλλὰ τήρησις ἐντολῶν Θεοῦ. Ἐκαστος ἐν τῇ κλήσει ἡ ἐκλήθη ἐν ταύτῃ μενέτω. Δοῦλος ἐκλήθης; μὴ σοι μελέτω· ἀλλ' εἰ καὶ δύνασαι ἐλεύθερος γενέσθαι, μᾶλλον χρῆσαι. Ὁ γὰρ ἐν Κυρίῳ κληθεὶς δοῦλος ἀπελεύθερος Κυρίου ἐστίν· ὥροις δὲ λοιποὶ ἐλεύθερος κληθεὶς δοῦλος ἐστιν Χριστοῦ. Τιμῆς ἡγοράσθητε· μὴ γίνεσθε δοῦλοι ἀνθρώπων. Ἐκαστος ἐν φέτα κληθηται, ἀδελφοί, ἐν τούτῳ μενέτω παρὰ Θεῷ.

ΠΕΜΠΤΗ Ζ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Κορινθίους Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 7:24-35

Ἄδελφοί, ἔκαστος ἐν φέτα κληθηται, ἀδελφοί, ἐν τούτῳ μενέτω παρὰ Θεῷ. Περὶ δὲ τῶν παρθένων ἐπιταγὴν Κυρίου οὐκ ἔχω, γυνῶμην δὲ δίδωμι ὡς ἡλεμένος ὑπὸ Κυρίου πιστὸς εἶναι. Νομίζω οὖν τὸντο καλὸν ὑπάρχειν διὰ τὴν ἑνεστῶσαν ἀνάγκην, ὅτι καλὸν ἀνθρώπῳ τὸ οὕτως εἶναι. Δέδεσαι γυναικί; μὴ ζήτει λύσιν· λέλυσαι ἀπὸ γυναικός; μὴ ζήτει γυναικα. Ἐάν δὲ καὶ γαμήσῃς, οὐχ ἡμαρτεῖς· καὶ ἐὰν γήμη ἡ παρθένος, οὐχ ἡμαρτεῖν. Θλῦψιν δὲ τῇ σαρκὶ ἔχουσιν οἱ τοιοῦτοι, ἐγὼ δὲ ὑμῶν φείδομαι. Τοῦτο δέ φημι, ἀδελφοί, ὁ καιρὸς συνεσταλμένος τὸ λοιπὸν ἐστίν· ἵνα καὶ οἱ ἔχοντες γυναικαὶ ὡς μὴ κλαίοντες, καὶ οἱ ἀγαποῦσαι τὸν κόσμον ὡς μὴ καταχρώμενοι· παράγει γὰρ τὸ σχῆμα τοῦ κόσμου τούτου. Θέλω δὲ ὑμᾶς ἀμερίμνους εἶναι. ὁ ἄγαμος μεριμνᾷ τὰ τοῦ Κυρίου, πῶς ἀρέσῃ τῷ κυρίῳ· ὁ δὲ γαμήσας μεριμνᾷ τὰ τοῦ κόσμου, πῶς ἀρέσῃ τῇ γυναικί. Μεμέρισται καὶ ἡ γυνὴ ἡ καὶ ἡ παρθένος ἄγαμος μεριμνᾷ τὰ τοῦ Κυρίου, ἵνα ἡ ἀγία καὶ σώματι καὶ πινεύματι· ἡ δὲ γαμήσασα μεριμνᾷ τὰ τοῦ κόσμου, πῶς ἀρέσῃ τῷ ἄνδρι. Τοῦτο δὲ πρὸς τὸ ὄντων αὐτῶν σύμφορον λέγω, οὐχ ἵνα βρόχον ὑμῖν ἐπιβάλω, ἀλλὰ πρὸς τὸ εὑσχημονούντων τῷ Κυρίῳ ἀπερισπάστων. Εἰ δέ τις ἀσχημονεῖν ἐπὶ τὴν παρθένον οὐτὸν ιομίζει ἐάν ἡ ὑπέρακμος, καὶ οὕτως ὄφείλει γίνεσθαι, δὲ θέλει ποιείτω· οὐχ ἡμαρτάνει· γαμείτωσαν. Ὅς δὲ ἐστήκειν ἐν τῇ καρδίᾳ ἐδραΐος, μὴ ἔχων ἀνάγκην, ἔχουσιν δὲ ἔχει περὶ τοῦ ἴδιου θελήματος, καὶ τοῦτο κέκρικεν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, τηρεῖν τὴν ἑαυτοῦ παρθένον, καλῶς ποιεῖ· ὕστε καὶ ὁ ἀκεραιμίζων τοῦ Κυρίου, πῶς ἀρέσῃ τῷ κυρίῳ· ὁ δὲ γαμήσας μεριμνᾷ τὰ τοῦ κόσμου, πῶς ἀρέσῃ τῇ γυναικί. Μεμέρισται καὶ ἡ γυνὴ ἡ καὶ ἡ παρθένος ἄγαμος μεριμνᾷ τὰ τοῦ Κυρίου, ἵνα ἡ ἀγία καὶ σώματι καὶ πινεύματι· ἡ δὲ γαμήσασα μεριμνᾷ τὰ τοῦ κόσμου, πῶς ἀρέσῃ τῷ ἄνδρι. Τοῦτο δὲ πρὸς τὸ ὄντων αὐτῶν σύμφορον λέγω, οὐχ ἵνα βρόχον ὑμῖν ἐπιβάλω, ἀλλὰ πρὸς τὸ εὑσχημονούντων τῷ Κυρίῳ ἀπερισπάστων.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Ζ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Κορινθίους Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 7:35-40;8:1-7

Ἄδελφοί, πρὸς τὸ ὄντων αὐτῶν σύμφορον λέγω, οὐχ ἵνα βρόχον ὑμῖν ἐπιβάλω, ἀλλὰ πρὸς τὸ εὑσχημονούντων τῷ Κυρίῳ ἀπερισπάστως. Εἰ δέ τις ἀσχημονεῖν ἐπὶ τὴν παρθένον οὐτὸν ιομίζει ἐάν ἡ ὑπέρακμος, καὶ οὕτως ὄφείλει γίνεσθαι, δὲ θέλει ποιείτω· οὐχ ἡμαρτάνει· γαμείτωσαν. Ὅς δὲ ἐστήκειν ἐν τῇ καρδίᾳ ἐδραΐος, μὴ ἔχων ἀνάγκην, ἔχουσιν δὲ ἔχει περὶ τοῦ ἴδιου θελήματος, καὶ οἱ μὴ γαμίζων κρείσσον ποιεῖ. Γυνὴ δέδεται ἐφ' δόσου χρόνον ζῆ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς· ἐὰν δὲ κοιμηθῇ ὁ ἀνὴρ, ἐλευθέρα ἐστὶν ὁ θέλει γαμηθῆναι, μόνον ἐν Κυρίῳ. Μακαριωτέρα δέ ἐστιν ἐάν οὕτω μείνῃ, κατὰ τὴν ἐμήν γυνώμην, δοκῶ δὲ κάγκω πρεῦμα Θεοῦ ἔχειν. Περὶ δὲ τῶν εἰδωλοθύτων, οὕτως μενεῦντις ὅτι πάντες γυνῶμεν ἔχομεν. ἡ γυνῶμεν φυσιοῖ, ἡ δὲ ἀγάπη οἰκοδομεῖ. Εἰ τις δοκεῖ ἐιδέναι τι, οὐδέπω οὐδένεν ἔγνωκε καθὼς δεῖ γυνῶμεν. Εἰ δέ τις ἀσχημονεῖν ἐπὶ τὸν Θεόν, οὕτως ἔγνωσται ὑπὸ αὐτοῦ. Περὶ τῆς βρώσεως οὖν τῶν εἰδωλοθύτων οἰδαμεν ὅτι οὐδένεν είδωλον οὐν τὸν Κυρίον πιστὸς εἶναι. Καὶ γὰρ εἰπερ εἰσὶ λεγόμενοι θεοὶ εἰτε οὐδρανῷ εἴτε ἐπὶ γῆς, ὡσπερ καὶ θεοὶ πολλοὶ καὶ κύριοι πολλοί· ἀλλ' ήμιν εῖς Θεός ὁ Πατήρ, ἐξ οὐ τὰ πάντα καὶ ἡμεῖς εἰς αὐτόν, καὶ εἰς Κύριος Ἰησοῦς Χριστός, δι' οὐ τὰ πάντα καὶ ἡμεῖς δι' αὐτοῦ. Ἀλλ' οὐκ ἐν πᾶσιν ἡ γυνῶμεν τινές δέ τῇ συνειδήσει τοῦ εἰδώλου ἔως ἄρτι ὡς εἰδωλοθύτων ἔσθιούσι καὶ ἡ συνειδήσεις αὐτῶν ἀσθενής οὖσα μολύνεται.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ Ζ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Ρωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 12:1-6

Ἄδελφοί, παρακαλῶ ὑμᾶς, διὰ τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ Θεοῦ, παραστῆσαι τὰ σώματα ὑμῶν θυσίαν ζῶσαν ἀγίαν εὐάρεστον τῷ Θεῷ, τὴν λογικὴν λατρείαν ὑμῶν· καὶ μὴ συσχηματίζεσθε τῷ αἰῶνι τούτῳ, ἀλλὰ μεταμορφοῦσθε τῇ ἀνακαινώσει τοῦ νοός ὑμῶν, εἰς τὸ δοκιμάζειν ὑμᾶς τί τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, τὸ ἀγαθὸν καὶ εὐάρεστον καὶ τέλειον. Λέγω γάρ διὰ τῆς χάριτος τῆς δοθείσης μοι παντὶ τῷ ὄντι ἐν ὑμῖν μὴ ὑπερφρονεῖν παρ' ὃ δεῖ φρονεῖν, ἀλλὰ φρονεῖν εἰς τὸ σωφρονεῖν, ἔκαστω ὡς ὁ Θεὸς ἐμέρισεν μέτρον πίστεως.

ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ', ΕΩΘΙΝΟΝ Ζ'

Προκείμενον. Ἡχος πλ. β'

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Στίχ. Πρὸς σὲ, Κύριε, κεκράξομαι ὁ Θεὸς μου.

Πρὸς Ρωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 15:1-7

Ἄδελφοί, ὀφείλομεν ἡμεῖς οἱ δυνατοὶ τὰ ἀσθεήματα τῶν ἀδυνάτων βαστάζειν, καὶ μὴ ἑαυτοῖς ἀρέσκειν. Ἐκαστος ἡμῶν τῷ πλησίον ἀρεσκέτω εἰς τὸ ἀγαθὸν πρὸς οἰκοδομήν· καὶ γάρ ὁ Χριστὸς οὐχ ἑαυτῷ ἥρεσεν· ἀλλὰ καθὼς γέγραπται. Οἱ ὀνειδισμοὶ τῶν ὄνειδιζόντων σε ἐπέπεσαν ἐπ' ἐμέ. Ὅσα γάρ προεγράψη, εἰς τὴν ἡμετέραν διδασκαλίαν προεγράψῃ, ἵνα διὰ τῆς ὑπομονῆς καὶ διὰ τῆς παρακλήσεως τῶν γραφῶν τὴν ἐλπίδα ἔχωμεν. Ὁ δὲ Θεὸς τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρακλήσεως δῷῃ ὑμῖν τὸ αὐτὸν φρονεῖν ἐν ἀλλήλοις κατὰ Χριστὸν Ἰησοῦν, ἵνα ὁμοθυμαδὸν ἐν ἐνὶ στόματι δοξάζητε τὸν Θεόν καὶ Πατέρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Διὸ προσλαμβάνεσθε ἀλλήλους, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς προσελάβετο ὑμᾶς, εἰς δόξαν τοῦ Θεοῦ.

Ἀλληλούϊα. Ἡχος πλ. β'

Ο κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ Ὑψίστου, ἐν σκέπῃ τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ αὐλισθήσεται.

Στίχ. Ἔρει τῷ Κυρίῳ· Ἀντιλήπτωρ μου εἶ.

ΔΕΥΤΕΡΑ Η', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Κορινθίους Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 9:13-18

Ἄδελφοί, οὐκ οἴδατε ὅτι οἱ τὰ ἵερα ἐργαζόμενοι τὰ ἔκ τοῦ ἱεροῦ ἑσθίουσιν; οἱ τῷ θυσιαστηρίῳ παρεδρεύοντες τῷ θυσιαστηρίῳ συμμερίζονται; οὕτως καὶ ὁ Κύριος διέταξεν τοῖς τὸ εὐαγγέλιον καταγγέλλοντιν ἐκ τοῦ εὐαγγελίου ζῆν. Ἐγὼ δὲ οὐδεὶν ἔχρησάμην τούτων. Οὐκ ἔγραψα δὲ ταῦτα ἵνα οὕτω γένηται ἐν ἐμοί· καλὸν γάρ μοι μᾶλλον ἀποθανεῖν ἢ τὸ καύχημά μου ἵνα τις κενώσῃ. Ἐὰν γάρ εὐαγγελίζωμαι, οὐκ ἔστιν μοι καύχημα· ἀνάγκη γάρ μοι εἰπίκειται· οὐαὶ δέ μοι ἔστιν ἐὰν μὴ εὐαγγελίζωμαι. Εἰ γάρ ἐκὼν τοῦτο πράσσω, μισθὸν ἔχω· εἰ δὲ ἄκων, οἰκονομίαν πεπίστευμαι; Τίς οὖν μοί ἔστιν ὁ μισθός; ἵνα εὐαγγελίζομενος ἀδάπανον θήσω τὸ εὐαγγέλιον, εἰς τὸ μὴ καταχρήσασθαι τῇ ἐξουσίᾳ μου ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ.

ΤΡΙΤΗ Η', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Κορινθίους Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 10:5-12

Ἄδελφοί, οὐκ ἐν τοῖς πλείστοις τῶν Πατέρων εὐδόκησον ὁ Θεός· κατεστρώθησαν γάρ ἐν τῇ ἑρμῷ. Ταῦτα δὲ τύποι ἡμῶν ἐγενήθησαν, εἰς τὸ μὴ εἶναι ἡμᾶς ἐπιθυμητὰς κακῶν, καθὼς κάκεῖνοι ἐπεθύμησαν. Μηδὲ εἰδωλολάτραι γίνεσθε, καθὼς τινες αὐτῶν, ὡς γέγραπται· Ἐκάθισεν τὸ λαὸς φαγεῖν καὶ πεῖν, καὶ ἀνέστησαν παίζειν. Μηδὲ πορνεύωμεν, καθὼς τινες αὐτῶν ἐπόρνευσαν, καὶ ἐπεσον μιὰς ἡμέρας εἴκοσι τρεῖς χλιάδες. Μηδὲ ἐκπειράζωμεν τὸν Χριστόν, καθὼς καὶ τινες αὐτῶν ἐπείρασαν, καὶ ὑπὸ τῶν ὄφεων ἀπώλυτον. Μηδὲ γογγύζετε, καθάπερ τινὲς αὐτῶν ἐγόγγυσαν, καὶ ἀπώλουτο ὑπὸ τοῦ ὀλόθρευτοῦ. Ταῦτα δὲ τυπικὰ συνέβαινον ἐκείνοις, ἔγραψη δὲ πρὸς νοιθεσίαν ἡμῶν, εἰς οὓς τὰ τέλη τῶν αἰώνων κατήντησεν. Ωστε ὁ δοκῶν ἐστάναι, βλεπέτω μὴ πέσῃ.

ΤΕΤΑΡΤΗ Η', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Κορινθίους Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 10:12-22

Ἄδελφοί, ὁ δοκῶν ἐστάναι βλεπέτω μὴ πέσῃ. Πειρασμὸς ὑμᾶς οὐκ εῖληφεν εἰ μὴ ἀνθρώπινος· πιστὸς δὲ ὁ Θεός, δὲ οὐκ ἔάσει ὑμᾶς πειρασθῆναι ὑπὲρ δὲ δύνασθε, ἀλλὰ ποιήσει σὺν τῷ πειρασμῷ καὶ τὴν ἐκβασιν τοῦ δύνασθαι ὑμᾶς ὑπενεγκεῖν. Διόπερ, ἀγαπητοί μου, φεύγετε ἀπὸ τῆς εἰδωλολατρίας. Ὡς φρονίμοις λέγω· κρίνατε ὑμεῖς ὅ φημι. Τὸ ποτήριον τῆς εὐλογίας ὁ εὐλογοῦμεν, οὐχὶ κοινωνία τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ ἔστι; τὸν ἄρτον δὲν κλῶμεν, οὐχὶ κοινωνία τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ ἔστιν; ὅτι εἰς ἄρτος, ἐν σῶμα οἱ πολλοὶ ἔσμεν· οἱ γάρ πάντες ἐκ τοῦ ἐνὸς ἄρτου μετέχομεν. Βλέπετε τὸν Ἰσραὴλ κατὰ σάρκα· οὐχὶ οἱ ἔσθίοντες τὰς θυσίας κοινωνοὶ τοῦ θυσιαστηρίου εἰσίν; τί οὖν φημι; ὅτι εἰδωλόν τι ἔστιν; ἢ ὅτι εἰδωλοθυτόν τι ἔστιν; ἀλλ' ὅτι ἡ θύσια τὰ ἔθνη, δαιμονίοις θύει καὶ οὐ Θεῷ, οὐ δέλω δὲ ὑμᾶς κοινωνοὺς τῶν δαιμονίων γίνεσθαι. Οὐ δύνασθε ποτήριον Κυρίου πίνειν καὶ ποτήριον δαιμονίων· οὐ δύνασθε τραπέζης Κυρίου μετέχειν καὶ τραπέζης δαιμονίων. "Ἡ παραζηλοῦμεν τὸν Κύριον; μὴ ἴσχυρότεροι αὐτοῦ ἐσμεν;

ΠΕΜΠΤΗ Η', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Κορινθίους Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 10:28-33;11:1-8

Ἄδελφοί, ἐὰν τις ὑμῖν εἴπῃ· Τοῦτο εἰδωλόθυτόν ἔστιν, μὴ ἐσθίετε δι' ἑκεῖνον τὸν μηρύσαντα καὶ τὴν συνείδησιν· τοῦ γάρ Κυρίου ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς. συνείδησιν δὲ λέγω οὐχὶ τὴν ἑαυτοῦ ἀλλὰ τὴν τοῦ ἑτέρου. ίνατί γάρ ἡ ἐλευθερία μου κρίνεται υπὸ ἄλλης συνειδήσεως; εἰ ἐγὼ χάριτι μετέχω, τί βλασφημοῦμαι ὑπὲρ οὐ ἐγὼ εὐχαριστῶ; εἴτε οὖν ἐσθίετε, εἴτε πίνετε εἴτε τι ποιεῖτε, πάντα εἰς δόξαν Θεοῦ ποιεῖτε. Απρόσκοποι καὶ Ἰουδαίοις γίνεσθε καὶ Ἐλληνοίς καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ, καθὼς κάγω πάντα πᾶσιν ἀρέσκω, μὴ ζητῶν τὸ ἐμαυτοῦ συμφέρον ἀλλὰ τὸ τῶν πολλῶν, ἵνα σωθῶσιν Μιμητά μου γίνεσθε, καθὼς κάγω Χριστοῦ. Ἐπαινῶ δὲ ὑμᾶς ὅτι πάντα μου μέμνησθε καὶ καθὼς παρέδωκα ὑμῖν τὰς παραδόσεις κατέχετε. Θέλω δὲ ὑμᾶς εἰδέναι ὅτι παντὸς ἀνδρὸς ἡ κεφαλὴ ὁ Χριστός ἐστιν, κεφαλὴ δὲ γυναικὸς ὁ ἀνήρ, κεφαλὴ δὲ τοῦ Χριστοῦ ὁ Θεός. Πᾶς ἀνὴρ προσευχόμενος ἡ προφητεύων κατὰ κεφαλῆς ἔχων καταισχύνει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ· πᾶσα δὲ γυνὴ προσευχόμενη ἡ προφητεύουσα ἀκατακαλύπτω τῇ κεφαλῇ καταισχύνει τὴν κεφαλὴν αὐτῆς· ἐν γάρ ἐστιν καὶ τὸ αὐτὸν τῇ ἔξυρημένη. Εἰ γάρ οὐ κατακαλύπτεται γυνή, καὶ κειράσθω· εἰ δὲ αἰσχρὸν γυναικὶ τὸ κείρασθαι ἡ ξυρᾶσθαι, κατακαλύπτεσθω. Αὐτῷ μὲν γάρ οὐκ ὀφείλει κατακαλύπτεσθαι τὴν κεφαλὴν, εἰκὼν καὶ δόξα Θεοῦ ὑπάρχων· ἡ γυνὴ δὲ δόξα ἀνδρός ἐστιν. Οὐ γάρ ἐστιν ἀνὴρ ἐκ

γυναικός, ἀλλὰ γυνὴ ἐξ ἀνδρός.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Η΄, ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Κορινθίους Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Αἰγαῖνοςμα 11:8-23

Ἄδελφοί, οὐκ ἔστιν ἀνὴρ ἐκ γυναικός, ἀλλὰ γυνὴ ἐξ ἀνδρός· καὶ γάρ οὐκ ἐκτίσθη ἀνὴρ διὰ τὴν γυναικα, ἀλλὰ γυνὴ διὰ τὸν ἄνδρα. Διὰ τοῦτο ὁφείλει ἡ γυνὴ ἔξουσίαν ἔχειν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς διὰ τοὺς ἀγγέλους. Πλὴν οὕτε γυνὴ χωρὶς ἀνδρὸς οὕτε ἀνὴρ χωρὶς γυναικὸς ἐν Κυρίῳ· ὥσπερ γάρ ἡ γυνὴ ἐκ τοῦ ἀνδρός, οὕτως καὶ ὁ ἀνὴρ διὰ τῆς γυναικός· τὰ δὲ πάντα ἐκ τοῦ Θεοῦ. Ἐν ὑμῖν αὐτοῖς κρίνατε· πρέπον ἐστὶ γυναικα ἀκατακάλυπτον τῷ Θεῷ προσεύχεσθαι; Ἡ οὐδὲ αὐτὴ ἡ φύσις διδάσκει ὑμᾶς ὅτι ἀνὴρ μὲν ἐὰν κοψὶ ἀτιμίᾳ αὐτῷ ἔστι, γυνὴ δὲ ἐὰν κομῇ δόξα αὐτῇ ἔστιν; ὅτι ἡ κόμη ἀντὶ περιβολαίου δεδοτά αὐτῇ. Εἰ δέ τις δοκεῖ φιλόνεικος εἶναι, ἡμεῖς τοιαύτην συνηθείαν οὐκ ἔχομεν, οὐδὲ αἱ ἐκκλησίαι τοῦ Θεοῦ. Τοῦτο δὲ παραγγέλλων οὐκ ἐπαινῶ ὅτι οὐκ εἰς τὸ κρείσσον, ἀλλ’ εἰς τὸ ἡγτον συνέρχεσθαι. Πρῶτον μὲν γάρ συνερχομένων ὑμῶν ἐν τῇ Ἑκκλησίᾳ ἀκούων σχίσματα ἐν ὑμῖν ὑπάρχειν, καὶ μέρος τι πιστεύων. Δεῖ γάρ καὶ αἱρέσεις ἐν ὑμῖν εἶναι, ἵνα καὶ οἱ δόκιμοι φανεροὶ γένωνται ἐν ὑμῖν. Συνερχομένων οὖν ὑμῶν ἐπὶ τὸ αὐτὸν οὐκ ἔστιν κυριακὸν δεῖπνον φαγεῖν, ἔκαστος γάρ τὸ ἰδιον δεῖπνον προλαμβάνει ἐν τῷ φαγεῖν, καὶ δὲ μὲν πεινᾶ, δὲ δὲ μεθύει. Μή γάρ οἰκίας οὐκ ἔχετε εἰς τὸ ἐσθίειν καὶ πίνειν; ἢ τῆς Ἑκκλησίας τοῦ Θεοῦ καταφρούεῖτε, καὶ καταισχύνετε τοὺς μὴ ἔχοντας; τί εἴπω ὑμῖν; ἐπαινέσω ὑμᾶς; ἐν τούτῳ οὐκ ἐπαινῶ. Ἐγὼ γάρ παρέλαβον ἀπὸ τοῦ Κυρίου, δὲ καὶ παρέδωκα ὑμῖν.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ Η΄, ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Ρωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Αἰγαῖνοςμα 13:1-10

Ἄδελφοί, πᾶσα ψυχὴ ἔξουσίας ὑπερεχούσαις ὑποτασσέσθω. Οὐ γάρ ἔστιν ἔξουσία εἰ μὴ ὑπὸ Θεοῦ, αἱ δὲ οὗσαι ὑπὸ Θεοῦ τεταγμέναι εἰσίν· ὥστε ὁ ἀντιτασσόμενος τῇ ἔξουσίᾳ τῇ τοῦ Θεοῦ διαταχῇ ἀνθεστηκεν, οἱ δὲ ἀνθεστηκότες ἔαυτοῖς κρῖμα λήμψουνται. Οἱ γάρ ἄρχοντες οὐκ εἰσὶν φόβοις τῶν ἀγαθῶν ἔργων ἀλλὰ τῶν κακῶν. Θέλεις δὲ μὴ φοβεῖσθαι τὴν ἔξουσίαν; τὸ ἀγαθὸν ποίει, καὶ ἔξεις ἐπαινῶν ἐξ αὐτῆς· Θεοῦ γάρ διάκονος ἔστι σοι εἰς τὸ ἀγαθόν. Ἐὰν δὲ τὸ κακὸν ποιῆις, φοβοῦ· οὐ γάρ εἰκῇ τὴν μάχαιραν φορεῖ· Θεοῦ γάρ διάκονος ἔστιν, ἐκδίκος εἰς ὄργὴν τῷ τὸ κακὸν πράσσοντι. Διὸ ἀνάγκη ὑποτάσσεσθαι, οὐ μόνον διὰ τὴν ὄργὴν ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν συνείδησιν. Διὰ τοῦτο γάρ καὶ φόρους τελεῖτε· λειτουργοὶ γάρ Θεοῦ εἰσὶν εἰς αὐτὸν τοῦτο προσκαρτεροῦντες. Απόδοτε πᾶσιν τὰς ὄφειλάς, τῷ τὸν φόρον τὸν φόρον, τῷ τὸ τέλος τὸ τέλος, τῷ τὸν φόρον τὸν φόρον, τῷ τὴν τιμὴν τὴν τιμὴν. Μηδενὶ μηδὲν ὄφειλετε, εἰ μὴ τὸ ἀγαπᾶν ἀλλήλους · ὁ γάρ ἀγαπῶν τὸν ἔτερον νόμον πεπλήρωκεν. Τὸ γάρ Οὐ μοιχεύσεις, Οὐ φοινέσεις, Οὐ κλέψεις, Οὐκ ἐπιθυμήσεις, καὶ εἰ τις ἐτέρα ἐντολή, ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ ἀνακεφαλαιοῦται, ἐν τῷ Αγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν. Ή ἀγάπη τῷ πλησίον κακὸν οὐκ ἐργάζεται· πλήρωμα οὖν νόμου ἡ ἀγάπη.

ΚΥΡΙΑΚΗ Η΄, ΕΩΘΙΝΟΝ Η΄

Προκείμενον. Ἡχος βαρύς

Κύριος ἴσχὺν τῷ λαῷ αὐτοῦ δώσει.

Στίχ. Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ νίοι Θεοῦ, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν καὶ τιμήν.

Πρὸς Κορινθίους Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Αἰγαῖνοςμα 1:10-17

Ἄδελφοί, παρακαλῶ ὑμᾶς, διὰ τοῦ ὄντος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἵνα τὸ αὐτὸν λέγητε πάντες, καὶ μὴ ἦν ὑμῖν σχίσματα· ἔτε δὲ κατητησμένοι ἐν τῷ αὐτῷ νοὶ καὶ ἐν τῇ αὐτῇ γνώμῃ. Ἐδηλώθη γάρ μοι περὶ ὑμῶν, ἀδελφοί μου, ὑπὸ τῶν Χλόης ὅτι ἔριδες ἐν ὑμῖν εἰσι. Λέγω δὲ τοῦτο, ὅτι ἔκαστος οὐμῶν λέγει· Ἐγὼ μέν εἰμι Παύλου, Ἐγὼ δὲ Ἀπολλώ. Ἐγὼ δὲ Κηφᾶ, ἐγὼ δὲ Χριστοῦ. Μεμέρισται ὁ Χριστός; μὴ Παύλος ἐσταυρώθη ὑπὲρ ὑμῶν, ἡ εἰς τὸ ὄνομα Παύλουν ἐβαπτίσθης; εὐχαριστῶ ὅτι οὐδένα ὑμῶν ἐβάπτισα εἰ μὴ Κρίσπον καὶ Γάϊον, ἵνα μὴ τις εἴπῃ ὅτι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα ἐβάπτισα. Ἐβάπτισα δὲ καὶ τὸν Στεφανᾶ οἴκον· λοιπὸν οὐκ οἶδα εἰ τινα ἀλλον ἐβάπτισα. Οὐ γάρ ἀπέστειλέν με Χριστὸς βαπτίζειν ἀλλ’ εὐαγγελίζεσθαι, οὐκ ἐν σοφίᾳ λόγου, ἵνα μὴ κενωθῇ ὁ σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ.

Ἀλληλούια. Ἡχος βαρύς. [Ψαλμός 91]

Ἀγαθὸν τῷ ἔξιμολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ.

Στίχ. Τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῒ τὸ ἔλεος σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

ΔΕΥΤΕΡΑ Θ΄, ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Κορινθίους Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Αἰγαῖνοςμα 11:31-34;12:1-6

Ἄδελφοί, εἰ ἔαυτοὺς διεκρίνομεν, οὐκ ἀνέκρινόμεθα· Κρινόμενοι δὲ ὑπὸ τοῦ Κυρίου παιδεύομεθα, ἵνα μὴ σὸν τῷ κόσμῳ κατακριθῶμεν. Όστε, ἀδελφοί μου, συνερχόμενοι εἰς τὸ φαγεῖν ἀλλήλους ἐκδέχεσθαι. Εἰ δέ τις πεινᾷ, ἐν οἴκῳ ἔσθιέτω, ἵνα μὴ εἰς κρῖμα συνέρχησθε. Τὰ δὲ λοιπὰ ὡς ἀν ἔλθω διατάξομα. Περὶ δὲ τῶν πυευματικῶν, ἀδελφοί, οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν. Οἶδατε ὅτι ἔθη ηὔτε, πρὸς τὰ εῖδωλα τὰ ἄφωνα ὡς ἀν ἔλθεσθε ἀπαγόμενοι. Διὸ γνωρίζω ὑμῖν ὅτι οὐδένας ἐν πυευματι Θεοῦ λαλῶν λέγει, Ἀνάθεμα Ἰησοῦ· καὶ οὐδεὶς δύναται εἰπεῖν, Κύριον Ἰησοῦν, εἰ μὴ ἐν Πυευματι ἀγίω. Διαιρέσεις δὲ χαρισμάτων εἰσίν, τὸ δὲ αὐτὸν Πυευμα· καὶ διαιρέσεις διακονιῶν εἰσίν, καὶ ὁ αὐτὸς Κύριος· καὶ διαιρέσεις ἐνεργημάτων εἰσίν, ὁ δὲ αὐτός ἐστι Θεός, ὁ ἐνεργῶν τὰ πάντα ἐν πᾶσι.

ΤΡΙΤΗ Θ΄, ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Κορινθίους Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Αἰγαῖνοςμα 12:12-26

Ἄδελφοί, καθάπερ τὸ σῶμα ἐν ἔστι καὶ μέλη ἔχει πολλὰ, πάντα δὲ τὰ μέλη τοῦ σώματος πολλὰ ὄντα ἐν ἔστιν σῶμα· οὗτα καὶ ὁ Χριστός· καὶ γάρ ἐν ἐνὶ Πυευματι ἡμεῖς πάντες εἰς ἐν σῶμα ἐβαπτίσθημεν, εἴτε Ίουδαῖοι, εἴτε Ἐλληνες, εἴτε δοῦλοι, εἴτε ἐλεύθεροι, καὶ πάντες ἐν Πυευμα ἐποτίσθημεν. Καὶ γάρ τὸ σῶμα οὐκ ἔστιν ἐν μέλοις ἀλλὰ πολλά. Έὰν εἴπῃ ὁ πούς, Ὅτι οὐκ εἰμὶ χειρί, οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ σώματος, οὐ παρὰ τοῦτο οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ σώματος· καὶ ἐὰν εἴπῃ τὸ οὖς, Ὅτι οὐκ εἰμὶ ὁφθαλμός, οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ σώματος· οὐ παρὰ τοῦτο οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ σώματος· εἰ δὲ τὸ σῶμα ὁφθαλμός, ποῦ ἡ ἀκοή; εἰ δὲ τὸ σῶμα ἀκοή, ποῦ ἡ ὁσφρησης; νῦν δὲ πολλὰ μὲν μέλη, ἐν δὲ σῶμα. Οὐ δύναται δὲ ὁ ὁφθαλμός εἰπεῖν τῇ χειρί, Χρείαν σου οὐκ ἔχω, ἡ πάλιν ἡ κεφαλὴ τοῖς ποσίν, Χρείαν σου οὐκ ἔχω· ἀλλὰ πολλὰν τὰ δοκούντα μέλη τοῦ σώματος ἀσθενέστερα ὑπάρχειν ἀναγκαῖα ἔστι· καὶ ἀ δοκοῦμεν ἀτιμότερα εἴναι τοῦ σώματος, τούτοις τιμὴν περισσοτέραν περιτίθεμεν, καὶ τὰ ἀσχήμονα ἡμῶν εὐσχημοσύνην περισσοτέραν ᔁχει, τὰ δὲ εὐσχημονα ἡμῶν οὐ χρείαν ᔁχει. ἀλλὰ ὁ Θεός συνεκέρασεν τὸ σῶμα, τῷ ὑστερούμενῷ περισσοτέραν δοὺς τιμὴν, ἵνα

μὴ ἡ σχίσμα ἐν τῷ σώματι, ἀλλὰ τὸ αὐτὸν ὑπὲρ ἀλλήλων μεριμνῶσιν τὰ μέλη. Καὶ εἴτε πάσχει ἐν μέλος, συμπάσχει πάντα τὰ μέλη· εἴτε δοξάζεται ἐν μέλος, συγχάρει πάντα τὰ μέλη.

ΤΕΤΑΡΤΗ Θ΄, ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Κορινθίους Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 13:4-13;14:1-5

Ἄδελφοί, ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ, χρηστεύεται· ἡ ἀγάπη, οὐ ζηλοῖ, οὐ περιερεύεται, οὐ φυσιοῦται, οὐκ ἀσχημονεῖ, οὐ ζητεῖ τὰ ἔαυτῆς, οὐ παροξύνεται, οὐ λογίζεται τὸ κακόν, οὐ χαίρει ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ, συγχαίρει δὲ τῇ ἀληθείᾳ· πάντα στέγει, πάντα ποτεύει, πάντα ἐλπίζει, πάντα ὑπομένει. Ἡ ἀγάπη οὐδέποτε πίπτει. εἴτε δὲ προφητεῖαι, καταργηθήσονται· εἴτε γλῶσσαι, παύσονται· εἴτε γνῶσις, καταργηθήσεται. Ἐκ μέρους γὰρ γνώσκομεν καὶ ἐκ μέρους προφητεύομεν· ὅταν δὲ ἔλθῃ τὸ τέλειον, τὸ ἐκ μέρους καταργηθήσεται. Ὄτε ἥημην νήπιος, ὡς νήπιος ἐλάλουν, ἐφρόνιον ως νήπιος, ἐλογιζόμην ως νήπιος· ὅτε γέγονα ἀνήρ, κατήργηκα τὰ τοῦ νηπίου. Βλέπομεν γὰρ ἄρτι δι· ἐσόπτρου ἐν αἰνίγματι, τότε δὲ πρόσωπον πρὸς πρόσωπον· ἄρτι γινώσκω ἐκ μέρους, τότε δὲ ἐπιγνώσματι καθὼς καὶ ἐπεγνώσθην. Νυνὶ δὲ μένει πίστις, ἐλπίς, ἀγάπη, τὰ τρία ταῦτα· μείζων δὲ τούτων ἡ ἀγάπη. Διώκετε τὴν ἀγάπην, ζηλοῦτε δὲ τὰ πιευματικά, μᾶλλον δὲ ἵνα προφητεύητε. Ὁ γὰρ λαλῶν γλώσσῃ οὐκ ἀνθρώποις λαλεῖ ἀλλὰ τῷ Θεῷ· οὐδεὶς γὰρ ἀκούει, πιεύματι δὲ λαλεῖ μυστήρια· ὁ δὲ προφητεύων ἀνθρώποις λαλεῖ οἰκοδομὴν καὶ παράκλησιν καὶ παραμυθίαν. Ὁ λαλῶν γλώσσῃ ἔαυτὸν οἰκοδομεῖ· ὁ δὲ προφητεύων ἐκκλησίαν οἰκοδομεῖ. Θέλω δὲ πάντας ὑμᾶς λαλεῖν γλώσσαις, μᾶλλον δὲ ἵνα προφητεύητε· μείζων δὲ ὁ προφητεύων ἢ ὁ λαλῶν γλώσσαις, ἐκτὸς εἰ μὴ διερμηνεύῃ, ἵνα ἡ ἐκκλησία οἰκοδομὴν λάβῃ.

ΠΕΜΠΤΗ Θ΄, ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Κορινθίους Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 14:6-19

Ἄδελφοί, ἔαντος ἔλθω πρὸς ὑμᾶς γλώσσας λαλῶν, τί ὑμᾶς ὡφελήσω, ἔαντος μὴ ὑμῖν λαλήσω ἡ ἐν ἀποκαλύψει ἡ ἐν γνώσει ἡ ἐν προφητείᾳ ἡ ἐν διδαχῇ· ὅμως τὰ ἀψυχα φωνὴν διδόντα, εἴτε αὐλός εἴτε κιθάρα, ἔαντος διαστολὴν τοῖς φθόγγοις μὴ δῷ, πῶς γνωσθήσεται τὸ αὐλόνυμενον ἢ τὸ κιθαρίζόμενον; καὶ γὰρ ἔαντος ἀνδηλού σάλπιγξ φωνὴν δῷ, τίς παρασκευάσεται εἰς πόλεμον; οὕτως καὶ ὑμεῖς διὰ τῆς γλώσσης ἔαντος μὴ εὔσημον λόγου δῶτε, πῶς γνωσθήσεται τὸ λαλούμενον· ἐσεσθε γὰρ εἰς ἀέρα λαλοῦντες. Τοσαῦτα εἰ τύχοι γένη φωνῶν εἰσιν ἐν κόσμῳ, καὶ οὐδέν τινα ἄφωνον· ἔαντος οὖν μὴ εἶδω τὴν δύναμιν τῆς φωνῆς, ἐσομαι τῷ λαλοῦντι βάρβαρος καὶ ὁ λαλῶν ἐν ἐμοὶ βάρβαρος. Οὕτω καὶ ὑμεῖς, ἐπεὶ ζηλωταί ἐστε πιευμάτων, πρὸς τὴν οἰκοδομὴν τῆς ἐκκλησίας ζητεῖτε ἵνα περισσεύητε. Διό περ ὁ λαλῶν γλώσση προσευχέσθω ἵνα διερμηνεύῃ· Ἐάν γὰρ προσεύχωμαι γλώσσῃ, τὸ πιεύμα μου προσευχεται, ὁ δὲ νοῦς μου ἄκαρπός ἐστιν. Τί οὖν ἐστιν; προσεζημαι τῷ πιεύματι, προσεζημαι δὲ καὶ τῷ νοΐ· ψαλῶ τῷ πιεύματι, ψαλῶ δὲ καὶ τῷ νοΐ. Ἐπεὶ ἔαντος εὐλογήσης τῷ πιεύματι, ὁ ἀναπληρῶν τὸν τόπον τοῦ ιδιώτου πῶς ἐρεῖ τὸ Ἀμήν ἐπὶ τῇ σῇ εὐχαριστίᾳ, ἐπειδὴ τί λέγεις οὐκ οἶδεν; σὺ μὲν γὰρ καλῶς εὐχαριστεῖς, ἀλλ' ὁ ἔτερος οὐκ οἰκοδομεῖται. Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου, πάντων ὑμῶν μᾶλλον γλώσσας λαλῶν· ἀλλὰ ἐν ἐκκλησίᾳ θέλω πέντε λόγους τῷ νοΐ μου λαλῆσαι, ἵνα καὶ ἄλλους κατηγήσω, ἡ μυρίους λόγους ἐν γλώσσῃ.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Θ΄, ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Κορινθίους Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 14:26-40

Ἄδελφοί, ὅταν συνέρχησθε, ἔκαστος ὑμῶν ψαλμὸν ἔχει, διδαχὴν ἔχει, γλώσσαν ἔχει, ἔρμην ἔχει· πάντα πρὸς οἰκοδομὴν γινέσθω. Εἴτε γλώσση τις λαλεῖ, κατὰ δύο ἢ τὸ πλεῖστον τρεῖς, καὶ ὀνάτη μέρος, καὶ εἰς διερμηνεύτω· ἔαντος δὲ μὴ ἡ διερμηνευτής, σιγάτω ἐν ἐκκλησίᾳ, ἔαυτῷ δὲ λαλείτω καὶ τῷ Θεῷ. Προφῆται δὲ δύο ἢ τρεῖς λαλεῖτωσαν, καὶ οἱ ἄλλοι διακρινέτωσαν· ἔαντος δὲ ἀλλὰ ἀποκαλυψθῇ καθημένω, ὁ πρῶτος σιγάτω. Δύνασθε γὰρ καθ' ἔαντος προφητεύειν, ἵνα πάντες μανθάνωσιν καὶ πάντες παρακαλῶνται, καὶ πιεύματα προφητῶν προφῆταις ὑπότασσεται· οὐ γάρ ἐστιν ἀκαταστασίας ὁ Θεός ἀλλὰ εἰρήνη. Ὡς ἐν πάσαις ταῖς ἐκκλησίαις τῶν ἀγίων. Αἱ γυναῖκες ὑμῶν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις σιγάτωσαν· οὐ γὰρ ἐπιτρέπεται αὐτάς λαλεῖν· ἀλλὰ ὑποτασσέσθαι, καθὼς καὶ ὁ νόμος λέγει. Εἰ δέ τι μαθεῖν θέλουσιν, ἐν οἰκῷ τοὺς ιδίους ἄνδρας ἐπερωτάτωσαν· αἰσχρὸν γάρ ἐστιν γυναιξίν ἐν ἐκκλησίᾳ λαλεῖν. Ἡ ἀφ' ὑμῶν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἐξῆλθεν; ἡ εἰς ὑμᾶς μόνους κατήντησεν; Εἴ τις δοκεῖ προφήτης εἶναι ἡ πιευματικός, ἐπιγινωσκέτω ἡ γράφω ὑμῖν ὅτι Κυρίου εἰσὶν ἐντολαί· εἰ δέ τις ἀγνοεῖ, ἀγνοεῖτω. Ὄστε, ἀδελφοί μου, ζηλοῦτε τὸ προφητεύειν, καὶ τὸ λαλεῖν γλώσσας μὴ κωλύετε· πάντα εὐσχημόνως καὶ κατὰ τάξιν γινέσθω.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ Θ΄, ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Ρωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 14:6-9

Ἄδελφοί, ὁ φρονῶν τὴν ἡμέραν, Κυρίω φρονεῖ· καὶ ὁ μὴ φρονῶν τὴν ἡμέραν Κυρίω οὐ φρονεῖ. Ὁ ἐσθίων Κυρίω ἐσθίει· εὐχαριστεῖ γὰρ τῷ Θεῷ· καὶ ὁ ἐσθίων Κυρίω οὐκ ἐσθίει, καὶ εὐχαριστεῖ τῷ Θεῷ. Οὐδεὶς γὰρ ἡμῶν ἔαυτῷ ζῆ, καὶ οὐδεὶς ἔαυτῷ ἀποθητήσκει· ἔαντος τε γάρ ζῶμεν, τῷ Κυρίῳ ζῶμεν, ἔαντος τε ἀποθητήσκωμεν, τῷ Κυρίῳ ἀποθητήσκομεν. ἔαντος τε ζῶμεν ἔαντος τε ἀποθητήσκωμεν, τοῦ Κυρίου ἐσμέν. Εἰς τοῦτο γὰρ Χριστὸς καὶ ἀπέθανεν, καὶ ἀνέστη, καὶ κατὰ τάξιν γινέσθω.

ΚΥΡΙΑΚΗ Θ΄ ΕΩΘΙΝΟΝ Θ΄

Προκείμενον. Ἡχος πλ. 5'

Εῦχασθε καὶ ἀπόδοτε Κυρίω τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Στίχ. Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαϊᾳ ὁ Θεός, ἐν τῷ Ἰσραὴλ μέγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Πρὸς Κορινθίους Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 3:9-17

Ἄδελφοί, Θεοῦ ἐσμεν συνεργοί· Θεοῦ γεώργιον, Θεοῦ οἰκοδομή ἐστε. Κατὰ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ τὴν δοθεῖσάν μοι ὡς σοφὸς ἀρχιτέκτων θεμέλιον ἔθηκα, ἄλλος δὲ ἐποικοδομεῖ· ἔκαστος δὲ βλεπέτω πῶς ἐποικοδομεῖ· θεμέλιον γὰρ ἄλλον οὐδεὶς δύναται θεῖναι παρὰ τὸν κείμενον, ὃς ἐστιν Ἰησοῦς Χριστός. Εἰ δέ τις ἐποικοδομεῖ ἐπὶ τὸν θεμέλιον τοῦτον, χρυσόν, ἄργυρον, λίθους τιμίους, ξύλα, χόρτον, καλάμην, ἐκάστου τὸ ἔργον φανερὸν γενήσεται· ἡ γὰρ ἡμέρα δηλώσει· ὅτι ἐν πυρὶ ἀποκαλύπτεται· καὶ ἔκαστου τὸ ἔργον ὅποιόν ἐστιν τὸ πῦρ δοκιμάσει. Εἴ τινος τὸ ἔργον μενεῖ ὃ ἐπωκοδόμησεν, μισθὸν λήψεται· εἴ τινος τὸ ἔργον κατακαήσεται, ζημιωθήσεται, αὐτὸς δὲ σωθήσεται, οὕτως δὲ ὡς διὰ πυρός. Οὐκ οἶδατε ὅτι ναὸς Θεοῦ ἐστε καὶ τὸ πιεύμα τοῦ Θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν; εἴ τις τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ φεύρει, φερεῖ τοῦτον ὁ Θεός· ὁ γὰρ ναὸς τοῦ Θεοῦ ἄγιος ἐστιν, οἵτινές ἐστε ὑμεῖς.

Αλληλούϊα. Ἡχος πλ. δ'. [Ψαλμός 94]

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν.

Στίχ. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν εξομολογήσει.

ΔΕΥΤΕΡΑ Ι', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Κορινθίους Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 15:12-19

Ἄδελφοί, εἰ Χριστὸς κηρύσσεται, ὅτι ἐκ νεκρῶν ἐγήγερται, πῶς λέγουσι τινες ἐν ὑμῖν ὅτι ἀνάστασις νεκρῶν οὐκ ἔστιν; εἰ δὲ ἀνάστασις νεκρῶν οὐκ ἔστιν, οὐδὲ Χριστὸς ἐγήγερται· εἰ δὲ Χριστὸς οὐκ ἐγήγερται, κενὸν ἄρα καὶ τὸ κήρυγμα ἡμῶν, κενὴ δὲ καὶ ἡ πίστις ἡμῶν. Εὐρισκόμεθα δὲ καὶ ψευδομάρτυρες τοῦ Θεοῦ, ὅτι ἐμαρτυρήσαμεν κατὰ τοῦ Θεοῦ ὅτι ἥγειρε τὸν Χριστόν, διὸ οὐκ ἥγειρεν, εἰπερ ἄρα νεκροὶ οὐκ ἥγειρονται. Εἰ γὰρ νεκροὶ οὐκ ἥγειρονται, οὐδὲ Χριστὸς ἐγήγερται· εἰ δὲ Χριστὸς οὐκ ἐγήγερται, ματαία ἡ πίστις ὑμῶν· ἔτι ἐστὲ ἐν ταῖς ἀμαρτίαις ὑμῶν. Ἄρα καὶ οἱ κοιμηθέντες ἐν Χριστῷ ἀπώλοντο. Εἰ ἐν τῇ ζωῇ ταύτῃ ἡλπικότες ἐσμέν ἐν Χριστῷ μόνον, ἐλεεινότεροι πάντων ἀνθρώπων ἐσμέν.

ΤΡΙΤΗ Ι', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Κορινθίους Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 15:29-38

Ἄδελφοί, τί ποιήσουσιν οἱ βαπτιζόμενοι ὑπὲρ τῶν νεκρῶν; εἰ δὲ νεκροὶ οὐκ ἥγειρονται, τί καὶ βαπτίζονται ὑπὲρ τῶν νεκρῶν; τί καὶ ἡμεῖς κινδυνεύομεν πᾶσαν ὥραν; καθ' ἡμέραν ἀποθνήσκω, νὴ τὴν ὑμετέραν καύχησιν, ἦν ἔχω ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν. Εἰ κατὰ ἄνθρωπον ἐθηριομάρχησα ἐν 'Ἐφέσω, τί μοι τὸ δόφελος; εἰ νεκροὶ οὐκ ἥγειρονται, Φάγωμεν καὶ πίωμεν· αὔριον γὰρ ἀποθνήσκομεν. Μὴ πλανᾶσθε· Φθείρουσιν ἡθη χρηστὰ διμιλίαι κακαί. Ἐκνήψατε δικαίως καὶ μὴ ἀμαρτάνετε, ἀγνωσίαν γὰρ Θεοῦ τινες ἔχουσιν· πρὸς ἐντροπὴν ὑμῖν λέγω. 'Αλλὰ ἔρει τις· Πῶς ἥγειρονται οἱ νεκροί; ποίω δὲ σῶματι ἔρχονται; ἄφων, σὺ δὲ σπείρεις οὐ ζωοποιεῖται ἐὰν μὴ ἀποθάνῃ· καὶ δὲ σπείρεις, οὐ τὸ σῶμα τὸ γεννησόμενον σπείρεις ἀλλὰ γυμνὸν κόκκον εἰ τύχοι σίτου ἡ τινος τῶν λοιπῶν· ὁ δὲ Θεὸς δίδωσιν αὐτῷ σῶμα καθὼς ἡθέλησε, καὶ ἐκάστω τῶν σπερμάτων τὸ ἔδιον σῶμα.

ΤΕΤΑΡΤΗ Ι', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Κορινθίους Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 16:4-12

Ἄδελφοί, ἐὰν δὲ ἡ ἄξιον τοῦ κάμε πορεύεσθαι, σὺν ἐμοὶ πορεύσονται οὓς ἐὰν δοκιμάστητε. Ἐλεύσομαι δὲ πρὸς ὑμᾶς ὅταν Μακεδονίαν διέλθω· (Μακεδονίαν γὰρ διέρχομαι)· πρὸς ὑμᾶς δὲ τυχὸν παραμειῶ ἡ καὶ παραχειμάσω, ἵνα ἡμεῖς με προπέμψητε οὖ ἐὰν πορεύωμαι. Οὐ θέλω γὰρ ὑμᾶς ἄρτι ἐν παρόδῳ ἰδεῖν, ἐλπίζω γὰρ χρόνον τινὰ ἐπιμεῖναι πρὸς ὑμᾶς, ἐὰν ὁ Κύριος ἐπιτρέπῃ. Ἐπιμειῶ δὲ ἐν 'Ἐφέσω ἔως τῆς Πεντηκοστῆς· Θύρα γάρ μοι ἀνέῳγεν μεγάλη καὶ ἐνεργής, καὶ ἀντικείμενοι πολλοί. 'Εὰν δὲ ἔλθῃ Τιμόθεος, βλέπετε ἵνα ἀφόβως γένηται πρὸς ὑμᾶς· τὸ γὰρ ἔργον Κυρίου ἐργάζεται ὡς καὶ ἐγώ μη τις οὖν αὐτὸν ἔξουθενήσῃ· προπέμψατε δὲ αὐτὸν ἐν εἰρήνῃ, ἵνα ἔλθῃ πρὸς με, ἐκδέχομαι γὰρ αὐτὸν μετὰ τῶν ἀδελφῶν. Περὶ δὲ Ἀπολλὼ τοῦ ἀδελφοῦ, πολλὰ παρεκάλεσα αὐτὸν ἵνα ἔλθῃ πρὸς ὑμᾶς μετὰ τῶν ἀδελφῶν· καὶ πάντως οὐκ ἦν θέλημα ἵνα νῦν ἔλθῃ, ἐλεύσεται δὲ ὅταν εὐκαιρήσῃ.

ΠΕΜΠΤΗ Ι', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Κορινθίους Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα β' 1:1-7

Παῦλος, Απόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ θελήματος Θεοῦ καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελφός, τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ τῇ οὖσῃ ἐν Κορίνθῳ σὺν τοῖς ἀγίοις πᾶσι τοῖς οὖσιν ἐν δόῃ τῇ Ἀχαΐᾳ χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ Πατήρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ πατήρ τῶν οἰκτιρμῶν καὶ Θεὸς πάσης παρακλήσεως, ὁ παρακαλῶν ὑμᾶς ἐν πάσῃ τῇ θλίψῃ ὑμῶν, εἰς τὸ δύνασθα τῆς παρακαλεῖν τοὺς ἐν πάσῃ θλίψῃ διὰ τῆς παρακλήσεως, ἡς παρακαλούμεθα αὐτοὶ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ· ὅτι καθὼς περισσεύει τὰ παθήματα τοῦ Χριστοῦ εἰς ὑμᾶς, οὕτω διὰ Χριστοῦ περισσεύει καὶ ἡ παρακλήσης ὑμῶν. Εἴ τε δὲ θιλιβόμεθα, ὑπὲρ τῆς ὑμῶν παρακλήσεως καὶ σωτηρίας τῆς ἐνεργούμενης ἐν ὑπομονῇ τῶν αὐτῶν παθημάτων ὡν καὶ ἡμεῖς πάσχομεν· εἴτε παρακαλούμεθα, ὑπὲρ τῆς ὑμῶν παρακλήσεως καὶ σωτηρίας, καὶ ἡ ἐλπὶς ὑμῶν βεβαία ὑπὲρ ὑμῶν εἰδότες ὅτι ὃσπερ κοινωνοί ἐστε τῶν παθημάτων, οὕτω καὶ τῆς παρακλήσεως.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Ι', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Κορινθίους Β' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 1:12-20

Ἄδελφοί, ἡ καύχησις ὑμῶν αὐτὴ ἐστί, τὸ μαρτύριον τῆς συνειδήσεως ὑμῶν, ὅτι ἐν ἀπλότητι καὶ εἰλικρινείᾳ Θεοῦ, οὐκ ἐν σοφίᾳ σαρκικῇ, ἀλλ' ἐν χάριτι Θεοῦ ἀνεστράφημεν ἐν τῷ κόσμῳ, περισσοτέρως δὲ πρὸς ὑμᾶς. Οὐ γὰρ ἄλλα γράφομεν ὑμῖν, ἀλλ' ἡ ἀναγινώσκετε ἡ καὶ ἐπιγινώσκετε· ἐλπίζω δὲ ὅτι καὶ ἔως τέλους ἐπιγινώσεσθε· καθὼς καὶ ἐπέγνωτε ὑμᾶς ἀπὸ μέρους, ὅτι καύχημα ὑμῶν ἐσμεν, καθάπερ καὶ ἡμεῖς ὑμῶν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. Καὶ ταύτη τῇ πεποιθήσει ἐβουλόδημην πρὸς ὑμᾶς ἐλθεῖν πρότερον, ἵνα δευτέραν χάριν ἔχητε· καὶ δι' ὑμῶν διελθεῖν εἰς Μακεδονίαν, καὶ πάλιν ἀπὸ Μακεδονίας ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς καὶ ὑψῷ ὑμῶν προπεμφῆναι εἰς τὴν Ιουδαίαν. Τοῦτο οὖν βουλόμενος μήτη ἄρσα τῇ ἔλαφρίᾳ ἐχρησάμην; ἡ ἀβουλεύματι, κατὰ σάρκα βουλεύομαι, ἵνα ἡ παρ' ἐμοὶ τὸ ναὶ καὶ τὸ οὐ δέ· πιστὸς δὲ ὁ Λόγος ὑμῶν ἀπὸ πρὸς ὑμᾶς οὐκ ἔγενετο ναὶ καὶ οὐ. Οὐ γὰρ τοῦ Θεοῦ τιὸς Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ ἐν ὑμῖν δι' ὑμῶν κηρυχθεῖς, δι' ἐμοῦ καὶ Σιλουανοῦ καὶ Τιμοθέου, οὐκ ἔγενετο ναὶ καὶ οὐ, ἀλλὰ ναὶ ἐν αὐτῷ γέγονεν· ὅσαι γὰρ ἐπαγγελίαι Θεοῦ, ἐν αὐτῷ τὸ ναὶ καὶ ἐν αὐτῷ τὸ ἀμήν, τῷ Θεῷ πρὸς δόξαν δι' ὑμῶν.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ Ι ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Ρωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 15:30-33

Ἄδελφοί, παρακαλῶ ὑμᾶς διὰ τοῦ Κυρίου ὑμῶν Ιησοῦ Χριστοῦ καὶ διὰ τῆς ἀγάπης τοῦ Πνεύματος, συναγωνίσασθαί μοι ἐν ταῖς προσευχαῖς ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς τὸν Θεόν, ἵνα ὁ θυσίως ἀπὸ τῶν ἀπειθούντων ἐν τῇ Ιουδαίᾳ καὶ ἵνα ἡ διακονία μου ἡ εἰς Τερουσαλήμ γένηται εὐπρόσδεκτος τοῖς ἀγίοις, ἵνα ἐν χαρῇ ἔλθω πρὸς ὑμᾶς διὰ θελήματος Θεοῦ, καὶ συναναπαύσωμαι ὑμῖν. Οὐ δὲ Θεὸς τῆς εἰρήνης μετὰ πάντων ὑμῶν· ἀμήν.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΑΥΛΟΥ ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'

ΚΥΡΙΑΚΗ Ι', ΕΩΘΙΝΟΝ Ι'

Προκείμενον. Ἡχος α'

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς.

Στίχ. Αγαλλιάσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ.

Πρὸς Κορινθίους Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 4:9-16

Ἄδελφοί, ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς Αποστόλους ἐσχάτους ἀπέδειξεν ὡς ἐπιθανατίους, ὅτι θέατρον ἐγενήθημεν τῷ κόσμῳ καὶ ἄγγελοις καὶ ἀνθρώποις. Ἡμεῖς μωροὶ διὰ Χριστόν, ὑμεῖς δὲ φρόνιμοι ἐν Χριστῷ· ἡμεῖς ἀσθενεῖς, ὑμεῖς δὲ ἰσχυροί· ὑμεῖς ἔνδοξοι, ἡμεῖς δὲ ἄτιμοι. Ἀχρι τῆς ἀρτι ὥρας καὶ πεινῶμεν καὶ διψῶμεν καὶ γυμνητεύομεν καὶ κολαφιζόμεθα καὶ ἀστατοῦμεν καὶ κοπιῶμεν ἐργαζόμενοι ταῖς ιδίαις χερσίν· λοιδορούμενοι εὐλόγούμεν, διωκόμενοι ἀνεχόμεθα, δυσφημούμενοι παρακαλοῦμεν· ὡς περικαθάρματα τοῦ κόσμου ἐγενήθημεν, πάντων περίψημα, ἔως ἀρτι. Οὐκ ἐντρέπων ὑμᾶς γράφω ταῦτα, ἀλλ' ὡς τέκνα μου ἀγαπητὰ νουθετῶ. ἐὰν γὰρ μυρίους παιδαγωγοὺς ἔχητε ἐν Χριστῷ, ἀλλ' οὐ πολλοὺς πατέρας· ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τοῦ Εὐαγγελίου ἐγὼ ὑμᾶς ἐγένυνησα. Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς, μιμητά μου γίνεσθε.

Αλληλούϊα. Ἡχος α'

Ο Θεὸς ὁ διδοὺς ἐκδικήσεις ἐμοί καὶ ὑποτάξας λαοὺς ὑπ' ἐμέ.

Στίχ. Μεγαλύνων τὰς σωτηρίας τοῦ βασιλέως καὶ ποιῶν ἔλεος τῷ χριστῷ αὐτοῦ.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΙΑ΄, ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Κορινθίους Β΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 2:3-15

Ἄδελφοί, ἡ ἐμὴ χαρὰ πάντων ὑμῶν ἔστι. Ἐκ γὰρ πολλῆς θλίψεως καὶ συνοχῆς καρδίας ἔγραψα ὑμῖν διὰ πολλῶν δακρύων, οὐχ ἵνα λυπηθῆτε, ἀλλὰ τὴν ἀγάπην ἵνα γνῶτε ἡμέρας ὑπάρχειν. Εἰ δέ τις λελύπηκεν, οὐκ ἐμὲ λελύπηκεν, ἀλλά, ἀπὸ μέρους ἵνα μὴ ἐπιβαρῶ, πάντας ὑμᾶς. Ἰκανὸν τῷ τοιούτῳ ἡ ἐπιτιμία αὕτη ἡ ὑπὸ τῶν πλειόνων ὡστε τούναντίους μᾶλλον ὑμᾶς χαρίσασθαι καὶ παρακαλέσαι, μήπως τῇ περισσοτέρᾳ λύπῃ καταποθῇ ὁ τοιούτος. Διὸ παρακαλῶ ὑμᾶς κυρῶσαι εἰς αὐτὸν ἀγάπην. Εἰς τοῦτο γὰρ καὶ ἔγραψα, ἵνα γνῶτην δοκιμὴν ὑμῶν, εἰς εἰς πάντα ὑπῆκοοί ἔστε. Ζῷ δέ τι χαρίζεσθε, καὶ ἐγὼ· καὶ γὰρ ἐγὼ εἰς την κεχάρισματι ὡς κεχάρισματι, δι' ὑμᾶς ἐν προσώπῳ Χριστοῦ, ἵνα μὴ πλεονεκτηθῶμεν ὑπὸ τοῦ Σατανᾶ· οὐ γάρ αὐτοῦ τὰ νοήματα ἀγνοοῦμεν· Ἐλθόν δὲ εἰς τὴν Τρωάδα εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ, καὶ θύρας μοι ἀνέῳγμένης ἐν Κυρίῳ, οὐκ ἔσχηκα ἀνεστον τῷ πινεύματι μου τῷ μὴ εὑρεῖν με Τίτον τὸν ἀδελφὸν μου· ἀλλὰ ἀποταξάμενος αὐτοῖς ἐξῆλθον εἰς Μακεδονίαν. Τῷ δὲ Θεῷ χάρις τῷ πάντοτε θριαμβεύοντι ἡμᾶς ἐν τῷ Χριστῷ καὶ τὴν ὀσμὴν τῆς γνώσεως αὐτοῦ φανεροῦντι δι' ἡμῶν ἐν παντὶ τόπῳ· διὰ τοῦ Χριστοῦ εἰς τοῖς ἀπολλυμένοις καὶ ἐν τοῖς σωζομένοις,

ΤΡΙΤΗ ΙΑ΄, ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Κορινθίους Β΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 2:14-17; 3:1-3

Ἄδελφοί, τῷ Θεῷ χάρις τῷ πάντοτε θριαμβεύοντι ἡμᾶς ἐν τῷ Χριστῷ καὶ τὴν ὀσμὴν τῆς γνώσεως αὐτοῦ φανεροῦντι δι' ἡμῶν ἐν παντὶ τόπῳ· διὰ τοῦ Χριστοῦ εἰς τοῦ θανάτου ἀστέρα· οἵδε δὲ ὁσμὴ ζωῆς εἰς ζωήν. Καὶ πρὸς ταῦτα τίς ἱκανός; οὐ γάρ ἐσμεν ὡς οἱ λοιποὶ καπηλεύοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ἀλλ' ὡς ἐξ εἰλικρινείας, ἀλλ' ὡς ἐκ Θεοῦ κατενώπιον τοῦ Θεοῦ ἐν Χριστῷ λαλοῦμεν. Ἀρχόμεθα πάλιν ἔαυτοὺς συνιστάνειν; Ἡ μὴ χρήζομεν ὡς τινες συστατικῶν ἐπιστολῶν πρὸς ὑμᾶς ἡ ἐξ ὑμῶν συστατικῶν; ἡ ἐπιστολὴ ὑμῶν ὑμεῖς ἔστε, ἔγγεγραμμένη ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, γινωσκομένη καὶ ἀναγινωσκομένη ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων· φανεροῦμενοι διὰ τοῦ θανάτου διακονηθῆσα ὑφ' ἡμῶν, ἔγγεγραμμένη οὐ μέλαινι, ἀλλὰ Πινεύματι Θεοῦ ζῶντος, οὐκ ἐν πλαξὶ λιθίναις, ἀλλὰ ἐν πλαξὶ καρδίαις σαρκίναις.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΙΑ΄, ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Κορινθίους Β΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 3:4-11

Ἄδελφοί, πεποίθησιν δὲ τοιαύτην ἔχομεν διὰ τοῦ Χριστοῦ πρὸς τὸν Θεόν· Οὐχ διὰ τοῦ θανάτου ἐστιν ἀποκέντητης τοῦ θανάτου, ἀλλ' ἡ ικανότης ἡμῶν ἐκ τοῦ Θεοῦ· διὰ τοῦ θανάτου διακόνους καινῆς διαθήκης, οὐ γράμματος, ἀλλὰ πινεύματος· τὸ γάρ γράμμα ἀποκτέννει, τὸ δὲ πινεύμα ζωοποιεῖ. Εἰ δὲ ἡ διακονία τοῦ θανάτου ἐν γράμμασιν ἐντετυπωμένη ἐν λίθοις ἐγενήθη ἐν δόξῃ, ὡστε μὴ δύνασθαι ἀτενίσαι τοὺς οὐλοὺς Ισραὴλ εἰς τὸ πρόσωπον Μωάσέως διὰ τὴν δόξαν τοῦ προσώπου αὐτοῦ τὴν καταργούμενην· πῶς οὐχὶ μᾶλλον ἡ διακονία τοῦ πινεύματος ἔσται ἐν δόξῃ; εἰ γὰρ ἡ διακονία τῆς κατακρίσεως δόξα, πολλῷ μᾶλλον περισσεύει ἡ διακονία τῆς δικαιοσύνης ἐν δόξῃ. Καὶ γὰρ οὐδὲ δεδόξασται τὸ δεδοξασμένον, ἐν τούτῳ τῷ μέρει ἔνεκεν τῆς ὑπερβαλλούσης δόξης. Εἰ γὰρ τὸ καταργούμενον διὰ δόξης, πολλῷ μᾶλλον τὸ μένον ἐν δόξῃ.

ΠΕΜΠΤΗ ΙΑ΄, ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Κορινθίους Β΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 4:1-12

Ἄδελφοί, ἔχοντες τὴν διακονίαν ταῦτην, καθὼς ἡλεήθημεν, οὐκ ἐκκακοῦμεν, ἀλλὰ ἀπειπάμεθα τὰ κρυπτὰ τῆς αἰσχύνης, μὴ περιπατοῦντες ἐν πανοργίᾳ μηδὲ δολοῦντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ τῇ φανερώσει τῆς ἀληθείας συνιστῶντες ἔαυτοὺς πρὸς πᾶσαν συνείδησιν ἀνθρώπων ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Εἰ δὲ καὶ ἔστι κεκαλυμμένον τὸ Εὐαγγέλιον ὑμῶν, ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις ἔστι κεκαλυμμένον, ἐν οἷς ὁ Θεὸς τοῦ τούτου ἐτύφλωσεν τὰ νοήματα τῶν ἀπίστων εἰς τὸ μὴ αὐγάσαι τὸν φωτισμὸν τοῦ Εὐαγγέλιου τῆς δόξης τοῦ Χριστοῦ, διὰ τοῦ θεοῦ τοῦ ἀοράτου. Οὐ γάρ ἔαυτοὺς κηρύσσομεν, ἀλλὰ Χριστὸν Ιησοῦν Κύριον, ἔαυτοὺς δὲ δούλους διὰ Ιησοῦν. Ὁτι ὁ Θεὸς ὁ εἰπών, Ἐκ σκότους φῶς λάμψει, διὰ τοῦ θησαυρὸν τοῦτον ἐν δόστρακίνοις σκεύεσιν, ἵνα ἡ ὑπερβολὴ τῆς δυνάμεως ἡ τοῦ Θεοῦ καὶ μὴ ἐξ ἡμῶν· ἐν παντὶ θλιβόμενοι ἀλλ' οὐ στενοχωροῦμενοι, ἀποροῦμενοι ἀλλ' οὐκ ἔξαποροῦμενοι, διωκόμενοι ἀλλ' οὐκ ἔγκαταλειπόμενοι, καταβαλλόμενοι ἀλλ' οὐκ ἀπολλύμενοι, πάντοτε τὴν νέκρωσιν τοῦ Ιησοῦ ἐν τῷ σώματι περιφέροντες, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ιησοῦ ἐν τῷ σώματι ἡμῶν φανερωθῇ. Άει γὰρ ἡμεῖς οἱ ζῶντες εἰς θάνατον παραδιδόμεθα διὰ Ιησοῦν, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ιησοῦ φανερωθῇ ἐν τῇ θυητῇ σαρκὶ ἡμῶν. Ὡστε ὁ θάνατος ἐν ἡμῖν ἐνεργεῖται, ἡ δὲ ζωὴ ἐν ὑμῖν.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΙΑ΄, ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Κορινθίους Β΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 4:13-18

Ἄδελφοί, ἔχοντες τὸ αὐτὸ πρεῦμα τῆς πίστεως, κατὰ τὸ γεγραμμένον, Ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα· καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν, διὸ καὶ λαλοῦμεν· εἰδότες διὰ τὸ γεγραμμένον, πάντα περιψηματίσας τὸν θησαυρὸν τοῦ Ιησοῦν καὶ παραστήσει σὺν ὑμῖν. Τὰ

γὰρ πάντα δι' ὑμᾶς, ἵνα ἡ χάρις πλεονάσσασα διὰ τῶν πλειόνων τὴν εὐχαριστίαν περισσεύσῃ εἰς τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ. Διὸ οὐκ ἐκκακοῦμεν, ἀλλ' εἰ καὶ ὁ ἔχω ἡμῶν ἀνθρώπος διαφθείρεται, ἀλλ' ὁ ἔσωθεν ἀνακαινοῦται ἡμέρα καὶ ἡμέρα. Τὸ γὰρ παραντίκα ἐλαφρὸν τῆς θλίψεως ἡμῶν, καθ' ὑπερβολὴν εἰς ὑπερβολὴν αἰώνιον βάρος δόξης κατεργάζεται ἡμῖν, μὴ σκοπούντων ἡμῶν τὰ βλεπόμενα ἀλλὰ τὰ μὴ βλεπόμενα· τὰ γὰρ βλεπόμενα πρόσκαιρα, τὰ δὲ μὴ βλεπόμενα αἰώνια.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΙΑ΄, ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Κορινθίους Α΄ Επιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 1:3-9

Ἄδελφοί, χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου πάντοτε περὶ ὑμῶν ἐπὶ τῇ χάριτι τοῦ Θεοῦ τῇ δοθείσῃ ὑμῖν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὅτι ἐν παντὶ ἐπλουτίσθητε ἐν αὐτῷ, ἐν παντὶ λόγῳ καὶ πάσῃ γνώσει, καθὼς τὸ μαρτύριον τοῦ Χριστοῦ ἐβεβαιώθη ἐν ὑμῖν· ὥστε ὑμᾶς μὴ ὑστερεῖσθαι ἐν μηδενὶ χαρίσματι, ἀπεκδεχομένους τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· δις καὶ βεβαιώσει ὑμᾶς ἔως τέλους ἀνεγκλήτους ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Πιστὸς δὲ Θεὸς δι' οὗ ἐκλήθητε εἰς κοινωνίαν τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΑ΄, ΕΩΘΙΝΟΝ ΙΑ΄

Προκείμενον. Ἡχος β'

Ἴσχύς μου καὶ ὕμηντος μου ὁ Κύριος.

Στίχ. Παιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ Κύριος.

Πρὸς Κορινθίους Α΄ Επιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 9:2-12

Ἄδελφοί, ἡ σφραγὶς τῆς ἐμῆς ἀποστολῆς ὑμεῖς ἔστε ἐν Κυρίῳ. Ἡ ἐμὴ ἀπολογία τοῖς ἐμὲ ἀνακρίνοντιν αὕτη ἔστι. Μὴ οὐκ ἔχομεν ἔξουσίαν φαγεῖν καὶ πιεῖν; Μὴ οὐκ ἔχομεν ἔξουσίαν ἀδελφὴν γυναῖκα περιάγειν, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ ἀπόστολοι καὶ οἱ ἀδελφοὶ τοῦ Κυρίου καὶ Κηφᾶς; Ἡ μόνος ἔγω καὶ Βαρνάβας οὐκ ἔχομεν ἔξουσίαν τοῦ μὴ ἐργάζεσθαι; Τίς στρατεύεται ἀδελφὸς ὑψωνίος ποτέ; Τίς φυτεύει ἀμπελῶνα καὶ ἐκ τοῦ καρποῦ αὐτοῦ οὐκ ἐσθίει; Ἡ τίς ποιμάνει ποιμήν καὶ ἐκ τοῦ γάλακτος τοῖς πούμηντος οὐκ ἐσθίει; Μὴ κατὰ ἄνθρωπον ταῦτα λαλῶ; Ἡ οὐχὶ καὶ ὁ νόμος ταῦτα λέγει; Ἐν γὰρ τῷ Μωσέως νόμῳ γέγραπται· «Οὐ φιμώσεις βοῦν ἀλοωντα». Μὴ τῶν βοῶν μέλει τῷ Θεῷ; Ἡ δι' ὑμᾶς πάντως λέγει; Δι' ὑμᾶς γὰρ ἐγράφη, ὅτι ἐπὶ ἐλπίδι ὄφειλει ὁ ἀροτριῶν ἀροτριῶν, καὶ ὁ ἀλοῶν τῆς ἐλπίδος αὐτοῦ μετέχειν ἐπ' ἐλπίδι. Εἰ ὑμεῖς ὑμῖν τὰ πυευματικὰ ἐσπείραμεν, μέγα εἰ ὑμεῖς ὑμῶν τὰ σαρκικὰ θερίσομεν; Εἰ ἄλλοι τῆς ἔξουσίας ὑμῶν μετέχοντιν, οὐ μᾶλλον ὑμεῖς; Άλλ' οὐκ ἔχρησάμεθα τῇ ἔξουσίᾳ ταῦτη, ἀλλὰ πάντα στέγομεν, ἵνα μὴ ἐγκοπήν τινα δῶμεν τῷ Εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ.

Ἀλληλούϊα. Ἡχος β'

Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως.

Στίχ. Κύριε, σῶσον τὸν βασιλέα, καὶ ἐπάκουσον ὑμῶν.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΙΒ΄, ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Κορινθίους Β΄ Επιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 5:10-15

Ἄδελφοί, πάντας ὑμᾶς φανερωθῆμεν δεῖ ἐμπροσθεν τοῦ βῆματος τοῦ Χριστοῦ, ἵνα κομίστηται ἔκαστος τὰ διὰ τοῦ σώματος πρὸς ἀ-ἔπραξιν, εἴτε ἀγαθὸν εἴτε κακόν. Εἰδότες οὖν τὸν φόβον τοῦ Κυρίου ἀνθρώπους πείθομεν, Θεῷ δὲ πεφανερώμεθα· ἐλπίζω δὲ καὶ ἐν ταῖς συνειδήσεσιν ὑμῶν πεφανερῶσθαι. Οὐ γὰρ πάλιν ἐαντοὺς συνιστάνομεν ὑμῖν, ἀλλὰ ἀφορμὴν διδόντες ὑμῖν καυχήματος ὑπὲρ ὑμῶν, ἵνα ἔχητε πρὸς τοὺς ἐν προσώπῳ καυχωμένους καὶ οὐ καρδίᾳ. Εἴτε γὰρ ἔξεστημεν, Θεῷ, εἴτε σωφρονοῦμεν, ὑμῖν. Ἡ γὰρ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ συνέχει ὑμᾶς, κρίναντας τοῦτο, ὅτι εἰς εἰς ὑπὲρ πάντων ἀπέθανεν, ἅρα οἱ πάντες ἀπέθανον· καὶ ὑπὲρ πάντων ἀπέθανεν, ἵνα οἱ ζῶντες μηκέτι ἔαντοις ζῶσιν, ἀλλὰ τῷ ὑπὲρ πάντων ἀπόθανόντι καὶ ἐγερθέντι.

ΤΡΙΤΗ ΙΒ΄, ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Κορινθίους Β΄ Επιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 5:15-21

Ἄδελφοί, Χριστός ὑπὲρ πάντων ἀπέθανεν, ἵνα οἱ ζῶντες μηκέτι ἔαντοις ζῶσιν, ἀλλὰ τῷ ὑπὲρ αὐτῶν ἀποθανόντι καὶ ἐγερθέντι. Ὁστε ὑμεῖς ἀπὸ τοῦ νῦν οὐδένα οἴδαμεν κατὰ σάρκα· εἰ δὲ καὶ ἐγνώκαμεν κατὰ σάρκα Χριστόν, ἀλλὰ νῦν οὐκέτι γινώσκομεν. Ὁστε εἰ τις ἐν Χριστῷ, καὶνὴ κτίσις· τὰ ἀρχαῖα παρῆλθεν, ιδοὺ γέγονε καὶνὰ τὰ πάντα. Τὰ δὲ πάντα ἐκ τοῦ Θεοῦ τοῦ καταλλάξαντος ὑμᾶς ἔαντῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ δόντος ὑμῖν τὴν διακονίαν τῆς καταλλαγῆς, ὡς ὅτι Θεὸς ἦν Χριστῷ κόσμον καταλλάσσων ἔαντῷ, μὴ λογιζόμενος αὐτοῖς τὰ παραπτώματα αὐτῶν, καὶ θέμενος ἐν ὑμῖν τὸν λόγον τῆς καταλλαγῆς. Ὑπὲρ Χριστοῦ οὖν πρεσβεύομεν ὡς τοῦ Θεοῦ παρακαλοῦντος δι' ὑμῶν· δεόμεθα ὑπὲρ Χριστοῦ, καταλλάγητε τῷ Θεῷ· τὸν γὰρ μὴ γνόντα ἀμαρτίαν ὑπὲρ ὑμῶν ἀμαρτίαν ἐποίησεν, ἵνα ὑμεῖς γεννώμεθα δικαιοσύνη Θεοῦ ἐν αὐτῷ.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΙΒ΄, ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Κορινθίους Β΄ Επιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 6:11-16

Ἄδελφοί, τὸ στόμα ὑμῶν ἀνέψης πρὸς ὑμᾶς, Κορίνθιοι, ἡ καρδία ὑμῶν πεπλάτυται· οὐ στενοχωρεῖσθε ἐν ὑμῖν; στενοχωρεῖσθε δὲ ἐν τοῖς σπλάγχνοις ὑμῶν· τὴν δὲ αὐτὴν ἀντιμισθίαν, (ώς τέκνοις λέγω), πλατύνθητε καὶ ὑμεῖς. Μὴ γίνεσθε ἐτεροζυγοῦντες ἀπίστοις· τίς γὰρ μετοχὴ δικαιοσύνη καὶ ἀνομία; τίς δὲ κοινωνία φωτὸς πρὸς σκότος; τίς δὲ συμφώνησις Χριστοῦ πρὸς Βελιάρ, ἡ τίς μερὶς πιστῶ μετὰ ἀπίστου; τίς δὲ συγκατάθεσις ναῷ Θεοῦ μετὰ εἰδώλων; ἡμεῖς γὰρ ναὸς Θεοῦ ἐστε ζῶντος· καθὼς εἴπεν ὁ Θεός.

ΠΕΜΠΤΗ ΙΒ΄, ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Κορινθίους Β΄ Επιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 7:1-10

Ἄδελφοί, καθαρίσωμεν ἔαντοις ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πινεύματος, ἐπιτελοῦντες ἀγιωσύνην ἐν φόβῳ Θεοῦ. Χωρήσατε ὑμᾶς· οὐδένα ἡδικήσαμεν, οὐδένα ἐφθείραμεν, οὐδένα ἐπλεονεκτήσαμεν. Οὐ πρὸς κατάκρισιν λέγω· προείρηκα γὰρ ὅτι ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν ἔστε εἰς τὸ συναποθανεῖν καὶ συζῆν. Πολλὴ μοι παρρησία πρὸς ὑμᾶς, πολλὴ μοι καύχησις ὑπὲρ ὑμῶν· πεπλήρωμα τῇ παρακλήσει, ὑπερπερισσεύομεν τῇ χαρᾷ ἐπὶ πάσῃ τῇ θλίψει ὑμῶν. Καὶ γὰρ ἐλθόντων ὑμῶν εἰς Μακεδονίαν οὐδεμίαν ἔσχηκεν ἀνεστιν ἡ σάρξ ὑμῶν, ἀλλ' ἐν παντὶ θλιβόμενοι· ἔξωθεν μάχαι, ἔσωθεν φόβοι. Άλλ' ὁ παρακαλῶν τοὺς ταπεινοὺς παρεκάλεσεν ὑμᾶς ὁ Θεός ἐν τῇ παρουσίᾳ Τίτου· οὐ μόνον δὲ ἐν τῇ

παρουσία αύτοῦ ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ παρακλήσει ἡ παρεκλήθη ἐφ' ὑμῖν, ἀναγγέλλων ἡμῖν τὴν ὑμῶν ἐπιπόθησιν, τὸν ὑμῶν ὁδυρμόν, τὸν ὑμῶν ζῆλον ὑπὲρ ἐμοῦ, ὥστε με μᾶλλον χαρῆναι. ὅτι εἰ καὶ ἐλύπησα ὑμᾶς ἐν τῇ ἐπιστολῇ, οὐ μεταμέλομαι· εἰ καὶ μετεμελόμην· βλέπω γὰρ ὅτι ἡ ἐπιστολὴ ἐκείνη, εἰ καὶ πρὸς ὧραν, ἐλύπησεν ὑμᾶς. Νῦν χαίρω, οὐχ ὅτι ἐλυπήθητε, ἀλλ᾽ ὅτι ἐλυπήθητε εἰς μετάνοιαν· ἐλυπήθητε γὰρ κατὰ Θεόν, ἵνα ἐν μηδενὶ ζημιωθῆτε ἐξ ἡμῶν. Ἡ γὰρ κατὰ Θεὸν λύπη, μετάνοιαν εἰς σωτηρίαν ἀμεταμέλητον κατεργάζεται.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΙΒ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Κορινθίους Β' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 7:10-16

Ἄδελφοί, ἡ κατὰ Θεὸν λύπη μετάνοιαν εἰς σωτηρίαν ἀμεταμέλητον ἐργάζεται· ἡ δὲ τοῦ κόσμου λύπη θάνατον κατεργάζεται. Ἰδού γὰρ αὐτὸ τὸ κατὰ Θεὸν λυπηθῆναι πόσην κατειργάσατο ὑμῖν σπουδῆν· ἀλλὰ ἀπολογίαν, ἀλλὰ ἀγαπάκτησιν, ἀλλὰ φόβον, ἀλλὰ ἐπιπόθησιν, ἀλλὰ ζῆλον, ἀλλὰ ἐκδίκησιν· ἐν παντὶ συνεστήσατε ἑαυτὸν ἀγνοῦν· εἴναι τῷ πράγματι. Ἄρα εἰ καὶ ἔγραψα ὑμῖν, οὐχ ἔνεκεν τοῦ ἀδικήσαντος, οὐδὲ ἔνεκεν τοῦ ἀδικηθέντος, ἀλλ᾽ ἔνεκεν τοῦ φανερωθῆναι τὴν σπουδὴν ὑμῶν τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς ὑμᾶς ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Διὰ τοῦτο παρακεκλήμεθα ἐπὶ τῇ παρακλήσει ὑμῶν, περισσοτέρως δὲ μᾶλλον ἐχάρημεν ἐπὶ τῇ χαρᾷ Τίτου, ὅτι ἀναπέπαυται τὸ πρεῦμα αὐτοῦ ἀπὸ πάντων ὑμῶν· ὅτι εἴ τι αὐτῷ ὑπὲρ ὑμῶν κεκαυνήματα οὐ κατησχύνθην, ἀλλ᾽ ὡς πάντα ἐν ἀληθείᾳ ἐλαλήσαμεν ὑμῖν, οὕτως καὶ ἡ καύχησις ἡμῶν ἡ ἐπὶ Τίτου ἀλήθεια ἐγενήθη. Καὶ τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ περισσοτέρως εἰς ὑμᾶς ἔστιν ἀναμιμησοκομένου τὴν πάντων ὑμῶν ὑπακοήν, ὡς μετὰ φόβου καὶ τρόμου ἐδεξασθε αὐτόν. Χαίρω οὖν ὅτι ἐν παντὶ θαρρῷ ἐν ὑμῖν.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΙΒ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Κορινθίους Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 1:26-31; 2:1-5

Ἄδελφοί, βλέπετε τὴν κλῆσιν ὑμῶν, ὅτι οὐ πολλοὶ σοφοὶ κατὰ σάρκα, οὐ πολλοὶ διναστοί, οὐ πολλοὶ εὐγενεῖς· ἀλλὰ τὰ μωρὰ τοῦ κόσμου ἔξελέξατο ὁ Θεὸς ἵνα τοὺς σοφούς καταισχύνῃ, καὶ τὰ ἀσθενῆ τοῦ κόσμου ἔξελέξατο ὁ Θεὸς ἵνα καταισχύνῃ τὰ ἰσχυρά· καὶ τὰ ἀγενῆ τοῦ κόσμου καὶ τὰ ἔξουθενημένα ἔξελέξατο ὁ Θεός, τὰ μὴ ὄντα, ἵνα τὰ ὄντα κατατρήσῃ· ὅπως μὴ κακώντα πᾶσα σάρκα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Ἐξ αὐτοῦ δὲ ὑμεῖς ἔστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, δὲ ἐγενήθη σοφία ἡμῖν ἀπὸ Θεοῦ, δικαίουσύνη τε καὶ ἀγιασμὸς καὶ ἀπολύτρωσις, ἵνα καθὼς γέγραπται· Ὁ καυχώμενος ἐν Κυρίῳ καυχάσθω. Κάγὼ ἐλθών πρὸς ὑμᾶς, ἀδελφοί, ἥλθον οὐ καθὼς ὑπεροχὴν λόγουν ἢ σοφίας καταγγέλλων ὑμῖν τὸ μαρτύριον τοῦ Θεοῦ. Οὐ γὰρ ἔκρινά τοῦ εἰδέναι τι ἐν ὑμῖν, εἰ μὴ Ἰησοῦν Χριστὸν καὶ τοῦτο ἐσταυρωμένον. Καὶ ἐγὼ ἐν ἀσθενείᾳ καὶ ἐν φόβῳ καὶ ἐν τρόμῳ πολλῷ ἐγενόμην πρὸς ὑμᾶς. Καὶ ὁ λόγος μου καὶ τὸ κήρυγμά μου οὐκ ἐν πειθοῖς ἀνθρωπίνης σοφίας λόγοις, ἀλλ᾽ ἐν ἀποδείξει πνεύματος καὶ δυνάμεως, ἵνα ἡ πίστις ὑμῶν μὴ ἢ ἐν σοφίᾳ ἀνθρώπων ἀλλ᾽ ἐν δυνάμει Θεοῦ.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΒ', ΕΩΘΙΝΟΝ Α'

Προκείμενον. Ἡχος γ'

Ψάλατε τῷ Θεῷ ὑμῶν ψάλατε.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας.

Πρὸς Κορινθίους Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 15:1-11

Ἄδελφοί, γνωρίζω ὑμῖν τὸ Ἔναγγέλιον ὃ εὐήγγελισάμην ὑμῖν, ὃ καὶ παρελάβετε, ἐν ᾧ καὶ ἐστήκατε, δι' οὗ καὶ σύζεσθε, τίνι λόγῳ εὐήγγελισάμην ὑμῖν εἰς κατέχετε, ἐκτὸς εἰ μὴ εἰκῇ ἐπιστεύσατε. Παρέδωκα γὰρ ὑμῖν ἐν πρώτοις, ὃ καὶ παρέλαβον, ὅτι Χριστὸς ἀπέθανεν ὑπὲρ τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν κατὰ τὰς γραφάς· καὶ ὅτι ἐτάφη, καὶ ὅτι ἐγήγερται τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς· καὶ ὅτι ὡφθη Κηφᾶ, εἴτα τοῖς δώδεκα· ἐπειτα ὡφθη ἐπάνω πεντακοσίοις ἀδελφοῖς ἐφάπαξ, ἐξ ὧν οἱ πλείουνες μένουσιν ἔως ἄρτι, τινὲς δὲ καὶ ἐκοιμήθησαν· ἐπειτα ὡφθη Ἰακώβῳ, εἴτα τοῖς ἀποστόλοις πᾶσιν· ἐσχατον δὲ πάντων ώσπερε τῷ ἐκτρώματι ὡφθη κάμοι. Ἐγὼ γὰρ εἰμι ὁ ἐλάχιστος τῶν ἀποστόλων, δὲ οὐκ εἰμι ἴκανὸς καλεῖσθαι ἀπόστολος, διότι ἐδίωξα τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ· χάριτι δὲ Θεοῦ εἰμι δεῖται· καὶ ἡ χάρις αὐτοῦ ἡ εἰς ἐμὲ οὐ κενὴ ἐγενήθη, ἀλλὰ περισσότερον αὐτῶν πάντων ἐκοπίασα· οὐκ ἐγὼ δὲ ἀλλ' ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σὺν ἐμοί. Εἴτε οὖν ἐγὼ εἴτε ἔκεινοι, οὕτως κηρύσσομεν καὶ οὕτως ἐπιστεύσατε.

Ἀλληλούϊα. Ἡχος γ'

Ἐπὶ σοί, Κύριε, ἥλπισα, μὴ καταισχυνθείην.

Στίχ. Γενοῦ μοι εἰς Θεὸν ὑπερασπιστήν.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΙΓ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Κορινθίους Β' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 8:7-15

Ἄδελφοί, ὡσπερ ἐν παντὶ περισσεύετε, πίστει καὶ λόγῳ καὶ γράψει καὶ πάσῃ σπουδῇ καὶ τῇ ἐξ ὑμῶν ἐν ἡμῖν ἀγάπῃ, ἵνα καὶ ἐν ταύτῃ τῇ χάριτι περισσεύητε. Οὐ κατ' ἐπιταγὴν λέγω, ἀλλὰ διὰ τῆς ἐτέρων σπουδῆς καὶ τὸ τῆς ὑμετέρας ἀγάπης γνήσιους δοκιμάζων· γινώσκετε γὰρ τὴν χάριν τοῦ Κυρίου ὑμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅτι δι' ὑμᾶς ἐπτώχευσε πλούσιος ὡν, ἵνα ὑμεῖς τῇ ἐκείνου πτωχείᾳ πλουτήσητε. Καὶ γνώμην ἐν τούτῳ δίδωμι· τοῦτο γὰρ ὑμῖν συμφέρει, οἵτινες οὐ μόνον τὸ ποιῆσαι, ἀλλὰ καὶ τὸ θέλειν προενήρασθε ἀπὸ πέρυσι· νυνὶ δὲ καὶ τὸ ποιῆσαι ἐπιτελέσατε· ὅπως καθάπερ ἡ προθυμία τοῦ Θελείν, οὕτω καὶ τὸ ἐπιτελέσαι ἐκ τοῦ ἔχειν, εἰ γὰρ ἡ προθυμία πρόκειται, καθὸ διὰν ἔχῃ τις, εὐπρόσδεκτος, οὐ καθὸ οὐκ ἔχει. Οὐ γὰρ ἵνα ἀλλοις ἄνεστις, ὑμῖν δὲ θλῖψις, ἀλλ' ἐξ ἰσότητος ἐν τῷ νῦν καιρῷ τὸ ὑμῶν περισσεύμα εἰς τὸ ἐκείνων ὑστέρημα· ἵνα καὶ τὸ ἐκείνων περισσεύμα γένηται εἰς τὸ ὑμῶν ὑστέρημα, ὅπως γένηται ἰσότης, καθὼς γέγραπται· ὁ τὸ πολὺ οὐκ ἐπλεόνασε, καὶ ὁ τὸ ὄλιγον οὐκ ἡλαττόνησε.

ΤΡΙΤΗ ΙΓ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Κορινθίους Β' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 8:16-24; 9:1-5

Ἄδελφοί, χάρις τῷ Θεῷ, τῷ διδόντι τὴν αὐτὴν σπουδὴν ὑπὲρ ὑμῶν ἐν τῇ καρδίᾳ Τίτου, ὅτι τὴν μὲν παράκλησιν ἐδέξατο, σπουδαιότερος δὲ ὑπάρχων αὐθαίρετος ἐξῆλθε πρὸς ὑμᾶς. Συνεπέμψαμεν δὲ μετ' αὐτοῦ τὸν ἀδελφὸν οὐ ἐπαινοῦντος ἐν τῷ Εναγγελίῳ διὰ τῆς ἐπιταγῆς· - οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ χειροτονηθεὶς ὑπὸ τῶν ἐκκλησιῶν συνέκδημος ἡμῶν σὺν τῇ χάριτι ταύτη τῇ διακονουμένη ὑφ' ὑμῶν πρὸς τὴν αὐτὸν τοῦ Κυρίου δόξαν καὶ προθυμίαν ὑμῶν· - στελλόμενοι τοῦτο, μή τις ἡμᾶς μωμήσηται ἐν τῇ ἀδρότητι ταύτη τῇ διακονουμένη ὑφ' ἡμῶν· προνοούμενοι καλὰ οὐ μόνον ἐνώπιουν Κυρίουν, ἀλλὰ καὶ ἐνώπιον ἀνθρώπων. Συνεπέμψαμεν δὲ αὐτοῖς τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν, δινέοκτιμάσαμεν ἐν πολλοῖς πολλάκις σπουδαιοῖς δύναται. Εἴτε

νύπερ Τίτου, κοινωνὸς ἐμὸς, καὶ εἰς ὑμᾶς συνεργός· εἴτε ἀδελφοὶ ἡμῶν, ἀπόστολοι ἐκκλησιῶν, δόξα Χριστοῦ. Τὴν οὖν ἔνδειξιν τῆς ἀγάπης ὑμῶν καὶ ἡμῶν καυχήσεως ὑπὲρ ὑμῶν εἰς αὐτοὺς ἐνδείξασθε, καὶ εἰς πρόσωπον τῶν Ἐκκλησιῶν. Περὶ μὲν γὰρ τῆς διακονίας τῆς εἰς τοὺς ἀγίους περισσόν μοι ἐστὶ τὸ γράφειν ὑμῖν· οἶδα γὰρ τὴν προθυμίαν ὑμῶν ἦν ὑπὲρ ὑμῶν καυχῶμαι Μακεδόσιν ὅτι Ἀχαΐα παρεσκεύασται ἀπὸ πέρυσι, καὶ τὸ ὑμῶν ζῆλος ἡρέθισεν τοὺς πλείονας. Ἐπεμψα δὲ τοὺς ἀδελφούς, ἵνα μὴ τὸ καύχημα ἡμῶν τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κεινωθῇ ἐν τῷ μέρει τούτῳ, ἵνα καθὼς ἔλεγον παρεσκευασμένοι ἦτε, μή πως ἔτιν ἔλθωσιν σὺν ἐμοὶ Μακεδόνες καὶ εὑρωσιν ὑμᾶς ἀπαρασκευάστους καταισχυνθῶμεν ἡμεῖς, (ἵνα μὴ λέγω ὑμεῖς), ἐν τῇ ὑποστάσει ταύτῃ. Αιναγκαῖον οὖν ἡγησάμην παρακαλέσαι τοὺς ἀδελφούς ἵνα προελθωσιν εἰς ὑμᾶς καὶ προκαταρτίσωσιν τὴν προεπηγελμένην εὐλογίαν ὑμῶν, ταύτην ἐτοίμην εἶναι οὕτως ὡς εὐλογίαν καὶ μὴ ώπερ πλεονεξίαν.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΙΓ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Κορινθίους Β' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 9:12-15; 10:1-7

Ἄδελφοί, ἡ διακονία τῆς λειτουργίας ταύτης οὐ μόνον ἐστὶ προσαναπληροῦσα τὰ ὑστερήματα τῶν ἀγίων, ἀλλὰ καὶ περισσεύουσα διὰ πολλῶν εὐχαριστιῶν τῷ Θεῷ (διὰ τῆς δοκιμῆς τῆς διακονίας ταύτης, δοξάζουτες τὸν Θεόν ἐπὶ τῇ ὑποταγῇ τῆς ὁμοιογίας ὑμῶν εἰς τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ καὶ ἀπλότητη τῆς κοινωνίας εἰς αὐτοὺς καὶ εἰς πάντας), καὶ αὐτῶν δεήσει ὑπὲρ ὑμῶν ἐπιποθύντων ὑμᾶς διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν χάριν τοῦ Θεοῦ ἐφ' ὑμῖν. Χάρις τῷ Θεῷ ἐπὶ τῇ ἀνεκδιηγήτῳ αὐτοῦ δωρεᾷ. Αὐτὸς δὲ ἐγὼ Παῦλος παρακαλῶ ὑμᾶς διὰ τῆς πραφότητος καὶ ἐπιεικείας τοῦ Χριστοῦ, δος κατὰ πρόσωπον μὲν ταπεινὸς ἐν ὑμῖν, ἀπὸν δὲ θαρρῷ εἰς ὑμᾶς· δέομαι δὲ τὸ μὴ παρών θαρρῆσαι τῇ πεποιθήσει ἡ λογίζομαι τολμῆσαι ἐπὶ τινας τοὺς λογιζομένους ἡμᾶς ὡς κατὰ σάρκα περιπατοῦντας. Ἐν σαρκὶ γὰρ περιπατοῦντες οὐ κατὰ σάρκα στρατεύμεθα· (τὰ γὰρ ὄπλα τῆς στρατείας ἡμῶν οὐ σαρκικά, ἀλλὰ δυνατὰ τῷ Θεῷ πρὸς καθαίρεσιν ὀχυρωμάτων)· λογισμοὺς καθαιροῦντες καὶ πᾶν ὕψωμα ἐπαιρόμενον κατὰ τῆς γνώσεως τοῦ Θεοῦ, καὶ αἱχμαλωτίζοντες πᾶν ιδήμα εἰς τὴν ὑπακοήν τοῦ Χριστοῦ, καὶ ἐν ἐτοίμῳ ἔχοντες ἐκδικήσαι πᾶσαν παρακοήν, ὅταν πληρωθῇ ὑμῶν ἡ ὑπακοή. Τὰ κατὰ πρόσωπον βλέπετε; εἴ τις πέποιθεν ἔαυτῷ Χριστοῦ εἶναι, τοῦτο λογιζέσθω πάλιν ἀφ' ἔαυτοῦ, ὅτι καθὼς αὐτὸς Χριστοῦ, οὕτω καὶ ἡμεῖς Χριστοῦ. Έάν τε γὰρ καὶ περισσότερον τι καυχήσωμαι περὶ τῆς ἔξουσίας ἡμῶν, ἥς ἔδωκεν ὁ Κύριος ἡμῖν εἰς οἰκοδομὴν καὶ οὐκ εἰς καθαίρεσιν ὑμῶν, οὐκ αἰσχυνθήσομαι· ἵνα μὴ δόξω ὡς ἀν ἐκφοβεῖν ὑμᾶς διὰ τῶν ἐπιστολῶν. Ὅτι αἱ μὲν ἐπιστολαί, φησί, βαρεῖαι καὶ ἴσχυραί, ἡ δὲ παρουσία τοῦ σώματος ἀσθενής καὶ ὁ λόγος ἔξουθενημένος. Τοῦτο λογιζέσθω ὁ τοιοῦτος, ὅτι οἵοι ἐσμεν τῷ λόγῳ δι' ἐπιστολῶν ἀπόντες, τοιοῦτοι καὶ παρόντες τῷ ἔργῳ. Οὐ γὰρ τολμῶμεν ἐγκρῖναι ἡ συγκρῖναι ἔαυτούς τισι τῶν ἔαυτούς συνιστανόντων· ἀλλὰ αὐτὸι ἐν ἔαυτοῖς ἔαυτοὺς μετροῦντες καὶ συγκρίνοντες ἔαυτοὺς ἔαυτοῖς οὐ συνιοῦσιν. Ἡμεῖς δὲ οὐχὶ εἰς τὰ ἄμετρα καυχησόμεθα, ἀλλὰ κατὰ τὸ μέτρον τοῦ κανόνος οὐ ἐμέρισεν ἡμῖν ὁ Θεὸς μέτρου, ἐφικέσθαι ἄχρι καὶ ὑμῶν. Οὐ γὰρ ὡς μὴ ἐφικνούμενοι εἰς ὑμᾶς ὑπερεκτείνομεν ἔαυτούς· ἄχρι γὰρ καὶ ὑμῶν ἐφθάσαμεν ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ, οὐκ εἰς τὰ ἄμετρα καυχῶμενοι ἐν ἀλλοτρίοις κόποις, ἐλπίδα δὲ ἔχοντες, αὐξανομένης τῆς πίστεως ὑμῶν, ἐν ὑμῖν μεγαλυνθῆναι κατὰ τὸν κανόνα ἡμῶν εἰς περισσείαν· εἰς τὰ ὑπερέκεινα ὑμῶν εὐαγγελίσασθαι· οὐκ ἐν ἀλλοτρίῳ κανόνι εἰς τὰ ἔτοιμα καυχήσασθαι. Ὁ δὲ καυχῶμενος ἐν Κυρίῳ καυχάσθω· οὐ γὰρ ὁ ἔαυτὸν συνιστῶν, ἐκεῖνός ἐστι δόκιμος, ἀλλ' ὃ διὰ τοῦ Κύριος συνίστησιν.

ΠΕΜΠΤΗ ΙΓ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Κορινθίους Β' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 10:7-18

Ἄδελφοί, εἴ τις πέποιθεν ἔαυτῷ Χριστοῦ εἶναι, τοῦτο λογιζέσθω πάλιν ἀφ' ἔαυτοῦ, ὅτι καθὼς αὐτὸς Χριστοῦ, οὕτω καὶ ἡμεῖς Χριστοῦ. Έάν τε γὰρ καὶ περισσότερον τι καυχήσωμαι περὶ τῆς ἔξουσίας ἡμῶν, ἥς ἔδωκεν ὁ Κύριος ἡμῖν εἰς οἰκοδομὴν καὶ οὐκ εἰς καθαίρεσιν ὑμῶν, οὐκ αἰσχυνθήσομαι· ἵνα μὴ δόξω ὡς ἀν ἐκφοβεῖν ὑμᾶς διὰ τῶν ἐπιστολῶν. Ὅτι αἱ μὲν ἐπιστολαί, φησί, βαρεῖαι καὶ ἴσχυραί, ἡ δὲ παρουσία τοῦ σώματος ἀσθενής καὶ ὁ λόγος ἔξουθενημένος. Τοῦτο λογιζέσθω ὁ τοιοῦτος, ὅτι οἵοι ἐσμεν τῷ λόγῳ δι' ἐπιστολῶν ἀπόντες, τοιοῦτοι καὶ παρόντες τῷ ἔργῳ. Οὐ γὰρ τολμῶμεν ἐγκρῖναι ἡ συγκρῖναι ἔαυτούς τισι τῶν ἔαυτούς συνιστανόντων· ἀλλὰ κατὰ τὸ μέτρον τοῦ κανόνος οὐ ἐμέρισεν ἡμῖν ὁ Θεὸς μέτρου, ἐφικέσθαι ἄχρι καὶ ὑμῶν. Οὐ γὰρ ὡς μὴ ἐφικνούμενοι εἰς ὑμᾶς ὑπερεκτείνομεν ἔαυτούς· ἄχρι γὰρ καὶ ὑμῶν ἐφθάσαμεν ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ, οὐκ εἰς τὰ ἄμετρα καυχῶμενοι ἐν ἀλλοτρίοις κόποις, ἐλπίδα δὲ ἔχοντες, αὐξανομένης τῆς πίστεως ὑμῶν, ἐν ὑμῖν μεγαλυνθῆναι κατὰ τὸν κανόνα ἡμῶν εἰς περισσείαν· εἰς τὰ ὑπερέκεινα ὑμῶν εὐαγγελίσασθαι· οὐκ ἐν ἀλλοτρίῳ κανόνι εἰς τὰ ἔτοιμα καυχήσασθαι. Ὁ δὲ καυχῶμενος ἐν Κυρίῳ καυχάσθω· οὐ γὰρ ὁ ἔαυτὸν συνιστῶν, ἐκεῖνός ἐστι δόκιμος, ἀλλ' ὃ διὰ τοῦ Κύριος συνίστησιν.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΙΓ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Κορινθίους Β' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 11:5-21

Ἄδελφοί, λογίζομαι μηδὲν ὑστερηκέναι τῶν ὑπὲρ λίαν Αποστόλων· εἰ δὲ καὶ ιδιώτης τῷ λόγῳ, ἀλλ' οὐ τῇ γνώσει· ἀλλ' ἐν παντὶ φανερωθέντες ἐν πᾶσιν εἰς ὑμᾶς. Ἡ ἀμαρτίαν ἐποίησα ἐμαυτὸν ταπεινῶν ἵνα ὑμεῖς ὑψωθῆτε, ὅτι δωρεὰν τὸ τοῦ Θεοῦ εὐαγγέλιον εὐηγγελισάμην ὑμῖν· ἀλλὰς ἐκκλησίας ἐσύνηστα λαβών ὄψωντο πρὸς τὴν ὑμῶν διακονίαν, καὶ παρών πρὸς ὑμᾶς καὶ ὑπέρεκτείνομεν ἔαυτούς· ἄχρι γὰρ καὶ ὑμῶν ἐφθάσαμεν ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ, οὐκ εἰς τὰ ἄμετρα καυχῶμενοι ἐν ἀλλοτρίοις κόποις, ἐλπίδα δὲ ἔχοντες, αὐξανομένης τῆς πίστεως ὑμῶν, ἐν ὑμῖν μεγαλυνθῆναι κατὰ τὸν κανόνα ἡμῶν εἰς περισσείαν· εἰς τὰ ὑπερέκεινα ὑμῶν εὐαγγελίσασθαι· οὐκ ἐν ἀλλοτρίῳ κανόνι εἰς τὰ ἔτοιμα καυχήσασθαι. Ὁ δὲ καυχῶμενος ἐν Κυρίῳ καυχάσθω· οὐ γὰρ ὁ ἔαυτὸν συνιστῶν, ἐκεῖνός ἐστι δόκιμος, ἀλλ' ὃ διὰ τοῦ Κύριος συνίστησιν.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΙΓ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Κορινθίους Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 2:6-9

Ἄδελφοί, σοφίαν λαλοῦμεν ἐν τοῖς τελείοις, σοφίαν δὲ οὐ τοῦ αἰώνος τούτου οὐδὲ τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰώνος τούτου τῶν καταργουμένων· ἀλλὰ λαλοῦμεν Θεοῦ σοφίαν ἐν μυστηρίῳ, τὴν ἀποκεκρυμμένην, ἥν προώρισεν ὁ Θεὸς πρὸ τῶν αἰώνων εἰς δόξαν ἡμῶν· ἥν οὐδεὶς τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰώνος τούτου ἔγνωκεν, εἰ γὰρ ἔγνωσαν, οὐκ ἂν τὸν Κύριον τῆς δόξης ἐσταύρωσαν. Άλλὰ καθὼς γέγραπται, ἀ δόφθαλμός οὐκ εῖδεν καὶ οὐκ οὗκουσεν καὶ ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη, ἀ ἡτοίμασεν ὁ Θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΓ', ΕΩΘΙΝΟΝ Β'

Προκείμενον. Ἡχος δ'

Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Στίχ. Εύλογει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον.

Πρὸς Κορινθίους Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 16:13-24

Άδελφοί, γρηγορεῖτε, στήκετε ἐν τῇ πίστει, ἀνδρίζεσθε, κραταιοῦσθε· πάντα ύμῶν ἐν ἀγάπῃ γενέσθω. Παρακαλῶ δὲ ύμᾶς, ἀδελφοί· οἵδατε τὴν οἰκίαν Στεφανᾶ, ὅτι ἔστὶν ἀπαρχὴ τῆς Ἀχαΐας καὶ εἰς διακονίαν τοῖς ἀγίοις ἔταξαν ἔσυντος· ἵνα καὶ ὑμεῖς ὑποτάσσησθε τοῖς τοιούτοις καὶ παντὶ τῷ συνεργοῦντι καὶ κοπιῶντι. Χαίρω δὲ ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ Στεφανᾶ καὶ Φορτουνάτου καὶ Ἀχαϊκοῦ, ὅτι τὸ ὑμέτερον ὑστέρημα οὐτοὶ ἀνεπλήρωσαν· ἀνέπαυσαν γὰρ τὸ ἐμὸν πνεῦμα καὶ τὸ ὑμῶν. ἐπιγινώσκετε οὖν τοὺς τοιούτους. Ἀσπάζονται ύμᾶς αἱ ἐκκλησίαι τῆς Ἀσίας, ἀσπάζεται ύμᾶς ἐν Κυρίῳ πολλὰ Ἀκύλας καὶ Πρίσκιλλα σὺν τῇ κατ' οἶκον αὐτῶν ἐκκλησίᾳ. Ασπάζονται ύμᾶς οἱ ἀδελφοὶ πάντες. Ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἀγίῳ. Ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἡμῇ χειρὶ Παύλου. Εὕτις οὐ φιλεῖ τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ἥτω ἀνάθεμα μαραν αθά. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ μεθ' ὑμῶν. Ἡ ἀγάπη μου μετὰ πάντων ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ἀμήν.

Αλληλούϊα. Ἡχος δ'

Ἐντεινε καὶ κατευδοῦ καὶ βασίλευε ἔνεκεν ἀληθείας καὶ πραότητος καὶ δικαιοσύνης.

Στίχ. Ἡγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΙΔ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Κορινθίους Β' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 12:10-19

Άδελφοί, εὐδοκῶ ἐν ἀσθενείαις, ἐν ὕβρεσιν, ἐν ἀνάγκαις, ἐν διωγμοῖς καὶ στενοχωρίαις, ὑπὲρ Χριστοῦ· ὅταν γὰρ ἀσθενῶ, τότε δυνατός είμι. Γέγονα ἄφρων καυχῶμενοι! Ὅμεις με ἡναγκάσατε· ἐγὼ γὰρ ὁφείλον ὑφ' ὑμῶν συνίστασθαι· οὐδὲν γὰρ ὑστέρησα τῶν ὑπὲρ λίαν ἀποστόλων, εἰ καὶ οὐδέν είμι· τὰ μὲν σημεῖα τοῦ ἀποστόλου κατειργάσθη ἐν ὑμῖν ἐν πάσῃ ὑπομονῇ, σημείοις τε καὶ τέρασι καὶ δυνάμεσι. Τί γάρ ἔστιν ὃ ἡττήθητε ὑπὲρ τὰς λοιπὰς ἐκκλησίας, εἰ μὴ ὅτι αὐτὸς ἐγὼ οὐ κατενάρκησα ὑμῶν; Χαρίσασθε μοι τὴν ἀδικίαν ταῦτην. Ἰδού τρίτον τοῦτο ἔτοιμας ἔχω ἐλθεῖν πρὸς ύμᾶς, καὶ οὐ καταναρκήσω ὑμῶν· οὐ γὰρ ζητῶ τὰ ὑμῶν ἀλλὰ ύμᾶς, οὐ γὰρ ὁφείλει τὰ τέκνα τοῖς γονεῦσι θησαυρίζειν, ἀλλ' οἱ γονεῖς τοῖς τέκνοις. Ἔγω δὲ ἥδιστα δαπανήσω καὶ ἐκδαπανηθήσομαι ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν. Εἰ καὶ περισσοτέρως ύμᾶς ἀγαπῶν, ἥττον ἀγαπῶμαι; ἔστω δέ, ἐγὼ οὐ κατεβάρησα ὑμᾶς· ἀλλ' ὑπάρχων πανούργος δολῶ ύμᾶς ἔλαβον. Μή τινα ὡν ἀπέσταλκα πρὸς ύμᾶς, δι' αὐτοῦ ἐπλεονέκτησα ὑμᾶς; παρεκάλεσα Τίτον καὶ συναπέστειλα τὸν ἀδελφόν· μήτι ἐπλεονέκτησεν ύμᾶς Τίτος; οὐ τῷ αὐτῷ πνεύματι περιεπατήσαμεν; οὐ τοῖς αὐτοῖς ἔχοντες; Πάλαι δοκεῖτε ὅτι ύμῖν ἀπολογούμεθα; Κατειώπιον τοῦ Θεοῦ ἐν Χριστῷ λαλοῦμεν· τὰ δὲ πάντα, ἀγαπητοί, ὑπὲρ τῆς ὑμῶν οἰκοδομῆς.

ΤΡΙΤΗ ΙΔ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Κορινθίους Β' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 12:20-21; 13:1-2

Άδελφοί, φοβοῦμαι μήπως ἐλθῶν οὐχ οἷονς θέλω εὑρώ ύμᾶς, κάγω εὑρεθῶ ύμῖν οἴον οὐ θέλετε· μήπως ἔρεις, ζήλοι, θυμοί, ἐριθεῖαι, καταλαλιαί, ψιθυρισμοί, φυσιώσεις, ἀκαταστασίαι· μὴ πάλιν ἐλθόντος μου ταπεινώσῃ με ὁ Θεός μου πρὸς ύμᾶς, καὶ πενθήσω πολλοὺς τῶν προημαρτηκότων καὶ μὴ μετανοησάντων ἐπὶ τῇ ἀκαθαρσίᾳ καὶ πορνείᾳ καὶ ἀσελγείᾳ ἢ ἐπραξαν. Ἰδού, τρίτον τοῦτο ἔρχομαι πρὸς ύμᾶς· ἐπὶ στόματος δύο μαρτύρων καὶ τριῶν σταθήσεται πᾶν ῥῆμα. Προείρηκα καὶ προλέγω, ὡς παρὼν τὸ δεύτερον, καὶ ἀπὸν νῦν γράφω τοῖς προημαρτηκόσι καὶ τοῖς λοιποῖς πᾶσιν, ὅτι ἐὰν ἔλθω εἰς τὸ πάλιν, οὐ φείσομαι,

ΤΕΤΑΡΤΗ ΙΔ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Κορινθίους Β' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 13:3-13

Άδελφοί, ἐπεὶ δοκιμὴν ζητεῖτε τοῦ ἐν ἐμοὶ λαλοῦντος Χριστοῦ, δος εἰς ύμᾶς οὐκ ἀσθενεῖ, ἀλλὰ δυνατεῖ ἐν ύμῖν. Καὶ γὰρ εἰ ἐσταυρώθη ἐξ ἀσθενείας, ἀλλὰ ζῆ ἐκ δυνάμεως θεοῦ· καὶ γὰρ καὶ ἡμεῖς ἀσθενοῦμεν ἐν αὐτῷ, ἀλλὰ ζησόμεθα σὺν αὐτῷ ἐν δυνάμεως θεοῦ εἰς ύμᾶς. Ἐαυτοὺς πειράζετε εἰ ἔστε ἐν τῇ πίστε, ἐαυτοὺς δοκιμάζετε· ἡ οὐκ ἐπιγνώσκετε ἐαυτοὺς ὅτι Ἰησοῦς Χριστὸς ἐν ύμῖν ἔστιν; εἰ μῆτι ἀδόκιμοι ἔστε. Ἐλπίζω δὲ ὅτι γνώσεσθε ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἔστομεν ἀδόκιμοι. Εὔχομαι δὲ πρὸς τὸν Θεόν μὴ ποιῆσαι ύμᾶς κακὸν μηδέν· οὐχ ἵνα ἡμεῖς δόκιμοι φανῶμεν, ἀλλ' ἵνα ἡμεῖς τὸ καλὸν ποιήσετε, ἡμεῖς δὲ ὡς ἀδόκιμοι ὄμεν. Οὐ γὰρ δυνάμεθά τι κατὰ τῆς ἀληθείας, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς ἀληθείας. Χαίρομεν γὰρ ὅταν ἡμεῖς μὲν ἀσθενῶμεν, ὑμεῖς δὲ δυνατοὶ ἔτε· τοῦτο δὲ καὶ εὐχόμεθα, τὴν ύμῶν καταρτιστιν. Διὰ τοῦτο ταῦτα ἀπὸν γράφω, ἵνα παρὼν μὴ ἀποτόμως χρήσωμαι κατὰ τὴν ἔξουσίαν ἦν ἔδωκέ μοι ὁ Κύριος εἰς οἰκοδομὴν καὶ οὐκ εἰς καθαίρεσιν. Λοιπόν, ἀδελφοί, χαίρετε, καταρτίζεσθε, παρακαλεῖσθε, τὸ αὐτὸ δρονεῖτε, εἰρηνεύετε, καὶ ὁ Θεός τῆς ἀγάπης καὶ εἰρήνης ἔσται μεθ' ύμῶν. Ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν ἀγίῳ φιλήματι· ἀσπάζονται ύμᾶς οἱ ἄγιοι πάντες. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός καὶ ἡ κοινωνία τοῦ Ἀγίου Πνεύματος μετὰ πάντων ύμῶν· ἀμήν.

ΠΕΜΠΤΗ ΙΔ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 1:1-3, 20-24; 2:1-5

Παῦλος ἀπόστολος, (οὐκ ἀπ' ἀνθρώπων, οὐδὲ δι' ἀνθρώπου ἀλλὰ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ Πατρὸς τοῦ ἐγείραντος αὐτὸν ἐκ ινεκρῶν), καὶ οἱ σὺν ἐμοὶ πάντες ἀδελφοί, ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Γαλατίας· χάρις ύμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀλλ' ἡ γράφω ύμῖν, ιδού ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ὅτι οὐ ψεύδομαι. Ἐπειτα ἥλθον εἰς τὰ κλίματα τῆς Συρίας καὶ τῆς Κιλικίας· Ἡμῖν δὲ ἀγνοοῦμενος τῷ προσώπῳ ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Ιουδαίας ταῖς ἐν Χριστῷ· μόνον δὲ ἀκούοντες ἥσαν ὅτι ὁ διώκων ὑμᾶς ποτε, νῦν εὐαγγελίζεται τὴν πίστιν ἡν ποτε ἐπόρθει· καὶ ἐδόξαζον ἐν ἐμοὶ τὸν Θεόν. Ἐπειτα διὰ δεκατεσσάρων ἐτῶν πάλιν ἀνέβην εἰς Ἱεροσόλυμα μετὰ Βαρνάβα, συμπαραλαβών καὶ Τίτον· ἀνέβην δὲ κατὰ ἀποκάλυψιν· καὶ ἀνεθέμην αὐτοῖς τὸ Εὐαγγέλιον δι κηρύσσων ἐν τοῖς ἔθνεσιν· κατ' ιδίαν δὲ τοῖς δοκούσιν, μήπως εἰς κενόν τρέχω ἢ ἔδραμον. Άλλ' οὐδὲ Τίτος ὁ σὺν ἐμοὶ, Ἐλλην ὡν, ἡναγκάσθη περιτυμηθῆναι· διὰ δὲ τοὺς παρεισάκτους ψευδαδέλφους, οἵτινες παρειστῆλθον κατασκοπῆσαι τὴν ἐλευθερίαν ἡμῶν ἦν ἔχομεν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἵνα ἡμᾶς καταδουλώσουσιν· οἵτις οὐδὲ πρὸς ὥραν εἴξαμεν τῇ ὑποταγῇ, ἵνα ἡ ἀληθεία τοῦ εὐαγγελίου διαμείνῃ πρὸς ύμᾶς.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΙΔ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 2:6-10

Άδελφοί, ἀπὸ τῶν δοκούντων εῖναί τι - ὅποιοι ποτε ἥσαν, οὐδὲν μοι διαφέρει· πρόσωπον Θεὸς ἀνθρώπου οὐ λαμβάνει - ἐμοὶ γὰρ οἱ δοκούντες εῖναί τι, οὐδὲν προσανέθεντο· ἀλλὰ τούναντίον ιδόντες ὅτι πεπίστευμα τὸ εὐαγγέλιον τῆς Ακροβυστίας καθώς Πέτρος τῆς περιτομῆς, (ὅ γὰρ ἐνεργήσας Πέτρως εἰς ἀποστολὴν τῆς περιτομῆς ἐνήργησεν καὶ ἐμοὶ

είς τὰ ἔθνη· καὶ γνόντες τὴν χάριν τὴν δοθεῖσάν μοι, Ἱάκωβος καὶ Κηφᾶς καὶ Ἰωάννης, οἱ δοκοῦντες στῦλοι εἰναι, δεξιὰς ἔδωκαν ἐμοὶ καὶ Βαρινάβας κοινωνίας, ἵνα ἡμεῖς εἰς τὰ ἔθνη, αὐτοὶ δὲ εἰς τὴν περιτομήν· μόνον τῶν πτωχῶν ἵνα μημονεύωμεν, δὲ καὶ ἐσπούδασα αὐτὸ τοῦτο ποιῆσαι.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΙΔ΄, ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Κορινθίους Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 4:1-5

Ἄδελφοί, οὕτως ἡμᾶς λογιζέσθω ἄνθρωπος, ὃς ὑπῆρέτας Χριστοῦ καὶ οἰκονόμους μυστηρίων Θεοῦ. Ὁ δὲ λοιπὸν ζητεῖται ἐν τοῖς οἰκονόμοις ἵνα πιστός τις εὐρεθῇ. Ἐμοὶ δὲ εἰς ἐλάχιστον ἐστιν ἵνα ὑφ' ὑμῶν ἀνακριθῶ ἢ ὑπὸ ἄνθρωπίνης ἡμέρας· ἀλλ' οὐδὲ ἐμαυτὸν ἀνακρίνω. Οὐδὲν γὰρ ἐμαυτῷ σύνοιδα, ἀλλ' οὐκ ἐν τούτῳ δεδικαίωμα· ὁ δὲ ἀνακρίνων με Κύριος ἐστιν. Ωστε μὴ πρὸ καιροῦ τι κρίνετε, ἔως ἂν ἐλθῃ ὁ Κύριος, δὲς καὶ φωτίσει τὰ κρυπτὰ τοῦ σκότους καὶ φανερώσει τὰς βουλὰς τῶν καρδιῶν· καὶ τότε ὁ ἐπαινος γενήσεται ἐκάστῳ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΔ΄, ΕΩΘΙΝΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

Προκείμενον. Ἡχος πλ. α'

Σύ, Κύριε, φυλάξας ἡμᾶς, καὶ διατηρήσας ἡμᾶς.

Στίχ. Σῶσόν με, Κύριε, ὅτι ἐκλέλουπεν ὅστοις.

Πρὸς Κορινθίους Β΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 1:21-24; 2:1-4

Ἄδελφοί, ὁ βεβαιῶν ἡμᾶς σὺν ὑμῖν εἰς Χριστὸν καὶ χρίσας ἡμᾶς Θεός, ὁ καὶ σφραγισάμενος ἡμᾶς καὶ δοὺς τὸν ἄρραβωνα τοῦ Πιεύματος ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν. Ἔγὼ δὲ μάρτυρα τὸν Θεὸν ἐπικαλοῦμαι ἐπὶ τὴν ἐμὴν ψυχήν, ὅτι φειδόμενος ὑμῶν οὐκέτι ἥλθον εἰς Κόρινθον. Οὐχ ὅτι κυριεύομεν ὑμῶν τῆς πίστεως, ἀλλὰ συνεργοί ἐσμεν τῆς χαρᾶς ὑμῶν· τῇ γὰρ πίστει ἐστήκατε. Ἐκρινα δὲ ἐμαυτῷ τούτῳ, τὸ μὴ πάλιν ἐν λύπῃ ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς. Εἰ γὰρ ἐγὼ λύπω ὑμᾶς, καὶ τίς ἐστιν ὁ εὐφραίνων με εἰ μὴ ὁ λυπούμενος ἐξ ἐμοῦ; καὶ ἔγραψα ὑμῖν τοῦτο αὐτό, ἵνα μὴ ἐλθῶν λύπην ἔχω, ἀφ' ὧν ἔδει με χαίρειν, πεποιθῶς ἐπὶ πάντας ὑμᾶς, ὅτι ἡ ἐμὴ χαρὰ πάντων ὑμῶν ἐστιν. Ἐκ γὰρ πολλῆς θλίψεως καὶ συνοχῆς καρδίας ἔγραψα ὑμῖν διὰ πολλῶν δακρύων, οὐχ ἵνα λυπηθῆτε, ἀλλὰ τὴν ἀγάπην ἵνα γυῶτε ἦν ἔχω περισσοτέρως εἰς ὑμᾶς.

Ἀλληλούϊα. Ἡχος πλ. α'

Τὰ ἐλέη σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ἄσσομαι.

Στίχ. Ότι εἴπας· Εἰς τὸν αἰῶνα ἔλεος οἰκοδομηθήσεται.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΙΕ΄, ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 2:11-16

Ἄδελφοί, ὅτε ἥλθεν Πέτρος εἰς Ἀντιόχειαν, κατὰ πρόσωπον αὐτῷ ἀντέστην, ὅτι κατεγνωσμένος ἦν. Πρὸ τοῦ γὰρ ἐλθεῖν τινας ἀπὸ Ἰακώβου μετὰ τῶν ἔθνων συνήσθιεν· ὅτε δὲ ἥλθον, ὑπέστελλεν καὶ ἀφώριζεν ἑαυτόν, φοβούμενος τοὺς ἐκ περιτομῆς. Καὶ συνυπεκρίθησαν αὐτῷ καὶ οἱ λοιποὶ Ἰουδαῖοι, ὡστε καὶ Βαρινάβας συναπήχθη αὐτῶν τῇ ὑποκρίσει. Άλλ' ὅτε εἶδον ὅτι οὐκ ὁρθοποδοῦσι πρὸς τὴν ἀλήθειαν τοῦ Εὐαγγελίου, εἴπον τῷ Κηφᾷ ἐμπροσθεν πάντων. Εἰ σὺ Ἰουδαῖος ὑπάρχων ἐθνικῶς ζῆς καὶ οὐκ Ἰουδαϊκός, τί τὰ ἔθνη ἀναγκάζεις Ἰουδαΐζειν; Ἡμεῖς φύσει Ἰουδαῖοι καὶ οὐκ ἐξ ἔθνων ἀμαρτωλοί, εἰδότες δὲ ὅτι οὐ δικαιοῦται ἄνθρωπος ἐξ ἔργων ιδόμου ἐὰν μὴ διὰ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ· καὶ ἡμεῖς εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν ἐπιστεύσαμεν, ἵνα δικαιωθῶμεν ἐκ πίστεως Χριστοῦ καὶ οὐκ ἐξ ἔργων ιδόμου, διότι οὐ δικαιωθήσεται ἐξ ἔργων ιδόμου πᾶσα σάρξ.

ΤΡΙΤΗ ΙΕ΄, ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 2:21; 3:1-7

Ἄδελφοί, οὓς ἀθετῶ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ· εἰ γὰρ διὰ ιδόμου δικαιοσύνην, ἄρα Χριστὸς δωρεὰν ἀπέθανεν. Ω ἀνόητοι Γαλάται, τίς ὑμᾶς ἐβάσκανε τῇ ἀλήθειᾳ μὴ πειθεσθαι, οἵς κατ' ὁφθαλμοὺς Ἰησοῦς Χριστὸς προεγράψῃ ἐσταυρωμένος; Τοῦτο μόνον θέλω μαθεῖν ἀφ' ὑμῶν· ἐξ ἔργων ιδόμου τὸ πιεύμα ἐλάβετε ἢ ἐξ ἀκοῆς πίστεως; οὕτως ἀνόητοί ἔστε; ἐναρξάμενοι Πιεύματι νῦν σαρκὶ ἐπιτελεῖσθε; τοσαῦτα ἐπάθετε εἰκῇ; εἰ γε καὶ εἰκῇ. Ο οὖν ἐπιχορηγῶν ὑμῖν τὸ Πιεύμα καὶ ἐνεργῶν δυνάμεις ἐν ὑμῖν ἐξ ἔργων ιδόμου ἢ ἐξ ἀκοῆς πίστεως; καθὼς Ἀβραὰμ ἐπίστευσεν τῷ Θεῷ, καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην. Γινώσκετε ἄρα ὅτι οἱ ἐκ πίστεως, οὗτοι εἰσὶ ιδοί Ἀβραάμ.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΙΕ΄, ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 3:15-22

Ἄδελφοί, κατὰ ἄνθρωπον λέγω· ὅμως ἀνθρώπου κεκυρωμένην διαθήκην οὐδεὶς ἀθετεῖ ἢ ἐπιδιατάσσεται. Τῷ δὲ Ἀβραὰμ ἐρρέθησαν αἱ ἐπαγγελίαι καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ. Οὐ λέγει· Καὶ τοῖς σπέρμασιν, ὡς ἐπὶ πολλῶν, ἀλλ' ὡς ἐφ' ἐνός. Καὶ τῷ σπέρματί σου, ὃς ἐστὶ Χριστός. Τοῦτο δὲ λέγω· διαθήκην προκεκυρωμένην ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ὁ μετὰ τετρακόσια καὶ τριάκοντα ἑταὶ γεγονός ιδόμος οὐκ ἀκυροῖ, εἰς τὸ καταρργῆσαι τὴν ἐπαγγελίαν. Εἰ γὰρ ἐκ ιδόμου ἡ κληρονομία, οὐκ ἔτι ἐξ ἐπαγγελίας; τῷ δὲ Ἀβραὰμ δι' ἐπαγγελίας κεχάρισται ὁ Θεός. Τί οὖν ὁ ιδόμος; τῶν παραβάσεων χάριν προσετέθη, ἀχρις οὐ ἐλθη τὸ σπέρμα ὡς ἐπίγγελται, διαταγεῖς δι' Ἀγγέλων ἐν χειρὶ μεσίτου. Ο δὲ μεσίτης ἐνὸς οὐκ ἔστιν· ὁ δὲ Θεὸς εἰς ἔστιν. Ο οὖν ιδόμος κατὰ τῶν ἐπαγγελιῶν τοῦ Θεοῦ; μὴ γένοιτο· εἰ γὰρ ἐδόθη ιδόμος ὁ δυνάμενος ζωοποιῆσαι, δύντως ἀν ἐκ ιδόμου ἦν ἡ δικαιοσύνη. Άλλὰ συνέκλεισεν ἡ γραφὴ τὰ πάντα ὑπὸ ἀμαρτίαιν ἵνα ἐπαγγελία ἐκ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ δοθῇ τοῖς πιστεύοντι.

ΠΕΜΠΤΗ ΙΕ΄, ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 3:23-29; 4:1-5

Ἄδελφοί, πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν ὑπὸ ιδόμου ἐφρουρούμεθα συγκλεκλεισμένοι εἰς τὴν μέλλουσαν πίστιν ἀποκαλυψθῆναι. Ωστε ὁ ιδόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονεν εἰς Χριστόν, ἵνα ἐκ πίστεως δικαιωθῶμεν· ἐλθούσης δὲ τῆς πίστεως οὐκ ἔτι ὑπὸ παιδαγωγούν ἐσμεν. Πάντες γὰρ οὐσί θεοῦ ἐστε τὰς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Όσοι γὰρ εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε· οὐκ ἔνι 'Ιουδαῖος οὐδὲ Ἑλλην, οὐκ ἔνι διοῦλος οὐδὲ ἐλεύθερος, οὐκ ἔνι ἄρσεν καὶ θῆλυ· πάντες γὰρ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Εἰ δὲ ὑμεῖς Χριστοῦ, ἄρα τοῦ Ἀβραάμ σπέρμα ἐστέ, καὶ κατ' ἐπαγγελίαν κληρονόμοι. Λέγω δέ, ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ κληρονόμος ηπτιός ἐστιν, οὐδὲν διαφέρει δούλου, κύριος πάντων ὧν, ἀλλὰ ὑπὸ ἐπιτρόπους ἐστὶν καὶ οἰκονόμους ἄχρι τῆς προθεσμίας τοῦ πατρός. Οὐτώς καὶ ἡμεῖς οὐπιοι, ὑπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου ἥμεν δεδουλωμένοι· δτε δὲ ἥλθεν τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς

τὸν νίὸν αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ γυναικός, γενόμενον ὑπὸ νόμου, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμου ἔξαγοράσῃ, ἵνα τὴν νίοθεσίαν ἀπολάβωμεν.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΙΕ΄, ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 4:8-21

Ἄδελφοί, τότε μὲν οὐκ εἰδότες Θεὸν ἔδουλεύσατε τοῖς μὴ φύσει οὖσι θεοῖς· ιῦν δὲ γρῦντες Θεόν, μᾶλλον δὲ γνωσθέντες ὑπὸ Θεοῦ, πῶς ἐπιστρέψετε πάλιν ἐπὶ τὰ ἀσθενῆ καὶ πτωχὰ στοιχεῖα, οἵς πάλιν ἄνωθεν δουλεύειν θέλετε; ἡμέρας παρατηρεῖσθε καὶ μῆνας καὶ καιρούς καὶ ἐνιαυτούς. Φοβοῦμαι ὑμᾶς μῆπως εἰκῇ κεκοπίακα εἰς ὑμᾶς. Γίνεσθε ὡς ἔγω, ὅτι καύα ὡς ὑμεῖς· ἀδελφοί, δέοματα ὑμῶν. οὐδέν με ἡδικήσατε· οἴδατε δὲ ὅτι δι' ἀσθένειαν τῆς σαρκὸς εὐηγγελισάμην ὑμῖν τὸ πρότερον· καὶ τὸν πειρασμὸν μου τὸν ἐν τῇ σαρκὶ μου οὐκ ἔξουθενήσατε οὐδὲ ἔξεπτύσατε, ἀλλὰ ὡς ἄγγελον Θεοῦ ἐδέξασθε με, ὡς Χριστὸν Ἰησοῦν. Τίς οὖν ἦν ὁ μακαρισμὸς ὑμῶν; μαρτυρῶ γὰρ ὑμῖν ὅτι εἰ δυνατὸν τοὺς ὄφθαλμοὺς ὑμῶν ἔξορύζαντες ἀνέδωκατε μοι. Ωστε ἔχθρὸς ὑμῶν γέγονα ἀληθεύων ὑμῖν; Ζηλοῦσιν ὑμᾶς οὐ καλῶς, ἀλλὰ ἐκκλεῖσαν ὑμᾶς θέλουσιν, ἵνα αὐτοὺς ζηλοῦντε. Καλὸν δὲ ζηλοῦσθαι ἐν καλῷ πάντοτε, καὶ μὴ μόνον ἐν τῷ παρεῖναι με πρὸς ὑμᾶς, τεκνία μου, οὓς πάλιν ὡδίνω ἄχρις οὗ μορφωθῇ Χριστὸς ἐν ὑμῖν· ἥθελον δὲ παρεῖναι πρὸς ὑμᾶς ἄρτι, καὶ ἀλλάξαι τὴν φωνὴν μου, ὅτι ἀποροῦμαται ἐν ὑμῖν. Λέγετέ μοι, οἱ ὑπὸ νόμου θέλοντες εἶναι, τὸν νόμον οὐκ ἀκούετε;

ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΙΕ΄, ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Κορινθίους Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα α' 4:17-21; 5:1-5

Ἄδελφοί, διὰ τοῦτο ἐπεμψα ὑμῖν Τιμόθεον, ὃς ἐστι τέκνον ἀγαπητὸν καὶ πιστὸν ἐν Κυρίῳ, δος ὑμᾶς ἀναμυῆσει τὰς ὁδοὺς μου τὰς ἐν Χριστῷ, καθὼς πανταχοῦ ἐν πάσῃ Ἐκκλησίᾳ διδάσκω. Ός μὴ ἐρχομένου δέ μου πρὸς ὑμᾶς ἐφυσιωθησάν τινες· ἐλένουμαι δὲ ταχέως πρὸς ὑμᾶς, ἔαν καὶ Κύριος θελήσῃ, καὶ γνώσομαι οὐ τὸν λόγον τῶν πεφυσιωμένων ἀλλὰ τὴν δύναμιν οὐ γάρ ἐν λόγῳ ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ἀλλ' ἐν δυνάμει. Τί θέλετε; ἐν ράβδῳ ἔλθω πρὸς ὑμᾶς, ἢ ἐν ἀγάπῃ πινεύματι τε πράστης; Ὁλως ἀκούεται ἐν ὑμῖν πορνεία, καὶ τοιαύτη πορνεία ἡτοις οὐδὲ ἐν τοῖς ἔθεσιν ὄντος ἀκούεται, ὥστε γνωστά τινα τοῦ πατρὸς ἔχειν. Καὶ ὑμεῖς πεφυσιωμένοι ἔστε, καὶ οὐχὶ μᾶλλον ἐπειθησατε; ἵνα ἀρθῇ ἐκ μέσου ὑμῶν ὃ τὸ ἔργον τοῦτο ποιήσας; ἐγὼ μὲν γάρ, ἀπὸν τῷ σώματι, παρὼν δὲ τῷ πινεύματι, ἥδη κέκρικα ὡς παρὼν τὸν οὕτω τοῦτο κατεργασάμενον ἐν τῷ ὄντόματι τοῦ Κυρίου ὑμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, συναχθέντων ὑμῶν καὶ τοῦ ἐμοῦ πινεύματος σὸν τῇ δυνάμει τοῦ Κυρίου ὑμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, παραδοῦναι τὸν τοιούτον τῷ Σατανᾷ εἰς ὅλεθρον τῆς σαρκός, ἵνα τὸ πινεύμα σωθῇ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΕ΄, ΕΩΘΙΝΟΝ Δ'

Προκείμενον. Ἡχος πλ. β'

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Στίχ. Πρὸς σέ, Κύριε, κεκράξομαι ὁ Θεός μου.

Πρὸς Κορινθίους Β΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 4:6-15

Ἄδελφοί, ὁ Θεὸς ὁ εἰπών, ἐκ σκότους φῶς λάμψαι, ὁ ἔλαφησεν ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν πρὸς φωτισμὸν τῆς γνώσεως τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ ἐν προσώπῳ Χριστοῦ. Ἐχομεν δὲ τὸν θησαυρὸν τοῦτον ἐν ὀστρακίνοις σκεύεσιν, ἵνα ἡ ὑπερβολὴ τῆς δυνάμεως ἡ τοῦ Θεοῦ καὶ μὴ ἐξ ὑμῶν ἐν παντὶ θιλβόμενοι ἀλλ' οὐ στενοχωρούμενοι, ἀποροῦμενοι ἀλλ' οὐκ ἐξαπορούμενοι, διωκόμενοι ἀλλ' οὐκ ἐγκαταλειπόμενοι, καταβαλλόμενοι ἀλλ' οὐκ ἀπολλύμενοι, πάντοτε τὴν νέκρωσιν τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι περιφέροντες, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι ὑμῶν φανερωθῇ. Αεὶ γὰρ ἡμεῖς οἱ ζῶντες εἰς θάνατον παραδιδόμεθα διὰ Ἰησοῦν, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ φανερωθῇ ἐν τῇ θυητῇ σαρκὶ ὑμῶν. Ὡστε ὁ θάνατος ἐν ὑμῖν ἐνεργεῖται, ἡ δὲ ζωὴ ἐν ὑμῖν. Ἐχοντες δὲ τὸ αὐτὸν πινεῦμα τῆς πίστεως, κατὰ τὸ γεγραμμένον, Ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα, καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν, διὸ καὶ λαλοῦμεν, εἰδότες ὅτι ὁ ἐγείρας τὸν Κύριον Ἰησοῦν καὶ ὑμᾶς σὺν Ἰησοῦ ἐγερεῖ καὶ παραστήσει σὸν ὑμῖν. Τὰ γὰρ πάντα δι' ὑμᾶς, ἵνα ἡ χάρις πλεονάσσασα διὰ τῶν πλειόνων τὴν εὐχαριστίαν περισσεύσῃ εἰς τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ.

Αλληλούϊα. Ἡχος πλ. β'

Ο κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ Ὅψιστου, ἐν σκέπῃ τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ αὐλισθήσεται.

Στίχ. Τρεῖς τῷ Κυρίῳ· ἀντιλήπτωρ μου εἰ.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΙΣΤ΄, ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 4:28-31; 5:1-10

Ἄδελφοί, ὑμεῖς, κατὰ Ἰσαὰκ ἐπαγγελίας τέκνα ἐσμέν. Ἀλλ' ὡσπερ τότε ὁ κατὰ σάρκα γεννηθεὶς ἐδίωκεν τὸν κατὰ πινεῦμα, οὐτως καὶ ιῦν. Ἀλλὰ τί λέγει ἡ γραφή; Ἔκβαλε τὴν παιδίσκην καὶ τὸν οὐδὸν αὐτῆς· οὐ γάρ μὴ κληρονομήσῃ ὁ οὐδὸς τῆς παιδίσκης μετὰ τοῦ οὐδοῦ τῆς ἐλευθέρας. Ἀρα, ἀδελφοί, οὐκ ἐσμέν της παιδίσκης τέκνα ἀλλὰ τῆς ἐλευθέρας. Τῇ ἐλευθερίᾳ οὖν ἡ Χριστὸς ὑμᾶς ἡλευθέρωσε, στήκετε οὖν καὶ μὴ πάλιν ζυγῷ δουλείας ἐνέχεσθε. Ἰδε ἐγὼ Παύλος λέγω ὑμῖν ὅτι ἐὰν πειτέμησθε, Χριστὸς ὑμᾶς οὐδὲν ὠφελήσει. Μαρτύρομαι δὲ πάλιν παυτὶ ἀνθρώπῳ περιτεμομένῳ, ὅτι ὁ φειλέτης ἐστὶν ὅλον τὸν οὐρόν ποιῆσαι. Κατηργήθητε ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ οἵτινες ἐν οὐράνῳ δικαιοῦσθε. Ἡμεῖς γὰρ πινεύματι ἐπίστεως ἐλπίδα δικαιοσύνης ἀπεκδεχόμεθα. Ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ οὐτε πειτέμητι τις ισχύει οὐτε ἀκροβυστία, ἀλλὰ πίστης δι' ἀγάπης ἐνεργούμενη. Ἐτρέχετε καλῶς. τίς ὑμᾶς ἀνέκοψεν τῇ ἀληθείᾳ μὴ πείθεσθαι; ή πεισμονὴ οὐκ ἐκ τοῦ καλοῦντος ὑμᾶς. Μικρὰ ζύμη ὅλον τὸ φύραμα ζυμοῖ. Ἐγὼ πέποιθα εἰς ὑμᾶς ἐν Κυρίῳ ὅτι οὐδὲν ἀλλο φρονήσετε· ὁ δὲ ταράσσων ὑμᾶς βαστάσει τὸ κρῖμα, ὅστις ἀν ἦ.

ΤΡΙΤΗ ΙΣΤ΄, ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 5:11-21

Ἄδελφοί, εἰ πειτομὴν ἔτι κηρύσσω, τί ἔτι διώκομαι; ἄρα κατήργηται τὸ σκάνδαλον τοῦ Σταυροῦ. Ὁφελον, καὶ ἀποκόψονται οἱ ἀναστατοῦντες ὑμᾶς. Ὕμεις γὰρ ἐπ' ἐλευθερίᾳ ἐκλήθητε, ἀδελφοί· μόνον μὴ τὴν ἐλευθερίαν εἰς ἀφορμὴν τῇ σαρκὶ, ἀλλὰ διὰ τῆς ἀγάπης δουλεύετε ἀλλήλοις. Ὁ γὰρ πᾶς οὐρός ἐν ἐνὶ λόγῳ πληροῦνται, ἐν τῷ Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν. Εἰ δὲ ἀλλήλους δάκνετε καὶ κατεσθίετε, βλέπετε μὴ ὑπ' ἀλλήλων ἀναλωθῆτε. Λέγω δέ, πινεύματι πειταπεῖτε καὶ ἐπιθυμίαν σαρκὸς οὐ μὴ τελέσητε. Ἡ γὰρ σὰρξ ἐπιθυμεῖ κατὰ τοῦ Πινεύματος, τὸ δὲ Πινεῦμα κατὰ τῆς σαρκός· ταῦτα γὰρ ἀντίκειται ἀλλήλοις, ἵνα μὴ, ἀ εὖ θέλητε ταῦτα ποιῆσε. Εἰ δὲ Πινεύματι ἀγεσθε, οὐκ ἐστὲ ὑπὸ οὐρόν. Φανερά δέ ἐστιν τὰ ἔργα τῆς σαρκός· ἀτινά ἐστι μοιχεία, πορνεία, ἀκαθαρσία, ἀσέλγεια, εἰδωλολατρία, φαρμακεία, ἔχθραι, ἔρεις, ζῆλοι, θυμοί, ἐριθεῖαι, διχοστασίαι, αἰρέσεις, φθόνοι, φόνοι,

μέθαι, κῶμοι, καὶ τὰ ὅμοια τούτοις, ἀ προλέγω ὑμῖν καθὼς καὶ προεῖπον, ὅτι οἱ τὰ τοιαῦτα πράσσουντες βασιλείαν Θεοῦ οὐ κληρονομήσουσιν.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΙΣΤ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 6:2-10

Ἄδελφοί, ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε, καὶ οὕτως ἀναπληρώσατε τὸν ιόντον τοῦ Χριστοῦ. Εἰ γὰρ δοκεῖ τις εἶναι τι μηδὲν ὄν, ἔαυτὸν φρειναπατᾶ· τὸ δὲ ἔργον ἔαυτοῦ δοκιμαζέτω ἔκαστος, καὶ τότε εἰς ἔαυτὸν μόνον τὸ καύχημα ἔξει καὶ οὐκ εἰς τὸν ἔτερον· ἔκαστος γάρ τὸ ἴδιον φρότιν βαστάζεται. Κοινωνεῖτω δὲ ὁ κατηχοῦμενος τὸν λόγον τῷ κατηχοῦντι ἐν πάσιν ἀγαθοῖς. Μὴ πλανᾶσθε, Θεὸς οὐ μυκτηρίζεται· ὃ γὰρ ἐὰν σπείρῃ ἄνθρωπος, τοῦτο καὶ θερίσει· ὅτι τὰ σπείρων εἰς τὴν σάρκα ἔαυτοῦ ἐκ τῆς σαρκὸς θερίσει φθοράν· ὃ δὲ σπείρων εἰς τὸ Πνεῦμα ἐκ τοῦ Πνεύματος θερίσει ζῶντας αἰώνιον. Τὸ δὲ καλὸν ποιοῦντες μὴ ἐκκακῶμεν· καὶ ωρᾶ γὰρ ἵδιῳ θερίσομεν μὴ ἐκλυόμενοι. Ἄρα οὖν ὡς καιρὸν ἔχομεν, ἔργαζόμεθα τὸ ἀγαθὸν πρὸς πάντας, μάλιστα δὲ πρὸς τοὺς οἰκείους τῆς πίστεως.

ΠΕΜΠΤΗ ΙΣΤ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 1:1-9

Παῦλος, ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ θελήματος Θεοῦ τοῖς ἀγίοις τοῖς οὖσιν ἐν Ἐφέσω καὶ πιστοῖς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνῃ ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ Πατήρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ εὐλογήσας ἡμᾶς ἐν πάσῃ εὐλογίᾳ πιενυματικῇ ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ἐν Χριστῷ· καθὼς ἔξελέξατο ἡμᾶς ἐν αὐτῷ πρὸς καταβολῆς κόσμου, εἴναι ἡμᾶς ἀγίους καὶ ἀμώμους κατενώπιον αὐτοῦ ἐν ἀγάπῃ· προορίσας ἡμᾶς εἰς νίοθεσίαν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς αὐτόν, κατὰ τὴν εὐδοκίαν τοῦ θελήματος αὐτοῦ, εἰς ἐπανιον δόξης τῆς χάριτος αὐτοῦ, ἐν ᾧ ἐχαρίτωσεν ἡμᾶς ἐν τῷ ἡγαπημένῳ· ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν ἀπολύτρωσιν διὰ τοῦ αἵματος αὐτοῦ, τὴν ἀφεσιν τῶν παραπτωμάτων, κατὰ τὸν πλοῦτον τῆς χάριτος αὐτοῦ, ἥς ἐπερίσσευσεν εἰς ἡμᾶς ἐν πάσῃ σοφίᾳ καὶ φρονήσει γνωρίσας ὑμῖν τὸ μυστήριον τοῦ θελήματος αὐτοῦ, κατὰ τὴν εὐδοκίαν αὐτοῦ.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΙΣΤ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 1:7-17

Ἄδελφοί, ἔχομεν τὴν ἀπολύτρωσιν διὰ τὸ αἷματος τοῦ Χριστοῦ, τὴν ἀφεσιν τῶν παραπτωμάτων, κατὰ τὸν πλοῦτον τῆς χάριτος αὐτοῦ, ἥς ἐπερίσσευσεν εἰς ἡμᾶς ἐν πάσῃ σοφίᾳ καὶ φρονήσει, γνωρίσας ὑμῖν ὁ Θεὸς τὸ μυστήριον τοῦ θελήματος αὐτοῦ, κατὰ τὴν εὐδοκίαν αὐτοῦ ἦν προθέτεο ἐν αὐτῷ· εἰς οἰκονομίαν τοῦ πληρώματος τῶν καιρῶν, ἀνακεφαλαιώσασθαι τὰ πάντα ἐν τῷ Χριστῷ, τὰ τε ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς· ἐν αὐτῷ, ἐν ᾧ καὶ ἐκληρώθημεν, προορισθέντες κατὰ πρόθεσιν τοῦ τὰ πάντα ἐνεργοῦντος, κατὰ τὴν βουλὴν τοῦ θελήματος αὐτοῦ, εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς εἰς ἔπαινον τῆς δόξης αὐτοῦ τοὺς προηλπικότας ἐν τῷ Χριστῷ· ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς ἀκούσαντες τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, τὸ Εὐαγγέλιον τῆς σωτηρίας ὑμῶν· ἐν ᾧ καὶ πιστεύσαντες ἐσφραγίσθητε τῷ πιενύματι τῆς ἐπαγγελίας τῷ ἀγίῳ, ὃς ἐστιν ἀρραβών τῆς κληρονομίας ἡμῶν, εἰς ἀπολύτρωσιν τῆς περιποίησεως, εἰς ἔπαινον τῆς δόξης αὐτοῦ. Διὰ τοῦτο κάγω, ἀκούσας τὴν καθ' ὑμᾶς πίστιν ἐν τῷ Κυρίῳ Ἰησοῦ καὶ τὴν ἀγάπην τὴν εἰς πάντας τοὺς ἀγίους, οὐ παύομαι εὐχαριστῶν ὑπὲρ ὑμῶν μνείαν ποιούμενος ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου, ἵνα ὁ Θεὸς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ Πατήρ τῆς δόξης, δῶν ὑμῖν πνεῦμα σοφίας καὶ ἀποκαλύψεως ἐν ἐπιγνώσει αὐτοῦ.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΙΣΤ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Κορινθίους Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 10:23-28

Ἄδελφοί, πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει. Πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐ πάντα οἰκοδομεῖ. Μηδεὶς τὸ ἔαυτοῦ ζητεῖτο ἀλλὰ τὸ τοῦ ἔτερον ἔκαστος. Πᾶν τὸ ἐν μακέλλῳ πωλούμενον ἐσθίετε, μηδὲν ἀνακρίνοντες διὰ τὴν συνείδησιν, τοῦ γὰρ Κυρίου ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς. Εἴ τις καλεῖ ὑμᾶς τῶν ἀπίστων καὶ θέλετε πορεύεσθαι, πᾶν τὸ παρατιθέμενον ὑμῖν ἐσθίετε μηδὲν ἀνακρίνοντες διὰ τὴν συνείδησιν; Ἐάν δέ τις ὑμῖν εἴπῃ· Τοῦτο εἰδωλόθυτόν ἐστι· μὴ ἐσθίετε δι' ἐκεῖνον τὸν μηνύσαντα καὶ τὴν συνείδησιν· ἔάν δέ τις ὑμῖν εἴπῃ· τοῦτο εἰδωλόθυτόν ἐστι· μὴ ἐσθίετε δι' ἐκεῖνον τὸν μηνύσαντα καὶ τὴν συνείδησιν τοῦ γὰρ Κυρίου ἡ γῆ, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΣΤ', ΕΩΘΙΝΟΝ Ε'

Προκείμενον. Ἡχος βαρύς

Κύριος ἰσχὺν τῷ λαῷ αὐτοῦ δῶσει.

Στίχ. Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ ψιλὸν Θεοῦ, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν καὶ τιμήν.

Πρὸς Κορινθίους Β' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 6:1-10

Ἄδελφοί, συνεργοῦντες παρακαλοῦμεν, μὴ εἰς κενὸν τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ δέξασθαι ὑμᾶς. Λέγει γάρ· Καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουοσά σου καὶ ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἔβοήθησά σοι· ἵδιον ιδού καιρὸς εὐπρόσδεκτος· ἵδιον ιδού ἡμέρα σωτηρίας. Μηδεμίαν ἐν μηδενὶ διδόντες προσκοπήν, ἵνα μὴ μωμῆθῇ ἡ διακονία, ἀλλ' ἐν παντὶ συνιτσῶντες ἐσαυτοὺς ὡς Θεοῦ διάκονοι, ἐν ὑπομονῇ πολλῇ, ἐν θλίψειν, ἐν ἀνάγκαις, ἐν στενοχωρίαις, ἐν πληγαῖς, ἐν φυλακαῖς, ἐν ἀκαταστασίαις, ἐν κόποις, ἐν ἀγρυπνίαις, ἐν νηστείαις, ἐν ἀγνότητι, ἐν γνώσει, ἐν μακροθυμίᾳ, ἐν χρηστότητι, ἐν Πιενύματι ἀγίῳ, ἐν ἀγάπῃ ἀνύποκρίτω, ἐν λόγῳ ἀληθείας, ἐν δύναμει Θεοῦ· διὰ τῶν ὅπλων τῆς δικαιοσύνης τῶν δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν, διὰ δόξης καὶ ἀτιμίας, διὰ δυσφημίας καὶ εὐφημίας· ὡς πλάνοι καὶ ἀληθεῖς, ὡς ἀγνοούμενοι καὶ ἐπιγινωσκόμενοι, ὡς ἀποθυμήσκοντες καὶ ἰδού ζῶμεν, ὡς παιδευόμενοι καὶ μὴ θανατούμενοι, ὡς λυπούμενοι ἀεὶ δὲ χαίροντες, ὡς πτωχοὶ πολλοὶ δὲ πλούτιζοντες, ὡς μηδὲν ἔχοντες καὶ πάντα κατέχοντες.

Αλληλούϊα. Ἡχος βαρύς

Ἀγαθὸν τῷ ἔξιμοιογείσθαι τῷ Κυρίῳ.

Στίχ. Τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωὶ τὸ ἔλεος σου, καὶ τὴν ἀληθειάν σου κατὰ νύκτα.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΙΖ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 1:22-23;2:1-3

Ἄδελφοί, πάντα οὐπέταξεν ὁ Θεὸς ὑπὸ τοὺς πόδας τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ, καὶ αὐτὸν ἔδωκεν κεφαλὴν ὑπὲρ πάντα τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἣτις ἐστὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ, τὸ πλήρωμα τοῦ τὰ πάντα ἐν πᾶσιν πληρωμένου. Καὶ ὑμᾶς ὄντας νεκροὺς τοῖς παραπτώμασιν καὶ ταῖς ἀμαρτίαις ὑμῶν, ἐν αἷς ποτε περιεπατήσατε κατὰ τὸν αἰώνα τοῦ κόσμου τούτου, κατὰ τὸν ἀρχοντα τῆς ἔξουσίας τοῦ ἀέρος, τοῦ πιενύματος τοῦ ιδού εὐεργοῦντος ἐν τοῖς υἱοῖς τῆς ἀπειθείας· ἐν οἷς καὶ ἡμεῖς

πάντες ἀνεστράφημέν, ποτε, ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς σαρκὸς ἡμῶν, ποιοῦντες τὰ θελήματα τῆς σαρκὸς καὶ τῶν διανοιῶν, καὶ ἥμεν τέκνα φύσει ὄργης ὡς καὶ οἱ λοιποί.

ΤΡΙΤΗ ΙΖ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 2:19-22;3:1-7

Ἄδελφοί, οὐκέτι ἔστε ξένοι καὶ πάροικοι, ἀλλὰ ἔστε συμπολῖται τῶν ἀγίων καὶ οἰκεῖοι τοῦ Θεοῦ, ἐποικοδομηθέντες ἐπὶ τῷ θεμελίῳ τῶν Ἀποστόλων καὶ τῶν Προφητῶν, ὅντος ἀκρογνωνιαίου αὐτοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ, ἐν ᾧ πᾶσα ἡ οἰκοδομὴ συναρμολογουμένη αὖξει εἰς οὐαδὸν ἄγιον ἐν Κυρίῳ· ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς συνοικοδομηθέσθε εἰς κατοικητήριον τοῦ Θεοῦ ἐν Πνεύματος. Τούτου χάριτος τοῦ Θεοῦ τῆς δοθείσας μοι εἰς ὑμᾶς, ὅτι κατὰ ἀποκάλυψιν ἐγνωρίσει μοι τὸ μυστήριον, καθὼς περιέγραψα ἐν ὀλίγῳ, πρὸς ὃ δύνασθε ἀναγινώσκοντες νοῆσαι τὴν σύνεσίν μου ἐν τῷ μυστηρίῳ τοῦ Χριστοῦ· ὃ ἔτεραις γενεαῖς οὐκ ἐγνωρίσθη τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων ὡς οὐν ἀπέκαλυφθη τοῖς ἀγίοις ἀποστόλοις αὐτοῦ καὶ προφήταις ἐν Πνεύματι· εἴναι τὰ ἔθνη συγκλητονόμα καὶ σύσσωμα καὶ συμμέτοχα τῆς ἐπαγγελίας ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τοῦ Εὐαγγελίου, οὗ ἐγενόμην διάκονος, κατὰ τὴν δωρεάν τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ τὴν δοθείσαν μοι, κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΙΖ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 3:8-21

Ἄδελφοί, ἐμοὶ τῷ ἐλαχιστοτέρῳ πάντων ἀγίων ἔδοθή ἡ χάρις αὕτη, ἐν τοῖς ἔθνεσιν εὐαγγελίσασθαι τὸν ἀνεξιχνίαστον πλοῦτον τοῦ Χριστοῦ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ φωτίσαι πάντας, τίς ἡ οἰκουμενία τοῦ μυστηρίου τοῦ ἀποκεκρυμμένου ἀπὸ τῶν αἰώνων ἐν τῷ Θεῷ, τῷ τὰ πάντα κτίσαντι διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ· ἵνα γνωρισθῇ οὐν ταῖς ἀρχαῖς καὶ ταῖς ἔξουσίαις ἐν τοῖς ἐπουρανίοις, διὰ τῆς Ἐκκλησίας, ἡ πολυνοίκιλος σοφία τοῦ Θεοῦ, κατὰ πρόθεσιν τῶν αἰώνων ἦν ἐποίησεν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν· ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν παρρησίαν καὶ τὴν προσαγωγὴν ἐν πεποιθήσει διὰ τῆς πίστεως αὐτοῦ. Διὸ αἰτοῦμαι μὴ ἐκκακεῖν ἐν ταῖς θλίψεσιν μου ὑπὲρ ὑμῶν, ἢτις ἔστι δόξα ὑμῶν. Τούτου χάριτος κάμπτω τὰ γόνατά μου πρὸς τὸν Πατέρα Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐξ οὗ πᾶσα πατριὰ ἐν οὐρανοῖς καὶ ἐπὶ γῆς ὄνυμάζεται, ἵνα δώρη ὑμῖν κατὰ τὸν πλοῦτον τῆς δόξης αὐτοῦ, δυνάμει κραταυθῆναι διὰ τοῦ Πνεύματος αὐτοῦ εἰς τὸν ἔσω ἀνθρώπων· κατοικῆσαι τὸν Χριστὸν διὰ τῆς πίστεως ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἐν ἀγάπῃ ἐρριζωμένοι καὶ τεθεμελιωμένοι, ἵνα ἔξισχύσητε καταλαβέσθαι σὺν πᾶσι τοῖς ἀγίοις τί τὸ πλάτος καὶ μῆκος καὶ βάθος καὶ ψυχογνῶνται τε τὴν ὑπερβάλλουσαν τῆς γνώσεως ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ, ἵνα πληρωθῆτε εἰς πᾶν τὸ πλήρωμα τοῦ Θεοῦ. Τῷ δὲ δυναμένῳ ὑπὲρ πάντα ποιῆσαι ὑπερεκπερισσοῦ, ὃν αἰτούμεθα ἡ νοοῦμεν, κατὰ τὴν δύναμιν τὴν ἐνεργουμένην ἐν ἡμῖν, αὐτῷ ἡ δόξα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ εἰς πάσας τὰς γενεαῖς τοῦ αἰώνος τῶν αἰώνων· ἀμήν.

ΠΕΜΠΤΗ ΙΖ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 4:14-17

Ἄδελφοί, μηκέτι ὁμεν νήπιοι, κλυδωνιζόμενοι καὶ περιφερόμενοι παντὶ ἀνέμῳ τῆς διδασκαλίας ἐν τῇ κυβείᾳ τῶν ἀνθρώπων, ἐν πανουργίᾳ πρὸς τὴν μεθοδείαν τῆς πλάνης· ἀλληθεύοντες δὲ ἐν ἀγάπῃ αὐξήσωμεν εἰς αὐτὸν τὰ πάντα, ὃς ἔστιν ἡ κεφαλή, ὁ Χριστός. Ἐξ οὗ πᾶν τὸ σῶμα συναρμολογούμενον καὶ συμβιβαζόμενον διὰ πάσης ἀφῆς τῆς ἐπιχορηγίας κατ' ἐνέργειαν ἐν μέτρῳ ἐνδὸς ἔκαστου μέρους τὴν αὔξησιν τοῦ σώματος ποιεῖται εἰς οἰκοδομὴν ἔσωντος ἐν ἀγάπῃ. Τοῦτο οὖν λέγω καὶ μαρτύρομαι ἐν Κυρίῳ, μηκέτι ὑμᾶς περιπατεῖν καθὼς καὶ τὰ ἔθνη περιπατεῖν ματαιότητι τοῦ νοὸς αὐτῶν.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΙΖ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 4:17-25

Ἄδελφοί, τοῦτο λέγω καὶ μαρτύρομαι ἐν Κυρίῳ, μηκέτι ὑμᾶς περιπατεῖν καθὼς καὶ τὰ ἔθνη περιπατεῖν ἐν ματαιότητι τοῦ νοὸς αὐτῶν, ἐσκοτισμένοι τῇ διανοίᾳ ὄντες, ἀπηλλοτριωμένοι τῆς ζωῆς τοῦ Θεοῦ, διὰ τὴν ἄγνοιαν τὴν οὖσαν ἐν αὐτοῖς, διὰ τὴν πώρωσιν τῆς καρδίας αὐτῶν, οἵτινες ἀπηλλγηκότες ἔσωτον παρέδωκαν τῇ ἀσελγείᾳ εἰς ἐργασίαν ἀκαθαρσίας πάσης ἐν πλεονεξίᾳ. Ὅμεις δὲ οὐχ οὔτως ἐμάθετε τὸν Χριστόν, εἰ γε αὐτὸν ἡκούσατε καὶ ἐν αὐτῷ ἐδιδάχθητε, καθὼς ἔστιν ἀλήθεια ἐν τῷ Ἰησοῦ, ἀποθέσθαι ὑμᾶς κατὰ τὴν προτέραν ἀναστροφὴν τὸν παλαιὸν ἀνθρώπον τὸν φειρόμενον κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τῆς ἀπάτης, ἀνανεῳσθαι δὲ τῷ πιεύματι τοῦ νοὸς ὑμῶν, καὶ ἐνδύσασθαι τὸν καινὸν ἀνθρώπον τὸν κατὰ Θεὸν κτισθέντα ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ὀστότητι τῆς ἀληθείας. Διὸ ἀποθέμενοι τὸ ψεῦδος, λαλεῖτε ἀλήθειαν.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΙΖ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Κορινθίους Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 14:20-25

Ἄδελφοί, μὴ παιδία γίνεσθε ταῖς φρεσίν, ἀλλὰ τῇ κακίᾳ ιητηπάζετε, ταῖς δὲ φρεσὶ τέλειοι γίνεσθε. Ἐν τῷ ιόμω φεγγαπταὶ· ὅτι 'Ἐν ἐτερογλώσσοις καὶ ἐν χείλεσιν ἐτέρων λαλήσω τῷ λαῷ τούτῳ, καὶ οὐδὲ' οὕτως εἰσακούσονταί μου, λέγει Κύριος. Ὄστε αἱ γλῶσσαι εἰς σπημένην εἰσιν οὐ τοῖς πιστεύοντις ἀλλὰ τοῖς ἀπίστοις, ἡ δὲ προφητεία οὐ τοῖς ἀπίστοις ἀλλὰ τοῖς πιστεύοντιν. 'Ἐὰν οὖν συνέλθῃ ἡ Ἐκκλησία ὅλη ἐπὶ τὸ αὐτὸν καὶ πάντες γλώσσαις λαλῶσιν, εἰσιέλθωσιν δὲ ἴδιωται ἡ ἀπίστοι, οὐκ ἐρῶσιν ὅτι μαίνεσθε; ἐὰν δὲ πάντες προφητεύωσιν, εἰσέλθῃ δέ τις ἀπίστος ἡ ἴδιωτης, ἐλέγχεται ὑπὸ πάντων, ἀνακρίνεται ὑπὸ πάντων, καὶ οὕτω τὰ κρυπτὰ τῆς καρδίας αὐτοῦ φανερὰ γίνεται, καὶ οὕτω πεσὼν ἐπὶ πρόσωπον προσκυνήσει τῷ Θεῷ, ἀπαγγέλλων ὅτι ὁ Θεὸς ὄντως ἐστι.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΖ' ΕΩΘΙΝΟΝ ΣΤ'

Προκείμενον. Ἡχος πλ. δ'

Εὔξασθε καὶ ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Στίχ. Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαϊᾳ ὁ Θεός, ἐν τῷ Ἰσραὴλ μέγα τὸ δονομα αὐτοῦ.

Πρὸς Κορινθίους Β΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 6:16-18; 7:1

Ἄδελφοί, ὑμεῖς ἔστε οὐαὸς Θεοῦ ζῶντος, καθὼς εἴπεν ὁ Θεὸς ὅτι ἐνοικήσω ἐν αὐτοῖς καὶ ἐμπεριπατήσω, καὶ ἐσομαι αὐτῶν Θεός, καὶ αὐτοὶ ἐσονταί μοι λαός. Διὸ ἐξέλθετε ἐκ μέσου αὐτῶν καὶ ἀφορίσθητε, λέγει Κύριος, καὶ ἀκαθάρτου μὴ ἄπτεσθε, κάγω εἰσδέξομαι ὑμᾶς, καὶ ἐσομαι ὑμῖν εἰς πατέρα, καὶ ὑμεῖς ἐσεσθε μοι εἰς νιοὺς καὶ θυγατέρας, λέγει Κύριος παντοκράτωρ. Ταύτας οὖν ἔχοντες τὰς ἐπαγγελίας, ἀγαπητοί, καθαρίσωμεν ἔσωτον ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, ἐπιτελοῦντες ἀγιωσύνην ἐν φόβῳ Θεοῦ.

Αλληλούϊα. Ἡχος πλ. 6'

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν.

Στίχ. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἔξιμοιογήσει.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΙΗ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 4:25-32

Ἄδελφοί, ἀποθέμενοι τὸ ψεῦδος λαλεῖτε ἀλήθειαν ἔκαστος μετὰ τοῦ πλησίον αὐτοῦ, ὅτι ἐσμὲν ἀλλήλων μέλη. Ὁργίζεοθε καὶ μᾶρτράνετε· ὁ ἥλιος μὴ ἐπιδυέτω ἐπὶ τῷ παροργιῶντι νῦμῷ, μηδὲ δίδοτε τόπον τῷ διαβόλῳ. Ὁ κλέπτων μηκέτι κλεπτέω, μᾶλλον δὲ κοπιάτω ἐργαζόμενος τὸ ἀγάθὸν ταῖς ἰδίαις χερσὶν, ἵνα ἔχῃ μεταδιδόνα τῷ χρείαν ἔχοντι. Πᾶς λόγος σαπρὸς ἐκ τοῦ στόματος νῦμῷ μὴ ἐκπορευέσθω, ἀλλὰ εἴ τις ἀγαθὸς πρὸς οἰκοδομὴν τῆς χρείας, ἵνα δῷ χάριν τοῖς ἀκούοντι. Καὶ μὴ λυπεῖτε τὸ Πνεῦμα τὸ ἄγιον τοῦ Θεοῦ, ἐν ᾧ ἐσφραγίσθητε εἰς ἡμέραν ἀπολυτρώσεως. Πᾶσα πικρία καὶ θυμὸς καὶ ὄργη καὶ κραυγὴ καὶ βλασphemία ἀρθήτω ἀφ' νῦμῷ σὺν πάσῃ κακίᾳ. Γίνεσθε εἰς ἀλλήλους χρηστοί, εὔσπλαγχνοι, χαριζόμενοι ἔαυτοῖς καθὼς καὶ ὁ Θεός ἐν Χριστῷ ἔχαρισατο ὑμῖν.

ΤΡΙΤΗ ΙΗ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 5:20-25

Ἄδελφοί, εὐχαριστεῖτε πάντοτε ὑπὲρ πάντων ἐν ὄντοτε τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τῷ Θεῷ καὶ Πατρί, ὑποτασσόμενοι ἀλλήλοις ἐν φόβῳ Χριστοῦ. Αἱ γυναῖκες τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν ὑποτάσσεσθε ὡς τῷ Κυρίῳ, ὅτι ὁ ἀνήρ ἐστι κεφαλὴ τῆς γυναικὸς ὡς καὶ ὁ Χριστὸς κεφαλὴ τῆς ἐκκλησίας, καὶ αὐτός ἐστι σωτὴρ τοῦ σώματος. Άλλ' ὥσπερ ἡ ἐκκλησία ὑποτάσσεται τῷ Χριστῷ, οὕτω καὶ αἱ γυναῖκες τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν ἐν παντί. Οἱ ἀνδρες, ἀγαπᾶτε τὰς γυναῖκας, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἡγάπησεν τὴν ἐκκλησίαν καὶ ἔαυτὸν παρέδωκεν ὑπὲρ αὐτῆς.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΙΗ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 5:25-33

Ἄδελφοί, οἱ ἀνδρες, ἀγαπᾶτε τὰς γυναῖκας, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἡγάπησεν τὴν ἐκκλησίαν καὶ ἔαυτὸν παρέδωκεν ὑπὲρ αὐτῆς, ἵνα αὐτὴν ἀγιάσῃ καθαρίσας τῷ λουτρῷ τοῦ ὄντος ἐν ῥήματι, ἵνα παραστήσῃ αὐτὴν ἔαυτῷ ἐνδοξὸν τὴν ἐκκλησίαν, μὴ ἔχουσαν σπίλουν ἢ ρύτιδα ἢ τι τῶν τοιούτων, ἀλλ' ἵνα ἡ ἀγία καὶ ἀμωμος. Οὕτως ὁφείλουσιν οἱ ἀνδρες ἀγαπᾶν τὰς ἔαυτῶν γυναῖκας ὡς τὰ ἔαυτῶν σώματα. ὁ ἀγαπῶν τὴν ἔαυτοῦ γυναῖκα ἔαυτὸν ἀγαπᾶ· οὐδεὶς γάρ ποτε τὴν ἔαυτοῦ σάρκα ἐμίσησεν, ἀλλ' ἐκτρέψει καὶ θάλπει αὐτὴν, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς τὴν ἐκκλησίαν· ὅτι μέλη ἐσμὲν τοῦ σώματος αὐτοῦ, ἐκ τῆς σαρκὸς αὐτοῦ καὶ ἐκ τῶν ὀστέων αὐτοῦ. Αντὶ τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα καὶ προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν. Τὸ μυστήριον τοῦτο μέγα ἔστιν, ἐγὼ δὲ λέγω εἰς Χριστὸν καὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν. Πλὴν καὶ ὑμεῖς οἱ καθ' ἓνα ἔκαστος τὴν ἔαυτοῦ γυναῖκα οὕτως ἀγαπάτω ως ἔαυτόν, ἢ δὲ γυνὴ ἵνα φοβῇται τὸν ἄνδρα.

ΠΕΜΠΤΗ ΙΗ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 5:33; 6:1-9

Ἄδελφοί, ἔκαστος τὴν ἔαυτοῦ γυναῖκα οὕτως ἀγαπάτω ως ἔαυτόν, ἢ δὲ γυνὴ ἵνα φοβῇται τὸν ἄνδρα. Τὰ τέκνα, ὑπακούετε τοῖς γονεῦσι νῦμῷ ἐν Κυρίῳ· τοῦτο γάρ ἐστιν δίκαιον. Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα, ἡτις ἐστὶν ἐντολὴ πρώτη ἐν ἐπαγγελίᾳ, ἵνα εὖ σοι γένηται καὶ ἔση μακροχρόνιος ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ οἱ πατέρες, μὴ παροργίζετε τὰ τέκνα ὑμῶν, ἀλλ' ἐκτρέψετε αὐτὰ ἐν παιδείᾳ καὶ νουθεσίᾳ Κυρίου. Οἱ δοῦλοι, ὑπακούετε τοῖς κυρίοις κατὰ σάρκα μετὰ φόβου καὶ τρόμου ἐν ἀπλότητι τῆς καρδίας νῦμῷ ως τῷ Χριστῷ, μὴ κατ' ὄφθαλμοδουλίαν ως ἀνθρωπάρεσκοι ἀλλ' ὡς δοῦλοι Χριστοῦ ποιοῦντες τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ἐκ ψυχῆς, μετ' εὐνοίας δουλεύοντες, ως τῷ Κυρίῳ καὶ οὐκ ἀνθρώποις, εἰδότες ὅτι ἔκαστος, δὲ ἔναν τι ποιήσῃ ἀγαθόν, τοῦτο κομιεῖται παρὰ τοῦ Κυρίου, εἴτε δοῦλος εἴτε ἐλεύθερος. Καὶ οἱ κύριοι, τὰ αὐτὰ ποιεῖτε πρὸς αὐτούς, ἀνιέντες τὴν ἀπειλήν, εἰδότες ὅτι καὶ αὐτῶν καὶ νῦμῷ ὁ Κύριος ἐστιν ἐν οὐρανοῖς, καὶ προσωπολημψία οὐκ ἔστι παρ' αὐτῷ.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΙΗ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 6:18-24

Ἄδελφοί, στήτε διὰ πάσης προσευχῆς καὶ δεήσεως προσευχόμενοι ἐν παντὶ καιρῷ ἐν Πνεύματι, καὶ εἰς τοῦτο ἀγρυπνοῦντες ἐν πάσῃ προσκαρτερήσει καὶ δεήσει περὶ πάντων τῶν ἀγίων, καὶ ὑπὲρ ἐμοῦ, ἵνα μοι δοθῇ λόγος ἐν ἀνοίξει τοῦ στόματός μου, ἐν παρρησίᾳ γνωρίσαι τὸ μυστήριον τοῦ εὐάγγελίου ὑπὲρ οὐ πρεσβεύω ἐν ἀλύσει, ἵνα ἐν αὐτῷ παρηρηστάσωμαι ως δεῖ με λαλῆσαι. Ἱνα δὲ εἰδῆτε καὶ ὑμεῖς τὰ κατ' ἐμέ, τί πράσσω, πάντα νῦμῖν γνωρίσει Τυχικὸς ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ πιστὸς διάκονος ἐν Κυρίῳ, δὲ ἐπεμψα πρὸς νῦμᾶς εἰς αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον τὴν ἔαυτον τῶν νεκρῶν. Εἰρήνη τοῖς ἀδελφοῖς καὶ ἀγάπη μετὰ πίστεως ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ή χάρις μετὰ πάντων τῶν ἀγαπῶντων τὸν Κύριον νῦμῷ Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν ἀφθαρσίᾳ. Αμὴν

ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΙΗ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Κορινθίους Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 15:39-45

Ἄδελφοί, οὐ πᾶσα σάρξ ἡ αὐτὴ σάρξ, ἀλλὰ ἄλλη μὲν ἀνθρώπων, ἄλλη δὲ σάρξ κτηνῶν, ἄλλη δὲ ἰχθύων, ἄλλη δὲ ἰστιν. Καὶ σώματα ἐπονράνια, καὶ σώματα ἐπίγεια· ἀλλὰ ἐτέρα μὲν ἡ τῶν ἐπονρανίων δόξα, ἐτέρα δὲ ἡ τῶν ἐπιγείων. Ἀλλη δόξα ἡλίου, καὶ ἄλλη δόξα σελήνης, καὶ ἄλλη δόξα ἀστέρων· ἀστὴρ γὰρ ἀστέρος διαφέρει ἐν δόξῃ. Οὕτω καὶ ἡ ἀνάστασις τῶν νεκρῶν. σπείρεται ἐν φθορᾷ, ἐγείρεται ἐν ἀφθαρσίᾳ· σπείρεται ἐν ἀτιμίᾳ, ἐγείρεται ἐν δόξῃ· σπείρεται ἐν ἀσθενείᾳ, ἐγείρεται ἐν δυνάμει· σπείρεται σῶμα ψυχικόν, ἐγείρεται σῶμα πνευματικόν. ἔστιν σῶμα ψυχικόν, καὶ ἔστιν σῶμα πνευματικόν. Οὕτω καὶ γέγραπται· Ἐγένετο ὁ πρῶτος ἄνθρωπος Ἀδάμ εἰς ψυχὴν ζῶσαν· ὁ ἔσχατος Ἀδάμ εἰς πνεῦμα ζωοποιοῦν.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΑΥΛΟΥ ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ'

ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΗ', ΕΩΘΙΝΟΝ Ζ'

Προκείμενον. Ἡχος α'

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' νῦμᾶς

Στίχ. Αγαλλιάσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ

Πρὸς Κορινθίους Β' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 9:6-11

Ἄδελφοί, ὁ σπείρων φειδομένως, φειδομένως καὶ θερίσει, καὶ ὁ σπείρων ἐπ' εὐλογίαῖς ἐπ' εὐλογίαῖς καὶ θερίσει.
Ἐκαστος καθὼς προαιρεῖται τῇ καρδίᾳ, μὴ ἐκ λύπης ἢ ἐξ ἀνάγκης· ἵλαρὸν γάρ δότην ἀγαπᾶ ὁ Θεός. Δυνατὸς δὲ ὁ Θεὸς πᾶσαν χάριν περισσεῦσαι εἰς ὑμᾶς, ἵνα ἐν παντὶ πάντοτε πᾶσαν αὐτάρκειαν ἔχοντες περισσεύητε εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν, καθὼς γέγραπται· Ἐσκόρπισεν, ἔδωκε τοῖς πένησιν, ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα. Οὐ δὲ ἐπιχορηγῶν σπέρμα τῷ σπείροντι καὶ ἄρτον εἰς βρῶσιν χορηγήσαται καὶ πληθύναται τὸν σπόρον ὑμῶν καὶ αὐξήσει τὰ γεννήματα τῆς δικαιοσύνης ὑμῶν· ἐν παντὶ πλούτιζόμενοι εἰς πᾶσαν ἀπλότητα, ἥτις κατεργάζεται δι' ἡμῶν εὐχαριστίαν τῷ Θεῷ

Αλληλούϊα. Ἡχος α'

Ο Θεὸς ὁ διδοὺς ἔκδικήσεις ἔμοι καὶ ὑποτάξας λαοὺς ὑπ' ἔμε.

Στίχ. Μεγαλύνων τὰς σωτηρίας τοῦ Βασιλέως αὐτοῦ καὶ ποιῶν ἔλεος τῷ χριστῷ αὐτοῦ.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΙΘ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Φιλιππησίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 1:1-7

Ἄδελφοί, Παῦλος καὶ Τιμόθεος, δοῦλοι Ἰησοῦ Χριστοῦ, πάστοι τοῖς ἀγίοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ οὖσιν ἐν Φιλίπποις σὺν ἐπισκόποις καὶ διακόνοις· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ὑμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου ἐπὶ πάσῃ τῇ μινείᾳ ὑμῶν, πάντοτε ἐν πάσῃ δεήσει μου ὑπέρ πάντων ὑμῶν μετὰ χαρᾶς τὴν δέησιν ποιούμενος ἐπὶ τῇ κοινωνίᾳ ὑμῶν εἰς τὸ Εὐαγγέλιον ἀπὸ πρώτης ἡμέρας ἄχρι τοῦ νῦν, πεποιθώς αὐτὸ τοῦτο, ὅτι ὁ ἐναρξάμενος ἐν ὑμῖν ἔργον ἀγαθὸν ἐπιτελέσει ἀχρις ἡμέρας Ἰησοῦ Χριστοῦ, καθὼς ἔστι δίκαιοις ἔμοι τοῦτο φρονεῖν ὑπέρ πάντων ὑμῶν διὰ τὸ ἔχειν με ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμᾶς, ἵνα τε τοῖς δεσμοῖς μου καὶ ἐν τῇ ἀπολογίᾳ καὶ βεβαιώσει τοῦ εὐαγγελίου συγκοινωνούς μου τῆς χάριτος πάντας ὑμᾶς ὄντας.

ΤΡΙΤΗ ΙΘ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Φιλιππησίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 1:8-14

Ἄδελφοί, μάρτυς μού ἔστιν ὁ Θεός, ὡς ἐπιποθῶ πάντας ὑμᾶς ἐν σπλάγχνοις Ἰησοῦ Χριστοῦ. Καὶ τοῦτο προσεύχομαι, ἵνα ἡ ἀγάπη ὑμῶν ἔτι μᾶλλον καὶ μᾶλλον περισσεύῃ ἐν ἐπιγνώσει καὶ πάσῃ αἰσθήσει, εἰς τὸ δοκιμάζειν ὑμᾶς τὰ διαφέροντα, ἵνα ἡτε εἰλικρινεῖς καὶ ἀπρόσκοποι εἰς ἡμέραν Χριστοῦ, πεπληρωμένοι καρπῶν δικαιοσύνης τῶν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς δόξαν καὶ ἔπαινον Θεοῦ. Γινώσκειν δὲ ὑμᾶς βούλομαι, ἀδελφοί, ὅτι τὰ κατ' ἐμὲ μᾶλλον εἰς προκοπὴν τοῦ εὐαγγελίου ἐλήλυθεν, ὥστε τοὺς δεσμούς μου φανερούς ἐν Χριστῷ γενέσθαι ἐν ὅλῳ τῷ πρατωρίῳ καὶ βεβαιώσει τοῦ εὐαγγελίου ἀφόβως τὸν λόγον λαλεῖν.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΙΘ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Φιλιππησίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 1:12-20

Ἄδελφοί, γινώσκειν ὑμᾶς βούλομαι, ὅτι τὰ κατ' ἐμὲ μᾶλλον εἰς προκοπὴν τοῦ Εὐαγγελίου ἐλήλυθεν, ὥστε τοὺς δεσμούς μου φανερούς ἐν Χριστῷ γενέσθαι ἐν ὅλῳ τῷ πρατωρίῳ καὶ τοῖς λοιποῖς πᾶσι, καὶ τοὺς πλείονας τῶν ἀδελφῶν ἐν Κυρίῳ πεποιθότας τοῖς δεσμοῖς μου περισσοτέρως τολμᾶν ἀφόβως τὸν λόγον λαλεῖν. Τινὲς μὲν καὶ διὰ φθόνου καὶ ἔριν, τινὲς δὲ καὶ δι' εὐδοκίαν τὸν Χριστὸν κηρύσσουσιν· οἱ μὲν ἐξ ἐριθείας τὸν Χριστὸν καταγγέλλουσιν, οὐχ ἀγνῶς, οἰόμενοι θλῖψιν ἐπιφέρειν τοῖς δεσμοῖς μου· οἱ δὲ ἐξ ἀγάπης, εἰδότες ὅτι εἰς ἀπολογίαν τοῦ εὐαγγελίου κεῖματα. Τί γάρ; πλὴν παντὶ τρόπῳ, εἴτε προφάσει εἴτε ἀληθείᾳ, Χριστὸς καταγγέλλεται. καὶ ἐν τούτῳ χαίρω. ἀλλὰ καὶ χαρήσομαι· οἶδα γὰρ ὅτι τοῦτο μοι ἀποβήσεται εἰς σωτηρίαν διὰ τῆς ὑμῶν δεήσεως καὶ ἐπιχορηγίας τοῦ Πιεύματος Ἰησοῦ Χριστοῦ, κατὰ τὴν ἀποκαραδοκίαν καὶ ἐλπίδα μου.

ΠΕΜΠΤΗ ΙΘ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Φιλιππησίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 1:20-27

Ἄδελφοί, ἐν οὐδενὶ αἰσχυνθήσομαι, ἀλλ' ἐν πάσῃ παρφρησίᾳ, ὡς πάντοτε, καὶ ιδὼν ὑμᾶς εἴτε ἀπὸν ἀκούσω τὰ περὶ ὑμῶν, ὅτι στήκετε ἐν ἐνὶ πνεύματι, μιᾶς ψυχῆς συναθλοῦντες τῇ πίστει τοῦ εὐαγγελίου, καὶ μὴ πτυρόμενοι ἐν μηδενὶ ὑπὸ τῶν ἀντικειμένων, ἥτις αὐτοῖς μέν ἐστιν ἔνδειξις ἀπωλείας, ὑμῖν δὲ σωτηρίας, καὶ τοῦτο ἀπὸ Θεοῦ· ὅτι ὑμῖν ἔχαρισθη τὸ ὑπέρ Χριστοῦ, οὐ μόνον τὸ εἰς αὐτὸν πιστεύειν, ἀλλὰ καὶ τὸ ὑπέρ αὐτοῦ πάσχειν, τὸν αὐτῶν ἀγῶνα ἔχοντες, οἵνον εἴδετε ἦν ἐμοὶ καὶ ιδὼν ἀκούετε ἐν ἐμοί. Εἴ τις οὖν παράκλησις ἐν Χριστῷ, εἴ τι παραμύθιον ἀγάπης, εἴ τις κοινωνία Πιεύματος, εἴ τις σπλάγχνα καὶ οἰκτιρμοί, πληρώσατε μου τὴν χαράν, ἵνα τὸ αὐτὸν φρονήτε, τὴν αὐτὴν ἀγάπην ἔχοντες, σύμψυχοι, τὸ ἐν φρονοῦντες, μηδὲν κατὰ ἐριθείαν ἡ κενοδοξίαν, ἀλλὰ τῇ ταπεινοφροσύνῃ ἀλλήλους ἥγοντες ὑπερέχοντας ἔαυτῶν. Μή τὰ ἔαυτῶν ἔκαστος σκοπεῖτε, ἀλλὰ καὶ τὰ ἔτερων ἔκαστος.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΙΘ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Κορινθίους Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 15:58;16:1-3

Ἄδελφοί, ἔδραῖοι γίνεσθε, ἀμετακίνητοι, περισσεύοντες ἐν τῷ ἔργῳ τοῦ Κυρίου πάντοτε, εἰδότες ὅτι ὁ κόπος ὑμῶν οὐκ ἔστιν κενὸς ἐν Κυρίῳ. Περὶ δὲ τῆς λογείας τῆς εἰς τὸν ἀγίον, ὡσπερ διέταξα ταῖς Γαλατίαις, οὕτω καὶ ὑμεῖς ποιήσατε. Κατὰ μίαν σαββάτων ἔκαστος ὑμῶν παρ' ἔαυτῷ τιθέτω θησαυρίζων δ, τι ἀν εὐοδῶται, ἵνα μὴ ὅταν ἔλθω τότε λογεῖαι γίνωνται. Ὅταν δὲ παραγένωμαι, οὓς δέν δοκιμάσητε, δι' ἐπιστολῶν τούτους πέμψω

άπεινεγκεῖν τὴν χάριν ὑμῶν εἰς Ἱερουσαλήμ.

ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΙΘ', ΕΩΘΙΝΟΝ Η'

Προκείμενον. Ἡχος β'

Ίσχυς μου καὶ ὕμινησίς μου ὁ Κύριος.

Στίχ. Παιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ Κύριος.

Πρὸς Κορινθίους Β' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 11:31-33; 12:1-9

Ἄδελφοί, ὁ Θεός καὶ Πατήρ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ οἶδεν, ὃ ὡς εὐλογητὸς εἰς τὸν αἰῶνας, ὅτι οὐ ψεύδομα. Ἐν Δαμασκῷ ὁ ἔθναρχος Ἀρέτα τοῦ βασιλέως ἐφρούρει τὴν πόλιν Δαμασκούν πιάσαι με, καὶ διὰ θυρίδος ἐν σαργάνῃ ἔχαλάσθη διὰ τὸ τείχον καὶ ἔξεφυγον τὰς χεῖρας αὐτοῦ. Καυχᾶσθαι δεῖ· οὐ συμφέρει μοι· ἐλεύσομαι δὲ εἰς ὅπτασίας καὶ ἀποκαλύψεις Κυρίου. Οἶδα ἄνθρωπον ἐν Χριστῷ πρὸ ἐτῶν δεκατεσσάρων· εἴτε ἐν σώματι οὐκ οἶδα, εἴτε ἐκτὸς τοῦ σώματος οὐκ οἶδα, ὁ Θεός οἶδεν· ἀρπαγέντα τὸν τοιοῦτον ἔως τρίτου οὐρανοῦ. Καὶ οἶδα τὸν τοιοῦτον ἄνθρωπον· εἴτε ἐν σώματι εἴτε χωρὶς τοῦ σώματος οὐκ οἶδα, ὁ Θεός οἶδεν· ὅτι ἡρπάγη εἰς τὸν παράδεισον καὶ ἥκουσεν ἄρρητα ρήματα ἀ οὐκ ἔξιν ἀνθρώπῳ λαλῆσαι. Ὑπέρ τοῦ τοιούτου καυχήσομαι, ὑπέρ δὲ ἐμαυτοῦ οὐ καυχήσομαι εἰ μὴ ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου. Ἐάν γάρ θελήσω καυχήσασθαι, οὐκ ἔσομαι ἀφρων· ἀλήθειαν γάρ ἐρῶ· φείδομαι δέ, μὴ τις εἰς ἐμὲ λογίσηται ὑπέρ διβλέπει με ἢ ἀκούει τι ἐξ ἐμοῦ. Καὶ τῇ ὑπερβολῇ τῶν ἀποκαλύψεων, ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι, ἐδόθη μοι σκόλοψ τῇ σαρκὶ, ἄγγελος Σατᾶν, ἵνα με κολαφίζῃ, ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι. Ὑπέρ τούτου τρὶς τὸν Κύριον παρεκάλεσα ἵνα ἀποστῇ ἀπ' ἐμοῦ· καὶ εἰρηκέν μοι· Ἐρκεῖ σοι ἡ χάρις μου· ἡ γὰρ δύναμις μου ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται· ἥδιστα οὖν μᾶλλον καυχήσομαι ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου, ἵνα ἐπισκηνώσῃ ἐπ' ἐμὲ ἡ δύναμις τοῦ Χριστοῦ.

Ἀλληλούϊα. Ἡχος β'

Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως.

Στίχ. Κύριε, σῶσον τον Βασιλέα καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν.

ΔΕΥΤΕΡΗ Κ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Φιλιππησίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 2:12-15

Ἄδελφοί, καθὼς πάντοτε ὑπηκούσατε, μὴ ὡς ἐν τῇ παρουσίᾳ μου μόνον, ἀλλὰ νῦν πολλῷ μᾶλλον ἐν τῇ ἀπουσίᾳ μου, μετὰ φόβου καὶ τρόμου τὴν ἑαυτῶν σωτηρίαν κατεργάζεσθε· ὁ Θεός γάρ ἐστιν ὁ ἐνεργῶν ἐν ὑμῖν καὶ τὸ θέλειν καὶ τὸ ἐνεργεῖν ὑπέρ τῆς εὐδοκίας. Πάντα ποιεῖτε χωρὶς γογγυσμῶν καὶ διαλογισμῶν, ἵνα γένησθε ἄμεμπτοι καὶ ἀκέραιοι, τέκνα Θεοῦ ἀμώμητα ἐν μέσῳ γενεᾶς σκολιαῖς καὶ διεστραμμένης, ἐν οἷς φαίνεσθε ὡς φωστῆρες ἐν κόσμῳ, λόγον ζωῆς ἐπέχοντες εἰς καύχημα ἐμοὶ εἰς ἡμέραν Χριστοῦ.

ΤΡΙΤΗ Κ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Φιλιππησίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 2:16-23

Ἄδελφοί, οὐκ εἰς κενὸν ἔδραμον, οὐδὲ εἰς κενὸν ἐκοπίασα 'Ἄλλ' εἰ καὶ σπένδομαι ἐπὶ τῇ θυσίᾳ καὶ λειτουργίᾳ τῆς πίστεως ὑμῶν, χαίρω καὶ συγχαίρω πάστοις ὑμῖν· τὸ δ' αὐτὸς καὶ ὑμεῖς χαίρετε καὶ συγχαίρετε μοι. Ἐλπίζω δὲ ἐν Κυρίῳ Ἰησοῦ Τιμόθεον ταχέως πέμψαι ὑμῖν, ἵνα κάγω εὐψυχῶν γινοὺς τὰ περὶ ὑμῶν οὐδένα γάρ ἔχω ισόψυχον, δοτις γνησίως τὰ περὶ ὑμῶν μεριμνήσει· οἱ πάντες γάρ τὰ ἑαυτῶν ζητοῦσιν, οὐ τὰ Χριστοῦ Ἰησοῦν. Τὴν δὲ δοκιμὴν αὐτοῦ γινώσκετε, ὅτι ὡς πατρὶ τέκνουν σὺν ἐμοὶ ἐδούλευσεν εἰς τὸ Εὐαγγέλιον. Τοῦτον μὲν οὖν ἐλπίζω πέμψαι ὡς ἀν ἀπίδω τὰ περὶ ἐμὲ ἐξ αὐτῆς.

ΤΕΤΑΡΤΗ Κ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Φιλιππησίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 2:24-30

Ἄδελφοί, πέποιθα ἐν Κυρίῳ ὅτι καὶ αὐτὸς ταχέως ἐλέυσομαι. Ἀναγκαῖον δὲ ἡγησάμην Ἐπαφρόδιτον τὸν ἀδελφὸν καὶ συνεργὸν καὶ συστρατιώτην μου, ὑμῶν δὲ ἀπόστολον καὶ λειτουργὸν τῆς χρείας μου, πέμψαι πρὸς ὑμᾶς, ἐπειδὴ ἐπιποθῶν ἦν πάντας ὑμᾶς, καὶ ἀδημονῶν διότι ἱκούσατε ὅτι ησθένησε. Καὶ γάρ ἡσθένησε παραπλήσιον θαυάτου· ἀλλὰ ὁ Θεός αὐτὸν ἡλέσθεν, οὐκ αὐτὸν δὲ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐμέ, ἵνα μὴ λύπην ἐπὶ λύπην σχῶ. Σπουδαιοτέρως οὖν ἐπεμψα αὐτόν, ἵνα ἰδόντες αὐτὸν πάλιν χαρῆτε, κάγω ἀλυπότερος ὦ. Προσδέχεσθε οὖν αὐτὸν ἐν Κυρίῳ μετὰ πάσης χαρᾶς, καὶ τοὺς τοιούτους ἐντίμους ἔχετε, ὅτι διὰ τὸ ἔργον τοῦ Χριστοῦ μέχρι θαυάτου ἡγγισε, παραβουλευσάμενος τῇ ψυχῇ ἵνα ἀναπληρώσῃ τὸ ὑμῶν ὑστέρημα τῆς πρός με λειτουργίας.

ΠΕΜΠΤΗ Κ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Φιλιππησίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 3:1-8

Ἄδελφοί, χαίρετε ἐν Κυρίῳ. Τὰ αὐτὰ γράφειν ὑμῖν ἐμοὶ μὲν οὐκ ὀκνηρόν, ὑμῖν δὲ ἀσφαλές. Βλέπετε τοὺς κύνας, βλέπετε τοὺς κακοὺς ἐργάτας, βλέπετε τὴν κατατομήν· ἡμεῖς γάρ ἐσμεν ἡ περιτομή, οἱ Πνεύματι Θεοῦ λατρεύοντες καὶ καυχῶμενοι ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ καὶ οὐκ ἐν σαρκὶ πεποιθότες, καίπερ ἐγὼ ἔχων πεποιθησιν καὶ ἐν σαρκὶ. Εἴ τις δοκεῖ ἄλλος πεποιθέντα ἐν σαρκὶ, ἐγὼ μᾶλλον· περιτομὴ ὀκταήμερος, ἐκ γένους Ἰσραὴλ, φυλῆς Βενιαμίν, Ἐβραΐος ἐξ Ἐβραίων, κατὰ νόμον Φαρισαῖος, κατὰ ζῆλον διώκων τὴν ἐκκλησίαν, κατὰ δικαιοσύνην τὴν ἐν νόμῳ γενόμενος ἄμεμπτος. Άλλ' ἄτινα ἦν μοι κέρδη, ταῦτα ἥγημαι διὰ τὸν Χριστὸν ζημίαν. Άλλὰ μενοῦνγε καὶ ἥγοῦμαι πάντα ζημίαν εἰναι διὰ τὸ ὑπερέχον τῆς γνώσεως Χριστοῦ Ἰησοῦν τοῦ Κυρίου μου, δι' ὃν τὰ πάντα ἐζημιώθην, καὶ ἥγοῦμαι σκύβαλα εἰναι, ἵνα Χριστὸν κερδήσω.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Κ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Φιλιππησίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 3:8-19

Ἄδελφοί, τὰ πάντα ἐζημιώθην, καὶ ἥγοῦμαι σκύβαλα εῖναι, ἵνα Χριστὸν κερδήσω καὶ εὐρεθῶ ἐν αὐτῷ μὴ ἔχων ἐμὴν δικαιοσύνην τὴν ἐκ νόμου, ἀλλὰ τὴν διὰ πίστεως Χριστοῦ, τὴν ἐκ Θεοῦ δικαιοσύνην ἐπὶ τῇ πίστει, τοῦ γνῶναι αὐτὸν καὶ τὴν δύναμιν τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ καὶ τὴν κοινωνίαν τῶν παθημάτων αὐτοῦ, συμμορφούμενος τῷ θαυάτῳ αὐτοῦ, εἴ πως καταταχθεῖσαν τὴν ἐξανάστασιν τῶν νεκρῶν. Οὐχ ὅτι ἡδη ἔλαβον ἡ ἡδη τετελείωματι, διώκων δὲ εἰ καὶ καταλάβω, ἐφ' ὃ καὶ κατελήφθη ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦν. Άδελφοί, ἐγὼ ἐμαυτὸν οὕπω λογίζομαι κατειληφέναι· ἐν δέ, τὰ μὲν ὄπιστα ἐπιλανθανόμενος τοῖς δὲ ἐμπροσθεν ἐπεκτεινόμενος κατὰ σκοπὸν διώκων ἐπὶ τὸ βραβεῖον τῆς ἄνω κλήσεως τοῦ Θεοῦ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦν. Ὁσοι οὖν τέλειοι, τοῦτο φρουρῶμεν· καὶ εἰ τι ἐτέρως φρουρεῖτε, καὶ τοῦτο ὁ Θεός ὑμῖν ἀποκαλύψει. Πλὴν εἰς ὃ ἐφθάσαμεν, τῷ αὐτῷ στοιχεῖν κανόνι, τὸ αὐτὸν φρουρεῖν. Συμμιμηταί μου γίνεσθε,

ἀδελφοί, καὶ σκοπεῖτε τοὺς οὗτοις περιπατοῦντας, καθὼς ἔχετε τύπον ἡμᾶς. Πολλοὶ γὰρ περιπατοῦσιν, -οὓς πολλάκις ἔλεγον ὑμῖν, υἱὸν δὲ καὶ κλαίων λέγω, τοὺς ἐχθροὺς τοῦ σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ, ὃν τὸ τέλος ἀπώλεια, ὃν ὁ Θεὸς ἡ κοιλία καὶ ἡ δόξα ἐν τῇ αἰσχύνῃ αὐτῶν, οἱ τὰ ἐπίγεια φρουροῦντες!

ΣΑΒΒΑΤΟΝ Κ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Κορινθίους Β' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 1:8-11

Ἄδελφοί, οὐ θέλομεν ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ὑπὲρ τῆς θλίψεως ἡμῶν τῆς γενομένης ἡμῖν ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὅτι καθ' ὑπερβολὴν ἐβαρήθημεν ὑπὲρ δύναμιν, ὥστε ἐξαπορηθῆναι ἡμᾶς καὶ τοῦ ζῆν· ἀλλὰ αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς τὸ ἀπόκριμα τοῦ θανάτου ἐσχήκαμεν, ἵνα μὴ πεποιθότες ὡμεν ἐφ' ἐαυτοῖς, ἀλλ' ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ ἐγείροντα τοὺς νεκρούς· δις ἐκ τηλικούτου θανάτου ἐρρύσατο ἡμᾶς καὶ ὢντες, εἰς δὲ ἡλπίκαμεν ὅτι καὶ ἔτι ὢντες, συνυπουργοῦντων καὶ ὑμῶν ὑπὲρ ἡμῶν τῇ δεήσει, ἵνα ἐκ πολλῶν προσώπων τὸ εἰς ἡμᾶς χάρισμα διὰ πολλῶν εὐχαριστηθῇ ὑπὲρ ἡμῶν.

ΚΥΡΙΑΚΗ Κ', ΕΩΘΙΝΟΝ Θ'

Προκείμενον. Ἡχος γ'

Ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν, ψάλατε.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 1:11-19

Ἄδελφοί, γνωρίζω ὑμῖν τὸ Εὐαγγέλιον τὸ εὐαγγελισθὲν ὑπὲρ ἐμοῦ ὅτι οὐκ ἔστιν κατὰ ἀνθρωπον· οὐδὲ γὰρ ἐγὼ παρὰ ἀνθρώπου παρέλαβον αὐτό, οὕτε ἐδιδάχθην, ἀλλὰ δι' ἀποκαλύψεως Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἡκούσατε γὰρ τὴν ἐμὴν ἀναστροφήν ποτε ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ ὑπὲρ πολλοὺς συνηλικιώτας ἐν τῷ γένει μου, περισσοτέρως ζηλωτῆς ὑπάρχων τῶν πατρικῶν μου παραδόσεων. Ότε δὲ εὑδόκησεν ὁ Θεὸς, ὁ ἀφορίσας με ἐκ κοιλίας μητρός μου καὶ καλέσας διὰ τῆς χάριτος αὐτοῦ ἀποκαλύψας τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐν ἐμοὶ, ἵνα εὐαγγελίζωμαι αὐτὸν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, εὐθέως οὐ προσανεθέμην σαρκὶ καὶ αἷματι, οὐδὲ ἀνῆλθον εἰς Ἱεροσόλυμα πρὸς τοὺς πρὸ ἐμοῦ ἀποστόλους, ἀλλὰ ἀπῆλθον εἰς Ἀραβίαν, καὶ πάλιν ὑπέστρεψα εἰς Δαμασκόν. Ἔπειτα μετὰ τρία ἔτη ἀνῆλθον εἰς Ἱεροσόλυμα ἰστορῆσαι Πέτρον, καὶ ἐπέμεινα πρὸς αὐτὸν ἡμέρας δεκαπέντε· ἔτερον δὲ τῶν ἀποστόλων οὐκ εἶδον, εἰ μὴ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν τοῦ Κυρίου.

Ἀλληλούια. Ἡχος γ'

Ἐπὶ σοί, Κύριε, ἥλπισα, μὴ καταισχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα.

Στίχ. Γενοῦ μοι εἰς Θεόν ὑπερασπιστήν.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΚΑ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Φιλιππησίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 4:10-23

Ἄδελφοί, ἔχάρην ἐν Κυρίῳ μεγάλως ὅτι ἡδη ποτὲ ἀνεθάλετε τὸ ὑπὲρ ἐμοῦ φρονεῖν· ἐφ' ὃ καὶ ἐφρονεῖτε ἡκαιρεῖσθε δέ. Οὐχ ὅτι καθ' ὑστέρησιν λέγω· ἐγὼ ἔμαθον ἐν οἷς είμι αὐτάρκης εἴναι. Οἶδα καὶ ταπεινοῦσθαι, οἵδα καὶ περισσεύειν· ἐν παντὶ καὶ ἐν πᾶσιν μεμόημαι καὶ χορτάζεσθαι καὶ πεινᾶν, καὶ περισσεύειν καὶ ὑστερεῖσθαι. Πάντα ἴσχνα ἐν τῷ ἐνδυναμοῦντί με Χριστῷ. Πλὴν καλῶς ἐποιήσατε συγκοινωνήσαντές μου τῇ θλίψει. Οἶδατε δέ καὶ ὑμεῖς, Φιλιππησίοι, ὅτι ἐν ἀρχῇ τοῦ εὐαγγελίου, ὅτε ἐξῆλθον ἀπὸ Μακεδονίας, οὐδεμία μοι ἐκκλησία ἐκοινώνησεν εἰς λόγον δόσεως καὶ λήμψεως εἰς μὴ ὑμεῖς μόνοι· ὅτι καὶ ἐν Θεοσαλονίκῃ καὶ ἀπαξ καὶ δις εἰς τὴν χρείαν μοι ἐπέμψατε. Οὐχ ὅτι ἐπὶ ζητῶ τὸ δόμα, ἀλλὰ ἐπιζητῶ τὸν καρπὸν τὸν πλεονάζοντα εἰς λόγον ὑμῶν. Απέχω δὲ πάντα καὶ περισσεύω· πεπλήρωμα δεξάμενος παρὰ Ἐπαφροδίτου τὰ παρ' ὑμῶν, ὅσμὴν εὐάδιας, θυσίαν δεκτήν, εὐάρεστον τῷ Θεῷ. Ο δὲ Θεός μου πληρώσει πᾶσαν χρείαν ὑμῶν κατὰ τὸν πλοῦτον αὐτοῦ ἐν δόξῃ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Τῷ δὲ Θεῷ καὶ Πατρὶ ἡμῶν ἡ δόξα εἰς τὸν αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν. Ασπάσασθε πάντα ἄγιον ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ σὸν ἐμοὶ ἀδελφοί. Ασπάζονται ὑμᾶς πάντες οἱ ἄγιοι, μάλιστα δὲ οἱ ἐκ τῆς Καίσαρος οἰκίας. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

ΤΡΙΤΗ ΚΑ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Κολασσαῖς Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 1:1-3;7-11

Παῦλος, ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ θελήματος Θεοῦ, καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελφός τοῖς ἐν Κολοσσαῖς ἀγίοις καὶ πιστοῖς ἀδελφοῖς ἐν Χριστῷ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν. Εὐχαριστοῦμεν τῷ Θεῷ Πατρὶ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ πάντοτε περὶ ὑμῶν προσευχόμενοι, ἀφ' ἣς ἡμέρας ἡκούσατε καὶ ἐπέγνωτε τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ἐν ἀληθείᾳ, καθὼς καὶ ἐμάθετε ἀπὸ Ἐπαφρᾶ τοῦ ἀγαπητοῦ συνδούλου ἡμῶν, ὃς ἔστιν πιστὸς ὑπὲρ ἡμῶν διάκονος τοῦ Χριστοῦ, ὁ καὶ δηλώσας ἡμῖν τὴν ὑμῶν ἀγάπην ἐν Πιεύματι. Διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς, ἀφ' ἣς ἡμέρας ἡκούσαμεν, οὐ παυόμεθα ὑπὲρ ὑμῶν προσευχόμενοι καὶ αἰτούμενοι ἵνα πληρωθῆτε τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ θελήματος αὐτοῦ ἐν πάσῃ σοφίᾳ καὶ συνέσει πιεύματική, περιπατήσαι ὑμᾶς ἀξίως τοῦ Κυρίου εἰς πᾶσαν ἀρεσκείαν, ἐν παντὶ δυνάμει δυναμούμενοι κατὰ τὸ κράτος τῆς ἀνεγκλήτους κατενώπιον αὐτοῦ, εἴ γε ἐπιμένετε τῇ πίστει τεθεμελιωμένοι καὶ ἐδραῖοι καὶ μὴ μετακινούμενοι ἀπὸ τῆς ἐλπίδος τοῦ Εὐαγγελίου οὐκ ἡκούσατε, τοῦ κηρυχθέντος ἐν πάσῃ κτίσει τῇ ὑπὸ τὸν οὐρανόν, οὐ ἐγενόμην ἐγὼ Παῦλος διάκονος.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΚΑ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Κολασσαῖς Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 1:18-23

Ἄδελφοί, Χριστὸς ἔστιν ἡ κεφαλὴ τοῦ σώματος, τῆς Ἐκκλησίας· ὃς ἔστιν ἀρχῇ, πρωτότοκος ἐκ τῶν νεκρῶν, ἵνα γένηται ἐν πᾶσιν αὐτὸς πρωτεύων, ὅτι ἐν αὐτῷ εὐδόκησεν πᾶν τὸ πλήρωμα κατοικῆσαι καὶ δι' αὐτοῦ ἀποκαταλλάξαι τὰ πάντα εἰς αὐτόν, εἰρηνοποιήσας διὰ τοῦ αἵματος τοῦ σταυροῦ αὐτοῦ, δι' αὐτοῦ εἴτε τὰ ἐπὶ τῆς γῆς εἴτε τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Καὶ ὑμᾶς ποτε ὄντας ἀπῆλιτριαμένους καὶ ἐχθροὺς τῇ διαυγίᾳ ἐν τοῖς ἔργοις τοῦς πονηροῖς, νυνὶ δὲ ἀποκατήλλαξεν ἐν τῷ σώματι τῆς σαρκὸς αὐτοῦ διὰ τοῦ θανάτου, παραστῆσαι ὑμᾶς ἀγίους καὶ ἀμώμους καὶ ἀνεγκλήτους κατενώπιον αὐτοῦ, εἴ γε ἐπιμένετε τῇ πίστει τεθεμελιωμένοι καὶ ἐδραῖοι καὶ μὴ μετακινούμενοι ἀπὸ τῆς ἐλπίδος τοῦ Εὐαγγελίου οὐκ ἡκούσατε, τοῦ κηρυχθέντος ἐν πάσῃ κτίσει τῇ ὑπὸ τὸν οὐρανόν, οὐ ἐγενόμην ἐγὼ Παῦλος διάκονος.

ΠΕΜΠΤΗ ΚΑ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Κολασσαῖς Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 1:24-29

Αδελφοί, νῦν χαίρω ἐν τοῖς παθήμασί μου ὑπὲρ ὑμῶν, καὶ ἀνταναπληρῶ τὰ ὑστερήματα τῶν θλίψεων τοῦ Χριστοῦ ἐν τῇ σαρκὶ μου ὑπὲρ τοῦ σώματος αὐτοῦ, ὃ ἔστιν ἡ ἐκκλησία, ἡς ἐγένομην ἐγὼ διάκονος κατὰ τὴν οἰκουμένα τοῦ Θεοῦ τὴν δοθεῖσάν μοι εἰς ὑμᾶς πληρῶσαι τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, τὸ μυστήριον τὸ ἀποκεκρυμμένον ἀπὸ τῶν αἰώνων καὶ ἀπὸ τῶν γενεῶν, νῦν δὲ ἐφανερώθη τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ, οἵς ἡθέλησεν ὁ Θεὸς γνωρίσαι τίς ὁ πλοῦτος τῆς δόξης τοῦ μυστηρίου τούτου ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὃς ἔστιν Χριστὸς ἐν ὑμῖν, ἡ ἐλπὶς τῆς δόξης· διὸ ἡμεῖς καταγγέλλομεν νουθετοῦντες πάντα ἀνθρωπον καὶ διδάσκοντες ἐν πάσῃ σοφίᾳ, ἵνα παραστήσωμεν πάντα ἀνθρωπον τέλειον ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· εἰς δὲ καὶ κοπῶ ἀγωνιζόμενος κατὰ τὴν ἐνέργειαν αὐτοῦ τὴν ἐνεργουμένην ἐν ἐμοὶ ἐν δυνάμει. Θέλω γάρ ὑμᾶς εἰδέναι ἡλίκουν ἄγωνα ἔχω περὶ ὑμῶν.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΚΑ΄, ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Κολασσαῖς Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 2:1-7

Αδελφοί, Θέλω ὑμᾶς εἰδέναι ἡλίκουν ἄγωνα ἔχω περὶ ὑμῶν καὶ τῶν ἐν Λαοδικείᾳ καὶ δοσοὶ οὐχ ἐωράκασι τὸ πρόσωπόν μου ἐν σαρκὶ, ἵνα παρακληθῶσιν αἱ καρδίαι αὐτῶν, συμβιβασθέντων ἐν ἀγάπῃ καὶ εἰς πάντα πλοῦτον τῆς πληροφορίας τῆς συνέσεως, εἰς ἐπίγνωσιν τοῦ μυστηρίου τοῦ Θεοῦ, καὶ Πατρὸς καὶ τοῦ Χριστοῦ, ἐν ὦ εἰσιν πάντες οἱ θησαυροὶ τῆς σοφίας καὶ γνώσεως ἀπόκρυφοι. Τοῦτο δὲ λέγω ἵνα μή τις ὑμᾶς παραλογίζηται ἐν πιθανολογίᾳ. Εἰ γάρ καὶ τῇ σαρκὶ ἀπειμι, ἀλλὰ τῷ πνεύματι σὺν ὑμῖν εἰμι, χάριων καὶ βλέπων ὑμῶν τὴν τάξιν καὶ τὸ στερέωμα τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως ὑμῶν. Ὡς οὖν παρελάβετε τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν τὸν Κύριον, ἐν αὐτῷ περιπατεῖτε, ἐρριζωμένοι καὶ ἐποικοδομούμενοι ἐν αὐτῷ καὶ βεβαιούμενοι ἐν τῇ πίστει καθὼς ἐδιάχθητε, περισσεύοντες ἐν εὐχαριστίᾳ.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΚΑ΄, ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Κορινθίους Β' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 3:12-18

Αδελφοί, ἔχοντες τοιαύτην ἐλπίδα πολλὴ παρρησίᾳ χρώμεθα· καὶ οὐ καθάπερ Μωῆσῆς ἐτίθει κάλυμμα ἐπὶ τὸ πρόσωπον ἐαυτοῦ πρὸς τὸ μὴ ἀτενίσαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ εἰς τὸ τέλος τοῦ καταργούμενου. Άλλας ἐπωρώθη τὰ νοήματα αὐτῶν· ἄχρι γάρ τῆς στήμερον τὸ αὐτὸκαλύμμα ἐπὶ τῇ ἀναγνώσει τῆς παλαιᾶς διαθήκης μένει, μὴ ἀνακαλυπτούμενον ὅτι ἐν Χριστῷ καταργεῖται, ἀλλὰ ἔως στήμερον, ηγίκα ἀναγνώσκεται Μωϋσῆς, κάλυμμα ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτῶν κεῖται· ηγίκα δὲ ἀντέστρεψη πρὸς Κύριον, περιαιρεῖται τὸ κάλυμμα. Οὐ δὲ Κύριος τὸ Πινεῦμά ἐστιν· οὐ δὲ τὸ Πινεῦμα Κυρίου, ἔκει ἐλευθερία. Ήμεῖς δὲ πάντες ἀνακεκαλυμμένω προσώπῳ τὴν δόξαν Κυρίου κατοπτριζόμενοι τὴν αὐτὴν εἰκόνα μεταμορφούμεθα ἀπὸ δόξης εἰς δόξαν, καθάπερ ἀπὸ Κυρίου Πινεύματος.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΑ΄, ΕΩΘΙΝΟΝ Ι'

Προκείμενον. Ὅχος δ'

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 2:16-20

Αδελφοί, εἰδότες ὅτι οὐ δικαιοῦται ἀνθρωπος ἐξ ἔργων νόμου, ἐὰν μὴ διὰ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡμεῖς εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν ἐπιστένσαμεν, ἵνα δικαιωθῶμεν ἐκ πίστεως Χριστοῦ καὶ οὐκ ἐξ ἔργων νόμου· διότι ἐξ ἔργων νόμου οὐ δικαιωθήσεται πᾶσα σάρξ. Εἰ δὲ ζητοῦντες δικαιωθῆναι ἐν Χριστῷ εὑρέθημεν καὶ αὐτοὶ ἀμαρτωλοί, ἀρά Χριστὸς ἀμαρτίας διάκονος; μὴ γένοιτο! Εἰ γάρ, ἀκατέλυσα, ταῦτα πάλιν οἰκοδομῶ, παραβάτην ἐμάυτον συνίστημι. Ἐγὼ γάρ διὰ νόμου ιδόμω ἀπέθανον ἵνα Θεῷ ζήσω. Χριστῷ συνεσταύρωμαι· ζῶ δὲ οὐκέτι ἐγώ, ζῇ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστός· δὲ διὸ γάρ τοι οὐδὲ τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ τοῦ ἀγαπήσαντός με καὶ παραδόντος ἐστούντον ὑπὲρ ἐμοῦ.

Αλληλούϊα. Ὅχος δ'

Ἐντειναι καὶ κατευοδοῦ, καὶ βασίλευεν ἔνεκεν ἀληθείας καὶ πραότητος καὶ δικαιοσύνης.

Στίχ. Ἡγάπησας δικαιοσύνην καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΚΒ΄, ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Κολασσαῖς Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 2:13-20

Αδελφοί, Χριστὸς ὑμᾶς ινεκροὺς ὄντας ἐν τοῖς παραπτώμασι καὶ τῇ ἀκροβυντίᾳ τῆς σαρκὸς ὑμῶν, συνεζωοποίησεν ὑμᾶς σὺν αὐτῷ, χαρισάμενος ἡμῖν πάντα τὰ παραπτώματα, ἐξαλείψας τὸ καθ' ὑμῶν χειρόγραφον τοῖς δόγμασιν ὃ ἦν ὑπεναντίον ἡμῖν, καὶ αὐτὸκατέρηεν ἐκ τοῦ μέσου προσηλώσας αὐτὸκατέρηεν τῷ πνεύματι τῶν σταυρῶν· ἀπεκδυσάμενος τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἔξουσίας ἐδειγμάτισεν ἐν παρρησίᾳ, θριαμβεύσας αὐτοὺς ἐν αὐτῷ. Μὴ οὖν τις ὑμᾶς κρινέτω ἐν βρώσει καὶ ἐν πόσει ἢ ἐν μέρει ἐօρτῆς ἢ ινομηνίας ἢ σαββάτων, ἀ ἐστιν σκιὰ τῶν μελλόντων, τὸ δὲ σῶμα τοῦ Χριστοῦ. Μηδεὶς ὑμᾶς καταβραβεύετω θέλων ἐν ταπεινοφροσύνῃ καὶ θρησκείᾳ τῶν ἀγγέλων, ἀ μὴ ἐώρακεν ἐμβατεύων, εἰκῇ φυσιούμενος ὑπὸ τοῦ ιδούς τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, καὶ οὐ κρατῶν τὴν κεφαλήν, ἐξ οὗ πάντα τὸ σῶμα διὰ τῶν ἀφῶν καὶ συνδέσμων ἐπιχορηγούμενον καὶ συμβιβαζόμενον αὐξεῖ τὴν αὐξῆσιν τοῦ Θεοῦ. Εἰ οὖν ἀπεθάνετε σὺν τῷ Χριστῷ ἀπὸ τῶν στοιχείων τοῦ κόσμου, τί ὡς ζῶντες ἐν κόσμῳ δογματίζεσθε;

ΤΡΙΤΗ ΚΒ΄, ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Κολασσαῖς Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 2:20-23;3:1-3

Αδελφοί, εἰ ἀπεθάνετε σὺν τῷ Χριστῷ ἀπὸ τῶν στοιχείων τοῦ κόσμου, τί ὡς ζῶντες ἐν κόσμῳ δογματίζεσθε; Μὴ ἄψη μηδὲ γεύσῃ μηδὲ θίγῃς, ἀ ἐστι πάντα εἰς φθορὰν τῇ ἀποχρήσει, κατὰ τὰ ἐντάλματα καὶ διδασκαλίας τῶν ἀνθρώπων; ἄτινά ἐστι λόγον μὲν ἔχοντα σοφίας ἐν ἔθελοιθρησκίᾳ καὶ ταπεινοφροσύνῃ καὶ ἀφειδίᾳ σώματος, οὐκ ἐν τιμῇ τινι πρὸς πλησιονὴν τῆς σαρκός. Εἰ οὖν συνηγέρθητε τῷ Χριστῷ, τὰ ἄνω ζητεῖτε, οὐ δὲ Χριστός ἐστιν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ καθήμενος· τὰ ἄνω φρουρεῖτε, μὴ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς· ἀπεθάνετε γάρ, καὶ ἡ ζωὴ ὑμῶν κέκρυπται σὺν τῷ Χριστῷ ἐν τῷ Θεῷ.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΚΒ΄, ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Κολασσαῖς Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 3:17-25;4:1

Αδελφοί, πᾶν ὅτι ἀνομοτελεῖται τοῖς λόγοις ἢ ἐν ἔργων πάντα τὰ ὄντα μετατρέπει τοῦ Ιησοῦ Χριστοῦ, οὐδὲ τοῦ Θεοῦ, οὐδὲ τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ. Αἱ γυναῖκες, ὑποτάσσεσθε τοῖς λόγοις ἀνδράσιν, ὡς ἀνῆκεν ἐν Κυρίῳ. Οἱ ἄνδρες, ἀγαπᾶτε τὰς γυναῖκας καὶ μὴ πικραίνεσθε πρὸς αὐτάς. Τὰ τέκνα, ὑπακούετε τοῖς γονεῦσιν κατὰ πάντα· τοῦτο γάρ ἐστιν εὐάρεστον τῷ Κυρίῳ. Οἱ πατέρες, μὴ ἐρεθίζετε τὰ τέκνα ὑμῶν, ἵνα μὴ ἀθυμῶσιν. Οἱ δοῦλοι, ὑπακούετε κατὰ πάντα τοῖς κατὰ σάρκα κυρίοις, μὴ ἐν διθαλμοδουλίαις ὡς ἀνθρωπάρεσκοι, ἀλλὰ ἐν ἀπλότητι καρδίας, φοβούμενοι τὸν Θεόν. καὶ πᾶν ὅτι ἐὰν

ποιῆτε, ἐκ ψυχῆς ἐργάζεσθε, ὡς τῷ Κυρίῳ καὶ οὐκ ἀνθρώποις, εἰδότες ὅτι ἀπὸ Κυρίου ἀπολήψεσθε τὴν ἀνταπόδοσιν τῆς κληρονομίας· τῷ γὰρ Κυρίῳ Χριστῷ δουλεύετε· ὃ δὲ ἀδικῶν κομιεῖται ὁ ἡδίκησης, καὶ οὐκ ἔστιν προσωποληψία. Οἱ κύριοι, τὸ δίκαιον καὶ τὴν ἰσότητα τοῖς δούλοις παρέχεσθε, εἰδότες ὅτι καὶ ὑμεῖς ἔχετε Κύριον ἐν οὐρανοῖς.

ΠΕΜΠΤΗ ΚΒ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Κολασσαῖς Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 4:2-9

Ἄδελφοί, τῇ προσευχῇ προσκαρτερεῖτε, γρηγοροῦντες ἐν αὐτῇ ἐν εὐχαριστίᾳ, προσευχόμενοι ἄμα καὶ περὶ ἡμῶν, ἵνα ὁ Θεὸς ὀνοίξῃ ἡμῖν θύραν τοῦ λόγου, λαλῆσαι τὸ μυστήριον τοῦ Χριστοῦ, δι' ὃ καὶ δέδεμαι, ἵνα φανερώσω αὐτὸν ὡς δεῖ με λαλῆσαι. Ἐν σοφίᾳ περιπατεῖτε πρὸς τοὺς ἔξω, τὸν κατὸν ἔξαγοραζόμενοι. Ὁ λόγος ὑμῶν πάντοτε ἐν χάριτι, ἄλλατι ἡρτυμένος, εἰδέναι πῶς δεῖ ὑμᾶς ἐνὶ ἐκάστῳ ἀποκρίνεσθατ. Τὰ κατ' ἐμὲ πάντα γνωρίσει ὑμῖν Τυχικὸς ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ πιστὸς διάκονος καὶ σύνδουλος ἐν Κυρίῳ, διν ἐπεμψα πρὸς ὑμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο, ἵνα γνῷ τὰ περὶ ἡμῶν καὶ παρακαλέσῃ τὰς καρδίας ὑμῶν, σὺν Ὀνησίμῳ τῷ πιστῷ καὶ ἀγαπητῷ ἀδελφῷ, ὃς ἔστιν ἔξ ὑμῶν· πάντα ὑμῖν γνωριοῦσιν τὰ ὕδε.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΚΒ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Κολασσαῖς Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 4:10-18

Ἄδελφοί, ἀσπάζεται ὑμᾶς Ἀρίσταρχος ὁ συνιαγμάλωτός μου, καὶ Μᾶρκος ὁ ἀνεψιός Βαρινάβα περὶ οὗ ἐλάβετε ἐντολάς· ἐὰν ἔλθῃ πρὸς ὑμᾶς δέξασθε αὐτὸν· καὶ Ἰησοῦς ὁ λεγόμενος Ἰοῦντος, οἱ ὄντες ἐκ περιτομῆς οὗτοι μόνοι συνεργοὶ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, οἵτινες ἐγενήθησάν μοι παρηγορία. Ασπάζεται ὑμᾶς Ἐπαφρᾶς ὁ ἔξ ὑμῶν, δοῦλος Χριστοῦ, πάντοτε ἀγωνιζόμενος ὑπέρ ὑμῶν ἐν ταῖς προσευχαῖς, ἵνα σταθῆτε τέλειοι καὶ πεπληρωμένοι ἐν παντὶ θελήματι τοῦ Θεοῦ. Μαρτυρῶ γάρ αὐτῷ ὅτι ἔχει ἔχει ζῆλον πολὺν ὑπὲρ ὑμῶν καὶ τῶν ἐν Λαοδικείᾳ καὶ τῶν ἐν Ἱεραπόλει. Ασπάζεται ὑμᾶς Λουκᾶς ὁ ἱατρὸς ὁ ἀγαπητὸς καὶ Δημᾶς. Ἀσπάσασθε τοὺς ἐν Λαοδικείᾳ ἀδελφούς καὶ Νυμφᾶν καὶ τὴν κατ' οἶκον αὐτοῦ ἐκκλησίαν. Καὶ ὅταν ἀναγνωσθῇ παρ' ὑμῖν ἡ ἐπιστολή, ποιήσατε ἵνα καὶ ἐν τῇ Λαοδικείᾳ ἐκκλησίᾳ ἀναγνωσθῇ, καὶ τὴν ἐν Λαοδικείᾳς ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀναγνῶτε. Καὶ εἴπατε Ἀρχίππῳ· Βλέπε τὴν διακονίαν ἣν παρέλαβες ἐν Κυρίῳ, ἵνα αὐτὴν πληροῖς. Ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλου. Μημονεύετε μου τῶν δεσμῶν. Ἡ χάρις μεθ' ὑμῶν. Ἀμήν.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΚΒ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Κορινθίους Β' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 5:1-10

Ἄδελφοί, οἵδαμεν ὅτι ἔὰν ἡ ἐπίγειος ἡμῶν οἰκία τοῦ σκήνους καταλυθῇ, οἰκοδομήν ἐκ Θεοῦ ἔχομεν, οἰκίαν ἀχειροποίητον αἰώνιον ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Καὶ γάρ ἐν τούτῳ στενάζομεν, τὸ οἰκητήριον ἡμῶν τὸ ἔξ οὐρανοῦ ἐπειδύνθασθαι ἐπιποθύντες, εἴ γε καὶ ἐνδυσόμενοι οὐ γυμνοὶ εὐρεθησόμεθα. Καὶ γάρ οἱ ὄντες ἐν τῷ σκήνει στενάζομεν, βαρούμενοι ἐφ' ὃ οὐ θέλομεν ἐκδύνθασθαι, ἀλλὰ ἐπειδύνθασθαι, ἵνα καταποθῇ τὸ θυητὸν ὑπὸ τῆς ζωῆς. Ὁ δὲ κατεργασάμενος ἡμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦ Θεός, ὁ καὶ δοὺς ἡμῖν τὸν ἀρραβώνα τοῦ Πνεύματος. Θαρροῦντες οὐν πάντοτε καὶ εἰδότες ὅτι ἐνδημοῦντες ἐν τῷ σώματι ἐκδημοῦμεν ἀπὸ τοῦ Κυρίου· (διὰ πίστεως γὰρ περιπατοῦμεν, οὐ διὰ εἰδούς). Θαρροῦμεν δὲ καὶ εὐδοκοῦμεν μᾶλλον ἐκδημῆσαι ἐκ τοῦ σώματος καὶ ἐνδημῆσαι πρὸς τὸν Κύριον. Διὸ καὶ φιλοτιμούμεθα, εἴτε ἐνδημοῦντες εἴτε ἐκδημοῦντες, εὐάρεστοι αὐτῷ εἴναι. Τοὺς γάρ πάντας ἡμᾶς φανερωθῆναι δεῖ ἐμπροσθεν τοῦ βῆματος τοῦ Χριστοῦ.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΒ', ΕΩΘΙΝΟΝ ΙΑ'

Προκείμενον. Ἡχος πλ. α'

Σύ, Κύριε, φυλάξας ἡμᾶς καὶ διατηρήσας ἡμᾶς

Στίχ. Σῶσόν με Κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν ὅσιος

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 6:11-18

Ἄδελφοί, ἔδετε πηλίκοις ὑμῖν γράμμασιν ἔγραψα τῇ ἐμῇ χειρί. Ὅσοι θέλουσιν εὐπροσωπῆσαι ἐν σαρκὶ, οὗτοι ἀναγκάζουσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι, μόνον ἵνα μὴ τῷ σταυρῷ τοῦ Χριστοῦ διώκωνται· οὐδὲ γάρ οἱ περιτεμνόμενοι αὐτοὶ ιόμον φυλάσσουσιν, ἀλλὰ θέλουσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι ἵνα ἐν τῇ ὑμετέρᾳ σαρκὶ καυχήσωνται. Ἐμοὶ δὲ μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι εἰ μὴ ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι' οὗ ἐμοὶ κόσμος ἐσταύρωται κάγω τῷ κόσμῳ. Ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ οὔτε περιτομή τι ἴσχυει οὔτε ἀκροβυστία, ἀλλὰ κανὴ κτίσις. Καὶ ὅσοι τῷ κανόνι τούτῳ στοιχήσουσιν, εἰρήνη ἐπ' αὐτοὺς καὶ ἔλεος, καὶ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ τοῦ Θεοῦ. Τοῦ λοιποῦ κόπους μοι μηδεὶς παρεχέτω· ἐγὼ γάρ τὰ στίγματα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματί μου βαστάζω. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τοῦ πνεύματος ὑμῶν, ἀδελφοί· ἀμήν.

Ἀλληλούϊα. Ἡχος πλ. α'

Τὰ ἔλεη σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ἄσσομαι.

Στίχ. Οὐτι εἴπας· εἰς τὸν αἰῶνα ἔλεος οἰκοδομηθήσεται.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΚΓ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 1:1-5

Παῦλος καὶ Σιλουανὸς καὶ Τιμόθεος τῇ Ἐκκλησίᾳ Θεσσαλονικέων ἐν Θεῷ Πατρὶ καὶ Κυρίῳ Ἰησοῦ Χριστῷ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ καὶ Πατρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Εὐχαριστοῦμεν τῷ Θεῷ πάντοτε περὶ πάντων ὑμῶν μιείων ὑμῶν ποιούμενοι ἐπὶ τῶν προσευχῶν ἡμῶν, ἀδιαλείπτως μνημονεύοντες ὑμῶν τοῦ ἔργου τῆς πίστεως καὶ τοῦ κόπου τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ὑπομονῆς τῆς ἐλπίδος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐμπροσθεν τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς ἡμῶν, εἰδότες, ἀδελφοί, ἡγαπημένοι ὑπὸ Θεοῦ, τὴν ἐκλογὴν ὑμῶν, ὅτι τὸ Εὐαγγέλιον ἡμῶν οὐκ ἐγενήθη εἰς ὑμᾶς ἐν λόγῳ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν δυνάμει καὶ ἐν Πνεύματι Ἀγίῳ καὶ ἐν πληροφορίᾳ πολλῇ, καθὼς οἴδατε οἵοις ἐγενήθημεν ἐν ὑμῖν δι' ὑμᾶς.

ΤΡΙΤΗ ΚΓ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 1:6-10

Ἄδελφοί, ὑμεῖς μιμηταὶ ἡμῶν ἐγενήθητε καὶ τοῦ Κυρίου δεξάμενοι τὸν λόγον ἐν θλίψει πολλῇ μετὰ χαρᾶς Πνεύματος Ἀγίου, ὥστε γενέσθαι ὑμᾶς τύπους πάσι τοῖς πιστεύοντισ ἐν τῇ Μακεδονίᾳ καὶ ἐν τῇ Ἀχαΐᾳ. Αφ' ὑμῶν γάρ ἐξήχηται ὁ λόγος τοῦ Κυρίου· οὐ μόνον ἐν τῇ Μακεδονίᾳ καὶ ἐν τῇ Ἀχαΐᾳ, ἀλλὰ καὶ ἐν παντὶ τόπῳ ἡ πίστις ὑμῶν ἡ πρὸς τὸν

Θεὸν ἔξελήλυθεν, ὥστε μὴ χρείαν ἡμᾶς ἔχειν λαλεῖν τι· αὐτοὶ γὰρ περὶ ἡμῶν ἀπαγγέλλουσιν ὅποίαν εἴσοδον ἔσχομεν πρὸς ὑμᾶς, καὶ πῶς ἐπεστρέψατε πρὸς τὸν Θεὸν ἀπὸ τῶν εἰδώλων δουλεύειν Θεῷ ζῶντι καὶ ἀληθινῷ, καὶ ἀναμένειν τὸν νιὸν αὐτοῦ ἐκ τῶν οὐρανῶν, ὃν ἦγιερεν ἐκ τῶν νεκρῶν, Ἰησοῦν τὸν ὁμόμενον ἡμᾶς ἀπὸ τῆς ὄργης τῆς ἐρχομένης.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΚΓ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 2:1-8

Ἄδελφοί, αὐτοὶ οἱδατε τὴν εἴσοδον ἡμῶν τὴν πρὸς ὑμᾶς ὅτι οὐ κενὴ γέγονεν, ἀλλὰ προπαθόντες καὶ ὑβρισθέντες, καθὼς οἴδατε, ἐν Φιλίπποις, ἐπαρρησιασάμεθα ἐν τῷ Θεῷ ἡμῶν λαλῆσαι πρὸς ὑμᾶς τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ ἐν πολλῷ ἀγῶνι. Ἡ γὰρ παράκλησις ἡμῶν οὐκὲν ἐπλάνη ἀκαθαρσίας, οὔτε ἐν δόλῳ, ἀλλὰ καθὼς δεδοκιμάσμεθα ὑπὸ τοῦ Θεοῦ πιστεύθηναι τὸ Εὐαγγέλιον, οὕτω λαλοῦμεν, οὐχ ὡς ἀνθρώποις ἀρέσκοντες, ἀλλὰ τῷ Θεῷ τῷ δοκιμάζοντι τὰς καρδίας ἡμῶν. Οὔτε γάρ ποτε ἐν λόγῳ κολακείας ἐγενήθημεν, καθὼς οἴδατε, οὔτε ἐν προφάσει πλεονεξίας, Θεὸς μάρτυρος, οὔτε ζητοῦντες ἐξ ἀνθρώπων δόξαν, οὔτε ἀφ' ὑμῶν οὔτε ἀπὸ ἀλλων, δυνάμενοι ἐν βάρει εἶναι ὡς Χριστοῦ ἀπόστολοι, ἀλλ' ἐγενήθημεν ἥπιοι ἐν μέσῳ ὑμῶν, ὡς ἀν τροφὸς θάλπη τὰ ἔαυτῆς τέκνα· οὕτως ὄμειρόμενοι ὑμῶν εὑδοκοῦμεν μεταδοῦναι ὑμῖν οὐ μόνον τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ καὶ τὰς ἔαυτῶν ψυχάς, διότι ἀγαπητοὶ ἡμῖν γεγένησθε.

ΠΕΜΠΤΗ ΚΓ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 2:9-14

Ἄδελφοί, μνημονεύετε τὸν κόπον ἡμῶν καὶ τὸν μόχθον· νυκτὸς γὰρ καὶ ἡμέρας ἐργαζόμενοι πρὸς τὸ μὴ ἐπιβαρῆσαι τινα ὑμῶν ἔκηρύξαμεν εἰς ὑμᾶς τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ. Υμεῖς μάρτυρες καὶ ὁ Θεὸς ὡς ὄσιως καὶ δικαίως καὶ ἀμέμπτως ὑμῖν τοῖς πιστεύοντιν ἐγενήθημεν, καθάπερ οἴδατε ὡς ἔνα ἔκαστον ὑμῶν ὡς πατὴρ τέκνα ἔαυτοῦ παρακαλοῦντες ὑμᾶς καὶ παραμυθούμενοι καὶ μαρτυρόμενοι εἰς τὸ περιπατῆσαι ὑμᾶς ἀξίως τοῦ Θεοῦ τοῦ καλοῦντος ὑμᾶς εἰς τὴν ἔαυτοῦ βασιλείαν καὶ δόξαν. Διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς εὐχαριστοῦμεν τῷ Θεῷ ἀδιαλείπτως, ὅτι παραλαβόντες λόγον ἀκοής παρ' ἡμῶν τοῦ Θεοῦ ἐδέξασθε οὐ λόγον ἀνθρώπων, ἀλλὰ καθὼς ἐστιν ἀληθῶς, λόγον Θεοῦ, διὸ καὶ ἐνεργεῖται ἐν ὑμῖν τοῖς πιστεύοντιν. Υμεῖς γὰρ μιμηταὶ ἐγενήθητε, ἀδελφοί, τῶν ἔκκλησιῶν τοῦ Θεοῦ τῶν οὐσῶν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΚΓ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 2:14-20

Ἄδελφοί, ὑμεῖς μιμηταὶ ἐγενήθητε τῶν ἔκκλησιῶν τοῦ Θεοῦ τῶν οὐσῶν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὅτι τὰ αὐτὰ ἐπάθετε καὶ ὑμεῖς ὑπὸ τῶν ἴδιων συμφυλετῶν καθὼς καὶ αὐτοὶ ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, τῶν καὶ τὸν Κύριον ἀποκτεινάντων Ἰησοῦν καὶ τοὺς ἴδιους προφήτας, καὶ ἡμᾶς ἐκδιωξάντων, καὶ Θεῷ μὴ ἀρεσκόντων, καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις ἐναντίων, κωλυόντων ἡμᾶς τοῖς ἔθνεσι λαλῆσαι ἵνα σωθῶσιν, εἰς τὸ ἀναπληρῶσαι αὐτῶν τὰς ἀμαρτίας πάντοτε. "Ἐφθασε δὲ ἐπ' αὐτοὺς ἡ ὄργη εἰς τέλος. "Ημεῖς, δέ, ἀδελφοί, ἀπορφανισθέντες ἀφ' ὑμῶν πρὸς ταῖρὸν ὥρας, προσώπων οὐ καρδία, περισσοτέρως ἐσπουδάσαμεν τὸ πρόσωπον ὑμῶν ἰδεῖν ἐν πολλῇ ἐπιθυμίᾳ. Διὸ ἡθελήσαμεν ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς, ἐγὼ μὲν Παῦλος καὶ ἄπαξ καὶ δίς, καὶ ἐνέκοψεν ἡμᾶς ὁ Σατανᾶς. Τίς γὰρ ἡμῶν ἐλπὶς ἡ χαρὰ ἡ στέφανος καυχήσεως ἡ οὐχὶ καὶ ὑμεῖς ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν τῇ αὐτοῦ παρουσίᾳ; ὑμεῖς γάρ ἐστε ἡ δόξα ἡμῶν καὶ ἡ χαρά.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΚΓ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Κορινθίους Β΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 8:1-5

Ἄδελφοί, γνωρίζω ὑμῖν τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ τὴν δεδομένην ἐν ταῖς ἔκκλησίαις τῆς Μακεδονίας, ὅτι ἐν πολλῇ δοκιμῇ θλίψεως ἡ περισσεία τῆς χαρᾶς αὐτῶν καὶ ἡ κατὰ βάθους πτωχεία αὐτῶν ἐπερίσσευσεν εἰς τὸν πλοῦτον τῆς ἀπλότητος αὐτῶν· ὅτι κατὰ δύναμιν μαρτυρῶ, καὶ ὑπὲρ δύναμιν, αὐθαίρετοι, μετὰ πολλῆς παρακλήσεως δεόμενοι ἡμῶν τὴν χάριν καὶ τὴν κοινωνίαν τῆς διακονίας τῆς εἰς τοὺς ἀγίους, καὶ οὐ καθὼς ἡλπίσαμεν, ἀλλ' ἐαυτοὺς ἔδωκαν πρώτον τῷ Κυρίῳ καὶ ἡμῖν διὰ θελήματος Θεοῦ.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΓ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Προκείμενον. Ἡχος πλ. β'

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Στίχ. Πρὸς σε, Κύριε, κεκράξομαι ὁ Θεός μου.

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 2:4-10

Ἄδελφοί, ὁ Θεὸς πλούσιος ὡν ἐν ἐλέει, διὰ τὴν πολλὴν ἀγάπην αὐτοῦ ἡν ἡγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ὅντας ἡμᾶς νεκροὺς τοῖς παραπτώμασιν συνεζωοποίησεν τῷ Χριστῷ· χάριτι ἐστε σεσωσμένοι· καὶ συνήγειρεν καὶ συνεκάθισεν ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦν, ἵνα ἐνδείξηται ἐν τοῖς αἰῶσι τοῖς ἐπερχομένοις τὸν ὑπερβάλλοντα πλοῦτον τῆς χάριτος αὐτοῦ ἐν χρηστότητι ἐφ' ἡμᾶς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦν. Τῇ γὰρ χάριτι ἐστε σεσωσμένοι διὰ τῆς πίστεως· καὶ τοῦτο οὐκ ἐξ ὑμῶν, Θεοῦ τὸ δῶρον· οὐκ ἐξ ἔργων, ἵνα μή τις καυχήσηται. Αὐτοῦ γάρ ἐσμεν ποίημα, κτισθέντες ἐν Χριστῷ Ἰησοῦν ἐπὶ ἔργοις ἀγαθοῖς οἷς προητοίμασεν ὁ Θεὸς ἵνα ἐν αὐτοῖς περιπατήσωμεν.

Ἀλληλούϊα. Ἡχος πλ. β'

Ο κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ Ὅψιστου ἐν σκέπῃ τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ αὐλισθήσεται.

Στίχ. Ερεῖ τῷ Κυρίῳ· ἀντιληπτωρ μου εἰ.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΚΔ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 2:20-3:8

Ἄδελφοί, ὑμεῖς ἐστε ἡ δόξα ἡμῶν καὶ ἡ χαρά. Διὸ μηκέτι στέγοντες εὐδοκήσαμεν καταλειφθῆναι ἐν Ἀθήναις μόνοι, καὶ ἐπέμψαμεν Τιμόθεον, τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν καὶ διάκονον τοῦ Θεοῦ καὶ συνεργὸν ἡμῶν ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ, εἰς τὸ στηρίξαι ὑμᾶς καὶ παρακαλέσαι ὑμᾶς περὶ τῆς πίστεως ὑμῶν, τὸ μηδένα σαίνεσθαι ἐν ταῖς θλίψεσι ταύταις. Αὐτοὶ γὰρ οἴδατε ὅτι εἰς τοῦτο κείμεθα· καὶ γὰρ ὅτε πρὸς ὑμᾶς ἥμεν, προελέγομεν ὑμῖν ὅτι μέλλομεν θλίψεσθαι, καθὼς καὶ ἐγένετο καὶ οἴδατε. Διὰ τοῦτο κάγὼ μηκέτι στέγων ἐπειμψα εἰς τὸ γνῶναι τὴν πίστιν ὑμῶν, μή πως ἐπειράσεν ὑμᾶς ὁ πειράζων καὶ εἰς κενὸν γένηται ὁ κόπος ἡμῶν. "Ἄρτι δὲ ἐλθόντος Τιμοθέου πρὸς ἡμᾶς ἀφ' ὑμῶν καὶ εὐαγγελισαμένου ἡμῖν τὴν πίστιν καὶ τὴν ἀγάπην ὑμῶν, καὶ ὅτι ἔχετε μνείαν ἡμῶν ἀγαθήν, πάντοτε ἐπιποθοῦντες

ήμας ίδειν καθάπερ καὶ ήμεῖς ὑμᾶς, διὰ τοῦτο παρεκλήθημεν, ἀδελφοί, ἐφ' ὑμῖν ἐπὶ πάσῃ τῇ θλίψει καὶ ἀνάγκῃ ὑμῶν διὰ τῆς ὑμῶν πίστεως· ὅτι νῦν ζῶμεν, ἐὰν ὑμεῖς στήκητε ἐν Κυρίῳ.

ΤΡΙΤΗ ΚΔ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 3:8-13

Ἄδελφοί, ἐὰν ὑμεῖς στήκητε ἐν Κυρίῳ, τίνα γάρ εὐχαριστίαν δυνάμεθα τῷ Θεῷ ἀνταποδοῦναι περὶ ὑμῶν ἐπὶ πάσῃ τῇ χαρᾷ ἢ χαίρομεν δι' ὑμᾶς ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ ὑμῶν, νυκτὸς καὶ ἡμέρας ὑπερεκπερισσοῦ δεόμενοι εἰς τὸ ίδειν ὑμῶν τὸ πρόσωπον καὶ καταρτίσαι τὰ ὑστερήματα τῆς πίστεως ὑμῶν; Αὐτὸς δὲ ὁ Θεός καὶ πατὴρ ὑμῶν καὶ ὁ Κύριος ὑμῶν Ἰησοῦν Χριστὸς κατευθύναι τὴν ὄδον ὑμῶν πρὸς ὑμᾶς· ὑμᾶς δὲ ὁ Κύριος πλεονάσαι καὶ περισσεύσαι τῇ ἀγάπῃ εἰς ἀλλήλους καὶ εἰς πάντας, καθάπερ καὶ ἡμεῖς εἰς ὑμᾶς, εἰς τὸ στηρίζαι ὑμῶν τὰς καρδίας ἀμέμπτους ἐν ἀγιωσύνῃ ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ καὶ πατρὸς ὑμῶν ἐν τῇ παρουσίᾳ τοῦ Κυρίου ὑμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων τῶν ἀγίων αὐτοῦ.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΚΔ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 4:1-12

Ἄδελφοί, ἐρωτῶμεν ὑμᾶς καὶ παρακαλοῦμεν ἐν Κυρίῳ Ἰησοῦν, καθὼς παρελάβετε παρ' ὑμῶν τὸ πῶς δεῖ ὑμᾶς περιπατεῖν καὶ ἀρέσκειν Θεῷ, ἵνα περισσεύητε μᾶλλον. Οὕδατε γὰρ τίνας παραγγελίας ἐδώκαμεν ὑμῖν διὰ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦν. Τοῦτο γάρ ἐστι θέλημα τοῦ Θεοῦ, ὁ ἀγιασμὸς ὑμῶν, ἀπέχεσθαι ὑμᾶς ἀπὸ τῆς πορνείας, εἰδέναι ἔκαστον ὑμῶν τὸ ἔαυτον σκευός κτᾶσθαι ἐν ἀγιασμῷ καὶ τιμῇ, μὴ ἐν πάθει ἐπιθυμίας καθάπερ καὶ τὰ ἔθνη τὰ μὴ εἰδότα τὸν Θεόν, τὸ μὴ ὑπερβαίνειν καὶ πλεονεκτεῖν ἐν τῷ πράγματι τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, διότι ἔκδικος ὁ Κύριος περὶ πάντων τούτων, καθὼς καὶ προείπομεν ὑμῖν καὶ διεμαρτυράμεθα. Οὐ γὰρ ἐκάλεσεν ὑμᾶς ὁ Θεός ἐπὶ ἀκαθαρσίᾳ, ἀλλ' ἐν ἀγιασμῷ. Τοιγαροῦν ὁ ἀθετῶν οὐκ ἀνθρώπου ἀθετεῖ, ἀλλὰ τὸν Θεὸν τὸν καὶ δόντα τὸ Πινεῦμα αὐτοῦ τὸ "Ἄγιον εἰς ὑμᾶς. Περὶ δὲ τῆς φιλαδελφίας οὐ χρείαν ἔχετε γράφειν ὑμῖν· αὐτοὶ γὰρ ὑμεῖς θεοδίδακτοί ἐστε εἰς τὸ ἀγαπᾶν ἀλλήλους· καὶ γὰρ ποιεῖτε αὐτὸς εἰς πάντας τοὺς ἀδελφοὺς τοὺς ἐν δῃλη τῇ Μακεδονίᾳ. παρακαλοῦμεν δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, περισσεύειν μᾶλλον καὶ φιλοτιμεῖσθαι ἡσυχάζειν καὶ πράσσειν τὰ ἴδια καὶ ἐργάζεσθαι ταῖς ἴδιαις χερσὶν ὑμῶν, καθὼς ὑμῖν παρηγγείλαμεν, ἵνα περιπατήτε εὐσχημόνως πρὸς τοὺς ἔξω καὶ μηδενὸς χρείαν ἔχητε.

ΠΕΜΠΤΗ ΚΔ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 4:18-5:10

Ἄδελφοί, παρακαλεῖτε ἀλλήλους ἐν τοῖς λόγοις τοῦ πνεύματος. Περὶ δὲ τῶν χρόνων καὶ τῶν καιρῶν, ἀδελφοί, οὐ χρείαν ἔχετε ὑμῖν γράφεσθαι· αὐτοὶ γὰρ ἀκριβῶς οὕδατε ὅτι ἡ ἡμέρα Κυρίου ὡς κλέπτης ἐν νυκτὶ οὕτως ἔρχεται. Ὄταν λέγωσιν, εἰρήνη καὶ ἀσφάλεια, τότε αἰφνίδιος αὐτοῖς ἐφίσταται ὀλεθρος, ὕσπερ ἡ ὥδιν τῇ ἐν γαστρὶ ἔχονσῃ, καὶ οὐ μὴ ἐκφύγωσιν. Ὅμεις δέ, ἀδελφοί, οὐκ ἐστὲ ἐν σκότει, ἵνα ἡ ἡμέρα ὑμᾶς ὡς κλέπτης καταλάβῃ· πάντες ὑμεῖς νιὸι φωτός ἐστε καὶ νιὸι ἡμέρας. οὐκ ἐστὲ νυκτὸς οὐδὲ σκότους. Ἀρα οὖν μὴ καθεύδωμεν ὡς καὶ οἱ λοιποί, ἀλλὰ γρηγορῶμεν καὶ νήφωμεν οἱ γὰρ καθεύδοντες νυκτὸς καθεύδουσι, καὶ οἱ μεθυσκόμενοι νυκτὸς μεθύουσιν· ὑμεῖς δὲ ἡμέρας ὄντες νήφωμεν, ἐνδυσάμενοι θώρακα πίστεως καὶ ἀγάπης καὶ περικεφαλαίαν ἐλπίδα σωτηρίας· ὅτι οὐκ ἔθετο ὑμᾶς ὁ Θεός εἰς ὄργην, ἀλλ' εἰς περιποίησιν σωτηρίας διὰ τοῦ Κυρίου ὑμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ ἀποθανόντος ὑπὲρ ὑμῶν, ἵνα εἴτε γρηγορῶμεν εἴτε καθεύδωμεν ἄμα σὺν αὐτῷ ζήσωμεν. Διὸ παρακαλεῖτε ἀλλήλους καὶ οἰκοδομεῖτε εἰς τὸν ἔνα, καθὼς καὶ ποιεῖτε. Ἐρωτῶμεν δὲ ὑμᾶς ἀδελφοί, εἰδέναι τοὺς κοπιῶντας ἐν ὑμῖν καὶ προϊσταμένους ὑμῶν ἐν Κυρίῳ καὶ νουθετοῦντας ὑμᾶς, καὶ ἡγεῖσθαι αὐτοὺς ὑπερεκπερισσοῦ ἐν ἀγάπῃ διὰ τὸ ἔργον αὐτῶν. εἰρηνεύετε ἐν ἑαυτοῖς. Πιστὸς ὁ καλῶν ὑμᾶς, δὲς καὶ ποιήσει τὴν ἐλπίδα ὑμῶν βεβαίαν. Ἀδελφοί, προσεύχεσθε περὶ ὑμῶν. Ἀσπάσασθε τοὺς ἀδελφοὺς πάντας ἐν φιλήματι ἀγίων. Ὁρκίων ὑμᾶς τὸν Κύριον ἀναγνωσθήσαι τὴν ἐπιστολὴν πᾶσι τοῖς ἀγίοις ἀδελφοῖς. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ὑμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μεθ' ὑμῶν ἀμήν.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΚΔ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 5:9-13;5:24-28

Ἄδελφοί, οὐκ ἔθετο ὑμᾶς ὁ Θεός εἰς ὄργην, ἀλλ' εἰς περιποίησιν σωτηρίας διὰ τοῦ Κυρίου ὑμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ ἀποθανόντος ὑπὲρ ὑμῶν, ἵνα εἴτε γρηγορῶμεν εἴτε καθεύδωμεν ἄμα σὺν αὐτῷ ζήσωμεν. Διὸ παρακαλεῖτε ἀλλήλους καὶ οἰκοδομεῖτε εἰς τὸν ἔνα, καθὼς καὶ ποιεῖτε. Ἐρωτῶμεν δὲ ὑμᾶς ἀδελφοί, εἰδέναι τοὺς κοπιῶντας ἐν ὑμῖν καὶ προϊσταμένους ὑμῶν ἐν Κυρίῳ καὶ νουθετοῦντας ὑμᾶς, καὶ ἡγεῖσθαι αὐτοὺς ὑπερεκπερισσοῦ ἐν ἀγάπῃ διὰ τὸ ἔργον αὐτῶν. εἰρηνεύετε ἐν ἑαυτοῖς. Πιστὸς ὁ καλῶν ὑμᾶς, δὲς καὶ ποιήσει τὴν ἐλπίδα ὑμῶν βεβαίαν. Ἀδελφοί, προσεύχεσθε περὶ ὑμῶν. Ἀσπάσασθε τοὺς ἀδελφοὺς πάντας ἐν φιλήματι ἀγίων. Ὁρκίων ὑμᾶς τὸν Κύριον ἀναγνωσθήσαι τὴν ἐπιστολὴν πᾶσι τοῖς ἀγίοις ἀδελφοῖς. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ὑμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μεθ' ὑμῶν ἀμήν.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΚΔ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Κορινθίους Β' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 11:1-6

Ἄδελφοί, ὄφελον ἀνείχεσθε μου μικρόν τῇ ἀφροσύνῃ· ἀλλὰ καὶ ἀνέχεσθε μου. Ζηλῶ γὰρ ὑμᾶς Θεοῦ ζῆλω· ἡρμοσάμην γὰρ ὑμᾶς ἐνὶ ἀνδρὶ, παρθένον ἀγνήν παραστῆσαι τῷ Χριστῷ· φοβοῦμαι δὲ μὴ πως, ὡς ὁ δόφις ἐξηπάτησεν Εἶναν ἐν τῇ πανουργίᾳ αὐτοῦ, οὕτω φθαρῇ τὰ νοήματα ὑμῶν ἀπὸ τῆς ἀπλότητος τῆς τῆς εἰς τὸν Χριστόν. Εἰ μὲν γὰρ ὁ ἐρχόμενος ἀλλον Ἰησοῦν κηρυγμένον, δὲν οὐκ ἐκηρύξαμεν, ἡ πινεῦμα ἔτερον λαμβάνετε δὲ οὐκ ἐλπίδα, ἡ εὐαγγέλιον ἔτερον δὲ οὐκ ἐδέξασθε, καλῶς ἡσίχεσθε. Λογίζομα γὰρ μηδὲν ὑστερηκέναι τῶν ὑπὲρ λίαν Αποστόλων· εἰ δὲ καὶ ἰδιώτης τῷ λόγῳ, ἀλλ' οὐ τῇ γνωσει· ἀλλ' ἐν παντὶ φανερωθέντες ἐν πᾶσιν εἰς ὑμᾶς.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΔ', ΕΩΘΙΝΟΝ Β'

Προκείμενον. Ἡχος βαρύς

Κύριος ἵσχεν τῷ λαῷ αὐτοῦ δώσει

Στίχ. Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ, υἱοὶ Θεοῦ, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν καὶ τιμήν.

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 2:14-22

Ἄδελφοί, Χριστός ἐστιν ἡ εἰρήνη ὑμῶν, ὁ ποιήσας τὰ ἀμφότερα ἐν καὶ τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ λύσας· τὴν ἔχθραν, ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ, τὸν νόμον τῶν ἐντολῶν ἐν δόγμασιν καταργήσας, ἵνα τοὺς δύο κτίση ἐν αὐτῷ εἰς ἔνα καινὸν ἄνθρωπον ποιῶν εἰρήνην, καὶ ἀποκαταλάβῃ τοὺς ἀμφοτέρους ἐν ἐνὶ σώματι τῷ Θεῷ διὰ τοῦ σταυροῦ, ἀποκτείνας τὴν ἔχθραν ἐν αὐτῷ. Καὶ ἐλθῶν εὐηγγελίσατο εἰρήνην ὑμῖν τοῖς μακράν καὶ εἰρήνην τοῖς ἐγγύς· ὅτι δι' αὐτοῦ ἔχομεν τὴν προσαγωγὴν οἱ ἀμφότεροι ἐν ἐνὶ πινεύματι πρὸς τὸν Πατέρα. Άρα οὖν οὐκέτι ἐστὲ ξένοι καὶ πάροικοι, ἀλλὰ ἐστὲ συμπολῖται τῶν ἀγίων καὶ οἰκεῖοι τοῦ Θεοῦ, ἐποικοδομηθέντες ἐπὶ τῷ θεμελίῳ τῶν ἀποστόλων καὶ προφητῶν, δύνος ἀκρογωνιαίσιν αὐτοῦ. Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐν ᾧ πᾶσα οἰκοδομὴ συναρμολογούμενη αὔξει εἰς ναὸν ἄγιον ἐν Κυρίῳ, ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς συνοικοδομεῖσθε εἰς κατοικητήριον τοῦ Θεοῦ ἐν πινεύματι.

Αλληλούϊα. Ἡχος βαρὺς.

Ἀγαθὸν τῷ ἔξιμοιο γεῖσθαι τῷ Κυρίῳ.

Στίχ. Τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωὶ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΚΕ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς Β' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 1:1-10

Παῦλος καὶ Σιλουανὸς καὶ Τιμόθεος τῇ Ἑκκλησίᾳ Θεσσαλονικέων ἐν Θεῷ Πατρὶ ἡμῶν καὶ Κυρίῳ Ἰησοῦ Χριστῷ. Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνῃ ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Εὐχαριστεῖν δὲ φείλομεν τῷ Θεῷ πάντοτε περὶ ὑμῶν, ἀδελφοῖ, καθὼς ἄξιόν ἐστι, ὅτι ὑπεραυξάνει ἡ πίστις ὑμῶν καὶ πλεονάζει ἡ ἀγάπη ἐνὸς ἐκάστου πάντων ὑμῶν εἰς ἀλλήλους, ὥστε τοῦ μᾶς αὐτοῦ ἐν ὑμῖν ἔγκαυχάσθαι ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τοῦ Θεοῦ ὑπὲρ τῆς ὑπομονῆς ὑμῶν καὶ πίστεως ἐν πᾶσι τοῖς διωγμοῖς ὑμῶν καὶ ταῖς θλίψεσιν αἵς ἀνέχεσθε, ἔνδειγμα τῆς δικαίας κρίσεως τοῦ Θεοῦ, εἰς τὸ καταξιωθῆναι ὑμᾶς τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, ὑπὲρ ἡς καὶ πάσχετε, εἴπερ δικαιον παρὰ θεῷ ἀνταποδοῦνται τοῖς θλίψουσιν ὑμᾶς θλῖψιν καὶ ὑμῖν τοῖς θλιβομένοις ἀνεστιν μεθ' ἡμῶν ἐν τῇ ἀποκαλύψει τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἀπ' οὐρανοῦ μετ' ἀγγέλων δυνάμεως αὐτοῦ ἐν πυρὶ φλογός, διδόντος ἐκδίκησιν τοῖς μὴ εἰδόσι Θεὸν καὶ τοῖς μὴ ὑπακούοντι τῷ Εὐαγγελίῳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, οἵτινες δίκην τίσουσιν δλεθρον αἰώνιον ἀπὸ προσώπου τοῦ Κυρίου καὶ ἀπὸ τῆς δόξης τῆς ἴσχυος αὐτοῦ, ὅταν ἔλθῃ ἐνδοξασθῆναι ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ καὶ θαυμασθῆναι ἐν πᾶσι τοῖς πιστεύσασιν, ὅτι ἐπιστεύθη τὸ μαρτύριον ἡμῶν ἐφ' ὑμᾶς, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνη.

ΤΡΙΤΗ ΚΕ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς Β' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 1:10-12; 2:1-2

Ἄδελφοί, τὸ μαρτύριον ἡμῶν ἐπιστεύθη ἐφ' ὑμᾶς, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. Εἰς δὲ καὶ προσευχόμεθα πάντοτε περὶ ὑμῶν, ἵνα ὑμᾶς ὁξιώσῃ τῆς κλήσεως ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ πληρώσῃ πᾶσαν εὐδοκίαν ἀγαθωσύνης καὶ ἔργων πίστεως ἐν δυνάμει· ὅπως ἐνδοξασθῇ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν ὑμῖν, καὶ ὑμεῖς ἐν αὐτῷ, κατὰ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἐρωτῶμεν δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, ὑπὲρ τῆς παρουσίας τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἡμῶν ἐπισυναγωγῆς ἐπ' αὐτόν, εἰς τὸ μὴ ταχέως σαλευθῆναι ὑμᾶς ἀπὸ τοῦ νοός μηδὲ θροεῖσθαι μήτε διὰ λόγου μήτε δι' ἐπιστολῆς ὡς δι' ἡμῶν, ὡς ὅτι ἐνέστηκεν ἡ ἡμέρα τοῦ Χριστοῦ. Μή τις ὑμᾶς ἔξαπατήσῃ κατὰ μηδένα τρόπον· ὅτι ἐὰν μὴ ἔλθῃ ἡ ἀποστασία πρῶτον καὶ ἀποκαλυφθῇ ὁ ἄνθρωπος τῆς ἀμαρτίας, ὃ νιὸς τῆς ἀπωλείας, ὁ ἀντικείμενος καὶ ὑπεραιρόμενος ἐπὶ πάντα λεγόμενον Θεὸν ἡ σέβασμα, ὥστε αὐτὸν εἰς τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ καθίσαι, ἀποδεικνύντα ἔαυτὸν ὅτι ἔστι Θεός. Οὐ μνημονεύετε ὅτι ἔτι ὧν πρὸς ὑμᾶς ταῦτα ἔλεγον ὑμῖν; καὶ νῦν τὸ κατέχον οἴδατε, εἰς τὸ ἀποκαλυφθῆναι αὐτὸν ἐν τῷ ἔαυτον καιρῷ. Τὸ γὰρ μυστήριον ἡδη ἐνεργεῖται τῆς ἀνομίας· μόνον ὁ κατέχων ἄρτι ἔως ἐκ μέσου γένηται. Καὶ τότε ἀποκαλυφθήσεται ὁ ἀνομος, ὃν ὁ Κύριος ἀναλώσει τῷ πινέματι τοῦ στόματος αὐτοῦ καὶ καταργήσει τῇ ἐπιφανείᾳ τῆς παρουσίας αὐτοῦ· οὐ ἔστιν ἡ παρουσία κατ' ἐνέργειαν τοῦ Σατανᾶ ἐν πάσῃ δυνάμει καὶ σημείοις καὶ τέρασι ψεύδους καὶ ἐν πάσῃ ἀπάτῃ τῆς ἀδικίας ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις, ἀυθ' ὧν τὴν ἀγάπην τῆς ἀληθείας οὐκ ἐδέξαντο εἰς τὸ σωθῆναι αὐτούς. Καὶ διὰ τοῦτο πέμψει αὐτοῖς ὁ Θεὸς ἐνέργειαν πλάνης εἰς τὸ πιστεῦσαι αὐτοὺς τῷ ψεύδει, ἵνα κριθῶστι πάντες οἱ μὴ πιστεύσαντες τῇ ἀληθείᾳ ἀλλὰ εὐδοκήσαντες ἐν τῇ ἀδικίᾳ.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΚΕ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς Β' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 2:1-12

Ἄδελφοί, ἐρωτῶμεν ὑμᾶς ὑπὲρ τῆς παρουσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἡμῶν ἐπισυναγωγῆς ἐπ' αὐτόν, εἰς τὸ μὴ ταχέως σαλευθῆναι ὑμᾶς ἀπὸ τοῦ νοός μηδὲ θροεῖσθαι μήτε διὰ λόγου μήτε δι' ἐπιστολῆς ὡς δι' ἡμῶν, ὡς ὅτι ἐνέστηκεν ἡ ἡμέρα τοῦ Χριστοῦ. Μή τις ὑμᾶς ἔξαπατήσῃ κατὰ μηδένα τρόπον· ὅτι ἐὰν μὴ ἔλθῃ ἡ ἀποστασία πρῶτον καὶ ἀποκαλυφθῇ ὁ ἄνθρωπος τῆς ἀμαρτίας, ὃ νιὸς τῆς ἀπωλείας, ὁ ἀντικείμενος καὶ ὑπεραιρόμενος ἐπὶ πάντα λεγόμενον Θεὸν ἡ σέβασμα, ὥστε αὐτὸν εἰς τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ καθίσαι, ἀποδεικνύντα ἔαυτὸν ὅτι ἔστι Θεός. Οὐ μνημονεύετε ὅτι ἔτι ὧν πρὸς ὑμᾶς ταῦτα ἔλεγον ὑμῖν; καὶ νῦν τὸ κατέχον οἴδατε, εἰς τὸ ἀποκαλυφθῆναι αὐτὸν ἐν τῷ ἔαυτον καιρῷ. Τὸ γὰρ μυστήριον ἡδη ἐνεργεῖται τῆς ἀνομίας· μόνον ὁ κατέχων ἄρτι ἔως ἐκ μέσου γένηται. Καὶ τότε ἀποκαλυφθήσεται ὁ ἀνομος, ὃν ὁ Κύριος ἀναλώσει τῷ πινέματι τοῦ στόματος αὐτοῦ καὶ καταργήσει τῇ ἐπιφανείᾳ τῆς παρουσίας αὐτοῦ· οὐ ἔστιν ἡ παρουσία κατ' ἐνέργειαν τοῦ Σατανᾶ ἐν πάσῃ δυνάμει καὶ σημείοις καὶ τέρασι ψεύδους καὶ ἐν πάσῃ ἀπάτῃ τῆς ἀδικίας ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις, ἀυθ' ὧν τὴν ἀγάπην τῆς ἀληθείας οὐκ ἐδέξαντο εἰς τὸ σωθῆναι αὐτούς. Καὶ διὰ τοῦτο πέμψει αὐτοῖς ὁ Θεὸς ἐνέργειαν πλάνης εἰς τὸ πιστεῦσαι αὐτούς τῷ ψεύδει, ἵνα κριθῶστι πάντες οἱ μὴ πιστεύσαντες τῇ ἀληθείᾳ ἀλλὰ εὐδοκήσαντες ἐν τῇ ἀδικίᾳ.

ΠΕΜΠΤΗ ΚΕ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς Β' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 2:13-17; 3:1-5

Ἄδελφοί, ἡμεῖς ὁφείλομεν εὐχαριστεῖν τῷ Θεῷ πάντοτε περὶ ὑμῶν, ἀδελφοί ἡγαπημένοι ὑπὸ Κυρίου, ὅτι εἴλετο ὑμᾶς ὁ Θεὸς ἀπαρχὴν εἰς σωτηρίαν ἐν ἀγιασμῷ Πινέματος καὶ πίστει ἀληθείας, εἰς δὲ ἐκάλεσεν ὑμᾶς διὰ τοῦ Εὐαγγελίου ἡμῶν, εἰς περιποίησιν δόξης τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Άρα οὖν, ἀδελφοί, στήκετε, καὶ κρατεῖτε τὰς παραδόσεις ἃς ἐδιδάχθητε εἴτε διὰ λόγου εἴτε δι' ἐπιστολῆς ἡμῶν. Αὐτὸς δὲ ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστὸς καὶ ὁ Θεὸς καὶ πατήρ ἡμῶν, ὁ ἀγαπήσας ὑμᾶς καὶ δοὺς παράκλησιν αἰώνιαν καὶ ἐλπίδα ἀγαθὴν ἐν χάριτι, παρακαλέσαι ὑμῶν τὰς καρδίας καὶ στηρίξαι ἐν ποντὶ ἔργων καὶ λόγω ἀγαθῶν. Τὸ λουπὸν προσεύχεσθε, ἀδελφοί, περὶ ἡμῶν, ἵνα ὁ λόγος τοῦ Κυρίου τρέχῃ καὶ δοξάζηται καθὼς καὶ πρὸς ὑμᾶς, καὶ ἵνα ῥυθμῶμεν ἀπὸ τῶν ἀτόπων καὶ πονηρῶν ἀνθρώπων· οὐ γὰρ πάντων ἡ πίστις. Πιστὸς δέ ἔστιν ὁ Κύριος, δις στηρίξει ὑμᾶς καὶ φυλάξει ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Πεποίθαμεν δὲ ἐν κυρίῳ ἐφ' ὑμᾶς, ὅτι ἡ παραγγέλλομεν ὑμῖν καὶ ποιεῖτε καὶ ποιησετε. 'Ο δὲ Κύριος κατευθύναι ὑμῶν τὰς καρδίας εἰς τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ καὶ εἰς τὴν ὑπομονὴν τοῦ Χριστοῦ.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΚΕ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς Β' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 3:6-18

Ἄδελφοί, παραγγέλλομεν ὑμῖν, ἐν ὄντοις τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, στέλλεσθαι ὑμᾶς ἀπὸ παντὸς ἀδελφοῦ ἀτάκτως περιπατοῦντος καὶ μὴ κατὰ τὴν παράδοσιν ἦν παρέλαβον παρ' ἡμῶν. Αὐτὸς γὰρ οἴδατε πῶς δεῖ μιμεῖσθαι ὑμᾶς, ὅτι οὐκ ἡτακτήσαμεν ἐν ὑμῖν, οὐδὲ διερεάσαν ἄρτον ἐφάγομεν παρά τινος, ἀλλ' ἐν κόπῳ καὶ μόχθῳ νύκτα καὶ ἡμέραν ἐργαζόμενοι πρὸς τὸ μὴ ἐπιβαρῆσαι τινα ὑμῶν· οὐχ ὅτι οὐκ ἔχομεν ἔξουσίαν, ἀλλ' ἵνα ἐαυτοὺς τύπον δῶμεν ὑμῖν εἰς τὸ μιμεῖσθαι ὑμᾶς. Καὶ γὰρ ὅτε ἡμεῖς πρὸς ὑμᾶς, τοῦτο παρηγγέλλομεν ὑμῖν, ὅτι εἴ τις οὐθὲν ἔργαζομένους ἀλλὰ περιεργαζομένους· τοῖς δὲ τοιούτοις παραγγέλλομεν ἐν Κυρίῳ Ἰησοῦ Χριστῷ ἵνα μετὰ ἡσυχίας ἔργαζομενοι τὸν ἔαυτων ἄρτον ἐσθίωσιν. 'Υμεῖς δέ, ἀδελφοί, μὴ ἐκκακήσητε καλοποιοῦντες. Εἰ δέ τις οὐχ ὑπακούει τῷ λόγῳ ἡμῶν διὰ τῆς ἐπιστολῆς, τοῦτον σημειοῦσθε· καὶ μὴ συναναμίγνυσθαι αὐτῷ, ἵνα ἐντραπῇ· καὶ μὴ ὡς ἐχθρὸν ἡγεῖσθε, ἀλλὰ νουθετεῖτε ὡς ἀδελφόν. Αὐτὸς δὲ ὁ Κύριος τῆς εἰρήνης δώμαν τὴν εἰρήνην διὰ παντὸς ἐν παντὶ τρόπῳ. 'Ο Κύριος μετὰ πάντων ὑμῶν. 'Ο ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλου, ὃ ἔστιν σημεῖον ἐν πάσῃ ἐπιστολῇ· οὕτω γράφω. 'Η χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ὑμῶν. Αμήν.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΚΕ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 1:3-10

Αδελφοί, χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς καὶ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ δόντος ἐαυτὸν ὑπὲρ τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν, ὅπως ἔξεληται ἡμᾶς ἐκ τοῦ ἐνεστῶτος αἰῶνος πονηροῦ κατὰ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ καὶ πατρὸς ἡμῶν, ὃς ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν. Θαυμάζω διὰ τοῦτο οὕτω ταχέως μετατίθεσθε ἀπὸ τοῦ καλέσαντος ὑμᾶς ἐν χάριτι Χριστοῦ εἰς ἔτερον εὐαγγέλιον, διὰ τοῦτο ἀλλο, εἰ μὴ τινές εἰσιν οἱ ταράσσοντες ὑμᾶς καὶ θέλοντες μεταστρέψαι τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ. Αλλὰ καὶ ἐὰν ἡμεῖς ἡ ἄγγελος ἐξ οὐρανοῦ εὐαγγελίζηται ὑμῖν παρ', διὰ τοῦτο εὐηγγελισάμεθα ὑμῖν, ἀνάθεμα ἔστω. Ως προειρήκαμεν, καὶ ἀρτὶ πάλιν λέγω, εἰ τις ὑμᾶς εὐαγγελίζεται παρ', διὰ τοῦτο παρελάβετε, ἀνάθεμα ἔστω. Ἀρτὶ γὰρ ἀνθρώπους πείθω ἡ τὸν Θεόν; ἢ ζητῶ ἀνθρώποις ἀρέσκειν; εἰ ἔτι ἀνθρώποις ἥρεσκον, Χριστοῦ δοῦλος οὐκ ἀν ἥμην.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΣΤ', ΕΩΘΙΝΟΝ Γ'

Προκείμενον. Ἡχος πλ. δ'

Ενέχασθε καὶ ἀπόδοτε Κυρίω τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Στίχ. Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαΐᾳ ὁ Θεός, ἐν τῷ Ἰσραὴλ μέγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 4:1-7

Αδελφοί, παρακαλῶ ὑμᾶς ἐγὼ ὁ δέσμιος ἐν Κυρίῳ ἀξίως περιπατήσαι τῆς κλήσεως ἣς ἐκλήθητε, μετὰ πάσης ταπεινοφροσύνης καὶ πραῦτητος, μετὰ μακροθυμίας, ἀνεχόμενοι ἀλλήλων ἐν ἀγάπῃ, σπουδάζοντες τηρεῖν τὴν ἐνότητα τοῦ πνεύματος ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης· ἐν σῶμα καὶ ἐν Πνεύμα, καθὼς καὶ ἐκλήθητε ἐν μιᾷ ἐλπίδι τῆς κλήσεως ὑμῶν· εἰς Κύριος, μίᾳ πίστις, ἐν βάπτισμα· εἰς Θεός καὶ Πατὴρ πάντων, ὃ ἐπὶ πάντων καὶ διὰ πάντων καὶ ἐν πάσιν ὑμῖν. Ἐνὶ δὲ ἐκάστῳ ἡμῶν ἐδόθη ἡ χάρις κατὰ τὸ μέτρον τῆς δωρεᾶς τοῦ Χριστοῦ.

Αλληλούϊα. Ἡχος πλ. δ'

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν.

Στίχ. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἔξομολογήσει.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΚΣΤ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Τιμόθεον Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 1:1-7

Παῦλος Απόστολος Χριστοῦ Ἰησοῦ κατ' ἐπιταγὴν Θεοῦ σωτῆρος ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ τῆς ἐλπίδος ἡμῶν Τιμοθέω γνησίω τέκνῳ ἐν πίστει· χάρις, ἔλεος, εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Καθὼς παρεκάλεσά σε προσμεῖναι ἐν Ἐφέσῳ πορευόμενος εἰς Μακεδονίαν, ἵνα παραγγείλης τισὶν μὴ ἐτεροδιδασκαλεῖν μηδὲ προσέχειν μύθοις καὶ γενεαλογίαις ἀπεράντοις, αἴτιες ἐκζητήσεις παρέχουντιν μᾶλλον ἢ οἰκουμίαν Θεοῦ τὴν ἐν πίστει· τὸ δὲ τέλος τῆς παραγγελίας ἐστὶν ἀγάπη ἐκ καθαρᾶς καρδίας καὶ συνειδήσεως ἀγαθῆς καὶ πίστεως ἀνυποκρίτου, ὡς τινες ἀστοχήσαντες ἐξετράπησαν εἰς ματαιολογίαν, θέλοντες εἶναι νομοδιδάσκαλοι, μη νοοῦντες μήτε ἀ λέγουσιν μήτε περὶ τίνων διαβεβαιούνταται.

ΤΡΙΤΗ ΚΣΤ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Τιμόθεον Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 1:8-14

Τέκνον Τιμόθεε, οἴδαμεν ὅτι καλὸς ὁ νόμος ἐάν τις αὐτῷ νομίμως χρῆται, εἰδὼς τοῦτο, ὅτι δικαίω νόμος οὐ κεῖται, ἀνόμοις δὲ καὶ ἀνυποτάκτοις, ἀσεβέστι καὶ ἀμαρτωλοῖς, ἀνοσίοις καὶ βεβήλοις, πατρολώαις καὶ μητρολώαις, ἀνδροφόνοις, πόρνοις, ἀρσενοκοίταις, ἀνδραποδισταῖς, ψεύνσταις, ἐπιόρκοις, καὶ εἰ τὶ ἔτερον τῇ ὑγιαινούσῃ διδασκαλίᾳ ἀντίκειται, κατὰ τὸ εὐαγγέλιον τῆς δόξης τοῦ μακαρίου Θεοῦ, διὰ τοῦτο ἐπιστεύθην ἐγώ. Καὶ χάριν ἔχω τῷ ἐνδυναμώσαντι με Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, ὅτι πιστόν με ἡγήσατο θέμενος εἰς διακονίαν, τὸν πρότερον ὄντα βλάσφημον καὶ διώκτην καὶ ὑβριστήν· ἀλλὰ ἡλεῖθην, ὅτι ἀγνοῶν ἐποίησα ἐν ἀπιστίᾳ, ὑπερεπλεόνασε δὲ ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν μετὰ πίστεως καὶ ἀγάπης τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΚΣΤ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Τιμόθεον Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 1:18-20;2:8-15

Τέκνον Τιμόθεε, ταύτην τὴν παραγγελίαν παρατίθεμαί σοι κατὰ τὰς προαγούσας ἐπὶ σὲ προφητείας, ἵνα στρατεύῃ ἐν αὐταῖς τὴν καλὴν στρατείαν, ἔχων πίστιν καὶ ἀγαθὴν συνείδησιν, ὡς τινες ἀπωσάμενοι περὶ τὴν πίστιν ἐναυαγήσαν· ὡς ἐστὶν 'Υμέναιος καὶ 'Αλέξανδρος, οὓς παρέδωκα τῷ Σατανᾷ ἵνα παιδευθῶσιν μὴ βλασφημεῖν. Βούλομαι οὖν προσεύχεσθαι τοὺς ἄνδρας ἐν παντὶ τόπῳ, ἐπαίροντας ὄστιν χεῖρας χωρὶς ὄργης καὶ διαλογισμοῦ. Ωσαύτως καὶ τὰς γυναικας ἐν καταστολῇ κοσμίως, μετὰ αἰδοῦς καὶ σωφροσύνης κοσμεῖν ἐαυτάς, μὴ ἐν πλέγμασιν ἡ χρυσῷ ἡ μαργαρίταις ἡ ἴματισμῷ πολυτελεῖ, ἀλλὰ ὃ ἐπρέπει γυναιξὶν ἐπαγγελλομέναις θεοσέβειαν, δι' ἔργων ἀγαθῶν. Γυνὴ ἐν ἡσυχίᾳ μανθανέτω ἐν πάσῃ ὑποταγῇ· γυναικὶ δὲ διδάσκειν οὐκ ἐπιτρέπω, οὐδὲ αὐθεντεῖν ἄνδρος, ἀλλὰ εἴναι ἐν ἡσυχίᾳ. Ἀδάμ γάρ πρῶτος ἐπλάσθη, εἴτα Εὔα· καὶ Ἀδάμ οὐκ ἡπατήθη, δὲ γυνὴ ἀπατηθῆσα ἐν παραβάσει γέγονε· σωθήσεται δὲ διὰ τῆς τεκνογονίας, ἐάν μείνωσιν ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ καὶ ἀγιασμῷ μετὰ σωφροσύνης.

ΠΕΜΠΤΗ ΚΣΤ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Τιμόθεον Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 3:1-13

Τέκνον Τιμόθεε, πιστὸς ὁ λόγος· εἴ τις ἐπισκοπῆς ὄρεγεται, καλοῦ ἔργου ἐπιθυμεῖ. Δεῖ οὖν τὸν ἐπίσκοπον ἀνεπίληπτον εἶναι, μιᾶς γυναικὸς ἄνδρα, νηφάλιον, σώφρονα, κόσμιον, φιλόξενον, διδακτικόν, μὴ πάροινον, μὴ πλήκτην, μὴ αἰσχροκερδῆ, ἀλλὰ ἐπιεικῆ, ἄμαχον, ἀφιλάργυρον· τοῦ ἰδίου οἴκου καλῶς προϊστάμενον, τέκνα ἔχοντα ἐν ὑποταγῇ μετὰ πάστης σεμινότητος· (εἰ δέ τις τοῦ ἰδίου οἴκου προστῆναι οὐκ οἴδε, πῶς ἐκκλησίας Θεοῦ ἐπιμελήσεται;) μὴ υεόφυτον, ἵνα μὴ τυφωθεὶς εἰς κρῖμα ἐμπέσῃ τοῦ Διαβόλου. Διεῖ δὲ αὐτὸν καὶ μαρτυρίαν καλὴν ἔχειν ἀπὸ τῶν ἔξωθεν, ἵνα μὴ εἰς ὄντειδισμὸν ἐμπέσῃ καὶ παγίδα τοῦ Διαβόλου. Διακόνους ὡσαύτως σεμινόύς, μὴ διλόγονυς, μὴ οἴνω πολλῶ προσέχοντας, μὴ αἰσχροκερδεῖς, ἔχοντας τὸ μυστήριον τῆς πίστεως ἐν καθαρᾷ συνειδήσει. Καὶ οὗτοι δὲ δοκιμαζέσθωσαν πρῶτον, εἴτα διακονεῖτωσαν ἀνέγκλητοι ὄντες. Γυναικας ὡσαύτως σεμινάς, μὴ διαβόλους, νηφαλίους, πιστὰς ἐν πᾶσι. Διάκονοι εἴστωσαν μιᾶς γυναικὸς ἄνδρες, τέκνων καλῶς προϊστάμενοι καὶ τῶν ἰδίων οἴκων. Οἱ γάρ καλῶς διακονήσαντες βαθμὸν ἐαυτοῖς καλὸν περιποιοῦνται, καὶ πολλὴν παρρησίαν ἐν πίστει τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΚΣΤ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Τιμόθεον Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 4:4-8, 16

Τέκνινον Τιμόθεε, πᾶν κτίσμα Θεοῦ καλόν, καὶ οὐδὲν ἀπόβλητον μετὰ εὐχαριστίας λαμβανόμενον· ἀγιάζεται γὰρ διὰ λόγου Θεοῦ καὶ ἐντεύξεως. Ταῦτα ὑποτιθέμενος τοῖς ἀδελφοῖς καλὸς ἔσῃ διάκονος· Ἰησοῦν Χριστοῦ, ἐντρεφόμενος τοῖς λόγοις τῆς πίστεως καὶ τῆς καλῆς διδασκαλίας ἡ παρηκολούθηκας. Τοὺς δὲ βεβήλους καὶ γραώδεις μύθους παραποτῶν· γύμναζε δὲ σεαυτὸν πρὸς εὐσέβειαν· ἡ γὰρ σωματικὴ γυμνασία πρὸς ὀλίγον ἐστὶν ὠφέλιμος· ἡ δὲ εὐσέβεια πρὸς πάντα ὠφέλιμός ἐστιν, ἐπαγγελίας ἔχουσα ζωῆς τῆς νῦν καὶ τῆς μελλούσης. Ἐπεχε σεαυτῷ καὶ τῇ διδασκαλίᾳ, ἐπίμενε αὐτοῖς· τοῦτο γὰρ ποιῶν καὶ σεαυτὸν σώσεις καὶ τοὺς ἀκούοντάς σου.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΚΣΤ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 3:8-12

Ἀδελφοί, προϊδοῦσα ἡ γραφὴ ὅτι ἐκ πίστεως δικαιοῖ τὰ ἔθνη ὁ Θεὸς, προευηγγελίσατο τῷ Ἀβραὰμ· ὅτι εὐλογηθήσονται ἐν σοὶ πάντα τὰ ἔθνη. Ὡστε οἱ ἐκ πίστεως εὐλογοῦνται σὺν τῷ πιστῷ Ἀβραὰμ. Ὅσοι γὰρ ἐξ ἔργων νόμου εἰσὶν, ὑπὸ κατάραν εἰσίν· γέγραπται γάρ ὅτι Ἐπικατάρατος πᾶς δὲ οὐκ ἐμμένει ἐν πᾶσι τοῖς γεγραμμένοις ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου τοῦ ποιῆσαι αὐτά. Ὅτι δὲ ἐν νόμῳ οὐδεὶς δικαιοῦσται παρὰ τῷ Θεῷ δῆλον· ὅτι ὁ δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται· ὁ δὲ νόμος οὐκ ἐστιν ἐκ πίστεως, ἀλλ᾽ ὁ ποιῆσας αὐτὰ ἄνθρωπος ζήσεται ἐν αὐτοῖς.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΑΥΛΟΥ ΠΕΡΙΟΔΟΣ Δ'

ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΚΣΤ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ, ΕΩΘΙΝΟΝ Δ'

Προκείμενον. Ἡχος α'

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς.

Στίχ. Αγαλλιάσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ.

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 5:8-19

Ἀδελφοί, ὡς τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε [ὅ γάρ καρπὸς τοῦ φωτὸς ἐν πάσῃ ἀγαθωσύνῃ καὶ δικαιοσύνῃ καὶ ἀληθείᾳ] δοκιμάζοντες τί ἐστιν εὐάρεστον τῷ Κυρίῳ· καὶ μὴ συγκοινωνεῖτε τοῖς ἔργοις τοῖς ἀκάρποις τοῦ σκότους, μᾶλλον δὲ καὶ ἐλέγχετε, τὰ γὰρ κρυφῇ γινόμενα ὑπὲ αὐτῶν αἰσχρόν ἐστιν καὶ λέγειν· τὰ δὲ πάντα ἐλεγχόμενα ὑπὸ τοῦ φωτὸς φανεροῦσται· πᾶν γὰρ τὸ φανερούμενον φῶς ἐστιν. Διὸ λέγει· Ἔγειρε, ὁ καθεύδων, καὶ ἀνάστα ἐκ τῶν νεκρῶν, καὶ ἐπιφαύσσει σοι ὁ Χριστός. Βλέπετε οὖν ἀκριβῶς πῶς περιπατεῖτε, μὴ ὡς ἀσοφοί ἀλλ' ὡς σοφοί, ἐξαγοραζόμενοι τὸν καιρόν, ὅτι αἱ ἡμέραι πονηραὶ εἰσὶν. Διὰ τοῦτο μὴ γίνεσθε ἄφρονες, ἀλλὰ συνιέντες τί τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου. Καὶ μὴ μεθύσκεσθε οἵνω, ἐν ᾧ ἐστιν ἀσωτία, ἀλλὰ πληροῦσθε ἐν Πνεύματι, λαλοῦντες ἑαυτοῖς ψαλμοῖς καὶ ὅμινοις καὶ ψωδαῖς πνευματικαῖς, ἄδοντες τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ Κυρίῳ.

Αλληλούϊα. Ἡχος α'

Ο Θεὸς ὁ διδους ἐκδικήσεις ἐμοί.

Στίχ. Μεγαλύνων τὰς σωτηρίας τοῦ βασιλέως.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΚΖ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Τιμόθεον Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 5:1-10

Τέκνινον Τιμόθεε, πρεσβυτέρῳ μὴ ἐπιπλήξῃς, ἀλλὰ παρακάλει ὡς πατέρα, νεωτέρους ὡς ἀδελφούς, πρεσβυτέρας ὡς μητέρας, νεωτέρας ὡς ἀδελφᾶς ἐν πάσῃ ἀγνείᾳ. Χήρας τίμα τὰς ὄντως χήρας. Εἰ δέ τις χήρα τέκνα ἢ ἔκγονα ἔχει, μανθανέτωσαν πρῶτον τὸν ἴδιον οἴκουν εὐόρεειν καὶ ἀμοιβᾶς ἀποδιδόντα τοῖς προγόνοις· τοῦτο γάρ ἐστι καλὸν καὶ ἀπόδεκτον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Ἡ δὲ ὄντως χήρα καὶ μεμονωμένη ἥλπικεν ἐπὶ τὸν Θεὸν καὶ προσμένει ταῖς δεήσεσι καὶ ταῖς προσευχαῖς νυκτὸς καὶ ἡμέρας· ἡ δὲ σπαταλῶσα ζῶσα τέθυνκε. Καὶ ταῦτα παράγγελλε, ἵνα ἀνεπίληπτοι ὁσιν. Εἰ δέ τις τῶν ιδίων καὶ μάλιστα τῶν οἰκείων οὐ προνοεῖ, τὴν πίστιν ἥρνηται καὶ ἔστιν ἀπίστου χείρων. Χήρα καταλεγέσθω μὴ ἔλαττον ἐτῶν ἐξήκοντα γεγονοῦντα, ἐνδὸς ἀνδρὸς γυνῆ, ἐν ἔργοις καλοῖς μαρτυρουμένη, εἰ ἐτεκνοιτρόφησεν, εἰ ἐξενοδόχησεν, εἰ ἀγίων πόδας ἔνιψεν, εἰ θλιβομένοις ἐπήρκεσεν, εἰ παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ ἐπηκολούθησε.

ΤΡΤΗ ΚΖ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Τιμόθεον Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 5:11-21

Τέκνινον Τιμόθεε, νεωτέρας χήρας παραποτῶν· ὅταν γὰρ καταστρηνιάσωσι τοῦ Χριστοῦ, γαμεῖν θέλουσιν, ἔχουσαι κρῖμα, ὅτι τὴν πρώτην πίστιν ἡθέτησαν· ἄμα δὲ καὶ ἀργαὶ μανθάνουσι περιερχόμεναι τὰς οἰκίας, οὐ μόνον δὲ ἀργαί, ἀλλὰ καὶ φύλαροι καὶ περίεργοι, λαλοῦνται τὰ μὴ δέοντα. Βούλομαι οὖν νεωτέρας γαμεῖν, τεκνογονεῖν, οἰκοδεσποτεῖν, μηδεμίαν ἀφορμὴν διδόναι τῷ ἀντικειμένῳ λοιδορίας χάριν. Ἡδη γάρ τινες ἔξετράπησαν ὅπισθα τοῦ Σατανᾶ. Εἴ τις πιστὸς ἡ πιστὴ ἔχει χήρας, ἐπαρκεῖτω αὐταῖς, καὶ μὴ βαρεῖσθα ἢ ἐκκλησίᾳ, ἵνα ταῖς ὄντως χήραις ἐπαρκέσῃ. Οἱ καλῶς προεστῶτες πρεσβύτεροι διπλῆς τιμῆς ἀξιούσθωσαν, μάλιστα οἱ κοπιῶντες ἐν λόγῳ καὶ διδασκαλίᾳ· λέγει γὰρ ἡ γραφὴ· βοῦν ἀλλοῦντα οὐ φιμώσεις· καὶ· ἀξιος ὁ ἐργάτης τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ. Κατὰ πρεσβύτερους κατηγορίαν μὴ παραδέχουνται, ἐκτὸς εἰ μὴ ἐπὶ δύο ἢ τριῶν μαρτυρῶν. Τοὺς ἀμαρτάνοντας ἐνώπιον πάντων ἔλεγχε, ἵνα καὶ οἱ λοιποὶ φύσιν ἔχωσι. Διαμαρτύρομαι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν ἐκλεκτῶν ἀγγέλων, ἵνα ταῦτα φυλάξῃς, χωρὶς προκρίματος μηδὲν ποιῶν κατὰ πρόσκλησιν.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΚΖ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Τιμόθεον Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 5:22-25;6:1-11

Τέκνινον Τιμόθεε, χειρας ταχέως μηδενὶ ἐπιτίθει, μηδὲ κοινώνει ἀμαρτίαις ἀλλοτρίαις· σεαυτὸν ἀγνὸν τήρει. Μηκέτι ὑδροπότει, ἀλλ' οἴνῳ ὀλίγῳ χρῶ διὰ τὸν στόμαχόν σου καὶ τὰς πυκνάς σου ἀσθενείας. Τινῶν ἀνθρώπων αἱ ἀμαρτίαι πρόδηλοι εἰσὶ, προάγουσαι εἰς κρίσιν, τιστὲ δὲ καὶ ἐπακολουθοῦσιν· ὀσάντως καὶ τὰ καλὰ ἔργα πρόδηλά ἐστι, καὶ τὰ ἄλλως ἔχοντα κρυβῆναι οὐ δύνανται. Ὅσοι εἰσὶν ὑπὸ ζυγὸν δουῆλοι, τοὺς ιδίους δεσπότας πάσης τιμῆς ἀξιούς ἡγεῖσθωσαν, ἵνα μὴ τὸ δονοματικὸν τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ διδασκαλία βλασφημῆται. Οἱ δὲ πιστοὶ εἰσὶ καὶ ἀγαπητοὶ οἱ τῆς εὐεργεσίας ἀντιλαμβανόμενοι. Ταῦτα δίδασκε καὶ παρακάλει. εἴ τις ἐτεροδιδασκαλεῖ καὶ μὴ προσέρχεται ὑγιαίνοντι λόγοις τοῖς τοῦ Κυρίου ήμων Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τῇ κατ' εὐσέβειαν διδασκαλίᾳ, τετύφωται, μηδὲν ἐπιστάμενος, ἀλλὰ ιοσῶν περὶ ζητήσεις καὶ λογομαχίας, ἐξ ὧν γίνεται φθόνος, ἔρις, βλασφημία, ὑπόνοια πονηραί, παραδιατριβαί διεφθαρμένων ἀνθρώπων τὸν ιοῦν καὶ ἀπεστερημένων τῆς ἀληθείας, ιομιζόντων πορισμὸν εἶναι τὴν εὐσέβειαν. ἀφίστασο ἀπὸ τῶν

τοιούτων. Ἔστι δὲ πορισμὸς μέγας ἡ εὐσέβεια μετὰ αὐταρκείας. Οὐδὲν γὰρ εἰσηγεῖκαμεν εἰς τὸν κόσμον, δῆλον ὅτι οὐδὲ ἔξενεγκεῖν τι δυνάμεθα· ἔχοντες δὲ διατροφὰς καὶ σκεπάσματα, τούτοις ἀρκεσθησόμεθα. Οἱ δὲ βουλόμενοι πλουτεῖν ἐμπίπτουσιν εἰς πειρασμὸν καὶ παγίδα καὶ ἐπιθυμίας πολλὰς ἀνοήτους καὶ βλαβεράς, αἴτινες βυθίζουσι τοὺς ἀνθρώπους εἰς ὅλεθρον καὶ ἀπώλειαν· ρίζα γὰρ πάντων τῶν κακῶν ἐστιν ἡ φιλαργυρία, ἡς τινες ὄρεγόμενοι ἀπεπλανήθησαν ἀπὸ τῆς πίστεως καὶ ἔαυτοὺς περιέπειραν ὁδύναις πολλαῖς. Σὺ δέ, ὦ ἄνθρωπε τοῦ Θεοῦ, ταῦτα φεῦγε.

ΠΕΜΠΤΗ ΚΖ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Τιμόθεον Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 6:17-21

Τέκνον Τιμόθεε, τοῖς πλουσίοις ἐν τῷ νῦν αἰῶνι παράγγελλε μὴ ὑψηλοφρονεῖν, μηδὲ ἥλπικέναι ἐπὶ πλούτου ἀδηλότητι, ἀλλ' ἐν τῷ Θεῷ τῷ ζῶντι, τῷ παρέχοντι ἡμῖν πάντα πλουσίων εἰς ἀπόλαυσιν, ἀγαθοεργεῖν, πλουτεῖν ἐν ἔργοις καλοῖς, εὐμεταδότους εἶναι, κοινωνικούς, ἀποθησαυρίζοντας ἐαυτοῖς θεμέλιον καλὸν εἰς τὸ μέλλον, ὅντας ἐπιλάβωνται τῆς αἰωνίου ζωῆς. Ὁ Τιμόθεος, τὴν παρακαταθήκην φύλαξιν, ἐκτρεπόμενος τὰς βεβήλους κενοφωνίας καὶ ἀντιθέσεις τῆς ψευδωνύμου γνώσεως, ἡν τινες ἐπαγγελλόμενοι περὶ τὴν πίστιν ἡστόχησαν. Ἡ χάρις μετὰ σοῦ· ἀμήν.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΚΖ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Τιμόθεον Β' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 1:1-2; 8:18

Παῦλος Ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ θελήματος Θεοῦ κατ' ἐπαγγελίαν ζωῆς τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ Τιμοθέῳ ἀγαπητῷ τέκνῳ· χάρις, ἔλεος, εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Μὴ οὖν ἐπαισχυνθῆς τὸ μαρτύριον τοῦ Κυρίου ἡμῶν μηδὲ ἐμὲ τὸν δέσμιον αὐτοῦ, ἀλλὰ συγκακοπάθησον τῷ Εὐαγγελίῳ κατὰ δύναμιν Θεοῦ, τοῦ σώσαντος ἡμᾶς καὶ καλέσαντος κλήσει ἀγίᾳ, οὐ κατὰ τὰ ἔργα ἡμῶν ἀλλὰ κατ' ιδίαν πρόθεσιν καὶ χάριν, τὴν δοθεῖσαν ἡμῖν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ πρὸ χρόνων αἰώνιων, φανερωθεῖσαν δὲ νῦν διὰ τῆς ἐπιφανείας τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ Ἰησοῦ, καταρργήσαντος μὲν τὸν θάνατον φωτίσαντος δὲ ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν διὰ τοῦ Εὐαγγελίου, εἰς ὃ ἐτέθη ἐγὼ κήρυξ καὶ Ἀπόστολος καὶ διδάσκαλος. Δι' ἣν αἰτίαν καὶ ταῦτα πάσχω, ἀλλ' οὐκ ἐπαισχύνομαι· οἶδα γὰρ ὃ πεπίστευκα, καὶ πέπισμα ὅτι δυνατός ἐστιν τῷ παρακαταθήκην μου φυλάξαι εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν. Ὅποτέ πωσιν ἔχει υγιαινόντων λόγων ὡν παρ' ἐμοῦ ἥκουσαν ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· τὴν καλὴν παρακαταθήκην φύλαξιν διὰ Πινεύματος ἀγίου τοῦ ἑνοικοῦντος ἐν ἡμῖν. Οὕδας τοῦτο, ὅτι ἀπεστράφησάν με πάντες οἱ ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὧν ἐστιν Φύγελος καὶ Ἐρμογένης. Δώῃ ἔλεος ὁ Κύριος τῷ Ὀνησιφόρου οἴκῳ, ὅτι πολλάκις με ἀνέψυξε καὶ τὴν ἄλυσίν μου οὐκ ἐπαισχύνθη, ἀλλὰ γενόμενος ἐν Ρώμῃ σπουδαιότερον ἐζήτησέ με καὶ εὗρε· δώῃ αὐτῷ ὁ Κύριος εὑρεῖν ἔλεος παρὰ Κυρίου ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ - καὶ ὅσα ἐν Ἐφέσῳ διηκόνησεν, βέλτιον σὺ γινώσκεις.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΚΖ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 5:22-26; 6:1-2

Ἄδελφοί, ὁ καρπὸς τοῦ Πινεύματος ἐστιν ἀγάπη, χαρά, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις, πραότης, ἐγκράτεια· κατὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἔστι νόμος. Οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν σὺν τοῖς παθήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις. Εἰ ζῶμεν πινεύματι, πινεύματι καὶ στοιχῶμεν. Μὴ γινώμεθα κενόδοξοι, ἀλλήλους προκαλούμενοι, ἀλλήλοις φθονούντες. Ἀδελφοί, ἐάν καὶ προληφθῇ ἄνθρωπος ἐν τινι παραπτώματι, ὑμεῖς οἱ πινεύματικοὶ καταρτίζετε τὸν τοιούτον ἐν πινεύματι πραότητος· σκοπῶν σεαυτόν, μὴ καὶ σὺ πειρασθῆς. Ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε, καὶ οὕτως ἀναπληρώσατε τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΖ', ΕΩΘΙΝΟΝ Ε'

Προκείμενον. Ἡχος β'

Ίσχύς μου καὶ ὕμνησίς μου ὁ Κύριος.

Στίχ. Παιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ Κύριος.

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 6:10-17

Ἄδελφοί, ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ καὶ ἐν τῷ κράτει τῆς ἴσχυος αὐτοῦ. Ἐνδύσασθε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸ δύνασθαι ὑμᾶς στῆναι πρὸς τὰς μεθοδείας τοῦ διαβόλου· ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἡ πάλη πρὸς αἷμα καὶ σάρκα, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχάς, πρὸς τὰς ἔξουσίας, πρὸς τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ σκότους αἵῶνος τούτου, πρὸς τὰ πινεύματικά τῆς πονηρίας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις. Διὰ τοῦτο ἀναλάβετε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ, ὅντας δύναμιν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πονηρᾷ καὶ ἀπαντα κατεργασάμενοι στῆναι. Στήτε οὖν περιζωσάμενοι τὴν ὄσφυν ὑμῶν ἐν ἀληθείᾳ, καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν θώρακα τῆς δικαιοσύνης, καὶ ὑποδησάμενοι τοὺς πόδας ἐν ἐτοιμασίᾳ τοῦ Εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης, ἐν πᾶσιν ἀναλαβόντες τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως, ἐν ὃ δυνησόσθε πάντα τὰ βέλη τοῦ πονηροῦ τὰ πεπυρωμένα σβέσαι· καὶ τὴν πειρικεφαλαίαν τοῦ σωτηρίου δέξασθε, καὶ τὴν μάχαιραν τοῦ Πινεύματος, ὃ ἔστι ρήμα Θεοῦ.

ΑΛΛΗΛΟΥΪΑ. Ἡχος β'

Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως.

Στίχ. Κύριε, σῶσον τον Βασιλέα καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΚΗ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Τιμόθεον Β' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 2:20-26

Τέκνον Τιμόθεε, ἐν μεγάλῃ οἰκίᾳ οὐκ ἔστι μόνον σκεύη χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ, ἀλλὰ καὶ ξύλινα καὶ ὄστρακινα, καὶ ἀ μὲν εἰς τιμήν, ἀ δὲ εἰς ἀτιμίαν. ἔαν οὖν τις ἐκκαθάρῃ ἐαυτὸν ἀπὸ τούτων, ἔσται σκεύος εἰς τιμήν, ἡγιασμένον καὶ εὑχρηστον τῷ δεσπότῃ, εἰς τὸν ἔργον ἀγαθὸν ἡτοιμασμένον. τὰς δὲ νεωτερικὰς ἐπιθυμίας φεῦγε, δίωκε δὲ δικαιοσύνην, πίστιν, ἀγάπην, εἰρήνην μετὰ τῶν ἐπικαλούμενων τὸν Κύριον ἐν καθαρᾶς καρδίας, τὰς δὲ μωρὰς καὶ ἀπαιδεύτους ζητήσεις παρατοῦ, εἰδὼς ὅτι γεννῶσι μάχας· δοῦλον δὲ Κυρίου οὐ δεῖ μάχεσθαι, ἀλλ' ἡπιον εἶναι πρὸς πάντας, διδακτικόν, ἀνεξίκακον, ἐν πραότητι παιδεύοντα τοὺς ἀντιδιατιθεμένους, μήποτε δῶ αὐτοῖς ὁ Θεός μετάνοιαν εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας, καὶ ἀνανήψωσιν ἐκ τῆς τοῦ Διαβόλου παγίδος, ἐζωγρημένοι ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὸ ἐκείνου θέλημα.

ΤΡΙΤΗ ΚΗ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Τιμόθεον Β' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 3:16-17; 4:1-4

Τέκνον Τιμόθεε, πᾶσα γραφὴ θεόπινευστος καὶ ὠφέλιμος πρὸς διδασκαλίαν, πρὸς ἔλεγχον, πρὸς ἐπανόρθωσιν, πρὸς

παιδείαν τὴν ἐν δικαιοσύνῃ, ἵνα ἄρτιος ἦ ὁ τοῦ Θεοῦ ἀνθρωπος, πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἔξηρτισμένος. Διαμαρτύρομαι οὖν ἐγὼ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ μέλλοντος κρίνειν ζῶντας καὶ νεκροὺς κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν αὐτὸν καὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ, κήρυξον τὸν λόγον, ἐπίστηθι εὐκαίρως ἀκαίρως, ἔλεγξον, ἐπιτίμησον, παρακάλεσον, ἐν πάσῃ μακροθυμίᾳ καὶ διδαχῇ. Ἔσται γάρ καιρὸς ὅτε τῆς ὑγιαινούσης διδασκαλίας οὐκ ἀνέξονται, ἀλλὰ κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τὰς ἰδίας ἑαυτοῖς ἐπισωρεύσουσι διδασκάλους κυνθόμενοι τὴν ἀκοήν, καὶ ἀπὸ μὲν τῆς ἀληθείας τὴν ἀκοὴν ἀποστρέψουσιν, ἐπὶ δὲ τοὺς μύθους ἐκτραπήσονται.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΚΗ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Τιμόθεον Β' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 4:9-22

Τέκνον Τιμόθεε, σπούδασον ἐλθεῖν πρός με ταχέως· Δημᾶς γάρ με ἐγκατέλιπεν ἀγαπήσας τὸν υῦνον αἰῶνα, καὶ ἐπορεύθη εἰς Θεσσαλονίκην, Κρήσκης εἰς Γαλατίαν, Τίτος εἰς Δαλματίαν· Λουκᾶς ἐστὶ μόνος μετ' ἐμοῦ. Μᾶρκον ἀναλαβὼν ἄγε μετὰ σεαυτοῦ· ἔστι γάρ μοι εὔχριστος εἰς διακονίαν. Τυχικὸν δὲ ἀπέστειλα εἰς Ἐφεσον. Τὸν φαιλόνην, δὲν ἀπέλιπον ἐν Τρῳάδι παρὰ Κάρπω, ἐρχόμενος φέρε, καὶ τὰ βιβλία, μάλιστα τὰς μεμβράνας. Ἀλέξανδρος ὁ χαλκεὺς πολλά μοι κακὰ ἐνεδείξατο· ἀποδῷ αὐτῷ ὁ Κύριος κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ· δὲν καὶ σὺ φυλάσσου· λίαν γάρ ἀνθέστηκε τοῖς ἡμετέροις λόγοις. Ἐν τῇ πρώτῃ μου ἀπολογίᾳ οὐδεὶς μοι συμπαρεγένετο, ἀλλὰ πάντες με ἐγκατέλιπον· μὴ αὐτοῖς λογισθείη· ὃ δὲ Κύριός μοι παρέστη καὶ ἐκεδύναμώσε με, ἵνα δι' ἐμοῦ τὸ κήρυγμα πληροφορηθῇ καὶ ἀκούσῃ πάντα τὰ ἔθνη καὶ ἐρρύσθην ἐκ στόματος λέοντος. Καὶ ὥστε με ὁ Κύριος ἀπὸ παυτὸς ἔργου πονηροῦ καὶ σώσει εἰς τὴν βασιλείαν αὐτοῦ τὴν ἐπουράνιον· ὃ δέντα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων· ἀμήν.

Ἄσπασαι Πρίσκαν καὶ Ἀκύλαν καὶ τὸν Ὁνησιφόρον οἴκον. Ἐραστος ἔμεινεν ἐν Κορίνθῳ, Τρόφιμον δὲ ἀπέλιπον ἐν Μιλήτῳ ἀσθενοῦντα. Σπούδασον πρὸς χειμῶνος ἐλθεῖν. Ἀσπάζεται σε Εβρουλός καὶ Πούντης καὶ Λίνος καὶ Κλαυδία καὶ οἱ ἀδελφοὶ πάντες. Ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς μετὰ τοῦ πνεύματός σου. Ἡ χάρις μεθ' ὑμῶν· ἀμήν.

ΠΕΜΠΤΗ ΚΗ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Τίτον Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 1:5-14

Τέκνον Τίτε, κατάστησον κατὰ πόλιν πρεσβυτέρους, ὃς ἐγώ σοι διετάξαμην, εἴ τίς ἐστιν ἀνέγκλητος, μᾶς γυναικὸς ἀνήρ, τέκνα ἔχων πιστά, μὴ ἐν κατηγορίᾳ ἀσωτίας ἢ ἀνυπότακτα. Δεῖ γάρ τὸν ἐπίσκοπον ἀνέγκλητον εἶναι ὡς Θεοῦ οἰκούμονον, μὴ αὐθάδη, μὴ ὄργιλον, μὴ πάροινον, μὴ πλήκτην, μὴ αἰσχροκερδῆ, ἀλλὰ φιλόξενον, φιλάγαθον, σώφρονα, δίκαιον, δσιον, ἐγκρατῆ, ἀντεχόμενον τοῦ κατὰ τὴν διδαχὴν πιστοῦ λόγου, ἵνα δυνατὸς ἦ καὶ παρακαλεῖν ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τῇ ὑγιαινούσῃ καὶ τοὺς ἀντιλέγοντας ἐλέγχειν. Εἰσὶ γάρ πολλοὶ καὶ ἀνυπότακτοι, ματαιολόγοι καὶ φρεναπάται, μάλιστα οἱ ἐκ περιτομῆς, οὓς δεῖ ἐπιστομίζειν, οἵτινες ὀλούς οἴκους ἀνατρέπουσι διδάσκοντες ἢ μὴ δεῖ αἰσχροῦ κέρδους χάριν. Εἴπει τις ἔξ αὐτῶν ἴδιος ἀντών προφήτης· Κρήτες ἀεὶ ψεῦσται, κακὰ θηρία, γαστέρες ἀργαί. Ἡ μαρτυρία αὕτη ἑστίν ἀληθῆς. δι' ἣν αἰτίαν ἐλεγχεῖ αὐτοὺς ἀποτόμως, ἵνα ὑγιαίνωσιν ἐν τῇ πίστει, μὴ προσέχοντες Ἰουδαικοῖς μύθοις καὶ ἐντολαῖς ἀνθρώπων ἀποστρεφομένων τὴν ἀλήθειαν.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΚΗ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Τίτον Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 1:15-16; 2:1-10

Τέκνον Τίτε, πάντα μὲν καθαρὰ τοῖς καθαροῖς· τοῖς δὲ μεμιαμμένοις καὶ ἀπίστοις οὐδὲν καθαρόν, ἀλλὰ μεμίανται αὐτῶν καὶ ὁ ιοῦς καὶ ἡ συνείδησις. Θεὸν ὄμοιογονῖσιν εἰδέναι, τοῖς δὲ ἔργοις ἀριοῦνται, βδελυκτοὶ ὄντες καὶ ἀπειθεῖς καὶ πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἀδόκιμοι. Σὺ δὲ λάλει ἢ πρέπει τῇ ὑγιαινούσῃ διδασκαλίᾳ. Πρεσβύτας νηφαλίους εἶναι, σεμνούς, σώφρονας, ὑγιαίνοντας τῇ πίστει, τῇ ἀγάπῃ, τῇ ὑπομονῇ. Πρεσβύτιδας ὡσαύτως ἐν καταστήματι ἱεροπρεπεῖς, μὴ διαβόλους, μὴ οὖν πολλῷ δεσμούλωμένας, καλοδιδασκάλους ἵνα σωφρούς ιζωστας τὰς νέας φιλάνδρους εἶναι, φιλοτεκνίους, σώφρονας, ἀγνάς, οἰκουρούς, ἀγαθάς, ὑποτασσομένας τοῖς ἴδιοις ἀνδράσιν, ἵνα μὴ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ βλασφημήται. Τοὺς νεωτέρους ὡσαύτως παρακάλει σωφρονεῖν, περὶ πάντα σεαυτὸν παρεχόμενος τύπον καλῶν ἔργων, ἐν τῇ διδασκαλίᾳ ἀδιαφορίαν, σεμνότητα, ἀφθαρσίαν, λόγον ὑγιῆ, ἀκατάγνωστον, ἵνα ὃ ἔξ ἐναρντίας ἐντραπῇ μηδὲν ἔχων περὶ ἡμῶν λέγειν φαῦλον. Δούλους ἴδιοις δεσπόταις ὑποτάσσεσθαι, ἐν πᾶσιν εὐαρέστους εἶναι, μὴ ἀντιλέγοντας, μὴ νοσφιζομένους, ἀλλὰ πίστιν πᾶσαν ἐνδεικνυμένους ἀγαθήν, ἵνα τὴν διδασκαλίαν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ κοιμῶσιν ἐν ἡμῖν.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΚΗ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 1:16-23

Ἄδελφοί, οὐ παύομαι εὐχαριστῶν ὑπὲρ ὑμῶν μειείαν ὑμῶν ποιούμενος ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου, ἵνα ὁ Θεὸς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ πατὴρ τῆς δόξης, δωρὶ ὑμῖν πνεῦμα σοφίας καὶ ἀποκαλύψεως ἐν ἐπιγνώσει αὐτοῦ· πεφωτισμένοις τοὺς ὄφθαλμοὺς τῆς καρδίας ὑμῶν εἰς τὸ εἰδέναι τὸν ἄλπις τῆς κλήσεως αὐτοῦ, καὶ τίς ὁ πλοῦντος τῆς δόξης τῆς κληρονομίας αὐτοῦ ἐν τοῖς ἀγίοις, καὶ τί τὸ ὑπερβάλλον μέγεθος τῆς δυνάμεως αὐτοῦ εἰς ἡμᾶς τοὺς πιστεύοντας κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ κράτους τῆς ἴσχυος αὐτοῦ ἦν ἐνήργησεν εἰν τῷ Χριστῷ ἐγείρας αὐτὸν ἐκ ιεκρῶν, καὶ ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ αὐτοῦ ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ὑπεράνω πάσης ἀρχῆς καὶ ἔξουσίας καὶ δυνάμεως καὶ κυριότητος καὶ παντὸς ὄντος τοῦ οὐρανοῦ, οὐ μόνον ἐν τῷ αἰώνι τούτῳ ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι· καὶ πάντα ὑπέταξεν ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ αὐτὸν ἔδωκεν κεφαλὴν ὑπὲρ πάντα τῇ ἐκκλησίᾳ, ἡτίς ἐστὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ, τὸ πλήρωμα τοῦ τὰ πάντα ἐν πᾶσι πληρουμένου.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΗ', ΕΩΘΙΝΟΝ ΣΤ'

Προκείμενον. Ἡχος γ'

Ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν ψάλατε.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθυνη κροτήσατε χειρας.

Πρὸς Κολασσαῖς Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 1:12-18

Ἄδελφοί, εὐχαριστοῦμεν τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ τῷ ἱκανώσαντι ὑμᾶς εἰς τὴν μερίδα τοῦ κλήρου τῶν ἀγίων ἐν τῷ φωτί· ὃς ἐρρύσατο ὑμᾶς ἐκ τῆς ἔξουσίας τοῦ σκότους καὶ μετέστησεν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ νίοῦ τῆς ἀγάπης αὐτοῦ, ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν ἀπολύτρωσιν διὰ τοῦ αἵματος αὐτοῦ, τὴν ἀφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν· ὃς ἐστιν εἰκὼν τοῦ Θεοῦ τοῦ ἀοράτου, πρωτότοκος πάσης κτίσεως· ὅτι ἐν αὐτῷ ἐκτίσθη τὰ πάντα ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ ἐπὶ τῆς γῆς, τὰ ὄρατα καὶ τὰ ἀόρατα, εἴτε θρόνοι εἴτε κυριότητες εἴτε ἀρχαὶ εἴτε ἔξουσίαι· τὰ πάντα δι' αὐτοῦ ἔκτισται, καὶ αὐτός ἐστιν πρὸ πάντων καὶ τὰ πάντα ἐν αὐτῷ συνέστηκεν. Καὶ αὐτός ἐστιν τὸ σῶμα αὐτοῦ, τῆς ἐκκλησίας· ὃς ἐστιν ἀρχή, πρωτότοκος ἐκ τῶν ιεκρῶν, ἵνα γένηται ἐν πᾶσιν αὐτός πρωτεύων.

Αλληλούϊα. Ἡχος γ'

Ο κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ Ὑψίστου.
Στίχ. Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ· ἀντιλήπτωρ μου εἰ.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΚΘ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Ἐβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 3:5-11, 17-19

Ἄδελφοί, Μωᾶνσῆς μὲν πιστὸς ἐν ὅλῳ τῷ οἶκῳ αὐτοῦ ὡς θεάπων, εἰς μαρτύριον τῶν λαληθησούμενων, Χριστὸς δὲ ὡς σὺνδὲ ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ, οὐδὲν οἶκός ἐσμεν ἡμεῖς, ἔανπερ τὴν παρροσίαν καὶ τὸ καύχημα τῆς ἐλπίδος μέχρι τέλους βεβαίαν κατασχώμεν. Διό, καθὼς λέγει τὸ Πνεῦμα τὸ Ἀγιον· στήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε, μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶν ὡς ἐν τῷ παραπικρασμῷ, κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ πειρασμοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ, οὐδὲν ἐπείρασάρ με οἱ πατέρες ὑμῶν, ἐδοκίμασάν με, καὶ εἴδον τὰ ἔργα μου τεσσαράκοντα ἔτη. Διὸ προσώχθισα τῇ γενεᾷ ἐκείνῃ καὶ εἴπον· ἀεὶ πλαινῶνται τῇ καρδίᾳ, αὐτὸι δὲ οὐκ ἔγνωσαν τὰς ὁδούς μου· ὡς ὕμοσα ἐν τῇ ὄργῃ μου, εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου· τίσι δὲ προσώχθισε τεσσαράκοντα ἔτη; οὐχὶ τοῖς ἀμαρτήσασιν, ὧν τὰ κώλα ἔπεσεν ἐν τῇ ἐρήμῳ; τίσι δὲ ὕμοσε μὴ εἰσελεύσεσθαι εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐτοῦ εἰ μὴ τοῖς ἀπειθήσασι; καὶ βλέπομεν ὅτι οὐκ ἡδυνήθησαν εἰσελθεῖν δι' ἀποστίαν.

ΤΡΙΤΗ ΚΘ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Ἐβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 4:1-13

Ἄδελφοί, φοβηθῶμεν μήποτε καταλειπομένης ἐπαγγελίας εἰσελθεῖν εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐτοῦ δοκῇ τις ἐξ ὑμῶν ὑστερηκέναι· καὶ γάρ ἐσμεν εὐηγγελισμένοι καθάπερ κάκεῖνοι, ἀλλά οὐκ ὀφέλησεν ὁ λόγος τῆς ἀκοῆς ἐκείνους, μὴ συγκεκρασμένους τῇ πίστει τοῖς ἀκούσασιν. Εἰσερχόμεθα γάρ εἰς τὴν κατάπαυσιν οἱ πιστεύσαντες, καθὼς εἰρηκεν, Ὡς ὕμοσα ἐν τῇ ὄργῃ μου, Εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου, καίτοι τῶν ἔργων ἀπὸ καταβολῆς κόσμου γενηθέντων. Εἰρηκεν γάρ που περὶ τῆς ἐβδόμης οὗτω. Καὶ κατέπαυσεν ὁ Θεὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ· καὶ ἐν τούτῳ πάλιν, Εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου. Επεὶ οὖν ἀπολείπεται τινας εἰσελθεῖν εἰς αὐτήν, καὶ οἱ πρότεροι εὐαγγελισθέντες οὐκ εἰσῆλθον δι' ἀπειθείαν, πάλιν τινὰ ὄριζει ἡμέραν, στήμερον, ἐν Δαυὶδ λέγων μετὰ τοσοῦτον χρόνον, καθὼς εἰρέται· στήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε, μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶν. Εἰ γὰρ αὐτοὺς Ἰησοῦς κατέπαυσεν, οὐκ ἀν περὶ ἀλληλῆς ἐλάλει μετὰ ταῦτα ἡμέρας. Άρα ἀπολείπεται σαββατισμὸς τῷ λαῷ τοῦ Θεοῦ· ὁ γάρ εἰσελθῶν εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐτοῦ καὶ αὐτὸς κατέπαυσεν ἀπὸ τῶν ἔργων αὐτοῦ ὥσπερ ἀπὸ τῶν ἰδίων ὁ Θεός. Σπουδάσωμεν οὖν εἰσελθεῖν εἰς ἐκείνην τὴν κατάπαυσιν, ίνα μὴ ἐν τῷ αὐτῷ τις ὑποδειγματι πέσῃ τῇς ἀπειθείας. Ζῶν γάρ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ καὶ ἐνεργής καὶ τομώτερος ὑπὲρ πᾶσαν μάχαιραν δίστομον καὶ διεκοινόμενος ἄχρι μερισμοῦ ψυχῆς τε καὶ πιεύματος, ἀρμῶν τε καὶ μιελῶν, καὶ κριτικὸς ἐνθυμήσεων καὶ ἐννοιῶν καρδίας· καὶ οὐκ ἔστιν κτίσις ἀφανῆς ἐνώπιον αὐτοῦ, πάντα δὲ γυμνὰ καὶ τετραχηλισμένον τοῖς ὄφθαλμοῖς αὐτοῦ, πρὸς δὲ ἡμῖν ὁ λόγος.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΚΘ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Ἐβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 5:11-14; 6:1-8

Ἄδελφοί, περὶ τοῦ Μελχισεδέκ πολὺς ἡμῖν ὁ λόγος καὶ δινερμήνευτος λέγειν, ἐπεὶ νωθροὶ γεγόνατε ταῖς ἀκοαῖς. Καὶ γάρ ὁφείλοντες εἶναι διδάσκαλοι διὰ τὸν χρόνον, πάλιν χρείαν ἔχετε τοῦ διδάσκειν ὑμᾶς τίνα τὰ στοιχεῖα τῆς ἀρχῆς τῶν λογίων τοῦ Θεοῦ, καὶ γεγόνατε χρείαν ἔχοντες γάλακτος, καὶ οὐ στερεᾶς τροφῆς. Πάς γάρ ὁ μετέχων γάλακτος ἀπειρος λόγου δικαιοσύνης, νήπιος γάρ ἐστι· τελείων δέ ἐστιν ἡ στερεὰ τροφή, τῶν διὰ τὴν ἔξιν τὰ αἰσθητήρια γεγυμαστένα ἔχοντων πρὸς διάκρισιν καλοῦ τε καὶ κακοῦ. Διὸ ἀφέντες τὸν τῆς ἀρχῆς τοῦ Χριστοῦ λόγον ἐπὶ τὴν τελειότητα φερόμεθα, μη πάλιν θεμέλιον καταβαλλόμενοι μετανοίας ἀπὸ νεκρῶν ἔργων, καὶ πίστεως ἐπὶ τὸν Θεόν, βαπτισμῶν διδαχῆς, ἐπιθέσεώς τε τοιχείων, ἀναστάσεώς τε τοεκρῶν, καὶ κρίματος αἰώνιου. Καὶ τοῦτο ποιήσομεν ἐάνπερ ἐπιτρέπῃ ὁ Θεός. Αδύνατον γάρ τοὺς ἄπαξ φωτισθέντας, γενομένους τε τῆς δωρεᾶς τῆς ἐπονυρανίου καὶ μετόχους γενηθέντας Πιεύματος ἀγίου καὶ καλὸν γενομένους Θεοῦ ὅρμα δυνάμεις τε μέλλοντος αἰώνος, καὶ παραπεσόντας, πάλιν ἀνακαινίζειν εἰς μετάνοιαν, ἀνασταυρούντας ἐαυτοῖς τὸν οὐδὲν τοῦ Θεοῦ καὶ παραδειγματίζοντας. Γῆ γάρ ἡ πιοῦσα τὸν ἐπ' αὐτῆς ἐρχόμενον πολλάκις ὑετόν, καὶ τίκτουσα βοτάνην εὐθετον ἐκείνοις δι' οὓς καὶ γεωργεῖται, μεταλαμβάνει εὐλογίας ἀπὸ τοῦ Θεοῦ· ἐκφέρουσα δὲ ἀκάνθας καὶ τριβόλους ἀδόκιμος καὶ κατάρας ἐγγύς, ἦς τὸ τέλος εἰς καῦσιν.

ΠΕΜΠΤΗ ΚΘ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Ἐβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 7:1-6

Ἄδελφοί, ὁ Μελχισεδέκ, βασιλεὺς Σαλῆμ, ιερεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, ὁ συναντήσας Ἀβραὰμ ὑποστρέφοντι ἀπὸ τῆς κοπῆς τῶν βασιλεῶν καὶ εὐλογήσας αὐτὸν, ὃ καὶ δεκάτην ἀπὸ πάντων ἐμέρισεν Ἀβραάμ, πρῶτον μὲν ἐρμηνεύμενος βασιλεὺς δικαιοσύνης ἐπειτα δὲ καὶ βασιλεὺς Σαλῆμ, ὃ ἐστι βασιλεὺς εἰρήνης, ἀπάτωρ, ἀμήτωρ, ἀγενεαλόγητος, μήτε ἀρχὴν ἡμερῶν μήτε ζωῆς τέλος ἔχων· ἀφωμοιωμένος δὲ τῷ νιῷ τοῦ Θεοῦ, μένει ιερεὺς εἰς τὸ διηνεκές. Θεωρεῖτε δὲ πηλίκος οὐτοῦς, ὃ δεκάτην Ἀβραάμ ἔδωκεν ἐκ τῶν ἀκροθινίων ὁ πατριάρχης. Καὶ οἱ μὲν ἐκ τῶν οὐρανῶν Λευκὸν τὴν ιερατείαν λαμβάνοντες ἐντολὴν ἔχουσιν ἀποδεκατοῦν τὸν λαὸν κατὰ τὸν οὐρανόν, τοῦτον ἐστι τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῶν, καίπερ ἐξεληλυθότας ἐκ τῆς ὁσφούς Ἀβραάμ· ὃ δὲ μὴ γενεαλογούμενος ἐξ αὐτῶν δεδεκάτωται τὸν Ἀβραάμ, καὶ τὸν ἔχοντα τὰς ἐπαγγελίας εὐλόγηκεν.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΚΘ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Ἐβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 7:18-25

Ἄδελφοί, ἀθέτησις μὲν γίνεται προαγούστης ἐντολῆς διὰ τὸ αὐτῆς ἀσθενὲς καὶ ἀνωφελές, οὐδὲν γάρ ἐτελείωσεν ὁ νόμος, ἐπεισαγωγὴ δὲ κρείττονος ἐλπίδος, δι' οὓς ἔγγιζομεν τῷ Θεῷ. Καὶ καθ' ὅσον οὐ χωρὶς ὄρκωμοσίας, οἱ μὲν γάρ χωρὶς ὄρκωμοσίας εἰσὶν ιερεῖς γεγονότες, ὃ δὲ μετὰ ὄρκωμοσίας διὰ τοῦ λέγοντος πρὸς αὐτόν· Ὁμοσε κύριος, καὶ οὐ μεταμεληθήσεται. Σὺ ιερεὺς εἰς τὸν αἰώνα, κατὰ τοσοῦτον κρείττονος διαθήκης γέγονεν ἔγγυος Ἰησοῦς. Καὶ οἱ μὲν πλειόνες εἰσὶ γεγονότες ιερεῖς διὰ τὸ θανάτῳ κωλύεσθαι παραμένειν· ὃ δὲ διὰ τὸ μένειν αὐτὸν εἰς τὸν αἰώνα ἀπαράβατον ἔχει τὴν ιερωσύνην ὅθεν καὶ σώζειν εἰς τὸ παντελές δύναται τοὺς προσερχομένους δι' αὐτοῦ τῷ Θεῷ, πάντοτε ζῶν εἰς τὸ ἐντυγχάνειν ὑπὲρ αὐτῶν.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΚΩ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 2:11-13

Ἄδελφοί, μνημονεύετε ὅτι ὑμεῖς ποτε τὰ ἔθυν ἐν σαρκὶ, οἱ λεγόμενοι ἀκροβυστίᾳ ὑπὸ τῆς λεγομένης περιτομῆς ἐν σαρκὶ χειροποιήτου, ὅτι ἡτε τῷ καιρῷ ἐκείνῳ χωρὶς Χριστοῦ, ἀπηλλοτριωμένοι τῆς πολιτείας τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ξένοι τῶν διαθηκῶν τῆς ἐπαγγελίας, ἐλπίδα μὴ ἔχοντες καὶ ἄθεοι ἐν τῷ κόσμῳ. Νυνὶ δὲ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ὑμεῖς οἱ ποτὲ ὄντες μακράν ἐγενήθητε ἐγγὺς ἐν τῷ αἵματι τοῦ Χριστοῦ.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΩ', ΕΩΘΙΝΟΝ Ζ'

Προκείμενον. Ἡχος 6'

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Στίχ. Εὐλόγη εἶ ψυχή μου τὸν Κύριον.

Πρὸς Κολασσαῖς Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 3:4-11

Ἄδελφοί, ὅταν ὁ Χριστὸς φανερωθῇ, ἡ ζωὴ ὑμῶν, τότε καὶ ὑμεῖς σὺν αὐτῷ φανερωθήσεσθε ἐν δόξῃ. Νεκρώσατε οὖν τὰ μέλη τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, πορνείαν, ἀκαθαρσίαν, πάθος, ἐπιθυμίαν κακήν, καὶ τὴν πλεονεξίαν ἥτις ἐστὶν εἰδωλολατρία, δι' ἀ ἔρχεται ἡ ὄργη τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τοὺς νιὸν τῆς ἀπειθείας· ἐν οἷς καὶ ὑμεῖς περιεπατήσατε ποτε ὅτε ἐζῆτε ἐν αὐτοῖς. Νυνὶ δὲ ἀπόθεσθε καὶ ὑμεῖς τὰ πάντα, ὄργην, θυμόν, κακίαν, βλασφημίαν, αἰσχρολογίαν ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν· μὴ ψεύδεσθε εἰς ἀλλήλους, ἀπεκδυσάμενοι τὸν παλαιὸν ἀνθρωπὸν σὺν ταῖς πράξεσιν αὐτοῦ, καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν νέον τὸν ἀνακαινούμενον εἰς ἐπίγνωσιν κατ' εἰκόνα τοῦ κτίσαντος αὐτόν, ὅπου οὐκ ἔνι Ἑλλην καὶ Ἰουδαῖος, περιτομὴ καὶ ἀκροβυστία, βάρβαρος, Σκύθης, δοῦλος, ἐλεύθερος, ἀλλὰ τὰ πάντα καὶ ἐν πᾶσι Χριστός.

Αλληλούϊα. Ἡχος 6'

Ἐντεινε καὶ κατευδοῦ καὶ βασίλευε ἔνεκεν ἀληθείας καὶ πραότητος καὶ δικαιοσύνης.

Στίχ. Ηγάπησας δικαιοσύνην καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν.

ΔΕΥΤΕΡΑ Λ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Ἐβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 8:7-13

Ἄδελφοί, εἰ ἡ πρώτη διαθήκη ἦν ἄμεμπτος, οὐκ ἀν δευτέρας ἐζήτειτο τόπος· μεμφόμενος γὰρ αὐτοῖς λέγει· Ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, λέγει Κύριος, καὶ συντελέσω ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰσραὴλ καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰούδα διαθήκην καινὴν, οὐ κατὰ τὴν διαθήκην ἦν ἐποίησα τοῖς πατράσιν αὐτῶν ἐν ἡμέρᾳ ἐπιλαβομένῳ μου τῆς χειρὸς αὐτῶν ἔξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἴγυπτου, ὅτι αὐτοὶ οὐκ ἐνέμειναν ἐν τῇ διαθήκῃ μου, κάγω ἡμέλησα αὐτῶν, λέγει Κύριος. Ὁτι αὗτη ἡ διαθήκη ἦν διαθήσομαι τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ μετὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας, λέγει Κύριος· διδοὺς νόμους μου εἰς τὴν διάνοιαν αὐτῶν, καὶ ἐπὶ καρδίας αὐτῶν ἐπιγράψω αὐτούς, καὶ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς Θεὸν καὶ αὐτοὶ ἔσονται μοι εἰς λαόν. Καὶ οὐ μὴ διδάξωσιν ἔκαστος τὸν πολίτην αὐτοῦ καὶ ἔκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, λέγων· Γνῶθι τὸν Κύριον· ὅτι πάντες εἰδήσουσί με ἀπὸ μικροῦ ἔως μεγάλου αὐτῶν. Ὁτι ἵλεως ἔσομαι ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν, καὶ τῶν ἀμαρτιῶν αὐτῶν οὐ μὴ μησθῶ ἔτι. Ἐν τῷ λέγειν καινὴν πεπαλαίωκεν τὴν πρώτην· τὸ δὲ παλαιούμενον καὶ γηράσκον ἐγγὺς ἀφανισμοῦ.

ΤΡΙΤΗ Λ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Ἐβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 9:8-23

Ἄδελφοί, τοῦτο δηλοῦντος τοῦ Πινεύματος τοῦ ἀγίου, μήπω πεφανερώσθαι τὴν τῶν ἄγιων ὄδον, ἔτι τῆς πρώτης σκηνῆς ἔχούσης στάσιν· ἥτις παραβόλη εἰς τὸν καιρὸν τὸν ἐνεστηκότα, καθ' ὃν δῶρά τε καὶ θυσία προσφέρονται μὴ δυνάμεναι κατὰ συνείδησιν τελειῶσαν τὸν λατρεύοντα, μόνον ἐπὶ βράμασιν καὶ πόμασιν καὶ διαφόροις βαπτισμοῖς καὶ δικαιώματα σαρκὸς μέχρι καιροῦ διορθώσεως ἐπικείμενα. Χριστὸς δὲ παραγενόμενος ἀρχιτερὲν τῶν γενομένων ἀγαθῶν διὰ τῆς μείζονος καὶ τελειοτέρας σκηνῆς οὐ χειροποιήτου, τοῦτ' ἔστιν οὐ ταύτης τῆς κτίσεως, οὐδὲ δι' αἴματος τράγων καὶ μόσχων, διὰ δὲ τοῦ ἰδίου αἴματος, εἰσῆλθεν ἐφάπαξ εἰς τὰ Ἀγια, αἰώνιαν λύτρωσιν εὐδράμενος. Εἰ γὰρ τὸ αἷμα τράγων καὶ ταύρων καὶ σποδὸς δαμάλεως ῥάντιζουσα τοὺς κεκοινωμένους ἀγιάζει πρὸς τὴν τῆς σαρκὸς καθαρότητα, πόσῳ μᾶλλον τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ, διὰ διὰ πινεύματος αἰώνιου ἔαυτὸν προσήνεγκεν ἄμωμον τῷ Θεῷ, καθαρεῖ τὴν συνείδησιν ἡμῶν ἀπὸ νεκρῶν ἔργων εἰς τὸ λατρεύειν Θεῷ ζῶντι; Καὶ διὰ τοῦτο διαθήκης καυνῆς μεσίτης ἔστιν, ὅπως θαυμάτου γενομένου εἰς ἀπολύτρωσιν τῶν ἐπὶ τῇ πρώτῃ διαθήκῃ παραβάσεων τὴν ἐπαγγελίαν λάβωσιν οἱ κεκλημένοι τῆς αἰώνιου κληρονομίας. Ὅπου γὰρ διαθήκη, θάνατον ἀνάγκη φέρεσθαι τοῦ διαθεμένου· διαθήκη γὰρ ἐπὶ νεκροῖς βεβαία, ἐπεὶ μήποτε ἰσχύει ὅτε ζῇ ὡς διαθέμενος. Ὄθεν οὐδὲ διὰ πρώτη χωρὶς αἴματος ἐγκεκαίνισται· λαληθείσης γὰρ πάσης ἐντολῆς κατὰ τὸν ινόμον ὑπὸ Μωϋσέως παντὶ τῷ λαῷ, λαβὼν τὸ αἷμα τῶν μόσχων μετὰ δόνατος καὶ ἑρίου κοκκίνου καὶ ὑστώπου αὐτό τε τὸ βιβλίον καὶ πάντα τὸν λαὸν ἐράντισε, λέγων· Τοῦτο τὸ αἷμα τῆς διαθήκης ἡς ἐνετείλατο πρὸς ὑμᾶς ὁ Θεός· καὶ τὴν σκηνὴν δὲ καὶ πάντα τὰ σκεύη τῆς λειτουργίας τῷ αἵματι ὄμοιώς ἐράντισε. Καὶ σχεδὸν ἐν αἵματι πάντα καθαρίζεται κατὰ τὸν ινόμον, καὶ χωρὶς αἵματεκχοίας οὐ γίνεται ἄφεσις. Ἀνάγκη οὖν τὰ μὲν ὑποδείγματα τῶν ἐν τοῖς οὐρανοῖς τούτοις καθαρίζεσθαι, αὐτὰ δὲ τὰ ἐπουράνια κρείττον θυσίας παρὰ ταύτας.

ΤΕΤΑΡΤΗ Λ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Ἐβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 10:1-18

Ἄδελφοί, σκιὰν ἔχων ὁ Νόμος τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, οὐκ αὐτὴν τὴν εἰκόνα τῶν πραγμάτων, κατ' ἐνιαυτὸν ταῖς αὐταῖς θυσίαις ἀς προσφέρουσιν εἰς τὸ διηνεκές, οὐδέποτε δύναται τοὺς προσερχομένους τελειῶσαι· ἐπεὶ οὐκ ἀν ἐπαύσαντο προσφερόμεναι, διὰ τὸ μηδεμίαν ἔχειν ἔτι συνείδησιν ἀμαρτιῶν τὸν λατρεύοντας, ἀπαξ κεκαθαρμένους; ἀλλ' ἐν αὐταῖς ὀνάμυνησις ἀμαρτιῶν κατ' ἐνιαυτόν· ἀδύνατον γὰρ αἷμα ταύρων καὶ τράγων ἀφαιρεῖν ἀμαρτίας. Διὸ εἰσερχόμενος εἰς τὸν κόσμον λέγει· θυσίαν καὶ προσφορὰν οὐκ ἡθέλησας, σῶμα δὲ κατητρίσω μοι· ὀλοκαυτώματα καὶ περὶ ἀμαρτίας οὐκ εὐδόκησας· τότε εἶπον· ίδού ἡκω, ἐν κεφαλίδι βιβλίον γέγραπται περὶ ἐμοῦ, τοῦ ποιῆσαι, ὁ Θεός, τὸ θέλημά σου. Ανώτερον λέγων ὅτι θυσίαν καὶ προσφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα καὶ περὶ ἀμαρτίας οὐκ ἡθέλησας οὐδέ εὐδόκησας, αἵτινες κατὰ τὸν ινόμον προσφέρονται, τότε εἴρηκεν· Ἰδού ἡκω τοῦ ποιῆσαι ὁ Θεός, τὸ θέλημά σου. ἀναιρεῖ τὸ πρῶτον ἴνα τὸ δεύτερον στήσῃ. Ἐν ὧ θελήματι ἡγιασμένοι ἐσμὲν διὰ τῆς προσφορᾶς τοῦ σώματος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ, τὸ λοιπὸν ἐκδεχόμενος ἔως τεθῶσιν οἱ ἔχθροι αὐτοῦ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν αὐτοῦ. Μιὰ γὰρ προσφορᾶς τετελείωκεν εἰς τὸ διηνεκές τοὺς ἀγιαζομένους. Μαρτυρεῖ δὲ ἡμῖν καὶ τὸ Πινεῦμα τὸ

"Αγιον· μετὰ γὰρ τὸ προειρηκέναι, αὕτη ἡ διαθήκη ἦν διαθήσομαι πρὸς αὐτοὺς μετὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας, λέγει Κύριος· διδοὺς νόμους μου ἐπὶ καρδίας αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τῶν διανοιῶν αὐτῶν ἐπιγράψω αὐτούς, καὶ τῶν ἀμαρτιῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἀνομιῶν αὐτῶν οὐ μὴ μηδηθῶ ἔτι. Ὄπου δὲ ἄφεσις τούτων, οὐκέτι προσφορὰ περὶ ἀμαρτίας.

ΠΕΜΠΤΗ Λ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Ἐβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 10:35-39; 11:1-7

Ἄδελφοί, μὴ ἀποβάλητε τὴν παρρησίαν ὑμῶν, ἃτις ἔχει μισθαποδοσίαν μεγάλην. Ὑπομονῆς γὰρ ἔχετε χρείαν, ἵνα τὸ θέλατο τοῦ Θεοῦ ποιήσαντες κομίστηθε τὴν ἐπαγγελίαν. Ἔτι γὰρ μικρὸν ὅσον, ὁ ἐρχόμενος ἔχει καὶ οὐ χρονιεῖ. Ὁ δὲ δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται· καὶ ἐὰν ὑποστείληται, οὐκ εὐδόκει ἡ ψυχὴ μου ἐν αὐτῷ· ἡμεῖς δὲ οὐκ ἐσμὲν ὑποστολῆς εἰς ἀπώλειαν, ἀλλὰ πίστεως εἰς περιποίησιν ψυχῆς. "Ἐστιν δὲ πίστης ἐλπίζομενων ὑπόστασις, πραγμάτων ἔλεγχος οὐ βλεπομένων. Ἐν ταύτῃ γὰρ ἐμαρτυρήθησαν οἱ πρεσβύτεροι. Πίστει νοοῦμεν κατηρτίσθαι τοὺς αἰῶνας ὥματι Θεοῦ, εἰς τὸ μὴ ἔκ φαινομένων τὸ βλεπόμενον γεγονέναι. Πίστει πλείσια θυσίαν Ἀβελ παρὰ Κάιν προσήνεγκε τῷ Θεῷ, δι' ἣς ἐμαρτυρήθη ἔιναι δίκαιος, μαρτυροῦντος ἐπὶ τοῖς δώροις αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ δι' αὐτῆς ἀποθανὼν ἔτι λαλεῖται. Πίστει. Ενώχ μετετέθη τοῦ μὴ ἰδεῖν θάνατον, καὶ οὐχ ἡρίσκετο διότι μετέθηκεν αὐτὸν ὁ Θεός· πρὸ γὰρ τῆς μεταθέσεως μεμαρτύρηται εὐαρεστηκέναι τῷ Θεῷ, χωρὶς δὲ πίστεως ἀδύνατου εὐαρεστῆσαι, πιστεῦσαι γὰρ δεῖ τὸν προσερχόμενον τῷ Θεῷ ὅτι ἔστιν καὶ τοῖς ἐκζητοῦσιν αὐτὸν μισθαποδότης γίνεται. Πίστει χρηματισθεὶς Νῶe περὶ τῶν μηδέπω βλεπομένων εὐλαβηθεὶς κατεσκεύασεν κιβωτὸν εἰς σωτηρίαν τοῦ οἴκου αὐτοῦ, δι' ἣς κατέκρινεν τὸν κόσμον, καὶ τῆς κατὰ πίστιν δικαιοσύνης ἐγένετο κληρονόμος.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Λ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Ἐβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 11:8-16

Ἄδελφοί, πίστει καλούμενος Ἀβραὰμ ὑπῆκουσεν ἔξελθεῖν εἰς τὸν τόπον δὲ ἔμελλε λαμβάνειν εἰς κληρονομίαν, καὶ ἔξῆλθεν μὴ ἐπιστάμενος ποὺ ἔρχεται. Πίστει παρώκησεν εἰς γῆν τῆς ἐπαγγελίας ὡς ἀλλοτρίαν, ἐν σκηναῖς κατοικήσας μετὰ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακὼβ τῶν συγκλητούντων τῆς ἐπαγγελίας τῆς αὐτῆς· ἔξεδέχετο γὰρ τὴν τοὺς θεμελίους ἔχουσαν πόλιν, ἣς τεχνίτης καὶ δημιουργὸς ὁ Θεός. Πίστει καὶ αὐτὴ Σάρρα δύναμιν εἰς καταβολὴν σπρέματος ἔλαβεν καὶ παρὰ καιρὸν ἡλικίας ἔτεκεν, ἐπεὶ πιστὸν ἡγήσατο τὸν ἐπαγγειλάμενον· διὸ καὶ ἀφ' ἐνὸς ἐγεννήθησαν, καὶ ταῦτα νενεκρωμένουν, καθὼς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει καὶ ὡς ἡ ἄμμος ἡ παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης ἡ ἀναρίθμητος. Κατὰ πίστιν ἀπέθανον οὗτοι πάντες, μὴ κομισάμενοι τὰς ἐπαγγελίας, ἀλλὰ πόρρωθεν αὐτάς ιδόντες καὶ ἀσπασάμενοι, καὶ ὁμολογήσαντες ὅτι ξένοι καὶ παρεπιδῆμοι εἰσίν εἰπὶ τῆς γῆς· οἱ γὰρ τοιαῦτα λέγοντες ἐμφανίζουσιν ὅτι πατρίδα ἐπιζητοῦσιν. Καὶ εἰ μὲν ἐκείνης μνημονεύουσιν ἀφ' ἣς ἔξῆλθον, εἶχον ἀν καιρὸν ἀνακάμψαι· νῦν δὲ κρείττονος ὄργηνται, τοῦτο ἔστιν ἐπουρανίου. Διὸ οὐκ ἐπαισχύνεται αὐτοὺς ὁ Θεὸς θεὸς ἐπικαλεῖσθαι αὐτῶν· ἡτοίμασεν γὰρ αὐτοῖς πόλιν.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ Λ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 5:1-8

Ἄδελφοί, γίνεσθε μιμηταὶ τοῦ Θεοῦ ὡς τέκνα ἀγαπητά, καὶ περιπατεῖτε ἐν ἀγάπῃ, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἡγάπησεν ἡμᾶς καὶ παρέδωκεν ἔαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν προσφορὰν καὶ θυσίαν τῷ Θεῷ εἰς ὄσμὴν εὐώδιας. Πορνεία δὲ καὶ πᾶσα ἀκαθαρσία ἢ πλεονεξία μηδὲ ὄνιμαζέσθω ἐν ὑμῖν, καθὼς πρέπει ἀγίοις, καὶ αἰσχρότης καὶ μωρολογία ἢ εὐτραπελία, τὰ οὐκ ἀνήκοντα, ἀλλὰ μᾶλλον εὐχαριστία. Τούτο γὰρ ἔστε γινώσκοντες, ὅτι πᾶς πόρος ἡ ἀκάθαρτος ἢ πλεονέκτης, ὃς ἔστιν εἰδωλολάτρης, οὐκ ἔχει κληρονομίαν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ. Μηδεὶς ὑμᾶς ἀπατάτω κενοῖς λόγοις· διὰ ταῦτα γὰρ ἔρχεται ἡ ὄργη τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τοὺς νιοὺς τῆς ἀπειθείας. Μὴ οὖν γίνεσθε συμμέτοχοι αὐτῶν· ἡτε γάρ ποτε σκότος, νῦν δὲ φῶς ἐν Κυρίῳ.

ΚΥΡΙΑΚΗ Λ', ΕΩΘΙΝΟΝ Η'

Προκείμενον. Ἡχος β'

Σύ, Κύριε, φυλάξαις ἡμᾶς καὶ διατηρήσαις ἡμᾶς.

Στίχ. Σῶσόν με Κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν ὅστος.

Πρὸς Κολασσαῖς Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 3:12-16

Ἄδελφοί, ἐνδύσασθε, ὡς ἐκλεκτοὶ τοῦ Θεοῦ ἄγιοι καὶ ἡγαπημένοι, σπλάγχνα οἰκτιρμοῦ, χρηστότητα, τα πεινοφροσύνην, πραότητα, μακροθυμίαν, ἀνεχόμενοι ἀλλήλων καὶ χαριζόμενοι ἔαυτοῖς ἐάν τις πρός τινα ἔχῃ μομφήν· καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἔχαριστο ὑμῖν, οὕτω καὶ ὑμεῖς· ἐπὶ πᾶσι δὲ τούτοις τὴν ἀγάπην, ἃτις ἔστι σύνδεσμος τῆς τελειότητος· καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ βραβεύετω ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, εἰς ἡν καὶ ἐκλήθητε ἐν ἐνὶ σώματι· καὶ εὐχαριστοὶ γίνεσθε· ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ ἐνοικείτω ἐν ὑμῖν πλουσίως, ἐν πάσῃ σοφίᾳ διδάσκοντες καὶ ιουθετοῦντες ἔαυτοὺς ψαλμοῖς καὶ ὑμνοῖς καὶ ὡδαῖς πυνευματικαῖς, ἐν χάριτι ἔδοντες ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀλληλούια. Ἡχος πλ. α'

Τὰ ἔλει σου Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ἄσσομαι.

Στίχ. Οτι εἴπας· Εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος οἰκοδομηθήσεται.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΛΑ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Ἐβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 11:17-31

Ἄδελφοί, πίστει προσευνήσοχεν Ἀβραὰμ τὸν Ἰσαὰκ πειραζόμενος, καὶ τὸν μονογενῆ προσέφερεν ὁ τὰς ἐπαγγελίας ἀναδεξάμενος, πρὸς δὲ ἐλαλήθη ὅτι ἐν Ἰσαὰκ κλητήσεται σοι σπέρμα· λογισάμενος ὅτι καὶ ἐν ιεκρών ἐγείρειν δυνατός ὁ Θεός· θέτεν αὐτὸν καὶ ἐν παραβολῇ ἐκομίσατο. Πίστει περὶ μελλόντων εὐλόγησεν Ἰσαὰκ τὸν Ἰακὼβ καὶ τὸν Ἡσαῦ. Πίστει Ἰακὼβ ἀποθητικῶν ἔκαστον τῶν νιῶν Ἰωσὴφ εὐλόγησε, καὶ προσεκύνησεν ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς ράβδου αὐτοῦ. Πίστει Ἰωσὴφ τελευτῶν περὶ τῆς ἐξόδου τῶν νιῶν Ἰσραὴλ ἐμνημόνευσε καὶ περὶ τῶν ὀστέων αὐτοῦ ἐνετείλατο. Πίστει Μωϋσῆς γεννηθεὶς ἐκρύβη τρίμηνον ὑπὸ τῶν πατέρων αὐτοῦ, διότι εἴδον ἀστεῖον τὸ παιδίον· καὶ οὐκ ἐφοβήθησαν τὸ διάταγμα τοῦ βασιλέως. Πίστει Μωϋσῆς μέγας γενόμενος ἡρυήσατο λέγεσθαι υἱὸς θυγατρὸς Φαραὼ, μᾶλλον ἐλόμενος συγκακουχεῖσθαι τῷ λαῷ τοῦ Θεοῦ ἢ πρόσκαιρον ἔχειν ἀμαρτίας ἀπόλαυσιν, μείζονα πλοῦτον ἡγησάμενος τῶν Αἴγυπτων θησαυρῶν, τὸν ὀνειδισμὸν τοῦ Χριστοῦ· ἀπέβλεπε γὰρ εἰς τὴν μισθαποδοσίαν. Πίστει κατέλιπεν Αἴγυπτον μὴ φοβηθεὶς τὸν θυμὸν τοῦ βασιλέως· τὸν γὰρ ἀδράτον ὡς ὄρῶν ἐκαρτέρησε. Πίστει

πεποίηκε τὸ Πάσχα καὶ τὴν πρόσχυσιν τοῦ αἵματος, ἵνα μὴ ὁ ὀλοθρεύων τὰ πρωτότοκα θίγῃ αὐτῶν. Πίστει διέβησαν τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν ὡς διὰ ξηρᾶς, ἵς πεῖραν λαβόντες οἱ Αἰγύπτιοι κατεπόθησαν. Πίστει τὰ τείχη Ἱερικῶν ἔπεισε κυκλωθέντα ἐπὶ ἐπτὰ ἡμέρας. Πίστει Ῥαὰβ ἡ πόρην οὐ συναπώλετο τοῖς ἀπειθήσασι, δεξαμένη τοὺς κατασκόπους μετ' εἰρήνης.

ΤΡΙΤΗ ΛΑ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Ἐβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 12:25-27, 13:22-25

Ἄδελφοί, βλέπετε μὴ παρατήσησθε τὸν λαλούντα· εἰ γὰρ ἐκεῖνοι οὐκ ἔφυγον τὸν ἐπὶ τῆς γῆς παρατησάμενοι χρηματίζοντα, πολλῷ μᾶλλον ἡμεῖς οἱ τὸν ἀπ' οὐρανῶν ἀποστρεφόμενοι· οὐ ή φωνὴ τὴν γῆν ἐσάλευσε τότε, νῦν δὲ ἐπήγγελται λέγων· ἔτι ἄπαξ ἐγὼ σείω οὐ μόνον τὴν γῆν, ἀλλὰ καὶ τὸν οὐρανόν. Τὸ δὲ ἔτι ἄπαξ δηλοῖ τῶν σαλευομένων τὴν μετάθεσιν ὡς πεποιημένων, ἵνα μείνῃ τὰ μὴ σαλευόμενα. Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, ἀνέχεσθε τοῦ λόγου τῆς παρακλήσεως· καὶ γὰρ διὰ βραχέων ἐπέστειλα ὑμῖν. Γινώσκετε τὸν ἀδελφὸν Τιμόθεον ἀπολελυμένον, μεθ' οὗ, (ἐὰν τάχιον ἔρχηται), ὄψομαι ὑμᾶς. Ἀσπάσασθε πάντας τοὺς ἡγονυμένους ὑμῶν καὶ πάντας τοὺς ἀγίους. Ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἀπὸ τῆς Ἰταλίας. Ἡ χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν· ἀμήν.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΛΑ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Καθολικῆς Ἐπιστολῆς Ἰακώβου τὸ Ανάγνωσμα 1:1-18

Ίακωβος, Θεοῦ καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ δοῦλος, ταῖς δώδεκα φυλαῖς ταῖς ἐν τῇ διασπορᾷ χαίρειν. Πᾶσαν χαρὰν ἥγησασθε, ἀδελφοί μου, ὅταν πειρασμοῖς περιπέσητε ποικίλοις, γινώσκοντες ὅτι τὸ δοκίμιον ὑμῶν τῆς πίστεως κατεργάζεται ὑπομονῇ· ἡ δὲ ὑπομονὴ ἔργον τέλειον ἐχέτω, ἵνα ἡτε τέλειοι καὶ ὀλόκληροι, ἐν μηδενὶ λειπόμενοι. Εἰ δέ τις ὑμῶν λείπεται σοφίας, αἰτεῖτα παρὰ τοῦ διδόντος Θεοῦ πᾶσιν ἀπλῶς καὶ μὴ ὀνειδίζοντος, καὶ δοθήσεται αὐτῷ· αἰτεῖτα δὲ ἐν πίστει, μηδὲν διακρινόμενος· ὃ γὰρ διακρινόμενος ἔστι κλύδωνι θαλάσσης ἀνεμιζομένῳ καὶ ῥιπιζομένῳ. Μὴ γὰρ οἰέσθω ὁ ἀνθρώπος ἐκεῖνος ὅτι λήψεται τι παρὰ τοῦ Κυρίου. ἀνὴρ διψυχος ἀκατάστατος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ. Καυχάσθω δὲ ὁ ἀδελφός ὃ ταπεινός ἐν τῷ ὑψει ταύτον, ὃ δὲ πλούσιος ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτοῦ, ὅτι ὡς ἄνθρος χόρτου παρελεύσεται. Ἀνέτειλε γὰρ ὁ ἥλιος σὺν τῷ καυσώνι καὶ ἔξῃ ραψε τὸν χόρτον, καὶ τὸ ἄνθος αὐτοῦ ἔξεπεισα τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἀπώλετο. Οὕτω καὶ ὁ πλούσιος ἐν ταῖς πορείαις αὐτοῦ μαρανθήσεται. Μακάριος ἀνὴρ δὲς ὑπόμενοι πειρασμοῖς· ὅτι δόκιμος γενόμενος λήψεται τὸν στέφανον τῆς ζωῆς, ὃν ἐπηγγείλατο ὁ Κύριος τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτούν. Μηδὲν πειραζόμενος λεγέτω ὅτι ἀπὸ Θεοῦ πειράζομαι· ὃ γὰρ Θεὸς ἀπειράστος ἔστι κακῶν, πειράζει δὲ αὐτὸς οὐδένα. Ἐκαστος δὲ πειράζεται ὑπὸ τῆς ιδίας ἐπιθυμίας ἔξελκόμενος καὶ δελεαζόμενος· εἴτα ἡ ἐπιθυμία συλλαβοῦσα τίκτει ἀμαρτίαν, ἡ δὲ ἀμαρτία ἀποτελεσθεῖσα ἀποκύει θάνατον. Μὴ πλαιᾶσθε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί· πᾶσα δόσις ἀγαθὴ καὶ πᾶν δώρημα τέλειον ἀνωθέν ἔστι καταβαῖνον ἀπὸ τοῦ Πατρὸς τῶν φώτων, παρ' ὃ οὐκ ἔνι παραλλαγὴ ἡ τροπῆς ἀποσκίασμα. βουληθεὶς ἀπεκύνησεν ὑμᾶς λόγῳ ἀληθείας εἰς τὸ εἶναι ήμᾶς ἀπαρχήν τινα τῶν αὐτοῦ κτισμάτων.

ΠΕΜΠΤΗ ΛΑ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Καθολικῆς Ἐπιστολῆς Ἰακώβου τὸ Ανάγνωσμα 1:19-27

Ἄδελφοί μου ἀγαπητοί, ἔστω πᾶς ἀνθρωπος ταχὺς εἰς τὸ ἀκούσαι, βραδὺς εἰς ὄργην· ὄργὴ γὰρ ἀνδρὸς δικαιοσύνην Θεοῦ οὐ κατεργάζεται. Διὸ ἀποθέμενοι πᾶσαν ὑπαρίαν καὶ περισσείαν κακίας ἐν πραότητι δέξασθε τὸν ἔμφυτον λόγον τὸν δυνάμενον σῶσαι τὰς ψυχὰς ὑμῶν. Γίνεσθε δὲ ποιηταὶ λόγου καὶ μὴ μόνον ἀκροαταί, παραλογίζομενοι ἔαντούς. ὅτι εἴ τις ἀκροατὴς λόγου ἐστὶ καὶ οὐ ποιητὴς, οὗτος ἔστι κατανοοῦντι τὸ πρόσωπον τῆς γενέσεως αὐτοῦ ἐν ἐσόπτρῳ· κατενόησε γὰρ ἔαντον καὶ ἀπελάθητο ὑπὸ τοῦ ὄργης. Οὐδὲ παρακύψας εἰς ιδίαν τέλειον τὸν τῆς ἐλευθερίας καὶ παραμείνας, οὗτος οὐκ ἀκροατὴς ἐπιλησμοῦ γενόμενος, ἀλλὰ ποιητὴς ἔργου, οὗτος μακάριος ἐν τῇ ποιήσει αὐτοῦ ἔσται. Εἴ τις δοκεῖ θρῆσκος εἴναι ἐν ὑμῖν μὴ χαλιναγωγῶν γλῶσσαν αὐτοῦ, ἀλλὰ ἀπατῶν καρδίαν αὐτοῦ, τούτου μάταιος ἡ θρησκεία. Θρησκεία καθαρὰ καὶ ἀμίαντος παρὰ τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ αὐτὴ ἔστιν, ἐπὶ-σκέπτεσθαι ὄρφανοὺς καὶ χήρας ἐν τῇ θλίψει αὐτῶν, ἀσπιλούν ἔαντὸν τηρεῖν ἀπὸ τοῦ κόσμου.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΛΑ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Καθολικῆς Ἐπιστολῆς Ἰακώβου τὸ Ανάγνωσμα 2:1-13

Ἄδελφοί, μὴ ἐν προσωποληψίαις ἔχετε τὴν πίστιν τοῦ Κυρίου ήμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τῆς δόξης. Ἐὰν γὰρ εἰσέλθῃ εἰς τὴν συναγωγὴν ὑμῶν ἀνὴρ χρυσοδα- κτύλιος ἐν αἰσθήτῃ λαμπρᾶ, εἰσέλθῃ δὲ καὶ πτωχὸς ἐσθῆτι, καὶ ἐπιβλέψητε ἐπὶ τὸν φοροῦντα τὴν ἐσθῆτα τὴν λαμπρὰν καὶ εἴπητε αὐτῷ, σὺ κάθου ὡδε καλῶς, καὶ τῷ πτωχῷ εἴπητε, σὺ στῆθι ἐκεῖ ἡ κάθου ὡδε ὑπὸ τὸ ὑποόδιόν μου, καὶ οὐ διεκρίθητε ἐν ἔαντοῖς καὶ ἐγένεσθε κριταὶ διαλογισμῶν πονηρῶν; Ἀκούσατε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί· οὐχ ὁ Θεὸς ἔξελέξατο τοὺς πτωχοὺς τοῦ κόσμου πλουσίους ἐν πίστει καὶ κληρονόμους τῆς βασιλείας ἡς ἐπηγγείλατο τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτοῦ; ὑμεῖς δὲ ἡτιμάσατε τὸν πτωχόν. Οὐχ οἱ πλούσιοι καταδυναστεύουσιν ὑμῶν, καὶ αὐτοὶ ἐλκουσιν ὑμᾶς εἰς κριτήρια; Οὐκ αὐτοὶ βλασφημοῦντι τὸ καλὸν ὄνομα τὸ ἐπικληθὲν ἐφ' ὑμᾶς; Εἰ μέντοι ιδίων τελεῖτε βασιλικὸν κατὰ τὴν Γραφήν, ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν, καλῶς ποιεῖτε· εἰ δὲ προσωποληπτεῖτε, ἀμαρτίᾳ ἐργάζεσθε, ἐλεγχόμενοι υπὸ τοῦ ιδίου ὡς παραβάται. Ὁστις γὰρ ὅλον τὸν ιδίον τηρήσῃ, πταίσῃ δὲ ἐν ἐνί, γέγονε πάντων ἔνοχος. ὃ γὰρ εἰπὼν μὴ μοιχεύσῃς, εἴπε καὶ μὴ φονεύσῃς· εἰ δὲ οὐ μοιχεύσεις, φονεύσεις δέ, γέγονας παραβάτης ιδίων. Οὕτω λαλεῖτε καὶ οὕτω ποιεῖτε, ὡς διὰ ιδίου ἐλευθερίας μέλλοντες κρίνεσθαι· ἡ γὰρ κρίσις ἀνέλεος τῷ μὴ ποιήσαντι ἔλεος· κατακαυχάται ἔλεος κρίσεως.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΛΑ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Κολασσαῖς Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 1:1-6

Παῦλος, Απόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ θελήματος Θεοῦ, καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελφός, τοῖς ἐν Κολασσαῖς ἀγίοις καὶ πιστοῖς ἀδελφοῖς ἐν Χριστῷ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ήμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Εὐχαριστοῦμεν τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ τοῦ Κυρίου ήμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ πάντοτε περὶ ὑμῶν προσευχόμενοι, ἀκούσαντες τὴν πίστιν ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ καὶ τὴν ἀγάπην τὴν εἰς πάντας τοὺς ἀγίους, διὰ τὴν ἐλπίδα τὴν ἀποκειμένην ὑμῖν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἷη προηκούσατε ἐν τῷ λόγῳ τῆς ἀληθείας τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ παρόντος εἰς ὑμᾶς, καθὼς καὶ ἐν παντὶ τῷ κόσμῳ, καὶ ἐστι καρποφορούμενον καὶ αὐξανόμενον καθὼς καὶ ἐν ὑμῖν, ἀφ' ἷης ἡμέρας ἡκούσατε καὶ ἐπέγνωτε τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ἐν ἀληθείᾳ.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΛΑ', ΕΩΘΙΝΟΝ Θ'

Προκειμενον. Ὁχος πλ. β'

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Στίχ. Πρὸς σέ, Κύριε, κεκράξομαι ὁ Θεός μου.

Πρὸς Τιμόθεον Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 1:15-17

Τέκνον Τιμόθεε, πιστὸς ὁ λόγος καὶ πάσης ἀποδοχῆς ἄξιος, ὅτι Χριστὸς Ἰησοῦς ἥλθεν εἰς τὸν κόσμον ἀμαρτωλοὺς σῶσαι, ὃν πρῶτός εἰμι ἐγώ· ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἡλεῖθην, ἵνα ἐν ἐμῷ πρώτῳ ἐνδείξηται Ἰησοῦς Χριστὸς τὴν πᾶσαν μακροθυμίαν, πρὸς ὑποτύπωσιν τῶν μελλόντων πιστεύειν ἐπ' αὐτῷ εἰς ζωὴν αἰώνιον. Τῷ δὲ βασιλεῖ τῶν αἰώνων, ἀφθάρτῳ, ἀοράτῳ, μόνῳ σιφῷ Θεῷ, τιμὴ καὶ δόξα εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Ἀλληλούϊα. Ὁχος πλ. β'

Ο κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ Ὑψίστου.

Στίχ. Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ· ἀντιληπτωρ μου εἰ.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΛΒ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Καθολικῆς Ἐπιστολῆς Ἰακώβου τὸ Ανάγνωσμα 2:14-26

Ἄδελφοί, τί τὸ ὄφελος, ἐὰν πίστιν λέγῃ τις ἔχειν, ἔργα δὲ μὴ ἔχῃ; μὴ δύναται ἡ πίστις σῶσαι αὐτόν; ἐὰν δὲ ἀδελφὸς ἡ ἀδελφὴ γυμνοὶ ὑπάρχωσι καὶ λειπόμενοι ὡσὶ τῆς ἐφημέρου τροφῆς, εἴπῃ δέ τις αὐτοῖς ἐξ ὑμῶν, ὑπάγετε ἐν εἰρήνῃ, Θερμαίνεσθε καὶ χορτάζεσθε· μὴ δῶτε δὲ αὐτοῖς τὰ ἐπιτήδεια τοῦ σώματος, τί τὸ ὄφελος; Οὕτω καὶ ἡ πίστις, ἐὰν μὴ ἔργα ἔχῃ, νεκρά ἐστι καθ' ἐσαύτην. ἀλλ' ἐρεῖ τις· σὺ πίστιν ἔχεις, κάγὼ ἔργα ἔχω· δεῖξόν μοι τὴν πίστιν σου ἐκ τῶν ἔργων σου, κάγὼ δεῖξω σοι ἐκ τῶν ἔργων μου τὴν πίστιν μου. Σὺ πιστεύεις ὅτι ὁ Θεὸς εἰς ἐστι· καλῶς ποιεῖς· καὶ τὰ δαιμόνια πιστεύουσι καὶ φρίσουσι. Θέλεις δὲ γνῶναι, ὃ ἀνθρωπε κενέ, ὅτι ἡ πίστις χωρὶς τῶν ἔργων νεκρά ἐστιν; Ἀβραὰμ ὁ πατὴρ ἡμῶν οὐκ ἔξ ἔργων ἐδικαιώθη, ἀνενέγκας Ἰσαὰκ τὸν νίδην αὐτοῦ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον; Βλέπεις ὅτι ἡ πίστις συνήργει τοῖς ἔργοις αὐτοῦ, καὶ ἐτῶν ἔργων ἡ πίστις ἐτελειώθη; Καὶ ἐπληρώθη ἡ γραφὴ ἡ λέγουσα· ἐπίστευσε δὲ Ἀβραὰμ τῷ Θεῷ, καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιούσνην, καὶ φίλος Θεοῦ ἐκλήθη. ὄρατε τούννυν ὅτι ἔξ ἔργων δικαιοῦσται ἀνθρωπος καὶ οὐκ ἐκ πίστεως μόνον; Ὁμοίως δὲ καὶ Ῥαὰβ ἡ πόρνη οὐκ ἔξ ἔργων ἐδικαιώθη, ὑποδεξαμένη τοὺς ἄγγελους καὶ ἐτέρα ὁδῷ ἐκβαλοῦσα; Ωσπερ γὰρ τὸ σῶμα χωρὶς πινεύματος νεκρόν ἐστιν, οὕτω καὶ ἡ πίστις χωρὶς τῶν ἔργων νεκρά ἐστι.

ΤΡΙΤΗ ΛΒ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Καθολικῆς Ἐπιστολῆς Ἰακώβου τὸ Ανάγνωσμα 3:1-10

Ἄδελφοί, μὴ πολλοὶ διδάσκαλοι γίνεσθε, εἰδότες ὅτι μεῖζον κρῖμα ληψόμεθα· πολλὰ γὰρ πταίομεν ἄπαντες. Εἴ τις ἐν λόγῳ οὐ πταίει, οὗτος τέλειος ἀνήρ, δυνατὸς χαλιναγωγῆσαι καὶ ὀλον τὸ σῶμα. Ἱδε τῶν ὑπων τοὺς χαλινοὺς εἰς τὰ στόματα βάλλομεν πρὸς τὸ πείθεσθαι αὐτοὺς ἡμῖν, καὶ ὀλον τὸ σῶμα αὐτῶν μετάγομεν. Ἰδοὺ καὶ τὰ πλοῖα, τηλικαῦτα ὄντα καὶ ὑπὸ σκληρῶν ἀνέμων ἐλαυνόμενα, μετάγεται ὑπὸ ἐλαχίστου πηδαλίου ὅπου ἀνὴ ὁ ὄρμὴ τοῦ εὐθύνοντος βούληται. Οὕτω καὶ ἡ γλῶσσα μικρὸν μέλος ἐστὶ καὶ μεγαλαυχεῖ. ίδοὺ ὀλίγον πῦρ ἡλίκην ὕλην ἀνάπτει! Καὶ ἡ γλῶσσα πῦρ, ὁ κόσμος τῆς ἀδικίας. Οὕτως ἡ γλῶσσα καθίσταται ἐν τοῖς μέλεσιν ἡμῶν ἡ σπιλοῦσα ὄλον τὸ σῶμα καὶ φλογίζουσα τὸν τροχὸν τῆς γενέσεως καὶ φλογίζομένη ὑπὸ τῆς γεένης. Πᾶσα γὰρ φύσις θηρίων τε καὶ πετεινῶν, ἐρπετῶν τε καὶ ἐναλίων δαμάζεται καὶ δε δάμασται τῇ φύσει τῇ ἀνθρωπίνῃ, τὴν δὲ γλῶσσαν οὐδέτες δύναται ἀνθρώπων δαμάσαι· ἀκατάσχετον κακόν, μεστὴ ἰοῦ θαυματηφόρου. Ἐν αὐτῇ εὐλογοῦμεν τὸν Θεόν καὶ πατέρα, καὶ ἐν αὐτῇ καταρώμεθα τοὺς ἀνθρώπους τοὺς καθ' ὅμοιώσιν Θεοῦ γεγούότας· ἐκ τοῦ αὐτοῦ στόματος ἐξέρχεται εὐλογία καὶ κατάρα. Οὐ χρή, ἀδελφοί μου, ταῦτα οὕτω γίνεσθαι.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΛΒ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Καθολικῆς Ἐπιστολῆς Ἰακώβου τὸ Ανάγνωσμα 3:11-18, 4:1-6

Ἄδελφοί, μήτι ἡ πηγὴ ἐκ τῆς αὐτῆς ὁπῆς βρύει τὸ γλυκὺ καὶ τὸ πικρόν; Μὴ δύναται, ἀδελφοί μου, συκῆ ἐλαίας ποιῆσαι ἡ ἄμπελος σῦκα; οὕτως οὐδεμία πηγὴ ἀλυκὸν καὶ γλυκὸν ποιῆσαι ὕδωρ. Τίς σοφὸς καὶ ἐπιστήμων ἐν ὑμῖν; δεῖξάτω ἐκ τῆς καλῆς ἀναστροφῆς τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν πραῦτητι σοφίας. Εἰ δὲ ζῆλον πικρὸν ἔχετε καὶ ἐριθείαν ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν, μὴ κατακαυχᾶσθε καὶ ψεύδεσθε κατὰ τῆς ἀληθείας. Οὐκ ἔστιν αὕτη ἡ σοφία ἀνωθεν κατερχομένη, ἀλλ' ἐπίγειος, ψυχική, δαιμονιώδης. Ὄπου γὰρ ζῆλος καὶ ἐριθεία, ἐκεῖ ἀκαταστασία καὶ πᾶν φαῦλον πρᾶγμα. Ἡ δὲ ἀνωθεν σοφία πρῶτον μὲν ἀγνή ἐστιν, ἐπειτακή, εὐπειθής, μεστὴ ἐλέους καὶ καρπῶν ἀγαθῶν, ἀδιάκριτος καὶ ἀνυπόκριτος. Καρπὸς δὲ τῆς δικαιούσνης ἐν εἰρήνῃ σπειρέται τοῖς ποιοῦσιν εἰρήνην. Πόθεν πόλεμοι καὶ μάχαι ἐν ὑμῖν; οὐκ ἐντεῦθεν, ἐκ τῶν ἡδονῶν ὑμῶν τῶν στρατευομένων ἐν τοῖς μέλεσιν ὑμῶν; Ἐπιθυμεῖτε, καὶ οὐκ ἔχετε φονεύετε καὶ ζηλοῦτε, καὶ οὐ δύνασθε ἐπιτυχεῖν· μάχεσθε καὶ πολεμεῖτε, καὶ οὐκ ἔχετε, διὰ τὸ μὴ αἰτεῖσθαι ὑμᾶς· αἵτετε καὶ οὐ λαμβάνετε, διότι κακῶς αἴτεῖσθε, ἵνα ἐν ταῖς ἡδοναῖς ὑμῶν δαπανήσητε. Μοιχοὶ καὶ μοιχαλίδες! Οὐκ οἴδατε ὅτι ἡ φιλία τοῦ κόσμου ἔχθρα τοῦ Θεοῦ ἐστιν; Ὅς ἀν οὖν βουληθῇ φίλος εἶναι τοῦ κόσμου, ἔχθρός τοῦ Θεοῦ καθίσταται. Ἡ δοκεῖτε ὅτι κειώντας ἡ γραφὴ λέγει· Πρὸς φθόνον ἐπιποθεῖ τὸ πινεύμα ὃ κατώκησεν ἐν ἡμῖν; μείζονα δὲ δίδωσι χάριν· διὸ λέγει· ὁ Θεὸς ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται, ταπεινοῖς δὲ δίδωσι χάριν.

ΠΕΜΠΤΗ ΛΒ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Καθολικῆς Ἐπιστολῆς Ἰακώβου τὸ Ανάγνωσμα 4:7-17, 5:1-9

Ἄδελφοί, ὑποτάγητε τῷ διαβόλῳ, καὶ φεύξεται ἀφ' ὑμῶν· ἐγγίσατε τῷ Θεῷ, καὶ ἐγγιγεῖ ὑμῖν. Καθαρίσατε χεῖρας ἀμαρτωλοὶ καὶ ἀγνίσατε καρδίας δίψυχοι. Ταλαιπωρήσατε καὶ πενθήσατε καὶ κλαύσατε· ὁ γέλως ὑμῶν εἰς πένθος μεταστραφήτω καὶ ἡ χαρὰ εἰς κατήφειαν. Ταπεινώθητε ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, καὶ ὑψώσει ὑμᾶς. Μὴ καταλαλεῖτε ἀλλήλων, ἀδελφοί. ὁ καταλαλῶν ἀδελφοῦ καὶ κρίνων τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καταλαλεῖ ὑδόμου καὶ κρίνει ὑδόμον· εἰ δὲ ὑδόμων κρίνεις, οὐκ εἴ ποιητὴς ὑδόμου, ἀλλὰ κριτής. Εἰς ἔστιν ὁ ὑμοιθέτης καὶ κριτής, ὁ δυνάμενος σῶσαι καὶ ἀπολέσαι· σὺ δὲ τίς εἰς δὲς κρίνεις τὸν ἔτερον; Ἡγε ὑδόνιοι λέγοντες· σήμερον καὶ αὔριον πορευόμεθα εἰς τήνδες τὴν πόλιν καὶ ποιήσομεν ἐπειδή τοῦτο ἡ ἀπόδειξη. Νῦν δὲ καυχᾶσθε ἐν ταῖς ἀλαζονείαις ὑμῶν· πᾶσα καύηστις τοιαύτη πονηρά ἐστιν. Εἰδότι οὖν καλὸν ποιεῖν καὶ μὴ ποιοῦντι, ἀμαρτία αὐτῷ ἐστιν. Ἡγε ὑδόνιοι πλοιοῦτος ὑμῶν σέσηπε καὶ τὰ ἴματια ὑμῶν

σητόβρωτα γέγονεν, ὁ χρυσὸς ὑμῶν καὶ ὁ ἄργυρος κατίωται, καὶ ὁ ἵὸς αὐτῶν εἰς μαρτύριον ὑμῖν ἔσται καὶ φάγεται τὰς σάρκας ὑμῶν ὡς πῦρ· ἐθησαυρίσατε ἐν ἐσχάταις ἡμέραις. Ἰδού ὁ μισθὸς τῶν ἐργατῶν τῶν ἀμησάντων τὰς χώρας ὑμῶν ὁ ἀπεστερημένος ἀφ' ὑμῶν κράζει· καὶ αἱ βοαὶ τῶν θερισάντων εἰς τὰ ὕδατα Κυρίου Σαβαὼθ εἰσεληλύθασιν. Ἐτρυφήσατε ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐσπαταλήσατε, ἐθρέψατε τὰς καρδίας ὑμῶν ὡς ἐν ἡμέρᾳ σφαγῆς· κατεδικάσατε, ἐφονεύσατε τὸν δίκαιον· οὐκ ἀντιτάσσεται ὑμῖν. Μακροθυμήσατε οὖν, ἀδελφοί, ἵως τῆς παρουσίας τοῦ Κυρίου. Ἰδοὺ ὁ γεωργὸς ἐκδέχεται τὸν τίμιον καρπὸν τῆς γῆς, μακροθυμῶν ἐπ' αὐτῷ ἵως ἀν λάβῃ ὑετὸν πρώτον καὶ ὅψιμον. Μακροθυμήσατε καὶ ὑμεῖς, στηρίξατε τὰς καρδίας ὑμῶν, ὅτι ἡ παρουσία τοῦ Κυρίου ἡγγικε. Μὴ στενάζετε κατ', ἀλλήλων, ἀδελφοί, ἵνα μὴ κριθῆτε ἵδου ὁ κριτής πρὸ τῶν θυρῶν ἔστηκεν.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΛΒ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Καθολικῆς Α΄ Ἐπιστολῆς Πέτρου τὸ Ανάγνωσμα 1:1-25, 2:1-10

Πέτρος, Ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐκλεκτοῖς παρεπιδήμοις διασπορᾶς Πόντου, Γαλατίας, Καππαδοκίας, Ἀσίας καὶ Βιθυνίας, κατὰ πρόγνωσιν Θεοῦ πατρός, ἐν ἀγιασμῷ Πινεύματος, εἰς ὑπακοὴν καὶ ῥαντισμὸν αἵματος Ἰησοῦ Χριστοῦ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνῃ πληθυνθεῖη. Εὐλογητὸς ὁ Θεός καὶ Πατήρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ κατὰ τὸ πολὺ αὐτοῦ ἔλεος ἀναγεν νήσας ἡμᾶς εἰς ἐλπίδα ζῶσαν δι' ἀναστάσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπειδὴ ινεκρῶν, εἰς κληρονομίαν ἄφθαρτον καὶ ἀμίαντον καὶ ἀμάραντον, τετηρημένην ἐν οὐρανοῖς εἰς ὑμᾶς τοὺς ἐν δυνάμει Θεοῦ φρουρούμενους διὰ πίστεως εἰς σωτηρίαν ἐτοίμην ἀποκαλυφθῆναι ἐν καιρῷ ἐσχάτῳ· ἐν ᾧ ἀγαλλιάσθε, ὀλίγον ἄρτι, εἰ δέον ἔστι, λυπηθέντες ἐν ποικίλοις πειρασμοῖς, ἵνα τὸ δοκίμιον ὑμῶν τῆς πίστεως πολυτιμότερον χρυσίου τοῦ ἀπολ λυμένου διὰ πυρὸς δὲ δοκιμαζομένου εὐρεθῇ εἰς ἐπαινοῦντας τιμὴν καὶ δόξαν ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ· δὸν οὐκ εἰδότες ἀγαπᾶτε, εἰς δὲ ἄρτι μὴ ὄρωντες, πι- στεύοντες δὲ ἀγαλλιάσθε χαρᾶς ἀνεκλαλήτω καὶ δεδοξασμένη, κομιζόμενοι τὸ τέλος τῆς πίστεως ὑμῶν, σωτηρίαν ψυχῶν. Περὶ ἡς σωτηρίας ἔξεζήτησαν καὶ ἔξηρεύνησαν Προφῆται οἱ περὶ τῆς εἰς ὑμᾶς χάριτος προφητεύσαντες, ἐρευνῶντες εἰς τίνα ἡ ποίην καιρὸν ἔδηλου τὸ ἐν αὐτοῖς Πινεύμα Χριστοῦ προμαρτυρούμενον τὰ εἰς Χριστὸν παθήματα καὶ τὰς μετὰ ταῦτα δόξας· οἵ τις ἀπεκαλύφθη ὅτι οὐχ ἐσυντοῖς, ὑμῖν δὲ διηκόνουν αὐτά, ἀ τὸν ἀνηγγέλη ὑμῖν διὰ τῶν εὐαγγελισμάνων ὑμᾶς ἐν Πινεύματι Ἀγίω ἀποσταλέντι ἀπ' οὐρανοῦ, εἰς δὲ ἐπιθυμοῦντι Ἄγγελον παρακύψαι. Διὸ ἀναζωσάμενοι τὰς ὄσφυάς τῆς διανοίας ὑμῶν, νήφοντες, τελείως ἐλπίσατε ἐπὶ τὴν φερομένην ὑμῖν χάριν ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ· ὡς τέκνα ὑπακοῆς μὴ συσχηματιζόμενοι ταῖς πρότερον ἐν τῇ ἀγνοίᾳ ὑμῶν ἐπιθυμίαις, ἀλλὰ κατὰ τὸν καλέσαντα ὑμᾶς Ἅγιον καὶ αὐτὸν ἄγιοι ἐν πάσῃ ἀναστροφῇ γεννήθητε· διότι γέγραπται· Ἅγιοι γίνεσθε, ὅτι ἐγώ Ἅγιος εἰμι. καὶ εἰ Πατέρα ἐπικαλεῖσθε τὸν ἀπροσωπολήπτως κρίνοντα κατὰ τὸ ἔκαστον ἔργον, ἐν φόβῳ τὸν τῆς παροικίας ὑμῶν χρόνον ἀναστράφοτε, εἰδότες ὅτι οὐ φθαρτοῖς, ἀργυρίῳ ἢ χρυσίῳ, ἐλυτρώθητε ἐκ τῆς ματαίας ὑμῶν ἀναστροφῆς τῆς πατροπαραδότου, ἀλλὰ τιμῇ αἴματι ὡς ἀμιοῦ ἀμώμου καὶ ἀσπίλου Χριστοῦ, προεγνωσμένου μὲν πρὸ καταβολῆς κόσμου, φανερωθέντος δὲ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων δι' ὑμᾶς τοὺς δι' αὐτοῦ πιστεύοντας εἰς Θεόν τὸν ἐγείραυτα αὐτὸν ἐκ ινεκρῶν καὶ δόξαν αὐτῷ δόντα, ὥστε τὴν πίστιν ὑμῶν καὶ ἐλπίδα εἶναι εἰς Θεόν. Τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἡγνικότες ἐν τῇ ὑπακοῇ τῆς ἀληθείας διὰ Πινεύματος, εἰς φιλαδελφίαν ἀνυπόκριτον, ἐκ καθαρᾶς καρδίας ἀλλήλους ἀγαπήσατε ἐκτενῶς· ἀναγεγενημένοι οὐκ ἐκ σπορᾶς φθαρτῆς, ἀλλὰ ἀφθάρτου, διὰ λόγου ζῶντος Θεοῦ καὶ μένοντος εἰς τὸν αἰῶνα· διότι πᾶσα σάρξ ὡς χόρτος, καὶ πᾶσα δόξα ἀνθρώπου ὡς ἄνθος χόρτου· ἐξηράνθη ὁ χόρτος, καὶ τὸ ἄνθος αὐτοῦ ἐξέπεσε· τὸ δὲ ρῆμα Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα. τοῦτο δέ ἔστι τὸ ρῆμα τὸ εὐαγγελισθὲν εἰς ὑμᾶς. Ἀποθέμενοι οὖν πᾶσαν κακίαν καὶ πάντα δόλον καὶ ὑποκρίσεις καὶ φθόνους καὶ πάσας καταλαλίας, ὡς ἀρτιγένηνητα βρέφη τὸ λογικὸν καὶ ἀδολον γάλα ἐπιποθήσατε, ἵνα ἐν αὐτῷ αὐξήθητε εἰς σωτηρίαν, εἴπερ ἐγεύσασθε ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος. Πρὸς δὲ προσερχόμενοι, λίθον ζῶντα, ὑπὸ αινθρώπων μὲν ἀποδεκιμασμένου, παρὰ δὲ Θεῷ ἐκλεκτόν, ἔντιμον, καὶ αὐτὸν ὡς λίθοι ζῶντες οἰκοδομεῖσθε οἴκος πινευματικός, ἰεράτευμα ἄγιον, ἀνενέγκατο πινευματικὰς θυσίας εὐπροσδέκτους τῷ Θεῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ· διότι περιέχει ἐν τῇ Γραφῇ· ἵδοι τίθημι ἐν Σιών λίθον ἀκρογωνιαῖον, ἐκλεκτόν, ἔντιμον, καὶ ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτῷ οὐ μὴ κατασχυνθῇ· ὑμῖν οὖν ἡ τιμὴ τοῦ πιστεύοντος, ἀπειθοῦστ δὲ λίθον δὲν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγεύσθη εἰς κεφαλὴν γνωίας καὶ Λίθος προσκόμιατος καὶ πέτρα σκανδάλου· ο προσκόπτουσι τῷ λόγῳ ἀπειθοῦντες, εἰς δὲ ἐτέθησαν. Υμεῖς δὲ γένος ἐκλεκτόν, βασίλειον ἰεράτευμα, θύμος ἄγιον, λαὸς εἰς περιποίησιν, ὅπως τὰς ἀρετὰς ἔξαγγειλήτε τοῦ ἐκ σκότους ὑμᾶς καλέσαντος εἰς τὸ θαυμαστὸν αὐτοῦ φῶν· οὐ ποτε οὐ λαός, νῦν δὲ λαός Θεοῦ, οὐ οὐκ ἡλεημένοι, νῦν δὲ ἐλεηθέντες.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΛΒ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 14:23

Ἄδελφοί, παρακαλοῦμεν ὑμᾶς, νουθετεῖτε τοὺς ἀτάκτους, παραμυθεῖσθε τοὺς ὀλιγοψύχους, ἀντέχεσθε τῶν ἀσθενῶν, μακροθυμεῖτε πρὸς πάντας. Ὁράτε μὴ τις κακὸν ἀντί κακοῦ τινι ἀποδῷ· ἀλλὰ πάντοτε τὸ ἀγαθὸν διώκετε καὶ εἰς ἀλλήλους καὶ εἰς πάντας. Πάντοτε χαίρετε, ἀδιαλείπτως προσεύχεσθε, ἐν παντὶ εὐ- χαριστεῖτε· τοῦτο γάρ θέλημα Θεοῦ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ εἰς ὑμᾶς. Τὸ Πινεύμα μὴ σβέννυτε. Προφητείας μὴ ἔξουθενείτε. Πάντα δοκιμάζετε· τὸ καλὸν κατέχετε· ἀπὸ παντὸς εἰδούς πονηροῦ ἀπέχεσθε. Αὐτὸς δὲ ὁ Θεός τῆς εἰρήνης ἀγιάσαι ὑμᾶς ὀλοτελεῖς· καὶ ὀλόκληρον ὑμῶν τὸ Πινεύμα καὶ ἡ ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα ἀμέμπτως ἐν τῇ παρουσίᾳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τηρηθείη.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΛΒ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Προκείμενον. Ἡχος βαρύς

Κύριος ισχὺν τῷ λαῷ αὐτοῦ δώσει.

Στίχ. Ενέγκατε τῷ Κυρίῳ νιοὶ Θεοῦ.

Πρὸς Τιμόθεον Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 4:9-15

Τέκνον Τιμόθεε, πιστὸς ὁ λόγος καὶ πάσης ἀποδοχῆς ἀξιος· εἰς τοῦτο γάρ καὶ κοπιῶμεν καὶ ὀνειδιζόμεθα, ὅτι ἡλπίκαμεν ἐπὶ Θεῷ ζῶντι, δῆς ἔστι Σωτήρ πάντων ἀνθρώπων, μάλιστα πιστῶν. Παράγγελλε ταῦτα καὶ δίδασκε. Μηδείς σου τῆς ιερό- τητος καταφρονείτω, ἀλλὰ τύπος γίνοντος τῶν πιστῶν ἐν λόγῳ, ἐν ἀναστροφῇ, ἐν ἀγάπῃ, ἐν πινευματικό, ἐν πίστει, ἐν ἀγνείᾳ. Ἔως ἔρχομαι πρόσεχε τῇ ἀναγνώσει, τῇ παρακλήσει, τῇ διδασκαλίᾳ. Μὴ ἀμέλει τοῦ ἐν σοὶ χαρίσματος, δὲ ὁ δέδοθη σοι διὰ προφητείας μετὰ ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν τοῦ πρεσβυτερίου. Ταῦτα μελέτα, ἐν τούτοις ἵσθι, ἵνα σου ἡ προκοπὴ φανερὰ ἡ ἐν πᾶσιν.

Αλληλούϊα. Ἡχος βαρύς

Ἄγαθὸν τῷ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ.

Στίχ. Τοῦ ἀναγγέλειν τὸ πρωὶ τὸ ἔλεος σου.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΛΓ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Καθολικής Α Ἐπιστολῆς Πέτρου τὸ Ανάγνωσμα 2:21-25, 3:1-9

Ἄγαπητοί, Χριστὸς ἔπαθεν ὑπὲρ ἡμῶν, ὑμῖν ὑπολιμπάνων ὑπογραμμὸν ἵνα ἐπακολουθήσῃτε τοῖς Ἱχνεσιν αὐτοῦ· ὃς ἀμαρτίαν οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ εὐρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ· ὃς λοιδορούμενος οὐκ ἀντελοιδόρει, πάσχων οὐκ ἥπειλει, παρεδίου δὲ τῷ κρίνοντι δικαίως· ὃς τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν σύτὸς ἀνήνεγκεν ἐν τῷ σώματι αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ξύλον, ἵνα ταῖς ἀμαρτίαις ἀπογεύμενοι τῇ δικαιοσύνῃ ζήσωμεν· οὐ τῷ μώλωπι αὐτοῦ ἱάθητε. Ἡτε γὰρ ὡς πρόβατα πλανῶμενα, ἀλλ' ἐπεστράφητε ὑνū ἐπὶ τὸν Ποιμένα καὶ Ἐπίσκοπον τῶν ψυχῶν ὑμῶν. Ὁμοίως αἱ γυναῖκες ὑποτασσόμεναι τοῖς ἰδίοις ἀνδράσι, ἵνα καὶ εἴ τινες ἀπειθοῦσι τῷ λόγῳ, διὰ τῆς τῶν γυναικῶν ἀναστροφῆς ἄνευ λόγου κερδηθίσονται, ἐποπτεύσαντες τὴν φύσιν ἀγνὸν ἀναστροφὴν ὑμῶν, ὃν ἔστω οὐχ ὁ ἔξωθεν ἐμπλοκῆς τριχῶν καὶ περιθέσεως χρυσίων ἢ ἐνδύσεως ἴματίων κόσμου, ἀλλ' ὁ κρυπτὸς τῆς καρδίας ἀνθρώποις ἐν τῷ ἀφθάρτῳ τοῦ πραέος, καὶ ἡσυχίου πνεύματος, ὃ ἐστιν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ πολυτελές. Οὕτω γάρ ποτε καὶ αἱ ἄγιαι γυναῖκες αἱ ἐλπίζουσαι ἐπὶ τὸν Θεὸν ἑκόδημον ἑαυτάς, ὑποτασσόμεναι τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν, ὡς Σάρρα ὑπήκουσε τῷ Ἀβραάμ, Κύριον αὐτὸν καλοῦσα· ἡς ἐγένηθη τέκνα· ἀγαθοποιοῦσαι καὶ μὴ φοβούμεναι μηδεμίαν πτόσιν. Οἱ ἀνδρες ὡμοίως συνιοκοῦντες κατὰ γυνῶσιν, ὡς ἀσθενεστέρω σκεύει τῷ γυναικείῳ ἀπονέμοντες τιμήν, ὡς καὶ συγκληρονόμοις χάριτος ζωῆς, εἰς τὸ μὴ ἐκκόπτεσθαι τὰς προσευχὰς ὑμῶν. Τὸ δὲ τέλος πάντες ὅμόφρονες, συμπαθεῖς, φιλάδελφοι, εὐσπλαγχνοί, φιλάρφονες, μὴ ἀποδιδόντες κακὸν ἢ λοιδορίαν ἀντὶ λοιδορίας· τούναντίον δε εὐλογοῦντες, εἰδότες ὅτι εἰς τοῦτο ἐκλήθητε, ἵνα εὐλογίαν κληρονομήσητε.

ΤΡΙΤΗ ΛΓ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Καθολικῆς Α Ἐπιστολῆς Πέτρου τὸ Ανάγνωσμα 3:10-22

Ἄγαπητοί, ὁ θέλων ζωὴν ἀγαπᾶν καὶ ἰδεῖν ἡμέρας ἀγαθᾶς παυσάτω τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ ἀπὸ κακοῦ καὶ χείλη αὐτοῦ τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλου, ἐκκλινάτω ἀπὸ κακοῦ καὶ ποιησάτω ἀγαθόν, ζητησάτω εἰρήνην καὶ διωξάτω αὐτήν· ὅτι ὁ φθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δικαίους καὶ ὡτανάτους εἰς δέσιν αὐτῶν, πρόσωπον δὲ Κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας κακά. Καὶ τίς ὁ κακῶσιν ὑμᾶς, ἐὰν τοῦ ἀγαθοῦ μιμητὰ γένησθε; ἀλλ' εἰ καὶ πάσχοιτε διὰ δικαιοσύνην, μακάριοι· τὸν δὲ φόβον αὐτῶν μὴ μηδὲ μηδὲ παραχθῆτε. Κύριον δὲ μὴ μηδὲ παραχθῆτε. Κύριον ἐν τῷ Θεῷ ἀγιάσατε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἔτοιμοι δὲ ἀεὶ πρὸς ἀπολογίαν παντὶ τῷ αἵτοιντι ὑμᾶς λόγον περὶ τῆς ἐν ὑμῖν ἐλπίδος μετὰ πραότητος καὶ φόβου, συνείδησιν ἔχοντες ἀγαθήν, ἵνα ἐν ᾧ καταλαλῶσιν ὑμῶν ὡς κακοποιῶν, καταισχυνθῶσιν οἱ ἐπηρεάζοντες ὑμῶν τὴν ἀγαθήν ἐν Χριστῷ ἀναστροφῆν. Κρείττον γάρ ἀγαθοποιοῦντας, εἰ θέλοι τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, πάσχειν ἡ κακοποιοῦντας· ὅτι καὶ Χριστὸς ἄπαξ περὶ ἀμαρτιῶν ἔπαθε, δίκαιος ὑπὲρ ἀδίκων, ἵνα ἡμᾶς προσαγάγῃ τῷ Θεῷ, θανατωθεὶς μὲν σαρκί, ζωοποιηθεὶς δὲ πινεύματι· ἐν ᾧ καὶ τοῖς ἐν φυλακῇ πινεύμασι πορευθεὶς ἐκήρυξε, ἀπειθήσασί ποτε, ὅτε ἀπεξεδέχετο ἡ τοῦ Θεοῦ μακροθυμία ἐν ἡμέραις Νῷες κατασκευαζομένης κιβωτοῦ, εἰς ἣν ὀλίγαι, τοῦτ' ἔστιν ὄκτὼ ψυχαί, διεσώθησαν δι' ὑδατος. δὲ ἀντίτυπον ὑνū καὶ ἡμᾶς σώζει βάπτισμα, οὐ σαρκὸς ἀπόθεσις ρύπου, ἀλλὰ συνειδήσεως ἀγαθῆς ἐπερώτημα εἰς Θεόν, δι' ἀναστάσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, δὲ ἐστιν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ πορευθεὶς εἰς οὐρανόν, ὑποταγέντων αὐτῷ ἀγγέλων καὶ Ἐξουσιῶν καὶ Δυνάμεων

ΤΕΤΑΡΤΗ ΛΓ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Καθολικῆς Α Ἐπιστολῆς Πέτρου τὸ Ανάγνωσμα 4:1-11

Ἄγαπητοί, Χριστοῦ οὖν παθόντος ὑπὲρ ἡμῶν σαρκὶ καὶ ὑμεῖς καὶ ὑμεῖς τὴν αὐτὴν ἔν σαρκὶ πέπαυται ἀμαρτίας, εἰς τὸ μηκέτι ἀνθρώπων ἐπιθυμίας, ἀλλὰ θελήματι Θεοῦ τὸν ἐπίλοιπον ἐν σαρκὶ βιῶσαι χρόνον· ἀρκετὸς γὰρ ὑμῖν ὁ παρεληλυθός χρόνος τοῦ βίου τὸ θέλημα τῶν ἔθνων κατεργάσασθαι, πεπορευμένους ἐν ἀσελγείᾳς, ἐπιθυμίαις, οἰνοφλυγίαις, κωμοῖς, πότοις καὶ ἀθεμίτοις εἰδωλολατρείαις· ἐν ᾧ ζευίζονται μὴ συντρεχόντων ὑμῶν εἰς τὴν αὐτὴν τῆς ἀσωτίας ἀνάχυσιν, βλασφημοῦντες· οἱ ἀποδώσουσι λόγον τῷ ἐτοίμως ἔχοντι κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· εἰς τοῦτο γὰρ καὶ νεκροῖς εὐηγγελίσθη, ἵνα κριθῶσται μὲν κατὰ ἀνθρώπους σαρκί, ζῶσι δὲ κατὰ Θεὸν πινεύματι. Πάντων δὲ τὸ τέλος ἡγγικεῖ· σωφρονήσατε οὖν καὶ νήψατε εἰς τὰς προσευχάς· πρὸ πάντων δὲ τὴν εἰς ἑαυτοὺς ἀγάπην ἐκτενῆ ἔχοντες· ὅτι ἡ ἀγάπη καλύψει πλῆθος ἀμαρτιῶν· φιλόξενοι εἰς ἀλλήλους ἀνευ γογγυσμῶν. Ἔκαστος καθὼς ἔλαβε χάρισμα, εἰς ἑαυτοὺς αὐτὸν διακονοῦντες ὡς καλοὶ οἰκονόμοι ποικίλης χάριτος Θεοῦ· εἴ τις λαλεῖ, ὡς λόγια Θεοῦ· εἴ τις διακονεῖ, ὡς ἔξι Ισχύος, ἡς χορηγεῖ ὁ Θεός· ἵνα ἐν πᾶσι δοξάζηται ὁ Θεὸς διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὡς ἐστιν ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰώνας· ἀμήν.

ΠΕΜΠΤΗ ΛΓ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Καθολικῆς Α Ἐπιστολῆς Πέτρου τὸ Ανάγνωσμα 4:12-19, 5:1-5

Ἄγαπητοί, μὴ ζευίζεσθε τῇ ἐν ὑμῖν πυρώσει πρὸς πειρασμὸν ὑμῖν γινομένη, ὡς ζένον ὑμῖν συμβαίνοντος· ἀλλὰ καθὸ κοινωνεῖτε τοῖς τοῦ Χριστοῦ παθήμασι, χάριτε, ἵνα καὶ ἐν τῇ ἀποκαλύψει τῆς δόξης αὐτοῦ χαριτεῖτε. Εἰ οὐνείδιζεσθε ἐν ὄντοματι Χριστοῦ, μακάριοι, ὅτι τὸ τῆς δόξης καὶ δυναμεώς καὶ τὸ τοῦ Θεοῦ Πνεῦμα ἐφ' ὑμᾶς ἀναπαύεται· κατὰ μὲν αὐτοὺς βλασφημεῖται, κατὰ δὲ ὑμᾶς δοξάζεται. Μή γάρ τις ὑμῶν πασχέτω ὡς φονεὺς ἢ κλέπτης ἢ κακοποιὸς ἢ ὡς ἀλλοτριοεπίσκοπος· εἰ δὲ ὡς Χριστιανός, μὴ αἰσχυνθέω, δοξάζετω δὲ τὸν Θεὸν ἐν τῷ μέρει τούτων. Ὅτι ὁ καίρος τοῦ ἀρξασθαι τὸ κρῦμα ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ· εἰ δὲ πρῶτον ἀφ' ἡμῶν, τί τὸ τέλος τῶν ἀπειθουσῶν τῷ τοῦ Θεοῦ Εὐαγγελίῳ· καὶ εἰ δὲ δίκαιος μόλις σώζεται, ὁ ἀσεβὴς καὶ ἀμαρτωλὸς ποῦ φανεῖται; ὥστε καὶ οἱ πάσχοντες κατὰ τὸ θελήμα τοῦ Θεοῦ, ὡς πιστῷ κτίστη παρατιθέσθωσαν τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἐν ἀγαθοποιίᾳ. Πρεσβυτέρους τοὺς ἐν ὑμῖν παρακαλῶ, ὁ συμπρεσβύτερος καὶ μάρτυς τῶν τοῦ Χριστοῦ παθημάτων, ὁ καὶ τῆς μελλούσης ἀποκαλύπτεσθαι δόξης κοινωνός. Ποιμάνατε τὸ ἐν ὑμῖν ποίμνιον τοῦ Θεοῦ, ἐπισκοποῦντες μὴ ἀναγκαστῶς, ἀλλ' ἐκουσιώς. Μηδὲ αἰσχροκερδῶς, ἀλλὰ προθύμως· μηδὲ ὡς κατακυριεύοντες τῶν κλήρων, ἀλλὰ τύποι γινόμενοι τοῦ ποιμένου· καὶ φανερωθέντος τοῦ Ἀρχιποίμενος κομιεῖσθε τὸν ἀμαράντινον τῆς δόξης στέφανον. Ὁμοίως νεώτεροι ὑποτάγητε πρεσβυτέροις, πάντες δὲ ἀλλήλους ὑποτασσόμενοι τὴν ταπεινοφροσύνην ἐγκομβώσασθε· ὅτι ὁ Θεός ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται, ταπεινοῖς δὲ δίδωσι χάριν.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΛΓ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Καθολικῆς Β Ἐπιστολῆς Πέτρου τὸ Ανάγνωσμα 1:1-10

Σίμων Πέτρος, δοῦλος καὶ ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῖς ἰσότιμοι ἡμῖν λαχοῦσι πίστιν ἐν δικαιοσύνῃ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν καὶ Σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη πληθυνθεῖται ἐν ἐπιγνώσει τοῦ Θεοῦ καὶ Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ὡς πάντα ἡμῖν τῆς θείας δυνάμεως αὐτοῦ τὰ πρός τὸν ζωὴν καὶ εὐέργειαν διὰ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ

καλέσαντος ήμας διὰ δόξης καὶ ἀρετῆς· δι’ ὃν τὰ τίμια ἡμῖν καὶ μέγιστα ἐπαγγέλματα δεδώρηται, ἵνα διὰ τούτων γένησθε θείας κοινωνοὶ φύσεως ἀποφυγόντες τῆς ἐν κόσμῳ ἐν ἐπιθυμίᾳ φθορᾶς. Καὶ αὐτὸ τοῦτο δὲ σπουδὴν πᾶσαν παρεισενέγκαντες ἐπιχορηγήσατε ἐν τῇ πίστει ὑμῶν τὴν ἀρετὴν, ἐν δὲ τῇ γνώσει τὴν ἔγκράτειαν, ἐν δὲ τῇ ἔγκρατειᾳ τὴν ὑπομονὴν, ἐν δὲ τῇ ὑπομονῇ τὴν εὐσέβειαν, ἐν δὲ τῇ εὐσέβειᾳ τὴν φιλαδελφίαν, ἐν δὲ τῇ φιλαδελφίᾳ τὴν ἀγάπην. Ταῦτα γάρ ὑμῖν ὑπάρχοντα καὶ πλεονάζοντα οὐκ ἀργοὺς οὐδὲ ἀκάρπους καθίστησι εἰς τὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπίγνωσιν· ὡς γάρ μὴ πάρεστι ταῦτα, τυφλός ἐστι, μυωπάζων, λήθην λαβὼν τοῦ καθαρισμοῦ τῶν πάλαι αὐτοῦ ἀμαρτιῶν. Διὸ μᾶλλον, ἀδελφοί, σπουδάσατε βεβαίαν ὑμῶν τὴν κλήσιν καὶ ἐκλογὴν ποιεῖσθαι· ταῦτα γάρ ποιοῦντες οὐ μὴ πταίσητε ποτε.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΛΓ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Τιμόθεον Β' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 2:11-19

Τέκνιν Τιμόθεε, πιστὸς ὁ λόγος· εἰ γάρ συναπεθάνομεν, καὶ συζήσομεν· εἰ δὲ συμβασιλεύσομεν· εἰ ἀρνούμεθα, κάκενος ἀρνήσεται ἡμᾶς· εἰ ἀπιστοῦμεν, ἔκεινος πιστὸς μένει· ἀρνήσασθαι ἔαντὸν οὐ δύναται. Ταῦτα ὑπομίμησκε, διαμαρτυρόμενος ἐνώπιον τοῦ Κυρίου μὴ λογομαχεῖν εἰς οὐδὲν χρήσιμον, ἐπὶ καταστροφῇ τῶν ἀκούντων. Σπόδασσον σεαυτὸν δόκιμον παραστῆσα τῷ Θεῷ, ἐργάτην ἀνεπαίσχυντον, ὁρθοτομῶντα τὸν λόγον τῆς ἀληθείας. Τὰς δὲ βεβήλους κενοφωνίας περιίστασο· ἐπὶ πλεῖστον γάρ προκόψουσιν ἀσεβείας, καὶ ὁ λόγος αὐτῶν ὡς γάγγραινα νομὴν ἔξει· ὡς ἐστιν· Υμέναιος καὶ Φιληππός, οἵτινες περὶ τὴν ἀλήθειαν ἡτούχησαν, λέγοντες τὴν ἀνάστασιν ἥδη γεγονέναι, καὶ ἀνατρέπουσι τὴν τινῶν πίστιν. Οἱ μέντοι στερεός θεμέλιος τοῦ Θεοῦ ἔστηκεν, ἔχων τὴν σφραγίδα ταύτην· ἔγνω Κύριος τοὺς ὄντας αὐτοῦ· καὶ ἀποστήτω ἀπὸ ἀδικίας πᾶς ὁ ὄνομάζων τὸ ὄνομα Κυρίου.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΛΓ' ΤΕΛΩΝΟΥ ΚΑΙ ΦΑΡΙΣΑΙΟΥ

Προκείμενον. Ἡχος πλ. δ'

Εὔξασθε καὶ ἀπόδοτε Κυρίω τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Στίχ. Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαϊᾳ ὁ Θεός.

Πρὸς Τιμόθεον Β' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 3:10-15

Τέκνιν Τιμόθεε, παρηκολούθηκάς μου τῇ διδασκαλίᾳ, τῇ ἀγωγῇ, τῇ προθέσει, τῇ μακροθυμίᾳ, τῇ ἀγάπῃ, τῇ ὑπομονῇ, τοῖς διωγμοῖς, τοῖς παθήμασιν, οἵα μοι ἐγένοντο ἐν Ἀντιοχείᾳ, ἐν Ικονίῳ, ἐν Λύστροις· οἵους διωγμοὺς ὑπήνεγκα καὶ ἐκ πάντων με ἐρρόσατο ὁ Κύριος. Καὶ πάντες δὲ οἱ θέλοντες εὐσέβως ζῆν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ διωχθήσονται· πονηροὶ δὲ ἀνθρώποι καὶ γόντες προκόψουσιν ἐπὶ τὸ χείρον, πλανῶντες καὶ πλανώμενοι. Σὺ δὲ μένει ἐν οἷς ἔμαθες καὶ ἐπιστώθης, εἰδὼς παρὰ τίνος ἔμαθες, καὶ διὰ ἀπὸ βρέφους τὰ ἱερὰ γράμματα οἶδας, τὰ δυνάμενά σε σοφίσαι εἰς σωτηρίαν διὰ πίστεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

Ἀλληλούϊα. Ἡχος πλ. δ'

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ

Στίχ. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΛΔ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Καθολικῆς Β' Ἐπιστολῆς Πέτρου τὸ Ἀνάγνωσμα 1:20-21, 2:1-9

Ἄγαπητοί, τοῦτο πρῶτον γινώσκοντες, διὰ πᾶσα προφητεία γραφῆς ιδίας ἐπιλύσεως οὐ γίνεται. Οὐ γάρ θελήματι ἀνθρώπου ἡνέχθη ποτὲ προφητεία, ἀλλὰ ὑπὸ Πνεύματος Ἀγίου φερόμενοι ἐλάλησαν ἄγιοι Θεοῦ ἀνθρωποί. Ἐγένοντο δὲ καὶ πευδοπροφήται ἐν τῷ λαῷ, ὡς καὶ ἐν ὑμῖν ἔσονται ψευδοδιάσκαλοι, οἵτινες παρεισάξουσιν αἱρέσεις ἀπωλείας, καὶ τὸν ἀγράσταντα αὐτοῦ δεσπότην ἀρνούμενοι, ἐπάγοντες ἔαυτοῖς ταχινὴν ἀπώλειαν· καὶ πολλοὶ ἔξακολουθήσουσιν αὐτῶν ταῖς ἀσελγείαις, δι' οὓς ἡ ὁδὸς τῆς ἀλήθειας βλασφημηθήσεται· καὶ ἐν πλεονεξίᾳ πλαστοῖς λόγοις ὑμᾶς ἐμπορεύσονται, οἵτις τὸ κρῖμα ἔκπαλαι οὐκ ἀργεῖ, καὶ ἡ ἀπώλεια αὐτῶν οὐ νυστάξει. Εἰ γάρ ὁ Θεὸς ἀγγέλων ἀμαρτησάντων οὐκ ἐφείσατο, ἀλλὰ σειραῖς ζόφου ταρταρώσας παρέδωκεν εἰς κρίσιν τηρουμένους, καὶ ἀρχαίου κόσμου οὐκ ἐφείσατο, ἀλλὰ δύσδουν Νῷε δικαιούσης κήρυκα ἐφύλαξε, κατακλυσμὸν κόσμῳ ἀσεβῶν ἐπάξας· καὶ πόλεις Σοδόμων καὶ Γομόρρας τεφρώσας καταστροφῇ κατέκρινεν, ὑπόδειγμα μελλόντων ἀσεβεῖν τεθεικώς· καὶ δίκαιοιν Λώτ καταπονούμενοι ὑπὸ τῆς τῶν ἀθέσιων ἐν ἀσελγείᾳ ἀναστροφῆς ἐρρόσατο· (βλέμματι γάρ καὶ ἀκοῇ ὁ δίκαιος, ἐγκατοικῶν ἐν αὐτοῖς, ἡμέραν ἔξ ημέρας ψυχὴν δικαίων ἀνόμοις ἔργοις ἐβασάνιζεν)· οἵδε Κύριος εὐσέβεις ἐκ πειρασμοῦ ὁύεσθαι, ἀδίκους δὲ εἰς ημέραν κρίσεως κολαζομένους τηρεῖν.

ΤΡΙΤΗ ΛΔ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Καθολικῆς Β' Ἐπιστολῆς Πέτρου τὸ Ἀνάγνωσμα 2:9-22

Ἄγαπητοί, οἵδε Κύριος εὐσέβεις ἐκ πειρασμοῦ ὁύεσθαι, ἀδίκους δὲ εἰς ημέραν κρίσεως κολαζομένους τηρεῖν· μάλιστα δὲ τοὺς ὄπίσω σαρκὸς ἐν ἐπιθυμίᾳ μιασμῷ πορευούμενους καὶ κυριότητος καταφρονούντας· τολμηταί, αὐθάδεις! δόξας οὐ τρέμουσι βλασφημούντες· δόπον ἄγγελοι, ίσχυροι καὶ δυνάμει μείζουες ὄντες, οὐ φέρουσι κατ’ αὐτῶν παρὰ Κυρίῳ βλάσφημον κρίσιν. Οὗτοι δέ, ὡς ἀλογα ζῷα φυσικὰ, γεγενημένα εἰς ἀλώσιν καὶ φθοράν, ἐν οἷς ἀγνοοῦσι βλασφημούντες, ἐν τῇ φθορᾷ αὐτῶν καταφθαρίσονται, κομιούμενοι μισθὸν ἀδικίας· δόησιν ἡγούμενοι τὴν ἐν ημέρᾳ τρυφῆν, σπίλοι καὶ μῶμοι, ἐντρυφῶντες ἐν ταῖς ἀπάταις αὐτῶν, συνευωχούμενοι ὑμῖν, ὀφθαλμούς ἔχοντες μεστούς μοιχαλίδος καὶ ἀκαταπαύστους ἀμαρτίας, δελεάζοντες ψυχὰς ἀστηρίκτους, καρδίαν γεγυμνασμένην πλεονεξίαις ἔχοντες, κατάρας τέκνα! καταλιπόντες τὴν εὐθεῖαν ὅδον ἐπλανήθησαν, ἔξακολουθήσαντες τῇ ὁδῷ τοῦ Βαλαὰμ τοῦ Βοσόρ, δις μισθὸν ἀδικίας ἡγάπησεν· ἔλεγχιν δὲ ἔσχεν ιδίας παρανομίας· ὑποζύγιον ἄφωνον ἐν ἀνθρώπου φωνῇ φθεγξάμενον ἐκάλυνσε τὴν τοῦ προφήτου παραφρονίαν. Οὗτοί εἰσι πηγαὶ ἀνυδροί, νεφέλαι οὐ πολλαὶ αἴσιοι, ἔλαταπος ἐλαυνόμεναι, οἵς ὁ ζόφος τοῦ σκότους εἰς αἰώνα τετήρηται. Υπέρογκα γάρ ματαιότητος φθεγγόμενοι δελεάζουσιν ἐν ἐπιθυμίαις σαρκὸς, ἐν ἀσελγείαις τοὺς ὄντας ἀποφυγόντας, τοὺς ἐν πλάνῳ ἀναστρεφομένους, ἔλευθεριαν αὐτοῖς ἐπαγγελλόμενοι, αὐτοὶ δοῦλοι ὑπάρχοντες τῆς φθορᾶς· ὡς γάρ τις ἡττηται, τούτῳ καὶ δεδούλωται. Εἰ γάρ ἀποφυγόντες τὰ μιάσματα τοῦ κόσμου ἐν ἐπιγνώσι τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ, τούτοις δὲ πάλιν ἐμπλακέντες ἡττῶνται, γέγονεν αὐτοῖς τὰ ἔσχατα χείρονα τῶν πρώτων. Κρείττον γάρ ἢν αὐτοῖς ἀγίας ἐντολῆς. Συμβέβηκε δὲ αὐτοῖς τὸ τῆς ἀληθοῦς παροι· μίας, κύων ἐπιστρέψας ἐπὶ τὸ ἴδιον ἔξέραμα· καὶ νῦν λουσαμένη εἰς κύλισμα βορβόρου.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΛΔ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Καθολικῆς Β΄ Ἐπιστολῆς Πέτρου τὸ Ανάγνωσμα 3:1-18

Ἄγαπητοί, ταύτην ἡδη, δευτέραν ὑμῖν γράφω ἐπιστολήν, ἐν αἷς διεγείρω ὑμῶν ἐν ὑπομνήσει τὴν εἰλικρινῆ διάνοιαν, μνησθῆναι τῶν προειρημένων ὥρμάτων ὑπὸ τῶν ἀγίων προφητῶν καὶ τῆς τῶν Ἀποστόλων ὑμῶν ἐντολῆς τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος, τοῦτο πρῶτον γινώσκοντες, ὅτι ἐλεύσονται ἐπ' ἐσχάτου τῶν ἡμερῶν ἐμπαῖκται, κατὰ τὰς ἴδιας ἐπιθυμίας αὐτῶν πορευόμενοι καὶ λέγοντες· ποῦ ἔστιν ἡ ἐπαγγελία τῆς παρονοίας αὐτοῦ; ἀφ' ἣς γάρ οἱ πατέρες ἐκοιμήθησαν, πάντα οὕτω διαμένει ἀπ' ἀρχῆς κτίσεως. Λανθάνει γάρ αὐτοὺς τοῦτο θέλοντας ὅτι οὐρανοὶ ἦσαν ἔκπαλαι καὶ γῇ ἐξ ὄντος συνεστῶσα τῷ τοῦ Θεοῦ λόγῳ· δι' ὧν ὁ τότε κόσμος ὄντας κατακλυσθεὶς ἀπώλετο· οἱ δὲ νῦν οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ τῷ αὐτοῦ λόγῳ τεθῆ· σαυρισμένοι εἰσὶ πύρι τηρούμενοι εἰς ἡμέραν κρίσεως καὶ ἀπωλείας τῶν ἀσεβῶν ἀνθρώπων. 'Ἐν δὲ τοῦτο μὴ λανθανέτω ὑμᾶς, ἀγαπητοί, ὅτι μία ἡμέρα παρὰ Κυρίῳ ὡς χίλια ἔτη, καὶ χίλια ἔτη ὡς ἡμέρα μία. Οὐ βραδύνει ὁ Κύριος τῆς ἐπαγγελίας, ὡς τινες βραδύτητα ἡγοῦνται, ἀλλὰ μακροθυμεῖ εἰς ἡμᾶς, μὴ βουλόμενός τινας ἀπολέσθαι, ἀλλὰ πάντας εἰς μετάνοιαν χωρῆσαι. 'Ηξει δὲ ἡ ἡμέρα Κυρίου ὡς κλεπτης ἐν νυκτί, ἐν ἣ οἱ οὐρανοὶ ὅτιζηδὸν παρελεύσονται, στοιχεῖα δὲ καυσού· μενα λυθήσονται, καὶ γῇ καὶ τὰ ἐν αὐτῇ ἔργα κατακαθησεται. Τούτων οὖν πάντων λυομένων ποταποὺς δεῖ ὑπάρχειν ὑμᾶς ἐν ἀγίαις ἀναστροφαῖς καὶ εὐσεβείαις, προσδοκῶντας καὶ σπεύδοντας τὴν παρουσίαν τῆς τοῦ Θεοῦ ἡμέρας, δι' ἣν οὐρανοὶ πυρούμενοι λυθήσονται καὶ στοιχεῖα καυσούμενα τήκεται; Καινοὺς δὲ οὐρανοὺς καὶ γῆν καινὴν κατὰ τὸ ἐπάγγελμα αὐτοῦ προσδοκῶμεν, ἐν οἷς δικαιοσύνη κατοικεῖ. Διό, ἀγαπητοί, ταῦτα προσδοκῶντες σπουδάσατε ἀσπιλοῦς καὶ ἀμώμητοι αὐτῷ εὐρέθηναι ἐν εἰρήνῃ, καὶ τὴν τοῦ Κυρίου ὑμῶν μακροθυμίαν σωτηρίαν ἡγεῖσθε· καθὼς καὶ ὁ ἀγαπητὸς ἡμῶν ἀδελφὸς Παῦλος κατὰ τὴν αὐτῷ δοθεῖσαν σοφίαν ἔγραψεν ὑμῖν, ὡς καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἐπιστολαῖς, λαλῶν ἐν αὐταῖς περὶ τούτων· ἐν οἷς ἔστι δυσνόητά τινα, ἀ οἱ ἀμαθεῖς καὶ ἀστήρικτοι στρεβλοῦσιν ὡς καὶ τὰς λοιπὰς γραφὰς πρὸς τὴν ἴδιαν αὐτῶν ἀπώλειαν. 'Υμεῖς οὖν, ἀγαπητοί, προγινώσκοντες φυλάσσεσθε, ἵνα μὴ τῇ τῶν ἀθέσμων πλάνη συναπαχθέντες ἐκπέ- σητε τοῦ ἰδίου στηριγμοῦ· αὐξάνετε δὲ ἐν χάριτι καὶ γνώσει τοῦ Κυρίου ἡμῶν καὶ Σωτῆρος· Ἰησοῦ Χριστοῦ. Αὐτῷ ἡ δόξα καὶ νῦν καὶ εἰς ἡμέραν αἰώνος· ἀμήν.

ΠΕΜΠΤΗ ΛΔ΄, ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Καθολικῆς Α΄ Ἐπιστολῆς Ἰωάννου τὸ Ανάγνωσμα 1:8-9, 2:1-6

Ἄδελφοί, ἐὰν εἴπωμεν ὅτι ἀμαρτίαν ούκ ἔχομεν, ἔαυτοὺς πλαινῶμεν καὶ ἡ ἀλήθεια ούκ ἔστιν ἐν ἡμῖν. Ἐὰν ὄμολογῶμεν τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν, πιστός ἔστι καὶ δίκαιος, ἵνα ἀφ' ἡμῖν τὰς ἀμαρτίας καὶ καθαρίσῃ ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀδικίας. Ἐὰν εἴπωμεν ὅτι οὐχ ἡμαρτήκαμεν, ψεύστην ποιούμεν αὐτόν, καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἐν ἡμῖν. Τεκνία μου, ταῦτα γράφω ὑμῖν ἵνα μὴ ἀμάρτητε· καὶ ἔάν τις ἀμάρτητο, παράκλητον ἔχομεν πρὸς τὸν Πατέρα, Ἰησοῦν Χριστὸν δίκαιουν· καὶ αὐτὸς ἴλασμός ἔστι περὶ τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν, οὐ περὶ τῶν ἡμετέρων δὲ μόνον, ἀλλὰ καὶ περὶ ὅλου τοῦ κόσμου. Καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐγνώκαμεν αὐτόν, ἐδὲ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν. Ὁ λέγων, ἔγνωκα αὐτόν, καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ μὴ τηρῶν, ψεύστης ἔστι, καὶ ἐν τούτῳ ἡ ἀλήθεια ούκ ἔστιν· δι' ὃς δ' ἀν τηρῇ αὐτοῦ τὸν λόγον, ἀληθῶς ἐν τούτῳ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ τετελείωται. Ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐν αὐτῷ ἐσμεν. Ὁ λέγων ἐν αὐτῷ μένειν ὄφείλει, καθὼς ἔκεινος περιεπάτησε, καὶ αὐτὸς οὕτω περιπατεῖν.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΛΔ΄, ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Καθολικῆς Α΄ Ἐπιστολῆς Ἰωάννου τὸ Ανάγνωσμα 2:7-17

Ἄδελφοί, οὐκ ἐντολὴν καινὴν γράφω ὑμῖν, ἀλλ ἐντολὴν παλαιάν, ἥν εἰχετε ἀπ' ἀρχῆς· ἡ ἐντολὴ ἡ παλαιά ἔστιν ὁ λόγος ὃν ἡκούσατε ἀπ' ἀρχῆς. Πάλι λιν ἐντολὴν καινὴν γράφω ὑμῖν, ὃ ἔστιν ἀληθὲς ἐν αὐτῷ καὶ ἐν ὑμῖν, ὅτι ἡ σκοτία παράγεται καὶ τὸ φῶς τὸ ἀληθιύδον ἥδη φαίνει. Ὁ λέγων ἐν τῷ φωτὶ εἶναι, καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μισῶν, ἐν τῇ σκοτίᾳ ἔστιν ἔως ἀρτοῦ. Ὁ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἐν τῷ φωτὶ μένει, καὶ σκάνδαλον ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν· δὲ μισῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἐν τῇ σκοτίᾳ ἔστι καὶ ἐν τῇ σκοτίᾳ περιπατεῖ, καὶ οὐκ ὅλες ποῦ ὑπάγει, ὅτι ἡ σκοτία ἐτύφλωσε τοὺς ὄφθαλμοὺς αὐτοῦ. Γράφω ὑμῖν, τεκνία, ὅτι ἀφέωνται οὐκίν αἱ ἀμαρτίαι διὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Γράφω ὑμῖν, πατέρες, ὅτι ἐγνώκατε τὸν ἀπ' ἀρχῆς. Γράφω ὑμῖν, νεανίσκοι, ὅτι νεικήκατε τὸν πονηρόν. Ἔγραψα ὑμῖν, παιδία, ὅτι ἐγνώκατε τὸν πατέρα. Ἔγραψα ὑμῖν, πατέρες, ὅτι ἐγνώκατε τὸν ἀπ' ἀρχῆς. Ἔγραψα ὑμῖν, νεανίσκοι, ὅτι ἰσχυροί ἔστε καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἐν ὑμῖν μένει καὶ νεικήκατε τὸν πονηρόν. Μή ἀγαπᾶτε τὸν κόσμον μηδὲ τὰ ἐν τῷ κόσμῳ, ἡ ἐπιθυμία τῆς σαρκὸς καὶ ἡ ἐπιθυμία τῶν ὄφθαλμῶν καὶ ἡ ἀλαζούνεια τοῦ βίου, οὐκ ἔστιν ἡ ἀγάπη τοῦ Πατρὸς ἐν αὐτῷ· ὅτι πάν τὸ ἐν τῷ κόσμῳ, ἡ ἐπιθυμία τῆς σαρκὸς καὶ ἡ ἐπιθυμία τῶν κυριεύοντων, ὁ μόνος ἔχων ἀθανασίαν, φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον· διὸ εἰδεῖς οὐδεὶς ἀνθρώπων οὐδὲ ἰδεῖν δύναται· ὡς τιμὴ καὶ κράτος αἰώνιον· ἀμήν.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΛΔ΄, ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Τιμόθεον Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 6:11-16

Τέκνιον Τιμόθεε, δίωκε δικαιοσύνην, εὐσέβειαν, πίστιν, ἀγάπην, ὑπομονήν, πραότητα. Αγωνίζου τὸν καλὸν ἀγῶνα τῆς πίστεως, ἐπιλαβοῦ τῆς αἰώνιου ζωῆς, εἰς ἣν καὶ ἐκλήθης καὶ ὡμολόγησας τὴν καλὴν ὄμολογίαν ἐνώπιον πολλῶν μαρτύρων. Παραγγέλλω σοι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ τὸν ζωοποιοῦντος τὰ πάντα καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦν τοῦ μαρτυρήσαντος ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου τὴν καλὴν ὄμολογίαν, τηρήσαί σε τὴν ἐντολὴν ἀσπιλούν, ἀνεπίληπτον μέχρι τῆς ἐπιφανείας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἥν καιροῖς ἰδίοις δεῖξει ὁ μακάριος δυνάστης, ὁ Βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων καὶ Κύριος τῶν κυριεύοντων, ὁ μόνος ἔχων ἀθανασίαν, φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον· διὸ εἰδεῖς οὐδεὶς ἀνθρώπων οὐδὲ ἰδεῖν δύναται· ὡς τιμὴ καὶ κράτος αἰώνιον· ἀμήν.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΑΥΛΟΥ ΠΕΡΙΟΔΟΣ Ε'

ΚΥΡΙΑΚΗ ΛΔ΄ ΤΟΥ ΑΣΩΤΟΥ

Προκείμενον. Ἡχος α'

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς

Στίχ. Αγαλλιασθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ.

Πρὸς Κορινθίους Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 6:12-20

Ἄδελφοί, πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ ὃ πάντα μοι συμφέρει· πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ ὃ οὐκ ἔγω ἔξουσιασθήσομαι ὑπό τινος. Τὰ βρώματα τῇ κοιλίᾳ καὶ ἡ κοιλία τοῖς βρώμασιν· διὸ Θεὸς καὶ ταύτην καταργήσει. Τὸ δὲ σῶμα οὐ τῇ πορνείᾳ, ἀλλὰ τῷ Κυρίῳ, καὶ ὁ Κύριος τῷ σώματι· διὸ Θεὸς καὶ τὸν Κύριον ἡγειρε καὶ ἡμᾶς ἔξεγερεῖ διὰ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. Οὐκ οἴδατε ὅτι τὰ σώματα ὑμῶν μέλη Χριστοῦ ἔστιν; Ἄρα οὖν τὰ μέλη τοῦ Χριστοῦ ποιήσω πόρνης μέλη; Μή γένοιτο. "Η οὐκ οἴδατε ὅτι ὁ κοιλάωμενος τῇ πόρνῃ ἐν σῶμά ἔστιν; "Ἐσονται γάρ, φησίν, οἱ δύο εἰς σάρκα

μίαν· ὁ δὲ κολλώμενος τῷ Κυρίῳ ἐν πνεῦμά ἔστι. φεύγετε τὴν πορνείαν. Πᾶν ἀμάρτημα ὃ ἐὰν ποιήσῃ ἄνθρωπος ἐκτὸς τοῦ σώματός ἔστιν· ὁ δὲ πορνεύων εἰς τὸ ἴδιον σῶμα ἀμαρτάνει. Ἡ οὐκ οἴδατε ὅτι τὸ σῶμα ὑμῶν ναὸς τοῦ ἐν ὑμῖν Ἀγίου Πνεύματός ἔστιν, οὐδὲ ἔχετε ἀπὸ Θεοῦ, καὶ οὐκ ἔστε ἔαυτῶν; ἡγοράσθητε γὰρ τιμῆς· δοξάσατε δὴ τὸν Θεόν ἐν τῷ σώματι ὑμῶν καὶ ἐν τῷ πνεύματι ὑμῶν, ἀτινά ἔστι τοῦ Θεοῦ.

ΑΛΛΗΛΟΥΪΑ. Ἡχος α'

Ο Θεός ὁ διδοὺς ἐκδικήσεις ἐμοί.

Στίχ. Μεγαλύνων τὰς σωτηρίας τοῦ βασιλέως.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΛΕ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Καθολικῆς Α Ἐπιστολῆς Ἰωάννου τὸ Αινάγνωσμα 2:18-29, 3:1-8

Ἄδελφοί, ἐσχάτη ὥρα ἔστι· καὶ καθὼς ἡκούσατε ὅτι ὁ ἀντίχριστος ἔρχεται, καὶ νῦν ἀντίχριστοι πολλοὶ γεγόνασιν· ὅθεν γινώσκομεν ὅτι ἐσχάτη ὥρα ἔστιν. ἐξ ἡμῶν ἔξηλθον, ἀλλ' οὐκ ἡσαν ἐξ ἡμῶν· εἰ γὰρ ἡσαν ἐξ ἡμῶν, μεμενήκεισαν ἀν μεθ' ἡμῶν· ἀλλ' ἵνα φανερωθῶσιν ὅτι οὐκ εἰσὶν πάντες ἐξ ἡμῶν. Καὶ ὑμεῖς χρῖσμα ἔχετε ἀπὸ τοῦ ἀγίου, καὶ οἴδατε πάντα. Οὐκ ἔγραψα ὑμῖν ὅτι οὐκ οἴδατε τὴν ἀλήθειαν, ἀλλ' ὅτι οἴδατε αὐτήν, καὶ ὅτι πᾶν ψεῦδος ἐκ τῆς ἀληθείας οὐκ ἔστι. Τίς ἔστιν ὁ ψεύτης εἰς μὴ ὁ ἀρνούμενος ὅτι Ἰησοῦς οὐκ ἔστιν ὁ Χριστός; Οὗτός ἔστιν ὁ ἀντίχριστος, ὁ ἀρνούμενος τὸν Πατέρα καὶ τὸν Υἱόν. Πᾶς ὁ ἀρνούμενος τὸν Υἱὸν οὐδὲ τὸν Πατέρα ἔχει. Ὑμεῖς οὖν ὁ ἡκούσατε ἀπ' ἀρχῆς, ἐν ὑμῖν μενέτω. ἐὰν ἐν ὑμῖν μεινῇ ὁ ἀπ' ἀρχῆς ἡκούσατε, καὶ ὑμεῖς ἐν τῷ Υἱῷ καὶ ἐν τῷ Πατρὶ μενεῖτε. Καὶ αὕτη ἔστιν ἡ ἐπαγγελία ἡνὶ αὐτὸς ἐπηγγείλατο ἡμῖν, τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον. Ταῦτα ἔγραψα ὑμῖν περὶ τῶν πλανῶντων ὑμᾶς. Καὶ ὑμεῖς, τὸ χρῖσμα διδάσκει ὑμᾶς περὶ πάντων, καὶ ἀληθές ἔστι καὶ οὐκ ἔστι ψεῦδος· καὶ καθὼς ἐδίδαξεν ὑμᾶς μενεῖτε ἐν αὐτῷ. Καὶ νῦν, τεκνία, μένετε ἐν αὐτῷ, ἵνα ὅταν φανερωθῇ, ἔχωμεν παρρησίαν καὶ μὴ αἰσχυνθῶμεν ἀπ' αὐτοῦ ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ. Ἐὰν εἰδῆτε ὅτι δίκαιος ἔστι, γινώσκετε ὅτι πᾶς ὁ ποιῶν τὴν δικαιοσύνην ἔξ αὐτοῦ γεγένυνται.

"Ιδετε ποταπὴν ἀγάπην δέδωκεν ἡμῖν ὁ Πατὴρ ἵνα τέκνα Θεοῦ κληθῶμεν. Διὰ τοῦτο ὁ κόσμος οὐ γινώσκει ὑμᾶς, ὅτι οὐκ ἔγνω αὐτὸν. Ἀγαπητοί, νῦν τέκνα Θεοῦ ἔσμεν, καὶ οὕπω ἐφανερώθη τί ἐσόμεθα· οἵδαπεν δὲ ὅτι ἐὰν φανερωθῇ, δομοιοι αὐτῷ ἐσόμεθα, ὅτι δόψιμεθα αὐτὸν καθεῖται. Καὶ πᾶς ὁ ἔχων τὴν ἐλπίδα ταῦτην ἐπ' αὐτῷ, ἀγνίζει ἐαυτόν, καθὼς ἐκεῖνος ἀγνός ἔστι. Πᾶς ὁ ποιῶν τὴν ἀμαρτίαν καὶ τὴν ἀνομίαν ποιεῖ, καὶ ἡ ἀμαρτία ἔστιν ἡ ἀνομία. Καὶ οἴδατε ὅτι ἐκεῖνος ἐφανερώθη ἵνα τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀρῃ, καὶ ἡ ἀμαρτία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστι. Πᾶς ὁ ἐν αὐτῷ μένων οὐχ ἀμαρτάνει· πᾶς ὁ ἀμαρτάνων οὐχ ἔωρακεν αὐτὸν οὐδὲ ἔγνωκεν αὐτόν. Τεκνία, μηδεὶς πλανάτω ὑμᾶς· ὁ ποιῶν τὴν δικαιοι σύνην δίκαιος ἔστι, καθὼς ἐκεῖνος δίκαιος ἔστιν· ὁ ποιῶν τὴν ἀμαρτίαν ἐκ τοῦ διαβόλου ἔστιν, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ὁ διάβολος ἀμαρτάνει. Εἰς τοῦτο ἐφανερώθη ὁ ιδίος τοῦ Θεοῦ, ἵνα λύσῃ τὰ ἔργα τοῦ διαβόλου.

ΤΡΙΤΗ ΛΕ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Καθολικῆς Α Ἐπιστολῆς Ἰωάννου τὸ Αινάγνωσμα 3:9-22

Ἄδελφοί, πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ Θεοῦ ἀμαρτίαν οὐ ποιεῖ· ὅτι σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ μένει· καὶ οὐ δύναται ἀμαρτάνειν, ὅτι ἐκ τοῦ Θεοῦ γεγένυνται. Ἐν τούτῳ φανερά ἔστι τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ καὶ τὰ τέκνα τοῦ διαβόλου. Πᾶς ὁ μὴ ποιῶν δικαιοσύνην οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ Θεοῦ, καὶ ὁ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ· ὅτι αὕτη ἔστιν ἡ ἀγγελία ἡνὶ ἡκούσατε ἀπ' ἀρχῆς, ἵνα ἀγαπῶμεν ἀλλήλους· οὐ καθὼς Καίν ἐκ τοῦ πουνηροῦ ἦν καὶ ἐσφαξες τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ· καὶ χάριν τίνος ἔσφοξεν αὐτὸν; ὅτι τὰ ἔργα αὐτοῦ πουνηρὰ ἦν, τὰ δὲ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ δίκαια. Μή θαυμάζετε, ἀδελφοί μου, εἰ μισεῖς ὑμᾶς ὁ κό σμος· ήμεῖς οἵδαπεν ὅτι μεταβεβήκαμεν ἐκ τοῦ θαυμάτου εἰς τὴν ζωήν, ὅτι ἀγαπῶμεν τοὺς ἀδελφούς· ὁ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν μένει ἐν τῷ θαυμάτῳ. Πᾶς ὁ μισῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἀνθρωποκτόνος ἔστι, καὶ οἴδατε ὅτι πᾶς ἀνθρωποκτόνος οὐκ ἔχει ζωὴν αἰώνιον ἐν ἀετῷ μένουσαν. Ἐν τούτῳ ἐγνωκαμεν τὴν ἀγάπην, ὅτι ἐκεῖνος ὑπὲρ ἡμῶν ἀυτὸν ἔθηκε· καὶ ήμεῖς ὁφείλομεν ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν τὰς ψυχὰς τιθέναι. "Ος δ' ἀν ἔχῃ τὸν βίον τοῦ κόσμου καὶ θεωρῇ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ χρείαν ἔχοντα καὶ κλείση τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ, πῶς ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ μένει ἐν αὐτῷ; Τεκνία μου, μὴ ἀγαπῶμεν λόγω μηδὲ τῇ γλώσσῃ, ἀλλ' ἐν ἔργῳ καὶ ἀληθείᾳ. Καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐκ τῆς ἀληθείας ἐσμέν, καὶ ἔμπροσθεν αὐτοῦ πείσομεν τὰς καρδίας ἡμῶν, ὅτι ἔαν καταγινώσκη ἡμῶν ἡ καρδία, ὅτι μείζων ἔστιν ὁ Θεός τῆς καρδίας ἡμῶν καὶ γινώσκει πάντα. Αγαπητοί, ἐὰν ἡ καρδία ἡμῶν μὴ καταγινώσκῃ ἡμῶν, παρρησίαν ἔχομεν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ ὁ ἐὰν αἰτῶμεν

ΤΕΤΑΡΤΗ ΛΕ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Καθολικῆς Α Ἐπιστολῆς Ἰωάννου τὸ Αινάγνωσμα 3:21-24, 4:1-11

Αγαπητοί, ἐὰν ἡ καρδία ἡμῶν μὴ καταγινώσκῃ ἡμῶν, παρρησίαν ἔχομεν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ ὁ ἐὰν αἰτῶμεν λαμβάνομεν παρ' αὐτοῦ, ὅτι τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηροῦμεν καὶ τὰ ἀρεστὰ ἐνώπιον αὐτοῦ ποιοῦμεν. Καὶ αὕτη ἔστιν ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ, ἵνα πιστεύει σωμεν τῷ ὄντι σώματι τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ· Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἀγαπῶμεν ἀλλήλους καθὼς ἐδωκεν ἐντολὴν. Καὶ ὁ τηρῶν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ἐν αὐτῷ μένει καὶ αὐτὸς ἐν αὐτῷ. Καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι μένει ἐν ἡμῖν, ἐκ τοῦ Πνεύματος οὐκ ἡμῖν ἔδωκεν. 'Αγαπητοί, μὴ παντὶ πινεύματι πιστεύετε, ἀλλὰ δοκι μάζετε τὰ πινεύματα εἰς ἐκ τοῦ Θεοῦ ἔστιν, ὅτι πολλοὶ πινεύματα προφηταὶ ἔξεληληθάσιν εἰς τὸν κόσμον. Ἐν τούτῳ γινώσκεται τὸ πινεύμα τοῦ Θεοῦ· πᾶν πινεύμα ὃ μὴ ὁμολογεῖ τὸν Ιησοῦν Χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα, ἐκ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἔστι· καὶ τοῦτο ἔστι τὸ τοῦ ἀντιχρίστου, ὃ ἀκηκόατε ὅτι ἔρχεται, καὶ νῦν ἐν τῷ κόσμῳ ἔστιν ἡδη. 'Ὑμεῖς ἐκ τοῦ Θεοῦ ἔστε, τεκνία, καὶ νεικήκατε αὐτούς, ὅτι μείζων ἔστιν ὁ ἐν ὑμῖν ἡ ὁ ἐν τῷ κόσμῳ. Αὔτοὶ ἐκ τοῦ κόσμου εἰσὶ· διὰ τοῦτο ἐκ τοῦ κόσμου λαλοῦστε καὶ ὁ κόσμος αὐτῶν ἀκούει. 'Ημεῖς ἐκ τοῦ Θεοῦ ἔσμεν· ὁ γινώσκων τὸν Θεόν ἀκούει ἡμῶν· δοκι μάζετε τὸν Θεόν. Ο μὴ ἀγαπῶν, οὐκ ἔγνω τὸν Θεόν. ὅτι ὁ Θεός ἀγάπη ἔστιν. 'Ἐν τούτῳ ἐφανερώθη ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἐν ἡμῖν, ὅτι τὸν οὐδὲν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἀπέσταλκεν ὁ Θεός εἰς τὸν κόσμον, ἵνα ζήσωμεν δι' αὐτοῦ. 'Ἐν τούτῳ ἔστιν ἡ ἀγάπη, οὐχ ὅτι ἡμεῖς ἡγαπήσαμεν τὸν Θεόν, ἀλλ' ὅτι αὐτὸς ἡγάπησεν ἡμᾶς καὶ ἀπέστειλε τὸν Υἱὸν αὐτοῦ ἰλασμὸν περὶ τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν. 'Αγαπητοί, εἰ οὕτως ὁ Θεός ἡγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ἡμεῖς ὁφείλομεν ἀλλήλους ἡγαπᾶν.

ΠΕΜΠΤΗ ΛΕ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Καθολικῆς Α Ἐπιστολῆς Ἰωάννου τὸ Αινάγνωσμα 4:20-24, 5:1

Αγαπητοί, ἐάν τις εἴπῃ ὅτι ἀγαπῶ τὸν Θεόν, καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μισῇ, ψεῦστης ἔστιν· ὁ γὰρ μὴ ἀγαπῶν τὸν

ἀδελφὸν δὲ ἐώρακε, τὸν Θεὸν δὲ οὐχ ἐώρακε πῶς δύναται ἀγαπᾶν; Καὶ ταύτην τὴν ἐντολὴν ἔχομεν ἀπ' αὐτοῦ, ἵνα ὁ ἀγαπῶν τὸν Θεὸν ἀγαπᾷ καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. Πᾶς ὁ πιστεύων ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν ὁ Χριστός, ἐκ τοῦ Θεοῦ γεγένηται, καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν τὸν γεννήσαντα ἀγαπᾷ καὶ τὸν γεγενημένον ἐξ αὐτοῦ. Ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἀγαπῶμεν τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ, ὅταν τὸν Θεὸν ἀγαπῶμεν καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν. Αὕτη γάρ ἐστιν ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, ἵνα τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν· καὶ αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ βαρεῖαι οὐκ εἰσίν, ὅτι πᾶν τὸ γεγενημένον ἐκ τοῦ Θεοῦ νικᾷ τὸν κόσμον καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ νίκη ἡ νικήσασα τὸν κόσμον, ἡ πίστις ἡμῶν. Τίς ἐστιν ὁ νικῶν τὸν κόσμον εἰ μὴ ὁ πιστεύων ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ; Οὗτός ἐστιν ὁ ἐλθὼν δι' ὃδοτος καὶ αἴματος, Ἰησοῦς ὁ Χριστός· οὐκ ἐν τῷ ὄντι μόνον, ἀλλ' ἐν τῷ ὄντι καὶ τῷ αἵματι· καὶ τὸ Πινεῦμά ἐστιν τὸ μαρτυροῦν, ὅτι τὸ Πινεῦμά ἐστιν ἡ ἀλήθεια. Ὄτι τρεῖς εἰσιν οἱ μαρτυροῦντες ἐν τῷ οὐρανῷ, ὁ Πατήρ, ὁ Λόγος καὶ τὸ "Ἄγιον Πινεῦμα· καὶ οὗτοι οἱ τρεῖς ἐν εἰσι· καὶ τρεῖς εἰσιν οἱ μαρτυροῦντες ἐν τῇ γῇ, τὸ Πινεῦμα καὶ τὸ ὄντος καὶ τὸ αἷμα· καὶ οἱ τρεῖς εἰς τὸ ἐν εἰσιν. Εἰ τὴν μαρτυρίαν τῶν ἀνθρώπων λαμβάνομεν, ἡ μαρτυρία τοῦ Θεοῦ μείζων ἐστίν· ὅτι αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία τοῦ Θεοῦ ἡν μεμαρτύρηκε περὶ τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ. Οἱ πιστεύων εἰς τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ ἔχει τὴν μαρτυρίαν ἐν αὐτῷ· ὁ μὴ πιστεύων τῷ Θεῷ ψεύστην πεποίηκεν αὐτόν, ὅτι οὐ πεπίστευκεν εἰς τὴν μαρτυρίαν ἡν μεμαρτύρηκεν ὁ Θεὸς περὶ τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ. Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία, ὅτι ζωὴν αἰώνιον ἔδωκεν ἡμῖν ὁ Θεός· καὶ αὕτη ἡ ζωὴ ἐν τῷ Υἱῷ αὐτοῦ ἐστιν. Ὁ ἔχων τὸν Υἱὸν ἔχει τὴν ζωὴν· ὁ μὴ ἔχων τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὴν ζωὴν οὐκ ἔχει. Ταῦτα ἔγραψα ύμιν τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄντομα τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, ἵνα εἰδῆτε ὅτι ζωὴν αἰώνιον ἔχετε, καὶ ἵνα πιστεύητε εἰς τὸ ὄντομα τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ. Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ παρρησία ἡν ἔχομεν πρὸς αὐτόν, ὅτι ἔαν τι αἰτώμεθα κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ, ἀκούει ἡμῶν. Καὶ ἐὰν οἱδαμεν ὅτι ἀκούει ἡμῶν ὃ ἀν αἰτώμεθα, οἱδαμεν ὅτι ἔχομεν τὰ αἰτήματα ἀ ητήκαμεν παρ' αὐτοῦ. Ἐάν τις ἵδῃ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἀμαρτάνοντα ἀμαρτίαν μὴ πρὸς θάνατον, αἰτήσει, καὶ δώσει αὐτῷ ζωὴν, τοῖς ἀμαρτάνοντι μὴ πρὸς θάνατον. Ἐστιν ἀμαρτία πρὸς θάνατον· οὐ περὶ ἐκείνης λέγω ἵνα ἐρωτήσῃ. πᾶσα ἀδικία ἀμαρτία ἐστί· καὶ ἐστιν ἀμαρτία οὐ πρὸς θάνατον. Οἱδαμεν ὅτι πᾶς ὁ γεγενημένος ἐκ τοῦ Θεοῦ οὐχ ἀμαρτάνει, ἀλλ' ὁ γεννηθεὶς ἐκ τοῦ Θεοῦ τηρεῖ ἐαυτόν, καὶ ὁ πονηρὸς οὐχ ἀπτεται αὐτοῦ. Οἱδαμεν ὅτι ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐσμεν, καὶ ὁ κόσμος ὅλος ἐν τῷ πονηρῷ κεῖται. Οἱδαμεν δὲ ὅτι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἱκει καὶ δέδωκεν ἡμῖν διάνοιαν ἵνα γινώσκωμεν τὸν ἀληθινὸν Θεόν· καὶ ἐσμεν ἐν τῷ ἀληθινῷ, ἐν τῷ Υἱῷ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστῷ. Οὗτός ἐστιν ὁ ἀληθινὸς Θεὸς καὶ ζωὴ ἡ αἰώνιος. Τεκνία, φυλάξατε ἐαυτοὺς ἀπὸ τῶν εἰδώλων· ἀμήν.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΛΕ΄, ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Καθολικῆς Β΄Ἐπιστολῆς Ἰωάννου τὸ Ανάγνωσμα 1:1-13

'Ο πρεσβύτερος ἐκλεκτῇ Κυρίᾳ καὶ τοῖς τέκνοις αὐτῆς, οὓς ἔγω ἀγαπῶ ἐν ἀληθείᾳ· καὶ οὐκ ἔγω μόνος, ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ ἐγνωκότες τὴν ἀλήθειαν· διὰ τὴν ἀλήθειαν τὴν μένουσαν ἐν ἡμῖν, καὶ μεθ' ἡμῶν ἐσται εἰς τὸν αἰώνα· ἐσται μεθ' ὑμῶν χάρις, ἔλεος, εἰρήνη παρὰ Θεοῦ Πατρός καὶ παρὰ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Υἱοῦ τοῦ Πατρός, ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἀγάπῃ. Ἐχάρην λίαν ὅτι εὑρηκα ἐν τῶν τέκνων σου περι πατοῦντας ἐν ἀληθείᾳ, καθὼς ἐντολὴν ἐλάβομεν παρὰ τοῦ Πατρός. Καὶ νῦν ἐρωτῶ σε, Κυρία, οὐχ ὡς ἐντολὴν γράφων σοι καινὴν, ἀλλὰ ἡν εἰχομεν ἀπ' ἀρχῆς, ἵνα ἀγαπῶμεν ἀλλήλους. Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἀγάπη, ἵνα περιπατῶμεν κατὰ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ. Αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ, καθὼς ἡκούσατε ἀπ' ἀρχῆς, ἵνα ἐν αὐτῇ περιπατήτε. Ὄτι πολλοὶ πλάνοι εἰσὶ τὸν κόσμον, οἱ μὴ ὄμολογοῦντες Ἰησοῦν Χριστὸν ἐρχόμενον ἐν σαρκὶ· οὗτός ἐστιν ὁ πλάνος καὶ ὁ ἀντίχριστος. Βλέπετε ἐαυτούς, ἵνα μὴ ἀπολέσωμεν ἀ εἰργασάμεθα, ἀλλὰ μισθὸν πλήρη ἀπολάβωμεν. Πᾶς ὁ παραβαίνων καὶ μὴ μένων ἐν τῇ διδαχῇ τοῦ Χριστοῦ Θεὸν οὐκ ἔχει· ὁ μένων ἐν τῇ διδαχῇ τοῦ Χριστοῦ, οὗτος καὶ τὸν Πατέρα καὶ τὸν Υἱὸν ἔχει. Εἴ τις ἔρχεται πρὸς ύμᾶς καὶ ταύτην τὴν διδαχὴν οὐ φέρει, μὴ λαμβάνετε αὐτὸν εἰς οἰκίαν, καὶ χαίρειν αὐτῷ μὴ λέγετε· ὁ γάρ λέγων αὐτῷ χαίρειν κοινωνεῖ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ τοῖς πονηροῖς. Πολλὰ ἔχων ύμιν γράφειν, οὐκ ἡβουλήθην διὰ χάρτου καὶ μέλανος· ἀλλὰ ἐλπίζω ἐλθεῖν πρὸς ύμᾶς καὶ στόμα πρὸς στόμα λαλῆσαι, ἵνα ἡ χαρὰ ἡμῶν ἥ πεπληρωμένη. Ασπάζεται σε τὰ τέκνα τῆς ἀδελφῆς σου τῆς ἐκλεκτῆς· ἀμήν.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΛΕ΄, ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Προκείμενον. Ἡχος πλ. 6'

Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν αγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Στίχ. Πρὸς σε, Κύριε, κεκράξομαι ὁ Θεός μου.

Πρὸς Κορινθίους Α΄ Έπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 10:23-28

Ἀδελφοί, πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει· πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐ πάντα οἰκοδομεῖ. Μηδεὶς τὸ ἐαυτοῦ ζητείτω, ἀλλὰ τὸ τοῦ ἐτέρου ἔκαστος. Πᾶν τὸ ἐν μακέλλῳ πωλούμενον ἐσθίετε, μηδὲν ἀνακρίνοντες διὰ τὴν συνείδησιν· τοῦ γὰρ Κυρίου ἡ γῇ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς. Εἰ δέ τις καλεῖ ύμᾶς τῶν ἀπίστων καὶ θέλετε πορεύεσθαι, πᾶν τὸ παρατιθέμενον ύμιν ἐσθίετε μηδὲν ἀνακρίνοντες διὰ τὴν συνείδησιν. Ἐὰν δέ τις ύμιν εἰπῇ· τοῦτο εἰδωλόθυτόν ἐστι, μὴ ἐσθίετε δι' ἐκείνον τὸν μηνύσαντα καὶ τὴν συνείδησιν· τοῦ γὰρ Κυρίου ἡ γῇ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς.

Ἐτερος εἰς κοιμηθέντας

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς Α΄ Έπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 4:13-17

Ἀδελφοί, οὐ θέλομεν ύμᾶς ἀγνοεῖν περὶ τῶν κεκοιμημένων, ἵνα μὴ λυπῆσθε καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπίδα. Εἰ γάρ πιστεύομεν ὅτι Ἰησοῦς ἀπέθανε καὶ ἀνέστη, οὕτω καὶ ὁ Θεὸς τοὺς κοιμηθέντας διὰ τοῦ Ἰησοῦ ἄξει σὺν αὐτῷ. Τοῦτο γὰρ ύμιν λέγομεν ἐν λόγῳ Κυρίου, ὅτι ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ Κυρίου οὐ μὴ φθάσωμεν τοὺς κοιμηθέντας· διὰ αὐτὸς ὁ Κύριος ἐν κελεύσματι, ἐν φωνῇ ἀρχαγγέλου καὶ ἐν σάλπιγγι Θεοῦ καταβήσεται ἀπ' οὐρανοῦ, καὶ οἱ νεκροὶ ἐν Χριστῷ ἀναστήσονται πρῶτον, ἐπειτα ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι ἀμα σὺν αὐτοῖς ἀρπαγησόμεθα ἐν νεφέλαις εἰς ἀπάντησιν τοῦ Κυρίου εἰς ἀέρα, καὶ οὕτω πάντοτε σὺν Κυρίῳ ἐσόμεθα.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΑΠΟΚΡΕΩ

Προκείμενον. Ἡχος β'

Ίσχύς μου καὶ ὄνμησίς μου ὁ Κύριος.

Στίχ. Παιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ Κύριος.

Πρὸς Κορινθίους Α΄ Έπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 8:8-13, 9:1-2

Ἀδελφοί, βρῶμα ἡμᾶς οὐ παρίστητο τῷ Θεῷ· οὕτε γὰρ ἔαν φάγωμεν περισσεύομεν, οὕτε ἔαν μὴ φάγωμεν ὑστερούμεθα. Βλέπετε δὲ μήπως ἡ ἔξουσία ύμῶν αὕτη πρόσκομμα γένηται τοῖς ἀσθενοῦσιν. Εάν γάρ τις ἵδῃ σε, τὸν ἔχοντα γυῶντα, ἐν εἰδωλείω κατακείμενον, οὐχὶ ἡ συνείδησις αὐτὸν ἀσθενοῦς ὄντος οἰκοδομηθήσεται εἰς τὸ τὰ εἰδωλόθυτα ἐσθίειν; Καὶ ἀπολεῖται ὁ ἀσθενῶν ἀδελφὸς ἐπὶ τῇ σῇ γυῶντει, δι' ὃν Χριστὸς ἀπέθανεν. Οὕτω δὲ ἀμαρτάνοντες εἰς τοὺς

ἀδελφοὺς καὶ τύπτοντες αὐτῶν τὴν συνείδησιν ἀσθενοῦσαν εἰς Χριστὸν ἀμαρτάνετε. Διόπερ εἰ βρῶμα σκανδαλίζει τὸν ἀδελφόν μου, οὐ μὴ φάγω κρέα εἰς τὸν αἰῶνα, ἵνα μὴ τὸν ἀδελφόν μου σκανδαλίσω. Οὐκ εἰμὶ ἀπόστολος; οὐχὶ Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Κύριον ἡμῶν ἐώρακα; οὐ τὸν ἔργον μου ὑμεῖς ἔστε ἐν Κυρίῳ; Εἰ ἄλλοις οὐκ εἰμὶ ἀπόστολος, ἀλλὰ γε ὑμῖν εἰμί· ἡ γὰρ σφραγὶς τῆς ἐμῆς ἀποστολῆς ὑμεῖς ἔστε ἐν Κυρίῳ.

ΑΛΛΗΛΟΥΙΑ. Ἡχος β'

Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ Θλίψεως.

Στίχ. Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ ΤΥΡΟΦΑΓΟΥ

Καθολικῆς Γ' Ἐπιστολῆς Ἰωάννου τὸ Ανάγνωσμα 1-15

Ο πρεσβύτερος Γαίω τῷ ἀγαπητῷ, δὸν ἐγὼ ἀγαπῶ ἐν ἀληθείᾳ. Ἀγαπητέ, περὶ πάντων εὐχομάί σε εὐδοῦσθαι καὶ ὑγιαίνειν, καθὼς εὐδοῦσταί σου ἡ ψυχή· ἔχάρην γὰρ λίαν ἐρχομένων ἀδελφῶν καὶ μαρτυρούντων σου τῇ ἀληθείᾳ, καθὼς σὺ ἐν ἀληθείᾳ περιπατεῖς. Μειζοτέραν τούτων οὐκ ἔχω χαράν, ἵνα ἀκούω τὰ ἐμὰ τέκνα ἐν ἀληθείᾳ περιπατοῦντα. Ἀγαπητέ, πιστὸν ποιεῖς δὲ ἐκανέστη εἰς τοὺς ἀδελφοὺς καὶ εἰς τοὺς ξένους, οἱ ἐμαρτύρησάν σου τῇ ἀγάπῃ ἐνώπιον ἐκκλησίας, οὓς καλῶς ποιήσεις προπέμψας ἀξίως τοῦ Θεοῦ. Ὑπὲρ γὰρ τοῦ ὄντος ἐξῆλθον, μηδέν λαμβάνοντες ἀπὸ τῶν ἐθνικῶν. Ἡμεῖς οὖν ὀφείλομεν ἀπολαμβάνειν τοὺς τοιούτους, ἵνα συνεργοὶ γινώμεθα τῇ ἀληθείᾳ. Ἔγραψα τῇ ἐκκλησίᾳ· ἀλλ' ὁ φιλοπρωτεύων αὐτῶν Διοτρεφὴς οὐκ ἐπιδέχεται ἡμᾶς. Διὰ τοῦτο, ἐὰν ἔλθω, ὑπομνήσω αὐτοῦ τὰ ἔργα ἢ ποιεῖ, λόγοις πονηροῖς φλυαρῶν ἡμᾶς· καὶ μὴ ἀρκούμενος ἐπὶ τούτοις οὔτε αὐτὸς ἐπιδέχεται τοὺς ἀδελφοὺς καὶ τοὺς βουλὸν μένους κωλύει καὶ ἐκ τῆς ἐκκλησίας ἐκβάλλει. Ἀγαπητέ, μὴ μιμοῦ τὸ κακόν, ἀλλὰ τὸ ἀγαθόν. Ὁ ἀγαθοποιῶν ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστιν· ὁ κακοποιῶν οὐχ ἐώρακε τὸν Θεόν. Δημητρίῳ μεμαρτύρηται ὑπὸ πάντων καὶ ὑπὸ αὐτῆς τῆς ἀληθείας· καὶ ἡμεῖς δὲ μαρτυροῦμεν, καὶ οἵδατε ὅτι ἡ μαρτυρία ἡμῶν ἀληθής ἐστι. Πολλὰ εἴχον γράφειν, ἀλλ' οὐ θέλω διὰ μέλανος καὶ καλάμου σοι γράψαι· ἐπίπλω δὲ εὐθέως ἰδεῖν σε, καὶ στόμα πρὸς στόμα λαλήσομεν. εἰρήνη σοι. Ασπάζονται σε οἱ φίλοι. Ασπάζου τοὺς φίλους κατ' ὄντομα.

ΤΡΙΤΗ ΤΗΣ ΤΥΡΟΦΑΓΟΥ

Καθολικῆς Ἐπιστολῆς Ἰούδα τὸ Ανάγνωσμα 1-10

Ιούδας, Ἰησοῦν Χριστοῦ δοῦλος, ἀδελφὸς δὲ Ἰακώβου, τοῖς ἐν Θεῷ Πατρὶ ὑγιασμένοις καὶ Ἰησοῦν Χριστῷ τετερημένοις κλητοῖς· ἔλεος ὑμῖν καὶ εἰρήνη καὶ ἀγάπη πληθυνθείᾳ. Ἀγαπητοί, πᾶσαι σπουδὴν ποιούμενος γράψειν ὑμῖν περὶ τῆς κοινῆς σωτηρίας, ἀνάγκην ἔσχον γράψαι ὑμῖν παρακαλῶν ἐπαγωγίζεσθαι τῇ ἀπαξ παραδοθείσῃ τοῖς ἀγίοις πίστει. Παρεισέδυσαν γάρ τινες ἀνθρώποι, οἱ πάλαι προγεγραμμένοι εἰς τοῦτο τὸ κρίμα, ἀσεβεῖς, τὴν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν χάριν μετατιθέντες εἰς ἀσέλγειαν καὶ τὸν μόνον δεσπότην καὶ Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἀρνούμενοι.

Ὑπομνήσαι δὲ ὑμᾶς βούλομαι, εἰδότας ὑμᾶς ἀπαξ τοῦτο, ὅτι ὁ Κύριος λαὸν ἐκ γῆς Αἰγύπτου σώσας, τὸ δεύτερον τοὺς μὴ πιστεύσαντας ἀπώλεσεν, ἀγγέλους τε τοὺς μὴ τηρήσαντας τὴν ἑαυτῶν ἀρχῆν, ἀλλ' ἀπολιπόντας τὸ ἔδιον οἰκητήριον εἰς κρίσιν μεγάλης ἡμέρας δεσμοῖς ἀΐδιοις ὑπὸ ζόφου τετήρηκεν· ὡς Σόδομα καὶ Γόμορρα καὶ αἱ περὶ αὐτὰς πόλεις τὸν ὅμοιον τούτοις τρόπον ἐκπορεύσασαι καὶ ἀπελθοῦσαι ὀπίσω σαρκὸς ἐτέρας πρόκεινται δεῖγμα, πυρὸς αἰώνιου δίκην ὑπέχουσαι. Ὁμοίως μέντοι καὶ οὗτοι ἐνυπνιαζόμενοι σάρκα μὲν μιαίνουσι, κυριότητα δὲ ἀθετοῦσι, δόξας δὲ βλασφημοῦσιν. ὁ δὲ Μιχαὴλ ὁ ἀρχάγγελος, ὅτε τῷ διαβόλῳ διακρινόμενος διελέγετο περὶ τοῦ Μωϋσέως σώματος, οὐκ ἐτόλμησε κρίσιν ἐπενεγκεῖν βλασφημίας, ἀλλ' εἰπεν· ἐπιτιμήσαι σοι Κύριος. οὗτοι δὲ ὅσα μὲν οὐκ οἴδασι βλασφημοῦσιν, ὅσα δὲ φυσικῶς ὡς τὰ ἄλογα ζῷα ἐπίστανται, ἐν τούτοις φθείρουνται.

ΠΕΜΠΤΗ ΤΗΣ ΤΥΡΟΦΑΓΟΥ

Καθολικῆς Ἐπιστολῆς Ἰούδα τὸ Ανάγνωσμα 11-25

Ἀγαπητοί, οὐαὶ τοῖς ἀσεβέσιν, ὅτι τῇ ὁδῷ τοῦ Καίτι ἐπορεύθησαν, καὶ τῇ πλάνῃ τοῦ Βαλαὰμ μισθοῦ ἐξεχύθησαν, καὶ τῇ ἀντιλογίᾳ τοῦ Κορὲ ἀπώλοντο. Οὗτοί εἰσιν ἐν ταῖς ἀγάπαις ὑμῶν σπιλάδες, συνευναχούμενοι ἀφόβως, ἑαυτοὺς ποιμαίνοντες, νεφέλαι ἄνυδροι ὑπὸ ἀνέμων παραφερόμεναι· δένδρα φυινοπωρινά, ἄκαρπα, δίς ἀποθανόντα, ἐκριζωθέντα· κύματα ἄγρια θαλάσσης ἐπαφρίζοντα τὰς ἑαυτῶν αἰσχύνας· ἀστέρες πλανῆται, οἵς ὁ ζόφος τοῦ σκότους εἰς τὸν αἰῶνα τετήρηται. Προεφήτεσε δὲ καὶ τούτοις ἔβδομος ἀπὸ Ἀδὰμ Ἐνώχ λέγων· Ἰδού, ἥλθε Κύριος ἐν ἀγίαις μυριάσιν αὐτοῦ, ποιῆσαι κρίσιν κατὰ πάντων καὶ ἐλέγξαι πάντας τοὺς ἀσεβεῖς αὐτῶν περὶ πάντων τῶν ἔργων ἀσεβείας αὐτῶν ὡς ἡσέβησαν καὶ περὶ πάντων τῶν σκληρῶν ὡς ἐλάλησαν κατ' αὐτοῦ ἀμαρτωλοὶ ἀσεβεῖς. Οὗτοί εἰσιν οἱ ἀποδιορίζοντες, ψυχικοί, Πινεῦμα μὴ ἔχοντες. Ὅμεις δέ, ἀγαπητοί, τῇ ἀγιωτάτῃ ὑμῶν πίστει ἐποικοδομοῦντες ἑαυτούς, ἐν Πινεύματι Ἀγίῳ προσευχόμενοι, ἑαυτοὺς ἐν ἀγάπῃ Θεού τηρήσατε, προσδεχόμενοι τὸ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ζωὴν αἰώνιον. Καὶ οὓς μὲν ἐλεεῖτε διακρινόμενοι, οὓς δὲ ἐν φύσισι σώζετε, ἐκ τοῦ πυρὸς ἀρπάζοντες, μισοῦντες καὶ τὸν ἀπὸ τῆς σαρκὸς ἐσπιλωμένον χιτῶνα. Τῷ δὲ δυναμένῳ φυλάξαι αὐτοὺς ἀπταίστους καὶ στήσαι κατενώπιον τῆς δόξης αὐτοῦ ἀμώμους ἐν ἀγαλλιάσει, μόνων σοφῷ Θεῷ καὶ Σωτῆρι ἡμῶν, δόξα καὶ μεγαλωσύνη, κράτος καὶ ἐξουσία καὶ νῦν καὶ εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας· ἀμήν.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΤΗΣ ΤΥΡΟΦΑΓΟΥ

Προκείμενον. Ἡχος πλ. δ'

Καυχήσονται δστοι ἐν δόξῃ.

Στίχ. Αἱ υψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν.

Πρὸς Ρωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 14:19-23

Ἄδελφοί, τὰ τῆς εἰρήνης διώκωμεν καὶ τὰ τῆς οἰκοδομῆς τῆς εἰς ἀλλήλους. Μὴ ἔνεκεν βρώματος κατάλυε τὸ ἔργον τοῦ Θεοῦ. Πάντα μέν καθαρά, ἀλλὰ κακὸν τῷ ἀνθρώπῳ τῷ διὰ προσκόμματος ἐσθίοντι. Καλὸν τὸ μὴ φαγεῖν κρέα μηδὲ πιεῖν οἶνον μηδὲ ἐν ὦ φόροις σου προσκόπτει ἡ σκανδαλίζεται ἡ ἀσθενεῖ. Σὺ πίστιν ἔχεις; κατὰ σεαυτὸν ἔχεις ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Μακάριος ὁ μὴ κρίνων ἑαυτὸν ἐν ὦ δοκιμάζει. Ο δὲ διακρινόμενος ἐὰν φάγη, κατακέριται. ὅτι οὐκ εἴκετε· πᾶν δὲ διάστημα, ἀμαρτία ἐστί. Τῷ δὲ δυναμένῳ ὑμᾶς στηρίζαι κατὰ τὸ εὐαγγέλιον μου καὶ τὸ κήρυγμα Ἰησοῦ Χριστοῦ, κατὰ ἀποκάλυψιν μυστηρίου χρόνοις αἰώνιοις σεσιγημένου, φανερωθέντος δὲ νῦν, διά τε

γραφῶν προφητικῶν κατ' ἐπιταγὴν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ εἰς ὑπακοὴν πίστεως εἰς πάντα τὰ ἔθνη γνωρισθέντος, μόνῳ σιφῷ Θεῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὃ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας· ἀμήν.

ΕΤΕΡΟΣ ΤΩΝ ΟΣΙΩΝ

ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΚΖ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 5:22-26; 6:1-2

Ἄδελφοί, ὁ καρπὸς τοῦ Πινεύματός ἐστιν ἀγάπη, χαρά, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις, πραότης, ἐγκράτεια· κατὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἔστι νόμος. Οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν σὺν τοῖς παθήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις. Εἰ ζῶμεν πνεύματι, πνεύματι καὶ στοιχῶμεν. Μή γινώμεθα κενόδοξοι, ἀλλήλους προκαλούμενοι, ἀλλήλοις φθονοῦντες. Ἀδελφοί, ἐὰν καὶ προληφθῇ ἄνθρωπος ἐν τινι παραπτώματι, ὑμεῖς οἱ πνευματικοὶ καταρτίζετε τὸν τοιούτον ἐν πνεύματι πραότητος· σκοπῶν σεαυτόν, μὴ καὶ σὺ πειρασθῆς. Ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε, καὶ οὕτως ἀναπληρώσατε τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΤΥΡΟΦΑΓΟΥ

Προκείμενον. Ἡχος γ'

Ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν, ψάλατε.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας.

Πρὸς Ρωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 13:11-14:14:1-4

Ἄδελφοί, νῦν ἐγγύτερον ἡμῶν ἡ σωτηρία ἡ ὅτε ἐπιστεύσαμεν. Ἡ νῦν προέκοψεν, ἡ δὲ ἡμέρα ἡγγικεν. Αποθώμεθα οὖν τὰ ἔργα τοῦ σκότους καὶ ἐνδυσμεθα τὰ ὄπλα τοῦ φωτός. Ως ἐν ἡμέρᾳ εὐσχημόνως περιπατήσωμεν, μὴ κῶμοις καὶ μέθαις, μὴ κοίταις καὶ ἀσελγείαις, μὴ ἔριδι καὶ ζήλῳ, ἀλλ' ἐνδύσασθε τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ τῆς σαρκὸς πρόνοιαν μὴ ποιεῖσθε εἰς ἐπιθυμίας. Τὸν δὲ ἀσθενοῦντα τῇ πίστει προσλαμβάνεσθε, μὴ εἰς διακρίσεις διαλογισμῶν. Ὄς μὲν πιστεύει φαγεῖν πάντα, ὁ δὲ ἀσθενῶν λάχανον ἔσθιει. Ὁ ἐσθίων τὸν μὴ ἐσθίοντα μὴ ἔξουθενείτω, καὶ ὁ μὴ ἐσθίων τὸν ἐσθίωντα μὴ κρινέτω· ὁ Θεὸς γὰρ αὐτὸν προσελάβετο. Σὺ τίς εἴς ὁ κρίνων ἀλλότριον οἰκέτην; τῷ ίδιῳ Κυρίῳ στήκει ἡ πίπτει, σταθήσεται δέ· δυνατὸς γάρ ἐστιν ὁ Θεὸς στῆσαι αὐτόν.

Ἀλληλούϊα. Ἡχος γ'

Ἐπὶ σοί, Κύριε, ἥλπισα, μὴ καταισχυνθείην.

Στίχ. Γενοῦ μοι εἰς Θεὸν ὑπερασπιστήν.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ Α', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΝΗΣΤΕΙΩΝ

Προκείμενον. Ἡχος βαρύς

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

Στίχ. Εἰσάκουσον, ὁ Θεός, τῆς φωνῆς μου.

Πρὸς Ἐβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 1:1-12

Ἄδελφοί, πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως πάλαι ὁ Θεὸς λαλήσας τοῖς πατράσιν ἐν τοῖς προφήταις, ἐπ' ἐσχάτου τῶν ἡμερῶν τούτων ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν Υἱῷ, ὃν ἔθηκε κληρονόμου πάντων, δι' οὗ καὶ τοὺς αἰῶνας ἐποίησεν· διὸ ὅν ἀπαύγασμα τῆς δόξης καὶ χαρακτήρα τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ, φέρων τὰ πάντα τῷ ὅμιλῳ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, δι· ἐαυτοῦ καθαρισμὸν ποιησάμενος τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τῆς μεγαλωσύνης ἐν ὑψηλοῖς, τοσούτῳ κρείττων γενόμενος τῶν Αγγέλων, δσω διαφορώπερον παρ' αὐτοὺς κεκληρονόμηκεν ὄνομα. Τίνι γὰρ εἶπε ποτε τῶν Αγγέλων. Υἱός μου εἴς σύ, ἐγὼ σήμερον γεγένητκά σε, καὶ πάλιν· ἐγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς Πατέρα, καὶ αὐτὸς ἔσται μοι εἰς Υἱόν; Ὁταν δὲ πάλιν εἰσαγάγῃ τὸν πρωτότοκον εἰς τὴν οἰκουμένην, λέγει· καὶ προσκυνησάτωσαν αὐτῷ πάντες Άγγελοι Θεοῦ. Καὶ πρὸς μὲν τοὺς Αγγέλους λέγει· ὁ ποιῶν τοὺς Αγγέλους αὐτὸν πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα· πρὸς δὲ τὸν Υἱόν· ὁ θρόνος σου, ὁ Θεός, εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· ράβδος εὐθότητος, ἡ ράβδος τῆς βασιλείας σου· ἡγάπησας δικαιοσύνην καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν· διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεός, ὁ Θεός σου ἔλαιον ἀγαλλιάσσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου· καὶ· σὺ κατ' ἀρχάς, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰστον οἱ οὐρανοί· αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμενεῖς· καὶ πάντες ὡς ἴματιον παλαιωθήσονται, καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἐλίξεις αὐτούς, καὶ ἀλλαγήσονται· σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσται.

Ἐτερος τοῦ Αγίου Θεοδώρου Τύρωνος.

ζήτει 26ης Οκτωβρίου

Πρὸς Τιμόθεον Β' Ἐπιστολῆς Παύλου 2:1-10

Τέκνον Τιμόθεε, ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, καὶ ἀ ηκούσας παρ' ἐμοῦ διὰ πολλῶν μαρτύρων, ταῦτα παράθου πιστοῖς ἀνθρώποις, οἵτινες ἱκανοὶ ἔσονται καὶ ἐτέρους διδάξαι. Σὺ οὖν κακοπάθησον ὡς καλὸς στρατιώτης Ἰησοῦ Χριστοῦ. Οὐδεὶς στρατευόμενος ἐμπλέκεται ταῖς τοῦ βίου πραγματείαις, ἵνα τῷ στρατολογήσαντι ἀρέσῃ. Ἐὰν δὲ καὶ ἀθλῆ τις, οὐ στεφανοῦνται, ἐὰν μὴ νομίμας ἀθλήσῃ. Τὸν κοπῶντα γεωργὸν δεῖ πρῶτον τῶν καρπῶν μεταλλαγμάτευεν. Νόετο δὲ λέγω· δώῃ γάρ σοι ὁ Κύριος σύνεσιν ἐν πᾶσι. Μνημόνευεν Ἰησοῦ Χριστὸν ἐγγερμένον ἐκ νεκρῶν, ἐκ σπέρματος Δαυΐδ, κατὰ τὸ εὐαγγέλιον μου, ἐν ᾧ κακοπαθῶ μέχρι δεσμῶν ὡς κακοῦργος· ἀλλ' ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ οὐ δέδεται. Διὰ τοῦτο πάντα ὑπομένω διὰ τοὺς ἐκλεκτούς, ἵνα καὶ αὐτοὶ σωτηρίας τύχωσι τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ μετὰ δόξης αἰώνιου.

ΠΡΩΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ

Προκείμενον. Ἡχος δ'

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στίχ. Ὁτι δίκαιος εἴ ἐπὶ πᾶσιν, οἵτις ἐποίησας ἡμῖν.

Πρὸς Ἐβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 11:24-26, 32-40

Ἄδελφοί, πίστει Μωϋσῆς μέγας γενόμενος ἡρυνήσατο λέγεσθαι νιὸς θυγατρὸς Φαραὼ, μᾶλλον ἐλόμενος συγκακουχεῖσθαι τῷ λαῷ τοῦ Θεοῦ ἢ πρόσκαιρον ἔχειν ἀμαρτίας ἀπόλαυσιν· μείζονα πλοῦτον ἡγησάμενος τῶν Αἰγύπτου θησαυρῶν τὸν ὀνειδισμὸν τοῦ Χριστοῦ· ἀπέβλεπε γάρ εἰς τὴν μισθαποδοσίαν. Καὶ τί ἔτι λέγω; Ἐπιλείψει γάρ με διηγούμενον ὁ χρόνος περὶ Γεδεών, Βαράκ τε καὶ Σαμψών καὶ Ἱεφθάء, Δαυΐδ τε καὶ Σαμουὴλ καὶ τῶν Προφητῶν· οἱ διὰ πίστεως κατηγωνίσαντο βασιλείας, εἰργάσαντο δικαιοσύνην, ἐπέτυχον ἐπαγγελιῶν, ἔφραξαν

στόματα λεόντων, ἔσβεσαν δύναμιν πυρός, ἔφυγον στόματα μαχαίρας, ἐνεδυναμώθησαν ἀπὸ ἀσθενείας, ἐγενήθησαν ἴσχυροὶ ἐν πολέμῳ, παρεμβολὰς ἔκλιναν ἀλλοτρίων· ἔλαβον γυναικες ἐξ ἀναστάσεως τοὺς νεκροὺς αὐτῶν· ἄλλοι δὲ ἐτυμπανίσθησαν, οὐ προσδεξάμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν, ἵνα κρείττονος ἀναστάσεως τύχωσιν· ἔτεροι δὲ ἐμπατγῶν καὶ μαστίγων πεῖραν ἔλαβον, ἔτι δὲ δεσμῶν καὶ φυλακῆς· ἐλιθάσθησαν, ἐπρίσθησαν, ἐπειράσθησαν, ἐν φόνῳ μαχαίρας ἀπέθανον, περιῆλθον ἐν μηλωταῖς, ἐν αἰγίοις δέρμασιν, ὑστερούμενοι, θλιβόμενοι, κακουχούμενοι, ὡν οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κόσμος, ἐν ἐρημίαις πλανώμενοι καὶ ὅρεσι καὶ σπηλαίοις καὶ ταῖς ὄπαῖς τῆς γῆς. Καὶ οὗτοι πάντες μαρτυρηθέντες διὰ τῆς πίστεως οὐκ ἐκομίσαντο τὴν ἐπαγγελίαν, τοῦ Θεοῦ περὶ ἡμῶν κρεῖττόν τι προβλεψαμένου, ἵνα μὴ χωρὶς ἡμῶν τελειωθῶσι.

Αλληλούϊα. Ἡχος δ'

Μωϋσῆς καὶ Ααρὼν ἐν τοῖς Ἱερεῦσιν αὐτοῦ.

Στίχ. Ἐπεκαλούντο τὸν Κύριον, καὶ αὐτὸς εἰσήκουσεν αὐτῶν

ΣΑΒΒΑΤΟΝ Β', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ

Προκείμενον. Ἡχος πλ. β'

Εὐφράνθητι ἐπὶ Κύριον, καὶ ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι.

Στίχ. Μακάριοι, ὡν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι.

Πρὸς Ἐβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Αινάγνωσμα 3:12-16

Ἄδελφοί, βλέπετε, μή ποτε ἔσται ἐν τινι ὑμῶν καρδίᾳ πονηρὰ ἀπιστίας ἐν τῷ ἀποστῆναι ἀπὸ Θεοῦ ζῶντος, ἀλλὰ παρακαλεῖτε ἔαυτοὺς καθ' ἔκάστην ἡμέραν ἄχρις οὗ τὸ σῆμερον καλεῖται, ἵνα μὴ σκληρυνθῇ ἐξ ὑμῶν τις ἀπάτη τῆς ἀμαρτίας· μέτοχοι γάρ γεγόναμεν τοῦ Χριστοῦ, ἔανπερ τὴν ἀρχὴν τῆς ὑποστάσεως μέχρι τέλους βεβαίαν κατάσχωμεν, ἐν τῷ λέγεσθαι· σήμερον ἔαν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσθητε, μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶν ὡς ἐν τῷ παραπικρασμῷ. Τινὲς γάρ ἀκούσαντες παρεπίκραναν, ἀλλ' οὐ πάντες οἱ ἔξελθόντες ἐξ Αἰγύπτου διὰ Μωϋσέως.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΚΥΡΙΑΚΗ ΝΗΣΤΕΙΩΝ

Προκείμενον. Ἡχος πλ. α'

Σύ, Κύριε, φυλάξαις ἡμᾶς καὶ διατηρήσαις ἡμᾶς.

Στίχ. Σῶσόν με, Κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν ὅσιος.

Πρὸς Ἐβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Αινάγνωσμα 1:10, 2:1-3

Κατ' ἀρχὰς σὺ, Κύριε, τὴν γῆν ἔθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σού είσιν οἱ οὐρανοί· αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαιμένεις· καὶ πάντες ὡς ἴμάτιον παλαιωθήσονται, καὶ ὥσει περιβόλαιον ἐλίξεις αὐτούς, καὶ ἀλλαγήσονται· σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσι. Πρὸς τίνα δὲ τῶν ἀγγέλων εἴρηται ποτε· κάθους ἐκ δεξιῶν μου ἔως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου; οὐχὶ πάντες εἰσὶ λειτουργικὰ πνεύματα εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενα διὰ τοὺς μέλλοντας κληρονομεῖν σωτηρίαν; Διὰ τοῦτο δεῖ περισσοτέρως ἡμᾶς προσέχειν τοῖς ἀκουσθεῖσι, μή ποτε παραρρυθεῖν. Εἰ γάρ ο δι 'Αγγέλων λαληθεὶς λόγος ἐγένετο βέβαιος, καὶ πᾶσα παράβασις καὶ παρακοὴ ἐλαβεν ἔνδικον μισθαποδοσίαν, πῶς ἡμεῖς ἐκφευξόμεθα τηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας; ἢτις ἀρχὴν λαβοῦσα λαλεῖσθαι διὰ τοῦ Κυρίου, ὑπὸ τῶν ἀκουσάντων εἰς ἡμᾶς ἐβεβαιώθη.

Αλληλούϊα. Ἡχος πλ. α'

Τὰ ἔλεη σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ἄσομαι.

Στίχ. Ότι εἴπας· Εἰς τὸν αἰῶνα ἔλεος.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ Γ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΝΗΣΤΕΙΩΝ

Προκείμενον. Ἡχος πλ. β'

Εὐφράνθητι ἐπὶ Κύριον καὶ ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι.

Στίχ. Μακάριοι ὡν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι.

Πρὸς Ἐβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Αινάγνωσμα 10:32-38

Ἄδελφοί, ἀναμιμήσκεσθε τὰς πρότερον ἡμέρας, ἐν αἷς φωτισθέντες πολλὴν ἀθλησιν ὑπεμείνατε παθημάτων, τοῦτο μὲν ὄνειδισμοῖς τε καὶ θλίψεις θεατριζόμενοι, τοῦτο δὲ κοινωνοὶ τῶν οὕτως ἀναστρεφομένων γενηθέντες. καὶ γάρ τοῖς δεσμοῖς μου συνεπαθήσατε καὶ τὴν ἀρπαγὴν τῶν ὑπαρχόντων ὑμῶν μετὰ χαρᾶς προσεδέξασθε, γινώσκοντες ἔχειν ἐν ἔαυτοῖς κρείττονα ὑπαρξιν ἐν οὐρανοῖς καὶ μένουσαν. Μὴ ἀποβάλητε οὖν τὴν παρρησίαν ὑμῶν, ἢτις ἔχει μισθαποδοσίαν μεγάλην. Υπομονῆς γάρ ἔχετε χρείαν, ἵνα τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ποιήσαντες κομίσησθε τὴν ἐπαγγελίαν. ἔτι γάρ μικρὸν ὄσον ὄσον, ὁ ἐρχόμενος ἥξει καὶ οὐ χρονιεῖ. Ο δὲ δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται.

Γ' ΚΥΡΙΑΚΗ ΝΗΣΤΕΙΩΝ

Προκείμενον. Ἡχος πλ. β'

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Στίχ. Πρὸς σε, Κύριε, κεκράξομαι ὁ Θεός μου.

Πρὸς Ἐβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Αινάγνωσμα 4:14-16, 5:1-6

Ἄδελφοί, ἔχοντες Ἀρχιερέα μέγαν διεληλυθότα τοὺς οὐρανούς, Ἰησοῦν τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, κρατῶμεν τῆς ὄμοιογίας. Οὐ γάρ ἔχομεν ἀρχιερέα μὴ δυνάμενον συμπαθῆσαι ταῖς ἀσθενείαις ὑμῶν, πεπειρασμένον δὲ κατὰ πάντα καθ' ὄμοιότητα χωρὶς ἀμαρτίας. Προσερχόμεθα οὖν μετὰ παρρησίας τῷ θρόνῳ τῆς χάριτος, ἵνα λάβωμεν ἔλεον καὶ χάριν εὑρώμενον εἰς εὐκαρπούν βοήθειαν. Πάσι γάρ Ἀρχιερέως ἐξ ἀνθρώπων λαμβανόμενος ὑπὲρ ἀνθρώπων καθίσταται τὰ πρὸς τὸν Θεόν, ἵνα προσφέρῃ δῶρά τε καὶ θυσίας ὑπὲρ ἀμαρτιῶν· μετριοπαθεῖν δυνάμενος τοῖς ἀγνοοῦσι καὶ πλανωμένοις, ἐπεὶ καὶ αὐτὸς περίκειται ἀσθένειαν· καὶ διὰ ταύτην ὄφειλε, καθὼς περὶ τοῦ λαοῦ, οὕτω καὶ περὶ ἔαυτοῦ προσφέρειν ὑπὲρ ἀμαρτιῶν. Καὶ οὐχ ἔαυτῷ τις λαμβάνει τὴν τιμήν, ἀλλὰ καλούμενος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, καθάπερ καὶ ὁ Ἀαρὼν. Οὕτω καὶ ὁ Χριστὸς οὐχ ἔαυτὸν ἐδόξασε γενηθῆναι ἀρχιερέα, ἀλλ' οὐ λαλήσας πρὸς αὐτόν· Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκα σε· καθὼς καὶ ἐν ἐτέρῳ λέγει· σὺ ιερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

Αλληλούϊα. Ἡχος πλ. β'

Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἡς ἐκτήσω ἀπ' ἀρχῆς.

Στίχ. Ο δὲ Θεός βασιλεὺς ἡμῶν πρὸς αἰῶνων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ Δ΄, ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ

Προκείμενον. Ἡχος πλ. β΄

Αἱ ψυχὴι αὐτῶν ἐν αγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Στίχ. Πρὸς σέ, Κύριε, κεκράξομαι ὁ Θεός μου.

Πρὸς Ἐβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 6:9-12

Ἄδελφοί, πεπείσμεθα περὶ ὑμῶν, ἀγαπητοί, τὰ κρείττονα καὶ ἔχόμενα σωτηρίας, εἰ καὶ οὕτω λαλοῦμεν. Οὐ γὰρ ἄδικος ὁ Θεὸς ἐπιλαθέσθαι τοῦ ἔργου ὑμῶν καὶ τοῦ κόπου τῆς ἀγάπης ἡς ἐνεδείξασθε εἰς τὸ δόνομα αὐτοῦ, διακονήσαντες τοῖς ἀγίοις καὶ διακονοῦντες. Ἐπιθυμοῦμεν δὲ ἔκαστον ὑμῶν τὴν αὐτὴν ἐνδεί κυνοθα σπουδὴν πρὸς τὴν πληροφορίαν τῆς ἐλπίδος ἃχρι τέλους, ἵνα μὴ νωθροὶ γένησθε, μιημηταὶ δὲ τῶν διὰ πίστεως καὶ μακροθυμίας κληρονομούντων τὰς ἐπαγγελίας.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΝΗΣΤΕΙΩΝ

Προκείμενον. Ἡχος βαρύς

Κύριος ισχὺν τῷ λαῷ αὐτοῦ δώσει.

Στίχ. Ἔνεγκατε τῷ Κυρίῳ νίοι Θεοῦ.

Πρὸς Ἐβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 6:13-20

Ἄδελφοί, τῷ Ἀβραὰμ ἐπαγγειλάμενος ὁ Θεός, ἐπεὶ κατ' οὐδενὸς εἴχε μείζονος ὄμοσαι, ὥμοσε καθ' ἑαυτοῦ, λέγων· ἦ μὴν εὐλογῶν εὐλογήσω σε καὶ πληθύνων πληθυνῶ σε· καὶ οὕτω μακροθυμήσας ἐπέτυχε τῆς ἐπαγγελίας. Ἄνθρωποι μὲν γὰρ κατὰ τοῦ μείζονος ὄμνυονται, καὶ πάσης αὐτοῖς ἀντιλογίας πέρας εἰς βεβαίωσιν ὁ ὄρκος· ἐν ᾧ περισσότερον βουλόμενος ὁ Θεὸς ἐπιδεῖξαι τοῖς κληρονόμοις τῆς ἐπαγγελίας τὸ ἀμετάθετον τῆς βουλῆς αὐτοῦ, ἐμεσίτευσεν ὅρκω, ἵνα διὰ δύο πραγμάτων ἀμεταθέτων, ἐν οἷς ἀδύνατον ψεύσασθαι Θεόν, ἰσχυράν παράκλησιν ἔχωμεν οἱ καταψυγόντες κρατῆσαι τῆς προκειμένης ἐλπίδος· ἥν ὡς ἄγκυραν ἔχομεν τῆς ψυχῆς ἀσφαλῆ τε καὶ βεβαίαν καὶ εἰσερχομένην εἰς τὸ ἐσώτερον τοῦ καταπετάσματος, ὅπου πρόδρομος ὑπέρ ήμων εἰσῆλθεν Ἰησοῦς, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδὲκ, Ἀρχιερεὺς γενόμενος εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἐτερος τοῦ Ὁσίου Ἰωάννου
ζήτει Ἀγ. Πινεύματος

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 5:8-19

Ἄδελφοί, ὡς τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε· ὁ γὰρ καρπὸς τοῦ Πινεύματος ἐν πάσῃ ἀγαθωσύνῃ καὶ δικαιοσύνῃ καὶ ἀληθείᾳ· δοκιμάζοντες τί ἔστιν εὐάρεστον τῷ Κυρίῳ. Καὶ μὴ συγκοινωνεῖτε τοῖς ἔργοις τοῖς ἀκάρποις τοῦ σκότους, μᾶλλον δὲ καὶ ἐλέγχετε· τὰ γὰρ κρυψῆ γινόμενα ὑπὲρ αὐτῶν αἰσχρόν ἔστι καὶ λέγειν· τὰ δὲ πάντα ἐλεγχόμενα ὑπὸ τοῦ φωτὸς φανεροῦνται· πᾶν γὰρ τὸ φανερούμενον φῶς ἔστι. Διὸ λέγει· Ἐγειρε ὁ καθεύδων καὶ ἀνάστα ἐκ τῶν νεκρῶν, καὶ ἐπιφαύσει σοι ὁ Χριστός. Βλέπετε οὖν πῶς ἀκριβῶς περιπατεῖτε, μὴ ὡς ἄσοφοι, ἀλλ’ ὡς σοφοί, ἐξαγοραζόμενοι τὸν καιρόν, ὅτι αἱ ἡμέραι πονηραὶ εἰσὶ. Διὰ τοῦτο μὴ γίνεσθε ἀφρονες, ἀλλὰ συνιέντες τί τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου. Καὶ μὴ μεθύσκεσθε οἶνῳ, ἐν ᾧ ἔστιν ἀσωτία, ἀλλὰ πληροῦσθε ἐν Πινεύματι, λαλοῦντες ἐαυτοῖς ψαλμοῖς καὶ ὑμνοῖς καὶ ψαλλοῦντες ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ Κυρίῳ.

ΑΛΛΗΛΟΥΪΑ. Ἡχος βαρύς

Ἀγαθὸν τῷ ἔξιμοιογεῖσθε τῷ Κυρίῳ

Στίχ. Τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῒ τὸ ἔλεος σου

ΣΑΒΒΑΤΟΝ Ε΄, ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΝΗΣΤΕΙΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΚΑΘΙΣΤΟΥ

Προκείμενον. Ἡχος δ΄

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον,

Στίχ. Ότι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ.

Πρὸς Ἐβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 9:24-28

Ἄδελφοί, οὐκ εἰς χειροποίητα "Ἄγια εἰσῆλθεν ὁ Χριστός, ἀντίτυπα τῶν ἀληθινῶν, ἀλλ’ εἰς αὐτὸν τὸν οὐρανόν, νῦν ἐμφανισθῆναι τῷ προσώπῳ τοῦ Θεοῦ ὑπὲρ ήμων· οὐδὲ" ἵνα πολλάκις προσφέρῃ ἑαυτόν, ὥσπερ ὁ ἀρχιερεὺς εἰσέρχεται εἰς τὰ "Ἄγια κατ' ἐνιαυτὸν ἐν αἵματι ἀλλοτριώ· ἐπεὶ ἔδει αὐτὸν πολλάκις παθεῖν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου· νῦν δὲ ἄπαξ ἐπὶ συντελείᾳ τῶν αἰώνων εἰς ἀθέτησιν ἀμαρτίας διὰ τῆς θυσίας αὐτοῦ πεφανέρωται. Καὶ καθ' ὅσον ἀπόκειται τοῖς ἀνθρώποις ἄπαξ ἀποθανεῖν, μετὰ δὲ τοῦτο κρίσις, οὕτω καὶ ὁ Χριστός, ἄπαξ προσενεχθεὶς εἰς τὸ πολλῶν ἀνενεγκεῖν ἀμαρτίας, ἐκ δευτέρου χωρὶς ἀμαρτίας ὄφθησται τοῖς αὐτὸν ἀπεκδεχομένοις εἰς σωτηρίαν.

Ἐτερος τῆς Θεοτόκου

Πρὸς Ἐβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου 9:1-7

Ἄδελφοί, εἴχεν ἡ πρώτη σκηνὴ δικαιώματα λατρείας τὸ τέ "Ἄγιον κοσμικόν. Σκηνὴ γὰρ κατεσκευάσθη ἡ πρώτη ἐν ᾧ ἡ τε λυχνία καὶ ἡ τράπεζα καὶ ἡ πρόθεστις τῶν ἄρτων, ἢτις λέγεται "Ἄγια. Μετὰ δὲ τὸ δεύτερον καταπέτασμα σκηνὴ ἡ λεγομένη "Ἄγια" Ἀγίων, χρυσοῦν ἔχουσα θυμιατήριον καὶ τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης περικεκαλυμμένην πάντοθεν χρυσίω, ἐν ᾧ ἡ στάμνος χρυσῆ ἔχουσα τὸ μάννα καὶ ἡ ῥάβδος· Ἀαρὼν ἡ βλαστήσασα καὶ αἱ πλάκες τῆς διαθήκης, ὑπεράνω· δὲ αὐτῆς Χερουβίμ δόξης κατασκιάζοντα τὸ ἱλαστήριον· περὶ ὧν οὐκ ἔστι νῦν λέγειν κατὰ μέρος. Τούτων δὲ οὕτων κατεσκευασμένων εἰς μὲν τὴν πρώτην σκηνὴν διὰ παντὸς εἰσίσαις οἱ ἰερεῖς τὰς λατρείας ἐπιτελοῦντες, εἰς δὲ τὴν δευτέραν ἄπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ μόνος ὁ ἀρχιερεὺς, οὐ χωρὶς αἵματος, διὰ προσφέρει ὑπὲρ ἑαυτοῦ καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων.

ΠΕΜΠΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΝΗΣΤΕΙΩΝ

Προκείμενον. Ἡχος πλ. δ΄

Εὔξασθε καὶ ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Στίχ. Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαϊᾳ ὁ Θεός.

Πρὸς Ἐβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 9:11-14

Ἄδελφοί, Χριστὸς παραγενόμενος ἀρχιερεὺς τῶν μελλόντων ἀγαθῶν διὰ τῆς μείζονος καὶ τελειοτέρας σκηνῆς, οὐ χειροποιήτου, τοῦτ' ἔστιν οὐ ταύτης τῆς κτίσεως, οὐδὲ δι' αἵμα τος τράγων καὶ μόσχων, διὰ δὲ τοῦ ἴδιου αἵματος

είσηλθεν ἐφάπαξ εἰς τὰ Ἀγια, αἰώνιαν λύτρωσιν εὐράμενος. Εἰ γὰρ τὸ αἷμα ταύρων καὶ τράγων καὶ σποδὸς δαμάλεως ῥαυτίζουσα τοὺς κεκοινωμένους ἀγιάζει πρὸς τὴν τῆς σαρκὸς καθαρότητα, πόσῳ μᾶλλον τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ, δὲς διὰ Πνεύματος αἰώνιου ἔστι τὸ προσήνεγκεν ἄμωμον τῷ Θεῷ, καθαριεῖ τὴν συνείδησιν ὑμῶν ἀπὸ νεκρῶν ἔργων εἰς τὸ λατρεύειν Θεῷ ζῶντι;

Ἐτερος τῆς Ὁσίας Μαρίας
Ζήτει ΠΕΜΠΤΗ ΙΕ΄, ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 3:23-29; 4:1-5

Ἀδελφοί, πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν ὑπὸ νόμου ἐφρουρούμεθα συγκλεισμένοι εἰς τὴν μέλλουσαν πίστιν ἀποκαλυφθῆναι. Ωστε ὁ νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονεν εἰς Χριστόν, ἵνα ἐκ πίστεως δικαιωθῶμεν· ἐλθούστης δὲ τῆς πίστεως οὐκ ἔτι ὑπὸ παιδαγωγού ἔστιν. Πάντες γὰρ νίοι Θεοῦ ἐστε διὰ τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ὅσοι γὰρ εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε· οὐκ ἔνι Ιουδαῖος οὐδὲ Ἑλλην, οὐκ ἔνι δοῦλος οὐδὲ ἐλεύθερος, οὐκ ἔνι ἄρσεν καὶ θῆλυ· πάντες γὰρ ὑμεῖς εἰς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Εἰ δὲ ὑμεῖς Χριστοῦ, ἅρα τοῦ Ἀβραὰμ σπέρμα ἐστέ, καὶ κατ' ἐπαγγελίαν κλητορινόμοι. Λέγω δέ, ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ κλητορινόμος νήπιός ἐστιν, οὐδὲν διαφέρει δούλου, κύριος πάντων ὁν, ἀλλὰ ὑπὸ ἐπιτρόπους ἐστὶ καὶ οἰκονόμους ἄχρι τῆς προθεσμίας τοῦ πατρός. Οὕτω καὶ ἡμεῖς, ὅτε ἦμεν νήπιοι, ὑπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου ἦμεν δεδουλωμένοι· ὅτε δὲ ἤλθεν τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν οὐτοῦ γεννόμενον ἐκ γυναικός, γεννόμενον ὑπὸ νόμου, ἵνα τοὺς ὑπὸ ἔξαγοράσῃ, ἵνα τὴν υἱοθεσίαν ἀπολάβωμεν.

Αλληλούϊα. Ἡχος πλ. δ'

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ

Στίχ. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΑΓΙΟΥ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΥ ΛΑΖΑΡΟΥ

Προκείμενον. Ἡχος γ'

Κύριος φωτισμός μου καὶ σωτήρ μου.

Στίχ. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου.

Πρὸς Ἐβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 12:28-29, 13:1-8

Ἀδελφοί, βασιλείαν ἀσάλευτον παραλαμβάνοντες ἔχομεν χάριν, δι' ἣς λατρεύομεν εὐαρέστως τῷ Θεῷ μετὰ αἰδοῦς· καὶ εὐλαβείας· καὶ γὰρ ὁ Θεὸς ἡμῶν πῦρ καταναλίσκον. Ἡ φιλαδελφία μενέτω, τῆς φιλοξενίας μὴ ἐπιλαυθάνεσθε· διὰ ταύτης γὰρ ἔλαθόν τινες ξενίσαντες ἀγγέλους. Μιμηήσκεσθε τῶν δεσμίων ὡς συνδεμένοι, τῶν κατηχουμένων ὡς καὶ αὐτοὶ ὄντες ἐν σώματι. Τίμιος ὁ γάμος ἐν πᾶσι καὶ ἡ κοίτη ἀμίαντος· πρόρους δὲ καὶ μοιχοὺς κριτεῖ ὁ Θεός. Ἀφιλάργυρος ὁ τρόπος, ἀρκούμενοι τοῖς παροῦσιν· αὐτὸς γὰρ εἰρηκεν· οὐ μή σε ἀνῶ οὐδὲ· οὐ μή σε ἐγκαταλίπω· ὥστε θαρροῦντας ἡμᾶς λέγειν· Κύριος ἐμοὶ βοηθός, καὶ οὐ φοβηθήσομαι· τί ποιήσει μοι ἀνθρωπος; Μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων ὑμῶν, οἵτινες ἐλάλησαν ὑμῖν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ὡν ἀναθεωροῦντες τὴν ἔκβασιν τῆς ἀναστροφῆς μιμεῖσθε τὴν πίστιν. Ἰησοῦς Χριστὸς χθὲς καὶ σήμερον ὁ αὐτὸς καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αλληλούϊα. Ἡχος πλ. α'

Ο Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο.

Στίχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην.

Κοινωνικόν.

Ἐκ στόματος μηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ψάλλομεν τὰ παρόντα ἀντίφωνα

Ἀντίφωνον α'

Ἡχος β'

Στίχ. Ὑγάπησα, ὅτι εἰσακούσεται Κύριος τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. Περιέσχον με ὡδῖνες θανάτου, κίνδυνοι ἄδου εὑροσάν με.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. Θλίψιν καὶ ὄδύνην εὔρον, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπεκαλεσάμην.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. Εὐάρεστήσω ἐνώπιον Κυρίου ἐν χώρᾳ ζωντων.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἀντίφωνον β'

Ἡχος ὁ αὐτὸς

Στίχ. Ἐπίστευσα· διὸ ἐλάλησα. ἐγὼ δὲ ἐταπεινώθην σφόδρα.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐπὶ πώλου ὄνου καθεσθίς, ψάλλοντάς σοι. Αλληλούϊα.

Στίχ. τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὡν ἀνταπέδωκέ μοι;

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ...

Στίχ. Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ...

Στίχ. Τὰς εὐχάς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ...

Δόξα. . . Καὶ νῦν. . .

Ο Μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ. . .

Ἀντίφωνον γ'

Ἡχος α'

Στίχ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ἀπολυτίκιον ባχος α'

Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν, πρὸ τοῦ σοῦ Πάθους πιστούμενος, ἐκ νεκρῶν ἡγειρας τὸν Λάζαρον Χριστὲ ὁ Θεός· ὅθεν καὶ ἡμεῖς ὡς οἱ Παΐδες, τὰ τῆς νίκης σύμβολα φέροντες, σοὶ τῷ Νικητῇ τοῦ θανάτου βοῶμεν· Ωσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος,

εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὄνόματι Κυρίου.

Στίχ. Εἰπάτω δὴ οἵκος Ἰσραήλ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν. . .

Στίχ. Εἰπάτω δὴ οἵκος Ααρών, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν. . .

Στίχ. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν. . .

Εἰσοδικὸν

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὄνόματι Κυρίου. Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ. . .

Εἴτα τὸ Απολυτίκιον

Ἀπολυτίκιον ባχος α'

Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν, πρὸ τοῦ σοῦ Πάθους πιστούμενος, ἐκ νεκρῶν ἡγειρας τὸν Λάζαρον Χριστὲ ὁ Θεός· ὅθεν καὶ ἡμεῖς ὡς οἱ Παΐδες, τὰ τῆς νίκης σύμβολα φέροντες, σοὶ τῷ Νικητῇ τοῦ θανάτου βοῶμεν· Ωσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος,

εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος,

Συνταφέντες σοι διὰ τοῦ Βαπτίσματος, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τῆς ἀθανάτου ζωῆς ἡξιώθημεν τῇ Ἀναστάσει σου, καὶ ἀνυμνοῦντες κράζομεν· Ωσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὄνόματι Κυρίου.

Καὶ νῦν. . . τὸ Κοντάκιον ባχος πλ. β'

Τῷ θρόνῳ ἐν οὐρανῷ, τῷ πώλῳ ἐπὶ τῆς γῆς, ἐποχούμενος Χριστὲ ὁ Θεός, τῶν Αγγέλων τὴν αἰνεσιν, καὶ τῶν Παίδων ἀνύμνησιν προσεδέξω βοώντων σοι· Εὐλογημένος εἰς ὁ ἐρχόμενος, τὸν Αδάμ ἀνακαλέσασθαι.

Προκείμενον. ባχος δ'

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὄνόματι Κυρίου.

Στίχ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Πρὸς Φιλιππησίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 4:4-9

Ἄδελφοί, χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε· πάλιν ἐρῶ, χαίρετε. Τὸ ἐπιεικὲς ὑμῶν γνωσθήτω πᾶσιν ἀνθρώποις. Ὁ Κύριος ἔγγυς. Μηδὲν μεριμνᾶτε, ἀλλ᾽ ἐν παντὶ τῇ προσευχῇ καὶ τῇ δεήσει μετὰ εὐχαριστίας τὰ αἰτήματα ὑμῶν γνωριζέσθω πρὸς τὸν Θεόν· καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ ἡ ὑπερέχουσα πάντα νοῦν φρουρήσει τὰς καρδίας ὑμῶν καὶ τὰς ιοήματα ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦν. Τὸ λοιπόν, ἀδελφοί, ὅσα ἐστὶν ἀληθῆ, ὅσα σεμιά, ὅσα δίκαια, ὅσα ἀγνά, ὅσα προσφιλῆ, ὅσα εὐφημα, εἴ τις ἀρετὴ καὶ εἴ τις ἔπαινος, ταῦτα λογίζεσθε· καὶ καὶ ἐμάθετε καὶ παρελάβετε καὶ ἡκούσατε καὶ εἴδετε ἐν ἐμοί, ταῦτα πράσσετε· καὶ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης ἔσται μεθ' ὑμῶν.

Ἀλληλούϊα. ባχος α'

Ἄστε τῷ Κυρίῳ ἀσμα καινούν.

Στίχ. Εἶδοσαν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ.

Κοινωνικὸν

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὄνόματι Κυρίου.

ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΠΕΜΠΤΗ

Προκείμενον. ባχος βαρύς

Οἱ ἀρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό.

Στίχ. Ἰνα τί ἐφρύναξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά;

Πρὸς Κορινθίους Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 11:23-32

Ἄδελφοί, ἔγὼ παρέλαβον ἀπὸ τοῦ Κυρίου ὃ καὶ παρέδωκα ὑμῖν, ὅτι ὁ Κύριος Ἰησοῦς ἐν τῇ νυκτὶ ἡ παρεδίδοτο ἔλαβεν ἄρτον καὶ εὐχαριστήσας ἔκλασε καὶ εἶπε· λάβετε φάγετε· τοῦτο μού ἐστι τὸ σῶμα τὸ ὑπέρ ὑμῶν κλώμενον· τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν. Ωσάτως καὶ τὸ ποτήριον μετὰ τὸ δειπνῆσαι λέγων· τοῦτο τὸ ποτήριον ἡ κατανή διαθήκη ἐστὶν ἐν τῷ ἐμῷ ἀμάτι· τοῦτο ποιεῖτε, ὁσάκις ἀν πίνητε, εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν. Όσακις γὰρ ἀν ἐσθίητε τὸν ἄρτον τοῦτον καὶ τὸ ποτήριον τοῦτο πίνητε, τὸν θάνατον τοῦ Κυρίου καταγγέλλετε, ἄχρις οὗ ἀν ἐλθῃ. Όστε δὲς ἀν ἐσθίη τὸν ἄρτον τοῦτον ἡ πίνη τὸ ποτήριον τοῦ Κυρίου ἀναξίως, ἔνοχος ἔσται τοῦ σώματος καὶ τοῦ αἵματος τοῦ Κυρίου. Δοκιμαζέτω δὲ ἀνθρώπος ἔστιν, καὶ οὕτως ἐκ τοῦ ἄρτου ἐσθίετω καὶ ἐκ τοῦ ποτηρίου πινέτω· ὁ γὰρ ἐσθίων καὶ πίνων ἀναξίως κρίμα ἔστιν ἐσθίει καὶ πίνει, μὴ διακρίνων τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου. Διὰ τοῦτο ἐν ὑμῖν πολλοὶ ἀσθενεῖς καὶ ἀρρωστοὶ καὶ κοιμῶνται ἰκανοί. Εἰ γὰρ ἔστιν διεκρίνομεν, οὐκ ἀν ἐκρινόμεθα· κρινόμενοι δὲ ὑπὸ τοῦ Κυρίου παιδευόμεθα, ἵνα μὴ σὺν τῷ κόσμῳ κατακριθῶμεν.

Ἀλληλούϊα. ባχος πλ. β'

Μακάριος ὁ συνιών ἐπὶ πτωχὸν καὶ πένητα.

Στίχ. Ο ἐσθίων ἄρτους μου ἐμεγάλυνεν ἐπ' ἐμὲ πτερνισμόν.

ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΠΡΩΤΗ ΩΡΑ

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 6:14-18

Ἄδελφοί μή γένοιτο καυχᾶσθαι εἰ μὴ ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι' οὗ ἐμοὶ κόσμος ἐσταύρωται κάγὼ τῷ κόσμῳ. Ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ οὔτε περιτομή τι ἰσχύει οὔτε ἀκροβυστία, ἀλλὰ καὶ τίσις. Καὶ ὅσοι τῷ κανόνι τούτῳ στοιχήσουσιν, εἰρήνη ἐπ' αὐτὸὺς καὶ ἔλεος, καὶ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ τοῦ Θεοῦ. Τοῦ λοιποῦ κόπους μοι μηδεὶς παρεχέτω· ἐγὼ γὰρ τὰ στίγματα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματί μου βαστάζω. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τοῦ πυνέματος ὑμῶν, ἀδελφοί· ἀμήν.

ΤΡΙΤΗ ΩΡΑ

Πρὸς Ρωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 5:6-11

Ἄδελφοί, ἔτι Χριστὸς ὄντων ἡμῶν ἀσθενῶν κατὰ καιρὸν ὑπὲρ ἀσεβῶν ἀπέθανε. Μόλις γὰρ ὑπὲρ δικαίου τις ἀποθανεῖται· ὑπὲρ γὰρ τοῦ ἀγαθοῦ τάχα τις καὶ τολμᾶ ἀποθανεῖν. συνίστησι δὲ τῇ ἑαυτοῦ ἀγάπην εἰς ἡμᾶς ὁ Θεός, ὅτι ἔτι ἀμαρτωλῶν ὄντων ἡμῶν Χριστὸς ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέθανε. Πολλῷ οὖν μᾶλλον δικαιωθέντες νῦν ἐν τῷ αἵματι αὐτοῦ σωθησόμεθα δι' αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ὁργῆς. Εἰ γὰρ ἐχθρὸὶ ὄντες κατηλλάγημεν τῷ Θεῷ διὰ τοῦ θανάτου τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ, πολλῷ μᾶλλον καταλλαγέντες σωθησόμεθα ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ.

ΕΚΤΗ ΩΡΑ

Πρὸς Ἐβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 2:11-18

Ἄδελφοί, ὁ ἀγιάζων καὶ οἱ ἀγιαζόμενοι ἔξι ἐνὸς πάντες· δι' ἣν αἵτιαν οὐκ ἐπαισχύνεται ἀδελφοὺς αὐτοὺς καλεῖν, λέγων· ἀπαγγελῶ τὸ ὄντομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε· καὶ πάλιν· ἐγὼ ἔσομαι πεποιθὼς ἐπ' αὐτῷ· καὶ πάλιν· ἰδού ἐγὼ καὶ τὰ παιδία ἡ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός. Ἐπεὶ οὖν τὰ παιδία κεκοινώνηκε σαρκὸς καὶ αἵματος, καὶ αὐτὸς παραπλησίως μετέσχε τῶν αὐτῶν, ἵνα διὰ τοῦ θανάτου καταρρήσῃ τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, τοῦτ' ἔστι τὸν διάβολον, καὶ ἀπαλλάξῃ τούτους, ὅσοι φόβῳ θανάτου διὰ παντὸς τοῦ ζῆν ἔνοχοι ἦσαν δουλείας. Οὐ γὰρ δίπου ἀγγέλων ἐπιλαμβάνεται, ἀλλὰ σπέρματος Ἀβραὰμ ἐπιλαμβάνεται. Ὄθεν ὕφειλε κατὰ πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ὄμοιοθῆναι, ἵνα ἐλεήμων γένηται καὶ πιστὸς ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς τὸν Θεόν, εἰς τὸ ἴλασκεσθαι τὰς ἀμαρτίας τοῦ λαοῦ· ἐν ᾧ γὰρ πέπονθεν αὐτὸς πειρασθείς, δύναται τοῖς πειραζομένοις βοηθῆσαι.

ΕΝΑΤΗ ΩΡΑ

Πρὸς Ἐβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 10:19-31

Ἄδελφοί, ἔχοντες παρρησίαν εἰς τὴν εἰσόδου τῶν 'Αγίων ἐν τῷ αἵματι τοῦ Ἰησοῦ, ἥν ἑνεκαίνισεν ἡμῖν ὁδὸν πρόσφατον καὶ ζῶσαν διὰ τοῦ καταπετάσματος, τοῦτ' ἔστι τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, καὶ ἱερέα μέγαν ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ, προσερχόμεθα μετὰ ἀλλητινῆς καρδίας ἐν πληροφορίᾳ πίστεως ἐρρωτισμένοι τὰς καρδίας ἀπὸ συνειδήσεως πινυρᾶς· καὶ λελουμένοι τὸ σώμα ὕνδατι καθαρῷ κατέχωμεν τὴν ὁμοιογίαν τῆς ἐλπίδος ἀκλινῆ· πιστὸς γὰρ ὁ ἐπαγγειλάμενος· καὶ καταυνῶμεν ἀλλήλους εἰς παροξυσμὸν ἀγάπης καὶ καλῶν ἔργων, μὴ ἐγκαταλείποντες τὴν ἐπισυναγωγὴν ἔσαντῶν, καθὼς ἔθος τισίν, ἀλλὰ παρακαλοῦντες, καὶ τοσούτῳ μᾶλλον, ὃσῳ βλέπετε ἐγγίζουσαν τὴν ἡμέραν. Ἐκουσίως γὰρ ἀμαρτανόντων ἡμῶν μετὰ τὸ λαβεῖν τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας, οὐκέτι περὶ ἀμαρτιῶν ἀπολείπεται θυσία· φοβερὰ δέ τις ἐκδοχὴ κρίσεως καὶ πυρὸς ζῆλος ἐσθίειν μέλλοντος τοὺς ὑπεναντίους· ἀθετήσας τις νόμον Μωϋσέως χωρὶς οἰκτιρμῶν ἐπὶ δυσὶν ἡ τρισὶ μάρτυσιν ἀποθησκει· πόσῳ δοκεῖτε χειρούνος ἀξιωθήσεται τιμωρίας ὁ τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ καταπατήσας καὶ τὸ αἷμα τῆς διαθήκης κοινὸν ἡγησάμενος, ἐν ᾧ ἡγιάσθη, καὶ τὸ Πιεῦμα τῆς χάριτος ἐνυβρίσας; Οὕδαμεν γὰρ τὸν εἰπόντα· ἐμοὶ εκδίκησις, ἐγὼ ἀνταποδώσω, λέγει Κύριος· καὶ πάλιν· Κύριος κρινεῖ τὸν λαὸν αὐτοῦ. Φοβερὸν τὸ ἐμπεσεῖν εἰς τὸν ζωτικόν.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΙΕΡΙΝΟΣ

Προκείμενον. Ἡχος πλ. β'

Ἐθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ.

Στίχ. Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Πρὸς Κορινθίους Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 1:18, 2:2

Ἄδελφοί, ὁ λόγος ὁ τοῦ σταυροῦ τοῖς μὲν ἀπολυμένοις μωρίᾳ ἐστί, τοῖς δὲ σωζομένοις ἡμῖν δύναμις Θεοῦ ἐστι. γέγραπται γάρ· ἀπολῶ τὴν σοφίαν τῶν σοφῶν, καὶ τὴν σύνεστιν τῶν συνιετῶν ἀθετήσω. Ποῦ σοφός; Ποῦ γραμματεύς; Ποῦ συζητητὴς τοῦ αἰώνος τούτου; οὐχὶ ἐμώρανεν ὁ Θεὸς τὴν σοφίαν τοῦ κόσμου τούτου; Ἐπειδὴ γὰρ ἐν τῇ σοφίᾳ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἔγνω ὁ κόσμος διὰ τῆς σοφίας τὸν Θεόν, εὐδόκησεν ὁ Θεὸς διὰ τῆς μωρίας τοῦ κηρύγματος σῶσαι τοὺς πιστεύοντας. Ἐπειδὴ καὶ Ἰουδαῖοι σημεῖον αἴτοῦσι καὶ Ἑλληνες σοφίαν ζητοῦσι· ἡμεῖς δὲ κηρύσσομεν Χριστὸν ἐσταυρωμένον, Ἰουδαίοις μὲν σκάνδαλον, Ἑλληστ δὲ μωρίαν· αὐτοῖς δὲ τοῖς κλητοῖς, Ἰουδαίοις τε καὶ Ἑλληστ, Χριστὸν Θεοῦ δύναμιν καὶ Θεοῦ σοφίαν· ὅτι τὸ μωρὸν τοῦ Θεοῦ σοφώτερον τῶν ἀνθρώπων ἐστί, καὶ τὸ ἀσθενὲς τοῦ Θεοῦ ἴσχυρότερον τῶν ἀνθρώπων ἐστί. Βλέπετε γὰρ τὴν κλήσιν ὑμῶν, ἀδελφοί, ὅτι οὐ πολλοὶ σοφοί κατὰ σάρκα, οὐ πολλοὶ δυνατοί, οὐ πολλοὶ εὐγενεῖς, ἀλλὰ τὰ μωρὰ τοῦ κόσμου ἔξελέξατο ὁ Θεὸς ἵνα τοὺς σοφοὺς καταισχύνῃ, καὶ τὰ ἀσθενή τοῦ κόσμου ἔξελέξατο ὁ Θεὸς ἵνα καταισχύνῃ τὰ ἰσχυρά, καὶ τὰ ἀγενή τοῦ κόσμου καὶ τὰ ἔξουθενημένα ἔξελέξατο ὁ Θεὸς, καὶ τὰ μὴ δύντα, ἵνα τὰ ὄντα καταρρήσῃ, ὅπως μὴ καυχήσηται πᾶσα σάρξ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Ἐξ αὐτοῦ δὲ ὑμεῖς ἔστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, δὲ ἐγενήθη ἡμῖν σοφία ἀπὸ Θεοῦ, δικαιοσύνη τε καὶ ἀγιασμὸς καὶ ἀπολύτρωσις· ἵνα, καθὼς γέγραπται, ὁ καυχῶμενος ἐν Κυρίῳ καυχάσθω. Κάγὼ ἐλθὼν πρὸς ὑμᾶς, ἀδελφοί, ἥλθον οὐ καθ' ὑπεροχὴν λόγου ἢ σοφίας καταγέλλων ὑμῶν τὸ μαρτύριον τοῦ Θεοῦ. Οὐ γὰρ ἔκρινα τοῦ εἰδέναι τι ἐν ὑμῖν εἰ μὴ Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ τοῦτον ἐσταυρωμένον.

Αλληλούϊα. Ἡχος πλ. α'

Σῶσόν με, Κύριε ὁ Θεός μου, ὅτι εἰσήλθοσαν.

Στίχ. Ονειδισμὸν προσεδόκησεν ἡ ψυχή μου.

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΟΡΘΡΟΣ

Προκείμενον. Ἡχος πλ. δ'

Ανάστηθι, Κύριε, ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χείρ σου.

Στίχ. Εξομολογήσομαί, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου.

Πρὸς Κορινθίους Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 5:6-8, Γαλάτας 3:13-14

Ἄδελφοί, μικρὰ ζύμη ὅλον τὸ φύραμα ζυμοῖ. Ἐκκαθάρατε οὖν τὴν παλαιὰν ζύμην, ἵνα ἥτε νέον φύραμα, καθὼς ἔστε ἄζυμοι. Καὶ γὰρ τὸ Πάσχα ἡμῶν ὑπὲρ ἡμῶν ἐτύθη Χριστός· ὥστε ἐօρτάζωμεν μὴ ἐν ζύμῃ παλαιᾷ, μηδὲ ἐν ζύμῃ κακίας καὶ πονηρίας, ἀλλ’ ἐν ἄζυμοις εἰλικρινείας καὶ ἀληθείας. Χριστὸς ἡμᾶς ἐξηγόρασεν ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου γενούμενος ὑπὲρ ἡμῶν κατάρα· γέγραπται γάρ· ἐπικα τάρατος πᾶς ὁ κρεμάμενος ἐπὶ ξύλου. Ἰνα εἰς τὰ ἔθυνη ἡ εὐλογία τοῦ Ἀβραὰμ γένηται ἐν Χριστῷ· Ἰησοῦ, ἵνα τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ Πνεύματος λάβωμεν διὰ τῆς πίστεως.

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Προκείμενον. Ἡχος πλ. α'

Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ ψαλάτωσάν σοι.

Στίχ. Αλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

Πρὸς Ρωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 6:3-11

Ἄδελφοί, ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθημεν, εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐβαπτίσθημεν. Συνετάφημεν οὖν αὐτῷ διὰ τοῦ Βαπτίσματος εἰς τὸν θάνατον, ἵνα ὡσπερ ἡγέρθη Χριστός ἐκ νεκρῶν διὰ τῆς δόξης τοῦ Πατρός, οὕτω καὶ ἡμεῖς ἐν καινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν. Εἰ γὰρ σύμφυτοι γεγόναμεν τῷ ὁμοιώματι τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀναστάσεως ἐσόμεθα, τοῦτο γινώσκοντες, ὅτι ὁ παλαιὸς ἡμῶν ἀνθρωπὸς συνεσταυρώθη ἵνα καταργηθῇ τὸ σῶμα τῆς ἀμαρτίας, τοῦ μηκέτι δουλεύειν ἡμᾶς τῇ ἀμαρτίᾳ· ὁ γὰρ ἀποθανὼν δεδικαίωται ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας. Εἰ δὲ ἀπεθάνομεν σὺν Χριστῷ, πιστεύομεν ὅτι καὶ συζήσομεν αὐτῷ, εἰδότες ὅτι Χριστὸς ἐγέρθεις ἐκ νεκρῶν οὐκέτι ἀποθνήσκει, θάνατος αὐτοῦ οὐκέτι κυριεύει. Ὁ γὰρ ἀπέθανε, τῇ ἀμαρτίᾳ ἀπέθανεν ἐφάπαξ, ὃ δὲ ζῇ ζῇ τῷ Θεῷ. Οὕτω καὶ ὑμεῖς λογίζεσθε ἐαυτοὺς νεκροὺς μὲν εἶναι τῇ ἀμαρτίᾳ, ζῶντας δὲ τῷ Θεῷ ἐν Χριστῷ· Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

Ἀντὶ τοῦ Αλληλούϊα τὸν παρόντα στίχον.

Ἡχος βαρύς

Ἀνάστα ὁ Θεός, κρῖνον τὴν γῆν, ὅτι σὺν κατακληρονομήσεις ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι.

Στίχ. ὜ης πότε κρίνετε ἀδικίαν, καὶ πρόσωπα ἀμαρτωλῶν λαμβάνετε;

Ἀνάστα, ὁ Θεός, κρῖνον τὴν γῆν, ὅτι σὺν κατακληρονομήσεις ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι.

Στίχ. Κρίνατε ὄφρανῶ καὶ πτωχῶ, ταπεινὸν καὶ πένητα δικαιώσατε.

Ἀνάστα, ὁ Θεός, κρῖνον τὴν γῆν, ὅτι σὺν κατακληρονομήσεις ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι.

Στίχ. Ἐξέλεσθε πένητα καὶ πτωχόν, ἐκ χειρὸς ἀμαρτωλοῦ ὁύσασθε αὐτόν.

Ἀνάστα, ὁ Θεός, κρῖνον τὴν γῆν, ὅτι σὺν κατακληρονομήσεις ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι.

Στίχ. Οὐκ ἔγνωσαν, οὐδὲ συνῆκαν, ἐν σκότει διαπορεύονται, σαλευθήτωσαν πάντα τὰ θεμέλια τῆς γῆς.

Ἀνάστα, ὁ Θεός, κρῖνον τὴν γῆν, ὅτι σὺν κατακληρονομήσεις ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι.

Στίχ. Τὴν εἴπα, θεοί ἐστε, καὶ υἱοί· Υψίστου πάντες, ὑμεῖς δὲ ὡς ἄνθρωποι ἀποθνήσκετε, καὶ ὡς εἰς τῶν ἀρχόντων πίπτετε.

Ἀνάστα, ὁ Θεός, κρῖνον τὴν γῆν, ὅτι σὺν κατακληρονομήσεις ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι.

Κοινωνικὸν

Ἐξηγέρθη ὡς ὁ ὑπιῶν Κύριος, καὶ ἀνέστη σώζων ἡμᾶς.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΙ

ΤΩΝ ΑΚΙΝΗΤΩΝ ΤΟΥ ΕΝΙΑΥΤΟΥ ΕΟΡΤΩΝ ΚΑΙ ΤΙΝΩΝ ΑΓΙΩΝ ΜΗ ΕΟΡΤΑΖΟΜΕΝΩΝ

1. Αρχὴ τῆς Ἰνδίκτου, ἥτοι τοῦ Νέου Ἑτούς, καὶ μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Συμεὼν τοῦ Στυλίτου.

Τῆς Ἰνδίκτου

Προκείμενον. Ἡχος δ'

Μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν, καὶ μεγάλη ἡ ἴσχυς αὐτοῦ.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός.

Πρὸς Τιμοθέου Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 2:1-7

Τέκνον Τιμόθεε, παρακαλῶ πρῶτον πάντων ποιεῖσθαι δεήσεις, προσευχάς, ἐντεύξεις, εὐχαριστίας, ὑπὲρ πάντων ἀνθρώπων, ὑπὲρ βασιλέων καὶ πάντων τῶν ἐν ὑπεροχῇ ὄντων, ἵνα ἥρεμον καὶ ἱσύχιον βίον διάγωμεν ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ καὶ σεμιότητι. Τοῦτο γὰρ καλὸν καὶ ἀπόδεκτον ἐνώπιον τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ, διὸ πάντας ἀνθρώπους θέλει σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν. Εἰς γὰρ Θεός, εἰς καὶ μεστίτης Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, ἀνθρωπὸς Χριστὸς Ἰησοῦς, ὁ δοὺς ἐαυτὸν ἀντίλυτρον ὑπὲρ πάντων, τὸ μαρτύριον καιροῖς ἰδίοις, εἰς δὲ ἐτέθην ἐγὼ κέρυξ καὶ ἀπόστολος, — ἀληθειαν λέγω ἐν Χριστῷ, οὐ ψεύδομαι, — διδάσκαλος ἐθνῶν ἐν πίστει καὶ ἀληθείᾳ.

Ἀλληλούϊα. Ἡχος δ'

Σοὶ πρέπει ὕμνος, ὁ Θεός, ἐν Σιών.

Στίχ. Πλησθησόμεθα ἐν τοῖς ἀγαθοῖς τοῦ οἴκου σου.

Ἐτερος τοῦ Ὁσίου

Προκείμενον. Ἡχος βαρύς

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτοῦ.

Στίχ. Τί ἀνταποδόσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὃν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν;

Πρὸς Κολασσαῖς Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 3:12-16

Άδελφοί, ένδυσασθε, ώς έκλεκτοί του Θεοῦ ἄγιοι καὶ ἡγαπημένοι, σπλάγχνα οἰκτιρμοῦ, χρηστότητα, ταπεινοφροσύ-νην, πραότητα, μακροθυμίαν, ἀνεχόμενοι ἀλλήλων καὶ χαριζόμενοι ἑαυτοῖς ἐάν τις πρός τινα ἔχῃ μομφήν· καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἔχαριστα ὑμῖν, οὕτω καὶ ὑμεῖς· ἐπὶ πᾶσι δὲ τούτοις τὴν ἀγάπην, ἣτις ἐστὶ σύνδεσμος τῆς τελειότητος. Καὶ ἡ εἰρήνη του Θεοῦ βραβεύεται ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, εἰς ἥν καὶ ἔκλιθητε ἐν ἐνὶ σώματι· καὶ εὐχάριστοι γίνεσθε· ὁ λόγος του Χριστοῦ ἐνοικείτω ἐν ὑμῖν πλουσίως, ἐν πάσῃ σοφίᾳ διδάσκοντες καὶ νοοθετοῦντες ἑαυτοὺς ψαλμοῖς καὶ ὅμινοις καὶ ὡδαῖς πνευματικαῖς, ἐν χάριτι ἄδοντες ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κοινωνικὸν

Εὐλόγησον τὸν στέφανον του ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, Κύριε.

2. Μνήμη του Αγίου Μάρτυρος Μάμαντος, καὶ του ἐν Αγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως του Νηστευτοῦ.

Τοῦ Αγίου Μάρτυρος

Προκείμενον. Ἡχος βαρύς

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

Στίχ. Εἰσάκουσον, ὁ Θεός, τῆς φωνῆς μου.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 8:28-39

Άδελφοί, οἴδαμεν ὅτι τοῖς ἀγαπῶστ τὸν Θεὸν πάντα συνεργεῖ εἰς ἀγαθόν, τοῖς κατὰ πρόθεσιν κλητοῖς οὖσιν· ὅτι οὓς προέγνω, καὶ προώρισε συμμόρφους τῆς εἰκόνος του νιοῦ αὐτοῦ, εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν πρωτότοκον ἐν πολλοῖς ἀδελφοῖς· οὓς δὲ προώρισε, τούτους καὶ ἐκάλεσε, καὶ οὓς ἐκάλεσε, τούτους καὶ ἐδικαίωσε, οὓς δὲ ἐδικαίωσε, τούτους καὶ ἐδόξασε. Τί οὖν ἐροῦμεν πρὸς ταῦτα; Εἰ ὁ Θεὸς ὑπέρ ἡμῶν, τίς καθ' ἡμῶν; Ὁς γε τοῦ ἰδίου νιοῦ οὐκ ἐφείσατο, ἀλλ' ὑπέρ ἡμῶν πάντων παρέδωκεν αὐτόν, πῶς οὐχὶ καὶ σὺν αὐτῷ τὰ πάντα ἡμῖν χαρίσεται; Τίς ἐγκαλέσει κατὰ ἔκλεκτῶν Θεοῦ; Θεὸς ὁ δικαιῶν· τίς ὁ κατακρίνων; Χριστὸς ὁ ἀποθανών, μᾶλλον δὲ καὶ ἐγερθείς, ὃς καὶ ἐστιν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ, δὲς καὶ ἐντυγχάνει ὑπὲρ ἡμῶν. Τίς ἡμᾶς χωρίσει ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ; Θλῖψις ἡ στενοχωρία ἡ διωγμὸς ἡ λιμὸς ἡ γυμνότης ἡ κίνδυνος ἡ μάχαιρα; Καθὼς γέγραπται ὅτι «ἐνεκά σου θανατούμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν· ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς». Αλλ' ἐν τούτοις πᾶσιν ὑπερνικῶμεν διὰ τοῦ ἀγαπήσαντος ἡμᾶς. Πέπεισμα γάρ ὅτι οὔτε θάνατος οὔτε ζῶντες ἄγγελοι οὔτε ἀρχαὶ οὔτε δυνάμεις οὔτε ἐνεστῶτα οὔτε μέλλοντα οὔτε ὑψωμα οὔτε βάθος οὔτε τις κτίσις ἐτέρα δυνήσεται ἡμᾶς χωρίσαι ἀπὸ τῆς ἀγάπης του Θεοῦ τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

Αλληλούϊα. Ἡχος βαρύς

Δίκαιος ὡς φοίνιξ ἀνθήσει, ώσει ἡ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται

Στίχ. Πεφυτευμένοι ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς του Θεοῦ ἡμῶν ἔξανθήσουσιν.

Τοῦ Νηστευτοῦ

Προκείμενον. Ἡχος α'

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Στίχ. Ακούσατε ταῦτα, πάντα τὰ ἔθνη.

Πρὸς Ἐβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 7:26-28, 8:1-2

Άδελφοί, τοιοῦτος ἡμῖν ἐπρεπεν ἀρχιερεύς, ὅστις, ἄκακος, ἀμίαντος, κεχωρισμένος ἀπὸ τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ ὑψηλότερος τῶν οὐρανῶν γενούμενος, ὃς οὐκ ἔχει καθ' ἡμέραν ἀνάγκην, ὕσπερ οἱ ἀρχιερεῖς, πρότερον ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἀμαρτιῶν θυσίας ἀναφέρειν, ἐπειτα τῶν τοῦ λαοῦ· τοῦτο γάρ ἐποίησεν ἐφάπαξ ἑαυτὸν ἀνενέγκας. Ο νόμος γάρ ἀνθρώπους καθίστησιν ἀρχιερεῖς ἔχοντας ἀσθένειαν, οἱ λόγοι δὲ τῆς ὄρκωμοσίας τῆς μετὰ τὸν νόμον νιὸν εἰς τὸν αἰῶνα τετελειωμένον. Κεφάλαιον δὲ ἐπὶ τοῖς λεγομένοις, τοιοῦτον ἔχομεν ἀρχιερέα, ὃς ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου τῆς μεγαλωσύνης ἐν τοῖς οὐρανοῖς, τῶν Ἀγίων λειτουργὸς καὶ τῆς σκηνῆς τῆς ἀληθινῆς, ἷν ἐπηξεν ὁ Κύριος, καὶ οὐκ ἄνθρωπος.

Αλληλούϊα. Ἡχος β'

Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν

Στίχ. Ό νόμος του Θεοῦ αὐτοῦ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ.

3. Μνήμη του Αγίου Ιερομάρτυρος Ανθίμου, Επισκόπου Νικομηδείας, καὶ του Όσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοκτίστου, συνασκητοῦ του Μεγάλου Εὐθυμίου.

Προκείμενον. Ἡχος βαρύς

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὀστῶν αὐτοῦ.

Στίχ. Τί ἀνταπόδωσαμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὡν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν;

Πρὸς Ἐβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγρωσμα 13:7-16

Άδελφοί, μημονεύετε τῶν ἡγουμένων ὑμῶν, οἵτινες ἐλάλησαν ὑμῖν τὸν λόγον του Θεοῦ, ὡν ἀναθεωροῦντες τὴν ἔκβασιν τῆς ἀναστροφῆς μημεῖσθε τὴν πίστιν. Ἰησοῦς Χριστὸς χθὲς καὶ σήμερον ὁ αὐτὸς καὶ εἰς τὸν αἰῶνας. Διδαχαῖς ποικίλαις καὶ ἔνειαις μη παραφέρεσθε· καλὸν γάρ χάριτι βεβαιοῦσθαι τὴν καρδίαν, οὐ βρώμασιν, ἐν οἷς οὐκ ὠφελήθησαν οἱ περιπατήσαντες. ἔχομεν θυσίαστήριον ἐξ οὐ φαγεῖν οὐκ ἔχοντας οἱ τῇ σκηνῇ λατρεύοντες· ὡν γάρ «εἰσφέρεται» ζώων τὸ «οἱ αἱματικές εἰς τὰ Ἀγία» διὰ τοῦ ἀρχιερέως, τούτων τὰ σώματα «κατακαίεται ἔξω τῆς παρεμβολῆς»· διὸ καὶ Ἰησοῦς, ίνα ἀγιάσῃ διὰ τοῦ ἰδίου αἱματος τὸν λαόν, ἔξω τῆς πύλης ἔπαθε. Τοίνυν ἔξερχόμεθα πρὸς αὐτὸν «ἔξω τῆς παρεμβολῆς» τὸν ὀνειδισμὸν αὐτοῦ φέροντες· οὐ γάρ ἔχομεν ὡδε μένουσαν πόλιν, ἀλλὰ τὴν μέλλονταν ἐπιζητοῦμεν. Δι· αὐτοῦ οὖν «ἀναφέρωμεν θυσίαν αἰνέσεως» διὰ παντὸς τῷ Θεῷ, τοῦτ· ἔστι «καρπὸν χειλέων» ὁμολογούντων τῷ ὀνόματι αὐτοῦ. Τῆς δὲ εὐποιίας καὶ κοινωνίας μὴ ἐπιλαμβάνεσθε· τοιαύταις γάρ θυσίαις εὐαρεστεῖται ὁ Θεός.

Αλληλούϊα. Ἡχος β'

Οἱ ιερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὄστιοι σου ἀγαλλιάσονται.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

“Ετερος τού Όσίου

Πρὸς Τιμοθέου Β΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 1:8-18

Τέκινον Τιμόθεε, μὴ ἐπαισχυνθῆς τὸ μαρτύριον τοῦ Κυρίου ἡμῶν μηδὲ ἐμὲ τὸν δέσμιον αὐτοῦ, ἀλλὰ συγκακοπάθησον τῷ εὐναγγελίῳ κατὰ δύναμιν Θεοῦ, τοῦ σώσαντος ἡμᾶς καὶ καλέσαντος κλήσει ἀγίᾳ, οὐ κατὰ τὰ ἔργα ἡμῶν, ἀλλὰ κατ’ ίδίαν πρόθεσιν καὶ χάριν, τὴν δοθεῖσαν ἡμῖν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ πρὸ χρόνων αἰώνιων, φανερωθεῖσαν δὲ τοῦ διὰ τῆς ἐπιφανείας τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καταργήσαντος μὲν τὸν θάνατον, φωτίσαντος δὲ ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν διὰ τοῦ εὐναγγελίου, εἰς δὲ ἑτέθην ἐγὼ κήρυξ, καὶ ἀπόστολος καὶ διδάσκαλος ἐθῶν. Δι’ ἣν αἰτίαν καὶ ταῦτα πάσχω, ἀλλ’ οὐκ ἐπαισχύνομαι· οἶδα γὰρ ὃ πεπίστευκα, καὶ πέπεισματι δτὶ δυνατός ἐστι τὴν παραθήκην μου φυλάξαι εἰς ἑκείνην τὴν ἡμέραν. Υποτύπωσιν ἔχει ὑγιαινόντων λόγων ὡν παρ’ ἐμοῦ ἱκουσας, ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· τὴν καλὴν παραθήκην φύλαξον διὰ Πινεύματος Ἀγίου τοῦ ἐνοικοῦντος ἐν ἡμῖν. Οἶδας τοῦτο, δτὶ ἀπεστράφησάν με πάντες οἱ ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὡν ἐστι Φύγελλος καὶ Ἐρμογένης. Δῷτε ἔλεος ὁ Κύριος τῷ Ὀνησιφόρου οἴκῳ, δτὶ πολλάκις με ἀνέψυξε καὶ τὴν ἄλυσίν μου οὐκ ἐπαισχύνθη, ἀλλὰ γενόμενος ἐν Ῥώμῃ σπουδαιότερον ἐζήτησε με καὶ εὑρέ· δῷτε αὐτῷ ὁ Κύριος εὐρεῖν ἔλεος παρὰ Κυρίου ἐν ἑκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ· καὶ δσα ἐν Ἐφέσῳ διηκόνησε, βέλτιον σὺ γινώσκεις.

4. Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ιερομάρτυρος Βαβύλα, Ἐπισκόπου Ἀντιοχείας, καὶ τοῦ Ἀγίου καὶ θεόπτου Μωϋσέως τοῦ Προφήτου.

Προκείμενον. Ἡχος δ'

Τοῖς ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Στίχ. Προωρώμην τὸν Κύριον ἐνώπιον μου διαπαντός.

Πρὸς Ἐβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 11:33-40, 12:1-2

Ἄδελφοί, οἱ ἄγιοι πάντες διὰ πίστεως κατηγωνίσαντο βασιλείας, είργασαντο δικαιοσύνην, ἐπέτυχον ἐπαγγελιῶν, ἔφραξαν στόματα λεόντων, ἔσβεσαν δύναμιν πυρός, ἔφυγον στόματα μαχαίρας, ἐνεδυσαμώθησαν ἀπὸ ἀσθενείας, ἐγενήθησαν ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ, παρεμβολὰς ἐκλιναν ἀλλοτρίων· ἔλαβον γυναικες ἐξ ἀναστάσεως τοὺς νεκροὺς αὐτῶν· ἄλλοι δὲ ἐτύμπανον στόματαν, οὐ προσδεξάμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν, ἵνα Κρείττονος ἀναστάσεως τύχωσιν· ἔτεροι δὲ ἐμπανίσθησαν καὶ μαστίγιαν πετρῶν ἔλαβον, ἔτι δὲ δεσμῶν καὶ φυλακῆς· ἐλιθάσθησαν, ἐπειράσθησαν, ἐν φόνῳ μαχαίρας ἀπέθανον, περιηλθον ἐν μηλωταῖς, ἐν αἰγείοις δέρμασιν, ὑστερούμενοι, θλιβόμενοι, κακουχούμενοι, ὡν οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κόσμος, ἐν ἐρημίαις πλανῶμενοι καὶ δρεσι καὶ σπηλαίοις καὶ ταῖς ὄπαῖς τῆς γῆς. Καὶ οὗτοι πάντες μαρτυρήθηντες διὰ τῆς πίστεως οὐκ ἐκομίσαντο τὴν ἐπαγγελίαν, τοῦ Θεοῦ περὶ ἡμῶν κρείττον τι προβλεψαμένου, ἵνα μὴ χωρὶς ἡμῶν τελειωθῶσι. Τοιγαροῦν καὶ ἡμεῖς, τοσοῦτον ἔχοντες περικείμενον ἡμῖν νέφος μαρτύρων, ὅγκον ἀποθέμενοι πάντα καὶ τὴν εὐπερίστατον ἀμαρτίαν, δι’ ὑπομονῆς τρέχωμεν τὸν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα, ἀφορῶντες εἰς τὸν τῆς πίστεως ἀρχηγὸν καὶ τελειωτὴν Ἰησοῦν.

Αλληλούϊα. Ἡχος δ'

Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν.

Στίχ. Πολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ὥνσεται αὐτοὺς ὁ Κύριος.

5. Μνήμη τοῦ Ἀγίου Προφήτου Ζαχαρίου, πατρὸς τοῦ τιμίου Προδρόμου.

Προκείμενον. Ἡχος βαρύς

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ.

Στίχ. Εἰσάκουσον, ὁ Θεός, τῆς φωνῆς μου.

Πρὸς Ἐβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 6:13-20

Ἄδελφοί, τῷ Ἀβραὰμ ἐπαγγειλάμενος ὁ Θεός, ἐπεὶ κατ’ οὐδενὸς εἰχε μείζονος δύμοσαι, ὥμοσε καθ’ ἑαυτοῦ, λέγων· «Ἡ μὴν εὐλογῶν εὐλογήσω σε καὶ πληθύνων πληθυνῶ σε»· καὶ οὕτω μακροθυμήσας ἐπέτυχε τῆς ἐπαγγελίας. Ἄνθρωποι μὲν γὰρ κατὰ τοῦ μείζονος δύμνουσι, καὶ πάσσοις αὐτοῖς ἀντιλογίας πέρας εἰς βεβαίωσιν ὁ δροκος· ἐν ᾧ περιστέρεροι βουλόμενος ὁ Θεός ἐπιδεῖξα τοῖς κληρονόμοις τῆς ἐπαγγελίας τὸ ἀμετάθετον τῆς βουλῆς αὐτοῦ, ἐμεστίευσεν ὄρκω, ἵνα διὰ δύο πραγμάτων ἀμεταθέτων, ἐν οἷς ἀδύνατον πενυσασθαι Θεόν, ἴσχυράν παράκλησιν ἔχωμεν οἱ καταψυγόντες κρατῆσαι τῆς προκειμένης ἐλπίδος· ἷν ώς ἄγκυρων ἔχομεν τῆς ψυχῆς ἀσφαλῆ τε καὶ βεβαίαν καὶ εἰσερχομένην «εἰς τὸ ἐσώτερον τοῦ καταπετάσματος», ὅπου πρόδρομος ὑπέρ ἡμῶν εἰσῆλθεν Ἰησοῦς, «κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ» ἀρχιερεὺς γενόμενος «εἰς τὸν αἰώνα».

Αλληλούϊα. Ἡχος β'

Οἱ ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὅσιοι σου ἀγαλλιάσονται.

Στίχ. Φῶς ἀνέτειλε τῷ δικαίῳ καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ εὐφροσύνη.

6. Η ἀνάμνησις τοῦ γεγονότος θαύματος ἐν Κολασσαῖς, ἦτοι ἐν Χώναις, παρὰ τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ.

Προκείμενον. Ἡχος δ'

Ο ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Στίχ. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Πρὸς Ἐβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 2:2-10

Ἄδελφοί, εἰ δὲ ὁ ἄγγελος λαληθεὶς λόγος ἐγένετο βέβαιος, καὶ πᾶσα παράβασις καὶ παρακοὴ ἔλαβεν ἔνδικον μισθαποδοσίαν, πῶς ἡμεῖς ἐκφεύξομεθα τηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας; Ἡτις ἀρχὴν λαβοῦντα διὰ τοῦ Κυρίου, ὑπὸ τῶν ἀκούσαντων εἰς ἡμᾶς ἐβεβαιώθη, συνεπιμαρτυροῦντος τοῦ Θεοῦ σημείους τε καὶ τέρασι καὶ ποικίλαις δυνάμεσι καὶ Πινεύματος Ἀγίου μερισμοῖς κατὰ τὴν αὐτοῦ θέλησιν. Οὐ γὰρ ἀγγέλοις ὑπέταξε τὴν οἰκουμένην τὴν μέλλουσαν, περὶ οἵς λαλοῦμεν, διεμαρτύραστο δέ πού τις λέγων· «Τί ἐστιν ἄνθρωπος ὅτι μιμνήσκῃ αὐτοῦ, ἡ οὐδὲν ἀνθρώπου ὅτι ἐπισκέπτη αὐτὸν; Ἡλάττωσας αὐτὸν βραχὺ τὸ παρ’ ἀγγέλους, δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν, πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ». ἐν γὰρ τῷ «ὑποτάξαι» αὐτῷ τὰ «πάντα» οὐδὲν ἀφῆκεν αὐτῷ ἀνυπότακτον. Νῦν δὲ οὕτω ὥρωμεν αὐτῷ τὰ «πάντα ὑποτεταγμένα». τὸν δὲ «βραχὺ τὸ παρ’ ἀγγέλλους ἡλαττωμένον» βλέπομεν Ἰησοῦν διὰ τὸ πάθημα τοῦ θανάτου «δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφανωμένον», ὅπως χάριτι Θεοῦ ὑπὲρ παντὸς γεύσηται θανάτου. Ἐπρεπε γὰρ αὐτῷ, δι’ ὃν τὰ πάντα καὶ δι’ οὗ τὰ πάντα, πολλοὺς υἱοὺς εἰς δόξαν ἀγαγόντα, τὸν ἀρχηγὸν τῆς σωτηρίας αὐτῶν διὰ παθημάτων τελειώσαι.

Αλληλούϊα. Ἡχος β'

Αίνειτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν.

Στίχ. Αίνειτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ.

Κοινωνικόν

Ο ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Αλληλούϊα

7. Μιήμη τοῦ Ἅγιου Μάρτυρος Σάζουτος.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 6:18-23

Ἄδελφοί, ἐλευθερωθέντες ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας ἐδουλώθητε τῇ δικαιοσύνῃ. Ἀνθρώπινον λέγω διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς σαρκὸς ὑμῶν. Ωσπερ γὰρ παρεστήσατε τὰ μέλη ὑμῶν δοῦλα τῇ ἀκαθαρσίᾳ καὶ τῇ ἀνομίᾳ εἰς τὴν ἀνομίαν, οὕτω νῦν παραστήσατε τὰ μέλη ὑμῶν δοῦλα τῇ δικαιοσύνῃ εἰς ἀγιασμόν. Ὄτε γὰρ δοῦλοι ήτε τῆς ἀμαρτίας, ἐλεύθεροι ήτε τῇ δικαιοσύνῃ. Τίνα οὖν καρπὸν εἴχετε τότε ἐφ' οἵς νῦν ἐπαισχύνεσθε; τὸ γὰρ τέλος ἐκείνων θάνατος. Νυνὶ δὲ ἐλευθερωθέντες ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας δουλωθέντες δὲ τῷ Θεῷ ἔχετε τὸν καρπὸν ὑμῶν εἰς ἀγιασμόν, τὸ δὲ τέλος ζωὴν αἰώνιον. Τὰ γὰρ ὄψώνια τῆς ἀμαρτίας θάνατος, τὸ δὲ χάρισμα τοῦ Θεοῦ ζωὴν αἰώνιος ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

8. Τὸ Γενέθλιον τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Προκείμενον. Ἡχος γ'

Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Στίχ. Ότι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ.

Πρὸς Φιλιππησίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 2:5-11

Ἄδελφοί, τοῦτο φρονείσθω ἐν ὑμῖν ὃ καὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὃς ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων οὐχ ἀρπαγμὸν ἡγήσατο τὸ εἶναι ἵσα Θεῷ, ἀλλ᾽ ἐκενώσεις μορφὴν δούλου λαβών, ἐν ὅμιοώματι ἀνθρώπων γενόμενος, καὶ σχῆματι εὑρεθεὶς ὡς ἀνθρώπος ἐταπείνωσεν ἐαυτὸν γενόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ σταυροῦ. Διὸ καὶ ὁ Θεὸς αὐτὸν ὑπερύψωσε καὶ ἐχαρίσατο αὐτῷ δύνομα τὸ ὑπὲρ πᾶν δύνομα, ἵνα ἐν τῷ ὄντι τὸν κάμψη ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθονίων, καὶ πᾶσα γλῶσσα ἔξιμολογήσηται ὅτι Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς εἰς δόξαν Θεοῦ πατρός.

Αλληλούϊα. Ἡχος πλ. β'

Ἀκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ.

9. Μιήμη τῶν Ἅγιων καὶ Δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης

Προκείμενον. Ἡχος δ'

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 4:22-27

Ἄδελφοί, Ἀβραὰμ δύο τιοὺς ἔσχεν, ἕνα ἐκ τῆς παιδίσκης καὶ ἔνα ἐκ τῆς ἐλευθέρας. Ἀλλ᾽ ὃ μὲν ἐκ τῆς παιδίσκης κατὰ σάρκα γεγέννηται, ὃ δὲ ἐκ τῆς ἐλευθέρας διὰ τῆς ἐπαγγελίας. Ἀτινά ἐστιν ἀλληγορούμενα. Αὗται γάρ εἰσι δύο διαθῆκαι, μία μὲν ἀπὸ ὅρους Σινᾶ, εἰς δουλείαν γεννιῶσα, ήτις ἐστὶν "Ἄγαρ. Τὸ γὰρ "Ἄγαρ Σινᾶ ὅρος ἐστὶν ἐν τῇ Ἀραβίᾳ, συστοιχεῖ δὲ τῇ νῦν Ἱερουσαλήμ, δουλεύει δὲ μετὰ τῶν τέκνων αὐτῆς· ἡ δὲ ἄνω Ἱερουσαλὴμ ἐλευθέρα ἐστίν, ήτις ἐστὶ μήτηρ πάντων ἡμῶν. Γέγραπται γάρ· «Ἐνύφρανθητι στεῖρα ἡ οὐ τίκτουσα, ρήξον καὶ βόησον οὐκ ὡδίνουσα· ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου μᾶλλον ἢ τῆς ἔχοντος τὸν ἄνδρα».

Αλληλούϊα. Ἡχος δ'

Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν.

Στίχ. Πολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ḥύσεται αὐτοὺς ὁ Κύριος.

13. Μιήμη τῶν Ἑγκατίων τοῦ ναοῦ τῆς ἀγίας τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν Ἀναστάσεως.

Προκείμενον. Ἡχος δ'

Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμέραν.

Στίχ. Ο Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο.

Πρὸς Ἐβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου 3:1-4

Ἄδελφοί ἄγιοι, κλήσεως ἐπουρανίου μέτοχοι, κατανοήσατε τὸν ἀπόστολον καὶ ἀρχιερέα τῆς ὄμολογίας ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, «πιστὸν» δύντα τῷ ποιήσαντι αὐτόν, «ώς καὶ Μωϋσῆς ἐν ὅλῳ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ». Πλείονος γὰρ δόξης οὗτος παρὰ Μωϋσῆν ἡξίωται, καθ' ὃν πλείονα τιμὴν ἔχει τοῦ οἴκου ὁ κατασκευάσας αὐτόν. Πᾶς γὰρ οἴκος κατασκευάζεται ὑπό τινος, ὃ δὲ τὰ πάντα κατασκευάσας Θεός.

Αλληλούϊα. Ἡχος α'

Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὅρεσι τοῖς ἀγίοις.

Στίχ. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ.

Κοινωνικόν

Κύριε, ἡγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου σου, καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σου.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΠΡΟ ΤΗΣ ΨΥΩΣΕΩΣ

Προκείμενον. Ἡχος γ'

Ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν, ψάλατε.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας.

Πρὸς Κορινθίους Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 2:6-9

Ἄδελφοί, σοφίαν λαλοῦμεν ἐν τοῖς τελείοις, σοφίαν δὲ οὐ τοῦ αἰώνος τούτου, οὐδὲ τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰώνος τούτου τῶν καταργουμένων· ἀλλὰ λαλοῦμεν σοφίαν Θεοῦ ἐν μυστηρίῳ, τὴν ἀποκεκρυμμένην, ἣν προώρισεν ὁ Θεὸς πρὸ τῶν

αιώνων είς δόξαν ήμων, ἥν ούδεὶς τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου ἔγνωκεν· εἰ γὰρ ἔγνωσαν, οὐκ ἀν τὸν Κύριον τῆς δόξης ἐσταύρωσαν· ἀλλὰ καθὼς γέγραπται, Ἐ δόφθαλμὸς οὐκ οἶδε καὶ οὗ ηκουσε καὶ ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπουν οὐκ ἀνέβη, ἢ ήτοί μασεν ὁ Θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν.

Αλληλούϊα. Ἡχος πλ. α'

Τὰ ἑλένη σου, Κύριε, είς τὸν αἰῶνα φέσομαι.

Στίχ. Ότι εἴπας· Εἰς τὸν αἰῶνα ἔλεος οἰκοδομηθήσεται.

KYRIAKH PRO THS YPSOEWS

Προκείμενον. Ἡχος πλ. β'

Σῶσον τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Στίχ. Πρός σέ, Κύριε, κεκράζομαι, ὁ Θεός μου.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 6:11-18

Ἄδελφοί με, ἵδετε πηλίκοις ὑμῖν γράμμασιν ἔγραψα τῇ ἐμῇ χειρί. Ὅσοι θέλουσιν εὐπροσωπήσαι ἐν σαρκὶ, οὗτοι ἀναγκάζονται νῦν μὴ τῷ σταυρῷ τοῦ Χριστοῦ διώκωνται. Οὐδὲ γὰρ οἱ περιτετμημένοι αὐτοὶ νόμον φυλάσσονται, ἀλλὰ θέλουσιν νῦν μὲν περιτετμηθεῖν, ἵνα ἐν τῇ ὑμέτέρᾳ σαρκὶ καυχήσωνται. Ἐμοὶ δὲ μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι εἰ μὴ ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ Κυρίου ήμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι' οὐ ἐμοὶ κόσμος ἐσταύρωται κάγω τῷ κόσμῳ. Ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ οὔτε περιτομή τι ἰσχύει οὔτε ἀκροβυστία, ἀλλὰ καὶ κτίσις. Καὶ δοσοὶ τῷ κανόνι τούτῳ στοιχήσονται, εἰρήνη ἐπ' αὐτοὺς καὶ ἔλεος, καὶ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ τοῦ Θεοῦ. Τοῦ λοιποῦ κόπους μοι μηδεὶς παρεχεῖτω· ἔγω γὰρ τὰ στίγματα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματί μου βαστάζω. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ήμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τοῦ πνεύματος ὑμῶν, ἀδελφοί· ἀμήν.

Αλληλούϊα. Ἡχος α'

Ὑψωσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου.

Στίχ. Ή γὰρ χείρ μου συναντιλήψεται αὐτῷ.

14. Ἡ παγκόσμιος Ὑψωσις τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ τὰ παρόντα ἀντίφωνα:

Ἀντίφωνον Α'. Ἡχος β'

Στίχ. α'. Ο Θεός μου πρόσχες μοι, ἵνα τὶ ἐγκατέλιπές με;

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.. .

Στίχ. β'. Μακρὰν ἀπὸ τῆς σωτηρίας μου οἱ λόγοι τῶν παραπτωμάτων μου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.. .

Στίχ. γ'. Ο Θεός μου κεκράζομαι ἡμέρας, καὶ οὐκ εἰσακούσῃ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.. .

Στίχ. δ'. Σὺ δὲ ἐν Αγίῳ κατοικεῖς, ὁ ἐπαινος τοῦ Ἰσραὴλ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.. .

Δόξα.. . Καὶ νῦν.. .

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.. .

Ἀντίφωνον Β'. Ἡχος β'

Στίχ. α'. Ἰνα τὶ ὁ Θεὸς ἀπώσω εἰς τέλος;

Σῶσον ήμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ σταυρωθείς, ψάλλοντάς σοι Αλληλούϊα.

Στίχ. β'. Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἡς ἐκτήσω ἀπ' ἀρχῆς.

Σῶσον ήμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ.. .

Στίχ. γ'. Όρος Σιών τοῦτο, ὃ κατεσκήνωσας ἐν αὐτῷ.

Σῶσον ήμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ.. .

Στίχ. δ'. Ο δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ήμῶν πρὸ αἰώνων.

Σῶσον ήμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ.. .

Δόξα.. . Καὶ νῦν.. .

Ο μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.. .

Ἀντίφωνον Γ'. Ἡχος α'

Στίχ. α'. Ο Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν λαοί.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεύσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Στίχ. β'. Ο καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβίμ, σαλευθήτω ἡ γῆ.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου.. .

Στίχ. γ'. Κύριος ἐν Σιών μέγας καὶ ὑψηλὸς ἐστι ἐπὶ πάντας τοὺς λαούς.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου.. .

Στίχ. δ'. Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ ὄνόματί σου τῷ μεγάλῳ, ὅτι φοβερὸν καὶ ἄγιον ἐστι.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου.. .

Εἰσοδικόν

Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ήμῶν, καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἄγιος ἐστι. Σῶσον ήμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ σταυρωθείς, ψάλλοντάς σοι Αλληλούϊα.

Απολυτίκιον Ἡχος α'

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεύσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Κοντάκιον Αὐτόμελον Ἡχος δ'

Ο ύψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καὶνη πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός, Εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιν τὴν σήν, ὅπλον εἰρήνης, ἀγίτητον τρόπαιον.

Αντὶ δὲ τοῦ Τρισαγίου Ἡχος πλ. β'

Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν Δέσποτα, καὶ τὴν ἀγίαν σου Ανάστασιν δοξάζομεν.

Προκείμενον. Ἡχος βαρύς

Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Στίχ. Ο Κύριος ἐβασίλευσεν, ὥργιζέσθωσαν λαοί.

Πρὸς Κορινθίους Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 1:18-24

Ἄδελφοί, ὁ λόγος ὁ τοῦ σταυροῦ τοῖς μὲν ἀπολλυμένοις μωρίᾳ ἐστί, τοῖς δὲ σωζομένοις ἡμῖν δύναμις Θεοῦ ἐστι.

Γέγραπτα γάρ· «Ἄπολῶ τὴν σοφίαν τῶν σοφῶν, καὶ τὴν σύνεσιν τῶν συνυτῶν ἀθετήσω». Ποῦ σοφός; Ποῦ γραμματεύς; Ποῦ συζητητής τοῦ αἰῶνος τούτου; Οὐχὶ ἐμώρανεν ὁ Θεός την σοφίαν τοῦ κόσμου τούτου; Ἐπειδὴ γάρ ἐν τῇ σοφίᾳ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἔγνω ὁ κόσμος διὰ τῆς σοφίας τὸν Θεόν, εὐδόκησεν ὁ Θεός διὰ τῆς μωρίας τοῦ κηρύγματος σῶσαι τοὺς πιστεύοντας. Ἐπειδὴ καὶ 'Ιουδαῖοι σημειῶν αἰτοῦσι καὶ "Ἐλληνες σοφίαν ζητοῦσιν, ἡμεῖς δὲ κηρύσσομεν Χριστὸν ἐσταυρωμένον, 'Ιουδαίοις μὲν σκάνδαλον, "Ἐλλησι δὲ μωρίαν, αὐτοῖς δὲ τοῖς κλητοῖς, 'Ιουδαίοις τε καὶ "Ἐλλησι, Χριστὸν Θεοῦ δύναμιν καὶ Θεοῦ σοφίαν.

Αλληλούϊα. Ἡχος α'

Μνήσθητι τῆς Συναγωγῆς σου, ἡς ἐκτήσω ἀπ' ἀρχῆς.

Στίχ. Ο δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσω τῆς γῆς.

Κοινωνικόν

Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου Κύριε.

15. Μιήμη τοῦ Αγίου Μεγαλομάρτυρος Νικήτα.

Προκείμενον. Ἡχος βαρύς

Εὐφράνθηται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ.

Στίχ. Εἰσάκουσον, ὁ Θεός, τῆς φωνῆς μου.

Πρὸς Κολασσαῖς Ἐπιστολῆς Παύλουτὸ Ἀνάγνωσμα 1:24-29, 2:1

Ἄδελφοί, οὐν χαίρω ἐν τοῖς παθήμασί μου ὑπὲρ ὑμῶν καὶ ἀνταναπληρῶ τὰ ὑστερήματα τῶν θλίψεων τοῦ Χριστοῦ ἐν τῇ σαρκὶ μου ὑπὲρ τοῦ σώματος αὐτοῦ, ὃ ἐστιν ἡ ἐκκλησία, ἡς ἐγενόμην ἐγὼ διάκονος κατὰ τὴν οἰκονομίαν τοῦ Θεοῦ τὴν δοθεῖσαν μοι εἰς ἡμᾶς, πληρῶσαι τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, τὸ μυστήριον τὸ ἀποκεκρυμμένον ἀπὸ τῶν αἰώνων καὶ ἀπὸ τῶν γενεῶν, οὐνὶ δὲ ἐφανερώθη τοῖς ἄγιοις αὐτοῦ, οἵς ἡθέλησεν ὁ Θεός γνωρίσαι τίς ὁ πλοῦτος τῆς δόξης τοῦ μυστηρίου τούτου ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὃς ἐστιν Χριστὸς ἐν ὑμῖν, ἡ ἐλπὶς τῆς δόξης· δὲν ἡμεῖς καταγγέλλομεν νουθετοῦντες πάντα ἄνθρωπον καὶ διδάσκοντες πάντα ἄνθρωπον ἐν πάσῃ σοφίᾳ, ἵνα παραστήσωμεν πάντα ἄνθρωπον τέλειον ἐν Χριστῷ Ἰησοῦν· εἰς δὲ καὶ κοπιῶ ἀγωνίζομενος κατὰ τὴν ἐνέργειαν αὐτοῦ τὴν ἐνεργουμένην ἐν ἐμοὶ ἐν δυνάμει. Θέλω γάρ ὑμᾶς εἰδέναι ήλίκουν ἄγωνα ἔχω περὶ ὑμῶν.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΥΨΩΣΙΝ

Προκείμενον. Ἡχος πλ. β'

Εὐφράνθητε ἐπὶ Κύριον καὶ ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι.

Στίχ. Μακάριοι ὡν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι.

Πρὸς Κορινθίους Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 1:26-31, 2:1-5

Ἄδελφοί, βλέπετε τὴν κλῆσιν ὑμῶν, διτὶ οὐ πολλοὶ σοφοὶ κατὰ σάρκα, οὐ πολλοὶ δυνατοί, οὐ πολλοὶ εὐγενεῖς, ἀλλὰ τὰ μωρὰ τοῦ κόσμου ἔξελέξατο ὁ Θεός ἵνα τοὺς σοφοὺς καταισχύνῃ, καὶ τὰ ἀσθενῆ τοῦ κόσμου ἔξελέξατο ὁ Θεός ἵνα καταισχύνῃ τὰ ἴσχυρά, καὶ τὰ ἀγενῆ τοῦ κόσμου καὶ τὰ ἔξουθενημένα ἔξελέξατο ὁ Θεός, καὶ τὰ μὴ ὄντα, ἵνα τὰ ὄντα καταργήσῃ, ὅπως μὴ καυχήσηται πᾶσα σάρξ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Ἐξ αὐτοῦ δὲ ὑμεῖς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, διὸ ἐγενήθη ἡμῖν σοφία ἀπὸ Θεοῦ, δικαιοσύνη τε καὶ ἀγιασμὸς καὶ ἀπολύτρωσις, ἵνα, καθὼς γέγραπται, «ὁ καυχῶμενος ἐν Κυρίῳ καυχάσθω». Κἀγὼ ἐλθῶν πρὸς ὑμᾶς, ἀδελφοί, ἥλθον οὐ καθ' ὑπεροχὴν λόγου η σοφίας καταγγέλλων ὑμῖν τὸ μαρτύριον τοῦ Θεοῦ. Οὐ γάρ ἔκρινα τοῦ εἰδέναι τι ἐν ὑμῖν εἰ μὴ Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ τούτον ἐσταυρωμένον. Καὶ ἐγὼ ἐν ἀσθενείᾳ καὶ ἐν φόβῳ καὶ ἐν τρόμῳ πολλῷ ἐγενόμην πρὸς ὑμᾶς, καὶ ὁ λόγος μου καὶ τὸ κήρυγμά μου οὐκ ἐν πειθοῖς ἄνθρωπίνης σοφίας λόγοις, ἀλλὰ ἐν ἀποδείξει Πιενύματος καὶ δυνάμεως, ἵνα ἡ πίστις ὑμῶν μὴ ἡ ἐν σοφίᾳ ἄνθρωπων, ἀλλὰ ἐν δυνάμει Θεοῦ.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΥΨΩΣΙΝ

Προκείμενον. Ἡχος δ'

Ως ἐμέγαλύθη τὰ ἔργα σου Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 2:16-20

Ἄδελφοί, εἰδότες διτὶ οὐ δικαιούσται ἄνθρωπος ἔξελέξατο ἔργων νόμου ἔταν μὴ διὰ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡμεῖς εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν ἐπιστεύσαμεν, ἵνα δικαιωθῶμεν ἐκ πίστεως Χριστοῦ καὶ οὐκ ἔξελέξατο ἔργων νόμου, διότι οὐ δικαιωθήσεται ἔξελέξατο ἔργων νόμου πᾶσα σάρξ. Εἰ δὲ ζητοῦντες δικαιωθῆναι ἐν Χριστῷ εὑρέθημεν καὶ αὐτοὶ ἀμαρτωλοί, ἄρα Χριστὸς ἀμαρτίας διάκονος; Μὴ γένοιτο. Εἰ γάρ δὲ κατέλυστα ταῦτα πάλιν οἰκοδομῶ, παραβάτην ἐμάντον συνίστημι. Ἐγὼ γάρ διὰ νόμου νόμῳ ἀπέθανον, ἵνα Θεῷ ζήσω. Χριστῷ συνεσταύρωμαι· ζῶ δὲ οὐκέτι ἐγώ, ζῇ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστός· δὲ δὲ νῦν ζῶ ἐν σαρκὶ, ἐν πίστει ζῶ τῇ τοῦ νίον τοῦ Θεοῦ τοῦ ἀγαπήσαντός με καὶ παραδόντος ἐσαύτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ.

Αλληλούϊα. Ἡχος δ'

Ἐντεινε καὶ κατευδοῦ καὶ βασίλευε ἔνεκεν ἀληθείας καὶ πραότητος καὶ δικαιοσύνης.

Στίχ. Ηγάπησας δικαιοσύνην καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν.

16. Μινήμη τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος καὶ Πανευφήμου Εὐφημίας.

Προκείμενον. Ἡχος δ'

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Ἐν Ἑκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Πρὸς Κορινθίους Β' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 6:1-10

Ἄδελφοί, συνεργοῦντες παρακαλοῦμεν μὴ εἰς κενὸν τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ δέξασθαι ὑμᾶς - λέγει γὰρ· «Καὶ τῷ δεκτῷ ἐπήκουοςά σου καὶ ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβόηθησά σοι»· ἵδον ιῦν «καὶ ρός εὐπρόσδεκτος», ἵδον ιῦν «ἡμέρα σωτηρίας» - μηδεμίαν ἐν μηδενὶ διδόντες προσκόπην, ἵνα μη μωμῆθῃ ἡ διακονία, ἀλλ᾽ ἐν παντὶ συνιστῶντες ἐαυτοὺς ὡς Θεοῦ διάκονοιν ἐν ὑπομονῇ πολλῇ, ἐν θλίψειν, ἐν ἀνάγκαις, ἐν στενοχωρίαις, ἐν πληγαῖς, ἐν φυλακαῖς, ἐν ἀκαταστασίαις, ἐν κόποις, ἐν ἀγρυπνίαις, ἐν νηστείαις, ἐν ἀγνότητι, ἐν γνώσει, ἐν μακροθυμίᾳ, ἐν χρηστότητι, ἐν Πνεύματι Ἀγίῳ, ἐν ἀγάπῃ ἀνυποκρίτῳ, ἐν λόγῳ ἀληθείᾳ, ἐν δυνάμει Θεοῦ, διὰ τῶν ὅπλων τῆς δικαιοσύνης τῶν δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν, διὰ δόξης καὶ ἀτιμίας, διὰ δυσφημίας καὶ εὐφημίας, ὡς πλάνοι καὶ ἀληθεῖς, ὡς ἀγνοούμενοι καὶ ἐπιγινωσκόμενοι, ὡς ἀποθηκούντες καὶ ἰδού ζῶμεν, ὡς παιδευόμενοι καὶ μὴ θανατούμενοι, ὡς λυπούμενοι ἀεὶ δὲ χαίροντες, ὡς πτωχοὶ πολλοὺς δὲ πλουτίζοντες, ὡς μηδὲν ἔχοντες καὶ πάντα κατέχοντες.

Ἀλληλούϊα. Ἡχος δ'

Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον.

Στίχ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου.

20. Μινήμη τοῦ Ἅγιου Μεγαλομάρτυρος Εὐσταθίου, καὶ Θεοπίστης, συμβίου αὐτοῦ, καὶ τῶν δύο νιῶν αὐτῶν, Ἀγαπίου καὶ Θεοπίστου.

Προκείμενον. Ἡχος δ'

Τοῖς ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Στίχ. Προωρώμην τὸν Κύριον ἐνώπιον μου διαπαντός.

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 6:10-17

Ἄδελφοί, ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ καὶ ἐν τῷ κράτει τῆς ἴσχύος αὐτοῦ. Ἐνδύσασθε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸ δύνασθαι ὑμᾶς στῆναι πρὸς τὰς μεθοδείας τοῦ διαβόλου· ὅτι οὐκ ἔστιν ἡ πάλη πρὸς αἷμα καὶ σάρκα, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἄρχας, πρὸς τὰς ἔξουσίας, πρὸς τὸν κοσμοκράτορας τοῦ σκότους τοῦ αἰώνος τούτου, πρὸς τὰ πινευματικὰ τῆς πινεργίας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις. Διὰ τοῦτο ἀναλάβετε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ, ἵνα δυνηθῆτε ἀντιτίθηναι ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πινεργῇ καὶ ἀπαυτα κατεργασάμενοι στῆναι. Στήτητε οὖν περιζωσάμενοι τὴν ὄσφυν ὑμῶν ἐν ἀληθείᾳ, καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν θώρακα τῆς δικαιοσύνης, καὶ ὑποδησάμενοι τοὺς πόδας ἐν ἐτοιμασίᾳ τοῦ εἰρήνης, ἐπὶ πᾶσιν ἀναλαβόντες τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως, ἐν ὧ δυνηθεσθε πάντα τὰ βέλη τοῦ πονηροῦ τὰ πεπυρωμένα οβέσαι· καὶ τὴν περικεφαλαίαν τοῦ σωτηρίου δέξασθε, καὶ τὴν μάχαιραν τοῦ Πνεύματος, ὃ ἔστι βῆμα Θεοῦ.

Ἀλληλούϊα. Ἡχος δ'

Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν.

Στίχ. Πολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ὥνσεται αὐτοὺς ὁ Κύριος.

22. Μινήμη τοῦ Ἅγιου Ἱερομάρτυρος Φωκᾶ.

Πρὸς Τιμοθέου Β' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 1:8-18

Τέκνον Τιμόθεε, μὴ ἐπαιτιχυνθῆς τὸ μαρτύριον τοῦ Κυρίου ὑμῶν μηδὲ ἐμὲ τὸν δέσμιον αὐτοῦ, ἀλλὰ συγκακοπάθησον τῷ εὐαγγελίῳ κατὰ δύναμιν Θεοῦ, τὸν σώσαντος ὑμᾶς καὶ καλέσαντος κλήσει ἀγίᾳ, οὐ κατὰ τὰ ἔργα ὑμῶν, ἀλλὰ κατ' ἴδιαν πρόθεσιν καὶ χάριν, τὴν δοθεῖσαν ὑμῖν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ πρὸ χρόνων αἰώνιων, φανερωθεῖσαν δὲ ιῦν διὰ τῆς ἐπιφανείας τοῦ σωτῆρος ὑμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καταργήσαντος μὲν τὸν θάνατον, φωτίσαντος δὲ ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν διὰ τοῦ εὐαγγελίου, εἰς δὲ ἐτέθην ἐγώ κήρυξ, καὶ ἀπόστολος καὶ διδάσκαλος ἑθῶν. Λι' ἦν αἵτιαν καὶ ταῦτα πάσχω, ἀλλ' οὐκ ἐπαιτιχύνομαι· οἴδα γὰρ ὡς πεπίστευκα, καὶ πέπεισμαι ὅτι δυνατός ἔστι τὴν παραθήκην μου φυλάξαι εἰς ἑκείνην τὴν ἡμέραν. Ὕποτύπωσιν ἔχει ὑγιαινόντων λόγων ὡν παρ' ἐμοῦ ἱκουσας, ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· τὴν καλὴν παραθήκην φύλαξιν διὰ Πνεύματος Ἀγίου τοῦ ἐνοικοῦντος ἐν ὑμῖν. Οἴδας τοῦτο, ὅτι ἀπεστράφησάν με πάντες οἱ ἐν τῇ Ἀστρᾷ, ὡν ἔστι Φύγελος καὶ Ἐρμογένης. Δῶρη ἔλεος ὁ Κύριος τῶν Ὀνησιφόρου οἰκῶ, ὅτι πολλάκις με ἀνέψυξε καὶ τὴν ἀλλυσίν μου οὐκ ἐπαιτιχύνθη, ἀλλὰ γενόμενος ἐν Ῥώμῃ σπουδαιότερον ἐζήτησε με καὶ εὗρε· δῶρη αὐτῷ ὁ Κύριος εὐρεῖν ἔλεος παρὰ Κυρίου ἐν ἑκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ· καὶ ὅσα ἐν Ἐφέσῳ διηκόνησε, βέλτιον σὺ γινώσκεις.

23. Ἡ Σύλληψις τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Προκείμενον. Ἡχος βαρύς

Εὐφρανθήσεται δίκαιοις ἐν τῷ Κυρίῳ.

Στίχ. Εἰσάκουσσον, ὁ Θεός, τῆς φωνῆς μου.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 4:22-27

Ἄδελφοί, Ἀβραὰμ δύο νιὸνς ἔσχεν, ἔνα ἐκ τῆς παιδίσκης καὶ ἐναὶ ἐκ τῆς ἐλευθέρας. Ἀλλ' ὁ μὲν ἐκ τῆς παιδίσκης κατὰ σάρκα γεγένηται, ὁ δὲ ἐκ τῆς ἐλευθέρας διὰ τῆς ἐπαγγελίας. Ατινά ἔστιν ἀλληγορούμενα. Αὔταις γάρ εἰσι δύο διαθῆκαι, μία μὲν ἀπὸ δρούς Σινᾶ, εἰς δουλείαν γεννῶσα, ἡτις ἔστιν Ἀγαρ. Τὸ γὰρ Ἀγαρ Σινᾶ ὅρος ἔστιν ἐν τῇ Ἀραβίᾳ, συστοιχεῖ δὲ τῇ ιῦν Ἱερουσαλήμ, δουλεύει δὲ μετὰ τῶν τέκνων αὐτῆς· ἡ δὲ ἄνω Ἱερουσαλήμ ἐλευθέρα ἔστιν, ἡτις ἔστι μήτηρ πάντων ὑμῶν. Γέγραπται γάρ· «Ἐνφράνθητι στείρα ἡ οὐ τίκτουσα, ρήξον καὶ βόησον οὐκ ὠδίνουσα· ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου μᾶλλον ἡ τῆς ἔχοντης τὸν ἄνδρα».

Ἀλληλούϊα. Ἡχος β'

Δίκαιοις ὡς φοίνιξ ἀνθήσει, ὡσεὶ ἡ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται

Στίχ. Πεφυτευμένοι ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ὑμῶν ἔξανθήσουσιν.

24. Αινάμινησις τοῦ ἐν Κυθήραις θαύματος τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου «Μυρτιδιωτίσσης», καὶ μινήμη τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος καὶ Ἰσαποστόλου Θέκλης.

Τής Θεοτόκου

Προκείμενον. Ἡχος γ'

Μεγαλύνει ή ψυχή μου τὸν Κύριον καὶ ἡγαλλίασε τὸ πυνέμα μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Στίχ. Ότι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ.

Πρὸς Φιλιππησίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 2:5-11

Ἄδελφοί, τοῦτο φρουρεῖσθω ἐν ὑμῖν ὅ καὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὃς ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων οὐχ ἀρπαγμὸν ἡγήσατο τὸ εἶναι ἵστα Θεῷ, ἀλλ' ἔαντὸν ἐκένωσε μορφὴν δούλου λαβών, ἐν ὅμοιώματι ἀνθρώπων γενούμενος, καὶ σχήματι εὑρεθεὶς ὡς ἀνθρώπος ἐταπείνωσεν ἐαυτὸν γενούμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ σταυροῦ. Διὸ καὶ ὁ Θεὸς αὐτὸν ὑπερύψωσε καὶ ἐχαρίσατο αὐτῷ ὄνομα τὸ ὑπέρ πᾶν ὄνομα, ἵνα ἐν τῷ ὄνόματι Ἰησοῦ πᾶν γόνυ κάμψῃ ἐπιουρανίων καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθονίων, καὶ πᾶσα γλῶσσα ἔξιμολογήσηται ὅτι Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς εἰς δόξαν Θεοῦ πατρός.

Αλληλούϊα. Ἡχος πλ. β'

Ἀκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ.

Τής Μεγαλομάρτυρος

Προκείμενον. Ἡχος δ'

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Ἐν Ἑκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Πρὸς Τιμοθέου Β' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 3:10-15

Τέκνον Τιμόθεε, παρηκολούθηκάς μου τῇ διδασκαλίᾳ, τῇ ἀγωγῇ, τῇ προθέσει, τῇ πίστει, τῇ μακροθυμίᾳ, τῇ ἀγάπῃ, τῇ ὑπομονῇ, τοῖς διωγμοῖς, τοῖς παθήμασιν, οἵα μοι ἐγένοντο ἐν Ἀντιοχείᾳ, ἐν Ἰκονίῳ, ἐν Λύστροις. Οὕους διωγμοὺς ὑπήνεγκα! Καὶ ἐκ πάντων με ἐρρύσατο ὁ Κύριος. Καὶ πάντες δὲ οἱ θέλοντες εὐσέβως ζῆν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ διωχθήσονται. Πιστοὶ δὲ ἀνθρώποι καὶ γόντες προκόψουσιν ἐπὶ τὸ χεῖρον, πλανῶντες καὶ πλανώμενοι. Σὺ δὲ μένε εἰς οὓς ἔμαθες καὶ ἐπιστώθης, εἰδὼς παρὰ τίνος ἔμαθες, καὶ ὅτι ἀπὸ βρέφους τὰ ἱερὰ γράμματα οἴδας, τὰ δυνάμενά σε σοφίσαι εἰς σωτηρίαν διὰ πίστεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

Αλληλούϊα. Ἡχος β'

Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον.

Στίχ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου.

26. Ἡ Μετάστασις τοῦ Ἅγιου, ἐνθόξου καὶ πανευφήμου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Προκείμενον. Ἡχος πλ. δ'

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἔξηλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Καθολικῆς Α' Ἐπιστολῆς Ἰωάννου τὸ Ἀνάγνωσμα 4:12-19

Θεὸν οὐδεὶς πώποτε τεθέαται· εἴαν ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὁ Θεὸς ἐν ὑμῖν μένει καὶ ἡ ἀγάπη αὐτοῦ τετελειωμένη ἐστὶν ἐν ὑμῖν. Ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐν αὐτῷ μένομεν καὶ αὐτὸς ἐν ὑμῖν, ὅτι ἐκ τοῦ Πνεύματος αὐτοῦ δέδωκεν ὑμῖν. Καὶ ἡμεῖς τεθεάμεθα καὶ μαρτυροῦμεν ὅτι ὁ πατὴρ ἀπέσταλκε τὸν υἱὸν σωτῆρα τοῦ κόσμου. Ὁς ὅτι ὁμολογήσῃ ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ μένει καὶ αὐτὸς ἐν τῷ Θεῷ. Καὶ ἡμεῖς ἐγνώκαμεν καὶ πεπιστεύκαμεν τὴν ἀγάπην ἥν ἔχει ὁ Θεὸς ἐν ὑμῖν. Ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστί, καὶ ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ ἐν τῷ Θεῷ μένει καὶ ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ. Ἐν τούτῳ τετελείωται ἡ ἀγάπη μεθ' ὑμῶν, ἵνα παρρησίαν ἔχωμεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, ὅτι καθὼς ἔκεινός ἐστι, καὶ ἡμεῖς ἔσμεν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ. Φόβος οὐκ ἔστιν ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἀλλ' ἡ τελεία ἀγάπης ἔξω βάλλει τὸν φόβον, ὅτι ὁ φόβος κόλασιν ἔχει, ὁ δὲ φοβούμενος οὐ τετελείωται ἐν τῇ ἀγάπῃ. Ἡμεῖς ἀγαπῶμεν αὐτόν, ὅτι αὐτὸς πρῶτος ἡγάπησεν ὑμᾶς.

Αλληλούϊα. Ἡχος α'

Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε.

Στίχ. Ο Θεὸς ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ ἀγίων.

27. Μνήμη τοῦ Ἅγιου Μάρτυρος Καλλιστράτου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 6:10-17

Ἄδελφοί, ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ καὶ ἐν τῷ κράτει τῆς ἰσχύος αὐτοῦ. Ἐνδύσασθε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸ δύνασθαι ὑμᾶς στήναι πρὸς τὰς μεθοδείας τοῦ διαβόλου· ὅτι οὐκ ἔστιν ὑμῖν ἡ πάλη πρὸς αἷμα καὶ σάρκα, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχάς, πρὸς τὰς ἔξουσίας, πρὸς τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ σκότους τοῦ αἰώνος τούτου, πρὸς τὰ πνευματικὰ τῆς πονηρίας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις. Διὰ τοῦτο ἀναλάβετε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ, ἵνα δυνηθῆτε ἀντιστῆσαι ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πονηρᾷ καὶ ἀπαντὰ κατεργασάμενοι στήναι. Στήτε οὖν περιζωσάμενοι τὸν ὄσφυν ὑμῶν ἐν ἀληθείᾳ, καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν θώρακα τῆς δικαιοσύνης, καὶ ὑπόδησάμενοι τοὺς πόδας ἐν ἐτοιμασίᾳ τοῦ εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης, ἐπὶ πᾶσιν ἀναλαβόντες τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως, ἐν ὧ δυνήσεσθε πάντα τὰ βέλη τοῦ πονηροῦ τὰ πεπυρωμένα σβέσαι· καὶ τὴν περικεφαλαίαν τοῦ σωτηρίου δέξασθε, καὶ τὴν μάχαιραν τοῦ Πνεύματος, ὅ ἐστι βῆμα Θεοῦ.

28. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὀμολογητοῦ Χαρίτωνος.

Προκείμενον. Ἡχος βαρύς

Καυχήσονται ὅστιοι ἐν δόξῃ

Στίχ. Ἀσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν.

Πρὸς Κορινθίους Β' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 4:6-15

Ἄδελφοί, ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς λάμψαι, ὃς ἔλαμψεν ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν πρὸς φωτισμὸν τῆς γνώσεως τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ ἐν προσώπῳ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἐχομεν δὲ τὸν θησαυρὸν τοῦτον ἐν ὄστρακίνοις σκεύεσιν, ἵνα ἡ ὑπερβολὴ τῆς δυνάμεως ἡ τοῦ Θεοῦ καὶ μὴ ἔξ ἡμῶν, ἐν παντὶ θλιβόμενοι ἀλλ' οὐ στενοχωρούμενοι, ἀπορούμενοι ἀλλ' οὐκ ἔξαπορούμενοι, διωκόμενοι ἀλλ' οὐκ ἔγκαταλειπόμενοι, καταβαλλόμενοι ἀλλ' οὐκ ἀπολλόμενοι, πάντοτε τὴν νέκρωσιν τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι περιφέροντες, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι ἡμῶν φανερωθῇ. Αεὶ

γάρ ήμεις οἱ ζῶντες εἰς θάνατον παραδιδόμεθα διὰ Ἰησοῦν, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ φανερωθῇ ἐν τῇ θυητῇ σφρκὶ ἡμῶν. Ωστε ὁ μὲν θάνατος ἐν ἡμῖν ἐνεργεῖται, ἡ δὲ ζωὴ ἐν ὑμῖν. Ἐχοντες δὲ τὸ αὐτὸ πνεῦμα τῆς πίστεως κατὰ τὸ γεγραμένον, «Ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα», καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν, διὸ καὶ λαλοῦμεν, εἰδότες ὅτι ὁ ἐγείρας τὸν Κύριον Ἰησοῦν καὶ ἡμᾶς διὰ Ἰησοῦ ἐγέρει καὶ παραστήσει σὺν ὑμῖν. Τὰ γὰρ πάντα δι’ ὑμᾶς, ἵνα ἡ χάρις πλεονάσσασα διὰ τῶν πλειόνων τὴν εὐχαριστίαν περισσεύσῃ εἰς τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ.

Αλληλούϊα. Ἡχος πλ. β'

Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Στίχ. Ή δικαιούσῃ αὐτὸν μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

29. Μνήμη τοῦ ὄσιου Πατρὸς ἡμῶν Κυριακοῦ τοῦ Αναχωρητοῦ.

Προκείμενον. Ἡχος βαρύς

Καυχήσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ

Στίχ. Άσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 5:22-6:2

Ἄδελφοί, ὁ καρπὸς τοῦ Πινεύματός ἐστιν ἀγάπη, χαρά, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις, πραότης, ἔγκρατεια· κατὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἔστι νόμος. Οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν σὺν τοῖς παθήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις. Εἰ ζῶμεν Πινεύματι, Πινεύματι καὶ στοιχῷμεν. Μὴ γινώμεθα κενόδοξοι, ἀλλήλους προκαλούμενοι, ἀλλήλοις φθονούντες. Άδελφοί, ἐὰν καὶ προληφθῇ ἀνθρωπος ἐν τινι παραπτώματι, ὑμεῖς οἱ πινεύματικοὶ καταρτίζετε τὸν τοιούτον ἐν πινεύματι πραότητος, σκοπῶν σεαυτόν, μὴ καὶ σὺ πειρασθῆς. Άλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε, καὶ οὕτως ἀναπληρώσατε τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ.

Αλληλούϊα. Ἡχος πλ. β'

Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Στίχ. Ή δικαιούσῃ αὐτὸν μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

30. Μνήμη τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Γρηγορίου, ἐπισκόπου τῆς μεγάλης Ἀρμενίας.

Προκείμενον. Ἡχος βαρύς

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν δούλων αὐτοῦ.

Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὃν ἀνταπέδωκε ἡμῖν;

Πρὸς Κορινθίους Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 16:13-24

Ἄδελφοί, γρηγορεῖτε, στήκετε ἐν τῇ πίστει, ἀνδρίζεσθε, κραταίοιςθε. Πάντα ὑμῶν ἐν ἀγάπῃ γινέσθω. Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί· οἴδατε τὴν οἰκίαν Στεφανᾶ, ὅτι ἐστὶν ἀπαρχὴ τῆς Ἀχαιᾶς καὶ εἰς διακονίαν τοῖς ἀγίοις ἔταξαν ἔσωτούς· ἵνα καὶ ὑμεῖς ὑποτάσσηθε τοῖς τοιούτοις καὶ παντὶ τῷ συνεργοῦντι καὶ κοπιῶντι. Χαίρω δὲ ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ Στεφανᾶς καὶ Φουρτουνάτου καὶ Ἀχαικοῦ, ὅτι τὸ ὑμῶν ὑστέρημα οὗτοι ἀνεπλήρωσαν ἀνέπαυσαν γὰρ τὸ ἐμὸν πινεῦμα καὶ τὸ ὑμῶν. Ἐπιγινώσκετε οὖν τοὺς τοιούτους. Ἀσπάζονται ὑμᾶς αἱ ἐκκλησίαι τῆς Ἀσίας. Ασπάζονται ὑμᾶς ἐν Κυρίῳ πολλὰ Ἀκύλας καὶ Πρίσκιλλα σὺν τῇ κατ' οἶκον αὐτῶν ἐκκλησίᾳ. Ασπάζονται ὑμᾶς οἱ ἀδελφοὶ πάντες. Ασπάσασθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἀγίω. Ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλου. Εἴ τις οὐ φιλεῖ τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, ἥτω ἀνάθεμα. Μαράν ἀθά. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ μεθ' ὑμῶν. Ἡ ἀγάπη μου μετὰ πάντων ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· ἀμήν.

Αλληλούϊα. Ἡχος β'

Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὅσιοι σου ἀγαλλιάσονται.

Στίχ. Ότι ἔξελέξατο Κύριος τὴν Σιών.

MHN ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

1. Μνήμη τῆς ἀγίας Σκέπης τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ Αειπαρθένου Μαρίας καὶ Μνήμη τοῦ ἁγίου Αποστόλου Ανανίου, καὶ τοῦ ὄσιου Πατρὸς ἡμῶν Ψωμανοῦ τοῦ Μελωδοῦ.

Τῆς Θεοτόκου

Προκείμενον. Ἡχος γ'

Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον καὶ ἡγαλλίασε τὸ πινεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Στίχ. Ότι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ.

Πρὸς Ἐβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 9:1-7

Ἄδελφοί, εῖχεν ἡ πρώτη σκηνὴ δικαιώματα λατρείας τό τε Ἀγιον κοσμικόν. Σκηνὴ γὰρ κατεσκευάσθη ἡ πρώτη ἐν ᾧ ἡ τε λυχνία καὶ ἡ τράπεζα καὶ ἡ πρόθετις τῶν ἄρτων, ἥτις λέγεται Ἀγια. Μετὰ δὲ τὸ δεύτερον καταπέτασμα σκηνὴ ἡ λεγομένη Ἀγια Ἀγίων, χρυσοῦν ἔχουσα θυμιατήριον καὶ τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης περικεκαλυμμένην πάντοθεν χρυσία, ἐν ᾧ στάμνος χρυσῆ ἔχουσα τὸ μάννα καὶ ἡ ράβδος Ἀαρὼν ἡ βλαστήσασα καὶ αἱ πλάκες τῆς διαθήκης, ὑπεράνω· δὲ αὐτῆς Χερουβίμ δόξης κατασκιάζουντα τὸ ἰλαστήριον· περὶ ὃν οὐκ ἔστι νῦν λέγειν κατὰ μέρος. Τούτων δὲ οὕτως κατεσκευασμένων εἰς μὲν τὴν πρώτην σκηνὴν διὰ παντὸς εἰσίασιν οἱ ἱερεῖς τὰς λατρείας ἐπιτελοῦντες, εἰς δὲ τὴν δευτέραν ἄπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ μόνοις ὁ ἀρχιερεύς, οὐ χωρὶς αἴματος, διὰ προσφέρει ὑπὲρ ἑαυτοῦ καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων.

Αλληλούϊα. Ἡχος πλ. β'

Ἀκούσον, θύγατερ, καὶ ἴδε.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ.

Τοῦ Αποστόλου

Προκείμενον. Ἡχος πλ. δ'

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἔξηλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ.

Στίχ. Οἱ οὐρανοί διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα 9:10-19

Ἐν ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἦν τις μαθητὴς ἐν Δαμασκῷ ὄνόματι Ἀνανίας, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Κύριος ἐν ὄράματι· Ἀνανία. Ὁ δὲ εἶπεν· Ἰδοὺ ἔγώ, Κύριε. Οὐ δὲ Κύριος πρὸς αὐτόν· Ἀναστὰς πορεύθητι ἐπὶ τὴν ρύμην τὴν καλουμένην εὐθεῖαν καὶ ζήτησον ἐν οἰκίᾳ· Ἰούδα Σαῦλον ὄνόματι Ταρσέα· ιδού γὰρ προσεύχεται, καὶ εἶδεν ἐν ὄράματι ἄνδρα ὄνόματι Ἀνανίαν εἰσελθόντα καὶ ἐπιθέντα αὐτῷ χεῖρα, ὅπως ἀναβλέψῃ. Απεκρίθη δὲ Ἀνανίας· Κύριε, ἀκήκοα ἀπὸ πολλῶν περὶ τοῦ ἀνδρὸς τούτου, ὅσα κακὰ ἐποίησε τοῖς ἀγίοις σου ἐν Ἱερουσαλήμ· καὶ ὥδε ἔχει ἔξουσίαν παρὰ τῶν ἀρχιερέων δῆσαν πάντας τοὺς ἐπικαλούμενους τὸ ὄνομά σου. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ Κύριος· Πορεύου, δοτὶ σκεῦος ἐκλογῆς μοὶ ἔστος οὗτος τοῦ βαστάσαν τὸ ὄνομά μου ἐνώπιον ἐθνῶν καὶ βασιλέων υἱῶν τε Ἰσραὴλ· ἔγώ γὰρ ὑποδείξω αὐτῷ ὅσα δεῖ αὐτὸν ὑπὲρ τοῦ ὄνοματός μου παθεῖν. Ἀπῆλθε δὲ Ἀνανίας καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ ἐπιθεὶς ἐπ’ αὐτὸς χεῖρας εἶπε· Σαοὺλ ἀδελφέ, ὁ Κύριος ἀπέσταλκε με, Ἰησοῦς ὁ ὀφθεῖς σοι ἐν τῇ ὁδῷ ἦρχουν, ὅπως ἀναβλέψῃς καὶ πλησθῆς Πινεύματος Ἀγίου. Καὶ εὐθέως ἀπέπεσον ἀπὸ τῶν ὄφθαλμῶν αὐτοῦ ὡσεὶ λεπίδες, ἀνέβλεψε τε, καὶ ἀναστὰς ἐβαπτίσθη, καὶ λαβὼν τροφὴν ἐνίσχυσεν.

Ἀλληλούϊα. Ἡχος α'

Ἐξομολογήσουται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε.

Στίχ. Ο Θεὸς ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ ἀγίων.

2. Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Κυπριανοῦ, καὶ Ἰουστίνης τῆς Παρθένου.

Προκείμενον. Ἡχος βαρύς

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὀσίων αὐτοῦ.

Στίχ. Τί ἀνταπόδωσα τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὃν ἀνταπέδωκέ ἡμῖν;

Πρός Τιμοθέου Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 1:12-17

Τέκνιον Τιμόθεε, χάριν ἔχω τῷ ἐνδυναμώσαντί με Χριστῷ Ἰησοῦν τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, δοτὶ πιστόν με ἡγήσατο, θέμενος εἰς διακούιαν τὸν πρότερον ὄντα βλάσφημον καὶ διώκτην καὶ υβριστήν· ἀλλ' ἡλείθην, δοτὶ ἀγνοῶν ἐποίησα ἐν ἀπιστίᾳ, ὑπερεπλεόνασε δὲ ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν μετά πίστεως καὶ ἀγάπης τῆς Ἰησοῦν. Πιστός ὁ λόγος καὶ πάσας ἀποδοχῆς ἀξίος, δοτὶ Χριστὸς Ἰησοῦν ἥλθεν εἰς τὸν κόσμον ἀμαρτωλοὺς σῶσαι, ὃν πρῶτός εἴμι ἔγώ· ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἥλεήθην, ὅντα ἐμὸν πρώτῳ ἐνδείξηται Ἰησοῦς Χριστὸς τὴν πᾶσαν μακροθυμίαν, πρὸς ὑποτύπωσιν τῶν μελλόντων πιστεύειν ἐπ' αὐτῷ εἰς ζωὴν αἰώνιον. Τῷ δὲ βασιλεῖ τῶν αἰώνων, ἀφθάρτῳ, ἀοράτῳ, μόνῳ σοφῷ Θεῷ, τιμὴ καὶ δόξα εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων ἀμῆν.

Ἀλληλούϊα. Ἡχος α'

Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσουνται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὄστιοι σου ἀγαλλιάσουνται.

Στίχ. Ότι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών.

3. Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου.

Προκείμενον. Ἡχος βαρύς

Καυχήσουνται ὄστιοι ἐν δόξῃ

Στίχ. Ἀσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινούν.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα 17:16-34

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐν ταῖς Ἀθήναις ἐκδεχομένου αὐτοὺς τοῦ Παύλου, παρωξύνετο τὸ πινεῦμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ θεωροῦντι κατεύδωλον οὓς ταν τὴν πόλιν. Διελέγετο μὲν οὖν ἐν τῇ συναγωγῇ τοῖς Ἰουδαίοις καὶ τοῖς σεβομένοις καὶ ἐν τῇ ἀγορᾷ κατὰ πᾶσαν ἡμέραν πρὸς τοὺς παρατυγχάνοντας. Τινὲς δὲ τῶν Ἐπικουρείων καὶ τῶν Στοϊκῶν φιλοσόφων συνέβαλλον αὐτῷ, καὶ τινες ἔλεγον· Τί ἀν θέλοις ὁ σπερμολόγος οὗτος λέγειν; Οἱ δέ· Ξένων δαιμονίων δοκεῖ καταγγελεὺς εἶναι· ὅτι τὸν Ἰησοῦν καὶ τὴν ἀνάστασιν εὐηγγελίζετο αὐτοῖς. Ἐπιλαβόμενοί τε αὐτοῦ ἐπὶ τὸν Ἀρειούν πάγον ἦγαγον λέγοντες· Δυναμέθα γνῶναι τίς ἡ καινὴ αὕτη ἡ ὑπὸ σοῦ λαλουμένη διδαχῇ; Ξενίζοντα γάρ τινα εἰσφέρεις εἰς τὰς ἀκοὰς ἡμῶν· βουλόμεθα οὖν γνῶναι τί δὲ θέλοι ταῦτα εἶναι. Ἀθηναῖοι δὲ πάντες καὶ οἱ ἐπιδημοῦντες ξένοι εἰς οὐδὲν ἔτερον εὐκαίρουν ἥλεγειν τι καὶ ἀκούειν καινούτερον. Σταθεὶς δὲ ὁ Παῦλος ἐν μέσῳ τοῦ Ἀρειού πάγου ἔφη· Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, κατὰ πάντα ὡς δεισιδαιμονεστέρους ὑμᾶς θεωρῶ. Διερχόμενος γάρ καὶ ἀναθεωρῶν τὰ σεβάσματα ὑμῶν εὑρὼν καὶ βωμὸν ἐν ᾧ ἐπεγέργαρπτο, ἀγνώστῳ Θεῷ. Ὁν οὖν ἀγνοοῦντες εισέβειτε, τοῦτον ἔγώ καταγγέλλω ὑμῖν. Οἱ Θεὸς ὁ ποιήσας τὸν κόσμον καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῷ, οὗτος οὐρανοῦ καὶ γῆς Κύριος ὑπάρχων οὐκ ἐν χειροποιήτοις ναοῖς κατοικεῖ, οὐδὲ ὑπὸ χειρῶν ἀνθρώπων θεραπεύεται προσδεόμενός τινος, αὐτὸς διδοὺς πᾶσι ζωὴν καὶ πνοὴν κατὰ πάντα· ἐποίησε τε ἐξ ἐνδός αἵματος πᾶν ἔθυνος ἀνθρώπων κατοικεῖν ἐπὶ πᾶν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, ὁρίσας προστεταγμένους καιροὺς καὶ τὰς ὥροθεσίας τῆς κατοικίας αὐτῶν, ζητεῖν τὸν Κύριον, εἰ ἄρα γε ψηλαφήσειαν αὐτὸν καὶ εὑροιεν, καί γε οὐ μακρὰν ἀπὸ ἐνδός ἐκάστου ἡμῶν ὑπάρχοντα. Ἐν αὐτῷ γάρ ζῶμεν καὶ κινούμεθα καὶ ἐσμέν, ὡς καὶ τινες τῶν καθ' ὑμᾶς ποιητῶν εἰρήκασι· Τοῦ γάρ καὶ γένος ἐσμέν. Γένος οὖν ὑπάρχοντες τοῦ Θεοῦ οὐκ ὄφειλομενοι νομίζειν χρυσῶν ἢ ἀργύρων ἢ λίθων, χαράγματι τέχνης καὶ ἐνθυμῆσεως ἀνθρώπου, τὸ θεῖον εἶναι δημοιον. Τοὺς μὲν οὖν χρόνους τῆς ἀγνοίας ὑπεριδῶν ὁ Θεὸς τὰ ιῦν παραγγέλλει τοῖς ἀνθρώποις πᾶσι πανταχοῦ μετανοεῖν, διότι ἔστησεν ἡμέραν ἦν ἡ μέλλειν κρίνειν τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ, ἐν ἀνδρὶ ὡρίσε, πίστιν παρασχών πᾶσιν ἀναστήσας αὐτὸν ἐκ νεκρῶν. Ακούσαντες δὲ ἀνάστασιν νεκρῶν οἱ μὲν ἔχασενας, οἱ δὲ εἶπον· Ακουσόμεθα σου πάλιν περὶ τούτου. Καὶ οὕτως ὁ Παῦλος ἔξηλθεν ἐκ μέσου αὐτῶν. Τινὲς δὲ ἀνδρες κολληθέντες αὐτῷ ἐπίστευσαν, ἐν οἷς καὶ Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης καὶ γυνὴ ὄνόματι Δάμαρις καὶ ἔτεροι σὺν αὐτοῖς.

Ἀλληλούϊα. Ἡχος α'

Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσουνται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὄστιοι σου ἀγαλλιάσουνται.

Στίχ. Ότι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών.

6. Μνήμη τοῦ Ἀγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου Θωμᾶ.

Προκείμενον. Ἡχος πλ. δ'

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἔξηλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Πρός Κορινθίους Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 4:9-16

Αδελφοί, ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους ἐσχάτους ἀπέδειξεν, ὡς ἐπιθανατίους, διτι θέατρον ἐγενήθημεν τῷ κόσμῳ, καὶ

ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις. Ἡμεῖς μωροί διὰ Χριστού, ὑμεῖς δὲ φρόνιμοι ἐν Χριστῷ· ἡμεῖς ἀσθενεῖς, ὑμεῖς δὲ ἰσχυροί· ὑμεῖς ἔνδοξοι, ἡμεῖς δὲ ἄτιμοι. Ἀχρι τῆς ἅρτι ὥρας καὶ πεινῶμεν καὶ διψῶμεν καὶ γυμνητεύομεν καὶ κολαφιζόμεθα καὶ ἀστατοῦμεν καὶ κοπιῶμεν ἐργαζόμενοι ταῖς ιδίαις χερσὶ· λοιδορούμενοι εὐλογοῦμεν, διωκόμενοι ἀνεχόμεθα, βλασφημούμενοι παρακαλοῦμεν· ὡς περικαθάρματα τοῦ κόσμου ἐγενήθημεν, πάντων περίψημα ἔως ἅρτι. Οὐκ ἐντρέπων ὑμᾶς γράφω ταῦτα, ἀλλ' ὡς τέκνα μου ἀγαπητὰ νοούθετω. Ἐάν γὰρ μυρίους παιδαγωγὸὺς ἔχητε ἐν Χριστῷ, ἀλλ' οὐ πολλοὺς πατέρας· ἐν γὰρ Χριστῷ· Ἰησοῦ διὰ τοῦ εὐαγγελίου ἐγὼ ὑμᾶς ἐγένυνησα. Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς, μιμηταὶ μου γίνεσθε.

Ἄλληλούϊα. Ἡχος α'

Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε.

Στίχ. Ό Θεὸς ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ ἀγίων.

7. Μνήμη τῶν Ἅγιων Μαρτύρων Σεργίου καὶ Βάκχου.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 11:33-40, 12:1-2

Αδελφοί, οἱ ἄγιοι πάντες διὰ πίστεως κατηγωνίσαντο βασιλείας, εἰργάσαντο δικαιοσύνην, ἐπέτυχον ἐπαγγελιῶν, ἔφραξαν στόματα λεόντων, ἐσβεσαν δύναμιν πυρός, ἔψυγον στόματα μαχαίρας, ἐνεδυναμώθησαν ἀπὸ ἀσθενείας, ἐγενήθησαν ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ, παρεμβολὰς ἔκλιναν ἀλλοτρίων· ἔλαφον γυναῖκες ἔξ ἀναστάσεως τοὺς νεκροὺς αὐτῶν· ἄλλοι δὲ ἐτυμπανίσθησαν, οὐ προσδεξάμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν, ἵνα Κρείτονος ἀναστάσεως τύχωσιν· ἔτεροι δὲ ἐμπαιγμῷν καὶ μαστίγῳ πεῖραν ἔλαβον, ἔτι δὲ δεομένους καὶ φυλακῆς· ἐλιθάσθησαν, ἐπρίσθησαν, ἐπειράσθησαν, ἐν φύσιν μαχαίρας ἀπέθανον, περιττήθον ἐν μηλαταῖς, ἐν αἵγειοῖς δέρμασιν, ὑστερούμενοι, θιλύρωμενοι, κακουγχύμενοι, οὓς οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κόσμος, ἐν ἐρημίαις πλανώμενοι καὶ ὅρεοι καὶ σπηλαίοις καὶ ταῖς ὄπαῖς τῆς γῆς. Καὶ οὗτοι πάντες μαρτυρθεῦτες διὰ τῆς πίστεως οὐκ ἐκομίσαντο τὴν ἐπαγγελίαν, τοῦ Θεοῦ περὶ ἡμῶν κρείττον τι προβλεψαμένου, ἵνα μὴ χωρὶς ἡμῶν τελειωθῶσι. Τοιγαροῦν καὶ ἡμεῖς, τοσοῦτον ἔχοντες περικείμενον ἡμῖν νέφος μαρτύρων, ὅγκον ἀποθέμενοι πάντα καὶ τὴν εὐπερίστατον ἀμαρτίαν, δι' ὑπομονῆς τρέχωμεν τὸν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα, ἀφορῶντες εἰς τὸν τῆς πίστεως ἀρχηγὸν καὶ τελειωτὴν Ἰησοῦν.

8. Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Πελαγίας.

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 5:8-19

Αδελφοί, ώς τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε. — οὐ γάρ καρπὸς τοῦ Πνεύματος ἐν πάσῃ ἀγαθωσύνῃ καὶ δικαιοσύνῃ καὶ ἀληθείᾳ: — δοκιμάζοντες τί ἔστιν εὐάρεστον τῷ Κυρίῳ. Καὶ μὴ συγκοινωνεῖτε τοῖς ἔργοις τοῖς ἀκάρποις τοῦ σκότους, μᾶλλον δὲ καὶ ἐλέγχετε: τὰ γὰρ κρυφῇ γινόμενα ὑπ' αὐτῶν αἰσχρόν ἔστι καὶ λέγειν. τὰ δὲ πάντα ἐλέγχομενα ὑπὸ τοῦ φωτὸς φανεροῦται. πᾶν γὰρ τὸ φανερούμενον φῶς ἔστι. Διὸ λέγει. Ἐγειρε ὁ καθεύδων καὶ ἀνάστα ἐξ τῶν νεκρῶν, καὶ ἐπιφαύσει σοι ὁ Χριστός. Βλέπετε οὖν πᾶς ἀκριβῶς περιπατεῖτε, μὴ ὡς ἄσφοι, ἀλλ᾽ ὡς σοφοί, ἔξαγοραζόμενοι τὸν καιρόν, ὅτι αἱ ἡμέραι πονηραί εἰσιν. Διὰ τοῦτο μὴ γίνεσθε ἄφρονες, ἀλλὰ συνιέντες τί τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου. Καὶ μὴ μεθύσκεσθε οἴνῳ, ἐν ᾧ ἔστιν ἀσωτία, ἀλλὰ πληροῦσθε ἐν Πνεύματι, λαλοῦντες ἐαυτοῖς ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις καὶ ὡδαῖς πινευματικαῖς, ἄδοντες καὶ ψάλλοντες ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ Κυρίῳ.

9. Μνήμη του Άγιου Αποστόλου Ιακώβου τοῦ Άλφαιον.

Πρὸς Κορινθίους Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 4:9-16

Αδελφοί, ο Θεός ήμας τούς ἀπόστολους ἐσχάτους ἀπέδειξεν, ώς ἐπιθανατίους, ὅτι θέατρον ἔγενηθημεν τῷ κόσμῳ, καὶ ἄγγελοις καὶ ἀνθρώποις. Ἡμεῖς μωροί διὰ Χριστόν, ὑμεῖς δὲ φρόνιμοι ἐν Χριστῷ· ἡμεῖς ἀσθενεῖς, ὑμεῖς δὲ ἰσχυροί· ὑμεῖς ἔνδοξοι, ἡμεῖς δὲ ἄτιμοι. Ἀχρι τῆς ἀρτί ὥρας καὶ πεινῶμεν καὶ διψῶμεν καὶ γυμνητεύομεν καὶ κολαφιζόμεθα καὶ ἀστατοῦμεν καὶ κοπῶμεν ἐργαζόμενοι ταῖς ίδιαις χερσί· λοιδορούμενοι εὐλογοῦμεν, διωκόμενοι ἀνεχόμεθα, βλασφημούμενοι παρακαλοῦμεν· ώς περικαθάρματα τοῦ κόσμου ἔγενηθημεν, πάντων περίψημα ἔως ἀρτί. Οὐκ ἐντρέπων ὑμᾶς γράφω ταῦτα, ἀλλ' ὡς τέκνα μου ἀγαπητὰ νοιοθετῶ. Ἐὰν γὰρ μυρίους παιδαγωγοὺς ἔχητε ἐν Χριστῷ, ἀλλ' οὐ πολλοὺς πατέρας· ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τοῦ εὐαγγελίου ἐγὼ ὑμᾶς ἔγεννησα. Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς, μιμηταὶ μου γίνεσθε.

10. Μνήμη τῶν Ἅγίων Μαρτύρων Εὐλαμπίου καὶ Εὐλαμπίας.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 8:28-39

Ἄδελφοί, οἵδαμεν ὅτι τοῖς ἀγάπωσι τὸν Θεόν πάντα συνεργεῖ εἰς ἀγαθόν, τοῖς κατὰ πρόθεσιν κλητοῖς ὄντιν· ὅτι οὓς προέγνω, καὶ προώρισε συμμόρφους τῆς εἰκόνος τοῦ νιού αὐτοῦ, εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν πρωτότοκον ἐν πολλοῖς ἀδελφοῖς· οὓς δὲ προώρισε, τούτους καὶ ἑκάλεσε, καὶ οὓς ἑκάλεσε, τούτους καὶ ἑδικαίωσεν, οὓς δὲ ἑδικαίωσε, τούτους καὶ ἑδόξασε. Τί οὖν ἐροῦμεν πρὸς ταῦτα; Εἰ ὁ Θεός ὑπέρ ήμῶν, τίς καθ' ήμῶν; Ὅς γε τοῦ ιδίου νιού οὐκ ἐφείσατο, ἀλλ᾽ ὑπέρ ήμῶν πάντων παρέδωκεν αὐτόν, πῶς οὐχὶ καὶ σὺν αὐτῷ τὰ πάντα ήμῖν χαρίσεται; Τίς ἐγκαλέσει κατὰ ἐκλεκτῶν Θεοῦ; Θεός ὁ δικαιῶν· τίς ὁ κατακρίνων; Χριστὸς ὁ ἀποθανών, μᾶλλον δὲ καὶ ἐγερθείς, ὃς καὶ ἔστιν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ, ὃς καὶ ἐντυγχάνει ὑπέρ ήμῶν. Τίς ήμᾶς χωρίσει ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ; Θλῖψις ἡ στενοχωρία ἡ διωγμὸς ἡ λιμὸς ἡ γυμνότης ἡ κίνδυνος ἡ μάχαιρα; Καθὼς γέγραπται ὅτι «ἔνεκά σου θανατούμεθα ὅλην τὴν ήμέραν· ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς». Ἀλλ᾽ ἐν τούτοις πᾶσιν ὑπερνικῶμεν διὰ τοῦ ἀγαπήσαντος ήμᾶς. Πέπεισμαι γὰρ ὅτι οὔτε θάνατος οὔτε ζωὴ οὔτε ἄγγελοι οὔτε ἀρχαὶ οὔτε δυνάμεις οὔτε ἐνεστῶτα οὔτε μέλλοντα οὔτε ὑψωμα οὔτε βάθος οὔτε τις κτίσις ἐτέρα δυνήσεται ήμᾶς χωρίσαι ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ήμῶν.

11. Μνήμη τοῦ Ἅγίου Ἀποστόλου Φιλίппου, ἐνὸς τῶν ἑπτὰ Διακόνων,

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα 8:26-39

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἄγγελος Κυρίου ἐλάλησε πρὸς Φίλιππον λέγων· Ἀνάστηθι καὶ πορεύου κατὰ μεσημβρίαν ἐπὶ τὴν ὁδὸν τὴν καταβαίνουσαν ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ εἰς Γάζαν· αὕτη ἐστὶν ἔρημος. Καὶ ἀναστὰς ἐπορεύθη. Καὶ ἴδοὺ ἀνὴρ Αἴθιοψ εὐνοῦχος δυνάστης Κανδάκης τῆς βασιλίσσης Αἴθιόπων, δος ἦν ἐπὶ πάστης τῆς γάζης αὐτῆς, δος ἐλληνθεὶ προσκυνήσων εἰς Ἱερουσαλήμ, ἦν τε ὑποστρέφων καὶ καθήμενος ἐπὶ τοῦ ἄρματος αὐτοῦ, καὶ ἀεργίνωσκε τὸν προφήτην Ἡσαΐαν. Εἶπε δὲ τὸ Πνεύμα τῷ Φιλίππῳ· Πρόσελθε καὶ κολλήθητι τῷ ἄρματι τούτῳ. Προσδραμίων δὲ ὁ Φίλιππος ἤκουσεν αὐτοῦ ἀναγινώσκοντος τὸν προφήτην Ἡσαΐαν, καὶ εἶπεν· Ἄρα γε γινώσκεις ἂν αναγινώσκεις; Οὐ δὲ εἶπε· Πῶς γὰρ ἀν δυναίμην, ἐὰν μή τις ὀδηγήσῃ με; Παρεκάλεσε τὸν Φίλιππον ἀναβάντα καθίσα σὸν αὐτῷ. Ἡ δὲ περιοχὴ τῆς γραφῆς ἦν ἀνεγίνωσκεν ἦν αὕτη· «Ως πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἔχθη· καὶ ὡς ἀμνὸς ἐναντίον τοῦ κείροντος

αύτὸν ἄφωνος, οὕτως οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ. Ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτοῦ ἡ κρίσις αὐτοῦ ἥρθη· τὴν δὲ γενεὰν αὐτοῦ τίς διηγήσεται; Ὁτι αἱρεται ἀπὸ τῆς γῆς ἡ ζωὴ αὐτοῦ». Αποκριθεὶς δὲ ὁ εὐνοῦχος τῷ Φιλίππῳ εἶπε· Δέομαί σου, περὶ τίνος ὁ προφήτης λέγει τοῦτο; Περὶ ἐαυτοῦ ἡ περὶ ἑτέρου τινός; Ανοίξας δὲ ὁ Φιλίππος τὸ στόμα αὐτοῦ καὶ ἀράμενος ἀπὸ τῆς γραφῆς ταύτης εὐηγγελίσατο αὐτῷ τὸν Ἰησοῦν. Ός δὲ ἐπορεύοντο κατὰ τὴν ὁδὸν, ἥλθον ἐπὶ τὸ ὕδωρ, καὶ φωσιν ὁ εὐνοῦχος· Ἰδοὺ ὕδωρ· τί κωλύει με βαπτισθῆναι; Εἶπε δὲ ὁ Φιλίππος· Εἰ πιστεύεις ἐξ ὅλης τῆς καρδίας, ἔξεστιν. Αποκριθεὶς δὲ εἶπε· Πιστεύω τὸν νιὸν τοῦ Θεοῦ εἴναι τὸν Ἰησοῦν Χριστόν. Καὶ ἐκέλευσε στῆναι τὸ ἄρμα, καὶ κατέβησαν ἀμφότεροι εἰς τὸ ὕδωρ, ὃ τε Φιλίππος καὶ ὁ εὐνοῦχος, καὶ ἐβάπτισεν αὐτόν. Ὅτε δὲ ἀνέβησαν ἐπὶ τοῦ ὕδατος, Πινεύμα Κυρίου ἤρπασε τὸν Φιλίππον, καὶ οὐκ εῖδεν αὐτὸν οὐκέτι ὁ εὐνοῦχος· ἐπορεύετο γὰρ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ χαίρων.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ ΕΙΔΗΣΙΣ.

Κατὰ τὴν ἑνδεκάτην τοῦ παρόντος Μηνός, εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, ἡ τῇ πρώτῃ μετ' αὐτήν ἐρχομένῃ, ψάλλεται ἡ Ακολουθία τῶν τῆς Οἰκουμενικῆς Εβδόμης Συνόδου Τριακοσίων πεντήκοντα ἀγίων Πατέρων, ἐν ἡ ἀναγινώσκεται ὁ παρών Απόστολος.

Προκείμενον. Ἡχος δ'

Εὐλογητός εἶ, Κύριε, ὁ Θεός ἡμῶν.

Στίχ. Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσαν, οἵς ἐποίησας ἡμῖν.

Πρὸς Τίτον Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 3:8-15

Τέκνον Τίτε, πιστὸς ὁ λόγος· καὶ περὶ τούτων βούλομαί σε διαβεβαιοῦσθαι, ἵνα φροντίζωσι καλῶν ἔργων προϊστασθαι οἱ πεπιστευκότες τῷ Θεῷ. Ταῦτά ἔστι τὰ καλὰ καὶ ὀφέλιμα τοῖς ἀνθρώποις· μωράς δὲ ζητήσεις καὶ γενεαλογίας καὶ ἔρεις καὶ μάχας ιομικὰς περιίστασο· εἰσὶ γὰρ ἀνωφελεῖς καὶ μάταιοι. Αἱρετικὸν ἀνθρωπον μετὰ μίαν καὶ δευτέραν ιουθεσίαν παραίτου, εἰδὼς ὅτι ἔξεστραπται ὁ τοιοῦτος καὶ ἀμαρτάνει ὧν αὐτοκατάκριτος. "Οταν πέψω Ἀρτεμᾶν πρός σε ἡ Τυχικόν, σπουδασον ἐλθεῖν πρός με εἰς Νικόπολιν· ἔκει γὰρ κέκρικα παραχειμάσαν. Ζηνᾶν τὸν ιομικὸν καὶ Ἀπολλὼν σπουδαίως πρόπεμψον, ἵνα μηδὲν αὐτοῖς λείπῃ. Μανθανέτωσαν δὲ καὶ οἱ ἡμέτεροι καλῶν ἔργων προϊστασθαι εἰς τὰς ἀναγκαίας χρείας, ἵνα μὴ ὡστὶν ἄκαρποι. 'Ασπάζονται σε οἱ μετ' ἐμοῦ πάντες. Ἀσπασαι τοὺς φιλοῦντας ἡμᾶς ἐν πίστει. 'Η χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν· ἀμήν.

Αλληλούϊα. Ἡχος δ'

Ο Θεός, ἐν τοῖς ὡσὶν ἡμῶν ἡκούσαμεν.

Στίχ. Εκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν.

12. Μινήμη τῶν ἀγίων Μαρτύρων Πρόβου, Ταράχου, καὶ Ανδρονίκου.

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 6:10-17

Ἄδελφοί, ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ καὶ ἐν τῷ κράτει τῆς ἰσχύος αὐτοῦ. Ἐνδύσασθε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸ δύνασθαι ὑμᾶς στῆναι πρὸς τὰς μεθοδείας τοῦ διαβόλου· ὅτι οὐκ ἔστιν ἡ πάλη πρὸς αἷμα καὶ σάρκα, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀράχας, πρὸς τὰς ἔξουσίας, πρὸς τὸν κοσμοκράτορας τοῦ σκότους τοῦ αἰώνος τούτου, πρὸς τὰ πινευματικὰ τῆς πονηρίας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις. Διὰ τοῦτο ἀναλάβετε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ, ἵνα δυνηθῆτε ἀντιστῆναι ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πονηρᾷ καὶ ἀπαντα κατεργασάμενοι στῆναι. Στήτητε οὖν περιζωσάμενοι τὴν ὄσφυν ὑμῶν ἐν ἀληθείᾳ, καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν θώρακα τῆς δικαιοσύνης, καὶ ὑποδησάμενοι τοὺς πόδας ἐν ἐτοιμασίᾳ τοῦ εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης, ἐπὶ πᾶσιν ἀναλαβόντες τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως, ἐν ὧ δυνησθε πάντα τὰ βέλη τοῦ πονηροῦ τὰ πεπυρωμένα σβέσαι· καὶ τὴν περικεφαλαίαν τοῦ σωτηρίου δέξασθε, καὶ τὴν μάχαιραν τοῦ Πινεύματος, ὃ ἔστι βῆμα Θεοῦ.

13. Μινήμη τῶν ἀγίων Μαρτύρων Κάρπου, Παπύλου, Αγαθοδώρου, καὶ Αγαθονίκης.

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 6:10-17

Ἄδελφοί, ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ καὶ ἐν τῷ κράτει τῆς ἰσχύος αὐτοῦ. Ἐνδύσασθε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸ δύνασθαι ὑμᾶς στῆναι πρὸς τὰς μεθοδείας τοῦ διαβόλου· ὅτι οὐκ ἔστιν ἡ πάλη πρὸς αἷμα καὶ σάρκα, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀράχας, πρὸς τὰς ἔξουσίας, πρὸς τὸν κοσμοκράτορας τοῦ σκότους τοῦ αἰώνος τούτου, πρὸς τὰ πινευματικὰ τῆς πονηρίας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις. Διὰ τοῦτο ἀναλάβετε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ, ἵνα δυνηθῆτε ἀντιστῆναι ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πονηρᾳ καὶ ἀπαντα κατεργασάμενοι στῆναι. Στήτητε οὖν περιζωσάμενοι τὴν ὄσφυν ὑμῶν ἐν ἀληθείᾳ, καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν θώρακα τῆς δικαιοσύνης, καὶ ὑποδησάμενοι τοὺς πόδας ἐν ἐτοιμασίᾳ τοῦ εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης, ἐπὶ πᾶσιν ἀναλαβόντες τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως, ἐν ὧ δυνησθε πάντα τὰ βέλη τοῦ πονηροῦ τὰ πεπυρωμένα σβέσαι· καὶ τὴν περικεφαλαίαν τοῦ σωτηρίου δέξασθε, καὶ τὴν μάχαιραν τοῦ Πινεύματος, ὃ ἔστι βῆμα Θεοῦ.

14. Μινήμη τῶν ἀγίων Μαρτύρων Ναζαρίου, Γερβασίου, Προτασίου, καὶ Κελσίου.

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 6:10-17

Ἄδελφοί, ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ καὶ ἐν τῷ κράτει τῆς ἰσχύος αὐτοῦ. Ἐνδύσασθε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸ δύνασθαι ὑμᾶς στῆναι πρὸς τὰς μεθοδείας τοῦ διαβόλου· ὅτι οὐκ ἔστιν ἡ πάλη πρὸς αἷμα καὶ σάρκα, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀράχας, πρὸς τὰς ἔξουσίας, πρὸς τὸν κοσμοκράτορας τοῦ σκότους τοῦ αἰώνος τούτου, πρὸς τὰ πινευματικὰ τῆς πονηρίας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις. Διὰ τοῦτο ἀναλάβετε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ, ἵνα δυνηθῆτε ἀντιστῆναι ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πονηρᾳ καὶ ἀπαντα κατεργασάμενοι στῆναι. Στήτητε οὖν περιζωσάμενοι τὴν ὄσφυν ὑμῶν ἐν ἀληθείᾳ, καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν θώρακα τῆς δικαιοσύνης, καὶ ὑποδησάμενοι τοὺς πόδας ἐν ἐτοιμασίᾳ τοῦ εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης, ἐπὶ πᾶσιν ἀναλαβόντες τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως, ἐν ὧ δυνησθε πάντα τὰ βέλη τοῦ πονηροῦ τὰ πεπυρωμένα σβέσαι· καὶ τὴν περικεφαλαίαν τοῦ σωτηρίου δέξασθε, καὶ τὴν μάχαιραν τοῦ Πινεύματος, ὃ ἔστι βῆμα Θεοῦ.

15. Μινήμη τοῦ ἀγίου Ιερομάρτυρος Λουκιανοῦ, πρεσβυτέρου Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης.

Προκείμενον. Ἡχος δ'

Θαυμαστὸς ὁ Θεός ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Πρὸς Τιμόθεον Β' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 1:8-18

Τέκνον Τιμόθεε, μὴ ἐπαισχυνθῆς τὸ μαρτύριον τοῦ Κυρίου ἡμῶν μηδὲ ἐμὲ τὸν δέσμιον αὐτοῦ, ἀλλὰ συγκακοπάθησον

τῷ εὐαγγελίῳ κατὰ δύναμιν Θεοῦ, τοῦ σώσαντος ἡμᾶς καὶ καλέσαντος κλήσει ἀγίᾳ, οὐ κατὰ τὰ ἔργα ἡμῶν, ἀλλὰ κατ' ιδίαν πρόθεσιν καὶ χάριν, τὴν δοθεῖσαν ἡμῖν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ πρὸ χρόνων αἰώνιων, φανερωθεῖσαν δὲ νῦν διὰ τῆς ἐπιφανείας τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καταργήσαντος μὲν τὸν θάνατον, φωτίσαντος δὲ ζωὴν καὶ ἀφθαρτίαν διὰ τοῦ εὐαγγελίου, εἰς δὲ ἑτέθην ἐγὼ κήρυξ καὶ ἀπόστολος καὶ διδάσκαλος ἐθνῶν. Δι’ ἣν αἰτίαν καὶ ταῦτα πάσχω, ἀλλ’ οὐκ ἐπαισχύνομαι· οἶδα γὰρ ὃ πεπίστευκα, καὶ πέπεισμαι ὅτι δυνατός ἐστι τὴν παραθήκην μου φυλάξαι εἰς ἑκείνην τὴν ἡμέραν. Υποτύπωσιν ἔχει ὑγιαινόντων λόγων ὡν παρ’ ἐμοῦ ἱκουσας, ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· τὴν καλὴν παραθήκην φύλαξον διὰ Πινεύματος· Ἀγίου τοῦ ἐνοικοῦντος ἐν ἡμῖν. Οἶδας τοῦτο, ὅτι ἀπεστράφησάν με πάντες οἱ ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὡν ἐστι Φύγελλος καὶ Ἐρμογένης. Δῶν ἐλεος ὁ Κύριος τῷ Ὄνηστιφόρου οἴκῳ, ὅτι πολλάκις με ἀνέψυξε καὶ τὴν ἀλυσίν μου οὐκ ἐπαισχύνθη, ἀλλὰ γενόμενος ἐν Ῥώμῃ σπουδαιότερον ἐζήτησε με καὶ εὗρε· δῶν αὐτῷ ὁ Κύριος εὐρεῖν ἐλεος παρὰ Κυρίου ἐν ἑκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ· καὶ ὅσα ἐν Ἐφέσῳ διηκόνησε, βέλτιον σὺ γινώσκεις.

Ἀλληλούϊα. Ἡχος α'

Οἱ ιερεῖς σου ἐνδύσσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὄστιοι σου ἀγαλλιάσονται.

Στίχ. Ὄτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών.

16. Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Λογγίνου τοῦ Ἐκατοντάρχου, τοῦ ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ.

Πρὸς Τιμόθεον Β΄ Ἐπιστολῆς Παύλου 2:1-10

Τέκινον Τιμόθεε, ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦν, καὶ ἀ ἱκουσας παρ’ ἐμοῦ διὰ πολλῶν μαρτύρων, ταῦτα παράθου πιστοῖς ἀνθρώποις, οἵτινες ἰκανοὶ ἔσονται καὶ ἐτέρους διδάξαι. Σὺ οὖν κακοπάθησον ὡς καλὸς στρατιώτης Ἰησοῦ Χριστοῦ. Οὐδεὶς στρατευόμενος ἐμπλέκεται ταῖς τοῦ βίου πραγματείαις, ἵνα τῷ στρατολογήσαντι ἀρέσῃ. Ἐὰν δὲ καὶ ἀθλῆ τις, οὐ στεφανοῦται, ἐὰν μὴ νομίμως ἀθλήσῃ. Τὸν κοπῶντα γεωργὸν δεῖ πρῶτον τῶν καρπῶν μεταλαμβάνειν. Νόει δὲ λέγω· δῶν γάρ σοι οἱ Κύριος σύνεσιν ἐν πᾶσι. Μνημόνευε Ἰησοῦν Χριστὸν ἐγηγερμένου ἐκ νεκρῶν, ἐκ σπέρματος Δαυΐδ, κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου, ἐν ὃ κακοπαθῶ μέχρι δεσμῶν ὡς κακούργος· ἀλλ’ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ οὐ δέδεται. Διὰ τοῦτο πάντα ὑπομένω διὰ τοὺς ἐκλεκτούς, ἵνα καὶ αὐτοὶ σωτηρίας τύχωσι τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ μετὰ δόξης αἰώνιου.

17. Μνήμη τοῦ Ἀγίου Προφήτου Ωστὲ καὶ τοῦ Ἀγίου Όσιομάρτυρος Ανδρέου τοῦ ἐν τῇ Κρίσει.

Πρὸς Ἐβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀινάγνωσμα 11:33-40, 12:1-2

Ἄδελφοί, οἱ ἄγιοι πάντες διὰ πίστεως κατηγωνίσαντο βασιλείας, εἰργάσαντο δικαιοσύνην, ἐπέτυχον ἐπαγγελιῶν, ἔφραξαν στόματα λεόντων, ἔσβεσαν δύναμιν πυρός, ἔφυγον στόματα μαχαίρας, ἐνεδυναμώθησαν ἀπὸ ἀσθενείας, ἐγενήθησαν ἴσχυροί ἐν πολέμῳ, παρεμβολὰς ἔκλιναν ἀλλοτρίων· ἔλαβον γυναῖκες ἐξ ἀναστάσεως τοὺς νεκροὺς αὐτῶν· ἄλλοι δὲ ἐτύμπανίσθησαν, οὐ προσδεξάμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν, ἵνα Κρείττονος ἀναστάσεως τύχωσιν· ἔτεροι δὲ ἐμπαιγμῶν καὶ μαστίγων πεῖραν ἔλαβον, ἔτι δὲ δεσμῶν καὶ φυλακῆς· ἐλιθάσθησαν, ἐπρίσθησαν, ἐπειράσθησαν, ἐφόνω μαχαίρας ἀπέθανον, περιηλθούν ἐν μηλωταῖς, ἐν αἰγείοις δέρμασιν, ὑστερούμενοι, θλιβόμενοι, κακουχούμενοι, ὡν οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κόσμος, ἐν ἐρημίαις πλανώμενοι καὶ ὅρεσι καὶ σπηλαίοις καὶ ταῖς ὄπαῖς τῆς γῆς. Καὶ οὐτοὶ πάντες μαρτυρηθέντες διὰ τῆς πίστεως οὐκ ἐκομίσαντο τὴν ἐπαγγελίαν, τοῦ Θεοῦ περὶ ἡμῶν κρείττον τι προβλεψαμένου, ἵνα μὴ χωρὶς ἡμῶν τελειωθῶσι. Τοιγαροῦν καὶ ἡμεῖς, τοσοῦτον ἔχοντες περικείμενον ἡμῖν νέφος μαρτύρων, ὅγκον ἀποθέμενοι πάντα καὶ τὴν εὐπερίστατον ἀμαρτίαν, δι’ ὑπομονῆς τρέχωμεν τὸν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα, ἀφορῶντες εἰς τὸν τῆς πίστεως ἀρχηγὸν καὶ τελειωτὴν Ἰησοῦν.

18. Μνήμη τοῦ Ἀγίου Αποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ.

Προκείμενον. Ἡχος πλ. δ'

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Πρὸς Κολασσαῖς Ἐπιστολῆς Παύλου 4:5-11, 14-18

Ἄδελφοί, ἐν σοφίᾳ πειραπεῖτε πρὸς τοὺς ἔξω, τὸν καιρὸν ἔξαγοραζόμενοι. Ὁ λόγος ἡμῶν πάντοτε ἐν χάριτι, ἀλλατί ἡρτυμένος, εἰδέναι πῶς δεῖ ὑμᾶς ἐν ἐκάστῳ ἀποκρίνεσθαι. Τὰ κατ’ ἐμὲ πάντα γνωρίσει ὑμῖν Τυχικὸς ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ πιστὸς διάκονος καὶ σύνδουλος ἐν Κυρίῳ, δὲν ἐπεμψα πρὸς ὑμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο, ἵνα γνῷ τὰ περὶ ὑμῶν καὶ παρακαλέσῃ τὰς καρδίας ὑμῶν, σὺν Ὁνησίμῳ τῷ πιστῷ καὶ ἀγαπητῷ ἀδελφῷ, δι’ ἐστιν ἐξ ὑμῶν πάντα ὑμῖν γνωριοῦσι τὰ ὕδε. Ασπάζεται ὑμᾶς Ἀρίσταρχος ὁ συναιχμαλωτός μου, καὶ Μᾶρκος ὁ ἀνεψιὸς Βαρινάβα περὶ οὐ ἐλάβετε ἐντολάς· ἐὰν ἐλθῇ πρὸς ὑμᾶς, δέξασθε αὐτόν, - καὶ Ἰησοῦς ὁ λεγόμενος Ἰοῦστος, οἱ ὄντες ἐκ περιτομῆς, οὐτοὶ μόνοι συνεργοὶ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, οἵτινες ἐγενήθησαν μοι παρηγορία. Ασπάζεται ὑμᾶς Λουκᾶς ὁ ἰατρὸς ὁ ἀγαπητὸς καὶ Δημᾶς. Ασπάσασθε τοὺς ἐν Λαοδικείᾳ ἀδελφοὺς καὶ Νυμφᾶν καὶ τὴν κατ’ οἵκουν αὐτοῦ ἐκκλησίαν· καὶ ὅταν ἀναγνωσθῇ παρ’ ὑμῖν ἡ ἐπιστολή, ποιήσατε ἵνα καὶ ἐν τῇ Λαοδικέων ἐκκλησίᾳ ἀναγνωσθῇ, καὶ τὴν ἐκ Λαοδικείας ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀναγνῶτε. Καὶ εἴπατε Ἀρχίππῳ· βλέπε τὴν διακονίαν ἣν παρέλαβες ἐν Κυρίῳ, ἵνα αὐτὴν πληροῖς. ‘Ο ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλου. Μνημονεύετε μου τῶν δεσμῶν. ‘Η χάρις μεθ’ ὑμῶν ἀμήν.

Ἀλληλούϊα. Ἡχος α'

Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε.

Στίχ. Ο Θεὸς ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ ἀγίων.

19. Μνήμη τοῦ Ἀγίου Προφήτου Ἰωῆλ.

Πράξεων τῶν Αποστόλων τὸ Αινάγνωσμα 2:14-21

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, σταθεὶς ὁ Πέτρος σὺν τοῖς ἔνδεκα ἐπῆρε τὴν φωνὴν αὐτοῦ καὶ ἀπεφέγξατο αὐτοῖς· Ἀνδρες Ἰουδαῖοι καὶ οἱ κατοικοῦντες Ἱερουσαλὴμ ἀπαντες, τοῦτο ὑμῖν γνωστὸν ἔστω καὶ ἐνωτίσασθε τὰ ὅρματά μου. Οὐ γάρ, ὡς ὑμεῖς ὑπόλαμβάνετε, οὐτοὶ μεθύσουσιν· ἔστι γὰρ ὥρα τρίτη τῆς ἡμέρας· ἀλλὰ τοῦτο ἔστι τὸ εἰρημένον διὰ τοῦ προφήτου Ἰωῆλ· «Καὶ ἔσται» ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις, λέγει ὁ Θεός, «ἔκχεω ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου ἐπὶ πάσαν σάρκα, καὶ προφητεύσουσιν οἱ υἱοὶ ὑμῶν καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν, καὶ οἱ νεανίσκοι ὑμῶν ὄράσεις ὄψινται, καὶ οἱ πρεσβύτεροι ὑμῶν ἐνύπνια ἐνυπνιασθήσονται· καὶ γε ἐπὶ τοὺς δούλους μου καὶ ἐπὶ τὰς δούλας μου ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκκενώ ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου», καὶ προφητεύσουσι. «Καὶ δῶσω τέρατα ἐν τῷ οὐρανῷ ἀνω καὶ σημεῖα ἐπὶ τῆς γῆς κάτω, αἷμα καὶ πῦρ καὶ ἀτμίδα καπνοῦ· ὁ ἥλιος μεταστραφήσεται εἰς σκότος καὶ ἡ σελήνη εἰς αἷμα πρὶν ἡ

έλθειν τὴν ἡμέραν Κυρίου τὴν μεγάλην καὶ ἐπιφανῆ. Καὶ ἔσται πᾶς ὃς ἂν ἐπικαλέσηται τὸ ὄνομα Κυρίου σωθήσεται».

20. Μινήμη τοῦ Ἀγίου Μεγαλομάρτυρος Ἀρτεμίου, τῆς Ὁσίας Ματρώνης τῆς Χιοπολίτιδος καὶ τοῦ Ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Γερασίμου τοῦ ἐν Κεφαλληνίᾳ.

Τοῦ Μεγαλομάρτυρος

Πρὸς Τιμόθεον Β' Ἐπιστολῆς Παύλου 2:1-10

Τέκνον Τιμόθεε, ἐνδωμασοῦ ἐν τῇ χάρτῃ τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, καὶ ἀ ἡκουσας παρ' ἐμοῦ διὰ πολλῶν μαρτύρων, ταῦτα παράθου πιστοῖς ἀνθρώποις, οἵτινες ἱκανοὶ ἔσονται καὶ ἐτέρους διδάξαι. Σὺ οὖν κακοπάθησον ὡς καλὸς στρατιώτης Ἰησοῦ Χριστοῦ. Οὐδεὶς στρατευόμενος ἐμπλέκεται ταῖς τοῦ βίου πραγματείαις, ἵνα τῷ στρατολογήσαντι ἀρέσῃ. Ἐὰν δὲ καὶ ἀθλῆ τις, οὐ στεφανοῦται, ἐὰν μὴ νομίμως ἀθλήσῃ. Τὸν κοπιῶντα γεωργὸν δεῖ πρῶτον τῶν καρπῶν μεταλαμβάνειν. Νόει δὲ λέγω· δώρῳ γάρ σοι ὁ Κύριος σύνεσιν ἐν πᾶσι. Μιημόνευε Ἰησοῦν Χριστὸν ἐγηγερμένου ἐκ νεκρῶν, ἐκ σπέρματος Δαυΐδ, κατὰ τὸ εὐαγγέλιον μου, ἐν ᾧ κακοπαθῶ μέχρι δεσμῶν ὡς κακοῦργος· ἀλλ' ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ οὐ δέδεται. Διὰ τούτο πάντα ὑπομένω διὰ τοὺς ἐκλεκτούς, ἵνα καὶ αὐτοὶ σωτηρίας τύχωσι τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ μετὰ δόξης αἰώνιου.

Τοῦ Ὁσίου Γερασίμου.

Προκείμενον. Ἡχος βαρύς

Καυχήσονται ὅστιοι ἐν δόξῃ

Στίχ. Ἀσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀινάγνωσμα 5:22-6:2

Ἄδελφοί, ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματός ἐστιν ἀγάπη, χαρά, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις, πραότης, ἐγκράτεια· κατὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἔστι νόμος. Οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν σὺν τοῖς παθήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις. Εἰ ζῶμεν Πνεύματι, Πνεύματι καὶ στοιχῷμεν. Μή γινωμεθα κενόδοξοι, ἀλλήλους προκαλούμενοι, ἀλλήλοις φθονοῦντες. Άδελφοί, ἐὰν καὶ προληφθῇ ἀνθρωπος ἐν τινὶ παραπτώματι, ὑμεῖς οἱ πνευματικοὶ καταρτίζετε τὸν τοιούτον ἐν πνεύματι πραότητος, σκοπῶν σεαυτόν, μὴ καὶ σὺ πειρασθῆς. Άλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε, καὶ οὕτως ἀναπληρώσατε τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ.

Αλληλούϊα. Ἡχος πλ. β'

Μακάριος ἀνὴρ ὁ φιβούμενος τὸν Κύριον.

Στίχ. Η δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

21. Μινήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰλαρίωνος τοῦ Μεγάλου.

Προκείμενον. Ἡχος βαρύς

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτοῦ.

Στίχ. Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὡν ἀνταπέδωκέ ἡμῖν;

Πρὸς Β' Κορινθίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀινάγνωσμα 9:6-11

Ἄδελφοί, ὁ σπείρων φειδομένως φειδομένως καὶ θερίσει, καὶ ὁ σπείρων ἐπ' εὐλογίαις ἐπ' εὐλογίαις καὶ θερίσει. Ἐκαστος καθὼς προαιρεῖται τῇ καρδίᾳ, μὴ ἐκ λόγης ἢ ἔξ ανάγκης· ἰλαρὸν γάρ δότην ἀγαπᾷ ὁ Θεός. Δυνατὸς δὲ ὁ Θεὸς πᾶσαν χάριν περισσεύσαν εἰς ὑμᾶς, ἵνα ἐν παντὶ πάντοτε πᾶσαν αὐτάρκειαν ἔχοντες περισσεύτε εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν, καθὼς γέγραπται· «Ἐσκόρπισεν, ἔδωκε τοῖς πένησιν· δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα». Ὁ δὲ ἐπιχορηγῶν σπέρμα τῷ σπείροντι καὶ ἄρτον εἰς βρῶσιν χορηγήσαι καὶ πληθύναι τὸν σπόρον ὑμῶν καὶ αὐξήσαι τὰ γεννήματα τῆς δικαιοσύνης ὑμῶν· ἐν παντὶ πλούτιζόμενοι εἰς πᾶσαν ἀπλότητα, ἥτις κατεργάζεται δι' ἡμῶν εὐχαριστίαν τῷ Θεῷ.

Αλληλούϊα. Ἡχος β'

Φῶς ἀνέτειλε τῷ δικαίῳ καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ εὐφροσύνη.

Στίχ. Ἐσκόρπισεν, ἔδωκε τοῖς πένησιν.

22. Μινήμη τοῦ Ἀγίου καὶ Ἰσαποστόλου Ἀβερκίου, Ἐπισκόπου Ἱεραπόλεως τοῦ θαυματουργοῦ, καὶ τῶν Ἅγίων ἐπτὰ Παίδιαν τῶν ἐν Ἐφέσῳ.

Τοῦ Ἱεράρχου

Πρὸς Ἐβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου 7:26-28, 8:1-2

Ἄδελφοί, τοιούτος ἡμῖν ἐπρεπεν ἀρχιερεύς, δοσος, ἄκακος, ἀμίαντος, κεχωρισμένος ἀπὸ τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ ὑψηλότερος τῶν οὐρανῶν γενόμενος, δος οὐκ ἔχει καθ' ἡμέραν ἀνάγκην, ὕσπερ οἱ ἀρχιερεῖς, πρότερον ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἀμαρτιῶν θυσίας ἀναφέρειν, ἐπειτα τῶν τοῦ λαοῦ τοῦτο γάρ ἐποίησεν ἐφάπαξ ἐαυτὸν ἀνενέγκας. Οὐ νόμος γάρ ἀνθρώπους καθίστησιν ἀρχιερεῖς ἔχοντας ἀσθένειαν, ὁ λόγος δὲ τῆς ὄρκωμοσίας τῆς μετὰ τὸν νόμον υἱὸν εἰς τὸν αἰῶνα τετελειωμένον. Κεφάλαιον δὲ ἐπὶ τοῖς λεγομένοις, τοιοῦτον ἔχομεν ἀρχιερέα, δος ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου τῆς μεγαλωσύνης ἐν τοῖς οὐρανοῖς, τῶν Ἅγίων λειτουργὸς καὶ τῆς σκηνῆς τῆς ἀληθινῆς, ἥν ἐπηξεν ὁ Κύριος, καὶ οὐκ ἀνθρωπος.

Τῶν Ἅγίων Παίδων

Πρὸς Ἐβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀινάγνωσμα 11:33-40, 12:1-2

Ἄδελφοί, οἱ ἄγιοι πάντες διὰ πίστεως κατηγωνίσαντο βασιλείας, εἰργάσαντο δικαιοσύνην, ἐπέτυχον ἐπαγγελιῶν, ἔφραξαν στόματα λεόντων, ἐσβεσαν δύναμιν πυρός, ἔφυγον στόματα μαχαίρας, ἐνεδυναμώθησαν ἀπὸ ἀσθενείας, ἔγεινήθησαν ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ, παρεμβολὰς ἔκλιναν ἀλλοτριών· ἔλαβον γυναῖκες ἔξ ἀναστάσεως τοὺς νεκροὺς αὐτῶν· ἄλλοι δὲ ἐτυμπανίσθησαν, οὐ προσδεξάμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν, ἵνα Κρείττονος ἀναστάσεως τύχωσιν· ἔτεροι δὲ ἐμπαιγμῶν καὶ μαστίγων πεῖραν ἔλαβον, ἔτι δὲ δεσμῶν καὶ φυλακῆς· ἐλιθάσθησαν, ἐπρίσθησαν, ἐπειράσθησαν, ἐν φόνῳ μαχαίρας ἀπέθανον, περιηλθον ἐν μηλωταῖς, ἐν αἰγείοις δέρμασιν, ὑστερούμενοι, θλιβόμενοι, κακουχούμενοι, ὡν οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κόσμος, ἐν ἐρημίαις πλανώμενοι καὶ ὄρεσι καὶ σπηλαίοις καὶ ταῖς ὄπαῖς τῆς γῆς. Καὶ οὐτοὶ πάντες μαρτυρηθέντες διὰ τῆς πίστεως οὐκ ἐκομίσαντο τὴν ἐπαγγελίαν, τοῦ Θεοῦ περὶ ἡμῶν κρείττον τι

προβλεψαμένου, ίνα μὴ χωρὶς ἡμῶν τελειωθῶσι. Τοιγαροῦν καὶ ἡμεῖς, τοσοῦτον ἔχοντες περικείμενον ἡμῖν νέφος μαρτύρων, ὅγκον ἀποθέμενοι πάντα καὶ τὴν εὐπερίστατον ἀμαρτίαν, δι' ὑπομονῆς τρέχωμεν τὸν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα, ἀφορῶντες εἰς τὸν τῆς πίστεως ἀρχηγὸν καὶ τελειωτὴν Ἰησοῦν.

23. Μιήμη τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος καὶ Ἀποστόλου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου.

Προκείμενον. Ἡχος πλ. δ'

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 1:11-19

Ἀδελφοί, γνωρίζω ὑμῖν, τὸ εὐαγγέλιον τὸ εὐαγγελισθὲν ὑπ' ἐμοῦ ὅτι οὐκ ἔστι κατὰ ἄνθρωπον· οὐδὲ γὰρ ἐγὼ παρὰ ἄνθρώπου παρέλαβον αὐτὸν οὔτε ἐδιδάχθην, ἀλλὰ δι' ἀποκαλύψεως Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἡκούσατε γὰρ τὴν ἐμὴν ἀναστροφὴν ποτε ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ, διτὶ καθ' ὑπερβολὴν ἐδίωκον τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ καὶ ἐπόρθουν αὐτήν, καὶ προέκοπτον ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ ὑπὲρ πολλοὺς συνηλικιώτας ἐν τῷ γένει μου, περισσοτέρως ζηλωτὴς ὑπάρχων τῶν πατρικῶν μου παραδόσεων. Ὅτε δὲ εὐδόκησεν ὁ Θεὸς ὁ ἀφορίσας με ἐκ κοιλίας μητρός μου καὶ καλέσας διὰ τῆς χάριτος αὐτοῦ ἀποκαλύψαι τὸν οὐρανὸν ἐν ἐμοί, ίνα εὐαγγελίζωμαι αὐτὸν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, εὐθέως οὐ προσανεθέμην σαρκὶ καὶ αἵματι, οὐδὲ ἀνῆλθον εἰς Ἱεροσόλυμα πρὸς τοὺς πρὸς ἐμοῦ ἀποστόλους, ἀλλὰ ἀπῆλθον εἰς Ἀραβίαν, καὶ πάλιν ὑπέστρεψα εἰς Δαμασκόν. Ἔπειτα μετὰ ἔτη τρία ἀνῆλθον εἰς Ἱεροσόλυμα ἵστορησαι Πέτρον, καὶ ἐπέμεινα πρὸς αὐτὸν ἡμέρας δεκαπέντε. Ἐτερον δὲ τῶν ἀποστόλων οὐκ εἶδον εἰ μὴ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν τοῦ Κυρίου.

Αλληλούϊα. Ἡχος α'

Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε.

Στίχ. Ο Θεὸς ὁ ἐνδιοχαζόμενος ἐν βουλῇ ἀγίων.

24. Μιήμη τοῦ Ἀγίου Μεγαλομάρτυρος Ἀρέθα, καὶ τῆς συνιδίας αὐτοῦ.

Προκείμενον. Ἡχος δ'

Τοῖς ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Στίχ. Προωρώμην τὸν Κύριον ἐνώπιον μου διαπαντός.

Πρὸς Ἐβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 11:33-40, 12:1-2

Ἀδελφοί, οἱ ἄγιοι πάντες διὰ πίστεως κατηγωνίσαντο βασιλείας, εἰργάσαντο δικαιοσύνην, ἐπέτυχον ἐπαγγελιῶν, ἔφραξαν στόματα λεόντων, ἔσβεσαν δύναμιν πυρός, ἔφυγον στόματα μαχαίρας, ἐνεδυσαμώθησαν ἀπὸ ἀσθενείας, ἐγενήθησαν ἴσχυροί ἐν πολέμῳ, παρεμβολὰς ἔκλιναν ἀλλοτρίων· ἔλαβον γυναῖκες ἐξ ἀναστάσεως τοὺς νεκροὺς αὐτῶν· ἀλλοι δὲ ἐτύμπανίσθησαν, οὐ προσδεξάμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν, ίνα Κρείττονος ἀναστάσεως τύχωσιν· ἔτεροι δὲ ἐμπαιγμῶν καὶ μαστίγων πεῖραν ἔλαβον, ἔτι δὲ δεσμῶν καὶ φυλακῆς· ἐλιθάσθησαν, ἐπρίσθησαν, ἐπειράσθησαν, ἐν φόνῳ μαχαίρας ἀπέθανον, περιηλθούν ἐν μηλωταῖς, ἐν αἰγείοις δέρμασιν, ὑστερούμενοι, θλιβόμενοι, κακουχούμενοι, ὃν οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κόσμος, ἐν ἐρημίαις πλανώμενοι καὶ ὅρεσι καὶ σπηλαίοις καὶ ταῖς ὄπαῖς τῆς γῆς. Καὶ οὗτοι πάντες μαρτυρηθέντες διὰ τῆς πίστεως οὐκ ἐκομίσαντο τὴν ἐπαγγελίαν, τοῦ Θεοῦ περὶ ἡμῶν κρείττονό τι προβλεψαμένου, ίνα μὴ χωρὶς ἡμῶν τελειωθῶσι. Τοιγαροῦν καὶ ἡμεῖς, τοσοῦτον ἔχοντες περικείμενον ἡμῖν νέφος μαρτύρων, ὅγκον ἀποθέμενοι πάντα καὶ τὴν εὐπερίστατον ἀμαρτίαν, δι' ὑπομονῆς τρέχωμεν τὸν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα, ἀφορῶντες εἰς τὸν τῆς πίστεως ἀρχηγὸν καὶ τελειωτὴν Ἰησοῦν.

25. Μιήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων καὶ Νοταρίων, Μαρκιανοῦ καὶ Μαρτυρίου.

Προκείμενον. Ἡχος δ'

Τοῖς ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Στίχ. Προωρώμην τὸν Κύριον ἐνώπιον μου διαπαντός.

Πρὸς Κολασσαῖς Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 3:4-11

Ἀδελφοί, ὅταν ὁ Χριστὸς φωνερωθῇ, ἡ ζωὴ ἡμῶν, τότε καὶ ὑμεῖς σὺν αὐτῷ φωνερωθήσεσθε ἐν δόξῃ. Νεκρώσατε οὖν τὰ μέλη ὑμῶν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, πορνείαν, ἀκαθαρσίαν, πάθος, ἐπιθυμίαν κακῆν, καὶ τὴν πλεονεξίαν, ἥτις ἔστιν εἰδωλολατρία, δι' ἣ ἔρχεται ἡ ὄργη τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας, ἐν οἷς καὶ ὑμεῖς περιεπατήσατέ ποτε, ὅτε ἐζῆτε ἐν αὐτοῖς· νυνὶ δὲ ἀπόθεσθε καὶ ὑμεῖς τὰ πάντα, ὄργην, θυμόν, κακίαν, βλασφημίαν, αἰσχρολογίαν ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν· μὴ ψεύδεσθε εἰς ἀλλήλους, ἀπεκδυσάμενοι τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον σὺν ταῖς πράξεσιν αὐτοῦ καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν νέον τὸν ἀνακαινούμενον εἰς ἐπίγνωσιν κατ' εἰκόνα τοῦ κτίσαντος αὐτόν, ὅπου οὐκ ἔνι "Ἐλλην καὶ Ἰουδαῖος, περιτομὴ καὶ ἀκροβυστία, βάρβαρος, Σκύθης, δοῦλος, ἐλεύθερος, ἀλλὰ τὰ πάντα καὶ ἐν πᾶσι Χριστός.

26. Μιήμη τοῦ Ἀγίου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου τοῦ Μυροβλύτου.

Προκείμενον. Ἡχος βαρύς

Εὐφρανθήσεται δίκαιοις ἐν τῷ Κυρίῳ.

Στίχ. Εἰσάκουσον, ὁ Θεός, τῆς φωνῆς μου.

Πρὸς Τιμόθεον Β' Ἐπιστολῆς Παύλου 2:1-10

Τέκινον Τιμόθεε, ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦν, καὶ ἡ ἡκουσας παρ' ἐμοῦ διὰ πολλῶν μαρτύρων, ταῦτα παράθου πιστοῖς ἀνθρώποις, οἵτινες ίκανοὶ ἔσονται καὶ ἐτέρους διδάξαι. Σὺ οὖν κακοπάθησον ὡς καλὸς στρατιώτης Ἰησοῦ Χριστοῦ. Οὐδεὶς στρατευόμενος ἐμπλέκεται ταῖς τοῦ βίου πραγματείαις, ίνα τῷ στρατολογήσαντι ἀρέσῃ. Ἐὰν δὲ καὶ ἀθλῆ τις, οὐ στεφανοῦται, ἐάν μὴ νομίμως ἀθλήσῃ. Τὸν κοπιῶντα γεωργὸν δεῖ πρῶτον τῶν καρπῶν μεταλαμβάνειν. Νόει ὁ λέγω· δώῃ γάρ σοι ὁ Κύριος σύνεσιν ἐν πᾶσι. Μιημόνευε Ἰησοῦν Χριστὸν ἐγγερμένον ἐκ νεκρῶν, ἐκ σπέρματος Δαυΐδ, κατὰ τὸ εὐαγγέλιον μου, ἐν ᾧ κακοπάθω μέχρι δεσμῶν ὡς κακούργος· ἀλλ' ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ οὐ δέδεται. Διὰ τοῦτο πάντα ὑπομένω διὰ τοὺς ἐκλεκτούς, ίνα καὶ αὐτοὶ σωτηρίας τύχωσι τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦν μετὰ δόξης αἰώνιου.

Αλληλούϊα. Ἡχος β'

Δίκαιοις ὡς φοίνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ ἡ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται

Στίχ. Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἔξανθήσει.

ΜΗΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

1. Μνήμη τῶν Ἅγίων Ἀναργύρων, Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ.

Προκείμενον. Ἡχος δ'

Τοῖς ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἔθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Στίχ. Προωρώμην τὸν Κύριον ἐνώπιον μου διαπαντός.

Πρὸς Κορινθίους Α' Ἐπιστολῆς Παύλου 12:27-13:8

Ἄδελφοί, ὑμεῖς ἔστε σῶμα Χριστοῦ καὶ μέλη ἐκ μέρους. Καὶ οὖς μὲν ἔθετο ὁ θεὸς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ πρῶτον ἀποστόλους, δεύτερον προφήτας, τρίτον διδασκάλους, ἔπειτα δυνάμεις, εἴτα χαρίσματα ιαμάτων, ἀντιλήψεις, κυβερνήσεις, γένη γλωσσῶν. Μὴ πάντες ἀπόστολοι; μὴ πάντες προφῆται; μὴ πάντες διδασκάλοι; Μὴ πάντες δυνάμεις; Μὴ πάντες χαρίσματα ἔχοντας ιαμάτων; Μὴ πάντες γλώσσας λαλοῦσι; Μὴ πάντες διερμηνεύουσι; Ζηλοῦτε δὲ τὰ χαρίσματα τὰ κρείττονα. Καὶ ἔτι καθ' ὑπερβολὴν ὅδον ὑμῖν δείκνυμι. Ἐάν ταῖς γλώσσασι τῶν ἀνθρώπων λαλῶ καὶ τῶν ἀγγέλων, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, γέγονα χαλκὸς ἡχῶν ἡ κύμβαλον ἀλαλάζον. Καὶ ἔταν ἔχω προφητείαν καὶ εἰδῶ τὰ μυστήρια πάντα καὶ πᾶσαν τὴν γνῶσιν, καὶ ἔταν ἔχω πᾶσαν τὴν πίστιν, ὥστε ὅρη μεθιστάνειν, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδέν εἰμι. Καὶ ἔταν ψωμίσω πάντα τὰ ὑπάρχοντά μου, καὶ ἔταν παραδὼ τὸ σῶμά μου ἵνα καυθήσομαι, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδέν ώφελοῦμαι. Ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ, χρηστεύεται, ἡ ἀγάπη οὐ περπερεύεται, οὐ φυσιοῦται, οὐκ ἀσχημονεῖ, οὐ ζητεῖ τὰ ἑαυτῆς, οὐ παροξύνεται, οὐ λογίζεται τὸ κακόν, οὐ χαίρει ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ, συγχαίρει δὲ τῇ ἀληθείᾳ· πάντα στέγει, πάντα πιστεύει, πάντα ἐλπίζει, πάντα ὑπομένει. Ἡ ἀγάπη οὐδέποτε ἐκπίπτει.

Αλληλούϊα. Ἡχος α'

Ίδού δὴ τί καλὸν ἡ τί τερπόν, ἀλλ' ἡ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό;

Στίχ. Ότι ἐκεὶ ἐνιετεῖτο Κύριος τὴν εὐλογίαν, ζωὴν ἔως τοῦ αἰῶνος.

2. Μνήμη τῶν Ἅγίων Μαρτύρων Ἀκινδύνου, Πηγασίου, Ἀφθονίου, Ἐλπιδηφόρου καὶ Ἀνεμποδίστου.

Πρὸς Ἐβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου 12:1-10

Ἄδελφοί, τοσοῦτον ἔχοντες περικείμενον ὑμῖν ὑφός μαρτύρων, ὅγκον ἀποθέμενοι πάντα καὶ τὴν εὐπερίστατον ἀμαρτίαν, δι' ὑπομονῆς τρέχωμεν τὸν προκείμενον ὑμῖν ἀγῶνα, ἀφορῶντες εἰς τὸν τῆς πίστεως ἀρχηγὸν καὶ τελειωτὴν Ἰησοῦν, δος ἀντὶ τῆς προκειμένης αὐτῷ χαρᾶς ὑπέμεινε σταυρόν, αἰσχύνης καταφρονήσας, ἐν δεξιᾷ τε τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ κεκάθικεν. Αναλογίσασθε γάρ τὸν τοιαύτην ὑπομεμενηκότα ὑπὸ τῶν ἀμαρτωλῶν εἰς αὐτὸν ἀντιλογίαν, ἵνα μὴ κάμητε ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν ἐκλυθῆμενοι. Οὕπω μέχρις αἵματος ἀντικατέστητε πρὸς τὴν ἀμαρτίαν ἀνταγωνίζομενοι, καὶ ἐκλέλησθε τῆς παρακλήσεως, ἥτις ὑμῖν ὡς νίοῖς διαλέγεται· νιέ μου, μὴ ὀλιγώρει παιδείας Κυρίου, μηδὲ ἐκλύνου ὑπ' αὐτοῦ ἐλεγχόμενος. Ὄν γάρ ἀγαπᾶ Κύριος παιδεύει, μαστιγοῖ δὲ πάντα νιὸν δὲν παραδέχεται. Εἰ παιδείαν ὑπομένετε, ὡς νιοῖς ὑμῖν προσφέρεται ὁ Θεός· τίς γάρ ἐστιν νιὸς δὲν οὐ παιδεύει πατήρ; Εἰ δὲ χωρίς ἐστε παιδείας, ἥς μετοχοι γεγόναστε πάντες, ἄρα νόθοι εἰστε καὶ οὐχ νιοί. Εἴτα τοὺς μὲν τῆς σαρκὸς ὑμῶν πατέρας εἶχομεν παιδευτὰς καὶ ἐνετερούμεθα· οὐ πολλῷ μᾶλλον ὑποταγήσομεθα τῷ πατρὶ τῶν πνευμάτων καὶ ζήσομεν; Οἱ μὲν γάρ πρὸς ὀλίγας ἡμέρας κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτοῖς ἐπαίδευνο, ὃ δε ἐπὶ τὸ συμφέρον, εἰς τὸ μεταλαβεῖν τῆς ἀγιότητος αὐτοῦ.

3. Μνήμη τῶν Ἅγίων Μαρτύρων, Ακεψιμᾶ, Ιωσῆφ, καὶ Αειθαλᾶ, καὶ τῶν ἐγκαυμάτων τοῦ ναοῦ τοῦ Ἅγιου

Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου, τοῦ ἐν Λύδῳ, ἦτο τῆς καταθέσεως τοῦ τιμίου σώματος αὐτοῦ.

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 2:4-10

Ἄδελφοί, ὁ Θεὸς πλούσιος ὡν ἐν ἐλέει, διὰ τὴν πολλὴν ἀγάπην αὐτοῦ ἡν ἡγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ὅντας ἡμᾶς νεκροὺς τοῖς παραπτώμαστι συνεζωοποίησε τῷ Χριστῷ· χάριτε ἔστε σεσωσμένοι· καὶ συνήγειρε καὶ συνεκάθισεν ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἵνα ἐνδείξηται ἐν τοῖς αἰώνιοι τοῖς ἐπερχομένοις τὸν ὑπερβάλλοντα πλοῦτον τῆς χάριτος αὐτοῦ ἐν χρηστότητι ἐφ' ἡμᾶς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Τῇ γάρ χάριτι ἔστε σεσωσμένοι διὰ τῆς πίστεως· καὶ τοῦτο οὐκ ἐξ ὑμῶν, Θεοῦ τὸ δῶρον, οὐκ ἐξ ἑργῶν, ἵνα μῆ τις καυχήσηται. Αὐτοῦ γάρ ἐσμεν ποίημα, κτισθέντες ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἐπὶ ἑργοῖς ἀγαθοῖς, οἵτις προητοίμασεν ὁ Θεός ἵνα ἐν αὐτοῖς περιπατήσωμεν.

4. Μνήμη τοῦ Όσιου Πατρὸς ἡμῶν, Ιωαννικίου τοῦ Μεγάλου, καὶ τῶν ἀγίων Ιερομαρτύρων, Νικάνδρου, Ἐπισκόπου Μύρων, καὶ Ἐρμαίου Πρεσβυτέρου.

Προκείμενον. Ἡχος βαρύς

Καυχήσονται ὄστοι ἐν δόξῃ

Στίχ. Ἀσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν.

Πρὸς Β' Κορινθίους Ἐπιστολῆς Παύλουτὸν Ἀνάγνωσμα 9:6-11

Ἄδελφοί, ὁ σπείρων φειδομένως φειδομένως καὶ θερίσει, καὶ ὁ σπείρων ἐπ' εὐλογίαῖς ἐπ' εὐλογίαῖς καὶ θερίσει. Ἐκαστος καθὼς προαιρεῖται τῇ καρδίᾳ, μη ἐκ λύπης ἡ ἐξ ἀνάγκης· ἰλαρὸν γάρ δότην ἀγαπᾶ ὁ Θεός. Δυνατός δε ὁ Θεὸς πᾶσαν χάριν περισσεύσαν εἰς ἡμᾶς, ἵνα ἐν παντὶ πάντοτε πᾶσαν αὐτάρκειαν ἔχοντες περισσεύσητε εἰς πᾶν ἑργον ἀγαθού, καθὼς γέγραπται· «Ἐσκόρπισεν, ἔδωκε τοῖς πένησιν δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα». Ὁ δὲ ἐπιχορηγῶν σπέρμα τῷ σπείροντι καὶ ἄρτον εἰς βρῶσιν χορηγήσατε καὶ πληθύναι τὸν σπόρον ὑμῶν καὶ αὐξήσαι τὰ γενήματα τῆς δικαιοσύνης ὑμῶν· ἐν παντὶ πλούτιζόμενοι εἰς πᾶσαν ἀπλότητα, ἥτις κατεργάζεται δι' ἡμῶν εὐχαριστίαν τῷ Θεῷ.

Αλληλούϊα. Ἡχος πλ. β'

Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Στίχ. Η δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

5. Μνήμη τῶν Ἅγίων Μαρτύρων Γαλακτίωνος καὶ Ἐπιστήμης.

Πρὸς Ἐβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 10:32-38

Ἄδελφοί, ἀναμιμνήσκεσθε τὰς πρότερον ἡμέρας, ἐν αἷς φωτισθέντες πολλὴν ἀθλησιν ὑπεμείνατε παθημάτων, τοῦτο μὲν ὄνειδισμοῖς τε καὶ θλίψει σεθατριζόμενοι, τοῦτο δὲ κοινωνοὶ τῶν οὗτως ἀναστρεφομένων γενηθέντες. Καὶ γάρ τοῖς δεσμοῖς μου συνεπαθήσατε καὶ τὴν ἀρπαγὴν τῶν ὑπαρχόντων ὑμῶν μετὰ χαρᾶς προσεδέξασθε, γινώσκοντες ἔχειν ἐν ἑαυτοῖς κρείττονα ὑπαρξιν ἐν οὐρανοῖς καὶ μένουσαν. Μὴ ἀποβάλητε οὐν τὴν παρρησίαν ὑμῶν, ἥτις ἔχει μισθαποδοσίαν μεγάλην. Ὑπομονῆς γάρ ἔχετε χρείαν, ἵνα τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ποιήσαντες κομίσησθε τὴν ἐπαγγελίαν.

«Ἐτι γὰρ μικρὸν ὅσον, ὁ ἐρχόμενος ἥξει καὶ οὐ χρονιεῖ. Ὁ δὲ δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται».

6. Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Παύλου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Ὄμολογητοῦ.

Προκείμενον. Ἡχος βαρύς

Τίμιος ἑναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὀσίων αὐτοῦ.

Στίχ. Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὃν ἀνταπέδωκε ἡμῖν;

Πρὸς Ἐβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 8:1-6

Ἄδελφοί, τοιοῦτον ἔχομεν ἀρχιερέα, δοὺς ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου τῆς μεγαλωσύνης ἐν τοῖς οὐρανοῖς, τῶν Ἀγίων λειτουργὸς καὶ τῆς σκηνῆς τῆς ἀληθινῆς, «ἡν ἔπησεν ὁ Κύριος», καὶ οὐκ ἄνθρωπος. Πᾶς γὰρ ἀρχιερεὺς εἰς τὸ προσφέρειν δῶρά τε καὶ θυσίας καθίσταται ὅθεν ἀναγκαῖον ἔχειν ταῦτα τὰ δῶρα, οὕτων τὸ προσενέγκη. Εἰ μὲν γὰρ ἦν ἐπὶ γῆς, οὐδὲ ἦν ἰερέος, δύτων τῶν ἰερέων τῶν προσφερόντων κατὰ τὸν ιόντον τὰ δῶρα, οὕτινες ὑποδείγματι καὶ σκιᾳ λατρεύουσι τῶν ἐπουρανίων, καθὼς κεχρημάτισται Μωϋσῆς μέλλων ἐπιτελεῖν τὴν σκηνήν: «Ὄρα» γάρ φησι, «ποιήσεις πάντα κατὰ τὸν τύπον τὸν δειχθέντα σοι ἐν τῷ ὄρει». υνωνὶ δὲ διαφορωτέρας τέτευχε λειτουργίας, ὅσῳ καὶ κρείττονός ἐστι διαθήκης μεσίτης, ἣτις ἐπὶ κρείττοσιν ἐπαγγελίαις νενομοθέτηται.

Ἀλληλούϊα. Ἡχος β'

Οἱ ἰερεῖς σου ἑνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὄστιοι σου ἀγαλλιάσονται.

Στίχ. Ότι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών.

7. Μνήμη τῶν Ἀγίων τριάκοντα τριῶν Μαρτύρων, τῶν ἐν Μελιτηνῇ, καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ θαυματουργοῦ Λαζάρου, τοῦ ἐν τῷ Γαλησίῳ ὄρει ἀσκήσαντος.

Πρὸς Ἐβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 11:33-40, 12:1-2

Ἄδελφοί, οἵ ἄγιοι πάντες διὰ πίστεως κατηγωνίσαντο βασιλείας, εἰργάσαντο δικαιοσύνην, ἐπέτυχον ἐπαγγελιῶν, ἔφραξαν στόματα λεόντων, ἔσβεσαν δύναμιν πυρός, ἔφυγον στόματα μαχαίρας, ἐνεδυναμώθησαν ἀπὸ ἀσθενείας, ἐγενήθησαν ἴσχυροί ἐπὶ πλούτῳ, παρεμβολὰς ἔκλιναν ἀλλοτριών, ἔλαβον γυναῖκες ἐξ ἀναστάσεως τοὺς νεκροὺς αὐτῶν· ἄλλοι δὲ ἐτυμανίσθησαν, οὓς προσδεξάμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν, ἵνα Κρείττονος ἀναστάσεως τύχωσιν· ἔτεροι δὲ ἐμπατιγμῶν καὶ μαστίγων πεῖραν ἔλαβον, ἔτι δὲ δεσμῶν καὶ φυλακῆς· ἐλίθασθησαν, ἐπιστράσθησαν, ἐν φόνῳ μαχαίρας ἀπέθανον, πειρῆθον ἐν μηλωταῖς, ἐν αἰγείοις δέρμασιν, ὑστερούμενοι, θλιβόμενοι, κακονοχόμενοι, ὃν οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κόσμος, ἐν ἐρημίαις πλανῶμενοι καὶ ὄρεσι καὶ σπηλαίοις καὶ ταῖς ὄπαῖς τῆς γῆς. Καὶ οὗτοι πάντες μαρτυρηθέντες διὰ τῆς πίστεως οὐκ ἐκομίσαντο τὴν ἐπαγγελίαν, τοῦ Θεοῦ περὶ ἡμῶν κρείττονά τι προβλεψαμένου, ἵνα μὴ χωρὶς ἡμῶν τελειωθῶσι. Τοιγαροῦν καὶ ἡμεῖς, τοσοῦτον ἔχοντες περικείμενον ἡμῖν νέφος μαρτύρων, ὅγκου ἀποθέμενοι πάντα καὶ τὴν εὐπερίστατον ἀμαρτίαν, δι' ὑπομονῆς τρέχωμεν τὸν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα, ἀφορῶντες εἰς τὸν τῆς πίστεως ἀρχηγὸν καὶ τελειωτὴν Ἰησοῦν.

8. Ἡ σύναξις τῶν Ἀρχιστρατήγων Μιχαὴλ καὶ Γαβριήλ, καὶ τῶν λοιπῶν Ἀσωμάτων Δυνάμεων.

Προκείμενον. Ἡχος δ'

Ο ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Στίχ. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Πρὸς Ἐβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου 2:2-10

Ἄδελφοί, εἰ δι' ὁ ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος ἐγένετο βέβαιος, καὶ πᾶσα παράβασις καὶ παρακοὴ ἔλαβεν ἐνδικού μισθαποδοσίαν, πῶς ἡμεῖς ἐκφεύγομεθα τηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας; Ἡτις ἀρχὴν λαβοῦσα λαλεῖσθαι διὰ τοῦ Κυρίου, ὑπὸ τῶν ἀκουσάντων εἰς ἡμᾶς ἐβεβαιώθη, συνεπιμαρτυροῦντος τοῦ Θεοῦ σπηλείος τε καὶ τέραστ καὶ ποικίλαις δυνάμεσι καὶ Πινεύματος Ἀγίου μερισμοῖς κατὰ τὴν αὐτοῦ θέλησιν. Οὐ γὰρ ἀγγέλοις ὑπέταξε τὴν οἰκουμένην τὴν μέλλουσαν, περὶ οὓς λαλοῦμεν, διεμαρτύρατο δέ πού τις λέγων· «Τί ἐστιν ἀνθρωπος ὅτι μιμήσκῃ αὐτοῦ, ἢ υἱὸς ἀνθρώπου ὅτι ἐπισκέπτη αὐτού; Ἡλάττωσας αὐτὸν βραχὺ τι παρ' ἀγγέλους, δόξῃ καὶ τιμῇ ἔστεφάνωσας αὐτόν, πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ». ἐν γὰρ τῷ «ὑποτάξαι» αὐτῷ τὰ «πάντα» οὐδὲν ἀφῆκεν αὐτῷ ἀνύπτακτον. Νῦν δὲ οὕπω ὄρῶμεν αὐτῷ τὰ «πάντα ὑποτεταγμένα». τὸν δὲ «βραχὺ τι παρ' ἀγγέλους ἡλαττωμένου» βλέπομεν Ἰησοῦν διὰ τὸ πάθημα τοῦ θαυμάτου «δόξῃ καὶ τιμῇ ἔστεφανωμένον», ὅπως χάριτι Θεοῦ ὑπὲρ παντὸς γεύσηται θαυμάτου. Ἐπρεπε γὰρ αὐτῷ, δι' ὃν τὰ πάντα καὶ δι' οὓς τὰ πάντα, πολλοὺς υἱοὺς εἰς δόξαν ἀγαγόντα, τὸν ἀρχηγὸν τῆς σωτηρίας αὐτῶν διὰ παθημάτων τελειώσαι.

Ἀλληλούϊα. Ἡχος δ'

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ.

9. Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Όνησιφόρου καὶ Πορφυρίου, τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Ματρώνης καὶ τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νεκταρίου Μητροπολίτου Πενταπόλεως τοῦ ἐν Αἰγίνῃ.

Τῶν Ἀγίων Μαρτύρων

Πρὸς Ἐβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 10:32-38

Ἄδελφοί, ἀναμιμήσκεσθε τὰς πρότερον ἡμέρας, ἐν αἷς φωτισθέντες πολλὴν ἀδηλησιν ὑπερείνατε παθημάτων, τοῦτο μὲν ὄνειδισμοῖς τε καὶ θεατριζόμενοι, τούτο δὲ κοινωνοὶ τῶν οὕτως ἀναστρεφομένων γενηθέντες. Καὶ γὰρ τοῖς δεσμοῖς μου συνεπιαθήσατε καὶ τὴν ἀρπαγὴν τῶν ὑπαρχόντων ὑμῶν μετὰ χαρᾶς προσεδέξασθε, γινώσκοντες ἔχειν ἐν ἑαυτοῖς κρείττονα ὑπαρξίαν ἐν οὐρανοῖς καὶ μένουσαν. Μὴ ἀποβάλλητε οὖν τὴν παρρησίαν ὑμῶν, ἡτις ἔχει μισθαποδοσίαν μεγάλην. Ὅπομονῆς γὰρ ἔχετε χρείαν, ἵνα τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ποιήσαντες κομίσησθε τὴν ἐπαγγελίαν. «Ἐτι γὰρ μικρὸν ὅσον, ὁ ἐρχόμενος ἥξει καὶ οὐ χρονιεῖ. Ὁ δὲ δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται».

Τοῦ Ἱεράρχου

Προκείμενον. Ἡχος βαρύς

Τίμιος ἑναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων ὃν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν;

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 5:8-19

Άδελφοί, ώς τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε· ὁ γὰρ καρπὸς τοῦ Πνεύματος ἐν πάσῃ ἀγαθωσύνῃ καὶ δικαιοσύνῃ καὶ ἀληθείᾳ· δοκιμάζοντες τί ἔστιν εὐάρεστον τῷ Κυρίῳ. Καὶ μὴ συγκοινωνεῖτε τοῖς ἔργοις τοῖς ἀκάρποις τοῦ σκότους, μᾶλλον δὲ καὶ ἐλέγχετε· τὰ γὰρ κρυφῇ γινόμενα ὑπ' αὐτῶν αἰσχρόν ἐστι καὶ λέγειν· τὰ δὲ πάντα ἐλέγχομενα ὑπὸ τοῦ φωτὸς φανεροῦται· πᾶν γὰρ τὸ φανερούμενον φῶς ἐστι. Διὸ λέγει· Ἐγειρε ὁ καθεύδων καὶ ἀνάστα ἐκ τῶν νεκρῶν, καὶ ἐπιφανεῖσε σοι ὁ Χριστός. Βλέπετε οὖν πῶς ἀκριβῶς περιπατεῖτε, μὴ ὡς ἄσοφοι, ἀλλ’ ὡς σοφοί, ἔξαγοραζόμενοι τὸν καιρόν, ὅτι αἱ ἡμέραι πονηραὶ εἰσι. Διὰ τοῦτο μὴ γίνεσθε ἄφρονες, ἀλλὰ συνιέντες τί τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου. Καὶ μὴ μεθύσκεσθε οἶνῳ, ἐν ᾧ ἔστιν ἀσωτία, ἀλλὰ πληροῦσθε ἐν Πνεύματι, λαλοῦντες ἑαυτοῖς ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις καὶ ὕδαῖς πινευματικαῖς, ἄδοντες καὶ ψάλλοντες ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ Κυρίῳ.

Αλληλούϊα. Ἡχος α'

Οἱ ιερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην.

Στίχ. Ότι ἔξελέξατο Κύριος τὴν Σιών.

10. Μινήμη τῶν Ἅγιων Ἀποστόλων ἐκ τῶν Ο΄ Ἐράστου, Ὄλυμπᾶ, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς.

Πρὸς Κορινθίους Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 4:9-16

Άδελφοί, ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους ἐσχάτους ἀπέδειξεν, ὡς ἐπιθαυματίους, ὅτι θέατρον ἐγενήθημεν τῷ κόσμῳ, καὶ ἀγγέλους καὶ ἀνθρώπους. Ἡμεῖς μωροὶ διὰ Χριστόν, ὑμεῖς δὲ φρόνιμοι ἐν Χριστῷ· ἡμεῖς ἀσθενεῖς, ὑμεῖς δὲ ἰσχυροί· ὑμεῖς ἐνδιοῖς, ἡμεῖς δὲ ἀτιμοί. Ἀχρι τῆς ἀρτι ὥρας καὶ πεινῶμεν καὶ διψῶμεν καὶ γυμνητεύομεν καὶ κολαφιζόμεθα καὶ ἀστατοῦμεν καὶ κοπιῶμεν ἐργαζόμενοι ταῖς ιδίαις χερσὶ· λοιδοροῦμενοι εὐλογοῦμεν, διωκόμενοι ἀνεχόμεθα, βλασφημούμενοι παρακαλοῦμεν· ὡς περικαθάρματα τοῦ κόσμου ἐγενήθημεν, πάντων περίψημα ἔως ἀρτι. Οὐκ ἐντρέπων ὑμᾶς γράφω ταῦτα, ἀλλ’ ὡς τέκνα μου ἀγαπητά νοιθετῶ. Ἐὰν γὰρ μυρίους παιδαγωγοὺς ἔχητε ἐν Χριστῷ, ἀλλ’ οὐ πολλοὺς πατέρας· ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τοῦ εὐαγγελίου ἐγώ ὑμᾶς ἐγένυνησα. Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς, μιμητά μου γίνεσθε.

11. Μινήμη τῶν Ἅγιων Μαρτύρων Μηνᾶ, Βίκτωρος καὶ Βικεντίου, καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὄμολογητοῦ Θεοδώρου τοῦ Στουδίου.

Προκείμενον. Ἡχος δ'

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Ἐν Ἑκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Πρὸς Κορινθίους Β' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 4:6-15

Άδελφοί, ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς λάμψαι, ὃς ἔλαμψεν ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν πρὸς φωτισμὸν τῆς γνώσεως τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ ἐν προσώπῳ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἐχομεν δὲ τὸν θησαυρὸν τοῦτον ἐν ὄστρακίνοις στενεστι, ἵνα ἡ ὑπερβολὴ τῆς δυνάμεως ἡ τοῦ Θεοῦ καὶ μὴ ἔξ ἡμῶν, ἐν παντὶ θλιβόμενοι ἀλλ’ οὐ στενοχωρούμενοι, ἀποροῦμενοι ἀλλ’, οὐκ ἐξαπορούμενοι, διωκόμενοι ἀλλ’ οὐκ ἐγκαταλειπόμενοι, καταβαλλόμενοι ἀλλ’ οὐκ ἀπολλύμενοι, πάντοτε τὴν νέκρωσιν τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι περιφέροντες, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι ἡμῶν φανερωθῇ. Αεὶ γὰρ ἡμεῖς οἱ ζῶντες εἰς θάνατον παραδιόμεθα διὰ Ἰησοῦν, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ φανερωθῇ ἐν τῇ θυητῇ σαρκὶ ἡμῶν. Ζηστε ὁ μὲν θάνατος ἐν ἡμῖν ἐνεργεῖται, ἡ δὲ ζωὴ ἐν ὑμῖν. Ἐχοντες δὲ τὸ αὐτὸν πνεῦμα τῆς πίστεως κατὰ τὸ γεγραμμένον, «Ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα», καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν, διὸ καὶ λαλοῦμεν, εἰδότες ὅτι ὁ ἐγείρας τὸν Κύριον Ἰησοῦν καὶ ἡμᾶς διὰ Ἰησοῦ ἐγερεῖ καὶ παραστήσει σὺν ὑμῖν. Τὰ γὰρ πάντα δι’ ὑμᾶς, ἵνα ἡ χάρις πλεονάσασα διὰ τῶν πλειόνων τὴν εὐχαριστίαν πεισσεύσῃ εἰς τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ.

Αλληλούϊα. Ἡχος δ'

Ἐκέραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν.

Στίχ. Πολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ῥύσεται αὐτοὺς ὁ Κύριος.

12. Μινήμη τοῦ ἐν Ἅγιοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος, καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νείλου.

Προκείμενον. Ἡχος βαρύς

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὀσίων αὐτοῦ.

Στίχ. Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὡν ἀνταπέδωκε ἡμῖν;

Πρὸς Β' Κορινθίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 9:6-11

Άδελφοί, ὁ σπείρων φειδομένως φειδομένως καὶ θερίσει, καὶ ὁ σπείρων ἐπ' εὐλογίας καὶ θερίσει. Ἐκαστος καθὼς προαιρεῖται τῇ καρδίᾳ, μὴ ἐκ λύπης ἡ ἔξ ἀνάγκης· ίλαρὸν γὰρ δότην ἀγαπᾶ ὁ Θεός. Δυνατὸς δὲ ὁ Θεὸς πᾶσαν χάριν περισσεύσαι εἰς ὑμᾶς, ἵνα ἐν παντὶ πάντοτε πᾶσαν αὐτάρκειαν ἔχοντες περισσεύητε εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν, καθὼς γέγραπται· «Ἐσκόρπισεν, ἔδωκε τοῖς πένησιν· δικαιοσύνη αὐτὸν μένει εἰς τὸν αἰῶνα». Οὐ δὲ ἐπιχορηγῶν σπέρμα τῷ σπείροντι καὶ ἀρτον εἰς βρῶσιν χορηγήσαι καὶ πληθύναι τὸν σπόρον ὑμῶν καὶ αὐξῆσαι τὰ γενηματα τῆς δικαιοσύνης ὑμῶν· ἐν παντὶ πλουτιζόμενοι εἰς πᾶσαν ἀπλότητα, ἦτις κατεργάζεται δι’ ὑμῶν εὐχαριστίαν τῷ Θεῷ.

Αλληλούϊα. Ἡχος β'

Φῶς ἀνέτειλε τῷ δικαίῳ καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ εὐφροσύνη.

Στίχ. Ἐσκόρπισεν, ἔδωκε τοῖς πένησιν.

13. Μινήμη τοῦ ἐν Ἅγιοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου.

Προκείμενον. Ἡχος α'

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Στίχ. Ακούσατε ταῦτα, πάντα τὰ ἔθνη.

Πρὸς Ἐβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 7:26-28, 8:1-2

Άδελφοί, τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν ἀρχιερεύς, ὅστος, ἀκακος, ἀμίαντος, κεχωρισμένος ἀπὸ τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ ὑψηλότερος τῶν οὐρανῶν γενόμενος, δις οὐκ ἔχει καθ' ἡμέραν ἀνάγκην, ὕσπερ οἱ ἀρχιερεῖς, πρότερον ὑπὲρ τῶν ιδίων ἀμαρτιῶν θυσίας ἀναφέρειν, ἔπειτα τῶν τοῦ λαοῦ· τοῦτο γὰρ ἐποίησεν ἐφάπαξ ἑαυτὸν ἀνενέγκας. Οὐ νόμος γὰρ ἀνθρώπους καθίστησιν ἀρχιερεῖς ἔχοντας ἀσθένειαν, ὁ λόγος δὲ τῆς ὄρκωμοσίας τῆς μετὰ τὸν νόμον υἱὸν εἰς τὸν αἰῶνα τετελειωμένον. Κεφάλαιον δὲ ἐπὶ τοῖς λεγομένοις, τοιοῦτον ἔχομεν ἀρχιερέα, δις ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου

τῆς μεγαλωσύνης ἐν τοῖς οὐρανοῖς, τῶν Ἀγίων λειτουργὸς καὶ τῆς σκηνῆς τῆς ἀληθινῆς, ἥν ἔπηξεν ὁ Κύριος, καὶ οὐκ ἄνθρωπος.

Αλληλούϊα. Ἡχος β'

Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν

Στίχ. Ο νόμος τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ.

14. Μινήμη τοῦ Ἀγίου καὶ πανευφήμου Ἀποστολού Φιλίππου

Προκείμενον. Ἡχος πλ. δ'

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἔξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Πρὸς Κορινθίους Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 4:9-16

Ἄδελφοί, ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους ἐσχάτους ἀπέδειξεν, ὡς ἐπιθανατίους, ὅτι θέατρον ἐγενήθημεν τῷ κόσμῳ, καὶ ἀγγέλους καὶ ἀνθρώπους. Ἡμεῖς μωροὶ διὰ Χριστόν, ὑμεῖς δὲ φρόνιμοι ἐν Χριστῷ· ἡμεῖς ἀσθενεῖς, ὑμεῖς δὲ ἰσχυροί· ὑμεῖς ἔνδοξοι, ἡμεῖς δὲ ἄτυποι. Ἀχρι τῆς ἀρτι ὥρας καὶ πεινῶμεν καὶ διψῶμεν καὶ γυμνητεύομεν καὶ κολαφίζόμεθα καὶ ἀστατοῦμεν καὶ κοπιῶμεν ἐργαζόμενοι ταῖς ἴδιαις χερσὶ· λοιδορούμενοι εὐλογοῦμεν, διωκόμενοι ἀνεχόμεθα, βλασφημούμενοι παρακαλοῦμεν· ὡς περικαθάρματα τοῦ κόσμου ἐγενήθημεν, πάντων περίψημα ἔως ἀρτι. Οὐκ ἐντρέπων ὑμᾶς γράφω ταῦτα, ἀλλ' ὡς τέκνα μου ἀγαπητὰ ινουθετῶ. Ἐὰν γὰρ μυρίους παιδαγωγοὺς ἔχητε ἐν Χριστῷ, ἀλλ' οὐ πολλοὺς πατέρας· ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τοῦ εὐαγγελίου ἔγὼ ὑμᾶς ἐγένυνησα. Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς, μιμητά μου γίνεσθε.

Αλληλούϊα. Ἡχος α'

Ἐξομολογήσουται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε.

Στίχ. Ο Θεὸς ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ ἀγίων.

15. Μινήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων καὶ Ὄμολογητῶν Γουρία, Σαμωνᾶ καὶ Αβίου.

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα

Ἄδελφοί, ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ καὶ ἐν τῷ κράτει τῆς ἵσχυος αὐτοῦ. Ἐνδύσασθε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸ δύνασθαι ὑμᾶς στῆναι πρὸς τὰς μεθοδείας τοῦ διαβόλου· ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἡ πάλη πρὸς αἷμα καὶ σάρκα, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχάς, πρὸς τὰς ἔξουσίας, πρὸς τὸν κοσμοκράτορας τοῦ σκότους τοῦ αἰώνος τούτου, πρὸς τὰ πνευματικὰ τῆς πονηρίας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις. Διὰ τοῦτο ἀναλάβετε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ, ὃν δυνηθῆτε ἀντιστῆναι ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πονηρᾷ καὶ ἀπαυτα κατεργασάμενοι στῆναι. Στήτε οὖν περιζωσάμενοι τὴν ὄσφυν ὑμῶν ἐν ἀληθείᾳ, καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν θώρακα τῆς δικαιούσης, καὶ ὑποδησάμενοι τοὺς πόδας ἐν ἐτοιμασίᾳ τοῦ εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης, ἐπὶ πᾶσι ἀναλαβόντες τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως, ἐν ὧ δυνηθεσθε πάντα τὰ βέλτι τοῦ πονηροῦ τὰ πεπυρωμένα σφέσαι· καὶ τὴν περικεφαλαίαν τοῦ σωτηρίου δέξασθε, καὶ τὴν μάχαιραν τοῦ Πνεύματος, ὃ ἔστι βῆμα Θεοῦ.

16. Μινήμη τοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου.

Πρὸς Κορινθίους Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 4:9-16

Ἄδελφοί, ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους ἐσχάτους ἀπέδειξεν, ὡς ἐπιθανατίους, ὅτι θέατρον ἐγενήθημεν τῷ κόσμῳ, καὶ ἀγγέλους καὶ ἀνθρώπους. Ἡμεῖς μωροὶ διὰ Χριστόν, ὑμεῖς δὲ φρόνιμοι ἐν Χριστῷ· ἡμεῖς ἀσθενεῖς, ὑμεῖς δὲ ἰσχυροί· ὑμεῖς ἔνδοξοι, ἡμεῖς δὲ ἄτυποι. Ἀχρι τῆς ἀρτι ὥρας καὶ πεινῶμεν καὶ διψῶμεν καὶ γυμνητεύομεν καὶ κολαφίζόμεθα καὶ ἀστατοῦμεν καὶ κοπιῶμεν ἐργαζόμενοι ταῖς ἴδιαις χερσὶ· λοιδορούμενοι εὐλογοῦμεν, διωκόμενοι ἀνεχόμεθα, βλασφημούμενοι παρακαλοῦμεν· ὡς περικαθάρματα τοῦ κόσμου ἐγενήθημεν, πάντων περίψημα ἔως ἀρτι. Οὐκ ἐντρέπων ὑμᾶς γράφω ταῦτα, ἀλλ' ὡς τέκνα μου ἀγαπητὰ ινουθετῶ. Ἐὰν γὰρ μυρίους παιδαγωγοὺς ἔχητε ἐν Χριστῷ, ἀλλ' οὐ πολλοὺς πατέρας· ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τοῦ εὐαγγελίου ἔγὼ ὑμᾶς ἐγένυνησα. Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς, μιμητά μου γίνεσθε.

Ἐτερος ἐν τῷ Μηναίῳ

Πρὸς Ψωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 10:11-21, 11:1-2

Ἄδελφοί, λέγει ἡ γραφή· «Πᾶς ὁ πιστεύων ἐπὶ τῷ Θεῷ οὐ καταισχυνθήσεται». Οὐ γὰρ ἔστι διαστολὴ Ἰουδαίου τε καὶ Ἐλληνος· ὁ γὰρ αὐτὸς Κύριος πάντων εἰς πάντας τοὺς ἐπικαλούμενους αὐτὸν· «Πᾶς γὰρ ὃς ἂν ἐπικαλέσηται τὸ ὄνομα Κυρίου σωθήσεται». Πῶς οὖν ἐπικαλέσονται εἰς ὃν οὐκ ἐπίστευσαν; Πῶς δὲ πιστεύσουσιν οὗ οὐκ ηκουσαν; Πῶς δὲ ἀκούσουσι χωρὶς κηρύσσοντος; Πῶς δὲ κηρύξουσιν ἐὰν μὴ ἀποσταλῶσι; Καθὼς γέγραπται· «Ως ὥραιοι οἱ πόδες τῶν εὐαγγελιζομένων εἰρήνην, τῶν εὐαγγελιζομένων τὰ ἀγαθά!». Ἀλλ' οὐ πάντες ὑπήκουσαν τῷ εὐαγγελίῳ· Ἡσαΐας γάρ λέγει· «Κύριε, τίς ἐπίστευσε τῇ ἀκοῇ ἡμῶν;». Άρα η πίστις ἐξ ἀκοῆς, η δὲ ἀκοὴ διὰ ρήματος Θεοῦ. Άλλα λέγω μὴ οὐκ ἡκουσαν; Μενοῦνγε «εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἔξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ὥρματα αὐτῶν». Άλλα λέγω, μὴ οὐκ ἔγνω, Ἰσραὴλ; Πρῶτος Μωϋσῆς λέγει· «Ἐγώ παραζηλώσω ὑμᾶς ἐπ' οὐκ ἔθνει, ἐπὶ ἔθνει ἀσύνετω παροργῶ ὑμᾶς». Ἡσαΐας δὲ ἀπότολμᾶς καὶ λέγει· «Ἐύρεθην τοῖς ἐμὲ μὴ ζητοῦσιν, ἐμφανῆς ἐγένομην τοῖς ἐμὲ μὴ ἐπερωτῶσι». Πρὸς δὲ τὸν Ἰσραὴλ λέγει· «Οὐλην τὴν ἡμέραν ἔξεπέτασα τὰς χεῖράς μου πρὸς λαὸν ἀπειθοῦντα καὶ ἀντιλέγοντα». Λέγω οὖν, μὴ ἀπώσατο ὁ Θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ; Μὴ γένοιτο· καὶ γὰρ ἐγὼ Ἰσραὴλίτης εἰμί, ἐκ σπέρματος Ἀβραάμ, φυλῆς Βενιαμίν. Οὐκ ἀπώσατο ὁ Θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ διὸ προέγνω.

17. Μινήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου, Ἐπισκόπου Νεοκαισαρείας, τοῦ θαυματουργοῦ.

Προκείμενον. Ἡχος βαρύς

Τίμιος ἐναυτίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὄσιων αὐτοῦ.

Στίχ. Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὃν ἀνταπέδωκε ἡμῖν;

Πρὸς Κορινθίους Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 12:7-11

Ἄδελφοί, ἔκαστω δίδοται ἡ φανέρωσις τοῦ Πνεύματος πρὸς τὸ συμφέρον. Ω μὲν γὰρ διὰ τοῦ Πνεύματος δίδοται λόγος σοφίας, ἀλλως δὲ λόγος γνώσεως κατὰ τὸ αὐτὸ Πνεύμα, ἔτερως δὲ πίστις ἐν τῷ αὐτῷ Πνεύματι, ἀλλως δὲ χαρίσματα ἴαμάτων ἐν τῷ αὐτῷ Πνεύματι, ἀλλως δὲ ἐνεργήματα δυνάμεων, ἀλλως δὲ προφητεία, ἀλλως δὲ διακρίσεις πνευμάτων, ἔτερως δὲ γένη γλωσσῶν, ἀλλως δὲ ἐρμηνεία γλωσσῶν· πάντα δὲ ταῦτα ἐνεργεῖ τὸ ἐν καὶ τὸ αὐτὸ Πνεύμα, διαιτοῦν ἴδια ἐκάστω καθὼς βούλεται.

Αλληλούϊα. Ἡχος β'

Οι ιερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὄστιοι σου ἀγαλλιάσονται.
Στίχ. Ότι ἔξελέξατο Κύριος τὴν Σιών.

18. Μινήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Πλάτωνος καὶ Ῥωμανοῦ.

Πρὸς Τιμόθεον Β' Ἐπιστολῆς Παύλου 2:1-10

Τέκνον Τιμόθεε, ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, καὶ ἀ ἡκουσας παρ' ἐμοῦ διὰ πολλῶν μαρτύρων, ταῦτα παράθου πιστοῖς ἀνθρώποις, οἵτινες ἵκανοι ἔσονται καὶ ἐτέρους διδάξαται. Σὺ οὖν κακοπάθησον ὡς καλὸς στρατιώτης Ἰησοῦ Χριστοῦ. Οὐδεὶς στρατευόμενος ἐμπλέκεται ταῖς τοῦ βίου πραγματείαις, ἵνα τῷ στρατολογήσαντι ἀρέσῃ. Ἐὰν δὲ καὶ ἀθλῆ τις, οὐ στεφανοῦται, ἐὰν μὴ νομίμως ἀθλήσῃ. Τὸν κοπιῶντα γεωργὸν δεῖ πρῶτον τῶν καρπῶν μεταλαμβάνειν. Νόει ὁ λέγων· δώρο γάρ σοι οἱ Κύριος σύνεσιν ἐν πᾶσι. Μημόνεις Ἰησοῦ Χριστὸν ἑγηγερμένον ἐκ νεκρῶν, ἐκ σπέρματος Δαυΐδ, κατὰ τὸ εὐαγγέλιον μου, ἐν ᾧ κακοπαθῶ μέχρι δεσμῶν ὡς κακοῦργος· ἀλλ' ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ οὐ δέδεται. Διὰ τοῦτο πάντα ὑπομένω διὰ τοὺς ἐκλεκτούς, ἵνα καὶ αὐτοὶ σωτηρίας τύχωσι τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ μετὰ δόξης αἰώνιου.

20. Μινήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Πρόκλου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτου.

Πρὸς Ἐβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου 7:26-28, 8:1-2

Ἄδελφοί, τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν ἀρχιερεύς, ὅστος, ἄκακος, ἀμίαντος, κεχωρισμένος ἀπὸ τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ ὑψηλότερος τῶν οὐρανῶν γενούμενος, δος οὐκ ἔχει καθ' ἡμέραν ἀνάγκην, ὥσπερ οἱ ἀρχιερεῖς, πρότερον ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἀμαρτιῶν θυσίας ἀναφέρειν, ἐπειτα τῶν τοῦ λαοῦ· τοῦτο γάρ ἐποίησεν ἐφάπαξ ἐαυτὸν ἀνευέγκας. Οὐ νόμος γάρ ἀνθρώπους καθίστησιν ἀρχιερεῖς ἔχοντας ἀσθένειαν, ὁ λόγος δὲ τῆς ὄρκωμοσίας τῆς μετὰ τὸν νόμον υἱὸν εἰς τὸν αἰῶνα τετελειωμένον. Κεφαλαίον δὲ ἐπὶ τοῖς λεγομένοις, τοιοῦτον ἔχομεν ἀρχιερέα, δος ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου τῆς μεγαλωσύνης ἐν τοῖς οὐρανοῖς, τῶν Ἀγίων λειτουργὸς καὶ τῆς σκηνῆς τῆς ἀληθινῆς, ἦν ἔπηξεν ὁ Κύριος, καὶ οὐκ ἄνθρωπος.

21. Ἡ ἐν τῷ Ναῷ Εἴσοδος τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Προκείμενον. Ἡχος γ'

Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Στίχ. Ότι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ.

Πρὸς Ἐβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου 9:1-7

Ἄδελφοί, εἶχεν ἡ πρώτη σκηνὴ δικαιώματα λατρείας τὸ τε Ἀγιον κοσμικόν. Σκηνὴ γάρ κατεσκευάσθη ἡ πρώτη ἐν ᾧ ἡ τε λυχνία καὶ ἡ τράπεζα καὶ ἡ πρόθεστις τῶν ἄρτων, ἥτις λέγεται Ἀγια. Μετὰ δὲ τὸ δεύτερον καταπέτασμα σκηνὴ ἡ λεγομένη Ἀγια Ἀγίων, χρυσοῦν ἔχουσα θυμιατήριον καὶ τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης περικεκαλυμμένην πάντοθεν χρυσίω, ἐν ᾧ στάμνος χρυσῆ ἔχουσα τὸ μάννα καὶ ἡ ράβδος Ἀαρὼν ἡ βλαστήσασα καὶ αἱ πλάκες τῆς διαθήκης, ὑπεράνω· δὲ αὐτῆς Χερουβίμιν δόξης κατασκιάζοντα τὸ ἴλαστήριον· περὶ ὧν οὐκ ἔστι οὐν λέγειν κατὰ μέρος. Τούτων δὲ οἵτω κατεσκευασμένων εἰς μὲν τὴν πρώτην σκηνὴν διὰ παντὸς εἰσίασιν οἱ ιερεῖς τὰς λατρείας ἐπιτελοῦντες, εἰς δὲ τὴν δευτέραν ἄπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ μόνος ὁ ἀρχιερεύς, οὐ χωρὶς αἴματος, διὰ προσφέρει ὑπὲρ ἐαυτοῦ καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων.

Αλληλούϊα. Ἡχος πλ. β'

Ἀκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ.

22. Μινήμη τοῦ Αγίου Αποστόλου Φιλήμονος, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ

Προκείμενον. Ἡχος πλ. δ'

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ.

Στίχ. Οἱ οὐρανοί διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Πρὸς Φιλήμονα Ἐπιστολῆς Παύλου 1:1-25

Παῦλος, δέσμιος Χριστοῦ Ἰησοῦ, καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελφός, Φιλήμονι τῷ ἀγαπητῷ καὶ συνυεργῷ ἡμῶν καὶ Ἀπφίᾳ τῇ ἀγαπητῇ καὶ Ἀρχίππῳ τῷ συστρατιώτῃ ἡμῶν καὶ τῇ κατ' οἴκον σου ἐκκλησίᾳ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου πάντοτε μνείαν σου ποιούμενος ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου, ἀκούων σου τὴν ἀγάπην καὶ τὴν πίστιν ἣν ἔχεις πρὸς τὸν Κύριον Ἰησοῦν καὶ εἰς πάντας τοὺς ἀγίους, ὅπως ἡ κοινωνία τῆς πίστεώς σου ἐνεργῆς γένηται ἐν ἐπιγνώσει παντὸς ἀγαθοῦ τοῦ ἐν ἡμῖν εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν. Χάριν γάρ ἔχομεν πολλὴν καὶ παράκλησιν ἐπὶ τῇ ἀγάπῃ σου, ὅτι τὰ σπλάγχνα τῶν ἀγίων ἀναπέπαυται διὰ σοῦ, ἀδελφέ. Διό, πολλὴν ἐν Χριστῷ παρρησίαν ἔχων ἐπιτάσσουσι σοι τὸ ἀνῆκον, διὰ τὴν ἀγάπην μᾶλλον παρακαλῶ· τοιοῦτος ὅν, ὃς Παῦλος πρεσβύτης, υἱὸν δὲ καὶ δέσμιος Ἰησοῦ Χριστοῦ, παρακαλῶ σε περὶ τοῦ ἐμοῦ τέκνου, ὃν ἐγένυνησα ἐν τοῖς δεσμοῖς μου. Οὐνίστομον, τὸν ποτέ σοι ἀχρηστον, υἱονὶ δὲ σοὶ καὶ ἐμοὶ εὐχρηστον, ὃν ἀνέπεμψα· σὸν δὲ αὐτόν, τοῦτο· ἔστι τὰ ἐμὰ σπλάγχνα, προσλαβοῦ· ὃν ἐγὼ ἐβούλομην πρὸς ἐμαυτὸν κατέχειν, ἵνα ὑπὲρ σου διακονῆ μοι ἐν τοῖς δεσμοῖς τοῦ εὐαγγέλιου· χωρὶς δὲ τῆς σῆς γνώμης οὐδὲν ἡθέλησα ποιῆσαι, ἵνα μὴ ὡς κατὰ ἀνάγκην τὸ ἀγαθόν σου ἢ, ἀλλὰ κατὰ ἀκούσιον. Τάχα γάρ διὰ τοῦτο ἔχωρίσθη πρὸς ὥραν, ἵνα αἰώνιον αὐτὸν ἀπέχῃς, οὐκέτι ὡς δοῦλον, ἀλλ' ὑπὲρ δοῦλον, ἀδελφὸν ἀγαπητόν, μάλιστα ἐμοί, πόσῳ δὲ μᾶλλον σοὶ καὶ ἐν σαρκὶ καὶ ἐν Κυρίῳ! Εἰ οὖν με ἔχεις κοινωνόν, προσλαβοῦ αὐτὸν ὡς ἐμέ. Εἰ δέ τι ἡδίκησέ σε ἢ ὄφείλει, τοῦτο ἐμοὶ ἐλλόγει· ἐγὼ Παῦλος ἔγραψα τῇ ἐμῇ χειρὶ, ἐγὼ ἀποτίσω· ἵνα μὴ λέγω σοι ὅτι καὶ σεαυτόν μοι προσφείλεις. Ναί, ἀδελφέ, ἐγὼ σου ὄνταί μην ἐν Κυρίῳ· ἀνάπαυσόν μου τὰ σπλάγχνα ἐν Κυρίῳ. Πεποιθὼς τῇ ὑπακοῇ σου ἔγραψα σοι, εἰδὼς ὅτι καὶ ὑπὲρ δέ λέγω ποιήσεις. Ἄμα δὲ καὶ ἐτοίμαζέ μοι ξενίαν· ἐλπίζω γάρ ὅτι διὰ τῶν προσευχῶν ὑμῶν χαρισθήσομαι ὑμῖν. Ασπάζεται σε· Ἐπαφρᾶς ὁ συνιαχμάλωτός μου ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, Μᾶρκος, Ἀρίσταρχος, Δημᾶς, Λουκᾶς, οἱ συνεργοί μου. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τοῦ πνεύματος ὑμῶν· ἀμήν.

Αλληλούϊα. Ἡχος α'

Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσια σου, Κύριε.

Στίχ. Ό Θεός ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ ἀγίων.

23. Μινήμη τῶν ἐν Ἀγίοις Πατέρων ἡμῶν Ἀμφιλοχίου Ἐπισκόπου Ἰκονίου, καὶ Γρηγορίου τοῦ Ἀκραγαντίνων.

Πρὸς Ἐβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου 13:7-16

Ἄδελφοί μου, μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων ὑμῶν, οἵτινες ἐλάλησαν ὑμῖν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ὃν ἀναθεωροῦντες τὴν ἔκβασιν τῆς ἀναστροφῆς μιμεῖσθε τὴν πίστιν. Ἰησοῦς Χριστὸς χθὲς καὶ σήμερον ὁ αὐτὸς καὶ εἰς τὸν αἰώνας. Διδαχαῖς ποικίλαις καὶ ξέναις μὴ παραφέρεσθε· καλὸν γὰρ χάριτι βεβαιοῦσθαι τὴν καρδίαν, οὐ βρώμασιν, ἐν οἷς οὐκ ὀψελήθησαν οἱ περιπατησάντες. Ἐχομενοι θυσιαστήριον ἐξ οὗ φαγεῖν οὐκ ἔχουσιν ἔξουσίαν οἱ τῇ σκηνῇ λατρεύοντες· ὃν γὰρ «εἰσφέρεται» ζώαν τὸ «ὁ αἴμα περὶ ἀμφατίας εἰς τὰ Ἀγία» διὰ τοῦ ἀρχιερέως, τούτων τὰ σώματα «κατακαίεται ἔξω τῆς παρεμβολῆς». διὸ καὶ Ἰησοῦς, ἵνα ἀγιάσῃ διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος τὸν λαόν, ἔξω τῆς πύλης ἔπαθε. Τοίνυν ἔξερχόμεθα πρὸς αὐτὸν «ἔξω τῆς παρεμβολῆς» τὸν ὄντειδισμὸν αὐτοῦ φέροντες· οὐ γάρ ἔχομεν ὥδε μένουσαν πόλιν, ἀλλὰ τὴν μέλλουσαν ἐπιζητοῦμεν. Δι’ αὐτοῦ οὖν «ἀναφέρωμεν θυσίαν αἰνέσεως» διὰ παντὸς τῷ Θεῷ, τοῦτ’ ἔστι «καρπὸν χειλέων» ὅμολογούντων τῷ ὄντος αὐτοῦ. Τῆς δὲ εὐποίεις καὶ κοινωνίας μὴ ἐπιλαμβάνεσθε· τοιαύταις γάρ θυσίαις εὐάρεστεῖται ὁ Θεός.

24. Μινήμη τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν καὶ Ἱερομαρτύρων, Κλήμεντος Ῥώμης, καὶ Πέτρου Αλεξανδρείας.

Προκείμενον. Ἡχος βαρύς

Τὰς εὐχάς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

Στίχ. Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὡν ἀνταπέδωκε ἡμῖν;

Πρὸς Φιλιππησίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 3:20-21, 4:1-3

Ἄδελφοί μου, ἡμῶν τὸ πολίτευμα ἐν οὐρανοῖς ὑπάρχει, ἐξ οὗ καὶ σωτῆρα ἀπεκδεχόμεθα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, δις μετασχηματίσει τὸ σῶμα τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν εἰς τὸ γενέσθαι αὐτὸς σύμμορφον τῷ σώματι τῆς δόξης αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ δύνασθαι αὐτὸν καὶ ὑποτάξαι αὐτῷ τὰ πάντα. «Ωστε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί καὶ ἐπιπόθητοι, χαρὰ καὶ στέφανος μου, οὕτω στήκετε ἐν Κυρίῳ, ἀγαπητοί. Εὐοδίαν παρακαλῶ καὶ Συντύχην παρακαλῶ τὸ αὐτὸς φρονεῖν ἐν Κυρίῳ· ναὶ ἐρωτῶ καὶ σέ, Σύζυγε γνήσιε, συλλαμβάνου αὐταῖς, αἴτινες ἐν τῷ εὐαγγελίῳ συνηθλησάν μοι μετὰ καὶ Κλήμεντος καὶ τῶν λοιπῶν συνεργῶν μου, ὡν τὰ ὄντος εὐαγγελίῳ συνηθλησάν μοι μετὰ καὶ

Αλληλούϊα. Ἡχος πλ. β'

Ὅτι ἔξελέξατο Κύριος τὴν Σιών.

Στίχ. Ο Θεός, ἐν τοῖς ὡσὶν ἡμῶν ἡκούσαμεν.

25. Μινήμη τῆς Ἅγιας Μεγαλομάρτυρος Αἰκατερίνης, καὶ τοῦ Ἅγιου Μεγαλομάρτυρος Μερκουρίου.

Προκείμενον. Ἡχος δ'

Θαυμαστὸς ὁ Θεός ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Ἐν Ἑκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 3:23-29, 4:1-5

Ἄδελφοί μου, πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν ὑπὸ νόμου ἐφρουρούμεθα συγκεκλεισμένοι εἰς τὴν μέλλουσαν πίστιν ἀποκαλυψθήναι. «Ωστε ὁ νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονεν εἰς Χριστόν, ἵνα ἐκ πίστεως δικαιωθῶμεν· ἐλθούστης δὲ τῆς πίστεως οὐκέτι ὑπὸ παιδαγωγὸν ἐσμεν. Πάντες γὰρ νίσι Θεοῦ ἐστε διὰ τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· ὅσοι γάρ εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε. Οὐκ ἔνι 'Ιουδαῖος οὐδὲ "Ἐλλην, οὐκ ἔνι δούλος οὐδὲ ἐλεύθερος, οὐκ ἔνι ἄρσεν καὶ θῆλυ· πάντες γὰρ ὑμεῖς εἰς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Εἰ δὲ ὑμεῖς Χριστοῦ, ἄρα τοῦ Ἀβραὰμ σπέρμα ἐστε καὶ κατ' ἐπαγγελίαν κληρονόμοι. Λέγω δέ, ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ κληρονόμος νήπιός ἐστιν, οὐδὲν διαφέρει δούλου, κύριος πάντων ὡν, ἀλλὰ ὑπὸ ἐπιτρόπους ἐστὶ καὶ οἰκονόμους ἄχρι τῆς προθεσμίας τοῦ πατρός. Οὕτω καὶ ἡμεῖς, δτε ἡμεν νήπιοι, ὑπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου ἡμεν δεδουλωμένοι· δτε δὲ ἥλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἔξαπέστειλεν ὁ Θεός τὸν νιὸν αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ γυναικός, γενόμενον ὑπὸ νόμου, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμου ἐξαγοράσῃ, ἵνα τὴν νίοθεσίαν ἀπολάβωμεν.

Αλληλούϊα. Ἡχος δ'

Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον.

Στίχ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου.

26. Μινήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Αλυπίου τοῦ Κιονίτου καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Στυλιανοῦ τοῦ Παφλαγόνος.

Πρὸς Κορινθίους Β' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 4:6-15

Ἄδελφοί μου, ὁ Θεός ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς λάμψαι, δις ἔλαμψεν ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν πρὸς φωτισμὸν τῆς γνώσεως τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ ἐν προσώπῳ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἐχομεν δὲ τὸν θησαυρὸν τούτον ἐν ὄστρακίνοις σκεύεσσιν, ἵνα ἡ ὑπερβολὴ τῆς δυνάμεως ἡ τοῦ Θεοῦ καὶ μὴ ἔξη ἡμῶν, ἐν παντὶ θιλύρωμαν ἀλλ' οὐ στενοχωρώμενοι, ἀπορούμενοι ἀλλ', οὐκ ἔξαπορούμενοι, διωκόμενοι ἀλλ' οὐκ ἔγκαταλεπίμενοι, καταβαλλόμενοι ἀλλ' οὐκ ἀπολλύμενοι, πάντοτε τὴν νέκρωσιν τοῦ Κυρίου Ἰησοῦν ἐν τῷ σώματι περιφέροντες, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦν ἐν τῷ σώματι ἡμῶν φανερωθῇ. Αεὶ γὰρ ἡμεῖς οἱ ζῶντες εἰς θάνατον παραδίδομεθα διὰ τὴν Ιησοῦν, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ φανερωθῇ ἐν τῇ θυντῇ σαρκὶ ἡμῶν. Ὡστε ὁ μὲν θάνατος ἐν ἡμῖν ἐνεργεῖται, ἡ δὲ ζωὴ ἐν ἡμῖν. Ἐχοντες δὲ τὸ αὐτὸν πνεῦμα τῆς πίστεως κατὰ τὸ γεγραμμένον, «Ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα», καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν, διὸ καὶ λαλοῦμεν, εἰδότες δτε ὁ ἐγείρας τὸν Κύριον Ἰησοῦν καὶ ἡμᾶς διὰ τὴν Ιησοῦν ἐγέρει καὶ παραστήσει σὺν ὑμῖν. Τὰ γὰρ πάντα δι' ὑμᾶς, ἵνα ἡ χάρις πλεονάσσασα διὰ τῶν πλειόνων τὴν εὐχαριστίαν περισσεύῃ εἰς τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ.

27. Μινήμη τοῦ Ἅγιου Μεγαλομάρτυρος Ἰακώβου τοῦ Πέρσου.

Πρὸς Τιμόθεον Β' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 2:1-10

Τέκινον Τιμόθεε, ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦν, καὶ ἡ ἡκουσας παρ' ἐμοὶ διὰ πολλῶν μαρτύρων, ταῦτα παράθου πιστοῖς ἀνθρώποις, οἵτινες ἱκανοὶ ἔσσονται καὶ ἐτέρους διδάξαι. Σὺ οὖν κακοπάθησον ὡς καλὸς στρατιώτης Ἰησοῦ Χριστοῦ. Οὐδεὶς στρατευόμενος ἐμπλέκεται ταῖς τοῦ βίου πραγματείαις, ἵνα τῷ στρατολογήσαντι ἀρέσῃ. Εάν δὲ καὶ ἀθλῆ τις, οὐ στεφανοῦται, ἐὰν μὴ νομίμως ἀθλήσῃ. Τὸν κοπιῶντα γεωργὸν δεῖ πρῶτον τῶν καρπῶν μεταλαμβάνειν. Νόει δὲ λέγω· δῶῃ γάρ σοι ὁ Κύριος σύνεσιν ἐν πᾶσι. Μνημόνευε Ἰησοῦν Χριστὸν ἐγηγερμένον ἐκ νεκρῶν, ἐκ σπέρματος Δαυΐδ, κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου, ἐν ὧ κακοπάθω μέχρι δεσμῶν ὡς κακούργος· ἀλλ' ὁ λόγος τοῦ

Θεοῦ οὐ δέδεται. Διὰ τοῦτο πάντα ὑπομένω διὰ τοὺς ἐκλεκτούς, ἵνα καὶ αὐτοὶ σωτηρίας τύχωσι τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ μετὰ δόξης αἰώνιου.

28. Μνήμη τοῦ Όσιου Πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου τοῦ Νέου, καὶ τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Εἰρηνάρχου.

Πρὸς Τιμοθέου Β' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 1:8-18

Τέκνον Τιμόθεε, μὴ ἐπαισχυνθῆς τὸ μαρτύριον τοῦ Κυρίου ἡμῶν μηδὲ ἐμὲ τὸν δέσμιον αὐτοῦ, ἀλλὰ συγκακοπάθησον τῷ εὐαγγελίῳ κατὰ δύναμιν Θεοῦ, τοῦ σώσαντος ἡμᾶς καὶ καλέσαντος κλήσει ἀγίᾳ, οὐ κατὰ τὰ ἔργα ἡμῶν, ἀλλὰ κατ' ιδίαν πρόθεστον καὶ χάριν, τὴν δοθεῖσαν ἡμῖν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ πρὸ χρόνων αἰώνιων, φανερωθεῖσαν δὲ ὑπὸ διὰ τῆς ἐπιφανείας τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καταργήσαντος μὲν τὸν θάνατον, φωτίσαντος δὲ ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν διὰ τοῦ εὐαγγελίου, εἰς δὲ ἐτέθην ἐγὼ κήρυξ καὶ ἀπόστολος καὶ διδάσκαλος ἐθνῶν. Δι’ ἣν αἰτίαν καὶ ταῦτα πάσχω, ἀλλ’ οὐκ ἐπαισχύνομαι· οἶδα γὰρ ὡς πεπίστευκα, καὶ πέπεισμαι ὅτι δυνατός ἐστι τὴν παραθήκην μου φυλάξαι εἰς ἔκεινην τὴν ἡμέραν. Ὑποτύπωσιν ἔχει ὑγιαινόντων λόγων ὡν παρ’ ἐμοῦ ἥκουσας, ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· τὴν καλὴν παραθήκην φύλαξον διὰ Πινεύματος Ἀγίου τοῦ ἐνοικοῦντος ἐν ἡμῖν. Οἶδας τοῦτο, ὅτι ἀπεστράφησάν με πάντες οἱ ἐν τῇ Ἀσφα, ὡν ἐστὶ Φύγελλος καὶ Ἐρμογένης. Δῶν ἐλέος ὁ Κύριος τῷ Ὀνησιφόρου οἴκῳ, ὅτι πολλάκις με ἀνέψυξε καὶ τὴν ἀλλυσίν μου οὐκ ἐπαισχύνθη, ἀλλὰ γενόμενος ἐν Ῥώμῃ σπουδαιότερον ἐζήτησέ με καὶ εὗρε· δῶν ἀντῷ ὁ Κύριος εὑρεῖν ἐλεος παρὰ Κυρίου ἐν ἔκεινη τῇ ἡμέρᾳ· καὶ δοσαὶ ἐν Ἐφέσῳ διηκόνησε, βέλτιον σὺν γυνώσκεις.

29. Μνήμη τῶν ἁγίων Μαρτύρων Παραμόνου καὶ Φιλουμένου.

Πρὸς Ρωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 8:14-21

Ἄδελφοί, δοσοι γὰρ Πινεύματι Θεοῦ ἀγονται, οὐτοὶ εἰσιν υἱοί Θεοῦ. Οὐ γὰρ ἐλάβετε Πινεύμα δουλείας πάλιν εἰς φόβον, ἀλλ’ ἐλάβετε Πινεύμα υἱοθείας, ἐν ὧ κράζομεν· Αββᾶ ὁ πατήρ. Αὐτὸ τὸ Πινεύμα συμμαρτυρεῖ τῷ πινεύματι ἡμῶν ὅτι ἐσμὲν τέκνα Θεοῦ. Εἰ δὲ τέκνα, καὶ κληρονόμοι, κληρονόμοι μὲν Θεοῦ, συγκληρονόμοι δὲ Χριστοῦ, εἰπερ συμπάσχομεν ἴνα καὶ συνδοξασθῶμεν. Λογίζομαι γὰρ ὅτι οὐκ ἄξια τὰ παθήματα τοῦ νῦν καιροῦ πρὸς τὴν μέλλουσαν δόξαν ἀποκαλυφθῆναι εἰς ἡμᾶς. Ἡ γὰρ ἀποκαραδοκία τῆς κτίσεως τὴν ἀποκάλυψιν τῶν υἱῶν τοῦ Θεοῦ ἀπεκδέχεται. Τῇ γὰρ ματαιότητι ἡ κτίσις ὑπετάγη, οὐχ ἐκοῦσα, ἀλλὰ διὰ τὸν ὑποτάξαντα, ἐπ’ ἐλπίδι ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ κτίσις ἐλευθερωθήσεται ἀπὸ τῆς δουλείας τῆς φθορᾶς εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῆς δόξης τῶν τέκνων τοῦ Θεοῦ.

30. Μνήμη τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου Αποστόλου Ανδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου.

Προκείμενον. Ἡχος πλ. δ'

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἔξηλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Πρὸς Κορινθίους Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 4:9-16

Ἄδελφοί, ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους ἐσχάτους ἀπέδειξεν, ὡς ἐπιθανατίους, ὅτι θέατρον ἐγενήθημεν τῷ κόσμῳ, καὶ ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις. Ἡμεῖς μωροὶ διὰ Χριστού, ὑμεῖς δὲ φρόνιμοι· Ἐββᾶ ὁ πατήρ. Αὐτὸ τὸ Πινεύμα συμμαρτυρεῖ τῷ πινεύματι ἡμῶν ὅτι ἐσμὲν τέκνα Θεοῦ. Εἰ δὲ τέκνα, καὶ κληρονόμοι, κληρονόμοι μὲν Θεοῦ, συγκληρονόμοι δὲ Χριστοῦ, εἰπερ συμπάσχομεν ἴνα καὶ συνδοξασθῶμεν. Λογίζομαι γὰρ ὅτι οὐκ ἄξια τὰ παθήματα τοῦ νῦν καιροῦ πρὸς τὴν μέλλουσαν δόξαν ἀποκαλυφθῆναι εἰς ἡμᾶς. Ἡ γὰρ ἀποκαραδοκία τῆς κτίσεως τὴν ἀποκάλυψιν τῶν υἱῶν τοῦ Θεοῦ, ἀλλ’ οὐ πολλοὺς πατέρας· ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τοῦ εὐαγγελίου ἐγὼ ὑμᾶς ἐγένυνησα. Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς, μιμητά μου γίνεσθε.

Αλληλούϊα. Ἡχος α'

Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε.

Στίχ. Ο Θεὸς ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ ἀγίων.

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

1. Μνήμη τοῦ ἁγίου Προφήτου Ναούμ.

Πρὸς Κορινθίους Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 14:20-25

Ἄδελφοί, μὴ παιδία γίνεσθε ταῖς φρεσίν, ἀλλὰ τῇ κακίᾳ νηπιάζετε, ταῖς δὲ φρεσὶ τέλειοι γίνεσθε. Ἐν τῷ νόμῳ γέγραπται ὅτι «ἐν ἐτερογλώσσοις καὶ ἐν χείλεσιν ἐτέροις λαλήσω τῷ λαῷ τούτῳ, καὶ οὐδὲ οὔτως εἰσακούσονται» μου, λέγει Κύριος. Ωστε αἱ γλῶσσαι εἰς σημεῖόν εἰσιν οὐ τοῖς πιστεύοντιν, ἀλλὰ τοῖς ἀπίστοις, ἡ δὲ προφητεία οὐ τοῖς ἀπίστοις, ἀλλὰ τοῖς πιστεύοντιν. Ἐάν οὖν συνέλθῃ ἡ ἐκκλησία ὅλη ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ πάντες γλώσσαις λαλῶσιν, εἰσέλθωσι δὲ ἰδιῶται ἡ ἀπίστοι, οὐκ ἐρόντων ὅτι μαίνεσθε; Ἐάν δὲ πάντες προφητεύωσιν, εἰσέλθῃ δέ τις ἀπίστος ἡ ἰδιώτης, ἐλέγχεται ὑπὸ πάντων, ἀνακρίνεται ὑπὸ πάντων, καὶ οὕτω τὰ κρυπτὰ τῆς καρδίας αὐτοῦ φανερὰ γίνεται· καὶ οὕτω πεσῶν ἐπὶ πρόσωπον προσκυνήσει τῷ Θεῷ, ἀπαγγέλλων ὅτι ὁ Θεός ὄντως ἐν ὑμῖν ἐστι.

2. Μνήμη τοῦ ἁγίου Προφήτου Αββακούμ.

Πρὸς Ρωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 11:2-12

Ἄδελφοί, οὐκ οἴδατε ἐν Ἡλίᾳ τί λέγει ἡ γραφή, ὡς ἐντυγχάνει τῷ Θεῷ κατὰ τοῦ Ἰσραὴλ λέγων; «Κύριε, τοὺς προφήτας σου ἀπέκτειναν καὶ τὰ θυσιαστήριά σου κατέσκαψαν, κάγω ὑπελείψθην μόνος, καὶ ζητοῦντι τὴν ψυχήν μου». Άλλα τί λέγει αὐτῷ ὁ χρηματισμός; «Κατέλιπον ἐμαυτῷ ἐπτακισχλίους ἀνδρας, οἵτινες οὐκ ἔκαμψαν γόνυν τῇ Βάσαλ». Οὕτως οὖν καὶ ἐν τῷ νῦν καιρῷ λεῖμμα κατ' ἐκλογὴν χάριτος γέγονεν. Εἰ δὲ χάριτι, οὐκέτι ἐξ ἔργων· ἐπεὶ ἡ χάρις οὐκέτι γίνεται χάρις. Εἰ δὲ ἐξ ἔργων, οὐκέτι ἐστὶ χάρις· ἐπεὶ τὸ ἔργον οὐκέτι ἐστὶν ἔργον. Τί οὖν; Ὁ ἐπιζητεῖ Ἰσραὴλ, τοῦτο οὐκ ἐπέτυχεν, ἡ δὲ ἐκλογὴ ἐπέτυχεν· οἱ δὲ λουποὶ ἐπωρώθησαν, καθὼς γέγραπται· «Ἐδωκεν αὐτοῖς ὁ Θεὸς πινεύμα κατανύξεως, ὀφθαλμοὺς τοῦ μὴ βλέπειν καὶ ὡταῖς παντοῖς καταβλέπειν καὶ εἰς σκάνδαλον καταβλέπειν· «Γενηθήτω ἡ τράπεζα αὐτῶν εἰς παγίδα καὶ εἰς θήραν καὶ εἰς σκάνδαλον καὶ εἰς ἀνταπόδομα αὐτοῖς· σκοτισθήτωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν τοῦ μὴ βλέπειν, καὶ τὸν νῶτον αὐτῶν παντὸς σύγκαψον». Λέγω οὖν, μὴ ἐπταισαν ἵνα πέσωσι; Μὴ γένοιτο· ἀλλὰ τῷ αὐτῶν παραπτώματι ἡ σωτηρία τοῖς ἔθνεσιν, εἰς τὸ παραζηλῶσαι αὐτούς. Εἰ δὲ τὸ παράπτωμα αὐτῶν πλούτος κόσμου καὶ τὸ ἡττημα αὐτῶν πλούτος ἔθνων, πόσῳ μᾶλλον τὸ πλήρωμα αὐτῶν;

3. Μνήμη τοῦ Ἅγιου Προφήτου Σοφονίου.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 10:11-21, 11:1-2

Ἄδελφοί, λέγει ἡ γραφή· «Πᾶς ὁ πιστεύων ἐπὶ τῷ Θεῷ οὐ καταισχυνθήσεται». Οὐ γὰρ ἔστι διαστολὴ Ἰουδαίου τε καὶ Ἐλληνος· ὁ γὰρ αὐτὸς Κύριος πάντων, πλουτῶν εἰς πάντας τοὺς ἐπικαλούμενους αὐτόν· «Πᾶς γὰρ δὲ ἀνὴρ ἐπικαλέσηται τὸ ὄνομα Κυρίου σωθήσεται». Πώς οὖν ἐπικαλέσονται εἰς ὃν οὐκ ἐπίστευσαν; Πῶς δὲ πιστεύσουσιν οὗ οὐκ ἤκουσαν; Πῶς δὲ ἀκούσουσιν χωρὶς κηρύξσοντος; Πῶς δὲ κηρύξσουσιν ἐὰν μὴ ἀποσταλῶσι; Καθὼς γέγραπται· «Ως ὁ ἀράποιος οἱ πόδες τῶν εὐαγγελιζομένων εἰρήνην, τῶν εὐαγγελιζομένων τὰ ἀγαθά!». Ἀλλ’ οὐ πάντες ὑπήκουσαν τῷ εὐαγγελίῳ· Ἡσαΐας γὰρ λέγει· «Κύριος, τίς ἐπίστευσε τῇ ἀκοῇ ἡμῶν?». Ἄρα ἡ πίστης ἐξ ἀκοῆς, ἡ δὲ ἀκοὴ διὰ ρήματος Θεοῦ. Ἀλλὰ λέγω μὴ οὐκ ἤκουσαν; Μενοῦνγε «εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν». Ἀλλὰ λέγω, μὴ οὐκ ἔγνω· Ἰσραὴλ; Πρῶτος Μωϋσῆς λέγει· «Ἐγὼ παραζήλωσα ὑμᾶς ἐπ’ οὐκ ἔθνει, ἐπὶ τῷ ἔθνει ἀσύνετῷ παροργιώ ὑμᾶς». Ἡσαΐας δὲ ἀποτολμᾷ καὶ λέγει· «Ἐύρεθην τοῖς ἐμὲ μὴ ζητοῦσιν, ἐμφανῆς ἐγένονται τοῖς ἐμὲ μὴ ἐπερωτῶσι». Πρὸς δὲ τὸν Ἰσραὴλ λέγει· «Οὐλην τὴν ἡμέραν ἐξεπέτασα τὰς χεῖράς μου πρὸς λαὸν ἀπειθοῦντα καὶ ἀντιλέγοντα». Λέγω οὖν, μὴ ἀπώσατο ὁ Θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ; Μὴ γένοιτο· καὶ γὰρ ἐγὼ Ἰσραηλίτης εἰμί, ἐκ σπέρματος Ἀβραάμ, φυλῆς Βενιαμίν. Οὐκ ἀπώσατο ὁ Θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ ὃν προέγνω.

4. Μνήμη τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Βαρβάρας, καὶ τοῦ ὄσιου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Προκείμενον. Ἡχος δ'

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Ἐν Ἑκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 3:23-29, 4:1-5

Ἄδελφοί, πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν ὑπὸ οὐκότεν ἐφρουρούμεθα συγκεκλεισμένοι εἰς τὴν μέλλουσαν πίστιν ἀποκαλυψθῆναι. Ωστε ὁ οὐκότεν παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονεν εἰς Χριστόν, ἵνα ἐκ πίστεως δικαιωθῶμεν· ἐλθούσης δὲ τῆς πίστεως οὐκέτι ὑπὸ παιδαγωγόν ἐσμεν. Πάντες γὰρ νίοι Θεοῦ ἐστε διὰ τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· ὅσοι γὰρ εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε. Οὐκ ἐνὶ Ἰουδαίος οὐδὲ Ἐλλην, οὐκ ἐν δούλοις οὐδὲ ἐλεύθερος, οὐκ ἐνὶ ἄρσεν καὶ θῆλυ· πάντες γὰρ οὐμεῖς εἰς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Εἰ δὲ ὑμεῖς Χριστοῦ, ἄρα τοῦ Ἀβραὰμ σπέρμα ἐστὲ καὶ κατ’ ἐπαγγελίαν κληρονόμοι. Λέγω δέ, ἐφ’ ὅσον χρόνον ὁ κληρονόμος νήπιός ἐστιν, οὐδὲν διαφέρει δούλου, κύριος πάντων ὡν, ἀλλὰ ὑπὸ ἐπιτρόπους ἐστὶν καὶ οἰκονόμους ἀχρι τῆς προθεσμίας τοῦ πατρός. Οὕτω καὶ ἡμεῖς, ὅτε ἡμενιν νήπιοι, ὑπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου ἡμενιν δεδουλωμένοι· ὅτε δὲ ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν νίδην αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ γυναικός, γενόμενον ὑπὸ οὐκότεν, ἵνα τοὺς ὑπὸ οὐκότεν ἐξαγοράσῃ, ἵνα τὴν υἱοθεσίαν ἀπολάβωμεν.

Ἀλληλούϊα. Ἡχος δ'

Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον.

Στίχ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου.

5. Μνήμη τοῦ ὄσιου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Σάββα τοῦ Ἡγιασμένου.

Προκείμενον. Ἡχος βαρύς

Καυχήσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ

Στίχ. Ἀστε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 5:22-6:2

Ἄδελφοί, ὁ καρπὸς τοῦ Πινεύματός ἐστιν ἀγάπη, χαρά, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις, πραότης, ἐγκράτεια· κατὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἔστι οὐκότεν. Οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν σὺν τοῖς παθήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις. Εἰ ζῶμεν Πινεύματι, Πινεύματι καὶ στοιχῶμεν. Μὴ γινώμεθα κενόδοξοι, ἀλλήλους προκαλούμενοι, ἀλλήλοις φθοιούντες. Άδελφοί, ἐὰν καὶ προληφθῇ ἀνθρωπος ἐν τινι παραπτώματι, οὐμεῖς οἱ πινεύματικοὶ καταρτίζετε τὸν τοιούτον ἐν πινεύματι πραότητος, σκοπῶν σεαυτόν, μὴ καὶ σὺ πειρασθῆς. Άλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε, καὶ οὕτως ἀναπληρώσατε τὸν οὐκότεν τοῦ Χριστοῦ.

Ἀλληλούϊα. Ἡχος πλ. β'

Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοιβούμενος τὸν Κύριον.

Στίχ. Η δικαιούσην αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

6. Μνήμη τοῦ ἐν Ἅγιοις Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου, Ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας, τοῦ θαυματουργοῦ.

Προκείμενον. Ἡχος βαρύς

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὀσίων αὐτοῦ.

Στίχ. Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὡν ἀνταπέδωκέν ἡμῖν;

Πρὸς Ἐβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 13:17-21

Άδελφοί, πειθεσθε τοῖς ἡγούμενοις οὐμῶν καὶ ὑπείκετε· αὐτοὶ γὰρ ἀγρυπνοῦσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν οὐμῶν ὡς λόγον ἀποδώσοντες· ἵνα μετὰ χαρᾶς τοῦτο ποιῶσι καὶ μὴ στενάζοντες· ἀλλυστελές γὰρ τοῦτο. Προσεύχεσθε περὶ οὐκότεν πεποίθαμεν γὰρ ὅτι καλὴν συνείδησιν ἔχομεν, ἐν πᾶσι καλῶς θέλοντες ἀναστρέψεθαι. Περισσοτέρως δὲ παρακαλῶ τοῦτο ποιῆσαι, ἵνα τάχιον ἀποκατασταθῇ οὐμῖν. Ὁ δὲ Θεὸς τῆς εἰρήνης, ὁ ἀναγαγάων ἐκ νεκρῶν «τὸν ποιμένα τῶν προβάτων» τὸν μέγαν «ἐν αἴματι διαθήκης αἰώνιον», τὸν κύριον οὐκότεν Ἰησοῦν, καταρτίσαι οὐμᾶς ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ εἰς τὸ ποιῆσαι τὸ θέλημα αὐτοῦ, ποιῶν ἐν οὐμῖν τὸ εὐάρεστον ἐνώπιον αὐτοῦ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὡς η δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Ἀλληλούϊα. Ἡχος α'

Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὅσιοι σου ἀγαλλιάσονται.

Στίχ. Οτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών.

7. Μνήμη τοῦ ὄσιου Πατρὸς ἡμῶν Αμβροσίου, Ἐπισκόπου Μεδιολάνων.

Προκείμενον. Ἡχος βαρύς

Καυχήσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ

Στίχ. Άσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν.

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς Β' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 2:13-17, 3:1-5

Ἄδελφοί, ἡμεῖς ὁφείλομεν εὐχαριστεῖν τῷ Θεῷ πάντοτε περὶ ὑμῶν, ἀδελφοὶ ἡγαπημένοι ὑπὸ Κυρίου, ὅτι εἴλετο ὑμᾶς ὁ Θεὸς ἀπ' ἀρχῆς εἰς σωτηρίαν ἐν ἀγιασμῷ Πνεύματος καὶ πίστει ἀληθείας, εἰς ὃ ἐκάλεσεν ὑμᾶς διὰ τοῦ εὐαγγελίου ὑμῶν εἰς περιποίησιν δόξης τοῦ Κυρίου ὑμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀρα οὖν, ἀδελφοί, στήκετε, καὶ κρατεῖτε τὰς παραδόσεις ἃς ἐδιδάχθητε εἴτε διὰ λόγου εἴτε δι᾽ ἐπιστολῆς ὑμῶν. Αὐτὸς δὲ ὁ Κύριος ὑμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς καὶ ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ ὑμῶν, ὁ ἀγαπήσας ὑμᾶς καὶ δοὺς παράκλησιν αἰώνιαν καὶ ἐλπίδα ἀγαθὴν ἐν χάριτι, παρακαλέσαι ὑμῶν τὰς καρδίας καὶ στηρίξαι ὑμᾶς ἐν παντὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ ἀγαθῷ. Τὸ λοιπὸν προσεύχεσθε, ἀδελφοί, περὶ ὑμῶν, ἵνα ὁ λόγος τοῦ Κυρίου τρέχῃ καὶ δοξάζηται, καθὼς καὶ πρὸς ὑμᾶς, καὶ ἵνα ὁ συνθῶμεν ἀπὸ τῶν ἀτόπων καὶ πονηρῶν ἀνθρώπων· οὐ γάρ πάντων ἡ πίστις. Πιστὸς δέ ἐστιν ὁ Κύριος, δις στηρίξει ὑμᾶς καὶ φυλάξει ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Πεποίθαμεν δὲ ἐν Κυρίῳ ἐφ' ὑμᾶς ὅτι ἂ παραγγέλλομεν ὑμῖν καὶ ποιεῖτε καὶ ποιήσετε. Ὁ δὲ Κύριος κατευθύναι ὑμῶν τὰς καρδίας εἰς τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ καὶ εἰς τὴν ὑπομονὴν τοῦ Χριστοῦ.

8. Μινήμη τοῦ ὄστιν Πατρὸς ὑμῶν Παταπίου.

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς Β' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 2:13-17, 3:1-5

Ἄδελφοί, ἡμεῖς ὁφείλομεν εὐχαριστεῖν τῷ Θεῷ πάντοτε περὶ ὑμῶν, ἀδελφοὶ ἡγαπημένοι ὑπὸ Κυρίου, ὅτι εἴλετο ὑμᾶς ὁ Θεὸς ἀπ' ἀρχῆς εἰς σωτηρίαν ἐν ἀγιασμῷ Πνεύματος καὶ πίστει ἀληθείας, εἰς ὃ ἐκάλεσεν ὑμᾶς διὰ τοῦ εὐαγγελίου ὑμῶν εἰς περιποίησιν δόξης τοῦ Κυρίου ὑμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀρα οὖν, ἀδελφοί, στήκετε, καὶ κρατεῖτε τὰς παραδόσεις ἃς ἐδιδάχθητε εἴτε διὰ λόγου εἴτε δι᾽ ἐπιστολῆς ὑμῶν. Αὐτὸς δὲ ὁ Κύριος ὑμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς καὶ ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ ὑμῶν, ὁ ἀγαπήσας ὑμᾶς καὶ δοὺς παράκλησιν αἰώνιαν καὶ ἐλπίδα ἀγαθὴν ἐν χάριτι, παρακαλέσαι ὑμῶν τὰς καρδίας καὶ στηρίξαι ὑμᾶς ἐν παντὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ ἀγαθῷ. Τὸ λοιπὸν προσεύχεσθε, ἀδελφοί, περὶ ὑμῶν, ἵνα ὁ λόγος τοῦ Κυρίου τρέχῃ καὶ δοξάζηται, καθὼς καὶ πρὸς ὑμᾶς, καὶ ἵνα ὁ συνθῶμεν ἀπὸ τῶν ἀτόπων καὶ πονηρῶν ἀνθρώπων· οὐ γάρ πάντων ἡ πίστις. Πιστὸς δέ ἐστιν ὁ Κύριος, δις στηρίξει ὑμᾶς καὶ φυλάξει ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Πεποίθαμεν δὲ ἐν Κυρίῳ ἐφ' ὑμᾶς ὅτι ἂ παραγγέλλομεν ὑμῖν καὶ ποιεῖτε καὶ ποιήσετε. Ὁ δὲ Κύριος κατευθύναι ὑμῶν τὰς καρδίας εἰς τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ καὶ εἰς τὴν ὑπομονὴν τοῦ Χριστοῦ.

9. Ἡ σύλληψις τῆς Ἅγιας Ἀνυνης, τῆς Μητρὸς τῆς Θεοτόκου.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 4:22-27

Ἄδελφοί, Ἀβραὰμ δύο γένους ἔσχεν, ἕνα ἐκ τῆς παιδίσκης καὶ ἕνα ἐκ τῆς ἐλευθέρας. Άλλ' ὁ μὲν ἐκ τῆς παιδίσκης κατὰ σάρκα γεγένυνηται, ὁ δὲ ἐκ τῆς ἐλευθέρας διὰ τῆς ἐπαγγελίας. Ατινά ἔστιν ἀλληγορούμενα. Αὗται γάρ εἰσι δύο διαθῆκαι, μία μὲν ἀπὸ ὅρους Σινᾶ, εἰς δουλείαν γεννωσα, ἥτις ἔστιν Ἀγαρ. Τὸ γάρ Αγαρ Σινᾶ ὅρος ἔστιν ἐν τῇ Ἀραβίᾳ, συστοιχεῖ δὲ τῇ νῦν Ἱερουσαλήμ, δουλεύει δὲ μετὰ τῶν τέκνων αὐτῆς· ἡ δὲ ἄνω Ἱερουσαλήμ ἐλευθέρα ἔστιν, ἥτις ἔστι μήτηρ πάντων ὑμῶν. Γέγραπται γάρ· «Ἐνύφρανθητι στεῖρα ἡ οὐ τίκτουσα, ρήξον καὶ βόησον οὐκ ὡδίνουσα· ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου μᾶλλον ἢ τῆς ἔχούσης τὸν ἄνδρα».

10. Μινήμη τῶν Ἅγιων Μαρτύρων, Μηνᾶ τοῦ Καλλικελάδου, Ἐρμογένους, καὶ Ἐνύραφου.

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 6:10-17

Ἄδελφοί, ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ καὶ ἐν τῷ κράτει τῆς ἰσχύος αὐτοῦ. Ἐνδύσασθε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸ δύνασθαι ὑμᾶς στῆναι πρὸς τὰς μεθοδείας τοῦ διαβόλου· ὅτι οὐκ ἔστιν ὑμῖν ἡ πάλη πρὸς αἷμα καὶ σάρκα, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχάς, πρὸς τὰς ἔξουσίας, πρὸς τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ σκότους τοῦ αἰώνος τούτου, πρὸς τὰ πνευματικὰ τῆς πονηρίας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις. Διὰ τοῦτο ἀναλάβετε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ, ἵνα δυνηθῆτε ἀντιστῆναι ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πονηρᾷ καὶ ἀπαντὰ κατεργάσαμενοι στῆναι. Στήτε οὖν περιζωσάμενοι τὴν ὁσφὸν ὑμῶν ἐν ἀληθείᾳ, καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν θώρακα τῆς δικαιοσύνης, καὶ ὑπόδησάμενοι τοὺς πόδας ἐν ἐτοιμασίᾳ τοῦ εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης, ἐπὶ πᾶσιν ἀναλαβόντες τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως, ἐν ᾧ δυνήσεσθε πάντα τὰ βέλτι τοῦ πονηροῦ τὰ πεπυρωμένα σβέσαι· καὶ τὴν περικεφαλαίαν τοῦ σωτηρίου δέξασθε, καὶ τὴν μάχαιραν τοῦ Πνεύματος, ὅ ἐστι βῆμα Θεοῦ.

11. Μινήμη τοῦ ὄστιν Πατρὸς ὑμῶν Δανιὴλ τοῦ Στυλίτου.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 5:22-6:2

Ἄδελφοί, ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματος ἔστιν ἀγάπη, χαρά, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις, πραότης, ἐγκράτεια· κατὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἔστι νόμος. Οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν σὺν τοῖς παθήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις. Εἰ ζῶμεν Πνεύματι, Πνεύματι καὶ στοιχῷμεν. Μὴ γινώμεθα κενόδοξοι, ἀλλήλους προκαλούμενοι, ἀλλήλοις φθονούντες. Άδελφοί, ἐὰν καὶ προληφθῇ ἀνθρωπος ἐν τινὶ παραπτώματι, ὡμεῖς οἱ πνευματικοὶ καταρτίζετε τὸν τοιούτον ἐν πνεύματι πραότητος, σκοπῶν σεαυτόν, μὴ καὶ σὺ πειρασθῆς. Άλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε, καὶ οὕτως ἀναπληρώσατε τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΡΟΠΑΤΟΡΩΝ ΕΙΔΗΣΙΣ.

Κατὰ τὴν ἐνδεκάτην τοῦ παρόντος Μηνός, εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, ἡ τῇ πρώτῃ μετ' αὐτήν ἐρχομένη, μινείαν ποιούμεθα τῶν Ἅγιων Προπατόρων τοῦ Κυρίου ὑμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐν ᾧ ἀναγινώσκεται ὁ παρών Απόστολος.

Προκείμενον. Ἡχος πλ. δ'

Εὐλογητός εἶ, Κύριε, ὁ Θεός ὑμῶν.

Στίχ. Ότι δίκαιος εἶ ἐπί πᾶσαν, οἵς ἐποίησας ὑμῖν.

Πρὸς Κολασσαῖς Ἐπιστολῆς Παύλου 3:4-11

Ἄδελφοί, ὅταν ὁ Χριστὸς φανερωθῇ, ἡ ζωὴ ὑμῶν, τότε καὶ ὡμεῖς σὺν αὐτῷ φανερωθήσεσθε ἐν δόξῃ. Νεκρώσατε οὖν τὰ μέλη ὑμῶν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, πορνείαν, ἀκαθαρσίαν, πάθος, ἐπιθυμίαν κακήν, καὶ τὴν πλεονεξίαν, ἥτις ἔστιν εἰδωλολατρία, δι' ἣ ἐρχεται ἡ ὄργη τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τοὺς νίοὺς τῆς ἀπειθείας, ἐν οἵς καὶ ὡμεῖς περιεπατήσατέ ποτε, ὅτε ἐζῆτε ἐν αὐτοῖς· νυνὶ δὲ ἀπόθεσθε καὶ ὡμεῖς τὰ πάντα, ὄργην, θυμόν, κακίαν, βλασφημίαν, αἰσχρολογίαν ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν· μὴ ψεύδεσθε εἰς ἀλλήλους, ἀπεκδυσάμενοι τὸν παλαιὸν ἀνθρωπον σὺν ταῖς πράξεσιν αὐτοῦ καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν νέον τὸν ἀνακαινούμενον εἰς ἐπίγνωσιν κατ' εἰκόνα τοῦ κτίσαντος αὐτόν, ὅπου οὐκ ἔνι "Ελλην καὶ Ιουδαῖος, πειτομή καὶ ἀκροβυστία, βάρβαρος, Σκύθης, δοῦλος, ἐλεύθερος, ἀλλὰ τὰ πάντα καὶ ἐν πᾶσι Χριστός.

Αλληλούϊα. Ἡχος πλ. δ'

Μωνσῆς καὶ Ααρὼν ἐν τοῖς ἰερεῦσιν αὐτοῦ.

Στίχ. Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν.

12. Μινήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Συμβίδωνος, ἐπισκόπου Τριμυθοῦντος τοῦ θαυματουργοῦ.

Προκείμενον. Ἡχος βαρύς

Καυχήσονται ὅστιοι ἐν δόξῃ.

Στίχ. Ἀσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν.

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 5:8-19

Ἄδελφοί, ως τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε· ὁ γὰρ καρπὸς τοῦ Πνεύματος ἐν πάσῃ ἀγαθωσύνῃ καὶ δικαιοσύνῃ καὶ ἀληθείᾳ· δοκιμάζοντες τί ἔστιν εὐάρεστον τῷ Κυρίῳ. Καὶ μὴ συγκοινωνεῖτε τοῖς ἔργοις τοῦ σκότους, μᾶλλον δὲ καὶ ἐλέγχετε· τὰ γὰρ κρυψῆ γινόμενα ὑπ' αὐτῶν αἰσχρόν ἔστι καὶ λέγειν· τὰ δὲ πάντα ἐλεγχόμενα ὑπὸ τοῦ φωτὸς φανερούνται· πᾶν γὰρ τὸ φανερούμενον φῶς ἔστι. Διὸ λέγει· Ἔγειρε ὁ καθεύδων καὶ ἀνάστα ἐκ τῶν νεκρῶν, καὶ ἐπιφαύσει σοι ὁ Χριστός. Βλέπετε οὖν πῶς ἀκριβῶς περιπατεῖτε, μὴ ὡς ἄσοφοι, ἀλλὰ ὡς σοφοί, ἔξαγοραζόμενοι τὸν καιρόν, ὅτι αἱ ἡμέραι πονηραὶ εἰσι. Διὰ τοῦτο μὴ γίνεσθε ἀφρονες, ἀλλὰ συνιέντες τί τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου. Καὶ μὴ μεθύσκεσθε οὕνω, ἐν ὧ ἔστιν ἀσωτία, ἀλλὰ πληροῦσθε ἐν Πνεύματι, λαλοῦντες ἑαυτοῖς ψαλμοῖς καὶ ὑμνοῖς καὶ ὕδατις πινευματικαῖς, ἀδοντες καὶ ψάλλοντες ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ Κυρίῳ.

Αλληλούϊα. Ἡχος α'

Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὄστιοι σου ἀγαλλιάσονται.

Στίχ. Ὄτι ἔξελέξατο Κύριος τὴν Σιών.

13. Μινήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Εὐστρατίου, Αὐξεντίου, Εὐγενίου, Μαρδαρίου, καὶ Όρέστου.

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 6:10-17

Ἄδελφοί, ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ καὶ ἐν τῷ κράτει τῆς ἴσχύος αὐτοῦ. Ἐνδύσασθε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸ δύνασθαι ὑμᾶς στῆναι πρὸς τὰς μεθοδείας τοῦ διαβόλου· ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἡ πάλη πρὸς αἷμα καὶ σάρκα, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχάς, πρὸς τὰς ἔξουσίας, πρὸς τὸν κοσμοκράτορας τοῦ σκότους τοῦ αἰώνος τούτου, πρὸς τὰ πνευματικὰ τῆς πονηρίας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις. Διὰ τοῦτο ἀναλάβετε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ, ἵνα δυνηθῆτε ἀντιστῆναι ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πονηρᾷ καὶ ἀπαντα κατεργασάμενοι στῆναι. Στήτε οὖν περιζωσάμενοι τὴν ὄσφυν ὑμῶν ἐν ἀληθείᾳ, καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν θώρακα τῆς δικαιοσύνης, καὶ ὑποδησάμενοι τοὺς πόδας ἐν ἐτοιμασίᾳ τοῦ εὐάγγελίου τῆς εἰρήνης, ἐπὶ πᾶσιν ἀναλαβόντες τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως, ἐν ὧ δυνήσεσθε πάντα τὰ βέλη τοῦ πονηροῦ τὰ πεπυρωμένα σβέσαι· καὶ τὴν περικεφαλαίαν τοῦ σωτηρίου δέξασθε, καὶ τὴν μάχαιραν τοῦ Πνεύματος, ὃ ἔστι βῆμα Θεοῦ.

14. Μινήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων, Θύρου, Λευκίου, Καλλινίκου, Φιλήμονος, Απολλωνίου, Αρριανοῦ καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 6:10-17

Ἄδελφοί, ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ καὶ ἐν τῷ κράτει τῆς ἴσχύος αὐτοῦ. Ἐνδύσασθε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸ δύνασθαι ὑμᾶς στῆναι πρὸς τὰς μεθοδείας τοῦ διαβόλου· ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἡ πάλη πρὸς αἷμα καὶ σάρκα, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχάς, πρὸς τὰς ἔξουσίας, πρὸς τὸν κοσμοκράτορας τοῦ σκότους τοῦ αἰώνος τούτου, πρὸς τὰ πνευματικὰ τῆς πονηρίας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις. Διὰ τοῦτο ἀναλάβετε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ, ἵνα δυνηθῆτε ἀντιστῆναι ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πονηρᾷ καὶ ἀπαντα κατεργασάμενοι στῆναι. Στήτε οὖν περιζωσάμενοι τὴν ὄσφυν ὑμῶν ἐν ἀληθείᾳ, καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν θώρακα τῆς δικαιοσύνης, καὶ ὑποδησάμενοι τοὺς πόδας ἐν ἐτοιμασίᾳ τοῦ εὐάγγελίου τῆς εἰρήνης, ἐπὶ πᾶσιν ἀναλαβόντες τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως, ἐν ὧ δυνήσεσθε πάντα τὰ βέλη τοῦ πονηροῦ τὰ πεπυρωμένα σβέσαι· καὶ τὴν περικεφαλαίαν τοῦ σωτηρίου δέξασθε, καὶ τὴν μάχαιραν τοῦ Πνεύματος, ὃ ἔστι βῆμα Θεοῦ.

15. Μινήμη τοῦ ἀγίου Ιερομάρτυρος Ἐλευθερίου.

Προκείμενον. Ἡχος βαρύς

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὄστιων αὐτοῦ.

Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὡν ἀνταπέδωκέ ἡμῖν;

Πρὸς Τιμόθεου Β' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 1:8-18

Τέκνον Τιμόθεε, μὴ ἐπαισχύνουθής τὸ μαρτύριον τοῦ Κυρίου ὑμῶν μηδὲ ἐμὲ τὸν δέσμιον αὐτοῦ, ἀλλὰ συγκακοπάθησον τῷ εὐάγγελῷ κατὰ δύναμιν Θεοῦ, τὸν σώσαντος ἡμᾶς καὶ καλέσαντος κλήσει ἀγίᾳ, οὐ κατὰ τὰ ἔργα ὑμῶν, ἀλλὰ κατ' ιδίαν πρόθεσιν καὶ χάριν, τὴν δοθεῖσαν ἡμῖν ἐν Χριστῷ· Ἰησοῦ πρὸ χρόνων αἰώνιων, φανερωθεῖσαν δὲ τοῦ θάνατον, φωτίσαντος δὲ ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν διὰ τοῦ εὐάγγελίου, εἰς ὃ ἐτέθην ἐγὼ κήρυξ καὶ ἀπόστολος καὶ διδάσκαλος ἐθνῶν. Δι' ἡν αἰτίαν καὶ ταῦτα πάσχω, ἀλλ' οὐκ ἐπαισχύνομαι· οἶδα γὰρ ὥπερ πεπίστευκα, καὶ πέπεισμαι ὅτι δυνατός ἔστι τὴν παραθῆκην μου φυλάξαι εἰς ἑκείνην τὴν ἡμέραν. Ὑποτύπωσιν ἔχει ὑγιαῖνοντων λόγων ὡν παρ' ἐμοῦ ἱκουσσας, ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ τῇ ἐν Χριστῷ· Ἰησοῦ· τὴν καλὴν παραθήκην φύλαξον διὰ Πνεύματος· Ἀγίου τοῦ ἐνοικοῦντος ἐν ἡμῖν. Οἶδας τοῦτο, ὅτι ἀπεστράφησά με πάντες οἱ ἐν τῇ Ἀστρᾳ, ὡν ἔστιν Φύγελλος καὶ Ἐρμογένης. Δῶρη ἔλεος ὁ Κύριος τῷ Ὀνησιφόρου οἴκῳ, ὅτι πολλάκις με ἀνέψυξε καὶ τὴν ἄλυσιν μου οὐκ ἐπαισχύνθη, ἀλλὰ γενόμενος ἐν Ῥώμῃ σπουδαιότερον ἐζήτησε με καὶ εὗρε· δώρη αὐτῷ ὁ Κύριος εὐρεῖν ἔλεος παρὰ Κυρίου ἐν ἑκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ· καὶ ὅσα ἐν Ἐφέσῳ διηκόνησε, βέλτιον σὺ γινώσκεις.

Αλληλούϊα. Ἡχος α'

Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὄστιοι σου ἀγαλλιάσονται.

Στίχ. Ὄτι ἔξελέξατο Κύριος τὴν Σιών.

16. Μινήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μοδέστου, Ἀρχιεπισκόπου Ιεροσολύμων τοῦ θαυματουργοῦ.

Πρὸς Ἐβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου 7:26-28, 8:1-2

Ἄδελφοί, τοιοῦτος ἡμῖν ἐπρεπεν ἀρχιερεύς, ὄστος, ἀκακος, ἀμίαντος, κεχωρισμένος ἀπὸ τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ ὑψηλότερος τῶν οὐρανῶν γενόμενος, δος οὐκ ἔχει καθ' ἡμέραν ἀνάγκην, ὡσπερ οἱ ἀρχιερεῖς, πρότερον ὑπὲρ τῶν ιδίων ἀμαρτιῶν θυσίας ἀναφέρειν, ἐπειτα τῶν τοῦ λαοῦ· τοῦτο γὰρ ἐποίησεν ἐφάπαξ ἑαυτὸν ἀνευέγκας. Ο νόμος γὰρ ἀνθρώπους καθίστησιν ἀρχιερεῖς ἔχοντας ἀσθένειαν, δος λόγος δὲ τῆς ὁρκωμοσίας τῆς μετὰ τῶν νόμουν υἱὸν εἰς τὸν

αιώνα τετελειωμένον. Κεφάλαιον δὲ ἐπὶ τοῖς λεγομένοις, τοιοῦτον ἔχομεν ἀρχιερέα, ὃς ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου τῆς μεγαλωσύνης ἐν τοῖς οὐρανοῖς, τῶν Ἀγίων λειτουργὸς καὶ τῆς σκηνῆς τῆς ἀληθινῆς, ἥν ἔπηξεν ὁ Κύριος, καὶ οὐκ ἄνθρωπος.

17. Μιήμη τοῦ Ἀγίου Προφήτου Δανιήλ, καὶ τῶν Ἀγίων τριῶν Παΐδων, Αινανίου, Αζαρίου, Μισαήλ, καὶ τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Διοινυσίου τοῦ νέου, Αρχιεπισκόπου Αἰγίνης τοῦ θαυματουργοῦ, τοῦ ἐκ τῆς οὐρανού Ζακύνθου.

Τοῦ Προφήτου καὶ τῶν Τριῶν Παΐδων.

Πρὸς Ἐβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀινάγνωσμα 11:33-40, 12:1-2

Ἄδελφοί, οἱ ἄγιοι πάντες διὰ πίστεως κατηγωνίσαντο βασιλείας, εἰργάσαντο δικαιοσύνην, ἐπέτυχον ἐπαγγελιῶν, ἔφραξαν στόματα λεόντων, ἔσβεσαν δύναμιν πυρός, ἔφυγον στόματα μαχαίρας, ἐνεδυναμώθησαν ἀπὸ ἀσθενείας, ἔγεινόθησαν ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ, παρεμβολὰς ἔκλιναν ἀλλοτρίων· ἔλαβον γυναῖκες ἐξ ἀναστάσεως τοὺς νεκροὺς αὐτῶν· ἄλλοι δὲ ἐτυμπανίσθησαν, οὐ προσδεξάμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν, ἵνα Κρείττονος ἀναστάσεως τύχωσιν· ἔτεροι δὲ ἐμπαιγμῶν καὶ μαστίγων πεῖραν ἔλαβον, ἔτι δὲ δεσμῶν καὶ φυλακῆς· ἐλιθάσθησαν, ἐπρίσθησαν, ἐπειράσθησαν, ἐν φόνῳ μαχαίρας ἀπέθανον, περιήλθον ἐν μηλωταῖς, ἐν αἰγείοις δέρμασιν, ὑστερούμενοι, θλιβόμενοι, κακουχούμενοι, ὃν οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κόσμος, ἐν ἑρημίαις πλανώμενοι καὶ ὅρεσι καὶ σπηλαίοις καὶ ταῖς ὄπαῖς τῆς γῆς. Καὶ οὗτοι πάντες μαρτυρήθεντες διὰ τῆς πίστεως οὐκ ἐκομίσαντο τὴν ἐπαγγελίαν, τοῦ Θεοῦ περὶ ἡμῶν κρείττον τι προβλεψαμένου, ἵνα μὴ χωρὶς ἡμῶν τελειωθῶσι. Τοιγαροῦν καὶ ήμεις, τοσοῦτον ἔχοντες περικείμενον ἡμῖν νέφος μαρτύρων, ὅγκον ἀποθέμενοι πάντα καὶ τὴν εὐπερίστατον ἀμαρτίαν, δι' ὑπομονῆς τρέχωμεν τὸν προκείμενον ἡμῖν ἄγωνα, ἀφορῶντες εἰς τὸν τῆς πίστεως ἀρχηγὸν καὶ τελειωτὴν Ἰησοῦν.

Τοῦ Ἀγίου Διοινυσίου

Πρὸς Ἐβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀινάγνωσμα 13:7-16

Ἄδελφοί, μημονεύετε τῶν ἡγούμενων ὑμῶν, οἵτινες ἐλάλησαν ὑμῖν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ὃν ἀναθεωροῦντες τὴν ἔκβασιν τῆς ἀναστροφῆς μιμεῖσθαι τὴν πίστιν. Ἰησοῦς Χριστὸς χθὲς καὶ σήμερον ὁ αὐτὸς καὶ εἰς τὸν αἰώνας. Διδαχαῖς ποικίλαις καὶ ἔναις μὴ παραφέρεσθε· καλὸν γὰρ χάριτι βεβαιοῦσθαι τὴν καρδίαν, οὐ βρώμασιν, ἐν οἷς οὐκ ὠφελήθησαν οἱ περιπατήσαντες. ἔχομεν θυσιαστήριον ἐξ οὐφαγεῖν οὐκ ἔχουσιν οὐκέτι λατρεύοντες· ὃν γὰρ «εἰσφέρεται» ζῷων τὸ «ἄιμα περὶ ἀμαρτίας εἰς τὰ Ἀγία» διὰ τοῦ ἀρχιερέως, τούτων τὰ σώματα «κατακαίεται ἔξω τῆς παρεμβολῆς»· διὸ καὶ Ἰησοῦς, ἵνα ἀγιάσῃ διὰ τοῦ ιδίου αἴματος τὸν λαόν, ἔξω τῆς πύλης ἔπαθε. Τοίνυν ἔξερχόμεθα πρὸς αὐτὸν «ἔξω τῆς παρεμβολῆς» τὸν ὄντειδισμὸν αὐτοῦ φέροντες· οὐ γάρ ἔχομεν ὡδὲ μένουσαν πόλιν, ἀλλὰ τὴν μέλλουσαν ἐπιζητοῦμεν. Δι’ αὐτοῦ οὖν «ἀναφέρωμεν θυσίαν αἰνέσεως» διὰ παντὸς τῷ Θεῷ, τοῦτ’ ἔστι «καρπὸν χειλέων» ὁμολογούντων τῷ ὄντιματι αὐτοῦ. Τῆς δὲ εὐποιίας καὶ κοινωνίας μὴ ἐπιλαυθάνεσθε· τοιαύταις γὰρ θυσίας εὐάρεστεῖται ὁ Θεός.

20. Μιήμη τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος, Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου

Προκείμενον. Ἡχος βαρύς

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν δούλων αὐτοῦ.

Στίχ. Τί ἀνταπόδωσα τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὃν ἀνταπέδωκε ἡμῖν;

Πρὸς Ἐβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀινάγνωσμα 10:32-38

Ἄδελφοί, ἀναμιμήσκεσθε τὰς πρότερον ἡμέρας, ἐν αἷς φωτισθέντες πολλὴν ἀθλητὴν πάθημάτων, τούτῳ μὲν ὄντειδισμοῖς τε καὶ θλίψεις θεατρίζουσιν, τούτῳ δὲ κοινωνίᾳ τῶν οὕτως ἀναστρεφομένων γενηθέντες. Καὶ γὰρ τοῖς δεσμοῖς μου συνεπαθήσατε καὶ τὴν ἀρπαγὴν τῶν ὑπαρχόντων ὑμῶν μετὰ χαρᾶς προσεδέξασθε, γινώσκοντες ἔχειν ἐν ἑαυτοῖς κρείττονα ὑπαρξίαν ἐν οὐρανοῖς καὶ μένουσαν. Μὴ ἀποβάλητε οὖν τὴν παρρησίαν ὑμῶν, ἢτις ἔχει μισθαποδοσίαν μεγάλην. Ὑπομονῆς γὰρ ἔχετε χρείαν, ἵνα τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ποιήσαντες κομίσησθε τὴν ἐπαγγελίαν. «Ἐτι γὰρ μικρὸν ὅσον, ὁ ἐρχόμενος ἥξει καὶ οὐ χρονιεῖ. Ὁ δὲ δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται».

Αλληλούϊα. Ἡχος α'

Οἱ ιερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὄστιοι σου ἀγαλλιάσονται.

Στίχ. Ότι ἔξελέξατο Κύριος τὴν Σιών.

22. Μιήμη τῆς Ἀγίας Αναστασίας τῆς Φαρμακολυτρίας.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀινάγνωσμα 3:23-29, 4:1-5

Ἄδελφοί, πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν ὑπὸ νόμου ἐφορουρόμεθα συγκεκλεισμένοι εἰς τὴν μέλλουσαν πίστιν ἀποκαλυφθῆναι. Ὡστε ὁ νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονεν εἰς Χριστόν, ἵνα ἐκ πίστεως δικαιωθῶμεν· ἐλθούσης δὲ τῆς πίστεως οὐκέτι ὑπὸ παιδαγωγὸν ἐσμεν. Πάντες γὰρ οὐοὶ Θεοῦ ἐστε διὰ τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· ὅσοι γάρ εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε. Οὐκ ἔνι 'Ιουδαῖος οὐδὲ 'Ελλην, οὐκ ἔνι δοῦλος οὐδὲ ἐλεύθερος, οὐκ ἔνι ἄρσεν καὶ θῆλυ· πάντες γάρ ὑμεῖς εἰς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Εἰ δὲ ὑμεῖς Χριστοῦ, ἄρα τοῦ Ἀβραὰμ σπέρμα ἐστε καὶ κατ' ἐπαγγελίαν κληρονόμοι. Λέγω δέ, ἐφ' ὅσου χρόνου ὁ κληρονόμος νήπιός ἐστιν, οὐδὲν διαφέρει δούλου, κύριος πάντων ὃν, ἀλλὰ ὑπὸ ἐπιτρόπους ἐστὶ καὶ οἰκονόμους ἄχρι τῆς προθεσμίας τοῦ πατρός. Οὕτω καὶ ἡμεῖς, ὅτε ἡμεν νήπιοι, ὑπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου ἥμεν δεδουλωμένοι· ὅτε δὲ ἥλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἔξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν νίδιον αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ γυναικός, γενόμενον ὑπὸ νόμου, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμου ἐξαγοράσῃ, ἵνα τὴν νίθεσίαν ἀπολάβωμεν.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΠΡΟ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀινάγνωσμα 3:8-12

Ἄδελφοί, προϊδοῦσα ἡ γραφὴ ὅτι ἐκ πίστεως δικαιοιοῦ τὰ ἔθνη ὁ Θεός, προευηγγελίσατο τῷ Ἀβραὰμ «ὅτι ἐνευλογηθήσονται ἐν σοὶ πάντα τὰ ἔθνη». Ὡστε οἱ ἐκ πίστεως εὐλογούνται σὺν τῷ πιστῷ Ἀβραάμ. «Οσοι γὰρ ἐξ ἔργων νόμου εἰσίν, ὑπὸ κατάραν εἰσί· γέγραπται γάρ· «Ἐπικατάρατος πᾶς δὲ οὐκ ἐμμένει ἐν πᾶσι τοῖς γεγραμμένοις ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου τοῦ ποιῆσαι αὐτά». Ὅτι δὲ ἐν νόμῳ οὐδεὶς δικαιοιοῦται παρὰ τῷ Θεῷ, δῆλον· ὅτι «ὁ δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται». Ο δὲ νόμος οὐκ ἐστιν ἐκ πίστεως, ἀλλ᾽ «οὐ ποιήσας αὐτὰ ἄνθρωπος ζήσεται ἐν αὐτοῖς».

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ

Προκείμενον. Ἡχος πλ. δ'

Εὐλογητός εἶ, Κύριε, ὁ Θεός ἡμῶν.

Στίχ. Ότι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσαν, οἵς ἐποίησας ἡμῖν.

Πρὸς Ἐβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 11:9-10, 32-40

Ἄδελφοί, πίστει παρώκησεν Ἀβραὰμ εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας ὡς ἀλλοτρίαν, ἐν σκηναῖς κατοικήσας μετὰ Ἰσαὰκ καὶ Ἱακὼβ τῶν συγκλητούμων τῆς ἐπαγγελίας τῆς αὐτῆς· ἔξεδέχετο γάρ τὴν τοὺς θεμελίους ἔχουσαν πόλιν, ἦς τεχνίτης καὶ δημιουργὸς ὁ Θεός. Καὶ τί ἔτι λέγω; Ἐπιλέψει γάρ με δηγούμενον ὁ χρόνος περὶ Γεδεών, Βαράκ τε καὶ Σαμψὼν καὶ Ἱεφθάς, Δαυΐδ τε καὶ Σαμουὴλ καὶ τῶν προφητῶν, οἱ διὰ πίστεως κατηγωνίσαντο βασιλείας, εἰργάσαντο δικαιοσύνην, ἐπέτυχον ἐπαγγελιῶν, ἔφραξαν στόματα λεόντων, ἔσβεσαν δύναμιν πυρός, ἔψυχον στόματα μαχαίρας, ἐνεδυναμώθησαν ἀπὸ ἀσθενείας, ἐγενήθησαν ἰσχυροί ἐν πολέμῳ, παρεμβολὰς ἔκλιναν ἀλλοτρίων· ἔλαβον γυναῖκες ἔξ ἀναστάσεως τοὺς νεκροὺς αὐτῶν· ἀλλοὶ δὲ ἐτυμπανίσθησαν, οὐ προσδεξάμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν, ἵνα κρείττονος ἀναστάσεως τύχωσιν ἔτεροι δὲ ἐμπαιγμῶν καὶ μαστίγων πεῖραν ἔλαβον, ἔτι δὲ δεσμῶν καὶ φυλακῆς· ἔλιθάσθησαν, ἐπρίσθησαν, ἐπειράσθησαν, ἐν φόνῳ μαχαίρας ἀπέθανον, περιῆλθον ἐν μηλωταῖς, ἐν αἴγειοις δέρμασιν, ὑστερούμενοι, θλιβόμενοι, κακουχούμενοι, ὡν οὐκ ἥν ἄξιος ὁ κόσμος, ἐν ἐρημίαις πλανώμενοι καὶ ὅρεστ καὶ σπηλαίοις καὶ ταῖς ὄπαῖς τῆς γῆς. Καὶ οὗτοι πάντες μαρτυρόθεντες διὰ τῆς πίστεως οὐκ ἐκομίσαντο τὴν ἐπαγγελίαν, τοῦ Θεοῦ περὶ ἡμῶν κρείττον τι προβλεψαμένου, ἵνα μὴ χωρὶς ἡμῶν τελειωθῶσι.

Αλληλούϊα. Ἡχος δ'

Ο Θεός, ἐν τοῖς ὡσὶν ἡμῶν ἡκούσαμεν.

Στίχ. Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν.

24. Ἡ παραμονή τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΩΡΩΝ

ΠΡΩΤΗ ΩΡΑ

Πρὸς Ἐβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 1:1-12

Πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως πάλαι ὁ Θεὸς λαλῆσας τοῖς πατράσιν ἐν τοῖς προφήταις, ἐπ' ἐσχάτου τῶν ἡμερῶν τούτων ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν νιῷ, δὲν ἔθηκε κληρονόμου πάντων, δι' οὐ καὶ τοὺς αἰῶνας ἐποίησεν· δις ὧν ἀπαύγασμα τῆς δόξης καὶ χαρακτὴρ τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ, φέρων τε τὰ πάντα τῷ ρήματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, δι' ἑαυτοῦ καθαρισμὸν ποιησάμενος τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τῆς μεγαλωσύνης ἐν ὑψηλοῖς, τοσούτῳ κρείττων γενούμενος τῶν ἀγγέλων, δισω διαφορώτερον παρ' αὐτοὺς κεκληρονόμηκεν ὄνομα. Τίνι γὰρ εἴπει ποτε τῶν ἀγγέλων· «Yίός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε»; καὶ πάλιν· «Ἐγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς πατέρα, καὶ αὐτὸς ἔσται μοι εἰς νιών»; Ὅταν δὲ πάλιν εἰσαγάγη τὸν πρωτότοκον εἰς τὴν οἰκουμένην, λέγει· «Καὶ προσκυνησάτωσαν αὐτῷ πάντες ἄγγελοι Θεοῦ». Καὶ πρὸς μὲν τοὺς ἀγγέλους λέγει· «Ο ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα»· πρὸς δὲ τὸν νιόν· «Ο θρόνος σου, ὁ Θεός, εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· ράβδος εὐθύτητος, ὁ ράβδος τῆς βασιλείας σου. Ὕγάπησας δικαιοσύνην καὶ ἐμίσθησας ἀνομίαν· διὰ τοῦτο ἔχρισε σε ὁ Θεός, ὁ Θεός σου ἔλαιον ἀγαλλιάσσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου». Καὶ· «Σὺ κατ' ἀρχάς, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ χειρῶν σού εἰσιν οἱ οὐρανοί· αὐτὸι ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις· καὶ πάντες ὡς ἴματιον παλαιωθήσονται, καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἐλίξεις αὐτούς, καὶ ἀλλαγήσονται· σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουστι. Πρὸς τίνα δὲ τῶν ἀγγέλων εἴρηκε ποτε· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου ἔως ἂν θῶ τοὺς ἔχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου; Οὐχὶ πάντες εἰσὶ λειτουργικὰ πνεύματα εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενα διὰ τοῦτο μέλλοντας κληρονομεῖν σωτηρίαν; Διὰ τοῦτο δεῖ περισσοτέρως ἡμᾶς προσέχειν τοῖς ἀκουσθεῖσι, μή ποτε παραρρώμεν. Εἰ γὰρ ὁ δι' ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος ἐγένετο βέβαιος, καὶ πᾶσα παράβασις καὶ παρακοὴ ἔλαβεν ἔνδικον μισθαποδοσίαν, πῶς ἡμεῖς ἐκφευξόμεθα τηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας; Ἡτις ἀρχὴν λαβοῦσα λαλεῖσθαι διὰ τοῦ Κυρίου, ὑπὸ τῶν ἀκουσάντων εἰς ἡμᾶς ἐβεβαιώθη.

ΤΡΙΤΗ ΩΡΑ

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 3:23-29, 4:1-5

Ἄδελφοί, πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν ὑπὸ νόμου ἐφρουρούμεθα συγκεκλεισμένοι εἰς τὴν μέλλουσαν πίστιν ἀποκαλυφθῆναι. Όστε ὁ νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονεν εἰς Χριστόν, ἵνα ἐκ πίστεως δικαιωθῶμεν· ἐλθούστης δὲ τῆς πίστεως οὐκέτι ὑπὸ παιδαγωγὸν ἐσμεν. Πάντες γὰρ νιὸν Θεοῦ ἐστε διὰ τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· ὅσοι γὰρ εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδυνασθε. Οὐκ ἔνι 'Ιουδαῖος οὐδὲν "Ἐλλην, οὐκ ἔνι δοῦλος οὐδὲν ἐλεύθερος, οὐκ ἔνι ἄρσεν καὶ θῆλυ· πάντες γὰρ ὑμεῖς εἰς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Εἰ δὲ ὑμεῖς Χριστὸν, ἄρα τοῦ Ἀβραὰμ σπέρμα ἐστὲ καὶ κατ' ἐπαγγελίαν κληρονόμοι. Λέγω δέ, ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ κληρονόμος νήπιός ἐστιν, οὐδὲν διαφέρει δούλου, κύριος πάντων ὡν, ἀλλὰ ὑπὸ ἐπιτρόπους ἐστὶ καὶ οἰκονόμους ἄχρι τῆς προθεσμίας τοῦ πατρός. Οὕτω καὶ ἡμεῖς, διτε ὑμενὶν νήπιοι, ὑπὸ τὰ στοχεῖα τοῦ κόσμου ἡμεν δεδουλωμένοι· διτε δὲ ἥλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν νιὸν αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ γυναικός, γενόμενον ὑπὸ νόμου, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμου ἐξαγοράσῃ, ἵνα τὴν νιόθεσίαν ἀπολάβωμεν.

ΕΚΤΗ ΩΡΑ

Πρὸς Ἐβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 1:10-14, 2:1-3

Κατ' ἀρχάς, σὺ Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σού εἰσιν οἱ οὐρανοί· αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις· καὶ πάντες ὡς ἴματιον παλαιωθήσονται, καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἐλίξεις αὐτούς, καὶ ἀλλαγήσονται· σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουστι. Πρὸς τίνα δὲ τῶν ἀγγέλων εἴρηκε ποτε· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου ἔως ἂν θῶ τοὺς ἔχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου; Οὐχὶ πάντες εἰσὶ λειτουργικὰ πνεύματα εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενα διὰ τοῦτο μέλλοντας κληρονομεῖν σωτηρίαν; Διὰ τοῦτο δεῖ περισσοτέρως ἡμᾶς ἀκουσθεῖσι, μή ποτε παραρρώμεν. Εἰ γὰρ ὁ δι' ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος ἐγένετο βέβαιος, καὶ πᾶσα παράβασις καὶ παρακοὴ ἔλαβεν ἔνδικον μισθαποδοσίαν, πῶς ἡμεῖς ἐκφευξόμεθα τηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας; Ἡτις ἀρχὴν λαβοῦσα λαλεῖσθαι διὰ τοῦ Κυρίου, ὑπὸ τῶν ἀκουσάντων εἰς ἡμᾶς ἐβεβαιώθη.

ΕΝΑΤΗ ΩΡΑ

Πρὸς Ἐβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 2:11-18

Ἄδελφοί, ὃ ἀγιάζων καὶ οἱ ἀγιάζόμενοι ἔξ ἐνὸς πάντες· δι' οὐκ ἐπαισχύνεται ἀδελφοὺς αὐτοὺς καλεῖν, λέγων· «Ἀπαγγελῶ τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε». καὶ πάλιν· «Ἐγὼ ἔσομαι πεποιθῶς ἐπ' αὐτῷ»· καὶ πάλιν· «Ἴδοὺ ἐγὼ καὶ τὰ παιδία ἡ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός». Ἐπεὶ οὖν «τὰ παιδία» κεκοινώνηκε σαρκὸς καὶ αἵματος, καὶ αὐτὸς παραπλησίως μετέσχε τῶν αὐτῶν, ἵνα διὰ τοῦ θανάτου καταργήσῃ τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, τοῦτ' ἔστι τὸν διάβολον, καὶ ἀπαλλάξῃ τούτους, ὅσοι φόβῳ θανάτου διὰ παντὸς τοῦ ζῆν ἔνοχοι ἦσαν δουλείας. Οὐ γὰρ δήπου ἀγγέλων ἐπιλαμβάνεται, ἀλλὰ «σπέρματος Ἀβραὰμ» ἐπιλαμβάνεται. Όθεν ὡφειλε

κατὰ πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ὁμοιωθῆναι, ἵνα ἐλεήμων γένηται καὶ πιστὸς ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς τὸν Θεόν, εἰς τὸ ιλάσκεσθαι τὰς ἀμαρτίας τοῦ λαοῦ. Ἐν ᾧ γὰρ πέπονθεν αὐτὸς πειρασθείς, δύναται τοῖς πειραζομένοις βοηθῆσαι.

ΕΣΠΙΕΡΙΝΟΣ

Προκείμενον. Ἡχος δ'

Κύριος εἶπε πρός με· νίός μου εἶ σύ, ἐγὼ σῆμερον γεγένυνηκά σε.

Στίχ. Αἴτησαι παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν κληρονομίαν σου

Πρὸς Ἔβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 1:1-12

Πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως πάλαι ὁ Θεὸς λαλήσας τοῖς πατράσιν ἐν τοῖς προφήταις, ἐπ' ἐσχάτου τῶν ἡμερῶν τούτων ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν νīῳ, δὲν ἔθηκε κληρονόμου πάντων, δι' οὗ καὶ τοὺς αἰῶνας ἐποίησεν· δις ὅν ἀπαύγασμα τῆς δόξης καὶ χαρακτήρ τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ, φέρων τε τὰ πάντα τῷ ρήματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, δι' ἑαυτοῦ καθαρισμὸν ποιησάμενος τῶν ἄμαρτιῶν ἡμῶν ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τῆς μεγαλωσύνης ἐν ὑψηλοῖς, τοσούτῳ κρείττων γενούμενος τῶν ἀγγέλων, ὅσῳ διαφορώτερον παρ' αὐτοὺς κεκληρονόμηκεν ὄνομα. Τίνι γὰρ εἶπέ ποτε τῶν ἀγγέλων· «Γίός μου εἶ σύ, ἐγὼ σῆμερον γεγένυνηκά σε»; καὶ πάλιν· «Ἐγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς πατέρα, καὶ αὐτὸς ἔσται μοι εἰς νīόν»; Ὄταν δὲ πάλιν εἰσαγάγῃ τὸν πρωτότοκον εἰς τὴν οἰκουμένην, λέγει· «Καὶ προσκυνησάτωσαν αὐτῷ πάντες ἄγγελοι Θεοῦ». Καὶ πρὸς μὲν τοὺς ἀγγέλους λέγει· «Οἱ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πινεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα»· πρὸς δὲ τὸν νīόν· «Οἱ θρόνος σου, ὁ Θεός, εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· ῥάβδος εὐθύτητος, ἡ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου. Ὕγάπησας δικαιοσύνην καὶ ἐμίσθησας ἀνομίαν· διὰ τοῦτο ἔχρισε σε ὁ Θεός, ὁ Θεός σου ἔλαιον ἀγαλλιάσσεως παρὰ τὸν μετόχους σου». Καὶ· «Σὺ κατ' ἀρχάς, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σού εἰσιν οἱ οὐρανοί· αὐτοὶ ἀπολούνται, σὺ δὲ διαμένεις· καὶ πάντες ὡς ἴματιον παλαιώθησονται, καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἐλίξεις αὐτούς, καὶ ἀλλαγήσονται· σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσι».

Ἀλληλούϊα. Ἡχος πλ. δ'

Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἔως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

Στίχ. Ράβδον δυνάμεως ἔξαποστελεῖ σοι Κύριος ἐκ Σιών.

25. Ή κατὰ Σάρκα Γένυνησις τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ιησοῦ Χριστοῦ.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ τὰ παρόντα ἀντίφωνα:

Ἀντίφωνον Α'. Ἡχος β'

Στίχ. α'. Ἐξομολογήσομαι σοι Κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγήσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου· . .

Στίχ. β'. Μεγάλα τὰ ἔργα Κυρίου, ἔξεζητημένα εἰς πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου· . .

Στίχ. γ'. Ἐξομολόγησις καὶ μεγαλοπρέπεια τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου· . .

Στίχ. δ'. Ἀγίου καὶ φοβερὸν τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου· . .

Δόξα. . . Καὶ νῦν. . .

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου· . .

Ἀντίφωνον Β'. Ἡχος β'

Στίχ. α'. Μακάριος ἀνήρ, ὁ φιβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς, ψάλλοντάς σοι· Αλληλούϊα.

Στίχ. β'. Δυνατὸν ἐν τῇ γῇ ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ, γενεὰ εὐθέων εὐλογηθήσεται.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ. . .

Στίχ. γ'. Δόξα καὶ πλούτος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ. . .

Στίχ. δ'. Ἐξανέτειλεν ἐν σκότει φῶς τοῖς εὐθέσιν· ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων καὶ δίκαιος.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ. . .

Δόξα. . . Καὶ νῦν. . .

Ο μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ. . .

Ἀντίφωνον Γ'. Ἡχος δ'

Στίχ. α'. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἔως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

Ἡ γένυνησίς σου Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀνέτειλε τῷ κόσμῳ, τὸ φῶς τὸ τῆς γνώσεως· ἐν αὐτῇ γὰρ οἱ τοῖς ἄστροις λατρεύοντες, ὑπὸ ἀστέρος ἐδιδάσκοντο, σὲ προσκυνεῖν, τὸν Ἡλιον τῆς δικαιοσύνης, καὶ σὲ γινώσκειν ἐξ ὑψους ἀνατολήν, Κύριε δόξα σοι.

Στίχ. β'. Ράβδον δυνάμεως ἔξαποστελεῖ σοι Κύριος ἐκ Σιών, καὶ κατακυρίευε ἐν μέσῳ τῶν ἐχθρῶν σου.

Ἡ γένυνησίς σου Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν. . .

Στίχ. γ'. Μετὰ σοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δυνάμεως σου, ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν Αγίων σου.

Ἡ γένυνησίς σου Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν. . .

Εἰσοδικόν

Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἐωσφόρου ἐγένυνησά σε· ὥμοσε Κύριος, καὶ οὐ μεταμεληθήσεται. Σὺ Ίερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ. Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς, ψάλλοντάς σοι· Αλληλούϊα.

Προκείμενον. Ἡχος πλ. δ'

Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ ψαλάτωσάν σοι.

Στίχ. Αλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 4:4-7

Ἄδελφοί, ὅτε ἤλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἔξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν νīὸν αὐτοῦ, γενούμενον ἐκ γυναικός, γενούμενον

ύπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον ἐξαγοράσῃ, ἵνα τὴν νίοθεσίαν ἀπολάβωμεν. "Οτι δέ ἔστε νίοι, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸ Πνεῦμα τοῦ νίου αὐτοῦ εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν, κρᾶζον· Αββᾶ ὁ πατήρ. Ωστε οὐκέτι εἴ δοῦλος, ἀλλ' νίος· εἴ δὲ νίος, καὶ κληρονόμος Θεοῦ διὰ Χριστοῦ.

Αλληλούϊα. Ἡχος α'

Οἱ οὐρανοί διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα.

Στίχ. Ημέρα τῇ ἡμέρᾳ ἐρεύνεται ῥῆμα, καὶ ιψὲ ιψκτὶ ἀναγγέλλει γνῶσιν.

Κοινωνικόν

Λύτρωσιν ἀπέστειλε Κύριος τῷ λαῷ αὐτοῦ.

26. Ἡ Σύναξις τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Προκείμενον. Ἡχος γ'

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμα μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρι μου.

Στίχ. Ότι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ.

Πρὸς Ἐβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 2:11-18

Ἄδελφοί, ὁ ἀγιάζων καὶ οἱ ἀγιαζόμενοι ἐξ ἐνὸς πάντες· δι' ἣν αἵτιαν οὐκ ἐπαισχύνεται ἀδελφοὺς αὐτοὺς καλεῖν, λέγων· «Ἀπαγγελῶ τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε». καὶ πάλιν· «Ἐγὼ ἔσομαι πεποιθώς ἐπ' αὐτῷ·» καὶ πάλιν· «Ἴδού ἐγὼ καὶ τὰ παιδία ἃ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός». Ἐπεὶ οὖν «τὰ παιδία» κεκοινώνηκε σαρκὸς καὶ αἵματος, καὶ αὐτὸς παραπλησίως μετέσχε τῶν αὐτῶν, ἵνα διὰ τοῦ θανάτου καταργήσῃ τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, τοῦτ' ἔστι τὸν διάβολον, καὶ ἀπαλλάξῃ τούτους, ὅσοι φόβῳ θανάτου διὰ παντὸς τοῦ ζῆν ἔνοχοι ἦσαν δουλείας. Οὐ γάρ δῆπου ἀγγέλων ἐπιλαμβάνεται, ἀλλὰ «σπέρματος Ἀβραάμ» ἐπιλαμβάνεται. Όθεν ὠφειλε κατὰ πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ὁμοιωθῆναι, ἵνα ἐλεήμων γένηται καὶ πιστὸς ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς τὸν Θεόν, εἰς τὸ ἱλάσκεσθαι τὰς ἀμαρτίας τοῦ λαοῦ. Ἐν ᾧ γάρ πέπονθεν αὐτὸς πειραζομένοις βοηθῆσαι.

Αλληλούϊα. Ἡχος πλ. δ'

Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Στίχ. Ακουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε.

27. Μινήμη τοῦ Αγίου Πρωτομάρτυρος, καὶ Ἀρχιδιακόνου Στεφάνου.

Προκείμενον. Ἡχος πλ. δ'

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ.

Στίχ. Οἱ οὐρανοί διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα 6:8-15, 7:1-5, 47-60

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, Στέφανος πλήρης πίστεως καὶ δυνάμεως ἐποίει τέρατα καὶ σημεῖα μεγάλα ἐν τῷ λαῷ. Ανέστησαν δέ τινες τῶν ἐκ τῆς συναγωγῆς τῆς λεγομένης Λιβερτίνων καὶ Κυρηναίων καὶ Ἀλεξανδρέων καὶ τῶν ἀπὸ Κιλικίας καὶ Ἀσίας συζητοῦντες τῷ Στεφάνῳ, καὶ οὐκ ἔσχον ἀντιστῆναι τῇ σοφίᾳ καὶ τῷ πνεύματι ὡς ἐλάλει. Τότε ὑπέβαλον ἄνδρας λέγοντας ὅτι ἀκηκόαμεν αὐτοῦ λαλοῦντος ῥήματα βλάσφημα εἰς Μωϋσῆν καὶ τὸν Θεόν· συνεκίνησάν τε τὸν λαὸν καὶ τοὺς πρεσβυτέρους καὶ τοὺς γραμματεῖς, καὶ ἐπιστάντες συνήρπασαν αὐτὸν καὶ ἡγαγούν εἰς τὸ συνέδριον, ἔστησάν τε μάρτυρας ψευδεῖς λέγοντας· Ὁ ἀνθρώπος οὗτος οὐ πάντας ῥήματα βλάσφημα λαλῶν κατὰ τοῦ τόπου τοῦ ἀγίου καὶ τοῦ νόμου· ἀκηκόαμεν γάρ αὐτοῦ λέγοντος ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος οὗτος καταλύσει τὸν τόπον τοῦτον καὶ ἀλλάξει τὰ ἔθη διὰ παρέδωκεν ἡμῖν Μωϋσῆς. Καὶ ἀτενίσαντες εἰς αὐτὸν ἀπάντες οἱ καθεζόμενοι ἐν τῷ συνεδρίῳ εἰδόν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡσεὶ πρόσωπον ἀγγέλου. Ἐπίπε δὲ ὁ ἀρχιερεύς· Εἰ ἄρα ταῦτα οὕτως ἔχει; Ὁ δὲ ἔφη· Ἄνδρες ἀδελφοί καὶ πατέρες, ἀκούσατε. Ὁ Θεὸς τῆς δόξης ὡφθῇ τῷ πατρὶ ἡμῶν Ἀβραὰμ ὅντι ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ, πρὶν ἡ κατοικήσαι αὐτὸν ἐν Χαρράν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· «Ἐξελθε ἐκ τῆς γῆς σου καὶ ἐκ τῆς συγγενίας σου, καὶ δεῦρο εἰς γῆν ἥν σοι δεῖξω». Τότε ἔξελθὼν ἐκ γῆς Χαλδαίων κατέκησεν ἐν Χαρράν. Κάκειθεν μετὰ τὸ ἀποθανεῖν τὸν πατέρα αὐτοῦ μετώκισεν αὐτὸν εἰς τὴν γῆν ταύτην εἰς ἥν ὑμεῖς νῦν κατοικεῖτε· καὶ οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ κληρονομίαν ἐν αὐτῇ οὐδὲ βῆμα ποδός. Σολομὼν δὲ ὥκοδομήσειν αὐτῷ οἴκον. Άλλ' οὐχ ὁ ὑψιστος ἐν χειροποιήτοις ναοῖς κατοικεῖ, καθὼς ὁ προφήτης λέγει· «Ο οὐρανός μοι θρόνος, ἡ δὲ γῆ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν μου· ποῖον οἴκον οἰκοδομήσετε μοι, λέγει Κύριος, ἡ τίς τόπος τῆς καταπαύσεώς μου; Οὐχὶ ἡ χείρ μου ἐποίησε ταῦτα πάντα;» Σκληροτράχηλοι καὶ ἀπέριτμοι τῇ καρδίᾳ καὶ τοῖς ὡσίν, ὑμεῖς ἀεὶ τῷ Πνεύματι τῷ Ἀγίῳ ἀντιπίπτετε, ὡς οἱ πατέρες ὑμῶν καὶ ὑμεῖς. Τίνα τῶν προφητῶν οὐκ ἐδίωξαν οἱ πατέρες ὑμῶν; καὶ ἀπέκτειναν τοὺς προκαταγγείλαντας περὶ τῆς ἐλεύσεως τοῦ δικαίου, οὐ νῦν ὑμεῖς προδόται καὶ φονεῖς γεγένησθε· οἵτινες ἐλάβετε τὸν νόμον εἰς διαταγὰς ἀγγέλων, καὶ οὐκ ἐφυλάξατε. Ἀκούοντες δὲ ταῦτα διεπρίοντο ταῖς καρδίαις αὐτῶν καὶ ἔβρυχον τοὺς ὄδοντας ἐπ' αὐτόν. Ὑπάρχων δὲ πλήρης Πνεύματος Ἀγίου, ἀτενίσας εἰς τὸν οὐρανὸν εἰδεῖ δόξαν Θεού καὶ Ἰησοῦν ἐστῶτα ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ, καὶ εἴπεν· Ἰδού θεωρῶ τοὺς οὐρανοὺς ἀνεῳγμένους καὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ ἐστῶτα. Κράξαντες δὲ φωνῇ μεγάλῃ συνέσχουν τὰ ὤτα αὐτῶν καὶ ὤρμοσαν ὄμοθυμαδὸν ἐπ' αὐτόν, καὶ ἐκβαλόντες ἔξω τῆς πόλεως ἐλιθοβόλουν. Καὶ οἱ μάρτυρες ἀπέθεντο τὰ ἴματα αὐτῶν παρὰ τοὺς πόδας νεανίου καλουμένου Σαύλου, καὶ ἐλιθοβόλουν τὸν Στέφανον, ἐπικαλούμενον καὶ λέγοντα· Κύριε Ἰησοῦ, δέξαι τὸ πνεῦμά μου. Θεὶς δὲ τὰ γόνατα ἔκραξε φωνῇ μεγάλῃ· Κύριε, μὴ στήσης αὐτοῖς τὴν ἀμαρτίαν ταύτην. καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐκοιμήθη.

Αλληλούϊα. Ἡχος α'

Ἐξομολογήσουται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε.

Στίχ. Ο Θεὸς ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ ἀγίων.

29. Μινήμη τῶν ἀγίων Νηπίων, τῶν ἐν Βηθηέμ ύπὸ Ἡρώδου ἀναιρεθέντων, χιλιάδων δεκατεσσάρων.

Προκείμενον. Ἡχος δ'

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Πρὸς Ἐβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 2:11-18

Ἄδελφοί, ὁ ἀγιάζων καὶ οἱ ἀγιαζόμενοι ἐξ ἐνὸς πάντες· δι' ἣν αἵτιαν οὐκ ἐπαισχύνεται ἀδελφοὺς αὐτοὺς καλεῖν, λέγων· «Ἀπαγγελῶ τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε»· καὶ πάλιν· «Ἐγὼ ἔσομαι

πεποιθώς ἐπ' αὐτῷ· καὶ πάλιν· «Ίδοὺ ἐγὼ καὶ τὰ παιδία ἡ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός». Ἐπεὶ οὖν «τὰ παιδία» κεκοινώνηκε σαρκὸς καὶ αἵματος, καὶ αὐτὸς παραπλήσιώς μετέσχε τῶν αὐτῶν, ἵνα διὰ τοῦ θανάτου καταργήσῃ τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, τοῦτ' ἔστι τὸν διάβολον, καὶ ἀπαλλάξῃ τούτους, ὅσοι φόβῳ θανάτου διὰ παντὸς τοῦ ζῆν ἔνοχοι ἦσαν δουλείας. Οὐ γὰρ δῆπου ἄγγέλων ἐπιλαμβάνεται, ἀλλὰ «σπέρματος Ἀβραὰμ» ἐπιλαμβάνεται. Όθεν ὥφειλε κατὰ πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ὄμοιωθηναι, ἵνα ἐλεήμων γένηται καὶ πιστὸς ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς τὸν Θεόν, εἰς τὸ ίλασκεσθαι τὰς ἀμαρτίας τοῦ λαοῦ. Ἐν ᾧ γὰρ πέπονθεν αὐτὸς πειρασθείς, δύναται τοῖς πειραζομένοις βοηθῆσαι.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΙΝ

Προκείμενον. Ἡχος δ'

Μηνοθήσομαι τοῦ ὄντος σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

Στίχ. Ακουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε.

Πρὸς Τιμοθέου Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀινάγνωσμα 6:11-16

Τέκνον Τιμόθεε, δίωκε δικαιοσύνην, εὐσέβειαν, πίστιν, ἀγάπην, ὑπομονὴν, πραότητα. Αγωνίζου τὸν καλὸν ἀγῶνα τῆς πίστεως· ἐπιλαβοῦ τῆς αἰώνιου ζωῆς, εἰς ἣν καὶ ἐκλήθης καὶ ώμολόγησας τὴν καλὴν ὄμολογίαν ἐνώπιον πολλῶν μαρτύρων. Παραγγέλλω σοι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ τοῦ ζωοποιοῦντος τὰ πάντα καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ μαρτυρήσαντος ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου τὴν καλὴν ὄμολογίαν, τηρήσαί σε τὴν ἐντολὴν ἀσπιλου, ἀνεπίληπτον μέχρι τῆς ἐπιφανείας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἷν καιροῖς ἰδίοις δείξει ὁ μακάριος καὶ μόνος δυνάστης, ὁ βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων καὶ κύριος τῶν κυριεύοντων, ὁ μόνος ἔχων ἀθανασίαν, φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον, ὃν εἴδεν οὐδεὶς ἀνθρώπων οὐδὲ ιδεῖν δύναται· ὡς τιμὴ καὶ κράτος αἰώνιον· ἀμήν.

Αλληλούϊα. Ἡχος πλ. δ'

Αινάστηθη, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Στίχ. Όμοισε Κύριος τῷ Δαυΐδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσει αὐτήν.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΙΝ

Προκείμενον. Ἡχος δ'

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Ἐν Ἑκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀινάγνωσμα 1:11-19

Ἄδελφοί, γνωρίζω ὑμῖν, ἀδελφοί, τὸ εὐαγγέλιον τὸ εὐαγγελισθὲν ὑπ' ἐμοῦ ὅτι οὐκ ἔστι κατὰ ἀνθρωπον· οὐδὲ γὰρ ἐγὼ παρὰ ἀνθρώπου παρέλασθον αὐτὸν οὕτε ἐδιδάχθην, ἀλλὰ δι' ἀποκαλύψεως Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἡκούσατε γὰρ τὴν ἐμὴν ἀναστροφήν ποτε ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ, ὅτι καθ' ὑπερβολὴν ἐδίωκον τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ καὶ ἐπόρθουν αὐτήν, καὶ προέκοπτον ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ ὑπὲρ πολλοὺς συνηλικιώτας ἐν τῷ γένει μου, περισσοτέρως ζηλωτὴς ὑπάρχων τῶν πατρικῶν μου παραδόσεων. "Οτε δὲ εὐδόκησεν ὁ Θεὸς ὁ ἀφορίσας με ἐκ κοιλίας μητρός μου καὶ καλέσας διὰ τῆς χάριτος αὐτοῦ ἀποκαλύψαι τὸν νιὸν αὐτοῦ ἐν ἐμοί, ἵνα εὐαγγελίζωμαι αὐτὸν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, εὐθέως οὐ προσανεθέμην σαρκὶ καὶ αἵματι, οὐδὲ ἀνῆλθον εἰς Ἱεροσόλυμα πρὸς τοὺς πρὸ ἐμοῦ ἀποστόλους, ἀλλὰ ἀπῆλθον εἰς Ἀραβίαν, καὶ πάλιν ὑπέστρεψα εἰς Δαμασκόν. "Ἐπειτα μετὰ ἔτη τρία ἀνῆλθον εἰς Ἱεροσόλυμα ἰστορῆσαι Πέτρον, καὶ ἐπέμεινα πρὸς αὐτὸν ἡμέρας δεκαπέντε. Ἐτερον δὲ τῶν ἀποστόλων οὐκ εἶδον εἰ μὴ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν τοῦ Κυρίου.

Αλληλούϊα. Ἡχος β'

Μηνόθητη, Κύριε, τοῦ Δαυΐδ καὶ πάστος τῆς πραότητος αὐτοῦ.

Στίχ. Όμοισε Κύριος τῷ Δαυΐδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσει αὐτήν.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΠΡΟ ΤΩΝ ΦΩΤΩΝ

Προκείμενον. καὶ Αλληλούϊα τῆς ἡμέρας.

Πρὸς Τιμοθέου Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀινάγνωσμα 3:13-16, 4:1-5

Τέκνον Τιμόθεε, οἱ γὰρ καλῶς διακονήσαντες βαθμὸν ἑαυτοῖς καλὸν περιποιῶνται καὶ πολλὴν παρρησίαν ἐν πίστει τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ταῦτα σοι γράφω ἐλπίζων ἐλθεῖν πρὸς σε τάχιον· ἐὰν δὲ βραδύνω, ἵνα εἰδῆς πῶς δεῖ ἐν οἴκῳ Θεοῦ ἀναστρέψεθαι, ἥτις ἐστὶν ἐκκλησία Θεοῦ ζῶντος, στῦλος καὶ ἐδραίωμα τῆς ἀληθείας. Καὶ ὄμολογουμένως μέγα ἔστι τὸ τῆς εὐσεβείας μυστήριον· Θεὸς ἐφανερώθη ἐν σαρκὶ, ἐδικαιώθη ἐν Πινεύματι, ὡφθη ἀγγέλοις, ἐκπορύχθη ἐν ἔθνεσιν, ἐπιστεύθη ἐν κόσμῳ, ἀνελήφθη ἐν δόξῃ. Τὸ δὲ Πινεῦμα ῥήτως λέγει ὅτι ἐν ὑστέροις καιροῖς ἀποστήσονται τινες τῆς πίστεως, προσέχοντες πνεύμασι πλάνοις καὶ διδασκαλίαις δαιμονίων, ἐν ὑποκρίσει ψευδολόγων, κεκαυστηριασμένων τὴν ἴδιαν συνείδησιν, κωλυσόντων γαμεῖν, ἀπέχεσθαι βρωμάτων ἢ οὐ Θεὸς ἔκτισεν εἰς μετάληψιν μετὰ εὐχαριστίας τοῖς πιστοῖς καὶ ἐπεγνωκόσι τὴν ἀλήθειαν. Ὁτι πᾶν κτίσμα Θεοῦ καλὸν, καὶ οὐδὲν ἀπόβλητον μετὰ εὐχαριστίας λαμβανόμενον· ἀγιάζεται γὰρ διὰ λόγου Θεοῦ καὶ ἐντέξεως.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΩΝ ΦΩΤΩΝ

Προκείμενον. Ἡχος πλ. β'

Σῶσον τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Στίχ. Πρός σέ, Κύριε, κεκράξομαι, ὁ Θεός μου.

Πρὸς Τιμόθεου Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀινάγνωσμα 4:5-8

Τέκνον Τιμόθεε, ιηφε ἐν πᾶσι, κακοπάθησον, ἔργον ποίησον εὐαγγελιστοῦ, τὴν διακονίαν σου πληροφόρησον. Ἐγὼ γὰρ ἥδη σπένδομαι, καὶ ὁ καιρὸς τῆς ἐμῆς ἀναλύσεως ἐφέστηκε. Τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἡγώνισμα, τὸν δρόμον τετέλεκα, τὴν πίστιν τετήρηκα· λοιπὸν ἀπόκειται μοι ὁ τῆς δικαιοσύνης στέφανος, ὃν ἀποδώσει μοι ὁ Κύριος ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὁ δίκαιος κριτής, οὐ μόνον δὲ ἐμοί, ἀλλὰ καὶ πᾶσι τοῖς ἡγαπηκόσι τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ.

Αλληλούϊα. Ἡχος δ'

Οὐ Θεός οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλόγησαι ἡμᾶς.

Στίχ. Ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς

1. Η ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ ΠΕΡΙΤΟΜΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ καί μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρός ἡμῶν Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας τῆς Καππαδοκίας.

Προκείμενον. Ἡχος α'

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Στίχ. Ακούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη.

Πρὸς Κολασσαῖς Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα 2:8-12

Ἄδελφοί, βλέπετε μή τις ὑμᾶς ἔσται ὁ συλλαγωγῶν διὰ τῆς φιλοσοφίας καὶ κενῆς ἀπάτης, κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν ἀνθρώπων, κατὰ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου οὐ κατὰ Χριστόν· ὅτι ἐν αὐτῷ κατοικεῖ πᾶν τὸ πλήρωμα τῆς Θεότητος σωματικῶς, καὶ ἔστε ἐν αὐτῷ πεπληρωμένοι, ὃς ἔστιν ἡ κεφαλὴ πάσης ἀρχῆς καὶ ἔξουσίας, ἐν ᾧ καὶ περιετμήθητε περιτομῇ ἀχειροποιήτῳ ἐν τῇ ἀπεκδύσει τοῦ σώματος τῶν ἀμαρτιῶν τῆς σαρκός, ἐν τῇ περιτομῇ τοῦ Χριστοῦ, συνταφέντες αὐτῷ ἐν τῷ βαπτίσματι, ἐν ᾧ καὶ συνηγέρθητε διὰ τῆς πίστεως τῆς ἐνεργείας τοῦ Θεοῦ τοῦ ἔγειραντος αὐτὸν ἐκ τῶν νεκρῶν.

Ἀλληλούϊα. Ἡχος πλ. δ'

Ο ποιμαίνων τὸν Ἰσραὴλ πρόσχες.

Στίχ. Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν.

2. Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Σιλβέστρου, Πάπα Ρώμης.

Προκείμενον. Ἡχος βαρύς

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὄστιου αὐτοῦ.

Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων;

Πρὸς Ἐβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα 5:4-10

Ἄδελφοί, οὐχ ἔαυτῷ τις λαμβάνει τὴν τιμὴν, ἀλλὰ καλούμενος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, καθάπερ καὶ Ἀαφρόν. οὗτος καὶ ὁ Χριστὸς οὐχ ἔαυτὸν ἔδοξασε γεννηθῆναι ἀρχιερέα, ἀλλ' ὁ λαλήσας πρὸς αὐτὸν· Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ στήμερον γεγέννηκα σε· καθὼς καὶ ἐν ἐτέρῳ λέγει· σὺ ἵερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ. Ὅς ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς σαρκὸς αὐτὸν δεῖσις τε καὶ ἰκετηρίας πρὸς τὸν δυνάμενον σώζειν αὐτὸν ἐκ θανάτου μετὰ κραυγῆς ἴσχυρᾶς καὶ δακρύων προσενέγκας, καὶ εἰσακούσθεις ἀπὸ τῆς εὐλαβείας, καίπερ ὡν σιός, ἔμαθεν ἀφ' ὧν ἐπαθε τὴν ὑπακοήν· καὶ τελειωθεὶς ἔγει νετο τοῖς ὑπακούουσιν αὐτῷ πᾶσιν αἵτιος σωτηρίας αἰώνιου, προσαγορευθεὶς ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἀρχιερεὺς κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

4. Σύναξις τῶν Ἀγίων Ἐβδομήκοντα Αποστόλων

Πρὸς Κορινθίους Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα 4:9-16

Ἄδελφοί, ὁ Θεὸς ὑμᾶς τοὺς Αποστόλους ἐσχάτους ἀπέδειξεν ὡς ἐπιθανατίους, ὅτι θέατρον ἐγενήθημεν τῷ κόσμῳ καὶ ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις. Ἡμεῖς μωροὶ διὰ Χριστόν, ὑμεῖς δὲ φρόνιμοι ἐν Χριστῷ· ἡμεῖς ἀσθενεῖς, ὑμεῖς δὲ ἴσχυροι· ὑμεῖς ἔνδοξοι, ἡμεῖς δὲ ἄτιμοι. Ἀχρι τῆς ἀρτι ὥρας καὶ πεινῶμεν καὶ διψῶμεν καὶ γυμνητέομεν καὶ κολαφιζόμεθα καὶ ἀστατοῦμεν καὶ κοπιῶμεν ἐργαζόμενοι ταῖς ιδίαις χερσίν· λοιδορούμενοι εὐλογοῦμεν, διωκόμενοι ἀνεχόμεθα, δυσφημούμενοι παρακαλοῦμεν· ὡς περικαθάρματα τοῦ κόσμου ἐγενήθημεν, πάντων περίψημα, ἔως ἀρτι. Οὐκ ἐντρέπων ὑμᾶς γράφω ταῦτα, ἀλλ' ὡς τέκνα μου ἀγαπητά νουθετῶ. ἐὰν γάρ μυρίους παιδαγωγοὺς ἔχητε ἐν Χριστῷ, ἀλλ' οὐ πολλοὺς πατέρας· ἐν γάρ Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τοῦ Εὐαγγελίου ἐγὼ ὑμᾶς ἐγένηνησα. Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς, μιμητά μου γίνεσθε.

5. Η παραμονὴ τῶν Ἀγίων Θεοφανείων

Ἐν τῇ ἀκολουθίᾳ τῶν Ὁρῶν

Α΄ ΩΡΑ

Πράξεων τῶν Αποστόλων τὸ ἀνάγνωσμα 13:25-32

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἔκειναις, ὡς ἐπλήρουν ὁ Ἰωάννης τὸν δρόμον, ἔλεγε· τίνα με ὑπονοεῖτε εἶναι; Οὐκ εἰμὶ ἐγώ, ἀλλ' ἴδοι ἔρχεται μετ' ἐμὲ οὖν οὐκ εἰμὶ ἄξιος τὸ ὑπόδημα τῶν ποδῶν λῦσαι. Ἀνδρες ἀδελφοί, νιοὶ γένους Ἀβραὰμ καὶ οἱ ἐν ὑμῖν φοιτούμενοι τὸν Θεόν, ἡμῖν ὁ λόγος τῆς σωτηρίας ταύτης ἀπεστάλη. Οἱ γάρ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλήμ καὶ οἱ ἀρχοντες αὐτῶν τοῦτον ἀγνοήσαντες, καὶ τὰς φωνὰς τῶν προφητῶν τὰς κατὰ πᾶν Σάββατον ἀναγνωσκομένας κρίναντες ἐπλήρωσαν, καὶ μηδεμίαν αἰτίαν θανάτου εύροντες ἡττήσαντο Πιλάτον ἀναιρεθῆναι αὐτὸν. Ὅς δὲ ἐτέλεσαν πάντα τὰ περὶ αὐτοῦ γεγραμμένα, καθελόντες ἀπὸ τοῦ ζύλου ἔθηκαν εἰς μνημεῖον. Ό δὲ Θεὸς ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν· δος ὡφθη ἐπὶ ἡμέρας πλείους τοῖς συναναβᾶσιν αὐτῷ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας εἰς Ἱερουσαλήμ, οὕτινές εἰσι μάρτυρες αὐτοῦ πρὸς τὸν λαόν. Καὶ ἡμεῖς ὑμᾶς εὐαγγελιζόμεθα τὴν πρὸς τοὺς πατέρας ἐπαγγελίαν γενομένην, ὅτι ταύτην ὁ Θεὸς ἐκπεπλήρωκε τοῖς τέκνοις αὐτῶν, ἡμῖν, ἀναστήσας Ἰησοῦν.

Γ΄ ΩΡΑ

Πράξεων τῶν Αποστόλων τὸ ἀνάγνωσμα 19:1-8

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἔκειναις, ἔγενετο ἐν τῷ τὸν Ἀπολλὼν εἶναι ἐν Κορίνθῳ Παύλον διελθόντα τὰ ἀνωτερικὰ μέρη ἐλθεῖν εἰς "Ἐφεσον· καὶ εἰρήνης μαθητάς τινας εἶπε πρὸς αὐτούς· εἰ Πνεῦμα "Ἄγιον ἐλάβετε πιστεύσαντες; οἱ δὲ εἶπον πρὸς αὐτόν· ἀλλ' οὐδὲ εἰ Πνεῦμα "Ἄγιόν ἐστιν ἡκούσαμεν. Εἶπε τέ πρὸς αὐτούς· εἰς τὸ οὖν ἐβαπτίσθητε; οἱ δὲ εἶπον· εἰς τὸ Ἰωάννινον βάπτισμα. Εἶπε δὲ Παύλος· Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισε βάπτισμα μετανοίας, τῷ λαῷ λέγων εἰς τὸν ἐρχόμενον μετ' αὐτὸν ἴνα πιστεύσωσι, τοῦτ' ἐστιν εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν. Ακούσαντες δὲ ἐβαπτίσθησαν εἰς τὸ οἴνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦν. Καὶ ἐπιθέντος αὐτοῖς τοῦ Παύλου τὰς χειρας ἥλθε τὸ Πνεῦμα τὸ "Ἄγιον ἐπ'" αὐτούς, ἐλάλουν τε γλώσσαις καὶ προεφήτευσον. Ἡσαν δὲ οἱ πάντες ἀνδρες ὡσεὶ δεκαδύνοντες. Εἰσελθών δὲ εἰς τὴν συναγωγὴν ἐπαρρησιάζετο ἐπὶ μῆνας τρεῖς διαλεγόμενος, καὶ πείθων τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

ΣΤ΄ ΩΡΑ

Πρὸς Ρωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα 6:3-11

Ἄδελφοί, ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθημεν, εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐβαπτίσθημεν. Συνετάφημεν οὖν αὐτῷ διὰ τοῦ Βαπτίσματος εἰς τὸν θάνατον, ἵνα ὡσπερ ἡγέρθη Χριστὸς ἐκ νεκρῶν διὰ τῆς δόξης τοῦ Πατρός, οὕτω καὶ ἡμεῖς ἐν καινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν. Εἰ γάρ σύμφυτοι γεγόναμεν τῷ ὁμοιώματι τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τῆς

άναστάσεως ἐσόμεθα, τοῦτο γινώσκοντες, ὅτι ὁ παλαιὸς ἡμῶν ἀνθρωπος συνεσταυρώθη ἵνα καταργηθῇ τὸ σῶμα τῆς ἀμαρτίας, τοῦ μηκέτι δουλεύειν ἡμᾶς τῇ ἀμαρτίᾳ· ὁ γὰρ ἀποθανὼν δεδικαίωται ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας. Εἰ δὲ ἀπεθάνομεν σὺν Χριστῷ, πιστεύομεν ὅτι καὶ συζήσομεν αὐτῷ, εἰδότες ὅτι Χριστὸς ἐγέρθεὶς ἐκ νεκρῶν οὐκέτι ἀποθνήσκει, θάνατος αὐτοῦ οὐκέτι κυριεύει. "Ο γὰρ ἀπέθανε, τῇ ἀμαρτίᾳ ἀπέθανεν ἐφάπαξ, ὃ δὲ ζῇ, ζῇ τῷ Θεῷ. Οὕτω καὶ ὑμεῖς λογίζεσθε ἐαυτοὺς νεκροὺς μὲν εἶναι τῇ ἀμαρτίᾳ, ζῶντας δὲ τῷ Θεῷ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

Θ'ΩΡΑ

Πρὸς Τίτον Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 2:11-14

Τέκνιν Τίτε, ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις, παιδεύοντας ἡμᾶς ἵνα ἀρνησάμενοι τὴν ἀσέβειαν καὶ τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας σωφρόνως καὶ δικαίως καὶ εὐσεβῶς ζήσωμεν ἐν τῷ νῦν αἰώνι, προσδεχόμενοι τὴν μακαρίαν ἐλπίδα καὶ ἐπιφάνειαν τῆς δόξης τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὃς ἔδωκεν ἐαυτὸν ὑπέρ ἡμῶν, ἵνα λυτρώσηται ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνομίας καὶ καθαρίσῃ ἐαυτῷ λαὸν περισόστιον, ζηλωτὴν καλῶν ἔργων. Ὄτε δὲ ἡ χρηστότης καὶ ἡ φιλανθρωπία ἐπεφάνη τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ, οὐκέτι ἔργων τῶν ἐν δικαιοσύνῃ ἀποιήσαμεν ἡμεῖς ἄλλὰ κατὰ τὸ αὐτοῦ ἔλεος ἐσωσεν ἡμᾶς διὰ λουτροῦ παλιγγενεσίας καὶ ἀνακαίνωσεως πιεύματος ἀγίου, οὐκέτι ἔχειν ἐφ' ἡμᾶς πλουσίως διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν, ἵνα δικαιωθέντες τῇ ἐκείνου χάριτι κληρονόμοι γενώμεθα κατ' ἐλπίδα ζωῆς αἰώνιου.

ΕΣΠΙΕΡΙΝΟΣ

Προκείμενον. Ἡχος γ'

Κύριος φωτισμός μου καὶ σωτήρ μου.

Στίχ. Κύριος ὑπερασπιστής τῆς ζωῆς μου, ἀπὸ τίνος δειλιάσω;

Πρὸς Κορινθίους Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 9:19-27

Ἄδελφοί, ἐλεύθερος γὰρ ὁν ἐκ πάντων πᾶσιν ἐμάντυτὸν ἐδούλωσα, ἵνα τοὺς πλειόνας κερδήσω· καὶ ἐγενόμην τοῖς Ἰουδαίοις ὡς Ἰουδαῖος, ἵνα Ἰουδαίους κερδήσω· τοῖς ὑπὸ ιδούν ὡς ὑπὸ ιδούν, ἵνα τοὺς ὑπὸ ιδούν κερδήσω· τοῖς ἀνόμοις ὡς ἀνόμοις, - μὴ ὁν ἀνόμοις Θεῷ ἀλλ' ἔνυμοις Χριστῷ, - ἵνα κερδήσω ἀνόμους· ἐγενόμην τοῖς ἀσθενεσιν ὡς ἀσθενῆς, ἵνα τοὺς ἀσθενεῖς κερδήσω· τοῖς πάσι γέγονα τὰ πάντα, ἵνα πάντως τινὰς οώσω. Τοῦτο δὲ ποιῶ διὰ τὸ Εὐαγγέλιον, ἵνα συγκοινωνὸς αὐτοῦ ἔγνωμαι. οὐκ οἴδατε δτὶ οἱ ἐν σταδίῳ τρέχοντες πάντες μὲν τρέχουσιν, εἰς δὲ λαμβάνει τὸ βραβεῖον; Οὕτω τρέχετε, ἵνα καταλαβῆτε. Πᾶς δὲ ὁ ἀγωνιζόμενος πάντα ἐγκρατεύεται, ἐκεῖνοι μὲν οὖν ἵνα φθαρτὸν στέφανον λάβωσιν, ἡμεῖς δὲ ἀφθαρτον. Ἐγὼ τοίνυν οὕτω τρέχω, ως οὐκ ἀδήλως· οὕτω πυκτεύω, ως οὐκ ἀέρα δέρων, ἀλλ' ὑπωπιάζω μου τὸ σῶμα καὶ δουλαγωγῶ, μήπως ἀλλοις κηρύξας αὐτὸς ἀδόκιμος γένωμαι.

Αλληλούϊα. Ἡχος πλ. β'

Ἐξηρεύσατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθὸν.

Στίχ. Ήραίος κάλλει παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων

ΑΓΙΑΣΜΟΣ

Προκείμενον. Ἡχος γ'

Κύριος φωτισμός μου καὶ Σωτήρ μου.

Στίχ. Κύριος ὑπερασπιστής τῆς ζωῆς μου.

Πρὸς Κορινθίους Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 10:1-4

Ἄδελφοί, οὐ θέλω ὡς ἡμᾶς ἀγνοεῖν, ὅτι οἱ Πατέρες ἡμῶν πάντες ὑπὸ τὴν ιεφέλην ἥσαν, καὶ πάντες διὰ τῆς θαλάσσης διῆλθον. Καὶ πάντες εἰς τὸν Μωϋσῆν ἐβαπτίσαντο, ἐν τῇ ιεφέλη καὶ ἐν τῇ θαλάσσῃ. Καὶ πάντες τὸ αὐτὸς βρῶμα πιευματικὸν ἔφαγον. Καὶ πάντες τὸ αὐτὸς πόμα πιευματικὸν ἔπιον, ἔπιον γὰρ ἐκ πιευματικῆς ἀκολουθούσης πέτρας, η δὲ πέτρα ἦν ὁ Χριστός.

Αλληλούϊα. Ἡχος β'

Ἐξηρεύσατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν.

Στίχ. Ήραίος κάλλει παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων

6:ΤΑ ΑΓΙΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ παρόντα ΑΝΤΙΦΩΝΑ

Αντίφωνον α'

Ἡχος β'

Στίχ. α'. Ἐν ἔξοδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, οἴκου Ἰακώβ ἐκ λαοῦ βαρβάρου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. β'. Ἐγενήθη Ἰουδαία ὁγίασμα αὐτοῦ, Ἰσραὴλ ἐξουσία αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου . . .

Στίχ. γ'. Η θάλασσα εἶδε, καὶ ἔψυγεν, ὁ Ιορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὄπισω.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου . . .

Στίχ. δ'. Τί σοι ἐστι θάλασσα ὅτι ἔψυγες; καὶ σύ Ιορδάνη, ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὄπισω;

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου . . .

Δόξα Πατρὶ . . . Καὶ νῦν. . .

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου . . .

Αντίφωνον Β'

Ἡχος β'

Στίχ. α'. Ἕγάπησα, ὅτι εἰσακούσεται Κύριος τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ιορδάνῃ ὑπὸ Ιωάννου βαπτισθείς, ψάλλοντάς σοι, Αλληλούϊα.

Στίχ. β'. Ὁτι ἔκλινε τὸ οὖς αὐτοῦ ἐμοί, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις μου ἐπικαλέσομαι.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ιορδάνῃ. . .

Στίχ. γ'. Περιέσχον με ὡδῖνες θαυμάτου, κίνδυνοι ἄδον εὔροσάν με.

Σώσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ. . .
Στίχ. δ'. Ἐλεήμων ὁ Κύριος καὶ δίκαιος, καὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἔλεεῖ.
Σώσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ. . .
Δόξα Πατρί. . .
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ. . .
Ο μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ἀντίφωνον Γ'

Ὕχος α'

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε...
Στίχ. β'. Εἰπάτω δὴ οἴκος Ἰσραὴλ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε. . .
Στίχ. γ'. Εἰπάτω δὴ οἴκος Ααρὼν, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε. . .
Στίχ. δ'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸ Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε. . .

Αντὶ δὲ τοῦ Τρισαγίου

Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε.

Προκείμενον. Ὅχος δ'.

Ἐνύλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὄντος Κυρίου.
Στίχ. Έξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Πρὸς Τίτον Επιστολῆς Παύλου τὸ Αινάγνωσμα 2:11-14, 3:4-7

Τέκινον Τίτε, ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις, παιδεύοντας ἡμᾶς ἵνα ἀρνησάμενοι τὴν ἀσέβειαν καὶ τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας σωφρόνως καὶ δικαίως καὶ εὐσεβῶς ζήσωμεν ἐν τῷ νῦν αἰώνι, προσδεχόμενοι τὴν μακαρίαν ἐλπίδα καὶ ἐπιφάνειαν τῆς δόξης τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δις ἔδωκεν ἐσαυτὸν ὑπέρ ἡμῶν, ἵνα λυτρώσηται ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνομίας καὶ καθαρίσῃ ἐσαυτῷ λαὸν περιούσιον, ζηλωτὴν καλῶν ἔργων. Ὁτε δὲ ἡ χρηστότης καὶ ἡ φιλανθρωπία ἐπεφάνη τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ, οὐκ ἔξ ἔργων τῶν ἐν δικαιοσύνῃ ἀ ἐποιήσαμεν ἡμεῖς ἀλλὰ κατὰ τὸ αὐτὸν ἔλεος ἔσωσεν ἡμᾶς διὰ λουτροῦ παλιγγενεούσας καὶ ἀνακαινώσεως πιεύματος ἀγίου, οὐδὲ ἔξεχεν ἐφ' ἡμᾶς πλουσίως διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν, ἵνα δικαιωθέντες τῇ ἐκείνου χάριτι κληρονόμοι γενώμεθα κατ' ἐλπίδα ζωῆς αἰώνιου.

Ἀλληλούϊα. Ὅχος α'

Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ νίοι Θεοῦ.

Στίχ. Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων

Κοινωνικὸν

Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις.

7. Σύναξις τοῦ Τιμίου Ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Προκείμενον. Ὅχος βαρύς

Ἐνφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

Στίχ. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς μου

Πράξεων τῶν Αποστόλων τὸ Αινάγνωσμα 19:1-8

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐγένετο ἐν τῷ τὸν Ἀπολλώ εἶναι ἐν Κορίνθῳ Παῦλον διελθόντα τὰ ἀνωτερικὰ μέρη ἐλθεῖν εἰς "Ἐφεσον· καὶ εὐρών μαθητάς τινας εἶπε πρὸς αὐτούς· εἰ πιεῦμα "Ἄγιον ἐλάβετε πιστεύσαντες; οἱ δὲ εἶπον πρὸς αὐτόν· ἀλλ' οὐδὲ εἰ πιεῦμα "Ἄγιόν ἐστιν ἡκούσαμεν. Εἶπε τε πρὸς αὐτούς· εἰς τί οὖν ἐβαπτίσθητε; οἱ δὲ εἶπον· εἰς τὸ Ἰωάννου βάπτισμα. Εἶπε δὲ Παῦλος· Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισε βάπτισμα μετανοίας, τῷ λαῷ λέγων εἰς τὸν ἐρχόμενον μετ' αὐτὸν ἵνα πιστεύσωσι, τοῦτ' ἔστιν εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν. Ακούσαντες δὲ ἐβαπτίσθησαν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. Καὶ ἐπιθέντος αὐτοῖς τοῦ Παύλου τὰς χεῖρας ἥλθε τὸ Πιεῦμα τὸ "Ἄγιον ἐπ'" αὐτούς, ἐλάλουν τε γλώσσαις καὶ προεφήτευν. Ἡσαν δὲ οἱ πάντες ἀνδρες ὡσεὶ δεκαδόν. Εἰσελθόν δὲ εἰς τὴν συναγωγὴν ἐπαρρησιάζετο ἐπὶ μῆνας τρεῖς διαλεγόμενος, καὶ πείθων τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

Ἀλληλούϊα. Ὅχος δ'

Δίκαιος ὡς φοίνιξ ἀνθήσει.

Στίχ. Πεφτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου.

9. Τοῦ Ἅγιου Μάρτυρος Πολυεύκτου

Προκείμενον. Ὅχος δ'

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἅγιοις αὐτοῦ.

Στίχ. Εν Ἑκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Πρὸς Τιμόθεον Β' Επιστολῆς Παύλου τὸ Αινάγνωσμα 2:1-10

Τέκινον Τιμόθεε, ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ ἡ χάριτι τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, καὶ ἀ ἡκουσας παρ' ἐμοῦ διὰ πολλῶν μαρτύρων, ταῦτα παράθου πιστοῖς ἀνθρώποις, οἵτινες ίκανοὶ ἔσονται καὶ ἐτέρους διδάξαι. Σὺ οὖν κακοπάθησον ὡς καλὸς στρατιώτης Χριστοῦ Ἰησοῦ. Οὐδεὶς στρατευόμενος ἐμπλέκεται ταῖς τοῦ βίου πραγματείαις, ἵνα τῷ στρατολογήσαντι ἀρέσῃ· ἐὰν δὲ καὶ ἀθλῆ τις, οὐ στεφανοῦται ἐὰν μὴ νομίμως ἀθλήσῃ. Τὸν κοπιῶντα γεωργὸν δεῖ πρῶτον τῶν καρπῶν μεταλαμβάνειν. Νόετ δὲ λέγω· δώῃ γάρ σοι ὁ Κύριος σύνεστιν ἐν πᾶσι. Μνημόνευε Ἰησοῦν Χριστὸν ἐγηγερμένον ἐκ νεκρῶν, ἐκ σπέρματος Δαυΐδ, κατὰ τὸ εὐαγγέλιον μου· ἐν ᾧ κακοπαθῶ μέχρι δεσμῶν ὡς κακοῦργος, ἀλλ' ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ οὐ δέδεται. Διὰ τοῦτο πάντα ὑπομένω διὰ τοὺς ἐκλεκτούς, ἵνα καὶ αὐτοὶ σωτηρίας τύχωσιν τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ μετὰ δόξης αἰώνιου.

Αλληλούϊα. Ἡχος δ'

Ο Θεὸς ἐν τοῖς ὡσὶν ἡμῶν ἡκούσαμεν.

Στίχ. Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι.

10. Μινήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατέρων ἡμῶν Γρηγορίου, Ἐπισκόπου Νόστης.

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 4:7-13

Ἄδελφοί, ἐνὶ ἔκαστῳ ἡμῶν ἑδόθη ἡ χάρις κατὰ τὸ μέτρον τῆς δωρεᾶς τοῦ Χριστοῦ. Διὸ λέγει· ἀναβάτας εἰς ὕψος ἥχμαλώτευσεν αἴχμαλωσίαν καὶ ἔδωκε δόματα τοῖς ἀνθρώποις. Τὸ δὲ ἀνέβη τί ἐστιν εἰ μὴ ὅτι καὶ κατέβη πρῶτον εἰς τὰ κατώτερα μέρη τῆς γῆς; Ὁ καταβάτας αὐτός ἐστι καὶ ὁ ἀναβάτας ὑπεράνω πάντων τῶν οὐρανῶν, ἵνα πληρώσῃ τὰ πάντα. Καὶ αὐτὸς ἔδωκε τοὺς μὲν Αποστόλους, τοὺς δὲ Προφήτας, τοὺς δὲ Εὐαγγελιστάς, τοὺς δὲ Ποιμένας καὶ Διδασκάλους, πρὸς τὸν καταρτισμὸν τῶν Αγίων εἰς ἔργον διακονίας, εἰς οἰκοδομὴν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, μέχρι καταντήσωμεν οἱ πάντες εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ νίοῦ τοῦ Θεοῦ, εἰς ἄνδρα τέλειον, εἰς μέτρον ἡλικίας τοῦ πληρώματος τοῦ Χριστοῦ.

11. Μινήμη τοῦ Ὄσιου Πατρός ἡμῶν Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου.

Προκείμενον. Ἡχος βαρύς

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὄσιου αὐτοῦ.

Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων;

Πρὸς Ἐβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 13:7-16

Ἄδελφοί, μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων ὑμῶν, οἵτινες ἐλάλησαν ὑμῖν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ὃν ἀναθεωροῦντες τὴν ἔκβασιν τῆς ἀναστροφῆς μιμεῖσθε τὴν πίστιν. Ἰησοῦς Χριστὸς χθὲς καὶ σήμερον ὁ αὐτός, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας. Διδαχαῖς ποικίλαις καὶ ἔναις μὴ παραφέρεσθε· καλὸν γάρ χάριτι βεβαιοῦσθαι τὴν καρδίαν, οὐ βρώμασιν, ἐν οἷς οὐκ ὠφελήθησαν οἱ περιπατοῦντες. Ἐχομεν θυσιαστήριον ἐξ οὐκ ἔχουσιν ἔξουσίαν οἱ τῇ σκηνῇ λατρεύοντες· ὃν γάρ εἰσφέρεται ζῷων τὸ αἷμα περὶ ἀμαρτίας εἰς τὰ ἄγια διὰ τοῦ ἀρχιερέως, τούτων τὰ σώματα κατακαίεται ἔξω τῆς παρεμβολῆς. Διὸ καὶ Ἰησοῦς, ἵνα ἀγάπησθε διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος τὸν λαόν, ἔξω τῆς πύλης ἔπαθεν. Τοίνυν ἐξερχώμεθα πρὸς αὐτὸν ἔξω τῆς παρεμβολῆς, τὸν ὀνειδισμὸν αὐτοῦ φέροντες· οὐ γάρ ἔχομεν ὥδε μένουσαν πόλιν, ἀλλὰ τὴν μέλλουσαν ἐπίζητοῦμεν. Δι τὸν αὐτὸν οὖν ἀναφέρωμεν θυσίαν αἰνέσεως διὰ παντὸς τῷ Θεῷ, τοῦτ' ἐστιν καρπὸν χειλέων ὄμοιογύντων τῷ ὀνόματι αὐτοῦ. Τῆς δὲ εὐποιίας καὶ κοινωνίας μὴ ἐπιλαμβάνεσθε, τοιαύταις γάρ θυσίαις εὐαρεστεῖται ὁ Θεός.

Αλληλούϊα. πλ. β'

Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Στίχ. Η δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΜΕΤΑ ΤΑ ΦΩΤΑ

Προκείμενον. Ἡχος πλ. β'

Εὐφράνθητε ἐπὶ τὸν Κύριον καὶ ἀγαλλιάσθε δίκαιοι.

Στίχ. Μακάριοι ὃν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι.

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 6:10-17

Ἄδελφοί, ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ καὶ ἐν τῷ κράτει τῆς ἴσχύος αὐτοῦ. Ἐνδύσασθε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸ δύνασθαι ὑμᾶς στῆναι πρὸς τὰς μεθοδείας τοῦ διαβόλου· ὅτι οὐκ ἐστιν ἡμῖν ἡ πάλη πρὸς αἷμα καὶ σάρκα, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχάς, πρὸς τὰς ἔξουσίας, πρὸς τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ σκότους αἰῶνος τούτου, πρὸς τὰ πνευματικὰ τῆς πονηρίας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις. Διὰ τοῦτο ἀναλάβετε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ, ἵνα δυνηθῆτε ἀντιστῆναι ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς πονηρᾶς καὶ ἀπαντα κατεργασάμενοι στήναι. Στήτε οὖν περιζωσάμενοι τὴν ὁσφὺν ὑμῶν ἐν ἀληθείᾳ, καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν θώρακα τῆς δικαιοσύνης, καὶ ὑποδησάμενοι τοὺς πόδας ἐν ἐτοιμασίᾳ τοῦ Εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης, ἐν πάσιν ἀναλαβόντες τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως, ἐν ὧ δυνηθεσθε πάντα τὰ βέλη τοῦ πονηροῦ τὰ πεπυρωμένα σβέσαι· καὶ τὴν περικεφαλαίαν τοῦ σωτηρίου δέξασθε, καὶ τὴν μάχαιραν τοῦ Πινεύματος, ὃ ἐστιν ὁρμα Θεοῦ.

Αλληλούϊα. Ἡχος πλ. β'

Μακάριοι οὓς ἔξελέξω καὶ προσελάβον, Κύριε.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνόν αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΑ ΦΩΤΑ

Προκείμενον. Ἡχος α'

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεος σου ἐφ' ὑμᾶς.

Στίχ. Αγαλλιάσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ.

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 4:7-13

Ἄδελφοί, ἐνὶ ἔκαστῳ ἡμῶν ἑδόθη ἡ χάρις κατὰ τὸ μέτρον τῆς δωρεᾶς τοῦ Χριστοῦ. Διὸ λέγει· ἀναβάτας εἰς ὕψος ἥχμαλώτευσεν αἴχμαλωσίαν καὶ ἔδωκε δόματα τοῖς ἀνθρώποις. Τὸ δὲ ἀνέβη τί ἐστιν εἰ μὴ ὅτι καὶ κατέβη πρῶτον εἰς τὰ κατώτερα μέρη τῆς γῆς; Ὁ καταβάτας αὐτός ἐστι καὶ ὁ ἀναβάτας ὑπεράνω πάντων τῶν οὐρανῶν, ἵνα πληρώσῃ τὰ πάντα. Καὶ αὐτὸς ἔδωκε τοὺς μὲν Αποστόλους, τοὺς δὲ Προφήτας, τοὺς δὲ Εὐαγγελιστάς, τοὺς δὲ Ποιμένας καὶ Διδασκάλους, πρὸς τὸν καταρτισμὸν τῶν Αγίων εἰς ἔργον διακονίας, εἰς οἰκοδομὴν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, μέχρι καταντήσωμεν οἱ πάντες εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ νίοῦ τοῦ Θεοῦ, εἰς ἄνδρα τέλειον, εἰς μέτρον ἡλικίας τοῦ πληρώματος τοῦ Χριστοῦ.

Αλληλούϊα. Ἡχος πλ. α'

Τὰ ἔλεη σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ἄσσομαι.

Στίχ. Ότι εἴπας· εἰς τὸν αἰῶνα ἔλεος οἰκοδομηθήσεται.

14. Μινήμη τῶν ἐν Σινᾶ καὶ Ραβίθῳ ἀναιρεθέντων Αγίων Αββάδων.

Πρὸς Ἐβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 10:32-38

Άδελφοί, ἀναμιμνήσκεσθε τὰς πρότερον ἡμέρας, ἐν αἷς φωτισθέντες πολλὴν ἄθλησιν ὑπεμείνατε παθημάτων, τοῦτο μὲν ὄνειδισμοῖς τε καὶ θλίψισι θεατριζόμενοι, τοῦτο δὲ κοινωνοὶ τῶν οὕτως ἀναστρεφομένων γενηθέντες. καὶ γὰρ τοῖς δεσμοῖς μου συνεπαθήσατε καὶ τὴν ἀρπαγὴν τῶν ὑπαρχόντων ὑμῶν μετὰ χαρᾶς προσεδέξασθε, γινώσκοντες ἔχειν ἐν ἑαυτοῖς κρείττονα ὑπαρξιν ἐν οὐρανοῖς καὶ μένουσαν. Μή ἀποβάλητε οὖν τὴν παρρησίαν ὑμῶν, ἥτις ἔχει μισθαποδοσίαν μεγάλην. Υπομονῆς γάρ ἔχετε χρείαν, ἵνα τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ποιήσαντες κομίσησθε τὴν ἐπαγγελίαν. ἔτι γάρ μικρὸν ὅσον ὅσον, ὁ ἐρχόμενος ἥξει καὶ οὐ χρονιεῖ. ὁ δὲ δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται.

15. Μινήμη τῶν Όσίων Πατέρων ἡμῶν Παύλου τοῦ Θηβαίου καὶ Ἰάκωνος τοῦ Καλυβίτου.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 5:22-26; 6:1-2

Άδελφοί, ὁ καρπὸς τοῦ Πινεύματός ἐστιν ἀγάπη, χαρά, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις, πραότης, ἐγκράτεια· κατὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἔστι νόμος. Οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν σὺν τοῖς παθήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις. Εἰ ζῷμεν πινεύματι, πινεύματι καὶ στοιχῶμεν. Μή γινώμεθα κενόδοξοι, ἀλλήλους προκαλούμενοι, ἀλλήλοις φθονούντες. Ἀδελφοί, ἐάν καὶ προληφθῇ ἀνθρωπος ἐν τινι παραπτώματι, ὑμεῖς οἱ πινεύματικοὶ καταρτίζετε τὸν τοιούτον ἐν πινεύματι πραότητος· σκοπῶν σεαυτόν, μὴ καὶ σὺ πειρασθῆς. Ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε, καὶ οὕτως ἀναπληρώσατε τὸν ιόμον τοῦ Χριστοῦ.

16. Ἡ προσκύνησις τῆς τιμίας Ἀλύσεως τοῦ Ἅγιου καὶ ἐνδόξου Ἀποστόλου Πέτρου.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ανάγνωσμα 12:1-11

Κατ' ἑκεῖνον τὸν καιρὸν ἐπέβαλεν Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς τὰς χεῖρας κακῶσαί τινας τῶν ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας. Ανεῖλε δὲ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν Ἰωάννου μαχαίρᾳ. Καὶ ἴδων ὅτι ἀρεστόν ἔστι τοῖς Ἰουδαίοις, προσέθετο συλλαβεῖν καὶ Πέτρον· ἥσαν δὲ αἱ ἡμέραι τῶν ἀζύμων· ὃν καὶ πιάσας ἔθετο εἰς φυλακήν, παραδοὺς τέσσαρος τετραδίοις στρατιωτῶν φυλάσσειν αὐτὸν, βουλόμενος μετὰ τὸ Πάσχα ἀναγαγεῖν αὐτὸν τῷ λαῷ. Οἱ μὲν οὖν Πέτρος ἐτηρεῖτο ἐν τῇ φυλακῇ· προσευχῇ δὲ ἦν ἐκτενὴς γινομένη ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας πρὸς τὸν Θεὸν ὑπὲρ αὐτοῦ. "Οτε δὲ ἔμελλεν αὐτὸν προάγειν ὁ Ἡρώδης, τῇ υποκτήνη ἦν ὁ Πέτρος κοιμάμενος μεταξὺ δύο στρατιωτῶν δεδεμένος ἀλύσεστι δυσί, φύλακές τε πρὸ τῆς θύρας ἐπέρουν τὴν φυλακὴν. Καὶ ἴδον ἄγγελος Κύριος ἐπέστη καὶ φῶς ἐλαμψεν ἐν τῷ οἰκήματι· πατάξας δὲ τὴν πλευράν τοῦ Πέτρου ἡγειρεν αὐτὸν λέγων· ἀνάστα ἐν τάχει. καὶ ἐξέπεσον αὐτοῦ αἱ ἀλύσεις ἐκ τῶν χειρῶν εἴπε τε ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτόν· περίζωσαι καὶ ὑπόδησαι τὰ σανδάλια σου. ἐποίησε δὲ οὕτω. καὶ λέγει αὐτῷ· περιβαλοῦ τὸ ίμάτιόν σου καὶ ἀκολούθει μοι. Καὶ ἐξελθὼν ἥκολούθει αὐτῷ, καὶ οὐκ ἥδει ὅτι ἀληθές ἔστι τὸ γινομένον διὰ τοῦ ἄγγέλου, ἔδοκει δὲ ὅραμα βλέπειν. Διελθόντες δὲ πρώτην φυλακὴν καὶ δευτέραν ἥλθον ἐπὶ τὴν πύλην τὴν σιδηρᾶν τὴν φέρουσαν εἰς τὴν πόλιν, ἥτις αὐτομάτῃ ἥνοιχθη αὐτοῖς· καὶ ἐξελθόντες προηλθον ὥντην μίαν· καὶ εὐθέως ἀπέστη ὁ ἄγγελος ἀπ' αὐτοῦ. Καὶ ὁ Πέτρος γενόμενος ἐν ἑαυτῷ εἴπε· νῦν οἶδα ἀληθῶς ὅτι ἐξαπέστειλε Κύριος τὸν ἄγγελον αὐτοῦ καὶ ἐξείλετο με ἐκ χειρὸς Ἡρώδου καὶ πάσης τῆς προσδοκίας τοῦ λαοῦ τῶν Ἰουδαίων.

17. Μινήμη τοῦ Όσίου Πατρός ἡμῶν Αντωνίου τοῦ Μεγάλου.

Προκείμενον. Ἡχος βαρύς

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὄσίου αὐτοῦ.

Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὡν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν;

Πρὸς Ἐβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 13:17-21

Άδελφοί, πείθεσθε τοῖς ἡγούμενοις ὑμῶν καὶ ὑπείκετε, αὐτοὶ γὰρ ἀγρυπνοῦσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν ὡς λόγον ἀποδώσοντες, ἵνα μετὰ χαρᾶς τοῦτο ποιῶσται καὶ μὴ στενάζοντες, ἀλυσιτελές γὰρ ὑμῖν τοῦτο. Προσεύχεσθε περὶ ἡμῶν, πεποίθαμεν γὰρ ὅτι καλὴν συνείδησιν ἔχομεν, ἐν πάσι καλῶς θέλοντες ἀναστρέψεσθαι. Περισσοτέρως δὲ παρακαλῶ τοῦτο ποιῆσαι ἵνα τάχιον ἀποκατασταθῇ ὑμῖν. 'Ο δὲ Θεὸς τῆς εἰρήνης, ὁ ἀναγαγὼν ἐκ νεκρῶν τὸν ποιμένα τῶν προβάτων τὸν μέγαν ἐν αἵματι διαθήκης αἰώνιου, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν, καταρτίσαι ὑμᾶς ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ εἰς τὸ ποιῆσαι τὸ θέλημα αὐτοῦ, ποιῶν ἐν ἡμῖν τὸ εὐάρεστον ἐνώπιον αὐτοῦ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὃ ή δόξα εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Αλληλούϊα. Ἡχος πλ. β'

Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων,

18. Μινήμη Τῶν ἐν Ἅγιοις Πατέρων ἡμῶν Αθανασίου καὶ Κυρίλλου, Πατριαρχῶν Αλεξανδρείας.

Προκείμενον. Ἡχος δ'

Εὐλογητὸς εἴ, Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στίχ. Ότι δίκαιος εἴ ἐπὶ πᾶσιν, οἵς ἐποίησας ἡμῖν.

Πρὸς Ἐβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 13:7-16

Άδελφοί, μημονεύετε τῶν ἡγούμενων ὑμῶν, οἵτινες ἐλάλησαν ὑμῖν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ὡν ἀναθεωροῦντες τὴν ἔκβασιν τῆς ἀναστροφῆς μιμεῖσθε τὴν πίστιν. Ἰησοῦς Χριστὸς χθὲς καὶ σήμερον ὁ αὐτός, καὶ εἰς τοὺς αἰώνας. Διδαχᾶς ποικίλαις καὶ ἔναις μὴ παραφέρεσθαι· καλὸν γὰρ χάριτι βεβαιοῦσθαι τὴν καρδίαν, οὐ βρώμασιν, ἐν οἷς οὐκ ὀφελήθησαν οἱ περιπατοῦντες. Ἐχομεν θυσιαστήριον ἔξ οὐ φαγεῖν οὐκέτι ξερουσίαν οἱ τῇ σκηνῇ λατρεύοντες· ὡν γὰρ εἰσφέρεται ζώων τὸ αἷμα περὶ ἀμαρτίας εἰς τὰ ἄγια διὰ τοῦ ἀρχιερέως, τούτων τὰ σώματα κατακαίεται ἔξω τῆς παρεμβολῆς. Διὸ καὶ Ἰησοῦς, ἵνα ἀγιάσῃ διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος τὸν λαόν, ἔξω τῆς πύλης ἐπαθειν. Τοίνυν ἐξερχώμεθα πρὸς αὐτὸν ἔξω τῆς παρεμβολῆς, τὸν ὄνειδισμὸν αὐτοῦ φέροντες· οὐ γὰρ ἔχομεν ὧδε μένουσαν πόλιν, ἀλλὰ τὴν μέλλουσαν ἐπιζητοῦμεν. Δι' αὐτοῦ οὖν ἀναφέρωμεν θυσίαν αἰνέσσως διὰ παντὸς τῷ Θεῷ, τοῦτον ἔστιν καρπὸν χειλέων ὄμολογούντων τῷ ὄνόματι αὐτοῦ. Τῆς δὲ εὐποίειας καὶ κοινωνίας μὴ ἐπιλαυνθάνεσθε, τοιαύταις γὰρ θυσίαις εὐαρεστεῖται ὁ Θεός.

Αλληλούϊα. Ἡχος δ'

Ο Θεὸς ἐν τοῖς ὡσὶν ἡμῶν ἡκούσαμεν.

Στίχ. Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν.

19. Μινήμη τοῦ Όσίου Πατρός ἡμῶν Μακαρίου τοῦ Αίγυπτίου

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 5:22-26; 6:1-2

Άδελφοί, ό καρπός τοῦ Πνεύματός ἐστιν ἀγάπη, χαρά, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις, πραότης, ἔγκρατεια· κατὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἔστι νόμος. Οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ τὴν σάρκα ἐστάυρωσαν σὺν τοῖς παθήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις. Εἰ ζῶμεν πνεύματι, πνεύματι καὶ στοιχῶμεν. Μή γινώμεθα κενόδοξοι, ἀλλήλους προκαλούμενοι, ἀλλήλοις φθονούντες. Ἀδελφοί, ἐάν καὶ προληφθῇ ἄνθρωπος ἐν τινι παραπτώματι, ὑμεῖς οἱ πνευματικοὶ καταρτίζετε τὸν τοιούτον ἐν πνεύματι πραότητος· σκοπῶν σεαυτόν, μὴ καὶ σὺ πειρασθῆς. Ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε, καὶ οὕτως ἀναπληρώσατε τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ.

20. Μινήμη Τοῦ Όσιου Πατρός Εὐθυμίου τοῦ Μεγάλου.

Προκείμενον. Ἡχος βαρύς.

Καυχήσονται ὅστιοι ἐν δόξῃ.

Στίχ. Άσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα κακιόν.

Πρὸς Κορινθίους Β' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Αινάγνωσμα 4:6-15

Άδελφοί, ό Θεός οἱ εἰπών, ἐκ σκότους φῶς λάμψαι, δος ἔλαμψεν ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν πρὸς φωτισμὸν τῆς γνώσεως τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ ἐν προσώπῳ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἐχομεν δὲ τὸν θησαυρὸν τοῦτον ἐν ὁστρακίνοις σκεύεσιν, ἵνα ἡ ὑπερβολὴ τῆς δυνάμεως ἡ τοῦ Θεοῦ καὶ μὴ ἔξ ἡμῶν· ἐν παντὶ θλιβόμενοι ἀλλά οὐ στενοχωρούμενοι, ἀπορούμενοι ἀλλά οὐκ ἔξαπορούμενοι, διωκόμενοι ἀλλά οὐκ ἔγκαταλειπόμενοι, καταβαλλόμενοι ἀλλά οὐκ ἀπολλύμενοι, πάντοτε τὴν νέκρωσιν τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι περιφέροντες, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι ἡμῶν φανερωθῇ. Αἳ γὰρ ἡμεῖς οἱ ζῶντες εἰς θάνατον παραδιδόμεθα διὰ Ἰησοῦν, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ φανερωθῇ ἐν τῇ θυητῇ σαρκὶ ἡμῶν. Όστε οἱ θάνατος ἐν ἡμῖν ἐνεργεῖται, ἡ δὲ ζωὴ ἐν ὑμῖν. Ἐχοντες δὲ τὸ αὐτὸ πνεῦμα τῆς πίστεως, κατὰ τὸ γεγραμμένον, Ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα, καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν, διὸ καὶ λαλούμεν, εἰδότες ὅτι οἱ ἐγείρας τὸν κύριον Ἰησοῦν καὶ ἡμᾶς σὺν Ἰησοῦ ἐγερεῖ καὶ παραστήσει σὺν ὑμῖν. Τὰ γὰρ πάντα δι' ὑμᾶς, ἵνα ἡ χάρις πλεονάσσασα διὰ τῶν πλειόνων τὴν εὐχαριστίαν περισσεύσῃ εἰς τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ.

Αλληλούϊα. Ἡχος β'

Μακάριος ἀνὴρ ὁ φιβούμενος τὸν Κύριον.

Στίχ. Ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα.

21. Μινήμη τοῦ Όσιου Πατρός ἡμῶν Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ

Προκείμενον. Ἡχος βαρύς

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ.

Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων;

Πρὸς Φιλιππησίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Αινάγνωσμα 1:12-20

Άδελφοί, γινώσκειν ὑμᾶς βούλομαι, ὅτι τὰ κατ' ἐμὲ μᾶλλον εἰς προκοπὴν τοῦ εὐαγγελίου ἐλήλυθεν, ὥστε τοὺς δεσμούς μου φανεροὺς ἐν Χριστῷ γενέσθαι ἐν ὅλῳ τῷ πραιτωρίᾳ καὶ τοῖς λοιποῖς πᾶσι, καὶ τοὺς πλείους τῶν ἀδελφῶν ἐν Κυρίῳ πεποιθότας τοῖς δεσμοῖς μου περισσοτέρως τολμᾶν ἀφόβως τὸν λόγον λαλεῖν. Τινὲς μὲν καὶ διὰ φθόνον καὶ ἔριν, τινὲς δὲ καὶ δι' εὐδόκιαν τὸν Χριστὸν κηρύσσουσιν· οἱ μὲν ἔξ ἐριθείας τὸν Χριστὸν καταγγέλλουσιν, οὐχ ἀγνῶς, οἵμενοι θλῖψιν ἐπιφέρειν τοῖς δεσμοῖς μου· οἱ δὲ ἔξ ἀγάπης, εἰδότες ὅτι εἰς ἀπολογίαν τοῦ εὐαγγελίου κείμαι. Τί γάρ; πλὴν παντὶ τρόπῳ, εἴτε προφάσει εἴτε ἀληθείᾳ, Χριστὸς καταγγέλλεται. καὶ ἐν τούτῳ χαίρω. ἀλλὰ καὶ χαρήσομαι· οἶδα γὰρ ὅτι τοῦτό μοι ἀποβήσεται εἰς σωτηρίαν διὰ τῆς ὑμῶν δεήσεως καὶ ἐπιχορηγίας τοῦ Πνεύματος Ἰησοῦ Χριστοῦ, κατὰ τὴν ἀποκαραδοκίαν καὶ ἐλπίδα μου.

22. Μινήμη τοῦ Αγίου Αποστόλου Τιμόθεου καὶ τοῦ Ὁσιομάρτυρος Ἀναστασίου τοῦ Πέρσου.

Προκείμενον. Ἡχος πλ. δ'

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ.

Στίχ. Οἱ ουρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Πρὸς Τιμόθεον Β' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Αινάγνωσμα 1:3-9

Τέκνον Τιμόθεε, χάριν ἔχω τῷ Θεῷ, ὃ λατρεύω ἀπὸ προγόνων ἐν καθαρᾷ συνειδήσει, ὡς ἀδιάλειπτον ἔχω τὴν περὶ σοῦ μυείαν ἐν ταῖς δεήσεσι μου υνκτός καὶ ἡμέρας, ἐπιποθῶν σε ἰδεῖν, μεμνημένος σου τῶν δασκρύων, ἵνα χαρᾶς πληρωθῶ, ὑπόμνησιν λαμβάνων τῆς ἐν σοὶ ἀνιποκρίτου πίστεως, ἡτις ἐνώκησης πρῶτον ἐν τῇ μάμμη σου Λωΐδι καὶ τῇ μητρὶ σου Εύνικη· πέπεισμαι δὲ ὅτι καὶ ἐν σοί. Δι' ήν αἰτίαν ἀναμιμνήσκω σε ἀνάζωπρεῖν τὸ χάρισμα τοῦ Θεοῦ, ὃ ἐστιν ἐν σοὶ διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν μου· οὐ γὰρ ἔδωκεν ἡμῖν ὁ Θεός πνεῦμα δειλίας, ἀλλὰ δυνάμεως καὶ ἀγάπης καὶ σωφρονισμοῦ. Μή οὖν ἐπαισχυνθῆς τὸ μαρτύριον τοῦ Κυρίου ὑμῶν μηδὲ ἐμὲ τὸν δέσμιον αὐτοῦ, ἀλλὰ συγκακοπάθησον τῷ Εὐαγγελίῳ κατὰ δύναμιν Θεοῦ, τοῦ σώσαντος ὑμᾶς.

Αλληλούϊα. Ἡχος α'

Ἐξομολογήσονται οἱ ουρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου.

Στίχ. Ο Θεός ὁ ἐνδιξαζόμενος ἐν βουλῇ Αγίων.

23. Μινήμη τοῦ Αγίου Ιερομάρτυρος Κλήμεντος, Ἐπισκόπου Αγκύρας, τοῦ Αγίου Μάρτυρος Αγαθαγγέλου

Πρὸς Φιλιππησίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Αινάγνωσμα 3:20-21, 4:1-3

Άδελφοί, ἡμῶν τὸ πολίτευμα ἐν οὐρανοῖς ὑπάρχει, ἔξ οὗ καὶ σωτῆρα ἀπεκδεχόμεθα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, δος μετασχηματίσει τὸ σῶμα τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν εἰς τὸ γενέσθαι αὐτὸ πύμμορφον τῷ σώματι τῆς δόξης αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ δύνασθαι αὐτὸν καὶ ὑποτάξαι αὐτῷ τὰ πάντα. "Ωστε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί καὶ ἐπιπόθητοι, χαρᾶ καὶ στέφανός μου, οὕτω στήκετε ἐν Κυρίῳ, ἀγαπητοί. Εὐδίαν παρακαλῶ καὶ Συντύχην παρακαλῶ τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν Κυρίῳ· οὐαὶ ἐρωτῶ καὶ σέ, Σύζυγε γνήσιε, συλλαμβάνου αὐταῖς, αἴτιες ἐν τῷ εὐαγγελίῳ συνήθησάν μοι μετὰ καὶ Κλήμεντος καὶ τῶν λουπῶν συνεργῶν μου, ὡν τὰ ὄνόματα ἐν βίβλῳ ζωῆς.

24. Μινήμη τῆς Όσιας Μητρός ἡμῶν Ξένης.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Αινάγνωσμα 5:22-26; 6:1-2

Άδελφοί, ό καρπός τοῦ Πνεύματός ἐστιν ἀγάπη, χαρά, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις, πραότης, ἔγκρατεια· κατὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἔστι νόμος. Οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ τὴν σάρκα ἐστάυρωσαν σὺν τοῖς παθήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις. Εἰ ζῶμεν πνεύματι, πνεύματι καὶ στοιχῶμεν. Μή γινώμεθα κενόδοξοι, ἀλλήλους προκαλούμενοι,

ἀλλήλοις φθονοῦντες. Ἐδελφοί, ἐὰν καὶ προληφθῇ ἄνθρωπος ἐν τινι παραπτώματι, ὑμεῖς οἱ πυνευματικοὶ καταρτίζετε τὸν τοιοῦτον ἐν πυνέματι πραότητος· σκοπῶν σεαυτόν, μὴ καὶ σὺ πειρασθῆς. Ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε, καὶ οὕτως ἀναπληρώσατε τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ.

25. Μινήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατέρων ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου

Προκείμενον. Ἡχος α'

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Στίχ. Ακούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη.

Πρὸς Ἐβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 7:26-28, 8:1-2

Ἄδελφοί, τοιοῦτος ἡμῖν καὶ ἐπρεπεν ἀρχιερεύς, ὅστιος, ἄκακος, ἀμίαντος, κεχωρισμένος ἀπὸ τῶν ἀμαρτωλῶν, καὶ ὑψηλότερος τῶν οὐρανῶν γενόμενος· δος οὐκ ἔχει καθ' ἡμέραν ἀνάγκην, ὥσπερ οἱ ἀρχιερεῖς, πρότερον ὑπὲρ τῶν ιδίων ἀμαρτιῶν θυσίας ἀναφέρειν, ἐπειτα τῶν τοῦ λαοῦ· τοῦτο γάρ ἐποίησεν ἐφάπαξ ἐαυτὸν ἀνευέγκας. Ἐχοντας ἀσθένειαν, ὁ λόγος δὲ τῆς ὄρκωμοσίας τῆς μετὰ τὸν νόμον υἱὸν εἰς τὸν αἰώνα τετελειωμένον. Ὁ νόμος γάρ ἀνθρώπους καθίστησιν ἀρχιερεῖς Κεφαλαίουν δὲ ἐπὶ τοῖς λεγομένοις, τοιοῦτον ἔχομεν ἀρχιερέα, δος ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου τῆς μεγαλωσύνης ἐν τοῖς οὐρανοῖς, τῶν ἀγίων λειτουργός καὶ τῆς σκηνῆς τῆς ἀληθινῆς, ἦν ἐπηξεν ὁ Κύριος, οὐκ ἄνθρωπος.

Αλληλούϊα. Ἡχος β'

Προσέχετε λαός μου τῷ νόμῳ μου.

Στίχ. Ανοίξω ἐν παραβολαῖς τὸ στόμα μου.

27. Μινήμη Ανακομιδῆς τοῦ ἱεροῦ λειψάνου τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρός ἡμῶν Ἰωάννου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου.

Προκείμενον. Ἡχος α'

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Στίχ. Ακούσατε ταῦτα, πάντα τὰ ἔθνη.

Πρὸς Ἐβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 7:26-28, 8:1-2

Ἄδελφοί, τοιοῦτος ἡμῖν ἐπρεπεν ἀρχιερεύς, ὅστιος, ἄκακος, ἀμίαντος, κεχωρισμένος ἀπὸ τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ ὑψηλότερος τῶν οὐρανῶν γενόμενος, δος οὐκ ἔχει καθ' ἡμέραν ἀνάγκην, ὥσπερ οἱ ἀρχιερεῖς, πρότερον ὑπὲρ τῶν ιδίων ἀμαρτιῶν θυσίας ἀναφέρειν, ἐπειτα τῶν τοῦ λαοῦ· τοῦτο γάρ ἐποίησεν ἐφάπαξ ἐαυτὸν ἀνευέγκας. Ὁ νόμος γάρ ἀνθρώπους καθίστησιν ἀρχιερεῖς ἔχοντας ἀσθένειαν, ὁ λόγος δὲ τῆς ὄρκωμοσίας τῆς μετὰ τὸν νόμον υἱὸν εἰς τὸν αἰώνα τετελειωμένον. Κεφαλαίουν δὲ ἐπὶ τοῖς λεγομένοις, τοιοῦτον ἔχομεν ἀρχιερέα, δος ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου τῆς μεγαλωσύνης ἐν τοῖς οὐρανοῖς, τῶν ἀγίων λειτουργός καὶ τῆς σκηνῆς τῆς ἀληθινῆς, ἦν ἐπηξεν ὁ Κύριος, καὶ οὐκ ἄνθρωπος.

Αλληλούϊα. Ἡχος β'

Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν

Στίχ. Ο νόμος τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ.

28. Τοῦ Ὄσίου Πατρός ἡμῶν Ἐφραίμ τοῦ Σύρου.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 5:22-26; 6:1-2

Ἄδελφοί, ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματος ἐστὸν ἀγάπη, χαρά, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις, πραότης, ἐγκράτεια· κατὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἔστι νόμος. Οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν σὸν τοῖς παθήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις. Εἰ ζῶμεν πνεύματι, πνεύματι καὶ στοιχῶμεν. Μή γινώμεθα κενόδοξοι, ἀλλήλους προκαλούμενοι, ἀλλήλοις φθονοῦντες. Ἐδελφοί, ἐὰν καὶ προληφθῇ ἄνθρωπος ἐν τινι παραπτώματι, ὑμεῖς οἱ πυνευματικοὶ καταρτίζετε τὸν τοιοῦτον ἐν πνεύματι πραότητος· σκοπῶν σεαυτόν, μὴ καὶ σὺ πειρασθῆς. Ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε, καὶ οὕτως ἀναπληρώσατε τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ.

29. Ανακομιδή τῶν ἴ. Λειψάνων τοῦ Αγίου Ιερομάρτυρος Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου.

Πρὸς Ἐβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 10:32-38

Ἄδελφοί, ἀναμιμήσκεσθε τὰς πρότεροις ἡμέρας, ἐν αἷς φωτισθέντες πολλὴν ἄθλησιν ὑπεμείνατε παθημάτων, τοῦτο μὲν ὄνειδισμοῖς τε καὶ θλίψεις θεατρίζομενοι, τοῦτο δὲ κοινωνοὶ τῶν οὗτων ἀναστρεφομένων γενηθέντες. καὶ γὰρ τοῖς δεσμοῖς μου συνεπαθήσατε καὶ τὴν ἀρπαγὴν τῶν ὑπαρχόντων ὑμῶν μετὰ χαρᾶς προσεδέξασθε, γινώσκοντες ἔχειν ἐν ἑαυτοῖς κρείττονα ὑπαρξιν ἐν οὐρανοῖς καὶ μένουσαν. Μή ἀποβάλητε οὖν τὴν παρρησίαν ὑμῶν, ήτις ἔχει μισθαποδοσίαν μεγάλην. Υπομονῆς γάρ ἔχετε χρείαν, ίνα τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ποιήσαντες κομίσησθε τὴν ἐπαγγελίαν. ἔτι γὰρ μικρὸν ὄσον ὄσον, ὁ ἐρχόμενος ἔχει καὶ οὐ χρονιεῖ. ὁ δὲ δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται.

30. Τῶν ἐν Ἀγίοις Πατέρων ἡμῶν Μεγάλων Ιεραρχῶν καὶ Οίκουμενικῶν Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Προκείμενον. Ἡχος πλ. δ'

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἔξηλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Πρὸς Ἐβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 13:7-16

Ἄδελφοί, μηνημονεύετε τῶν ἡγούμενῶν ὑμῶν, οἵτινες ἐλάλησαν ὑμῖν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ὃν ἀναθεωροῦντες τὴν ἔκβασιν τῆς ἀναστροφῆς μιμεῖσθε τὴν πίστιν. Ἰησοῦς Χριστὸς χθὲς καὶ σήμερον ὁ αὐτός, καὶ εἰς τοὺς αἰώνας. Διδαχαῖς ποικίλαις καὶ ζέναις μὴ παραφέρεσθε· καλὸν γὰρ χάριτι βεβαιοῦσθαι τὴν καρδίαν, οὐ βρώμασιν, ἐν οἷς οὐκ ὠφελήθησαν οἱ περιπατοῦντες. Ἐχομεν θυσιαστήριους ἐξ οὐ φαγεῖν οὐκ ἔχουσιν ἐξουσίαν οἱ τῇ σκηνῇ λατρεύοντες. Ὡν γὰρ εἰσφέρεται ζώων τὸ αἷμα περὶ ἀμαρτίας εἰς τὰ ἄγια διὰ τοῦ ἀρχιερέως, τούτων τὰ σώματα κατακαίεται ἔξω τῆς παρεμβολῆς. Διὸ καὶ Ἰησοῦς, ἵνα ἀγιάσῃ διὰ τοῦ ιδίου αἵματος τὸν λαόν, ἔξω τῆς πύλης ἐπαθεν. Τοίνυν ἔξερχώμεθα πρὸς αὐτὸν ἔξω τῆς παρεμβολῆς, τὸν ὄνειδισμὸν αὐτοῦ φέροντες· οὐ γάρ ἔχομεν ὡδε μένουσαν πόλιν, ἀλλὰ τὴν μέλλουσαν ἐπιζητοῦμεν. Δι' αὐτοῦ οὖν ἀναφέρωμεν θυσίαν αἰνέσεως διὰ παντὸς τῷ Θεῷ, τοῦτ' ἔστιν καρπὸν χειλέων ὁμολογούντων τῷ ὄντι μεταποντες.

ενάρεστεῖται ὁ Θεός.

Αλληλούϊα. Ἡχος α'

Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου.
Στίχ. Ὁ Θεὸς ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ Αγίων.

31. Τῶν Αγίων καὶ Θαυματουργῶν Αἱραγύρων Κύρου καὶ Ἱωάννου

Πρὸς Κορινθίους Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 12:27-13:8

Ἄδελφοί με, υμεῖς ἔστε σῶμα Χριστοῦ καὶ μέλη ἐκ μέρους. Καὶ οὓς μὲν ἔθετο ὁ Θεὸς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ πρῶτον ἀποστόλους, δεύτερον προφήτας, τρίτον διδασκάλους, ἔπειτα δυνάμεις, εἴτα χαρίσματα ιαμάτων, ἀντιλήψεις, κυβερνήσεις, γένη γλωσσῶν. Μὴ πάντες ἀπόστολοι; μὴ πάντες προφῆται; μὴ πάντες διδάσκαλοι; Μὴ πάντες δυνάμεις; Μὴ πάντες χαρίσματα ἔχουσιν ιαμάτων; Μὴ πάντες γλώσσας λαλοῦσι; Μὴ πάντες διερμηνεύουσι; Ζηλοῦτε δὲ τὰ χαρίσματα τὰ κρείττονα. Καὶ ἔτι καθ' ὑπερβολὴν ὅδον ὑμῖν δείκνυμι. Ἐάν ταῖς γλώσσασι τῶν ἀνθρώπων λαλῶ καὶ τῶν ἀγγέλων, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, γέγονα χαλκὸς ἡχῶν ἡ κύνιβαλον ἀλαλάζον. Καὶ ἔαν ἔχω προφητείαν καὶ εἰδῶ τὰ μυστήρια πάντα καὶ πᾶσαν τὴν γνῶσιν, καὶ ἔαν ἔχω πᾶσαν τὴν πίστιν, ὥστε ὅρη μεθιστάνειν, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδέν εἰμι. Καὶ ἔαν ψωμίσω πάντα τὰ ὑπάρχοντά μου, καὶ ἔαν παραδῶ τὸ σῶμά μου ἵνα καυθήσομαι, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν ὡφελοῦμαι. Ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ, χρηστεύεται, ἡ ἀγάπη οὐ ζηλοῖ, ἡ ἀγάπη οὐ περπερεύεται, οὐ φυσιοῦται, οὐκ ἀσχημονεῖ, οὐ ζητεῖ τὰ ἑαυτῆς, οὐ παροξύνεται, οὐ λογίζεται τὸ κακόν, οὐ χαίρει ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ, συγχαίρει δὲ τῇ ἀληθείᾳ· πάντα στέγει, πάντα πιστεύει, πάντα ἐλπίζει, πάντα ὑπομένει. Ἡ ἀγάπη οὐδέποτε ἐκπίπτει.

ΜΗΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

1. Τοῦ Αγίου Μάρτυρος Τρύφωνος

Προκείμενον. Ἡχος δ'

Τοῖς ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Στίχ. Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Πρὸς Ψωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 8:28-39

Ἄδελφοί με, οἵδαμεν ὅτι τοῖς ἀγαπῶσι τὸν Θεὸν πάντα συνεργεῖ ἐις ἀγαθόν, τοῖς κατὰ πρόθεσιν κλητοῖς οὖσιν· ὅτι οὓς προέγνω, καὶ προώρισε συμμόρφους τῆς εἰκόνος τοῦ νιοῦ αὐτοῦ, εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν πρωτότοκον ἐν πολλοῖς ἀδελφοῖς· οὓς δὲ προώρισε, τούτους καὶ ἐκάλεσε, καὶ οὓς ἐκάλεσε, τούτους καὶ ἐδικαίωσεν, οὓς δὲ ἐδικαίωσε, τούτους καὶ ἐδόξασε. Τί οὖν ἐροῦμεν πρὸς ταῦτα; Εἰ ὁ Θεὸς ὑπὲρ ἡμῶν, τίς καθ' ἡμῶν; Ὅς γε τοῦ ἰδίου νιοῦ οὐκέτι ἐφείσατο, ἀλλ' ὑπὲρ ἡμῶν πάντων παρέδωκεν αὐτόν, πῶς οὐχὶ καὶ σὺν αὐτῷ τὰ πάντα ἡμῖν χαρίσεται; Τίς ἐγκαλέσει κατὰ ἐκλεκτῶν Θεοῦ; Θεὸς ὁ δικαιῶν· τίς ὁ κατακρίνων; Χριστὸς ὁ ἀπόθανών, μᾶλλον δὲ καὶ ἐγερθείς, δὲς καὶ ἔστιν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ, δὲς καὶ ἐντυγχάνει ὑπὲρ ἡμῶν. Τίς ἡμᾶς χωρίσει ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ; Θλῖψις ἡ στενοχωρία ἡ διωγμὸς ἡ λιμὸς ἡ γυμνότης ἡ κίνδυνος ἡ μάχαιρα; Καθὼς γέγραπται ὅτι «ἔνεκά σου θανατούμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν· ἐλογίσθημεν ώς πρόβατα σφαγῆς». Αλλ' ἐν τούτοις πᾶσιν ὑπερνικῶμεν διὰ τοῦ ἀγαπήσαντος ἡμᾶς. Πέπεισμαι γάρ ὅτι οὔτε θάνατος οὔτε ζωὴ οὔτε ἄγγελοι οὔτε δυνάμεις οὔτε ἐνεστῶτα οὔτε μέλλοντα οὔτε ὑψωμα οὔτε βάθος οὔτε τις κτίσις ἐτέρα δυνήσεται ἡμᾶς χωρίσαι ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

Αλληλούϊα. Ἡχος δ'

Δίκαιοις ὡς φοίνιξ ἀνθήσει.

Στίχ. Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου.

2. Η ΥΠΑΠΑΝΤΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Προκείμενον. Ἡχος γ'

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἡγαλλίασε τὸ πυεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Στίχ. ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ.

Πρὸς Ἐβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 7:7-17

Ἄδελφοί με, χωρὶς πάσης ἀντιλογίας τὸ ἐλαττον ὑπὸ τοῦ κρείττονος εὐλογεῖται. Καὶ ὡδεὶς μὲν δεκάτας ἀποθυνήσκοντες ἀνθρωποί λαμβάνουσιν, ἐκεῖ δὲ μαρτυρούμενος ὅτι ζῇ. Καὶ ὡς ἔπος εἰπεῖν, δι' Ἀβραὰμ καὶ Λευΐ ὁ δεκάτας λαμβάνων δεδεκάτωται, ἔτι γάρ ἐν τῇ ὁσφῷ τοῦ πατρὸς ἡνὶ ὅτε συνήντησεν αὐτῷ ὁ Μελχισεδέκ. Εἰ μὲν οὖν τελείωσις διὰ τῆς Λευΐτικῆς ιερωσύνης ἡνὶ, (ό λαὸς γάρ ἐπ' αὐτῷ ιερομοθέτητο), τίς ἔτι χρεία κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ ἔτερον ἀνίστασθαι ιερέα καὶ οὐ κατὰ τὴν τάξιν Ἀαρὼν λέγεσθαι; Μετατιθεμένης γάρ τῆς ιερωσύνης ἐξ ἀνάγκης καὶ ιόμου μετάθεσις γίνεται. Ἐφ' δὲν ἐξ Ιουδαίας ἀνατέταλκεν ὁ Κύριος ἡμῶν, εἰς ην φυλὴν οὐδέν περὶ ιερωσύνης Μωϋσῆς ἐλάλησεν. Καὶ περισσότερον ἔτι κατάδηλόν ἐστιν, εἰ κατὰ τὴν ὁμοιότητα Μελχισεδέκ ἀνίσταται ιερεὺς ἔτερος, δὲς οὐ κατὰ ιόμου ἐντολῆς σαρκικῆς γέγονεν, ἀλλὰ κατὰ δύναμιν ζωῆς ἀκαταλόντου, μαρτυρεῖ γάρ, ὅτι σὺ ιερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

Αλληλούϊα. Ἡχος δ'

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλον σου, Δέσποτα.

Στίχ. Φῶς εἰς αποκάλυψιν ἐθνῶν.

3. Τοῦ Αγίου καὶ Δικαίου Συμεὼν τοῦ Θεοδόχου

Προκείμενον. Ἡχος βαρύς

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

Στίχ. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς μου.

Πρὸς Ἐβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 9:11-14

Ἄδελφοί με, Χριστὸς παραγενόμενος Ἀρχιερεὺς τῶν μελλόντων ἀγαθῶν διὰ τῆς μείζονος καὶ τελειοτέρας σκηνῆς, οὐ χειροποιήτου, τοῦτ' ἔστιν οὐ ταύτης τῆς κτίσεως, οὐδὲ δι' αἷμα τος τράγων καὶ μόσχων, διὰ δὲ τοῦ ἰδίου αἵματος εἰσήλθεν ἐφάπαξ εἰς τὰ Ἀγια, αἰώνιαν λύτρωσιν εὐράμενος. Εἰ γάρ τὸ αἷμα ταύρων καὶ τράγων καὶ σποδὸς δαμάλεως ἡαντίζουσα τοὺς κεκοινωμένους ἀγιάζει πρὸς τὴν τῆς σαρκὸς καθαρότητα, πόσῳ μᾶλλον τὸ αἷμα τοῦ

Χριστοῦ, δῶς διὰ Πνεύματος αἰώνιου ἑαυτὸν προσήνεγκεν ἄμωμον τῷ Θεῷ, καθαριεῖ τὴν συνείδησιν ὑμῶν ἀπὸ νεκρῶν ἔργων εἰς τὸ λατρεύειν Θεῷ ζῶντι;

Αλληλούϊα. Ἡχος βαρύς

Φῶς ἀνέτειλεν τῷ δικαίῳ.

Στίχ. Ἐσκόρπισεν, ἔδωκε τοῖς πένησιν.

8. Τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου

Προκείμενον. Ἡχος δ'

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Ἐν Ἑκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 2:4-10

Ἄδελφοί, ὁ Θεὸς πλούσιος ὡν ἐν ἐλέει, διὰ τὴν πολλὴν ἀγάπην αὐτοῦ ἦν ἡγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ὅντας ἡμᾶς νεκροὺς τοῖς παραπτώμασιν συνεζωοποίησεν τῷ Χριστῷ· χάριτί ἐστε σεσωσμένοι· καὶ συνήγειρεν καὶ συνεκάθισεν ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἵνα ἐνδείξηται ἐν τοῖς αἰώνι τοῖς ἐπερχομένοις τὸν ὑπερβάλλοντα πλοῦτον τῆς χάριτος αὐτοῦ ἐν χρηστότητι ἐφ' ἡμᾶς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Τῇ γὰρ χάριτί ἐστε σεσωσμένοι διὰ τῆς πίστεως· καὶ τοῦτο οὐκ ἔξ ὑμῶν, Θεοῦ τὸ δῶρον· οὐκ ἔξ ἔργων, ἵνα μή τις καυχήσηται. Αὐτοῦ γάρ ἐσμεν ποίημα, κτισθέντες ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἐπὶ ἔργοις ἀγαθοῖς οἵ προητοίμασεν ὁ Θεὸς ἵνα ἐν αὐτοῖς περιπατήσωμεν.

Αλληλούϊα. Ἡχος δ'

Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φιβούμενος τὸν Κύριον.

9. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Νικηφόρου

Προκείμενον. Ἡχος δ'

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Ἐν Ἑκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 5:8-19

Ἄδελφοί, ὡς τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε [οὐ γὰρ καρπὸς τοῦ φωτὸς ἐν πάσῃ ἀγαθωσύνῃ καὶ δικαιοσύνῃ καὶ ἀληθείᾳ] δοκιμάζοντες τί ἔστιν εὐάρεστον τῷ Κυρίῳ· καὶ μὴ συγκοινωνεῖτε τοῖς ἔργοις τοῖς ἀκάρποις τοῦ σκότους, μᾶλλον δὲ καὶ ἐλέγχετε· τὰ γὰρ κρυψῆ γινόμενα ὑπ' αὐτῶν αἰσχρόν ἐστι καὶ λέγειν· τὰ δὲ πάντα ἐλέγχομενα ὑπὸ τοῦ φωτὸς φωνεροῦται· πᾶν γὰρ τὸ φωνερούμενον φῶς ἐστιν· διὸ λέγει· "Ἔγειρε, ὁ καθεύδων, καὶ ἀνάστα ἐκ τῶν νεκρῶν, καὶ ἐπιφαύσει σοι ὁ Χριστός. Βλέπετε οὖν πῶς ἀκριβῶς περιπατεῖτε, μὴ ὡς ἄσοφοι ἀλλ' ὡς σοφοί, ἐξαγοραζόμενοι τὸν καιρόν, διτὶ αἱ ἡμέραι πονηραὶ εἰσιν. Διὰ τοῦτο μὴ γίνεσθε ἄφρονες, ἀλλὰ συνίετε τί τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου. Καὶ μὴ μεθύσκεσθε οὕνω, ἐν ᾧ ἔστιν ἀσωτία, ἀλλὰ πληροῦσθε ἐν Πνεύματι, λαλοῦντες ἑαυτοῖς ψαλμοῖς καὶ ὑμνοῖς καὶ ὕδατις πνευματικαῖς, ἄδοντες καὶ πάλλοντες τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ Κυρίῳ.

10. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Χαραλάμπους τοῦ Θαυματουργοῦ.

Προκείμενον. Ἡχος βαρύς

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὄσιων αὐτοῦ.

Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὡν ἀνταπέδωκέ ἡμῖν;

Πρὸς Τιμόθεον Β' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 2:1-10

Τέκνον Τιμόθεε, ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, καὶ ἀ ἥκουσας παρ' ἐμοῦ διὰ πολλῶν μαρτύρων, ταῦτα παράθου πιστοῖς ἀνθρώποις, οἵτινες ἱκανοὶ ἔσονται καὶ ἐτέρους διδάξαι. Σὺ οὖν κακοπάθησον ὡς καλὸς στρατιώτης Ἰησοῦ Χριστοῦ. Οὐδεὶς στρατεύομενος ἐμπλέκεται ταῖς τοῦ βίου πραγματείαις, ἵνα τῷ στρατολογήσαντι ἀρέσῃ. Ἐὰν δὲ καὶ ἀθλῆ τις, οὐ στεφανοῦται, ἐὰν μὴ νομίμως ἀθλῆσῃ. Τὸν κοπιῶντα γεωργὸν δεῖ πρῶτον τῶν καρπῶν μεταλαμβάνειν. Νόει δὲ λέγω· δῶῃ γάρ σοι ὁ Κύριος σύνεστιν ἐν πᾶσι. Μνημόνευεν Ἰησοῦν Χριστὸν ἐγηγερμένον ἐκ νεκρῶν, ἐκ σπέρματος Δαυΐδ, κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου, ἐν ᾧ κακοπαθῶ μέχρι δεσμῶν ὡς κακούργος· ἀλλ' ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ οὐ δέδεται. Διὰ τοῦτο πάντα ὑπομένω διὰ τοὺς ἐκλεκτούς, ἵνα καὶ αὐτοὶ σωτηρίας τύχωσι τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ μετὰ δόξης αἰώνιου.

Αλληλούϊα. Ἡχος α'

Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὄσιοι σου ἀγαλλιάσονται.

Στίχ. Ότι ἔξελέξατο Κύριος τὴν Σιών.

11. Ἱερομάρτυρος Βλασίου, Ἀρχιεπισκόπου Σεβαστείας.

Πρὸς Εβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 4:14-16, 5:1-6

Ἄδελφοί, ἔχοντες Ἀρχιερέας μέγαν διεληλυθότα τοὺς οὐρανούς, Ἰησοῦν τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, κρατῶμεν τῆς ὄμοιογίας. Οὐ γάρ ἔχομεν ἀρχιερέα μὴ δυνάμενον συμπαθῆσαι ταῖς ἀσθενείαις ὑμῶν, πεπειρασμένον δὲ κατὰ πάντα καθ' ὄμοιότητα χωρὶς ἀμαρτίας. Προσερχώμεθα οὖν μετὰ παρρησίας τῷ θρόνῳ τῆς χάριτος, ἵνα λάβωμεν ἔλεον καὶ χάριν εὑρωμεν εἰς εὔκαιρον βοήθειαν. Πάς γὰρ Αρχιερεὺς ἐξ ἀνθρώπων λαμβανόμενος ὑπὲρ ἀνθρώπων καθίσταται τὰ πρὸς τὸν Θεόν, ἵνα προσφέρῃ δῶρά τε καὶ θυσίας ὑπὲρ ἀμαρτιῶν· μετριοπαθεῖν δυνάμενος τοῖς ἀγνοοῦσι καὶ πλανωμένοις, ἐπεὶ καὶ αὐτὸς περικείται ασθενειαν· καὶ διὰ ταῦτην ὁφείλει, καθὼς περὶ τοῦ λαοῦ οὕτω καὶ περὶ ἑαυτοῦ προσφέρειν ὑπὲρ ἀμαρτιῶν. Καὶ οὐχ ἔαυτῷ τις λαμβάνει τὴν τιμήν, ἀλλὰ καλούμενος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, καθάπερ καὶ ὁ Ααρὼν. Οὕτω καὶ ὁ Χριστὸς οὐχ ἔαυτὸν ἔδόξασε γενηθῆναι ἀρχιερέα, ἀλλ' ὁ λαλήσας πρὸς αὐτόν· Υἱός μου εἰς σύ, ἐγὼ σήμερον γεγένηκα σε· καθὼς καὶ ἐν ἐτέρῳ λέγει· σὺ ἱερεὺς είς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

15. Τοῦ ἁγίου Αποστόλου Όνησιμου.

Πρὸς Φιλήμονα Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 1:1-25

Παῦλος, δέσμιος Χριστοῦ Ἰησοῦ, καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελφός, Φιλήμονι τῷ ἀγαπητῷ καὶ συνεργῷ ὑμῶν καὶ Ἀπφίᾳ τῇ ἀγαπητῇ καὶ Ἀρχίππῳ τῷ συστρατιώτῃ ὑμῶν καὶ τῇ κατ' οἴκον σου Ἑκκλησίᾳ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ὑμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου πάντοτε μνείαν σου ποιούμενος ἐπὶ τῶν προσευχῶν

μου, ἀκούων σου τὴν ἀγάπην καὶ τὴν πίστιν ἷν ἔχεις πρὸς τὸν Κύριον Ἰησοῦν καὶ εἰς πάντας τοὺς ἀγίους, ὅπως ἡ κοινωνία τῆς πίστεώς σου ἐνέργης γένηται ἐν ἐπιγνώσει παντὸς ἀγαθοῦ τοῦ ἐν ἡμῖν εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν. Χάριν γὰρ ἔχομεν πολλὴν καὶ παράκλησιν ἐπὶ τῇ ἀγάπῃ σου, διὰ τὰ σπλάγχνα τῶν ἀγίων ἀναπέπαυται διὰ σοῦ, ἀδελφέ. Διό, πολλὴν ἐν Χριστῷ παρρησίαν ἔχων ἐπιτάσσειν σοι τὸ ἀνῆκον, διὰ τὴν ἀγάπην μᾶλλον παρακαλῶ· τοιοῦτος ὅν, ὃς Παῦλος πρεσβύτης, νυνὶ δὲ καὶ δέσμιος Ἰησοῦ Χριστοῦ, παρακαλῶ σε περὶ τοῦ ἐμοῦ τέκινον, ὃν ἔγενυνησα ἐν τοῖς δεσμοῖς μου, Ὁμήσιμον, τὸν ποτὲ σοι ἄχρηστον, νυνὶ δὲ σοὶ καὶ ἐμοὶ εὐχρηστον, ὃν ἀνέπεμψα· σὺ δὲ αὐτόν, τοῦτο ἔστι τὰ ἐμὰ σπλάγχνα, προσλαβοῦ· ὃν ἐγὼ ἐβούλομην πρὸς ἐμαυτὸν κατέχειν, ἵνα ὑπὲρ σοῦ διακονή μοι ἐν τοῖς δεσμοῖς τοῦ εὐαγγελίου· χωρὶς δὲ τῆς σῆς γνώμης οὐδὲν ἡθέλησα ποιῆσαι, ἵνα μὴ ὡς κατὰ ἀνάκην τὸ ἀγαθόν σου ἦ, ἀλλὰ κατὰ ἐκούσιον. Τάχα γὰρ διὰ τοῦτο ἔχωρισθη πρὸς ὥραν, ἵνα αἴώνιον αὐτὸν ἀπέχῃς, οὐκέτι ὡς δοῦλον, ἀλλ᾽ ὑπὲρ δοῦλον, ἀδελφὸν ἀγαπητόν, μάλιστα ἐμοί, πόσῳ δὲ μᾶλλον σοὶ καὶ ἐν σαρκὶ καὶ ἐν Κυρίῳ! Εἰ οὖν με ἔχεις κοινωνόν, προσλαβοῦ ἀυτὸν ὡς ἐμέ. Εἰ δέ τι ἡδίκησε σε ἡ ὄφείλει, τοῦτο ἐμοὶ ἐλλόγει· ἐγὼ Παῦλος ἔγραψα τῇ ἐμῇ χειρὶ, ἐγὼ ἀποτίσω· ἵνα μὴ λέγω σοι ὅτι καὶ σεαυτόν μοι προσοφείλεις. Νάι, ἀδελφε, ἐγὼ σου ὄνταίμην ἐν Κυρίῳ· ἀνάπαυσόν μου τὰ σπλάγχνα ἐν Κυρίῳ. Πεποιθῶς τῇ ὑπακοῇ σου ἔγραψα σοι, εἰδὼς ὅτι καὶ ὑπὲρ ὁ λέγω ποιήσεις. Ἀμα δὲ καὶ ἔτοιμαζέ μοι ξενίαν· ἐλπίζω γὰρ ὅτι διὰ τῶν προσευχῶν ὑμῶν χαρισθήσομαι ὑμῖν. Ασπάζεται σε· Ἐπαφρᾶς ὁ συναχμάλωτός μου ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, Μάρκος, Ἀρίσταρχος, Δημᾶς, Λουκᾶς, οἱ συνεργοί μου. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τοῦ πνεύματος ὑμῶν· ἀμήν.

17. Τοῦ Ἅγιου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος.

Προκείμενον. Ἡχος βαρύς

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

Στίχ. Εἰσάκουσον ὁ Θεός τῆς φωνῆς μου.

Πρὸς Τιμόθεον Β' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα 2:1-10

Τέκνον Τιμόθεε, ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ ἡ ἔχαριτι τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, καὶ ἀ ἥκουνσας παρ' ἐμοῦ διὰ πολλῶν μαρτύρων, ταῦτα παράθου πιστοῖς ἀνθρώποις, οἵτινες ἰκανοὶ ἔσονται καὶ ἐτέρους διδάξαι. Σὺ οὖν κακοπάθησον ὡς καλὸς στρατιώτης Χριστοῦ Ἰησοῦ. Οὐδεὶς στρατεύομένος ἐμπλέκεται ταῖς τοῦ βίου πραγματεύσις, ἵνα τῷ στρατολογήσαντι ἀρέσῃ· ἐὰν δὲ καὶ ἀθλῆ τις, οὐ στεφανοῦσται ἐὰν μὴ νομίμας ἀθλῆση. Τὸν κοπιῶντα γεωργὸν δεῖ πρῶτον τῶν καρπῶν μεταλαμβάνειν. Νόει δὲ λέγει· δώρη γάρ σοι οἱ Κύριος σύνεστιν ἐν πᾶσι. Μηνηδόνευε Ἰησοῦν Χριστὸν ἐγηγρεμένον ἐκ νεκρῶν, ἐκ σπέρματος Δαυΐδ, κατὰ τὸ εὐαγγέλιον μου· ἐν ᾧ κακοπαθῶ μέχρι δεσμῶν ὡς κακούργος, ἀλλ' ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ οὐ δεδεται. Διὰ τοῦτο πάντα ὑπομένω διὰ τοὺς ἐκλεκτούς, ἵνα καὶ αὐτοὶ σωτηρίας τύχωσιν τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ μετὰ δόξης αἰώνιου.

Αλληλούϊα. Ἡχος δ'

Δίκαιος ὡς φοίνιξ ἀνθήσει, ὡσεὶ ἡ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται

Στίχ. Πεφτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἔξανθήσει.

23. Τοῦ Ἅγιου Ιερομαρτύρου Πολυκάρπου, Ἐπισκόπου Σμύρνης.

Προκείμενον. Ἡχος βαρύς

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

Στίχ. Τὰς εὐχάς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω.

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα 4:7-13

Ἄδελφοί, ἐνὶ ἑκάστῳ ἡμῶν ἐδόθη ἡ ἔχαρις κατὰ τὸ μέτρον τῆς δωρεᾶς τοῦ Χριστοῦ. Διὸ λέγει· ἀναβάτας εἰς ὑψος ἥχμαλώτευσεν αἵγιαλωσάν καὶ ἔδωκε δόματα τοῖς ἀνθρώποις. Τὸ δὲ ἀνέβη τί ἔστιν εἰ μὴ ὅτι καὶ κατέβη πρῶτον εἰς τὰ κατώτερα μέρη τῆς γῆς; Ὁ καταβὰς αὐτός ἐστι καὶ ὁ ἀναβὰς ὑπεράνω πάντων τῶν οὐρανῶν, ἵνα πληρώσῃ τὰ πάντα. Καὶ αὐτὸς ἔδωκε τοὺς μὲν Αποστόλους, τοὺς δὲ Προφήτας, τοὺς δὲ Εὐαγγελιστάς, τοὺς δὲ Ποιμένας καὶ Διδασκάλους, πρὸς τὸν καταρτισμὸν τῶν Ἀγίων εἰς ἔργου διακονίας, εἰς οἰκοδομὴν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, μέχρι καταντήσωμεν οἱ πάντες εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, εἰς ἀνδρα τέλειον, εἰς μέτρον ἥλικίας τοῦ πληρώματος τοῦ Χριστοῦ.

Αλληλούϊα. Ἡχος α'

Οἱ ιερεῖς σου Κύριε ἐνδύσσονται δικαιοσύνην.

Στίχ. Ότι ἔξελέξατο Κύριος τὴν Σιών.

24. Μιήμη α' καὶ β' εὐρέσεως τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Ἅγιου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ιωάννου

Προκείμενον. Ἡχος βαρύς

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

Στίχ. Εἰσάκουσον ὁ Θεός τῆς φωνῆς μου.

Πρὸς Κορινθίους Β' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα 4:6-15

Ἄδελφοί, ὁ Θεός ὁ εἰπών, ἐκ σκότους φῶς λάμψαι, δὲ ἔλαμψεν ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν πρὸς φωτισμὸν τῆς γνώσεως τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ ἐν προσώπῳ Χριστοῦ. Ἐχομεν δὲ τὸν θησαυρὸν τοῦτον ἐν ὀστρακίνοις σκεύεσιν, ἵνα ἡ ὑπερβολὴ τῆς δυνάμεως ἡ τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ θησαυρῷ τοῦτον ἐν παντὶ θλιβόμενοι ἀλλ' οὐ στενοχωρούμενοι, ἀπορούμενοι ἀλλ' οὐκ ἔξαπορούμενοι, διωκόμενοι ἀλλ' οὐκ ἔγκαταλεπόμενοι, καταβαλλόμενοι ἀλλ' οὐκ ἀπολλύμενοι, πάντοτε τὴν νέκρωσιν τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι περιφέροντες, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι ἡμῶν φανερωθῇ. Αεὶ γὰρ ἡμεῖς οἱ ζῶντες εἰς θάνατον παραδίδομεθα διὰ Ἰησοῦν, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ φανερωθῇ ἐν τῇ θνητῇ σαρκὶ ἡμῶν. Όστε οἱ θάνατος ἐν ἡμῖν ἐνεργεῖται, ἡ δὲ ζωὴ ἐν ὑμῖν. Ἐχοντες δὲ τὸ αὐτὸν πνεῦμα τῆς πίστεως, κατὰ τὸ γεγραμμένον, Ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα, καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν, διὸ καὶ λαλούμεν, εἰδότες ὅτι ὁ ἐγείρας τὸν Κύριον Ἰησοῦν καὶ ἡμᾶς σὺν Ἰησοῦ ἐγερεῖ καὶ παραστήσει σὺν ὑμῖν. Τὰ γὰρ πάντα δι' ἡμᾶς, ἵνα ἡ χάρις πλεονάσσασα διὰ τῶν πλειόνων τὴν εὐχαριστίαν περισσεύσῃ εἰς τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ.

Αλληλούϊα. Ἡχος δ'

Δίκαιος ὡς φοίνιξ ἀνθήσει.

Στίχ. Πεφτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου.

26. Τοῦ Ὁσίου Πατρός ἡμῶν Πορφυρίου, Ἐπισκόπου Γάζης

Πρὸς Ἐβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 13:17-21

Ἄδελφοί, πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν καὶ ὑπείκετε· αὐτὸὶ γὰρ ἀγρυπνοῦσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν ὡς λόγον ἀποδώσοντες· ἵνα μετὰ χαρᾶς τοῦτο ποιῶσι καὶ μὴ στενάζοντες· ἀλυσιτελές γὰρ τοῦτο. Προσεύχεσθε περὶ ἡμῶν· πεποίθαμεν γὰρ ὅτι καλὴν συνείδησιν ἔχομεν, ἐν πᾶσι καλῶς θέλοντες ἀναστρέφεσθαι. Περισσοτέρως δὲ παρακαλῶ τοῦτο ποιῆσαι, ἵνα τάχιον ἀποκαταστάθω ὑμῖν. Ὁ δὲ Θεὸς τῆς εἰρήνης, ὁ ἀναγαγὼν ἐκ νεκρῶν «τὸν ποιμένα τῶν προβάτων» τὸν μέγαν «ἐν αἷματι διαθήκης αἰώνιου», τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν, καταρτίσαι ἡμᾶς ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ εἰς τὸ ποιῆσαι τὸ θέλημα αὐτοῦ, ποιῶν ἐν ὑμῖν τὸ εὐάρεστον ἐνώπιον αὐτοῦ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὃς ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

MHN ΜΑΡΤΙΟΣ

9. Μινήμη τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, τῶν ἐν Σεβαστείᾳ τῇ πόλει μαρτυρησάντων.

Προκείμενον. Ἡχος γ'

Σύ, Κύριε, φυλάξας ἡμᾶς καὶ διατηρήσας ἡμᾶς.

Στίχ. Σῶσόν με, Κύριε, ὅτι ἐκλέλουπεν ὄστιος.

Πρὸς Ἐβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 12:1-10

Ἄδελφοί, τοσοῦτον ἔχοντες περικείμενον ἡμῖν νέφος μαρτύρων, ὅγκον ἀποθέμενοι πάντα καὶ τὴν εὐπερίστατον ἀμαρτίαν, δι’ ὑπομονῆς τρέχωμεν τὸν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα, ἀφορῶντες εἰς τὸν τῆς πίστεως ἀρχηγὸν καὶ τελειωτὴν Ἰησοῦν, διὸ ἀντὶ τῆς προκειμένης αὐτῷ χαρᾶς ὑπέμεινε σταυρόν, αἰσχύνης καταφρονήσας, ἐν δεξιᾷ τε τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ κεκάθικεν. Αναλογίσασθε γὰρ τὸν τοιαύτην ὑπομεμενηκότα ὑπὸ τῶν ἀμαρτωλῶν εἰς αὐτὸν ἀντιλογίαν, ἵνα μὴ κάμητε ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν ἐκλυθῆσθαι. Οὕπω μέχρις αἴματος ἀντικατέστητε πρὸς τὴν ἀμαρτίαν ἀνταγωνιζόμενοι, καὶ ἐκλέλησθε τῆς παρακλήσεως, ἥτις ὑμῖν ὡς υἱοῖς διαλέγεται· νιὲ μου, μὴ ὀλιγώρει παιδείας Κυρίου, μηδὲ ἐκλύσῃς ὑπὸ αὐτοῦ ἐλεγχόμενος. Ὄν γὰρ ἀγαπᾶς Κύριος παιδεύει, μαστιγοῖ δὲ πάντα νιὸν δὲν παραδέχεται. Εἰ παιδεύεις ὑπομένεις, ὡς υἱοῖς ὑμῖν προσφέρεται ὁ Θεός· τίς γάρ ἐστιν νιὸς δὲν οὐ παιδεύει πατήρ; Εἰ δὲ χωρίς ἐστε παιδείας, ἥς μετοχοι γεγόνασι πάντες, ἄρα νόθοι ἐστε καὶ οὐχ νιοί. Εἴτα τους μὲν τῆς σαρκὸς ἡμῶν πατέρας εἶχομεν παιδευτὰς καὶ ἐνετρεπόμεθα· οὐ πολλῷ μᾶλλον ὑποταγήσομεθα τῷ πατρὶ τῶν πνευμάτων καὶ ζήσομεν; Οἱ μὲν γὰρ πρὸς ὀλίγας ἡμέρας κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτοῖς ἐπαίδενον, ὁ δὲ ἐπὶ τὸ συμφέρον, εἰς τὸ μεταλαβεῖν τῆς ἀγιότητος αὐτοῦ.

Αλληλούϊα. Ἡχος δ'

Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

Στίχ. Ότι ἐδοκίμασας ἡμᾶς, ὁ Θεός.

25. Ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ Λειπαρθένου Μαρίας.

Προκείμενον. Ἡχος γ'

Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρι μου.

Στίχ. Ότι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ.

Πρὸς Ἐβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 2:11-18

Ἄδελφοί, ὅ ἀγιάζων καὶ οἱ ἀγιάζομενοι ἔξι ἐνὸς πάντες· δι’ ἣν αἵτιαν οὐκ ἐπαισχύνεται ἀδελφοὺς αὐτοὺς καλεῖν, λέγων· «Ἄπαγγελῶ τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμίνησο σε»· καὶ πάλιν· «Ἐγώ ἔσομαι πεποιθῶς ἐπ’ αὐτῷ·» καὶ πάλιν· «Ἴδον ἐγὼ καὶ τὰ παιδία ἡ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός». Ἐπεὶ οὖν «τὰ παιδία» κεκουνώνηκε σαρκὸς καὶ αἵματος, καὶ αὐτὸς παραπλησίως μετέσχε τῶν αὐτῶν, ἵνα διὰ τοῦ θαυμάτου καταργήσῃ τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θαυμάτου, τοῦτ’ ἐστι τὸν διάβολον, καὶ ἀπαλλάξῃ τούτους, δόσοι φύσιοι θαυμάτου διὰ παντὸς τοῦ ζῆν ἐνοχοὶ ἦσαν δουλείας. Οὐ γὰρ δῆπους ἀγγέλων ἐπιλαμβάνεται, ἀλλὰ «σπέρματος Ἀβραὰμ» ἐπιλαμβάνεται. Ὁθεν ὡφειλε κατὰ πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ὁμοιωθῆναι, ἵνα ἐλεήμων γένηται καὶ πιστὸς ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς τὸν Θεόν, εἰς τὸ ἰλάσκεσθαι τὰς ἀμαρτίας τοῦ λαοῦ. Εν ᾧ γὰρ πέπονθεν αὐτὸς πειρασθείς, δύναται τοῖς πειραζομένοις βοηθῆσαι.

Αλληλούϊα. Ἡχος β'

Καταβήσεται ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον καὶ ὡσεὶ σταγῶν ἡ στάζουσα ἐπὶ τὴν γῆν.

Στίχ. Εσται τὸ ὄνομα αὐτοῦ εὐλογημένον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Κοινωνικόν

Ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἡρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἔαυτῷ.

26. Ἡ σύναξις τοῦ Ἀρχιστρατήγου Γαβριήλ.

Πρὸς Ἐβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 2:2-10

Ἄδελφοί, εἰ ὁ δι’ ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος ἐγένετο βέβαιος, καὶ πᾶσα παράβασις καὶ παρακοὴ ἔλαβεν ἐνδικού μισθαποδοσίαν, πῶς ἡμεῖς ἐκφεύγομεθα τηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας; Ἡτις ἀρχὴν λαβοῦσα λαλεῖσθαι διὰ τοῦ Κυρίου, ὑπὸ τῶν ἀκουσάντων εἰς ἡμᾶς ἐβέβαιωθη, συνεπιμαρτυροῦντος τοῦ Θεοῦ σημεῖοις τε καὶ τέρασι καὶ ποικίλαις δυνάμεσι καὶ Πινεύματος Ἀγίου μερισμοῖς κατὰ τὴν αὐτοῦ θέλησιν. Οὐ γὰρ ἀγγέλοις ὑπέταξε τὴν οἰκουμένην τὴν μέλλουσαν, περὶ ἣς λαλοῦμεν, διεμαρτύρατο δέ ποι τις λέγων· «Τί ἐστιν ἀνθρωπος ὅτι μιμνήσκῃ αὐτοῦ, ἢ υἱὸς ἀνθρώπου ὅτι ἐπισκέπτη αὐτὸν; Ἡλάττωσας αὐτὸν βραχὺ τι παρ’ ἀγγέλους, δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν, πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ». ἐν γὰρ τῷ «ὑποτάξαι» αὐτῷ τὰ «πάντα» οὐδὲν ἀφῆκεν αὐτῷ ἀνυπότακτον. Νῦν δὲ οὕπω ὁρῶμεν αὐτῷ τὰ «πάντα ὑποτεταγμένα». τὸν δὲ «βραχὺ τι παρ’ ἀγγέλους ἡλαττωμένου» βλέπομεν Ἰησοῦν διὰ τὸ πάθημα τοῦ θαυμάτου «δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφανωμένου», ὅπως χάριτι Θεοῦ ὑπὲρ παντὸς γεύσηται θαυμάτου. Ἐπρεπε γὰρ αὐτῷ, δι’ ὃν τὰ πάντα καὶ δι’ οὗ τὰ πάντα, πολλοὺς υἱοὺς εἰς δόξαν ἀγαγόντα, τὸν ἀρχηγὸν τῆς σωτηρίας αὐτῶν διὰ παθημάτων τελειώσαι.

30. Μινήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Συγγραφέως τῆς Κλίμακος.

Προκείμενον. Ἡχος βαρύν.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὀσίων αὐτοῦ.

Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὃν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν;

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 5:22-6:2

Ἄδελφοί, ὁ καρπὸς τοῦ Πινεύματός ἐστιν ἀγάπη, χαρά, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις, πραότης, ἔγκράτεια· κατὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἔστι νόμος. Οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν σὺν τοῖς παθήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις. Εἰ ζῶμεν Πινεύματι, Πινεύματι καὶ στοιχῷμεν. Μή γινώμεθα κενόδοξοι, ἀλλήλους προκαλούμενοι, ἀλλήλοις φθονοῦντες. Άδελφοί, ἔαν καὶ προληφθῇ ἄνθρωπος ἔν τινι παραπτώματι, ὑμεῖς οἱ πινεύματικοὶ καταφτίζετε τὸν τοιούτον ἐν πινεύματι πραότητος, σκοπῶν σεαυτόν, μὴ καὶ σὺ πειρασθῆς. Άλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε, καὶ οὕτως ἀναπληρώσατε τὸν ιόντον τοῦ Χριστοῦ.

Αλληλούϊα. Ἡχος α'

Ἐκέραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

MHN ΑΠΡΙΛΙΟΣ

1. Μινήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας.

Προκείμενον. Ἡχος δ'

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Ἐν Ἑκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 3:23-29, 4:1-5

Ἄδελφοί, πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν ὑπὸ ιόντον ἐφρουρούμεθα συγκεκλεισμένοι εἰς τὴν μέλλουσαν πίστιν ἀποκαλυφθῆναι. Όστε ὁ ιόντος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονεν εἰς Χριστόν, ἵνα ἐκ πίστεως δικαιωθῶμεν ἐλθούσης δὲ τῆς πίστεως οὐκέτι ὑπὸ παιδαγωγῶν ἐσμεν. Πάντες γὰρ οὐτοὶ Θεοῦ ἐστε διὰ τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· ὅσοι γὰρ εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε. Οὐκ ἔνι Ἰουδαίος οὐδὲ Ἑλλην, οὐκ ἔνι δοῦλος οὐδὲ ἐλεύθερος, οὐκ ἔνι ἄρσεν καὶ θῆλυ· πάντες γὰρ ὑμεῖς εἰς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Εἰ δὲ ὑμεῖς Χριστοῦ, ἄρα τοῦ Ἀβραάμ σπέρμα ἐστὲ καὶ κατ' ἐπαγγελίαν κληρονόμοι. Λέγω δέ, ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ κληρονόμος ηπιός ἐστιν, οὐδὲν διαφέρει δούλου, κύριος πάντων ὁν, ἀλλὰ ὑπὸ ἐπιτρόπους ἐστὶ καὶ οἰκονόμους ἄχρι τῆς προθεσμίας τοῦ πατρός. Οὕτω καὶ ὑμεῖς, ὅτε ἥμεν νήπιοι, ὑπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου ἦμεν δεδουλωμένοι· ὅτε δὲ ἥλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν οὐτὸν, γενόμενον ἐκ γυναικός, γενόμενον ὑπὸ ιόντον, ἵνα τοὺς ὑπὸ ιόντον ἐξαγοράσῃ, ἵνα τὴν νίοθεσίαν ἀπολάβωμεν.

Αλληλούϊα. Ἡχος δ'

Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον.

Στίχ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου.

10. Μινήμη τοῦ Ἅγιου Ἱερομάρτυρος Γρηγορίου τοῦ Ε', πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Πρὸς Ἐβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 7:26-28, 8:1-2

Ἄδελφοί, τοιοῦτος ἡμῖν ἐπρεπει ἀρχιερεύς, ὅσιος, ἄκακος, ἀμίαντος, κεχωρισμένος ἀπὸ τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ ὑψηλότερος τῶν οὐρανῶν γενόμενος, ὃς οὐκ ἔχει καθ' ἡμέραν ἀνάγκην, ὥσπερ οἱ ἀρχιερεῖς, πρότερον ὑπὲρ τῶν ιδίων ἀμαρτιῶν θυσίας ἀναφέρειν, ἐπειτα τῶν τοῦ λαοῦ· τοῦτο γὰρ ἐποίησεν ἐφάπαξ ἐαυτὸν ἀνευέγκας. Οὐ ιόντος γὰρ ἀνθρώπους καθίστησιν ἀρχιερεῖς ἔχοντας ἀσθένειαν, ὁ λόγος δὲ τῆς ὄρκωμοσίας τῆς μετά τὸν ιόντον εἰς τὸν αἰῶνα τετελειωμένον. Κεφάλαιον δὲ ἐπὶ τοῖς λεγομένοις, τοιοῦτον ἔχομεν ἀρχιερέα, ὃς ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου τῆς μεγαλωσύνης ἐν τοῖς οὐρανοῖς, τῶν Ἀγίων λειτουργὸς καὶ τῆς σκηνῆς τῆς ἀληθινῆς, ἣν ἔπηξεν ὁ Κύριος, καὶ οὐκ ἄνθρωπος.

23. Μινήμη τοῦ Ἅγιου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ τροπαιοφόρου.

Προκείμενον. Ἡχος βαρύς

Ἐνύφρανθήσεται δίκαιοις ἐν τῷ Κυρίῳ.

Στίχ. Εἰσάκουσον, ὁ Θεός, τῆς φωνῆς μου.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα 12:1-11

Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἐπέβαλεν Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς τὰς χεῖρας κακῶσαί τινας τῶν ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας. Ανεῖλε δὲ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν Ἰωάννου μαχαίρᾳ. Καὶ ίδων ὅτι ἀρεστόν ἐστι τοῖς Ἰουδαίοις, προσέθετο συλλαβεῖν καὶ Πέτρον· ἥσαν δὲ αἱ ἡμέραι τῶν ἀζύμων· ὃν καὶ πιάσας ἔθετο εἰς φυλακήν, παραδοὺς τέσσαροι τετραδίοις στρατιωτῶν φυλάσσειν αὐτόν, βουλόμενος μετὰ τὸ Πάσχα ἀναγαγεῖν αὐτὸν τῷ λαῷ. Ὁ μὲν οὖν Πέτρος ἐτηρεῖτο ἐν τῇ φυλακῇ· προσευχῇ δὲ ἦν ἐκτενῆς γινομένη ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας πρὸς τὸν Θεόν ὑπέρ αὐτοῦ. Ὅτε δὲ ἔμελλεν αὐτὸν προάγειν ὁ Ἡρώδης, τῇ οὐκτὶ ἐκείνῃ ἦν ὁ Πέτρος κοιμώμενος μεταξὺ δύο στρατιωτῶν δεδεμένος ἀλύσεσι δυσί, φύλακές τε πρὸ τῆς θύρας ἐτήρουν τὴν φυλακήν. Καὶ ίδου ἄγγελος Κυρίου ἐπέστη καὶ φῶς ἐλαμψεν ἐν τῷ οἰκήματι· πατάξας δὲ τὴν πλευρὰν τοῦ Πέτρου ἤγειρεν αὐτὸν λέγων· Αινάστα ἐν τάχει. Καὶ ἔξεπεσον αὐτὸν αἱ ἀλύσεις ἐκ τῶν χειρῶν. Εἴπε τοῦ ἄγγελος πρὸς αὐτόν· Περίζωσαι καὶ ὑπόδησαι τὰ σανδάλια σου. Ἐποίησε δὲ οὗτος. Καὶ λέγει αὐτῷ· Περιβαλοῦ τὸ ίματόν σου καὶ ἀκολούθει μοι. Καὶ ἔξελθων ἥκολούθει αὐτῷ, καὶ οὐκ ἥδει ὅτι ἀληθές ἐστι τὸ γινόμενον διὰ τοῦ ἄγγελου, ἐδόκει δὲ ὅραμα βλέπειν. Διελθόντες δὲ πρώτην φυλακὴν καὶ δευτέραν ἥλθον ἐπὶ τὴν πύλην τὴν σιδηρᾶν τὴν φέρουσαν εἰς τὴν πόλιν, ἥτις αὐτομάτῃ ἥνοιχθη αὐτοῖς, καὶ ἔξελθόντες προῆλθον ρύμην μίαν, καὶ εὐθέως ἀπέστη ὁ ἄγγελος ἀπ' αὐτοῦ. Καὶ ὁ Πέτρος γενόμενος ἐν ἀευτῷ εἶπε· Νῦν οἶδα ἀληθῶς ὅτι ἔξαπέστειλε Κύριος τὸν ἄγγελον αὐτοῦ καὶ ἔξείλετό με ἐκ χειρὸς Ἡρώδου καὶ πάσης τῆς προσδοκίας τοῦ λαοῦ τῶν Ἰουδαίων.

Αλληλούϊα. Ἡχος β'

Δίκαιοις ὡς φοίνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ ἡ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται

Στίχ. Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσει.

25. Μινήμη τοῦ Ἅγιου Αποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου.

Προκείμενον. Ἡχος πλ. δ'

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἔξηλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ.

Στίχ. Οἱ οὐρανοί διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Καθολικῆς Α' Επιστολῆς Πέτρου τὸ Ἀνάγνωσμα 5:6-14

Άδελφοί, ταπεινώθητε ύπό τὴν κραταιὰν χεῖρα τοῦ Θεοῦ, ἵνα ὑμᾶς ὑψώσῃ ἐν καιρῷ. Πᾶσαν τὴν μέριμναν ὑμῶν ἐπιρρύψαντες ἐπ’ αὐτόν, ὅτι αὐτῷ μέλει περὶ ὑμῶν, νήψατε, γρηγορήσατε· ὁ ἀντίδικος ὑμῶν διάβολος ὡς λέων ὥρυσμενος περιπατεῖ ζητῶν τίνα καταπίη. Ὡς ἀντίστητε στερεοὶ τῇ πίστει, εἰδότες τὰ αὐτὰ τῶν παθημάτων τῇ ἐν κόσμῳ ὑμῶν ἀδελφότητι ἐπιτελεῖσθαι. 'Ο δέ Θεὸς πάσης χάριτος, ὁ καλέσας ὑμᾶς εἰς τὴν αἰώνιον αὐτοῦ δόξαν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ὄλιγον παθόντας, αὐτὸς καταρτίσει ὑμᾶς, στηρίξει, σθενώσει, θεμελιώσει· αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων· ἀμήν. Διὰ Σιλουανοῦ ὑμῖν τοῦ πιστοῦ ἀδελφοῦ, ὡς λογίζομαι, δι' ὄλιγων ἔγραψα, παρακαλῶν καὶ ἐπιμαρτυρῶν ταύτην εἶναι ἀληθῆ χάριν τοῦ Θεοῦ, εἰς ἣν ἐστήκατε. 'Ασπάζεται ὑμᾶς ἡ ἐν Βαβυλῶνι συνεκλεκτὴ καὶ Μᾶρκος ὁ νίος μου. Ασπάσασθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἀγάπης. Εἰρήνη ὑμῖν πᾶσι τοῖς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· ἀμήν.

Αλληλούϊα. Ἡχος α'

Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε.

Στίχ. Ο Θεὸς ὁ ἐνδιξαζόμενος ἐν βουλῇ ἀγίων.

29. Μνήμη τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων Ἰάσονος καὶ Σωσιπάτρου.

Πρὸς Κορινθίους Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 4:9-16

Άδελφοί, ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀπόστολους ἐσχάτους ἀπέδειξεν, ὡς ἐπιθανατίους, ὅτι θέατρον ἐγενήθημεν τῷ κόσμῳ, καὶ ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις. Ἡμεῖς μωροὶ διὰ Χριστόν, ὑμεῖς δὲ φρόνιμοι ἐν Χριστῷ· ἡμεῖς ἀσθενεῖς, ὑμεῖς δὲ ἰσχυροί· ὑμεῖς ἔνδιξοι, ἡμεῖς δὲ ἄτιμοι. Ἄχρι τῆς ἀρτί ὥρας καὶ πεινῶμεν καὶ διψῶμεν καὶ γυμνητεύομεν καὶ κολαφιζόμεθα καὶ ἀστατοῦμεν καὶ κοπιῶμεν ἐργαζόμενοι ταῖς ἴδιαις χερσὶ· λοιδορούμενοι εὐλογοῦμεν, διωκόμενοι ἀνεχόμεθα, βλασφημούμενοι παρακαλοῦμεν· ὡς περικαθάρματα τοῦ κόσμου ἐγενήθημεν, πάντων περιψημα ἔως ἀρτί. Οὐκ ἐντρέπων ὑμᾶς γράφω ταῦτα, ἀλλ' ὡς τέκνα μου ἀγαπητά νοοθετῶ. Ἐὰν γάρ μυρίους παιδαγωγοὺς ἔχητε ἐν Χριστῷ, ἀλλ' οὐ πολλοὺς πατέρας· ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τοῦ εὐαγγελίου ἐγὼ ὑμᾶς ἐγένυνησα. Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς, μιμητά μου γίνεσθε.

30. Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου, Ἰακώβου, ἀδελφοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Προκείμενον. Ἡχος πλ. δ'

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἔξηλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ.

Στίχ. Οι οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα 12:1-11

Κατ' ἑκεῖνον τὸν καιρὸν ἐπέβαλεν Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς τὰς χεῖρας κακώσαι τινας τῶν ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας. Ανεῖλε δὲ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν Ἰωάννου μαχαίρᾳ. Καὶ ἴδιων ὅτι ἀρεστόν ἐστι τοῖς Ἰουδαίοις, προσέθετο συλλαβεῖν καὶ Πέτρον· ἦσαν δὲ αἱ ἡμέραι τῶν ἀζύμων· δὲν καὶ πιάσας ἔθετο εἰς φυλακήν, παραδοὺς τέσσαρος τετραδίοις στρατιωτῶν φυλάσσειν αὐτόν, βουλόμενος μετὰ τὸ Πάσχα ἀναγαγεῖν αὐτὸν τῷ λαῷ. Ὁ μὲν οὖν Πέτρος ἐτηρεῖτο ἐν τῇ φυλακῇ· προσευχῇ δὲ ἦν ἐκτενῆς γινομένη ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας πρὸς τὸν Θεὸν ὑπέρ αὐτοῦ. "Οτε δὲ ἐμελλεν αὐτὸν προάγειν ὁ Ἡρώδης, τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ ἦν ὁ Πέτρος κοιμώμενος μεταξὺ δύο στρατιωτῶν δεδεμένος ἀλύσεσι δυσί, φύλακές τε πρὸ τῆς θύρας ἐτήρουν τὴν φυλακήν. Καὶ ἴδιον ἄγγελος Κυρίου ἐπέστη καὶ φῶς ἔλαμψεν ἐν τῷ οἰκήματι· πατάξας δὲ τὴν πλευρὰν τοῦ Πέτρου ἡγειρεν αὐτὸν λέγων· Ανάστα ἐν τάχει. Καὶ ἔξεπεσον αὐτοῦ αἱ ἀλύσεις ἐκ τῶν χειρῶν. Εἴπε τε ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτόν· Περίζωσαι καὶ ὑπόδησαι τὰ σανδάλια σου. Ἐποίησε δὲ οὗτω. Καὶ λέγει αὐτῷ· Περιβαλοῦ τὸ ἱμάτιόν σου καὶ ἀκολούθει μοι. Καὶ ἔξελθων ἡκολούθει αὐτῷ, καὶ οὐκ ἦσε διὰ ἀληθές ἐστι τὸ γινόμενον διὰ τοῦ ἀγγέλου, ἐδόκει δὲ ὅραμα βλέπειν. Διελθόντες δὲ πρώτην φυλακὴν καὶ δευτέραν ἥλθον ἐπὶ τὴν πύλην τὴν στρητῶν τὴν φέρουσαν εἰς τὴν πόλιν, ἥτις αὐτομάτη ἥνοιχθη αὐτοῖς, καὶ ἔξελθόντες προῆλθον ρόμην μίαν, καὶ εὐθέως ἀπέστη ὁ ἄγγελος ἀπ' αὐτοῦ. Καὶ ὁ Πέτρος γενόμενος ἐν ἑαυτῷ εἶπε· Νῦν οἶδα ἀληθῶς ὅτι ἔξαπέστειλε Κυρίος τὸν ἄγγελον αὐτοῦ καὶ ἔξείλετό με ἐκ χειρὸς Ἡρώδου καὶ πάσης τῆς προσδοκίας τοῦ λαοῦ τῶν Ἰουδαίων.

Αλληλούϊα. Ἡχος α'

Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε.

Στίχ. Ο Θεὸς ὁ ἐνδιξαζόμενος ἐν βουλῇ ἀγίων.

MHN ΜΑΪΟΣ

1. Τοῦ Ἀγίου Προφήτου Ἱερεμίου.

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 2:14-20

Άδελφοί, ὑμεῖς μιμηταὶ ἐγενήθητε, ἀδελφοί, τῶν Ἐκκλησιῶν τοῦ Θεοῦ τῶν οὐσῶν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὅτι τὰ αὐτὰ ἐπάθετε καὶ ὑμεῖς ὑπὸ τῶν ἴδιων συμφυλετῶν καθὼς καὶ αὐτοὶ ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, τῶν καὶ τὸν Κύριον ἀποκτεινάντων Ἰησοῦν καὶ τοὺς ἴδιους προφήτας, καὶ ὑμᾶς ἐκδιωξάντων, καὶ Θεῷ μὴ ἀρεσκόντων, καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις ἐναντίων, κωλυόντων ἡμᾶς τοῖς ἔθνεσι λαλῆσαι ἵνα σωθῶσιν, εἰς τὸ ἀναπληρῶσαι αὐτῶν τὰς ἀμαρτίας πάντοτε. "Ἐφθασε δὲ ἐπ' αὐτοὺς ἡ ὄργη εἰς τέλος. 'Ἡμεῖς, δέ, ἀδελφοί, ἀποφραντισθέντες ἀφ' ὑμῶν πρὸς τοὺς κατερὸν ὥρας, προσώπῳ οὐ καρδίᾳ, περισσοτέρῳ ἐσπουδάσαμεν τὸ πρόσωπον ὑμῶν ἵδεῖν ἐν πολλῇ ἐπιθυμίᾳ. Διὸ ἡθελήσαμεν ἔλθειν πρὸς ὑμᾶς, ἐγὼ μὲν Παῦλος καὶ ἄπαξ καὶ δίς, καὶ ἐνέκοψεν ἡμᾶς ὁ Σατανᾶς. Τίς γὰρ ἡμῶν ἔλπις ἡ χαρὰ ἡ στέφανος καυχήσεως ἡ οὐχὶ καὶ ὑμεῖς ἐμπροσθεν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν τῇ αὐτοῦ παρουσίᾳ; ὑμεῖς γάρ ἐστε ἡ δόξα ἡμῶν καὶ ἡ χαρά.

2. Μνήμη τῆς ἀνακομιδῆς τοῦ ἱεροῦ Λειψάνου τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρός ἡμῶν Ἀθανασίου, Πατριάρχου Αλεξανδρείας.

Προκείμενον. Ἡχος δ'

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στίχ. Οτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν, οἵτις ἐποίησας ἡμῖν.

Πρὸς Ἐβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 13:7-16

Άδελφοί, μνημονεύετε τῶν ἡγούμενῶν ὑμῶν, οἵτινες ἐλάλησαν ὑμῖν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ὃν ἀναθεωροῦντες τὴν ἔκβασιν τῆς ἀναστροφῆς μιμεῖσθε τὴν πίστιν. Ἰησοῦς Χριστὸς χθὲς καὶ σήμερον ὁ αὐτός, καὶ εἰς τοὺς αἰώνας. Διδαχαῖς ποικίλαις καὶ ξέναις μὴ παραφέρεσθε· καλὸν γάρ χάριτι βεβαιοῦσθαι τὴν καρδίαν, οὐ βρώμασιν, ἐν οἷς οὐκ ὠφελήθησαν οἱ περιπατοῦντες. "Ἔχομεν θυσιαστήριον ἐξ οὗ φαγεῖν οὐκ ἔχουσιν ἔξουσίαν οἱ τῇ σκηνῇ λατρεύοντες· ὃν

γάρ είσφερεται ζώων τὸ αἷμα περὶ ἀμαρτίας εἰς τὰ ἄγια διὰ τοῦ ἀρχιερέως, τούτων τὰ σώματα κατακαίεται ἔξω τῆς παρεμβολῆς. Διὸ καὶ Ἰησοῦς, ἵνα ἀγιάσῃ διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος τὸν λαόν, ἔξω τῆς πύλης ἐπαθεν. Τοίνυν ἔξερχώμεθα πρὸς αὐτὸν ἔξω τῆς παρεμβολῆς, τὸν ὄντειδισμὸν αὐτοῦ φέροντες· οὐ γὰρ ἔχομεν ὡδὲ μένουσαν πόλιν, ἀλλὰ τὴν μέλλουσαν ἐπὶζητοῦμεν. Διὶ ἀυτοῦ οὖν ἀναφέρωμεν θυσίαν αἰνέσεως διὰ παντὸς τῷ Θεῷ, τοῦτ' ἔστιν καρπὸν χειλέων ὄμοιογούντων τῷ ὄνόματι αὐτοῦ. Τῆς δὲ εὐποίίας καὶ κοινωνίας μὴ ἐπιλαμβάνεσθε, τοιαύταις γὰρ θυσίαις εὐαρεστεῖται ὁ Θεός.

Αλληλούϊα. Ἡχος α'

Οἱ ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην.

Στίχ. Ὄτι ἔξελέξατο Κύριος τὴν Σιών.

7. Ἡ ἀνάμυησις τοῦ ἐν οὐρανῷ φανέντος σημείου τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, ἐπί Κωνσταντίου Βασιλέως, νίοῦ τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίου.

Προκείμενον. Ἡχος α'

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Στίχ. Πρὸς σε, Κύριε, κεκράξομαι ὁ Θεός μου.

Πράξεων τῶν Αποστόλων τὸ Ανάγνωσμα 26:1, 26:12-20

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις Ἀγρίππας ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν Παῦλον ἔφη· Ἐπιτρέπεταί σοι ὑπὲρ σεαυτοῦ λέγειν. Τότε ὁ Παῦλος ἀπελογεῖτο, ἐκτείνας τὴν χεῖρα. Ἐν οἷς καὶ πορευόμενος εἰς τὴν Δαμασκὸν μετ' ἔξουσίας καὶ ἐπιτροπῆς τῆς παρὰ τῶν ἀρχιερέων, ἡμέρας μέσης κατὰ τὴν ὁδὸν εἶδον, Βασιλεῦ, οὐρανόθεν ὑπὲρ τὴν λαμπρότητα τοῦ ἡλίου περιλάμψαν με φῶς καὶ τοὺς σὸν ἐμὸν πορευομένους. Πάντων δὲ καταπεσόντων ἡμῶν εἰς τὴν γῆν, ἡκουσα φωνὴν λαλοῦσαν πρὸς με καὶ λέγονταν τῇ Ἐβραΐῳ διαλέκτῳ· Σαούλ, τί με διώκεις; σκληρόν σοι πρὸς κέντρα λακτίζειν. Ἐγὼ δὲ εἶπον· τίς εἰ, Κύριε; ὁ δὲ εἶπεν· ἐγὼ εἴμι Ἰησοῦς ὃν σὺ διώκεις. Άλλὰ ὀνάστηθι καὶ στῆθι ἐπὶ τοὺς πόδας σου· εἰς τοῦτο γὰρ ὥφθην σοι, προχειρίσασθαί σε ὑπρέπετην καὶ μάρτυρα ὃν τε εἶδες ὃν τε ὄφθησομαί σοι· ἔξαιρούμενός σε ἐκ τοῦ λαοῦ καὶ τῶν ἔθνῶν, εἰς οὓς ἐγὼ σε ἀποστέλλω ἀνοῖξαι ὄφθαλμοὺς αὐτῶν, τοῦ ἐπιστρέψαι ἀπὸ σκοτίους εἰς φῶς καὶ τῆς ἔξουσίας τοῦ Σατανᾶ ἐπὶ τὸν Θεόν, τοῦ λαβεῖν αὐτοὺς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν καὶ κλήρουν ἐν τοῖς ἡγιασμένοις πίστει τῇ εἰς ἐμέ. Ὄθεν, βασιλεῦ Ἀγρίππα, οὐκ ἐγένομην ἀπειθῆς τῇ οὐρανῷ ὄπτασίᾳ· ἀλλὰ τοῖς ἐν Δαμασκῷ πρῶτον καὶ Ἱεροσολύμοις, εἰς πᾶσάν τὴν χώραν τῆς Ἰουδαίας καὶ τοῖς ἔθνεσιν ἀπαγγέλλω μετανοεῖν καὶ ἐπιστρέψειν ἐπὶ τὸν Θεόν, ἀξια τῆς μετανοίας ἔργα πράσσοντας.

Αλληλούϊα. Ἡχος α'

Μηνίσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἡς ἐκτήσω ἀπ' ἀρχῆς.

Στίχ. Ο δὲ Θεός ἡμῶν πρὸ αἰώνων είργαστο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

8. Μηνή τοῦ Αγίου ἐνδόξου Αποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ, ἐπιστηθίου φίλου, ἡγαπημένου καὶ παρθένου, Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Προκείμενον. Ἡχος πλ. δ'

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Καθολικῆς Α' Ἐπιστολῆς Ἰωάννου τὸ Ανάγνωσμα 1:1-7

὾ οὗτος ἀπ' ἀρχῆς, ὁ ἀκεκόαμεν, ὁ ἀκεκόαμεν τοῖς ὄφθαλμοῖς ἡμῶν, ὁ ἐθεασάμεθα καὶ αἱ χεῖρες ἡμῶν ἐψηλάφησαν, περὶ τοῦ Λόγου τῆς ζωῆς· (καὶ ἡ ζωὴ ἐφανερώθη, καὶ ἐωράκαμεν καὶ μαρτυροῦμεν καὶ ἀπαγγέλλομεν ὑμῖν τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον, ἦτις ἡν πρὸς τὸν Πατέρα καὶ ἐφανερώθη ἡμῖν). ὁ ἐωράκαμεν καὶ ἀκηκόαμεν, ἀπαγγέλλομεν ὑμῖν, ἵνα καὶ ὑμεῖς κοινωνίαν ἔχητε μεθ' ἡμῶν· καὶ ἡ κοινωνία δὲ ἡ ἡμετέρα μετὰ τοῦ Πατρὸς καὶ μετὰ τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. καὶ ταῦτα γράφομεν ἡμῖν, ἵνα ἡ χαρὰ ἡμῶν ἡ πεπληρωμένη. Καὶ αὕτη ἔστιν ἡ ἐπαγγελία ἡν ἀκηκόαμεν ἀπ' αὐτοῦ καὶ ἀναγγέλλομεν ὑμῖν, ὅτι ὁ Θεὸς φῶς ἔστι καὶ σκοτία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν οὐδεμία. Ἐάν εἴπωμεν ὅτι κοινωνίαν ἔχομεν μετ' αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ σκότει περιπατῶμεν, ψευδόμεθα καὶ οὐ ποιοῦμεν τὴν ἀλήθειαν· ἔάν δὲ ἐν τῷ φωτὶ περιπατῶμεν, ὡς αὐτός ἔστιν ἐν τῷ φωτί, κοινωνίαν ἔχομεν μετ' ἀλλήλων, καὶ τὸ αἷμα Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ καθαρίζει ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀμαρτίας.

Αλληλούϊα. Ἡχος α'

Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου.

Στίχ. Ο Θεός ὁ ἐνδικαζόμενος ἐν βουλῇ Αγίων.

9. Τοῦ Αγίου Προφήτου Ἡσαΐου

Πρὸς Θεοσαλονικεῖς Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 2:14-20

Ἄδελφοί, ὑμεῖς μιμηταὶ ἐγενήθητε, ἀδελφοί, τῶν Ἐκκλησιῶν τοῦ Θεοῦ τῶν οὐσῶν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὅτι τὰ αὐτὰ ἐπάθετε καὶ ὑμεῖς ὑπὸ τῶν ἰδίων συμφυλετῶν καθὼς καὶ αὐτοὶ ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, τῶν καὶ τὸν Κύριον ἀποκτεινάντων Ἰησοῦν καὶ τοὺς ἰδίους προφήτας, καὶ ἡμᾶς ἐκδιωξάντων, καὶ Θεῷ μὴ ἀρεσκόντων, καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις ἐναντίων, κωλυόντων ἡμᾶς τοῖς ἔθνεσι λαλῆσται ἵνα σωθῶσιν, εἰς τὸ ἀναπληρῶσαι αὐτῶν τὰς ἀμαρτίας πάντοτε. Ἐφθασε δὲ ἐπ' αὐτοὺς ἡ ὄργη εἰς τέλος. Ἡμεῖς, δέ, ἀδελφοί, ἀπορφανισθέντες ἀφ' ὑμῶν πρὸς καιρὸν ὡρας, προσώπων οὐ καρδία, περισσοτέρως ἐσπουδάσαμεν τὸ πρόσωπον ὑμῶν ἰδεῖν ἐν πολλῇ ἐπιθυμίᾳ. Διὸ ἡθελήσαμεν ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς, ἐγὼ μὲν Παῦλος καὶ ἀπαξ καὶ δίς, καὶ ἐνέκοψεν ἡμᾶς ὁ Σατανᾶς. Τίς γὰρ ἡμῶν ἐλπὶς ἡ χαρά ἡ στέφανος καυχήσεως ἡ οὐχὶ καὶ ὑμεῖς ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν τῇ αὐτοῦ παρουσίᾳ; ὑμεῖς γάρ ἐστε ἡ δόξα ἡμῶν καὶ ἡ χαρά.

10. Τοῦ Αγίου Αποστόλου Σίμωνος τοῦ Ζηλωτοῦ.

Πρὸς Κορινθίους Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 4:9-16

Ἄδελφοί, ὁ Θεός ἡμᾶς τοὺς Αποστόλους ἐσχάτους ἀπέδειξεν ὡς ἐπιθανατίους, ὅτι θέατρον ἐγενήθημεν τῷ κόσμῳ καὶ ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις. Ἡμεῖς μωροὶ διὰ Χριστόν, ὑμεῖς δὲ φρόνιμοι ἐν Χριστῷ· ἡμεῖς ἀσθενεῖς, ὑμεῖς δὲ ἰσχυροί· ὑμεῖς ἔνδοξοι, ἡμεῖς δὲ ἀτιμοί. Ἀχρι τῆς ἀρτί ὡρας καὶ πεινῶμεν καὶ διψῶμεν καὶ γυμνητεύομεν καὶ κολαφιζόμεθα καὶ ἀστατοῦμεν καὶ κοπιῶμεν ἐργαζόμενοι ταῖς ιδίαις χερσίν· λοιδορούμενοι εὐλογοῦμεν, διωκόμενοι ἀνεχόμεθα,

δυσφημούμενοι παρακαλοῦμεν· ώς περικαθάρματα τοῦ κόσμου ἐγενήθημεν, πάντων περίψημα, ἔως ἄρτι. Οὐκ ἐντρέπων ὑμᾶς γράφω ταῦτα, ἀλλ' ὡς τέκνα μου ἀγαπητὰ νοούθετῷ. ἐὰν γὰρ μυρίους παιδαγωγοὺς ἔχητε ἐν Χριστῷ, ἀλλ' οὐ πολλοὺς πατέρας· ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τοῦ Εὐαγγελίου ἐγὼ ὑμᾶς ἐγένυνησα. Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς, μιμηταί μου γίνεσθε.

11. Τοῦ Ἅγίου Ἱερομάρτυρος Μωκίου

Πρὸς Κολασσαῖς Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 3:12-16

Ἄδελφοί, ἐνδύσασθε, ὡς ἐκλεκτοὶ τοῦ Θεοῦ ἄγιοι καὶ ἡγαπημένοι, σπλάγχνα οἰκτιρμοῦ, χρηστότητα, τα πεινοφροσύνην, πραότητα, μακροθυμίαν, ἀνεχόμενοι ἀλλήλων καὶ χαριζόμενοι ἑαυτοῖς ἔάν τις πρός τινα ἔχη μομφήν· καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἔχαριστο ὑμῖν, οὕτω καὶ ὑμεῖς· ἐπὶ πᾶσι δὲ τούτοις τὴν ἀγάπην, ἥτις ἐστὶ σύνδεσμος τῆς τελειότητος· καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ βραβεύετα ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, εἰς ἥν καὶ ἐκλήθητε ἐν ἐνὶ σώματι· καὶ εὐχάριστοι γίνεσθε ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ ἐνοικείτω ἐν ὑμῖν πλουσίως, ἐν πάσῃ σοφίᾳ διδάσκοντες καὶ νοούθετοῦντες ἑαυτοὺς φαλμοῖς καὶ ὅμνοις καὶ ὡδαῖς πνευματικαῖς, ἐν χάριτι ἄδοντες ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ Κυρίῳ.

15. Τοῦ Ὁσίου Πατρός ἡμῶν Παχωμίου τοῦ Μεγάλου. Τοῦ Ὁσίου Πατρός ἡμῶν Ἀχιλλείου, Ἀρχιεπισκόπου Λαρίσης.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 5:22-26; 6:1-2

Ἄδελφοί, ὁ καρπὸς τοῦ Πινεύματος ἐστιν ἀγάπη, χαρά, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις, πραότης, ἐγκράτεια· κατὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἔστι νόμος. Οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ τὴν σάρκα ἐστάυρωσαν σὺν τοῖς παθήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις. Εἰς ζῷμεν πνεύματι, πνεύματι καὶ στοιχῶμεν. Μή γινώμεθα κενόδοξοι, ἀλλήλους προκαλοῦμενοι, ἀλλήλοις φθονούντες. Ἀδελφοί, ἐὰν καὶ προληφθῇ ἄνθρωπος ἐν τινι παραπτώματι, ὑμεῖς οἱ πνευματικοὶ καταρτίζετε τὸν τοιούτον ἐν πνεύματι πραότητος· σκοπῶν σεαυτόν, μὴ καὶ σὺ πειρασθῆς. Ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε, καὶ οὕτως ἀναπληρώσατε τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ.

20. Τοῦ Ἅγίου Μάρτυρος Θαλλελαίου

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 8:28-39

Ἄδελφοί, οἵδαμεν ὅτι τοῖς ἀγαπῶστ τὸν Θεὸν πάντα συνεργεῖ εἰς ἀγαθόν, τοῖς κατὰ πρόθεσιν κλητοῖς οὖσιν· ὅτι οὓς προέγνω, καὶ προώρισε συμμόρφους τῆς εἰκόνος τοῦ νιοῦ αὐτοῦ, εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν πρωτότοκον ἐν πολλοῖς ἀδελφοῖς· οὓς δὲ προώρισε, τούτους καὶ ἑκάλεσε, καὶ οὓς ἑκάλεσε, τούτους καὶ ἐδικαίωσεν, οὓς δὲ ἐδικαίωσε, τούτους καὶ ἐδόξασε. Τί οὖν ἐροῦμεν πρὸς ταῦτα; Εἰ ὁ Θεὸς ὑπέρ ἡμῶν, τίς καθ' ἡμῶν; Ὁς γε τοῦ ἰδίου νιοῦ οὐκ ἔφείσατο, ἀλλ' ὑπέρ ἡμῶν πάντων παρέδωκεν αὐτόν, πῶς οὐχὶ καὶ σὺν αὐτῷ τὰ πάντα ἡμῖν χαρίσεται; Τίς ἐγκαλέσει κατὰ ἐκλεκτῶν Θεοῦ; Θεὸς δὲ δικαιῶν· τίς ὁ κατακρίνων; Χριστὸς ὁ ἀποθανών, μᾶλλον δὲ καὶ ἐγερθείς, δὲς καὶ ἔστιν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ, δὲς καὶ ἐντυγχάνει ὑπέρ ἡμῶν. Τίς ἡμᾶς χωρίσει ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ; Θλῖψις δὲ στενοχωρία δὲ διωγμὸς ἡ λιμὸς δὲ γυμνότης ἡ κίνδυνος δὲ μάχαιρα; Καθὼς γέγραπται ὅτι «ἔνεκά σου θανατούμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν· ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς». Αλλ' ἐν τούτοις πᾶσιν ὑπερικῶμεν διὰ τοῦ ἀγαπήσαντος ἡμᾶς. Πέπεισμα γὰρ ὅτι οὔτε θάνατος οὔτε ζῶντος ἀγγελοί οὔτε ἀρχαὶ οὔτε δυνάμεις οὔτε ἐνεστῶτα οὔτε μέλλοντα οὔτε ὑψωμα οὔτε βάθος οὔτε τις κτίσις ἐτέρα δυνήσεται ἡμᾶς χωρίσαι ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

21. Τῶν Ἅγίων ἐνδόξων, μεγάλων, θεοστέπτων καὶ ἰσαποστόλων βασιλέων, Κωνσταντίνου καὶ Ἐλένης.

Προκείμενον. Ἡχος πλ. δ'

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα 26:1, 26:12-20

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, Ἀγρίππας ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν Παῦλον ἔφη· Ἐπιτρέπεταί σοι ὑπὲρ σεαυτοῦ λέγειν. Τότε ὁ Παῦλος ἀπέλογετο, ἐκτείνας τὴν χεῖρα. Ἐν οἷς καὶ πορεύμενος εἰς τὴν Δαμασκὸν μετ' ἔξουσίας καὶ ἐπιτροπῆς τῆς παρὰ τῶν ἀρχιερέων, ἡμέρας μέσης κατὰ τὴν ὁδὸν εἴδον, Βασιλεὺ, οὐρανόθεν ὑπέρ τὴν λαμπρότητα τοῦ ἡλίου περιλάμψαν με φῶς καὶ τοὺς σὺν ἐμοὶ πορευομένους. Πάντων δὲ καταπεσόντων ἡμῶν εἰς τὴν γῆν, ἱκουσα φωνὴν λαλοῦσαν πρὸς με καὶ λέγονταν τῇ Ἐβραΐῳ διαλέκτῳ· Σαοὺλ Σαούλ, τί με διώκεις; σκληρόν σοι πρὸς κέντρα λακτίζειν. Ἐγὼ δὲ εἶπον· τίς εἰ, Κύριε; ὃ δὲ εἶπεν· ἐγὼ εἰμὶ Ἰησοῦς ὃν σὺ διώκεις. Άλλα διάστηθι καὶ στήθι ἐπὶ τοὺς πόδας σου· εἰς τοῦτο γὰρ ὥφθην σοι, προχειρίσασθαί σε ὑπηρέτην καὶ μάρτυρα ὡν τε εἶδες ὡν τε ὀφθήσομαί σοι· ἐξαιρούμενός σε ἐκ τοῦ λαοῦ καὶ τῶν ἔθνων, εἰς οὓς ἐγὼ σε ἀποστέλλω ἀνοῖξαι ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, τοῦ ἐπιστρέψαι ἀπὸ σκότους εἰς φῶς καὶ τῆς ἔξουσίας τοῦ Σατανᾶ ἐπὶ τὸν Θεόν, τοῦ λαβεῖν αὐτοὺς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν καὶ κλήρον ἐν τοῖς ἡγιασμένοις πίστει τῇ εἰς ἐμέ. Ὄθεν, βασιλεὺ Αγρίππα, οὐκ ἐγενόμην ἀπειθής τῇ οὐρανῷ ὀπτασίᾳ· ἀλλὰ τοῖς ἐν Δαμασκῷ πρῶτον καὶ Ἱεροσολύμοις, εἰς πᾶσάν τὴν χώραν τῆς Ιουδαίας καὶ τοῖς ἔθνεσιν ἀπαγγέλλω μετανοεῖν καὶ ἐπιστρέψειν ἐπὶ τὸν Θεόν, ἀξια τῆς μετανοίας ἔργα πράσσοντας.

Αλληλούϊα. Ἡχος α'

Ὑψωσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου.

Στίχ. Η γὰρ χείρ σου συναντιλήψεται αὐτῷ.

24. Τοῦ Ὁσίου Πατρός ἡμῶν Συμεὼν τοῦ ἐν τῷ θαυμαστῷ ὅρει.

Πρὸς Κολασσαῖς Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 3:12-16

Ἄδελφοί, ἐνδύσασθε, ὡς ἐκλεκτοὶ τοῦ Θεοῦ ἄγιοι καὶ ἡγαπημένοι, σπλάγχνα οἰκτιρμοῦ, χρηστότητα, τα πεινοφροσύνην, πραότητα, μακροθυμίαν, ἀνεχόμενοι ἀλλήλων καὶ χαριζόμενοι ἑαυτοῖς ἔάν τις πρός τινα ἔχη μομφήν· καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἔχαριστο ὑμῖν, οὕτω καὶ ὑμεῖς· ἐπὶ πᾶσι δὲ τούτοις τὴν ἀγάπην, ἥτις ἐστὶ σύνδεσμος τῆς τελειότητος· καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ βραβεύετα ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, εἰς ἥν καὶ ἐκλήθητε ἐν ἐνὶ σώματι· καὶ εὐχάριστοι γίνεσθε ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ ἐνοικείτω ἐν ὑμῖν πλουσίως, ἐν πάσῃ σοφίᾳ διδάσκοντες καὶ νοούθετοῦντες ἑαυτούς φαλμοῖς καὶ ὅμνοις καὶ ὡδαῖς πνευματικαῖς, ἐν χάριτι ἄδοντες ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ Κυρίῳ.

25. Ἡ τρίτη εὑρεσις τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Ἅγιου καὶ ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ιωάννου.

Προκείμενον. Ἡχος βαρύς

Εὐφρανθήσεται δίκαιοις ἐν Κυρίῳ.

Στίχ. Εἰσάκουσον ὁ Θεός τῆς φωνῆς μου.

Πρὸς Κορινθίους Β' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 4:6-15

Ἄδελφοί, ὁ Θεὸς ὁ εἰπών, ἐκ σκότους φῶς λάμψαι, ὃ ἔλαφυεν ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν πρὸς φωτισμὸν τῆς γνώσεως τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ ἐν προσώπῳ Χριστῷ. Ἐχομεν δὲ τὸν θησαυρὸν τοῦτον ἐν ὀστρακίνοις σκεύεσιν, ἵνα ἡ ὑπερβολὴ τῆς δυνάμεως ἡ τοῦ Θεοῦ καὶ μὴ ἔξ ἡμῶν ἐν παντὶ θλιβόμενοι ἀλλ᾽ οὐ στενοχωρούμενοι, ἀπορούμενοι ἀλλ᾽ οὐκ ἔξαπορούμενοι, διωκόμενοι ἀλλ᾽ οὐκ ἔγκαταλειπόμενοι, καταβαλλόμενοι ἀλλ᾽ οὐκ ἀπολλύμενοι, πάντοτε τὴν νέκρωσιν τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι περιφέροντες, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι ἡμῶν φανερωθῇ. Αἱ γὰρ ἡμεῖς οἱ ζῶντες εἰς θάνατον παραδιδόμεθα διὰ Ἰησοῦν, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ φανερωθῇ ἐν τῇ θυητῇ σαρκὶ ἡμῶν. Ωστε ὁ θάνατος ἐν ἡμῖν ἐνεργεῖται, ἡ δὲ ζωὴ ἐν ὑμῖν. Ἐχοντες δὲ τὸ αὐτὸ πνεῦμα τῆς πίστεως, κατὰ τὸ γεγραμμένον, Ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα, καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν, διὸ καὶ λαλούμεν, εἰδότες ὅτι ὁ ἐγείρας τὸν κύριον Ἰησοῦν καὶ ἡμᾶς σὺν Ἰησοῦ ἐγερεῖ καὶ παραστήσει σὺν ὑμῖν. Τὰ γὰρ πάντα διὰ τὸν πλεονάσασα διὰ τῶν πλειόνων τὴν εὐχαριστίαν περισσεύσῃ εἰς τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ.

Αλληλούϊα. Ἡχος δ'

Δίκαιοις ὡς φοίνιξ ἀνθήσει.

Στίχ. Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου.

26. Τοῦ Ἅγιου Ἀποστόλου Κάρπου ἐκ τῶν Ο'.

Πρὸς Κορινθίους Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 4:9-16

Ἄδελφοί, ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς Ἀποστόλους ἐσχάτους ἀπέδειξεν ὡς ἐπιθανατίους, διτι θέατρον ἐγενήθημεν τῷ κόσμῳ καὶ ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις. Ἡμεῖς μωροὶ διὰ Χριστόν, ὑμεῖς δὲ φρόνιμοι ἐν Χριστῷ· ἡμεῖς ἀσθενεῖς, ὑμεῖς δὲ ἰσχυροί· ὑμεῖς ἔνδοξοι, ἡμεῖς δὲ ἄτιμοι. Ἄχρι τῆς ἀρτί ὥρας καὶ πεινῶμεν καὶ διψῶμεν καὶ γυμνητενόμεν καὶ κολαφιζόμεθα καὶ ἀστατούμεν καὶ κοπιῶμεν ἐργαζόμενοι ταῖς ιδίαις χερσίν· λοιδορούμενοι εὐλογοῦμεν, διωκόμενοι ἀνεχόμεθα, δυσφημούμενοι παρακαλοῦμεν· ὡς περικαθάρματα τοῦ κόσμου ἐγενήθημεν, πάντων περίψημα, ἔως ἀρτί. Οὐκ ἐντρέπων ὑμᾶς γράφω ταῦτα, ἀλλ' ὡς τέκνα μου ἀγαπητὰ νοοθετῶ. Ἐὰν γὰρ μυρίους παιδαγωγοὺς ἔχητε ἐν Χριστῷ, ἀλλ' οὐ πολλοὺς πατέρας· ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦν διὰ τοῦ Εὐαγγελίου ἐγὼ ὑμᾶς ἐγένενησα. Παρακαλῶ οὐν ὑμᾶς, μιμηταὶ μου γίνεσθε.

29. Τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Θεοδοσίας

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 3:23-29; 4:1-5

Ἄδελφοί, πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν ὑπὸ νόμου ἐφρουρούμεθα συγκλεκλεισμένοι εἰς τὴν μέλλοντα πίστιν ἀποκαλυψθῆναι. Ωστε ὁ νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονεν εἰς Χριστόν, ἵνα ἐκ πίστεως δικαιωθῶμεν· ἐλθούσης δὲ τῆς πίστεως οὐκ ἔτι ὑπὸ παιδαγωγόν ἐσμεν. Πάντες γὰρ υἱοὶ Θεοῦ ἐστε διὰ τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦν. Ὅσοι γὰρ εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε· οὐκ ἔνι Ιουδαῖος οὐδὲ Ἑλλην, οὐκ ἔνι δοῦλος οὐδὲ ἐλεύθερος, οὐκ ἔνι ἄρσεν καὶ θῆλυ· πάντες γὰρ ὑμεῖς εἰς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦν. Εἰ δὲ ὑμεῖς Χριστοῦ, ἄρα τοῦ Ἀβραὰμ σπέρμα ἐστέ, καὶ κατ' ἐπαγγελίαν κληρονόμοι. Λέγω δέ, ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ κληρονόμος νήπιός ἐστιν, οὐδὲν διαφέρει δούλου, κύριος πάντων ὡν, ἀλλὰ ὑπὸ ἐπιτρόπους ἐστὶν καὶ οἰκονόμους ἄχρι τῆς προθεσμίας τοῦ πατρός. Οὕτω καὶ ἡμεῖς, ὅτε ἡμεν νήπιοι, ὑπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου ἡμεν δεδουλωμένοι· ὅτε δὲ ἥλθεν τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἔξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ γυναικός, γενόμενον ὑπὸ νόμου, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμου ἔξαγοράσῃ, ἵνα τὴν υἱοθεσίαν ἀπολάβωμεν.

MHN IOYNIOΣ

2. Τοῦ ἐν Ἅγιοις Πατρός ἡμῶν Νικηφόρου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Πρὸς Ἐβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 8:1-6

Ἄδελφοί, τοιοῦτον ἔχομεν ἀρχιερέα, δις ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου τῆς μεγαλωσύνης ἐν τοῖς οὐρανοῖς, τῶν Ἀγίων λειτουργὸς καὶ τῆς σκηνῆς τῆς ἀληθινῆς, «ἡν ἐπηξεν ὁ Κύριος», καὶ οὐκ ἄνθρωπος. Πᾶς γὰρ ἀρχιερεὺς εἰς τὸ προσφέρειν δῶρά τε καὶ θυσίας καθίσταται· οὕτων ἀναγκαῖον ἔχειν τι καὶ τοῦτον διασφεύγει. Εἰ μὲν γὰρ ἦν ἐπὶ γῆς, οὐδὲν ἦν ἱερεύς, διητῶν τῶν ἱερέων τῶν προσφερόντων κατὰ τὸν νόμον τὰ δῶρα, οἵτινες ὑποδείγματι καὶ σκιᾳ λατρεύουσι τῶν ἐπουρανίων, καθὼς κεχρημάτισται Μωϋσῆς μέλλων ἐπιτελεῖν τὴν σκηνὴν· «Ὦρα» γάρ φησι, «ποιήσεις πάντα κατὰ τὸν τύπον τὸν δειγχέντα σοι ἐν τῷ δρεί». υνὶν δὲ διαφορωτέρας τέτευχε λειτουργίας, δσω καὶ κρείττονός ἐστι διαθήκης μεσίτης, ἡτις ἐπὶ κρείττονι επαγγελίαις νενομοθέτηται.

4. Τοῦ ἐν Ἅγιοις Πατρός ἡμῶν Μητροφάνους, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Πρὸς Ἐβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου 7:26-28, 8:1-2

Ἄδελφοί, τοιοῦτον ἡμῖν ἐπρεπεν ἀρχιερεύς, δσιος, ἀκακος, ἀμίαντος, κεχωρισμένος ἀπὸ τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ ὑψηλότερος τῶν οὐρανῶν γενόμενος, δις οὐκ ἔχει καθ' ἡμέραν ἀνάγκην, ὕσπερ οἱ ἀρχιερεῖς, πρότερον ὑπὲρ τῶν ἀμαρτιῶν θυσίας ἀναφέρειν, ἐπειτα τῶν τοῦ λαοῦ τοῦτον διασφεύγει. Ο νόμος γὰρ ἀνθρώπους καθίστησιν ἀρχιερεῖς ἔχοντας ἀσθένειαν, ὁ λόγος δὲ τῆς ὄρκωμοσίας τῆς μετὰ τὸν νόμον υἱὸν εἰς τὸν αἰῶνα τετελειωμένον. Κεφάλαιον δὲ ἐπὶ τοῖς λεγομένοις, τοιοῦτον ἔχομεν ἀρχιερέα, δις ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου τῆς μεγαλωσύνης ἐν τοῖς οὐρανοῖς, τῶν Ἀγίων λειτουργὸς καὶ τῆς σκηνῆς τῆς ἀληθινῆς, ἡν ἐπηξεν ὁ Κύριος, καὶ οὐκ ἄνθρωπος.

8. Η ἀνακομιδὴ τοῦ λειψάνου τοῦ Ἅγιου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου.

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 2:4-10

Ἄδελφοί, ὁ Θεὸς πλούσιος ὡν ἐν ἐλέει, διὰ τὴν πολλὴν ἀγάπην αὐτοῦ ἦν ἡγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ὄντας ἡμᾶς νεκροὺς τοῖς παραπτώμασιν συνεζωοποίησεν τῷ Χριστῷ· χάριτι ἐστε σεσωσμένοι· καὶ συνήγειρεν καὶ συνεκάθισεν ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἵνα ἐνδείξηται ἐν τοῖς αἰῶσι τοῖς ἐπερχομένοις τὸν ὑπερβάλλονυα πλοῦτον τῆς χάριτος αὐτοῦ ἐν χρηστότητι ἐφ' ἡμᾶς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Τῇ γὰρ χάριτι ἐστε σεσωσμένοι διὰ τῆς πίστεως· καὶ τοῦτο οὐκ ἔξ ὑμῶν, Θεοῦ τὸ δῶρον· οὐκ ἔξ ἔργων, ἵνα μή τις καυχήσηται. Αὐτοῦ γάρ εἶμεν ποίημα, κτισθέντες ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἐπὶ ἔργοις ἀγαθοῖς οἵτις προητοίμασεν ὁ Θεὸς ἵνα ἐν αὐτοῖς περιπατήσωμεν.

9. Τοῦ ἐν Ἅγιοις Πατρός ἡμῶν Κυρίλλου, Ἀρχιεπισκόπου Αλεξανδρείας.

Πρὸς Ἐβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου 7:26-28, 8:1-2

Ἄδελφοί, τοιοῦτος ἡμῖν ἔπειρεν ἀρχιερεύς, ὅσιος, ἄκακος, ἀμίαντος, κεχωρισμένος ἀπὸ τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ ὑψηλότερος τῶν οὐρανῶν γενόμενος, διὸ οὐκ ἔχει καθ' ἡμέραν ἀνάγκην, ὥσπερ οἱ ἀρχιερεῖς, πρότερον ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἀμαρτιῶν θυσίας ἀναφέρειν, ἔπειτα τῶν τοῦ λαοῦ· τοῦτο γὰρ ἐποίησεν ἐφάπαξ ἐαυτὸν ἀνενέγκας. Ὁ νόμος γὰρ ἀνθρώπους καθίστησιν ἀρχιερεῖς ἔχοντας ἀσθένειαν, ὁ λόγος δὲ τῆς ὀρκωμοσίας τῆς μετὰ τὸν νόμον υἱὸν εἰς τὸν αἰῶνα τετελειωμένον. Κεφάλαιον δὲ ἐπὶ τοῖς λεγομένοις, τοιοῦτον ἔχομεν ἀρχιερέα, διὸ ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου τῆς μεγαλωσύνης ἐν τοῖς οὐρανοῖς, τῶν Ἀγίων λειτουργός καὶ τῆς σκηνῆς τῆς ἀληθινῆς, ἦν ἔπηξεν ὁ Κύριος, καὶ οὐκ ἄνθρωπος.

11. Τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων Βαρθολομαίου καὶ Βαρνάβα.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα 11:19-30

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἑκείναις, διασπαρέντες οἱ Ἀπόστολοι ἀπὸ τῆς θλίψεως τῆς γενομένης ἐπὶ Στεφάνῳ διηῆλθον ἕως Φοινίκης καὶ Κύπρου καὶ Ἀντιοχείας, μηδενὶ λαλοῦντες τὸν λόγον εἰ μὴ μόνον Ἰουδαίοις. Ἡσαν δέ τινες ἔξ αὐτῶν ἄνδρες Κύπριοι καὶ Κυρηναῖοι, οἵτινες ἐλθόντες εἰς Ἀντιόχειαν ἐλάλουν καὶ πρὸς τοὺς Ἑλληνας, εὐαγγελιζόμενοι τὸν Κύριον Ἰησοῦν. Καὶ ἦν χειρὶ Κυρίου μετ' αὐτῶν, πολὺς τε ἀριθμὸς ὁ πιστεύσας ἐπέστρεψεν ἐπὶ τὸν Κύριον. Ἡκούσθη δὲ ὁ λόγος εἰς τὰ ὥτα τῆς ἐκκλησίας τῆς οὖστης ἐν Ἱερουσαλήμ περὶ αὐτῶν, καὶ ἔξαπέστειλαν Βαρνάβαν ἔως Ἀντιοχείας· διὸ παραγενόμενος καὶ ἴδων τὴν χάριν τὴν τοῦ Θεοῦ ἐχάρη καὶ παρεκάλει πάντας τῇ προθέσει τῇ καρδίᾳς προσμένειν τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἦν ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ πλήρης Πινεύματος ἀγίου καὶ πίστεως. Καὶ προσετέθη ὅχλος ἵκανὸς τῷ Κυρίῳ. Ἐξῆλθεν δὲ εἰς Ταρσὸν ἀναζητήσαι Σαῦλον, καὶ εὐρὼν ἤγαγεν εἰς Ἀντιόχειαν. Ἐγένετο δὲ αὐτοῖς καὶ ἐνιαυτὸν ὅλον συναχθῆναι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ διδάξαι ὅχλον ἱκανόν, χρηματίσαι τε πρῶτον ἐν Ἀντιοχείᾳ τοὺς μαθητὰς· Χριστιανούς. Ἐν ταύταις δὲ ταῖς ἡμέραις κατῆλθον ἀπὸ Ἱεροσολύμων προφῆται εἰς Ἀντιόχειαν· ἀναστὰς δὲ εἰς ἔξ αὐτῶν ὄντας Ἅγαθος ἐσήμανεν διὰ τοῦ Πινεύματος λιμὸν μεγάλην μέλλειν ἔσεσθαι ἐφ' ὅλην τὴν οἰκουμένην· ἥτις ἐγένετο ἐπὶ Κλαυδίου. Τῶν δὲ μαθητῶν καθὼς εὐπορεῖτο τις ὡρισαν ἔκαστος αὐτῶν εἰς διακονίαν πέμψατο τοῖς κατοικοῦσιν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἀδελφοῖς· διὸ καὶ ἐποίησαν ἀποστείλαντες πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους διὰ χειρὸς Βαρνάβα καὶ Σαύλου.

12. Τοῦ ὄσίου Πατρός ἡμῶν Ὄνουφρίου τοῦ Αἰγυπτίου. Πέτρου τοῦ ἐν Ἀθῷ.

Πρὸς Ρωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 8:14-21

Ἄδελφοί, ὅσοι Πινεύματι Θεοῦ ἄγονται, οὗτοί εἰσιν νιὸι Θεοῦ. Οὐ γὰρ ἐλάβετε Πινεύματα δουλείας πάλιν εἰς φόβον, ἀλλ᾽ ἐλάβετε Πινεύματα νιοθεσίας, ἐν ᾧ κράζομεν· Αὕτη ὁ πατήρ. Αὔτο τὸ Πινεύμα συμμαρτυρεῖ τῷ πινεύματι ἡμῶν ὅτι ἐσμὲν τέκνα Θεοῦ. Εἰ δὲ τέκνα, καὶ κληρονόμοι, κληρονόμοι μὲν Θεοῦ, συγκληρονόμοι δὲ Χριστοῦ, εἴπερ συμπάσχομεν ἦνα καὶ συνδοξασθῶμεν. Λογίζομας γὰρ ὅτι οὐκ ἄξια τὰ παθήματα τοῦ ινῦν καιροῦ πρὸς τὴν μέλλουσαν δόξαν ἀποκαλυψθῆναι εἰς ἡμᾶς. Ἡ γὰρ ἀποκαραδοκία τῆς κτίσεως τὴν ἀποκάλυψην τῶν νιῶν τοῦ Θεοῦ ἀπεκδέχεται. Τῇ γὰρ ματαιότητι ἡ κτίσις ὑπετάγη, οὐχ ἐκούσα, ἀλλὰ διὰ τὸν ὑποτάξαντα· ἐπ' ἐλπίδι ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ κτίσις ἐλευθερωθήσεται ἀπὸ τῆς δουλείας τῆς φθορᾶς εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῆς δόξης τῶν τέκνων τοῦ Θεοῦ.

14. Τοῦ Ἀγίου Προφήτου Ἐλισσαίου καὶ τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρός ἡμῶν Μεθοδίου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Τοῦ Προφήτου

Καθολικῆς Ἐπιστολῆς Ἰακώβου τὸ Ἀνάγνωσμα 5:10-20

Ἄδελφοί, ὑπόδειγμα λάβετε, τῆς κακοπαθείας καὶ τῆς μακροθυμίας τοὺς προφήτας, οἱ ἐλάλησαν τῷ ὄντι μακαρίζομεν τοὺς ὑπομένοντας· τὴν ὑπομονὴν Ἰώβ ἡκούσατε, καὶ τὸ τέλος Κυρίου εἴδετε, ὅτι πολύσπλαγχνός ἐστιν ὁ Κύριος καὶ οἰκτίρμων. Πρὸ πάντων δέ, ἀδελφοί μου, μὴ ὄμινετε μήτε τὸν οὐρανὸν μήτε τὴν γῆν μήτε ἄλλον τινὰ ὅρκον· ἥτω δὲ ὑμῶν τὸ ναὶ ναί, καὶ τὸ οὐ νοῦ, ἵνα μὴ εἰς ὑπόκρισιν πέσῃτε. Κακοπαθεῖ τις ἐν ὑμῖν; Προσευχέσθω· εὐθυμεῖ τις· Ψαλλέτω. Ασθενεῖ τις ἐν ὑμῖν; Προσκαλεσάσθω τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας, καὶ προσευξάσθω ἐπ' αὐτὸν ἀλειψαντες αὐτὸν ἐλαίων ἐν τῷ ὄντι μακαρίζομεν τοῦ Κυρίου· καὶ ἡ εὐχὴ τῆς πίστεως σώσει τὸν κάμινοντα, καὶ ἐγερεῖ αὐτὸν ὁ Κύριος· καὶ ἀμαρτίας ἡ πεποιηκώς, ἀφεθήσεται αὐτῷ. Ἐξομολογεῖσθε ἀλλήλοις τὰ παραπτώματα, καὶ εὑχεσθεῖς ὑπὲρ ἀλλήλων, δπως ιαθῆτε· πολὺ ἰσχύει δέσητος δικαίου ἐνεργούμενη. Ἡλίας ἄνθρωπος ἦν ὁμοιοπαθῆς ἡμῖν, καὶ προσευχῇ προσηγάπατο τοῦ μὴ βρέξαι, καὶ οὐκ ἔβρεξεν ἐπὶ τῆς γῆς ἐνιαυτούς τρεῖς καὶ μῆνας ἔξ· καὶ πάλιν προσηγάπατο, καὶ ὁ οὐρανὸς ὑετὸν ἔδωκε καὶ ἡ γῆ ἐβλάστησε τὸν καρπὸν αὐτῆς. Ἀδελφοί, ἐάν τις ἐν ὑμῖν πλανηθῇ ἀπὸ τῆς ἀληθείας, καὶ ἐπιστρέψῃ τις αὐτὸν, γινωσκέτω ὅτι ὁ ἐπιστρέψας ἀμαρτωλὸν ἐκ πλάνης ὁδοῦ αὐτοῦ σώσει ψυχὴν ἐκ θανάτου καὶ καλύψει πλῆθος ἀμαρτιῶν.

Τοῦ Ἱεράρχου

Πρὸς Ἐβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 5:4-10

Ἄδελφοί, οὐχ ἔαυτῷ τις λαμβάνει τὴν τιμὴν, ἀλλὰ καλούμενος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, καθάπερ καὶ Ἀαρὼν. οὗτος καὶ ὁ Χριστὸς οὐχ ἔαυτὸν ἐδόξασε γενηθῆναι ἀρχιερέα, ἀλλ' ὁ λαλήσας πρὸς αὐτὸν· Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγένηκά σε· καθὼς καὶ ἐν ἐτέρῳ λέγει· σὺ ἰερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ. Ὁς ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς σαρκὸς αὐτοῦ δεῖσις τε καὶ ἰκετηρίας πρὸς τὸν δυνάμενον σώζειν αὐτὸν ἐκ θανάτου μετὰ κραυγῆς ἰσχυρᾶς καὶ δακρύων προσενέγκας, καὶ εἰσακουσθεῖς ἀπὸ τῆς εὐλαβείας, καίπερ ὡν νιός, ἔμαθεν ἀφ' ὧν ἔπαθε τὴν ὑπακοήν· καὶ τελειωθεὶς ἐγένετο τοῖς ὑπακούουσιν αὐτῷ πᾶσιν αἵτιος σωτηρίας αἰώνιου, προσαγορευθεὶς ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἀρχιερεὺς κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

17. Τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Μανουήλ, Σαβέλ καὶ Ἰσμαήλ.

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 6:10-17

Ἄδελφοί, ἐνδυναμοῦθε ἐν Κυρίῳ καὶ ἐν τῷ κράτει τῆς ὑσχύος αὐτοῦ· Ἐνδύσασθε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸ δύνασθαι ὑμᾶς στῆναι πρὸς τὰς μεθοδείας τοῦ διαβόλου· ὅτι οὐκ ἔστιν ἡ πάλη πρὸς αἷμα καὶ σάρκα, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχάς, πρὸς τὰς ἔξουσίας, πρὸς τὸν κοσμοκράτορας τοῦ σκότους αἰώνιος τούτου, πρὸς τὰ πινεύματικὰ τῆς πονηρίας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις. Διὰ τοῦτο ἀναλάβετε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ, ἵνα δυνηθῆτε ἀντιστῆναι ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πονηρῷ καὶ ἀπαντα κατεργασάμενοι στήναι. Στῆτε οὖν περιζωσάμενοι τὴν ὄσφυν ὑμῶν ἐν ἀληθείᾳ, καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν θώρακα τῆς δικαιοσύνης, καὶ ὑποδησάμενοι τοὺς πόδας ἐν ἐτοιμασίᾳ τοῦ Εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης, ἐν πάσιν ἀναλαβόντες τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως, ἐν ὧν δυνήσεσθε πάντα τὰ βέλη τοῦ πονηροῦ τὰ πεπυρωμένα σβέσαι· καὶ τὴν

περικεφαλαίαν τοῦ σωτηρίου δέξασθε, καὶ τὴν μάχαιραν τοῦ Πνεύματος, ὃ ἐστι βῆμα Θεοῦ.

19. Τοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου Ἰούδα, συγγενοῦς τοῦ Κυρίου.

Προκείμενον. Ἡχος πλ. δ'

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἔξηλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ.

Στίχ. Οἱ ουρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Καθολικῆς Ἐπιστολῆς Ἰούδα τὸ Ἀνάγνωσμα 1:1-25

Ίούδας, Ἰησοῦ Χριστοῦ δοῦλος, ἀδελφὸς δὲ Ἰακώβου, τοῖς ἐν Θεῷ Πατρὶ ἡγιασμένοις καὶ Ἰησοῦ Χριστῷ τετηρημένοις κλητοῖς· ἔλεος ὑμῖν καὶ εἰρήνῃ καὶ ἀγάπῃ πληθυνθείῃ. Ἀγαπητοί, πᾶσαν σπουδὴν ποιούμενος γράφειν ὑμῖν περὶ τῆς κοινῆς σωτηρίας, ἀνάγκην ἔσχον γράψαι ὑμῖν παρακαλῶν ἐπαγωνίζεσθαι τῇ ἄπαξ παραδοθείσῃ τοῖς ἀγίοις πίστει. Παρεισέδυσαν γάρ τινες ἀνθρώποι, οἱ πάλαι προγεγραμμένοι εἰς τοῦτο τὸ κρῆμα, ἀσεβεῖς, τὴν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν χάριν μετατιθέντες εἰς ἀσέλγειαν καὶ τὸν μόνον δεσπότην καὶ Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἀρνούμενοι.

Ὑπομνήσαι δὲ ὑμᾶς βούλομαι, εἰδότας ὑμᾶς ἄπαξ τοῦτο, ὅτι ὁ Κύριος λαὸν ἐκ γῆς Αἰγύπτου σώσας, τὸ δεύτερον τοὺς μὴ πιστεύσαντας ἀπώλεσεν, ἀγγέλους τε τοὺς μὴ τηρήσαντας τὴν ἑαυτῶν ἀρχήν, ἀλλ' ἀπολιπόντας τὸ ἴδιον οἰκητήριον εἰς κρίσιν μεγάλης ἡμέρας δεσμοῖς ἀΐδίοις ὑπὸ ζόφους τετήρηκεν· ὡς Σόδομα καὶ Γόμορρα καὶ αἱ περὶ αὐτὰς πόλεις τὸν ὅμοιον τούτοις τρόπον ἐκπορηύσασαι καὶ ἀπελθοῦσαὶ ὀπίσω σαρκὸς ἐτέρας πρόκεινται δεῖγμα, πυρὸς αἰωνίου δίκην ὑπέχουσα. Ὁμοίως μέντοι καὶ οὗτοι ἐνυπνιαζόμενοι σάρκα μὲν μιαίνουσι, κυριότητα δὲ ἀθετοῦσι, δόξας δὲ βλασφημοῦσιν. ὁ δὲ Μιχαὴλ ὁ ἀρχάγγελος, ὅτε τῷ διαβόλῳ διακρινόμενος διελέγετο περὶ τοῦ Μωϋσέως σώματος, οὐκ ἐτόλμησε κρίσιν ἐπενεγκεῖν βλασφημίας, ἀλλ' εἴπειν· ἐπιτιμήσαι σοι Κύριος. οὗτοι δὲ ὅσα μὲν οὐκ οἴδασι βλασφημοῦσιν, ὅσα δὲ φυσικῶς ὡς τὰ ἄλογα ζῷα ἐπίστανται, ἐν τούτοις φθείρονται. Οὐαὶ τοῖς ἀσεβέστιν, ὅτι τῇ ὀδῷ τοῦ Κάιν ἐπορεύθησαν, καὶ τῇ πλάνῃ τοῦ Βαλαὰμ μισθοῦ ἐξεχύθησαν, καὶ τῇ ἀντιλογίᾳ τοῦ Κορὲ ἀπώλοντο. Οὗτοί εἰσιν ἐν ταῖς ἀγάπαις ὑμῶν σπιλάδες, συνενωχούμενοι ἀφόβως, ἑαυτοὺς ποιμαίνοντες, νεφέλαι ἄνυδροι ὑπὸ ἀνέμων παραφερόμεναι· δενδροφόροι φυτιοπωρινά, ἄκαρπα, δις ἀποθανόντα, ἐκριζωθέντα· κύματα ἄγρια θαλασσῆς ἐπαφρίζοντα τὰς ἑαυτῶν αἰσχύνας· ἀστέρες πλανῆται, οἵς ὁ ζόφος τοῦ σκότους εἰς τὸν αἰῶνα τετήρηται. Προεφήτευσε δὲ καὶ τούτοις ἔβδομος ἀπὸ Ἀδὰμ Ἐνώλη γένων· Ἰδού, ἥλθε Κύριος ἐν ἀγίαις μυριάσιν αὐτοῦ, ποιῆσαι κρίσιν κατὰ πάνταν καὶ ἐλέγχαι πάντας τοὺς ἀσεβεῖς αὐτῶν περὶ πάντων τῶν ἔργων ἀσεβεῖς αὐτῶν ὡν ἡσέβησαν καὶ περὶ πάντων τῶν σκληρῶν ὡν ἐλάλησαν κατ' αὐτοῦ ἀμάρτωλοὶ ἀσεβεῖς. Οὗτοί εἰσι γογγυσταί, μεμψίμοιροι, κατὰ τὰς ἐπιθυμίας αὐτῶν πορευόμενοι, καὶ τὸ στόμα αὐτῶν λαλεῖ ὑπέρογκα, θαυμάζοντες πρόσωπα ὡφελείας χάριν. Ὅμεῖς δέ, ἀγαπητοί, μηδισθῆτε τῶν ὅμιμάτων τῶν προειρημένων ὑπὸ τῶν Αποστόλων τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅτι ἔλεγον ὑμῖν ὅτι ἐν ἐσχάτῳ χρόνῳ ἔσονται ἐμπαῖκται κατὰ τὰς ἑαυτῶν ἐπιθυμίας πορευόμενοι τῶν ἀσεβειῶν. Οὗτοί εἰσιν οἱ ἀποδιορίζοντες, ψυχικοί, Πινεύμα μὴ ἔχοντες. Ὅμεῖς δέ, ἀγαπητοί, τῇ ἀγιωτάτῃ ὑμῶν πίστει ἐποικοδομοῦντες ἑαυτούς, ἐν Πινεύματι Ἀγίῳ προσευχόμενοι, ἑαυτοὺς ἐν ἀγάπῃ Θεοῦ τηρήσατε, προσδεχόμενοι τὸ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ζωὴν αἰώνιον. Καὶ οὖς μὲν ἐλεεῖτε διακρινόμενοι, οὖς δὲ ἐν φόβῳ σώζετε, ἐκ τοῦ πυρὸς ἀρπάζοντες, μισοῦντες καὶ τὸν ἀπὸ τῆς σαρκὸς ἐσπιλωμένον χιτῶνα. Τῷ δὲ δυναμένῳ φυλάξαι αὐτοὺς ἀπταίστους καὶ στῆσαι κατενώπιον τῆς δόξης αὐτοῦ ἀμώμους ἐν ἀγαλλιάσει, μόνῳ σοφῷ Θεῷ καὶ Σωτῆρι ἡμῶν, δόξα καὶ μεγαλωσύνη, κράτος καὶ ἔξουσία καὶ νῦν καὶ εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας· ἀμήν.

Αλληλούϊα. Ἡχος α'

Ἐξομολογήσονται οἱ ουρανοὶ τὰ θαυμάσια σου.

Στίχ. Ο Θεὸς ὁ ἐνδιοξαζόμενος ἐν βουλῇ Ἄγιων

24. Τό Γενέθλιον τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Προκείμενον. Ἡχος βαρύς

Εὐφρανθήσεται δίκαιοις ἐν Κυρίῳ.

Στίχ. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς μου.

Πρὸς Ρωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 13:11-14:14:1-4

Ἄδελφοί, οὐν ἐγγύτερον ἡμῶν ἡ σωτηρία ἡ ὅτε ἐπιστεύσαμεν. Ἡ οὐνές προέκοψεν, ἡ δὲ ἡμέρα ἡγιγικεν. Αποθώμεθα οὖν τὰ ἔργα τοῦ σκότους καὶ ἐνδυσώμεθα τὰ ὄπλα τοῦ φωτός. Ως ἐν ἡμέρᾳ εὐνηγμόνως περιπατήσωμεν, μὴ κώμοις καὶ μέθαις, μὴ κοίταις καὶ ἀσελγείαις, μὴ ἔριδι καὶ ζῆλῳ, ἀλλ' ἐνδύσασθε τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ τῆς σαρκὸς πρόνοιαν μὴ ποιεῖσθε εἰς ἐπιθυμίας. Τὸν δὲ ἀσθεύοντα τῇ πίστει προσλαμβάνεσθε, μὴ εἰς διαλογισμῶν. Ὅς μὲν πιστεύει φαγεῖν πάντα, ὁ δὲ ἀσθεύων λάχανα ἐσθίει. Ὁ ἐσθίων τὸν μὴ ἐσθίοντα μὴ ἔξουθενείτω, καὶ ὁ μὴ ἐσθίων τὸν ἐσθίοντα μὴ κρινέτω· ὁ Θεὸς γὰρ αὐτὸν προσελάβετο. Σὺ τίς εἰς ὁ κρίνων ἀλλότριον οἰκέτην; τῷ ιδίῳ Κυρίῳ στήκει ἡ πίπτει, σταθήσεται δέ· δυνατὸς γάρ ἐστιν ὁ Θεὸς στῆσαι αὐτόν.

Αλληλούϊα. Ἡχος α'

Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ.

Στίχ. Καὶ σὺ παιδίον, Προφήτης ὑψίστου κληθήσῃ.

25. Τῆς Ἀγίας Ὀστιομάρτυρος καὶ πολυάθλου Φεβρωνίας.

Προκείμενον. Ἡχος δ'

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Ἐν Ἑκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Πρὸς Εβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 10:32-38

Ἄδελφοί, ἀναμιμήσκεσθε τὰς πρότερον ἡμέρας, ἐν αἷς φωτισθέντες πολλὴν ἀθλησιν ὑπεμείνατε παθημάτων, τοῦτο μὲν ὄνειδισμοῖς τε καὶ θλίψεισ θεατριζόμενοι, τοῦτο δὲ κοινωνοὶ τῶν οὐτωτῶν ἀναστρεφομένων γενηθέντες. καὶ γὰρ τοῖς δεσμοῖς μου συνεπαθήσατε καὶ τὴν ἀρπαγὴν τῶν ὑπαρχόντων ὑμῶν μετὰ χαρᾶς προσεδέξασθε, γινώσκοντες ἔχειν ἐν ἑαυτοῖς κρείττονα ὑπαρξιν ἐν οὐρανοῖς καὶ μένουσαν. Μὴ ἀποβάλητε οὖν τὴν παρρησίαν ὑμῶν, ἡτις ἔχει μισθαποδοσίαν μεγάλην. Ὕπομονῆς γὰρ ἔχετε χρείαν, ἵνα τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ποιήσαντες κομίσησθε τὴν ἐπαγγελίαν. ἔτι γὰρ μικρὸν ὅσον ὅσον, ὁ ἐρχόμενος ἔξει καὶ οὐ χρονιεῖ. Ὁ δὲ δίκαιοις ἐκ πίστεως ζήσεται.

Αλληλούϊα. Ἡχος δ'

Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον.

Στίχ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου.

26. Τοῦ Ὁσίου Πατρός ἡμῶν Δαυΐδ τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 5:22-26; 6:1-2

Ἄδελφοί, ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματός ἐστιν ἀγάπη, χαρά, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις, πραότης, ἐγκράτεια· κατὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἔστι νόμος. Οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν σὺν τοῖς παθήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις. Εἰ ζῶμεν πινεύματι, πινεύματι καὶ στοιχῶμεν. Μή γινώμεθα κευόδοξοι, ἀλλήλους προκαλούμενοι, ἀλλήλοις φθοιούμενοι. Ἀδελφοί, ἐάν καὶ προληφθῇ ἄνθρωπος ἐν τινὶ παραπτώματι, ὑμεῖς οἱ πινεύματικοὶ καταρτίζετε τὸν τοιοῦτον ἐν πινεύματι πραότητος· σκοπῶν σεαυτόν, μὴ καὶ σὺ πειρασθῆς. Ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε, καὶ οὕτως ἀναπληρώσατε τὸν οὐρανὸν τοῦ Χριστοῦ.

27. Τοῦ Ὁσίου Πατρός ἡμῶν Σαμψών τοῦ Ξενοδόχου.

Πρὸς Κορινθίους Β' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 9:6-11

Ἄδελφοί, ὁ σπείρων φειδομένως, φειδομένως καὶ θερίσει, καὶ ὁ σπείρων ἐπ' εὐλογίαις ἐπ' εὐλογίαις καὶ θερίσει. Ἔκαστος καθὼς προαιρεῖται τῇ καρδίᾳ, μὴ ἐκ λύπης ἢ ἐξ ἀνάγκης· ἵλαρὸν γὰρ δότην ἀγαπᾶ ὁ Θεός. Δυνατὸς δὲ ὁ Θεός πᾶσαν χάριν περισσεύσαν εἰς ὑμᾶς, ἵνα ἐν παντὶ πάντοτε πᾶσαν αὐτάρκειαν ἔχουτες περισσεύητε εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν, καθὼς γέγραπται· Ἐσκόρπισεν, ἔδωκε τοῖς πένησιν, ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα. Ὁ δὲ ἐπιχορηγῶν σπέρμα τῷ σπείροντι καὶ ἄρτον εἰς βρῶσιν χορηγήσαι καὶ πληθύναι τὸν σπόρον ὑμῶν καὶ αὐξῆσαι τὰ γενήματα τῆς δικαιοσύνης ὑμῶν· ἐν παντὶ πλουτιζόμενοι εἰς πᾶσαν ἀπλότητα, ἥτις κατεργάζεται δι' ἡμῶν εὐχαριστίαν τῷ Θεῷ

28. Αινακομιδή τῶν λειψάνων τῶν Ἅγίων καὶ θαυματουργῶν Αναργύρων Κύρου καὶ Ιωάννου.

Προκειμένον. Ἡχος δ'

Τοῖς Ἅγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Στίχ. Προωρώμην τὸν Κύριον ἐνώπιον μου διὰ παντός.

Πρὸς Κορινθίους Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 12:7-11

Ἄδελφοί, ἔκάστω δίδοται τὸ φανέρωσις τοῦ Πνεύματος πρὸς τὸ συμφέρον. Ω̄ μὲν γὰρ διὰ τοῦ Πνεύματος δίδοται λόγος σοφίας, ἀλλῶ δὲ λόγος γνῶσεως κατὰ τὸ αὐτὸν Πνεῦμα, ἐτέρῳ δὲ πίστις ἐν τῷ αὐτῷ Πνεύματι, ἀλλῶ δὲ χαρίσματα ἰαμάτων ἐν τῷ αὐτῷ Πνεύματι, ἀλλῶ δὲ ἐνεργήματα δυνάμεων, ἀλλῶ δὲ προφητεία, ἀλλῶ δὲ διακρίσεις πινευμάτων, ἐτέρῳ δὲ γένη γλωσσῶν, ἀλλῶ δὲ ἐρμηνεία γλωσσῶν· πάντα δὲ ταῦτα ἐνεργεῖ τὸ ἐν καὶ τὸ αὐτὸν Πνεῦμα, διαιροῦν ίδια ἔκάστω καθὼς βούλεται.

Αλληλούϊα. Ἡχος δ'

Ίδον δὴ τί καλὸν ἡ τί τερπνόν;

Στίχ. Ότι ἐκεῖ ἐνετείλατο Κύριος τὴν εὐλογίαν, ζωὴν ἔως τοῦ αἰῶνος.

29. Τῶν Ἅγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων καὶ Πρωτοκορυφαίων Πέτρου καὶ Παύλου.

Προκειμένον. Ἡχος πλ. δ'

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Πρὸς Κορινθίους Β' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 11:21-33, 12:1-9

Ἄδελφοί, ἐν ᾧ δ' ἂν τις τολμᾷ, ἐν ἀφροσύῃ λέγω, τολμᾶ κάγω. Ἐβραῖοί εἰσι; Κάγω. Ἰστραπλῖται εἰσι; Κάγω. Ὅτι σπέρμα Ἀβραάμ εἰσι; Κάγω. διάκονοι Χριστοῦ εἰσι; παραφρούων ἡλαῶ, ὑπὲρ ἐγώ· ἐν κόποις περισσοτέρως, ἐν φυλακαῖς περισσοτέρως, ἐν πληγαῖς ὑπερβαλλόντως, ἐν θαυμάτοις πολλάκις· ὑπὸ Ιουδαίων πεντάκις τεσσαράκοντα παρὰ μίαν ἔλαβον, τρὶς ἐρράβαδίσθην, ἀπαξ ἐλιθάσθην, τρὶς ἐναυάγησα, νυχθήμερον ἐν τῷ βυθῷ πεποίηκα· ὅδοι πορίατις πολλάκις, κινδύνοις ποταμῶν, κινδύνοις ληστῶν, κινδύνοις ἐκ γένους, κινδύνοις ἔξ έθνων, κινδύνοις ἐν πόλει, κινδύνοις ἐν ἔρημίᾳ, κινδύνοις ἐν θαλάσσῃ, κινδύνοις ἐν ψευναδέλφοις· ἐν κόπῳ καὶ μόχθῳ, ἐν ἀγρυπνίαις πολλάκις, ἐν λιμῷ καὶ δίψῃ, ἐν νηστείαις πολλάκις, ἐν ψύχει καὶ γυμνότητι· χωρὶς τῶν παρεκτός ἡ ἐπισύντασίς μου ἡ καθ' ἡμέραν, ἡ μέριμνα πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν. Τίς ἀσθενεῖ, καὶ οὐκ ἀσθενῶ; τίς σκανδαλίζεται, καὶ οὐκ ἐγώ πυροῦμαι; Εἰ καυχᾶσθαι δεῖ, τὰ τῆς ἀσθενείας μου καυχήσομαι. Ὁ Θεὸς καὶ πατήρ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ οἶδεν, ὁ ὠν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας, ὅτι οὐ ψεύδομαι. Ὁ Δαμασκῷ ὁ ἐθνάρχης Ἀρέτα τοῦ βασιλέως ἐφρούρει τὴν Δαμασκηνῶν πόλιν πιάσαι με θέλων, καὶ διὰ θυρίδος ἐν σαργάνῃ ἐχαλάσθην διὰ τοῦ τείχους καὶ ἐξέφυγον τὰς χεῖρας αὐτοῦ. Καυχᾶσθαι δεῖ· οὐ συμφέρει με, ἐλεύσομαι δὲ εἰς ὄπτασίας καὶ ἀποκαλύψεις Κυρίου. Οἶδα ἄνθρωπον ἐν Χριστῷ πρὸ ἐτῶν δεκατεσσάρων -εἴτε ἐν σώματι οὐκ οἶδα, εἴτε ἐκτὸς τοῦ σώματος οὐκ οἶδα, ὁ Θεὸς οἶδεν- ὅτι ἡρπάγη εἰς τὸν παράδεισον καὶ ἡκουσεν ἀφρότητα ρήματα ἀ οὐκ ἐξὸν ἀνθρώπῳ λαλήσαι. Ὕπερ τοῦ τοιούτου καυχήσομαι, ὑπὲρ δὲ ἐμαυτοῦ οὐ καυχήσομαι εἰ μὴ ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου. Ἐάν γὰρ θελήσω καυχήσομαι, οὐκ ἔσομαι ἄφρων, ἀλλήθειαν γὰρ ἐρώ· φείδομαι δὲ μὴ τις εἰς ἐμὲ λογίσηται ὑπὲρ δὲ βλέπει με ἡ ἀκούει τι ἐξ ἐμοῦ. Καὶ τῇ ὑπερβολῇ τῶν ἀποκαλύψεων ἵνα μὴ ὑπεράιρωμαι, ἐδόθη μοι σκόλοψ τῇ σαρκὶ, ἄγγελος σατᾶν, ἵνα με κολαφίζῃ, ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι. Ὕπερ τούτου τρὶς τὸν Κύριον παρεκάλεσα ἵνα ἀποστῇ ἀπ' ἐμοῦ· καὶ εἱρηκέν μοι· Ἀρκεῖ σοι ἡ χάρις μου· ἡ γὰρ δύναμις ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται. Ἡδιστα ὅν μᾶλλον καυχήσομαι ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου, ἵνα ἐπισκηνώσῃ ἐπ' ἐμὲ ἡ δύναμις τοῦ Χριστοῦ.

Αλληλούϊα. Ἡχος α'

Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου.

Στίχ. Οἱ θεός ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ Ἅγίων.

30. Ἡ Σύναξις τῶν Ἅγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων τῶν δώδεκα.

Προκειμένον. Ἡχος πλ. δ'

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Πρὸς Κορινθίους Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 4:9-16

Άδελφοί, ό Θεός ήμᾶς τοὺς Αποστόλους ἐσχάτους ἀπέδειξεν ὡς ἐπιθανατίους, δτι θέατρον ἐγενήθημεν τῷ κόσμῳ καὶ ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις. Ἡμεῖς μωροὶ διὰ Χριστόν, ὑμεῖς δὲ φρόνιμοι ἐν Χριστῷ· ἥμεῖς ἀσθενεῖς, ὑμεῖς δὲ ἰσχυροί· ὑμεῖς ἔνδοξοι, ἥμεῖς δὲ ἄτιμοι. Ἀχρι τῆς ἅρτι ὥρας καὶ πεινῶμεν καὶ διψῶμεν καὶ γυμνητέομεν καὶ κολαφιζόμεθα, καὶ ἀστατοῦμεν καὶ κοπιῶμεν ἐργαζόμενοι ταῖς ιδίαις χερσίν· λοιδορούμενοι εὐλογοῦμεν, διωκόμενοι ἀνεχόμεθα, δυσφημούμενοι παρακαλοῦμεν· ὡς περικαθάρματα τοῦ κόσμου ἐγενήθημεν, πάντων περίψημα, ἔως ἅρτι. Οὐκ ἐντρέπων ὑμᾶς γράφω ταῦτα, ἀλλ' ὡς τέκνα μου ἀγαπητά νοοθετῶ. ἐάν γάρ μυρίους παιδαγωγοὺς ἔχητε ἐν Χριστῷ, ἀλλ' οὐ πολλοὺς πατέρας· ἐν γάρ Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τοῦ Ἐναγγελίου ἐγὼ ὑμᾶς ἐγένυνησα. Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς, μιμητά μου γίνεσθε.

Αλληλούϊα. Ἡχος α'

Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου.

Στίχ. Ο Θεός ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ Αγίων.

MHN ΙΟΥΛΙΟΣ

1. Τῶν Άγίων καὶ Θαυματουργῶν Αναργύρων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ τῶν ἐν Ρώμῃ μαρτυρησάντων.

Προκείμενον. Ἡχος δ'

Τοῖς ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Στίχ. Προωρώμην τὸν Κύριον ἐνώπιόν μου διαπαντός.

Πρὸς Κορινθίους Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 12:27-13:8

Άδελφοί, ὑμεῖς ἔστε σῶμα Χριστοῦ καὶ μέλη ἐκ μέρους. Καὶ οὓς μὲν ἔθετο ὁ θεός ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ πρῶτον ἀποστόλους, δεύτερον προφήτας, τρίτον διδασκάλους, ἐπειτα δυναμέις, εἴτα χαρίσματα ἱαμάτων, ἀντιλήψεις, κυβερνήσεις, γένη γλωσσῶν. Μὴ πάντες ἀπόστολοι; μὴ πάντες προφῆται; μὴ πάντες διδάσκαλοι; Μὴ πάντες δυναμέις; Μὴ πάντες χαρίσματα ἔχουσιν ιαμάτων; Μὴ πάντες γλώσσας λαλοῦσι; Μὴ πάντες διερμηνεύουσι; Ζηλοῦτε δὲ τὰ χαρίσματα τὰ κρείττονα. Καὶ ἔτι καθ' ὑπερβολὴν ὅδουν ὑμῖν δείκνυμι. Ἐάν ταῖς γλώσσαις τῶν ἀνθρώπων λαλῶ καὶ τῶν ἀγγέλων, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, γέγονα χαλκὸς ἥχων ἡ κύμβαλον ἀλαλάζον. Καὶ ἔαν ἔχω προφητείαν καὶ εἰδῶ τὰ μυστήρια πάντα καὶ πᾶσαν τὴν γνῶσιν, καὶ ἔαν ἔχω πᾶσαν τὴν πίστιν, ὕστε δρη μεθιστάνειν, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδένει εἰμι. Καὶ ἔαν ψυμίσω πάντα τὰ ὑπάρχοντά μου, καὶ ἔαν παραδῶ τὸ σῶμά μου ὥνα καυθήσομαι, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν ὠφελοῦμαι. Ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ, χρηστεύεται, ἡ ἀγάπη οὐ ζηλοῦ, ἡ ἀγάπη οὐ περιπερεύεται, οὐ φυσιοῦται, οὐδὲν ἀσχημονεῖ, οὐ ζητεῖ τὰ ἑαυτῆς, οὐ παροξύνεται, οὐ λογίζεται τὸ κακόν, οὐ χαίρει ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ, συγχαίρει δὲ τῇ ἀληθείᾳ· πάντα στέγει, πάντα πιστεύει, πάντα ἐλπίζει, πάντα ὑπομένει. Ἡ ἀγάπη οὐδέποτε ἐκπίπτει.

Αλληλούϊα. Ἡχος α'

Ίδού δὴ τί καλὸν ἡ τί τερπνόν, ἀλλ' ἡ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό;

Στίχ. Οτι ἐκεὶ ἐνετείλατο Κύριος τὴν εὐλογίαν, ζωὴν ἔως τοῦ αἰώνος.

2. Μνήμη τῆς ἐν τῇ ἀγίᾳ σοφῷ καταθέσεως τῆς τιμίας Ἐσθῆτος τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἐν Βλαχέρναις.

Προκείμενον. Ἡχος γ'

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Στίχ. Οτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ.

Πρὸς Ἐβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 9:1-7

Άδελφοί, εἶχεν ἡ πρώτη σκηνὴ δικαιωμάτα λατρείας τὸ τε Ἀγιον κοσμικόν. Σκηνὴ γάρ κατεσκευάσθη ἡ πρώτη ἐν ᾧ ἡ τε λυχνία καὶ ἡ τράπεζα καὶ ἡ πρόθεστος τῶν ἄρτων, ἡτις λέγεται Ἀγια. Μετὰ δὲ τὸ δεύτερον καταπέτασμα σκηνὴ ἡ λεγομένη Ἀγια· Ἀγίων, χρυσοῦν ἔχουσα θυμιατήριον καὶ τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης περικεκαλυμμένην πάντοθεν χρυσίῳ, ἐν ᾧ στάμνος χρυσή ἔχουσα τὸ μάννα καὶ ἡ ράβδος Ἀαρὼν ἡ βλαστήσασα καὶ αἱ πλάκες τῆς διαθήκης, ὑπεράνω δὲ αὐτῆς Χερουβίμ δόξης κατασκιάζοντα τὸ ἱλαστήριον· περὶ ὧν οὐκ ἔστι νῦν λέγειν κατὰ μέρος. Τούτων δὲ οὕτω κατεσκευασμένων εἰς μὲν τὴν πρώτην σκηνὴν διὰ παντὸς εἰσίασιν οἱ ἵερεῖς τὰς λατρείας ἐπιτελοῦντες, εἰς δὲ τὴν δευτέραν ἄπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ μόνος ὁ ἀρχιερεύς, οὐ χωρὶς αἵματος, ὃ προσφέρει ὑπὲρ ἑαυτοῦ καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων.

Αλληλούϊα. Ἡχος πλ. β'

Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ.

4. Τοῦ ἐν Αγίοις Πατρός ἡμῶν Ανδρέου, Ἐπισκόπου Κρήτης, τοῦ Ἱεροσολυμίτου.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 5:22-26; 6:1-2

Άδελφοί, ὁ καρπὸς τοῦ Πινεύματος ἐστὶν ἀγάπη, χαρά, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις, πραότης, ἐγκράτεια· κατὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἔστι νόμος. Οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν σὸν τοῖς παθήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις. Εἰ ζῷμεν πνεῦματι, πνεύματι καὶ στοιχῶμεν. Μὴ γινώμεθα κενόδοξοι, ἀλλήλους προκαλούμενοι, ἀλλήλοις φθονοῦντες. Ἀδελφοί, ἔαν καὶ προληφθῇ ἀνθρωπος ἐν τινι παραπτώματι, ὑμεῖς οἱ πνευματικοὶ καταρτίζετε τὸν τοιούτον ἐν πνεῦματι πραότητος· σκοπῶν σεαυτόν, μὴ καὶ σὺ πειρασθῆς. Ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε, καὶ οὕτως ἀναπληρώσατε τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ.

8. Τοῦ Αγίου Μεγαλομάρτυρος Προκοπίου

Πρὸς Τιμόθεον Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 4:9-15

Τέκνον Τιμόθεε, πιστὸς ὁ λόγος καὶ πάσης ἀποδοχῆς ἀξεῖς· εἰς τοῦτο γάρ καὶ κοπιῶμεν καὶ ὄνειδιζόμεθα, ὅτι ἡλπίκαμεν ἐπὶ Θεῷ ζῶντι, δος ἐστὶ Σωτὴρ πάντων ἀνθρώπων, μάλιστα πιστῶν. Παράγγελλε ταῦτα καὶ δίδασκε.

Μηδείς σου τῆς ιερού τητος καταφρονείτω, ἀλλὰ τύπος γίνουσι τῶν πιστῶν ἐν λόγῳ, ἐν ἀναστροφῇ, ἐν ἀγάπῃ, ἐν πιστεί, ἐν ἀγνείᾳ. Ἐως ἔρχομαι πρόσεχε τῇ ἀναγνώσει, τῇ παρακλήσει, τῇ διδασκαλίᾳ. Μὴ ἀμέλει τοῦ ἐν σοὶ χαρίσματος, δὲ ἐδόθη σοι διὰ προφητείας μετὰ ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν τοῦ πρεσβυτερίου. Ταῦτα μελέτα, ἐν τούτοις ἵσθι, ἵνα σου ἡ προκοπὴ φωνερὰ ἡ ἐν πᾶσιν.

9. Τοῦ Ἅγιου Ἱερομάρτυρος Παγκρατίου, Ἐπισκόπου Ταυρομενίας.

Προκείμενον. Ὁχος βαρύς

Καυχήσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ

Στίχ. Ἀσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν.

Πρὸς Ἐβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 7:26-28, 8:1-2

Ἄδελφοί, τοιοῦτος ἡμῖν ἔπειτεν ἀρχιερεύς, ὅσιος, ἄκακος, ἀμίαντος, κεχωρισμένος ἀπὸ τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ ὑψηλότερος τῶν οὐρανῶν γενόμενος, ὃς οὐκ ἔχει καθ' ἡμέραν ἀνάγκην, ὕσπερ οἱ ἀρχιερεῖς, πρότερον ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἀμαρτιῶν θυσίας ἀναφέρειν, ἔπειτα τῶν τοῦ λαοῦ· τοῦτο γὰρ ἐποίησεν ἐφάπαξ ἐαυτὸν ἀνενέγκας. Ὁ νόμος γὰρ ἀνθρώπους καθίστησιν ἀρχιερεῖς ἔχοντας ἀσθενειαν, οὐ λόγος δὲ τῆς ὁρκωμοσίας τῆς μετὰ τοῦ νόμου νιὸν εἰς τὸν αἰῶνα τετελειωμένον. Κεφάλαιον δὲ ἐπὶ τοῖς λεγομένοις, τοιοῦτον ἔχομεν ἀρχιερέα, ὃς ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου τῆς μεγαλωσύνης ἐν τοῖς οὐρανοῖς, τῶν Ἀγίων λειτουργὸς καὶ τῆς σκηνῆς τῆς ἀληθινῆς, ἥν ἔπηξεν ὁ Κύριος, καὶ οὐκ ἄνθρωπος.

Αλληλούϊα. Ὁχος α'

Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην

Στίχ. Ὄτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών.

11. Τῆς Ἀγίας Μεγαλομάρτυρος καὶ πανευφήμου Εὐφημίας, ἦτις τὸν τόμον τῆς ἐν Χαλκηδόνι Δ΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου ἐκύρωσεν.

Πρὸς Κορινθίους Β΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 6:1-10

Ἄδελφοί, συνεργοῦντες παρακαλοῦμεν, μὴ εἰς κενὸν τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ δέξασθαι ὑμᾶς. Λέγει γάρ· Καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουοσά σου καὶ ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἔβοήθησά σοι· ἵδιον οὐν ἡμέρα σωτηρίας. Μηδεμίαν ἐν μηδενὶ διδόντες προσκοπήν, ἵνα μὴ μωμηθῇ ἡ διακονία, ἀλλ' ἐν παντὶ συνιστῶντες ἐαυτοὺς ὡς Θεοῦ διάκονοι, ἐν ὑπομονῇ πολλῇ, ἐν θλίψεσιν, ἐν ἀνάγκαις, ἐν στενοχωρίαις, ἐν πληγαῖς, ἐν φυλακαῖς, ἐν ἀκαταστασίαις, ἐν κόποις, ἐν ἀγρυπνίαις, ἐν νηστείαις, ἐν ἀγνόητη, ἐν γνωσεί, ἐν μακροθυμίᾳ, ἐν χρηστότητι, ἐν Πνεύματι ἀγίῳ, ἐν ἀγάπῃ ἀνυποκρίτῳ, ἐν λόγῳ ἀληθείᾳς, ἐν δυνάμει Θεοῦ διὰ τῶν ὅπλων τῆς δικαιοσύνης τῶν δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν, διὰ δόξης καὶ ἀτιμίας, διὰ δυσφημίας καὶ εὐφημίας· ὡς πλάνοι καὶ ἀληθεῖς, ὡς ἀγνοούμενοι καὶ ἐπιγινωσκόμενοι, ὡς ἀποθηκούμενοις καὶ ἴδιον ζῶμεν, ὡς παιδευόμενοι καὶ μὴ θανατούμενοι, ὡς λυπούμενοι ἀεὶ δὲ χαίροντες, ὡς πτωχοὶ πολλοὶ δὲ πλουτίζοντες, ὡς μηδὲν ἔχοντες καὶ πάντα κατέχοντες.

13. Ἡ σύναξις τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριήλ.

Προκείμενον. Ὁχος δ'

Οἱ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πινεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Στίχ. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμέγαλύνθης σφόδρα.

Πρὸς Ἐβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 2:2-10

Ἄδελφοί, εἰ ὁ διὸ ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος ἐγένετο βέβαιος, καὶ πᾶσα παράβασις καὶ παρακοὶ ἔλαβεν ἔνδικον μισθαποδοσίαν, πῶς ἡμεῖς ἐκφεύγομεθα τηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας; Ἡτις ἀρχὴν λαβοῦσα λαλεῖσθαι διὰ τοῦ Κυρίου, ὑπὸ τῶν ἀκούσαντων εἰς ὑμᾶς ἐβεβαιώθη, συνεπιμαρτυροῦντος τοῦ Θεοῦ σημείοις τε καὶ τέρασι καὶ ποικίλαισις δυναμέσοι καὶ Πνεύματος Ἀγίου μερισμοῖς κατὰ τὴν αὐτοῦ θέλησιν. Οὐ γὰρ ἀγγέλοις ὑπέταξε τὴν οἰκουμένην τὴν μέλλουσαν, περὶ ᾧς λαλοῦμεν, διεμαρτύρασθαι δέ ποι τις λέγων· «Τί ἔστιν ἀνθρωπος ὅτι μιμνήσκη αὐτοῦ, ἢ νιὸς ἀνθρώπου ὅτι ἐπισκέπτη αὐτὸν; Ἡλάττωσας αὐτὸν βραχὺ τὸ παρ' ἀγγέλους, δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτὸν, πάντα οὐπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ»· ἐν γὰρ τῷ «ψποτάξαι» αὐτῷ τὰ «πάντα» οὐδὲν ἀφῆκεν αὐτῷ ἀνύποτακτον. Νῦν δὲ οὕπω ὄρμεν αὐτῷ τὰ «πάντα οὐποτεταγμένα». τὸν δὲ «βραχὺ τὸ παρ' ἀγγέλους ἥλαττωμένον» βλέπομεν Ἰησοῦν διὰ τὸ πάθημα τοῦ θανάτου «δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφανωμένον», ὅπως χάριτι Θεοῦ ὑπὲρ πιντὸς γενύσηται θανάτου. Ἐπρεπε γάρ αὐτῷ, διὸ δὲ τὰ πάντα καὶ διὸ οὐ τὰ πάντα, πολλοὶ διὸ εἰς δόξαν ἀγαγόντα, τὸν ἀρχηγὸν τῆς σωτηρίας αὐτῶν διὰ παθημάτων τελειώσαι.

Αλληλούϊα. Ὁχος β'

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΑΓ ΠΑΤΕΡΩΝ ΤΗΣ ΣΤ΄ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΟΔΟΥ

Προκείμενον. Ὁχος πλ. δ'

Ἐνφράνθητε ἐπὶ Κύριον καὶ ἀγαλλιάσθε δίκαιοι.

Στίχ. Μακάριοι ὡν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι.

Πρὸς Τίτον Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 3:8-15

Τέκνον Τίτε, πιστὸς ὁ λόγος· καὶ περὶ τούτων βούλομαι σε διαβεβαιοῦσθαι, ἵνα φροντίζωσι καλῶν ἔργων προϊστασθαι οἱ πεπιστευκότες τῷ Θεῷ. Ταῦτά ἔστι τὰ καλὰ καὶ ὡφέλιμα τοῖς ἀνθρώποις· μωρὰς δὲ ζητήσεις καὶ γενεαλογίας καὶ ἔρεις καὶ μάχας νομικὰς περιύστασο· εἰσὶν γὰρ ἀνωφελεῖς καὶ μάταιοι. Αἱρετικὸν ἀνθρωπον μετὰ μίαν καὶ δευτέραν νουθεσίαν παραποτοῦ, εἰδὼς δὲτοιοῦτος καὶ ἀμαρτάνει ὡν αὐτοκατάκριτος. Ὅταν πέμψω Ἀρτεμᾶν πρός σε ἡ Τυχικόν, σπούδασον ἐλθεῖν πρός με εἰς Νικόπολιν· ἐκεῖ γὰρ κέκριτα παραχειμάσαι. Ζηνᾶν τὸν νομικὸν καὶ Ἀπολλὼ σπουδάιως πρόπεμψων, ἵνα μηδὲν αὐτοῖς λείπῃ. Μαθθαύτωσαν δέ καὶ οἱ ημέτεροι καλῶν ἔργων προϊστασθαι εἰς τὰς ἀναγκαίας χρείας, ἵνα μὴ ὡσιν ἄκαρποι. Ἀσπάζονται σε οἱ μετ' ἐμοῦ πάντες. Άσπασαι τοὺς φιλοῦντας ὑμᾶς ἐν πίστει. Ἡ χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν· ἀμήν.

Αλληλούϊα. Ὁχος δ'

Ο Θεός, ἐν τοῖς ὡσιν ὑμῶν ἡκούσαμεν.

Στίχ. Ἐσωσας ὑμᾶς ἐκ τῶν θλιβόντων ὑμᾶς.

14. Τοῦ Ἅγιου Αποστόλου Ακύλα.

Πρὸς Κορινθίους Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 4:9-16

Άδελφοί, ό Θεος ήμας τοὺς Ἀποστόλους ἐσχάτους ἀπέδειξεν ὡς ἐπιθανατίους, ὅτι θέατρον ἔγενηθμεν τῷ κόσμῳ καὶ ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις. Ἡμεῖς μωροὶ διὰ Χριστόν, ὑμεῖς δὲ φρόνιμοι ἐν Χριστῷ· ἥμεῖς ἀσθενεῖς, ὑμεῖς δὲ ἰσχυροί· ὑμεῖς ἔνδοξοι, ἥμεῖς δὲ ἄτιμοι. Ἀχρι τῆς ἀρτι ὥρας καὶ πεινῶμεν καὶ διψῶμεν καὶ γυμνητέομεν καὶ κολαφιζόμεθα καὶ ἀστατοῦμεν καὶ κοπιῶμεν ἐργαζόμενοι ταῖς ἴδιαις χερσίν· λοιδορούμενοι εὐλόγοῦμεν, διωκόμενοι ἀνεχόμεθα, δυσφημούμενοι παρακαλοῦμεν· ὡς περικαθάρματα τοῦ κόσμου ἔγενηθμεν, πάντων περίψημα, ἔως ἀρτι. Οὐκ ἐντρέπων ὑμᾶς γράφω ταῦτα, ἀλλ' ὡς τέκνα μου ἀγαπητά νοοθετῶ. Έάν γάρ μυρίους παιδαγωγοὺς ἔχητε ἐν Χριστῷ, ἀλλ' οὐ πολλοὺς πατέρας· ἐν γάρ Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τοῦ Ἐναγγελίου ἐγὼ ὑμᾶς ἐγένηνησα. Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς, μιμητά μου γίνεσθε.

15. Τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Κηρύκου καὶ Ἰουλίττης τῆς μητρός αὐτοῦ.

Προκείμενον. Ἡχος δ'

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Ἐν Ἑκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Πρός Κορινθίους Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 13:11-13, 14:1-5

Άδελφοί, ὅτε ἡμην υἱοίος, ὡς υἱοίος ἐλάλουν, ὡς υἱοίος ἐφρόνουν, ὡς υἱοίος ἐλογιζόμην· ὅτε δὲ γέγονα ἀνήρ, κατήργηκα τὰ τοῦ υητίου. Βλέπομεν γάρ ἀρτι δι' ἐσόπτρου ἐν αἰνίγματι, τότε δὲ πρόσωπον πρὸς πρόσωπον· ἀρτι γινώσκω ἐκ μέρους, τότε δὲ ἐπιγνώσομαι καθὼς καὶ ἐπεγνώσθη. Νῦν δὲ μένει πίστις, ἐλπίς, ἀγάπη, τὰ τρία ταῦτα· μείζων δὲ τούτων ἡ ἀγάπη. Διώκετε τὴν ἀγάπην· ζηλοῦτε δὲ τὰ πνευματικά, μᾶλλον δὲ ἵνα προφητεύητε. Ό γάρ λαλῶν γλώσσῃ οὐκ ἀνθρώποις λαλεῖ, ἀλλὰ τῷ Θεῷ· οὐδεὶς γάρ ἀκούει, πνεύματι δὲ λαλεῖ μυστήρια· ὁ δὲ προφητεύων ἀνθρώποις λαλεῖ οἰκοδομὴν καὶ παράκλησιν καὶ παραμυθίαν. Ό λαλῶν γλώσσῃ ἔαυτὸν οἰκοδομεῖ, οὐδὲ προφητεύων ἔκκλησίαν οἰκοδομεῖ. Θέλω δὲ πάντας ὑμᾶς λαλεῖν γλώσσαις, μᾶλλον δὲ ἵνα προφητεύητε· μείζων γάρ ὁ προφητεύων ἢ ὁ λαλῶν γλώσσαις, ἐκτὸς εἰ μὴ διερμηνεύῃ, ἵνα ἡ ἔκκλησία οἰκοδομὴν λάβῃ.

Ἀλληλούϊα. Ἡχος δ'

Ἐκέραξαν οἱ δίκαιοι καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν.

Στίχ. Πολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων.

17. Τῆς Ἀγίας Μεγαλομάρτυρος Μαρίνης.

Πρός Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 3:23-29; 4:1-5

Άδελφοί, πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν ὑπὸ νόμου ἐφρουρούμεθα συγκλεκλεισμένοι εἰς τὴν μέλλουσαν πίστιν ἀποκαλυφθῆναι. Όστε ὁ νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονεν εἰς Χριστόν, ἵνα ἐκ πίστεως δικαιωθῶμεν· ἐλθούσης δὲ τῆς πίστεως οὐκ ἔτι ὑπὸ παιδαγωγόν ἐσμεν. Πάντες γάρ υἱοὶ Θεοῦ ἐστε διὰ τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Όσοι γάρ εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε· οὐκ ἔνι 'Ιουδαῖος οὐδὲ Ἑλλην, οὐκ ἔνι δοῦλος οὐδὲ ἐλεύθερος, οὐκ ἔνι ἄρσεν καὶ θῆλυ· πάντες γάρ υἱοὶ εἰς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Εἰ δὲ υἱεῖς Χριστοῦ, ἄρτα τοῦ Ἀβραὰμ σπέρμα ἐστέ, καὶ κατ' ἐπαγγελίαν κληρονόμοι. Λέγω δέ, ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ κληρονόμος υἱόποιος ἐστιν, οὐδὲν διαφέρει δούλου, κύριος πάντων ὡν, ἀλλὰ ὑπὸ ἐπιτρόπους ἐστὶν καὶ οἰκονόμους ἀχρι τῆς προθεσμίας τοῦ πατρός. Οὕτω καὶ ἥμεῖς, ὅτε ἔμενοι, ὑπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου ἦμεν δεδουλωμένοι· ὅτε δὲ ἥλθεν τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ γυναικός, γενόμενον ὑπὸ νόμου, ἵνα τὸν ὑπὸ νόμου ἔξαγοράσῃ, ἵνα τὴν υἱοθεσίαν ἀπολάβωμεν.

18. Τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Αἰμιλιανοῦ.

Πρός Ρωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 8:28-39

Άδελφοί, οἵδαμεν ὅτι τοῖς ἀγαπῶστος τὸν Θεὸν πάντα συνεργεῖ εἰς ἀγαθόν, τοῖς κατὰ πρόθεσιν κλητοῖς οὖσιν· ὅτι οὓς προέγνω, καὶ προώρισε συμμόρφους τῆς εἰκόνος τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν πρωτότοκον ἐν πολλοῖς ἀδελφοῖς· οὓς δὲ προώρισε, τούτους καὶ ἐκάλεσε, καὶ οὓς ἐκάλεσε, τούτους καὶ ἐδικαίωσεν, οὓς δὲ ἐδικαίωσε, τούτους καὶ ἐδόξασε. Τί οὖν ἐροῦμεν πρὸς ταῦτα; Εἰ ὁ Θεὸς ὑπέρ ἡμῶν, τίς καθ' ἡμῶν; Ός γε τοῦ ἰδίου υἱοῦ οὐκ ἐφείσατο, ἀλλ' ὑπέρ ἡμῶν πάντων παρέδωκεν αὐτόν, πῶς οὐχὶ καὶ σὺν αὐτῷ τὰ πάντα ἡμῖν χαρίσεται; Τίς ἐγκαλέσει κατὰ ἐκλεκτῶν Θεοῦ; Θεὸς ὁ δικαιῶν· τίς ὁ κατακρίνων; Χριστὸς ὁ ἀποθανῶν, μᾶλλον δὲ καὶ ἐγερθεὶς, δις καὶ ἐστιν ἐν δεξιᾳ τοῦ Θεοῦ, δις καὶ ἐντυγχάνει ὑπέρ ἡμῶν. Τίς ἡμᾶς χωρίσει ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ; Θλῖψις ἡ στενοχωρία ἡ διωγμὸς ἡ λιμὸς ἡ γυμνότης ἡ κίνδυνος ἡ μάχαιρα; Καθὼς γέγραπται ὅτι «ἔνεκά σου θανατούμεθα δόλην τὴν ἡμέρων· ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς». Αλλ' ἐν τούτοις πᾶσιν ὑπερικῶμεν διὰ τοῦ ἀγαπήσαντος ἡμᾶς. Πέπεισμαι γάρ ὅτι οὔτε θάνατος οὔτε ζωὴ οὔτε ἄγγελοι οὔτε ἀρχαὶ οὔτε δυνάμεις οὔτε ἐνεστῶτα οὔτε μέλλοντα οὔτε ὑψωμα οὔτε βάθος οὔτε τις κτίσις ἐτέρα δυνήσεται ἡμᾶς χωρίσαι ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

20. Τοῦ Ἀγίου ἐνδόξου Προφήτου Ἡλιού τοῦ Θεοβίτου.

Προκείμενον. Ἡχος α'

Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

Στίχ. Εἴπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἔως ἂν θῶ τὸν ἔχθρον τοῦ οὐπούδιον τῶν ποδῶν σου.

Καθολικῆς Ἐπιστολῆς Ἰακώβου τὸ Ἀνάγνωσμα 5:10-20

Άδελφοί, ὑπόδειγμα λάβετε, τῆς κακοπαθείας καὶ τῆς μακροθυμίας τοὺς προφήτας, οἱ ἐλάλησαν τῷ ὄντομα Κυρίου. Ίδιον μακαρίζομεν τοὺς ὑπομένοντας· τὴν ὑπομονὴν Ἰωβ ἡκούσατε, καὶ τὸ τέλος Κυρίου εἰδετε, ὅτι πολύσπλαγχνός ἐστιν ὁ Κύριος καὶ οἰκτίρμων. Πρὸ πάντων δέ, ἀδελφοί μου, μὴ ὄμνύστε μήτε τὸν οὐρανὸν μήτε τὴν γῆν μήτε ἄλλον τινὰ ὄρκον· ἡτο δὲ ὑμῶν τὸ ναὶ ναὶ, καὶ τὸ οὐ οὐ, ἵνα μὴ εἰς ὑπόκρισιν πέσητε. Κακοπαθεῖ τις ἐν ὑμῖν; Προσευχέσθω· εὑθυμεῖ τις· Ψαλλέτω. Ασθενεῖ τις ἐν ὑμῖν; Προσκαλεσάσθω τὸν προεβυτέρους τῆς ἐκκλησίας, καὶ προσευχάσθωσαν ἐπ' αὐτὸν ἀλειψαντες αὐτὸν ἐλαῖων ἐν τῷ ὄντομα τοῦ Κυρίου· καὶ ἡ εὐχὴ τῆς πίστεως σώσει τὸν κάμινοντα, καὶ ἐγερεῖ αὐτὸν ὁ Κύριος· καὶ ἀμαρτίας ἡ πεποιηκώς, ἀφεθήσεται αὐτῷ. Έξομολογεῖσθε ἀλλήλοις τὰ παραπτώματα, καὶ εὐχεοθε ὑπέρ ἀλλήλων, ὅπως ιαθῆτε· πολὺ ἰσχύει δέησις δικαίου ἐνέργουμένη. Ἡλίας ἀνθρωπος ἦν ὁ ὄμοιοπαθὴς ἡμῖν, καὶ προσευχῇ προσηγένετο τοῦ μὴ βρέξαι, καὶ οὐκ ἔβρεξεν ἐπὶ τῆς γῆς ἐνιαυτοὺς τρεῖς καὶ μῆνας ἔξ. καὶ πάλιν προσηγένετο, καὶ ὁ οὐρανὸς ὑετὸν ἔδωκε καὶ ἡ γῆ ἐβλάστησε τὸν καρπὸν αὐτῆς. Ἀδελφοί, ἔάν τις ἐν ὑμῖν πλανηθῇ ἀπὸ τῆς ἀληθείας, καὶ ἐπιστρέψῃ τις αὐτόν, γινωσκέτω ὅτι ὁ ἐπιστρέψας ἀμαρτωλὸν ὄδοις αὐτοῦ σώσει ψυχὴν ἐκ θανάτου καὶ καλύψει πλήθισ άμαρτιν.

Αλληλούϊα. Ἡχος δ'

Μωϋσῆς καὶ Ααρὼν ἐν τοῖς ἱερεῦσιν αὐτοῦ.

Στίχ. Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν.

21. Τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Ἰωάννου καὶ Συμεών τοῦ διά Χριστόν Σαλοῦ καὶ Ἰωάννου τοῦ συνασκητοῦ αὐτοῦ.

Προκείμενον. Ἡχος δ'

Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον.

Στίχ. Πολλὰί αἱ θλίψεις τῶν δικαίων.

Πρὸς Κορινθίους Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 3:18-23

Ἄδελφοί, μηδεὶς ἔαυτὸν ἔξαπατάω· εἴ τις δοκεῖ σοφὸς εἴναι ἐν ὑμῖν ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ, μωρὸς γενέσθω, ἵνα γένηται σοφός. Ἡ γὰρ σοφία τοῦ κόσμου τούτου μωρία παρὰ τῷ Θεῷ ἐστιν· γέγραπται γάρ· Ὁ δρασσόμενος τοὺς σοφὸὺς ἐν τῇ πανουργίᾳ αὐτῶν· καὶ πάλιν Κύριος γινώσκει τοὺς διαλογισμοὺς τῶν σοφῶν ὅτι εἰσὶν μάταιοι. Ωστε μηδεὶς καυχάσθω ἐν ἀνθρώποις· πάντα γὰρ ὑμῶν ἐστιν, εἴτε Παῦλος, εἴτε Κηφᾶς, εἴτε κόσμος, εἴτε ζωὴ, εἴτε θάνατος, εἴτε ἐνεστώτα, εἴτε μέλλοντα, πάντα ὑμῶν, ὑμεῖς δὲ Χριστοῦ, Χριστὸς δὲ Θεοῦ.

Αλληλούϊα. Ἡχος πλ. β'

Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Στίχ. Η δικαιούσην αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

22. Τῆς Ἀγίας Μυροφόρου καὶ Ἰσαποστόλου Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς.

Προκείμενον. Ἡχος δ'

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἅγιοις αὐτοῦ.

Στίχ. Εν Ἑκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Πρὸς Κορινθίους Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 9:2-12

Ἄδελφοί, ἡ σφραγίς τῆς ἐμῆς ἀποστολῆς ὑμεῖς ἐστε ἐύ Κυρίω. Ἡ ἐμὴ ἀπολογία τοῖς ἐμὲ ἀνακρίνουσίν αὐτη. ἐστί· Μὴ οὐκ ἔχωμεν ἔξουσίαν φαγεῖν καὶ πεῖν; μὴ οὐκ ἔχομεν ἔξουσίαν ἀδελφὴν γυναῖκα περιάγειν, ώς καὶ οἱ λοιποὶ ἀπόστολοι καὶ οἱ ἀδελφοὶ τοῦ Κυρίου καὶ Κηφᾶς; ἡ μόνος ἐγὼ καὶ Βαρνάβας οὐκ ἔχομεν ἔξουσίαν μὴ ἐργάζεσθαι; τίς στρατεύεται ἰδίοις ὄψωνίοις ποτέ; τίς φυτεύει ἀμπελῶνα καὶ τὸν καρπὸν αὐτοῦ οὐκ ἐσθίει; ἢ τίς ποιμαίνει ποίμνην καὶ ἐκ τοῦ γάλακτος τῆς ποιμνῆς οὐκ ἐσθίει; Μὴ κατὰ ἀνθρώπουν ταῦτα λαλῶ, ἢ οὐχὶ καὶ ὁ νόμος ταῦτα λέγει; ἐν γὰρ τῷ Μωϋσέως οὐμῷ γέγραπται· Οὐ φιμώσεις βοῦν ἀλοῶντα. μὴ τῶν βοῶν μέλει τῷ Θεῷ; ἢ δι' ἡμᾶς πάντως λέγει· δι' ἡμᾶς γὰρ ἐγράψῃ· ὅτι ὀφείλει ἐπ' ἐλπίδι ὁ ἀροτριῶν ἀροτριῶν, καὶ ὁ ἀλοῶν τῆς ἐλπίδος αὐτοῦ μετέχειν ἐπ' ἐλπίδι. Εἰ ἡμεῖς ὑμῖν τὰ πιευματικὰ ἐσπείραμεν, μέγα εἰ ἡμεῖς ὑμῶν τὰ σαρκικὰ θερίσωμεν; εἰ ἄλλοι τῆς ὑμῶν ἔξουσίας μετέχουσιν, οὐ μᾶλλον ἡμεῖς; Ἄλλ' οὐκ ἐχρησάμεθα τῇ ἔξουσίᾳ ταύτη, ἀλλὰ πάντα στέγομεν ἵνα μή ἐγκοπήν τινα δῶμεν τῷ Εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ.

Αλληλούϊα. Ἡχος δ'

Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον.

Στίχ. Πολλὰί αἱ θλίψεις τῶν δικαίων.

24. Τῆς Ἀγίας Μεγαλομάρτυρος Χριστίνης.

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς Β΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 2:13-17; 3:1-5

Ἄδελφοί, ἡμεῖς ὁφείλομεν εὐχαριστεῖν τῷ Θεῷ πάντοτε περὶ ὑμῶν, ἀδελφοὶ ἡγαπημένοι ὑπὸ Κυρίου, ὅτι εἴλετο ὑμᾶς ὁ Θεὸς ἀπαρχὴν εἰς σωτηρίαν ἐν ἀγίασμῷ Πινεύματος καὶ πίστει ἀληθείας, εἰς δὲ ἐκάλεσεν ὑμᾶς διὰ τοῦ Εὐαγγελίου ὑμῶν, εἰς περιποίησιν δόξης τοῦ Κυρίου ὑμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἄρα οὖν, ἀδελφοί, στήκετε, καὶ κρατεῖτε τὰς παραδόσεις ἀς ἐδιδάχθητε εἴτε διὰ λόγου εἴτε δι' ἐπιστολῆς ὑμῶν. Ἄντος δὲ ὁ κύριος ὑμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς καὶ ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ ὑμῶν, ὁ ἀγαπήσας ὑμᾶς καὶ δοὺς παράκλησιν αἰώνιαν καὶ ἐλπίδα ἀγαθὴν ἐν χάριτι, παρακαλέσαι ὑμῶν τὰς καρδίας καὶ στηρίξαι ἐν παντὶ ἔργῳ καὶ λόγῳ ἀγαθῷ. Τὸ λοιπὸν προσεύχεσθε, ἀδελφοί, περὶ ὑμῶν, ἵνα ὁ λόγος τοῦ Κυρίου τρέχῃ καὶ δοξάζῃ τα καθώς καὶ πρὸς ὑμᾶς, καὶ ἵνα ῥυσθῶμεν ἀπὸ τῶν ἀτόπων καὶ πονηρῶν ἀνθρώπων· οὐ γὰρ πάντων ἡ πίστις. Πιστὸς δὲ ἐστιν ὁ Κύριος, δις στηρίξει ὑμᾶς καὶ φυλάξει ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Πεποίθαμεν δὲ ἐν κυρίῳ ἐφ' ὑμᾶς, ὅτι ἀ παραγγέλλομεν ὑμῖν καὶ ποιεῖτε καὶ ποιήσετε. Ὁ δὲ Κύριος κατευθύναι ὑμῶν τὰς καρδίας εἰς τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ καὶ εἰς τὴν ὑπομονὴν τοῦ Χριστοῦ.

25. Ἡ Κοίμησις τῆς Ἀγίας Ἀννης, μητρός τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Προκείμενον. Ἡχος δ'

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἅγιοις αὐτοῦ.

Στίχ. Εν Ἑκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 4:22-27

Ἄδελφοί, Ἀβραὰμ δύο νίοὺς ἔσχεν, ἔνα ἐκ τῆς παιδίσκης καὶ ἔνα ἐκ τῆς ἐλευθέρας. Άλλ' ὁ μὲν ἐκ τῆς παιδίσκης κατὰ σάρκα γεγένηται, ὁ δὲ ἐκ τῆς ἐλευθέρας διὰ τῆς ἐπαγγελίας. Αὕτως ἐστιν ἀλληγορούμενα. Αὕται γάρ εἰσι δύο διαθῆκαι, μία μὲν ἀπὸ ὄρους Σινᾶ, εἰς δουλείαν γεννῶσα, ἡτις ἐστὶν Ἡγαρ. Τὸ γὰρ Ἡγαρ Σινᾶ ὅρος ἐστὶν ἐν τῇ Ἀραβίᾳ, συστοιχεῖ δὲ τῇ υἱῷ Ἱερουσαλήμ, δουλεύει δὲ μετὰ τῶν τέκνων αὐτῆς· ἡ δὲ ἄνω Ἱερουσαλήμ ἐλευθέρα ἐστίν, ἡτις ἐστὶν μήτηρ πάντων ὑμῶν. Γέγραπται γάρ· «Ἐνθράνθητι στεῖρα ἡ οὐ τίκτουσα, ρίζην καὶ βόσσον οὐκ ὀδίνουσα· ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου μᾶλλον ἡ τῆς ἔχοντος τὸν ἄνδρα».

Αλληλούϊα. Ἡχος δ'

Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον.

Στίχ. Πολλὰί αἱ θλίψεις τῶν δικαίων.

26. Τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Ἐρμολάου καὶ τῶν σύν αὐτῷ Ἐρμίππου καὶ Ἐρμοκράτους καὶ τῆς Ἀγίας Ὁσιομάρτυρος Παρασκευῆς.

Τοῦ Ἱερομάρτυρος

Προκείμενον. Ἡχος βαρύς

Τί άνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων;

Στίχ. Τὰς εὐχάς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω.

Πρὸς Τιμόθεον Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 3:13-16, 4:1-5

Τέκνον Τιμόθεε, οἱ γὰρ καλῶς διακονήσαντες βαθμὸν ἔαυτοῖς καλὸν περιποιοῦνται καὶ πολλὴν παρρησίαν ἐν πίστει τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ταῦτά σοι γράφω ἐλπίζων ἐλθεῖν πρός σε τάχιον· ἔαν δὲ βραδύνω, ὥνα εἰδῆς πῶς δεῖ ἐν οἴκῳ Θεοῦ ὀναστρέψεθαι, ἡτις ἐστὶν ἐκκλησία Θεοῦ ζῶντος, στῦλος καὶ ἔδραιώματα τῆς ἀληθείας. Καὶ ὄμολογουμένως μέγα ἐστὶ τὸ τῆς εὐσεβίας μυστήριον· Θεός ἐφανερώθη ἐν σαρκὶ, ἐδικαίωθη ἐν Πνεύματι, ὕφθι ἀγγέλοις, ἐκπρύγθη ἐν ἔθνεσι, ἐπιστεύθη ἐν κόσμῳ, ἀνελήφθη ἐν δόξῃ. Τὸ δὲ Πνεῦμα ὥρτῶς λέγει ὅτι ἐν ὑστέροις καιροῖς ἀποστήσονται τινὲς τῆς πίστεως, προσέχοντες πιεύμαστι πλάνοις καὶ διδασκαλίαις δαιμονίων, ἐν ὑποκρίσει ψευδολόγων, κεκαυστηριασμένων τὴν ἴδιαν συνείδησιν, κωλύοντων γαμεῖν, ἀπέχεσθαι βρωμάτων ἢ ὁ Θεός ἔκτισεν εἰς μετάληψιν μετὰ εὐχαριστίας τοῖς πιστοῖς καὶ ἐπεγνωκόσι τὴν ἀληθείαν. Ὄτι πᾶν κτίσμα Θεοῦ καλόν, καὶ οὐδὲν ἀπόβλητον μετὰ εὐχαριστίας λαμβανόμενον ἀγιάζεται γὰρ διὰ λόγου Θεοῦ καὶ ἐντεύξεως.

Αλληλούϊα. Ἡχος α'

Οἱ ιερεῖς σου Κύριε ἐνδύσσονται δικαιοσύνην.

Στίχ. Ὄτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών.

Τῆς ἀγίας Παρασκευῆς

Προκείμενον. Ἡχος δ'

Θαυμαστὸς ὁ Θεός ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 3:23-29, 4:1-5

Ἄδελφοί, πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν ὑπὸ νόμου ἐφρουρούμεθα συγκεκλεισμένοι εἰς τὴν μέλλουσαν πίστιν ἀποκαλυφθῆναι. Ὡστε ὁ νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονεν εἰς Χριστόν, ἵνα ἐκ πίστεως δικαιωθῶμεν· ἐλθούσης δὲ τῆς πίστεως οὐκέτι ὑπὸ παιδαγωγὸν ἐσμεν. Πάντες γὰρ νίοι Θεοῦ ἐστε διὰ τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· ὅσοι γὰρ εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε. Οὐκέτι Ἰουδαῖος οὐδὲ Ἑλλην, οὐκέτι δοῦλος οὐδὲ ἐλεύθερος, οὐκέτι ἔνι ἄρσεν καὶ θῆλυ· πάντες γὰρ ὑμεῖς εἰς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Εἰ δὲ ὑμεῖς Χριστοῦ, ἄρα τοῦ Ἀβραὰμ σπέρμα ἐστὲ καὶ κατ' ἐπαγγελίαν κληρονόμοι. Λέγω δέ, ἐφ' ὃσου χρόνον ὁ κληρονόμος νήπιός ἐστιν, οὐδὲν διαφέρει δούλου, κύριος πάντων ὡν, ἀλλὰ ὑπὸ ἐπιτρόπους ἐστὶν καὶ οἰκονόμους ἄχρι τῆς προθεσμίας τοῦ πατρός. Οὕτω καὶ ἡμεῖς, ὅτε ἡμεν νηπιοι, ὑπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου ἦμεν δεδουλωμένοι· ὅτε δὲ ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεός τὸν νιὸν αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ γυναικός, γενόμενον ὑπὸ νόμου ἐξαγοράση, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμου ἐξαγοράση, ἵνα τὴν υἱοθεσίαν ἀπολάβωμεν.

Αλληλούϊα. Ἡχος δ'

Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον.

Στίχ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου.

27. Τοῦ Ἅγιου Μεγαλομάρτυρος καὶ ἰαματικοῦ Παντελεήμονος.

Προκείμενον. Ἡχος βαρύς

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κύριῳ.

Στίχ. Εἰσάκουσον, ὁ Θεός, τῆς φωνῆς μου.

Πρὸς Τιμόθεον Β΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 2:1-10

Τέκνον Τιμόθεε, ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, καὶ ἀ ἥκουσας παρ' ἐμοῦ διὰ πολλῶν μαρτύρων, ταῦτα παράθου πιστοῖς ἀνθρώποις, οἵτινες ἱκανοὶ ἔσσονται καὶ ἐτέρους διδάξαι. Σὺ οὖν κακοπάθησον ὡς καλὸς στρατιώτης Χριστοῦ Ἰησοῦ. Οὐδεὶς στρατευόμενος ἐμπλέκεται ταῖς τοῦ βίου πραγματείαις, ἵνα τῷ στρατολογήσαντι ἀρέσῃ· ἔαν δὲ καὶ ἀθλῆ τις, οὐ στεφανοῦται, ἔαν μὴ νομίμως ἀθλῆσῃ. Τὸν κοπώντα γεωργὸν δεῖ πρῶτον τῶν καρπῶν μεταλαμβάνειν. Νόει δὲ λέγω· δώσει γάρ σοι ὁ Κύριος σύνεσιν ἐν πᾶσι. Μνημόνευε Ἰησοῦν Χριστὸν ἐγηγερμένον ἐκ νεκρῶν, ἐκ σπέρματος Δαυΐδ, κατὰ τὸ εὐαγγέλιον μου· ἐν ᾧ κακοπάθω μέχρι δεσμῶν ὡς κακούργος, ἀλλὰ δὲ λόγος τοῦ Θεοῦ οὐ δέδεται. Διὰ τοῦτο πάντα ὑπομένω διὰ τοὺς ἐκλεκτούς, ἵνα καὶ αὐτὸὶ σωτηρίας τύχωσιν τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ μετὰ δόξης αἰώνιου.

Αλληλούϊα. Ἡχος β'

Δίκαιοις ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, ὡσεὶ ἡ κένδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Στίχ. Πεφυτευμένοι ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσουσιν.

28. Τῶν Ἅγιων Ἀποστόλων καὶ Διακόνων Προχόρου, Νικάνορος, Τίμωνος καὶ Παρμενᾶ.

Προκείμενον. Ἡχος πλ. δ'

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτάων.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα 6:1-7

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, πληθυνόντων τῶν μαθητῶν ἐγένετο γογγυσμὸς τῶν Ἐλληνιστῶν πρὸς τοὺς Ἐβραίους, ὅτι παρεθεωρῶντο ἐν τῇ διακονίᾳ τῇ καθημερινῇ αἱ χήραι αὐτῶν. Προσκαλεσάμενοι δὲ οἱ δωδεκα τὸ πλήθος τῶν μαθητῶν εἶπον· Οὐκέτι ἀρεστὸν ἐστιν ἡμᾶς καταλείψαντας τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ διακονεῖν τραπέζαις· ἐπισκέψασθε δέ, ἀδελφοί, ἀνδρας ἔξ ὑμῶν μαρτυρούμενος ἐπτὰ πλήρεις πιεύματος καὶ σοφίας, οὓς καταστήσομεν ἐπὶ τῆς χρείας ταύτης· ἡμεῖς δὲ τῇ προσευχῇ καὶ τῇ διακονίᾳ τοῦ λόγου προσκαρτερήσομεν. Καὶ ἥρεσεν ὁ λόγος ἐνώπιον παντὸς τοῦ πλήθους, καὶ ἐξελέξαντο Στέφανον, ἀνδρα πλήρης πίστεως καὶ πιεύματος ἀγίου, καὶ Φίλιππον καὶ Πρόχορον καὶ Νικάνορα καὶ Τίμωνα καὶ Παρμενᾶν καὶ Νικόλαον προσήλυτον Ἀντιοχέα, οὓς ἐστησαν ἐνώπιον τῶν ἀποστόλων, καὶ προσευξάμενοι ἐπέθηκαν αὐτοῖς τὰς χεῖρας. Καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ηὔξανεν, καὶ ἐπληθύνετο ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ σφόδρα, πολὺς τε τῶν ιερέων ὑπήκουον τῇ πίστει.

Αλληλούϊα. Ἡχος α'

Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου.
Στίχ. Ὁ Θεὸς ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ Ἀγίων.

29. Τοῦ Ἅγίου Μάρτυρος Καλλινίκου

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 8:28-39

Αδελφοί, οϊδαμεν δτι τοῖς ἀγαπῶστ τὸν Θεὸν πάντα συνεργεῖ εἰς ἀγαθόν, τοῖς κατὰ πρόθεσιν κλητοῖς οὖσιν· δτι οὐδὲ προέγνω, καὶ προώρισε συμμόρφους τῆς εἰκόνος τοῦ νίου αὐτοῦ, εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν πρωτότοκον ἐν πολλοῖς ἀδελφοῖς· οὐδὲ δὲ προώρισε, τούτους καὶ ἑκάλεσε, καὶ οὐδὲ ἑκάλεσε, τούτους καὶ ἐδικαίωσεν, οὐδὲ δὲ ἐδικαίωσε, τούτους καὶ ἐδόξασε. Τι οὖν ἐροῦμεν πρὸς ταῦτα; Εἰ δὲ Θεὸς ὑπέρ ήμῶν, τίς καθ' ήμῶν; 'Ος γε τοῦ ιδίουν νίου οὐκέτείσατο, ἀλλ' ὑπέρ ήμῶν πάντων παρέδωκεν αὐτὸν, πῶς οὐχὶ καὶ σὺν αὐτῷ τὰ πάντα ήμῖν χαρίστεα; Τίς ἐγκαλέσει κατὰ ἑκλεκτῶν Θεοῦ; Θεὸς δὲ δικαῖων· τίς ὁ κατακρίνων; Χριστὸς δὲ ἀποθανὼν, μᾶλλον δὲ καὶ ἐγερθείς, δς καὶ ἔστιν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ, δς καὶ ἐντυγχάνει ὑπέρ ήμῶν. Τίς ήμᾶς χωρίσει ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ; Θλίψις δὲ στενοχωρία ἡ διωγμὸς ἡ λιμός δὲ γυμνότης ἡ κινδυνός ἡ μάχαιρα; Καθὼς γέγραπται δτι «ἐνεκά σου θανατούμεθα ὅλην τὴν ήμέραν· ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς». Ἀλλ' ἐν τούτοις πάσιν ὑπερινικῶμεν διὰ τοῦ ἀγαπήσαντος ήμᾶς. Πέπεισμαὶ γὰρ δτι οὔτε θάνατος οὔτε ζωὴ οὔτε ἄγγελοι οὔτε ἀρχαὶ οὔτε δυνάμεις οὔτε ἐνεστῶτα οὔτε μέλλοντα οὔτε ὑψωμα οὔτε βάθος οὔτε τις κτίσις ἐτέρα δυνήσεται ήμᾶς χωρίσαι ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ήμῶν.

31. Τοῦ Ἅγιου καὶ Δικαίου Εὐδοκίμου

Πρὸς Ρωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 8:14-21

Αδελφοί, όσοι Πινεύματι Θεοῦ ἄγονται, οὗτοι εἰσιν οὐτοί Θεοῦ. Οὐ γάρ ἐλάβετε Πινεύμα δουλείας πάλιν εἰς φόβον, ἀλλ' ἐλάβετε Πινεύμα νιόθεσίας, ἐν ᾧ κράζομεν· Ἀββᾶ ὁ πατήρ. Αὐτὸ τὸ Πινεύμα συμμαρτυρεῖ τῷ πινεύματι ἡμῶν ὅτι ἐσμὲν τέκνα Θεοῦ. Εἰ δὲ τέκνα, καὶ κληρονόμοι, κληρονόμοι μὲν Θεοῦ, συγκληρονόμοι δὲ Χριστοῦ, εἴπερ συμπάσχομεν ὡντα καὶ συνδοξασθῶμεν. Λογίζομαι γάρ ὅτι οὐκ ἄξια τὰ παθήματα τοῦ ινῦ καιροῦ πρὸς τὴν μέλλουσαν δόξαν ἀποκαλυφθῆναι εἰς ἡμᾶς. Ἡ γάρ ἀποκαραδοκία τῆς κτίσεως τὴν ἀποκάλυψιν τῶν οὐτῶν τοῦ Θεοῦ ἀπεκδέχεται. Τῇ γὰρ ματαιότητι ἡ κτίσις ὑπετάγη, οὐχ ἐκούσα, ἀλλὰ διὰ τὸν ὑποτάξαντα· ἐπ' ἐλπίδι ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ κτίσις ἐλευθερωθήσεται ἀπό τῆς δουλείας τῆς φθορᾶς εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῆς δόξης τῶν τέκνων τοῦ Θεοῦ.

ΜΗΝ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

1. Τῶν Ἀγίων ἐπτά Παίδων τῶν Μακκαβαίων, τῆς μητρός αὐτῶν Σολομονῆς καὶ τοῦ διδασκάλου αὐτῶν Ἐλεαζάρου.

Πρὸς Ἐβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 11:33-40; 12:1-2

Αδελφοί, οἱ ἄγιοι πάντες διὰ πίστεως κατηγωνίσαντο βασιλείας, εἰργάσαντο δικαιοσύνην, ἐπέτυχον ἐπαγγελιῶν, ἔφραξαν στόματα λεόντων, ἔσβεσαν δύναμιν πυρός, ἔψυχον στόματα μαχαίρας, ἐδυναμώθησαν ἀπὸ ἀσθενείας, ἐγενήθησαν ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ, παρεμβολὰς ἔκλιναν ἀλλοτρίων· ἔλαβον γυναῖκες ἐξ ἀναστάσεως τοὺς νεκροὺς αὐτῶν· ἄλλοι δὲ ἐτυμπανίσθησαν, οὐ προσδεξάμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν, ἵνα κρείττονος ἀναστάσεως τύχωσιν· ἔτεροι δὲ ἐμπαιγμῶν καὶ μαστίγων πεῖραν ἔλαβον, ἔτι δὲ δεσμῶν καὶ φυλακῆς· ἐλιθάσθησαν, ἐπρίσθησαν, ἐν φόνῳ μαχαίρας ἀπέθανον, περιηλθον ἐν μηλωταῖς, ἐν αἵγειοις δέρμασιν, ὑστερούμενοι, θλιβόμενοι, κακουχούμενοι, (ῶν οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κόσμος), ἐπὶ ἐρήμιαις πλανώμενοι καὶ ὅρεσιν καὶ σπηλαίοις καὶ ταῖς ὄπαῖς τῆς γῆς. Καὶ οὗτοι πάντες μαρτυρθέντες διὰ τῆς πίστεως οὐκ ἐκομίσαντο τὴν ἐπαγγελίαν, τοῦ Θεοῦ περὶ ἡμῶν κρείττον τι προβλεψαμένου, ἵνα μὴ χωρὶς ἡμῶν τελειωθῶσιν. Τοιγαροῦν καὶ ἡμεῖς, τοσοῦτον ἔχοντες περικείμενον ἡμῖν ιέφος μαρτύρων, ὅγκον ἀποθέμενοι πάντα καὶ τὴν εὐπερίστατον ἀμαρτίαν, δι’ ὑπομονῆς τρέχωμεν τὸν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα, ἀφορῶντες εἰς τὸν τῆς πίστεως ἀρχηγὸν καὶ τελειωτὴν Ἰησοῦν.

2. Η ἀνακομιδή τοῦ ἵ. Λειψάνου τοῦ Ἅγιου Πρωτομάρτυρος καὶ Ἀρχιδιακόνου Στεφάνου.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα 6:8-15; 7:1-5, 47-60

Εν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, Στέφανος δὲ πλήρης χάριτος καὶ δυνάμεως ἐποίει τέρατα καὶ σημεῖα μεγάλα ἐν τῷ λαῷ. Αἱστησαν δέ τινες τῶν ἐκ τῆς συναγωγῆς τῆς λεγομένης Λιβερτίνων καὶ Κυρηναίων καὶ Αλεξανδρέων καὶ τῶν ὅποι Κιλικίας καὶ Ασίας συζητοῦντες τῷ Στεφάνῳ, καὶ οὐκ ἵσχουν ἀντιστῆναι τῇ σοφίᾳ καὶ τῷ πνεύματι ὃ ἐλάλει. Τότε ὑπέβαλον ἀνδρας λέγοντας ὅτι· Αἴκηκόμενοι αὐτὸν λαλοῦντος ὥρματα βλάσφημα εἰς Μωϋσῆν καὶ τὸν Θεόν· συνεκίνησάν τε τὸν λαὸν καὶ τοὺς πρεσβυτέρους καὶ τὸν γραμματεῖς, καὶ ἐπιστάντες συνήρπασαν αὐτὸν καὶ ἤγανον εἰς τὸ συνέδριον, ἐστησάν τε μάρτυρας ψευδεῖς λέγοντας· Ὁ ἄνθρωπος οὗτος οὐ παύεται λαλῶν ῥήματα κατὰ τοῦ τόπου τοῦ ἀγίου τούτου καὶ τοῦ νόμου· ἀκηκόμενοι γὰρ αὐτὸν λέγοντος ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος οὗτος καταλύσει τὸν τόπον τούτον καὶ ἀλλάξει τὰ ἔθη ἢ παρέδωκεν ἡμῖν Μωϋσῆς. Καὶ ἀτενίσαντες εἰς αὐτὸν πάντες οἱ καθεζόμενοι ἐν τῷ συνεδρίῳ εἶδον τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡσεὶ πρόσωπον ἀγγέλου. Εἶπε δὲ ὁ ἀρχιερεύς· εἰ ἄρα ταῦτα οὕτως ἔχει; ὁ δὲ ἔφη· ἀνδρες ἀδελφοί καὶ πατέρες, ἀκούσατε. Ὁ Θεὸς τῆς δόξης ὄφθη τῷ πατρὶ ἡμῶν Ἀβραὰμ οὗτοι ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ, πρὶν ἡ κατοικῆσαι αὐτὸν ἐν Χαρράν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· ἔξελθε ἐκ τῆς γῆς σου καὶ ἐκ τῆς συγγενίας σου, καὶ δεῦρο εἰς γῆν ἣν ἦν σοι δεῖξω. Τότε ἔξελθὼν ἐκ γῆς Χαλδαίων κατώκησεν ἐν Χαρράν. κάκειθεν μετὰ τὸ ἀποθανεῖν τὸν πατέρα αὐτὸν μετώκισεν αὐτὸν εἰς τὴν γῆν ταύτην εἰς ἣν ὑμεῖς νῦν κατοικεῖτε· καὶ οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ κληρονομίαν ἐν αὐτῇ οὐδὲ βῆμα ποδός, καὶ ἐπηγγείλατο δοῦναι αὐτῷ εἰς κατάσχεσιν αὐτὴν καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ μετ' αὐτόν, οὐκ ὅντος αὐτῷ τέκνου. Σολομὼν δὲ ὠκοδόμησεν αὐτῷ οἶκον. Άλλ᾽ οὐχ ὁ ψυλίστος ἐν χειροποιήτοις ναοῖς κατοικεῖ, καθὼς ὁ προφήτης λέγει· ὁ οὐρανὸς μοι θύρονις, ἡ δὲ γῆ ὑπόποδιον τῶν ποδῶν μου· ποῖον οἰκονομήσετε μοι, λέγει Κύριος, ἡ τίς τόπος τῆς καταπάνεύσεώς μου; οὐχὶ ἡ χειρ μου ἐποίησε ταῦτα πάντα; Σκληροτράχηλοι καὶ ἀπερίτμητοι τῇ καρδίᾳ καὶ τοῖς ὥστιν, ὑμεῖς ἀεὶ τῷ Πινεύματι τῷ Ἀγίῳ ἀντιπίπτετε, ὡς οἱ πατέρες ὑμῶν καὶ ὑμεῖς. Τίνα τῶν προφητῶν οὐκ ἐδίωξαν οἱ πατέρες ὑμῶν; καὶ ἀπέκτειναν τοὺς προκαταγγείλαντας περὶ τῆς ἐλεύσεως τοῦ δικαίου, οὖν νῦν ὑμεῖς προδόται καὶ φονεῖς γεγένθησε· οἵτινες ἐλάβετε τὸν νόμον εἰς διαταγὰς ἀγγέλων, καὶ οὐκ ἐφύλαξατε. Ἀκούοντες δὲ ταῦτα διεπίσυντο ταῖς καρδίαις αὐτῶν καὶ ἔβρυχον τοὺς ὄδοντας ἐπ' αὐτόν. Υπάρχων δὲ πλήρης Πινεύματος Ἀγίου, ἀτενίσας εἰς τὸν οὐρανὸν ἔιδε δόξαν Θεοῦ καὶ Ἰησοῦν ἐστῶτα ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ, καὶ εἶπεν· ἵδον θεωρῶ τοὺς οὐρανοὺς ἀνεῳγμένους καὶ τὸν νιὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ ἐστῶτα. Κράξαντες δὲ φωνῇ μεγάλῃ συνέσχουν τὰ ὤτα αὐτῶν καὶ ὠρμησαν ὄμοθυμαδὸν ἐπ' αὐτόν, καὶ ἐκβαλόντες ἔξω τῆς πόλεως ἐλίθιοβόλουν τὸν Στέφανον, ἐπικαλούμενον καὶ λέγοντα· Κύριε Ἰησοῦ, δέξαι τὸ πνεῦμά μου. Θεὶς δὲ τὰ γόνατα ἔκραξε φωνῇ μεγάλῃ· Κύριε, μὴ στήσης αὐτοῖς τὴν ἀμαρτίαν ταύτην. καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐκοιμήθη.

3. Τῶν Ὄσιων Πατέρων ἡμῶν Ἰσαακίου, Δαλμάτου καὶ Φαύστου.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 5:22-26; 6:1-2

Ἄδελφοί, ὁ καρπός τοῦ Πνεύματός ἐστιν ἀγάπη, χαρά, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις, πραότης, ἔγκράτεια· κατὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἔστι νόμος. Οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν σὺν τοῖς παθήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις. Εἰς ζῶμεν πινεύματι, πινεύματι καὶ στοιχῷμεν. Μή γινώμεθα κενόδοξοι, ὀλλήλους προκαλούμενοι, ἀλλήλοις φθονούντες. Ἀδελφοί, ἐὰν καὶ προληφθῇ ἄνθρωπος ἐν τινι παραπτώματι, ὑμεῖς οἱ πινεύματικοὶ καταρτίζετε τὸν τοιούτον ἐν πινεύματι πραότητος· σκοπῶν σεαυτόν, μὴ καὶ σὺ πειρασθῆς. Ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε, καὶ οὕτως ἀναπληρώσατε τὸν ιόντον τοῦ Χριστοῦ.

5. Τοῦ Ἅγιου Μάρτυρος Εὐστιγνίου

Καθολικῆς Α΄ Ἐπιστολῆς Πέτρου τὸ Ἀνάγνωσμα 1:1-25, 2:1-10

Πέτρος, Ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐκλεκτοῖς παρεπιδήμοις διασπορᾶς Πόντου, Γαλατίας, Καππαδοκίας, Ἀσίας καὶ Βιθυνίας, κατὰ πρόγνωσιν Θεοῦ πατρός, ἐν ἀγιασμῷ Πνεύματος, εἰς ὑπακοήν καὶ ῥαυτισμὸν αἴματος Ἰησοῦ Χριστοῦ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνῃ πληθυνθείη. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ κατὰ τὸ πολὺ αὐτοῦ ἔλεος ἀναγεννητος ὑμᾶς εἰς ἐλπίδα ζῶσαν δι' ἀναστάσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν εκρῶν, εἰς κληρονομίαν ἀφθαρτον καὶ ἀμίαντον καὶ ἀμάραντον, τετηρημένην ἐν οὐρανοῖς εἰς ὑμᾶς τοὺς ἐν δυνάμει Θεοῦ φρουρούμενους διὰ πίστεως εἰς σωτηρίαν ἑτοίμην ἀποκαλυφθῆναι ἐν καιρῷ ἐσχάτῳ· ἐν ᾧ ἀγαλλιάσθε, ὀλίγον ἄρτι, εἰ δέον ἔστι, λυπηθέντες ἐν ποικίλοις πειρασμοῖς, ἵνα τὸ δοκίμιον ὑμῶν τῆς πίστεως πολυτιμότερον χρυσίου τοῦ ἀπολ λυμένου διὰ πυρὸς δὲ δοκιμαζόμενου εὑρεθῇ εἰς ἐπαίνον καὶ τιμὴν καὶ δόξαν ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ· διὸ οὐκ εἰδότες ἀγαπᾶτε, εἰς δὲ ἀρτοῦ μὴ ὄρωντες, πι- στεύοντες δὲ ἀγαλλιάσθε χαρᾶ ἀνεκλαλήτω καὶ δεδοξασμένη, κομιζόμενοι τὸ τέλος τῆς πίστεως ὑμῶν, σωτηρίαν ψυχῶν. Περὶ ἣς σωτηρίας ἔξεζήτησαν καὶ ἔξηρεύνησαν Προφῆται οἱ περὶ τῆς εἰς ὑμᾶς χάριτος προφητεύσαντες, ἐρευνῶντες εἰς τίνα ἡ ποίην καιρὸν ἐδήλων τὸ ἐν αὐτοῖς Πνεῦμα Χριστοῦ προμαρτυρούμενον τὰ εἰς Χριστὸν παθήματα καὶ τὰς μετὰ ταῦτα δόξας· οἵ τις ἀπεκαλύψθη ὅτι οὐχ ἔστιοι, ὑμῖν δὲ διηκόνουν αὐτά, ἀ τοῦ ἀνηγγέλη ὑμῖν διὰ τῶν εὐαγγελισμάτων ὑμᾶς ἐν Πνεύματι Ἀγίῳ ἀποσταλέντι ἀπὸ οὐρανοῦ, εἰς δὲ ἐπιθυμούσιν Ἀγγελούς παρακύψαι. Διὸ ἀναζωσάμενοι τὰς ὄσφυάς τῆς διαυσίας ὑμῶν, νήφοντες, τελείωσι ἐλπίσατε· ἐπὶ τὴν φερομένην ὑμῖν χάριν ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ· ὡς τέκνα ὑπακοῆς μὴ συσχηματιζόμενοι ταῖς πρότερον ἐν τῇ ἀγνοίᾳ ὑμῶν ἐπιθυμίαις, ἀλλὰ κατὰ τὸν καλέσαντα ὑμᾶς Ἁγίον καὶ αὐτὸν ἄγοι εἰς πάσῃ ἀναστροφῇ γενηθῆτε διότι γέγραπται· Ἁγιοὶ γίνεσθε, ὅτι ἐγώ Ἡγιός είμι. καὶ εἰ Πατέρα ἐπικαλεῖσθε τὸν ἀπροσωπολήπτων κρίνοντα κατὰ τὸ ἐκάστου ἔργον, ἐν φόβῳ τὸν τῆς παροικίας ὑμῶν χρόνον ἀναστράψητε, εἰδότες ὅτι οὐ φθαρτοῖς, ἀργυρίῳ ἢ χρυσίῳ, ἐλυτρώθητε ἐκ τῆς ματαίας ὑμῶν ἀναστροφῆς τῆς πατροπαραδότου, ἀλλὰ τιμίῳ αἴματι ὡς ἀμιοῦ ἀμώμου καὶ ἀσπίλου Χριστοῦ, προεγνωσμένου μὲν πρὸ καταβολῆς κόσμου, φαινερωθέντος δὲ ἐπ’ ἐσχάτων τῶν χρόνων δι’ ὑμᾶς τοὺς δι’ αὐτοῦ πιστεύοντας εἰς Θεὸν τὸν ἐγείραντα αὐτὸν ἐκ εκρῶν καὶ δόξαν αὐτῷ δόντα, ὥστε τὴν πίστιν ὑμῶν καὶ ἐλπίδα εἶναι εἰς Θεόν. Τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἡγνικότες ἐν τῇ ὑπακοῇ τῆς ἀληθείας διὰ Πνεύματος, εἰς φιλαδελφίαν ἀνυπόκριτον, ἐκ καθαρᾶς καρδίας ἀλλήλους ἀγαπήσατε ἐκτενῶς· ἀναγεγεννημένοι οὐκ ἐκ σπορᾶς φθαρτῆς, ἀλλὰ ἀφθάρτου, διὰ λόγου ζῶντος Θεοῦ καὶ μένοντος εἰς τὸν αἰώνα· διότι πᾶσα σὰρξ ὡς χόρτος, καὶ πᾶσα δόξα ἀνθρώπου ὡς ἄνθος χόρτου· ἐξηράνθη ὁ χόρτος, καὶ τὸ ἄνθος αὐτοῦ ἐξέπεσε· τὸ δὲ ῥῆμα Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰώνα. τοῦτο δέ ἔστι τὸ ρῆμα τὸ εὐαγγελισθὲν εἰς ὑμᾶς. Ἀποθέμενοι οὖν πᾶσαν κακίαν καὶ πάντα δόλον καὶ ὑποκρίσεις καὶ φθόνους καὶ πάσας καταλαλίας, ὡς ἀρτιγένηνητα βρέφη τὸ λογικὸν καὶ ἀδολον γάλα ἐπιποθήσατε, ἵνα ἐν αὐτῷ αὐξήθητε εἰς σωτηρίαν, εἴπερ ἐγενόντες ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος. Πρὸς δὲ προσερχόμενοι, λίθον ζῶντα, ὑπὸ ανθρώπων μὲν ἀποδεδοκιμασμένου, παρὰ δὲ Θεῶν ἐκλεκτόν, ἐντιμον, καὶ αὐτὸν ὡς λίθοι ζῶντες οἰκοδομεῖσθε οἴκος πινεύματος, ἱεράτευμα ἄγιον, ἀνενέγκατ πινεύματικὰ θυσίας εὐπροσδέκτους τῷ Θεῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ· διότι περιέχετε ἐν τῇ Γραφῇ· ίδού τίθηται ἐν Σιών λίθον ἀκρογωνιαῖον, ἐκλεκτόν, ἐντιμον, καὶ ὁ πιστεύων ἐπ’ αὐτῷ οὐ μὴ καταισχυνθῇ· ὑμῖν οὖν ἡ τιμὴ τοῦ πιστεύοντος, ἀπειθοῦσι δὲ λίθον διὰ ἀπεδοκιμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας καὶ Λίθος προσκόμματος καὶ πέτρα σκανδάλου· οἱ προσκόπτοντι τῷ λόγῳ ἀπειθοῦντες, εἰς δὲ καὶ ἐτέθησαν. Υμεῖς δὲ γένος ἐκλεκτόν, βασίλειον ἱεράτευμα, ἔθνος ἄγιον, λαὸς εἰς περιποίησιν, ὅπως τὰς ἀρετὰς ἔξαγγειλήτε τοῦ ἐκ σκότους ὑμᾶς καλέσαντος εἰς τὸ θαυμαστὸν αὐτοῦ φῶς· οἵ ποτε οὐ λαός, νῦν δὲ λαός Θεοῦ, οἱ οὐκ ἡλεημένοι, νῦν δὲ ἐλεηθέντες.

6. Η ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Προκείμενον. Ἡχος 6'

Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Στίχ. Εὐλόγει η ψυχή μου τὸν Κύριον.

Καθολικῆς Β΄ Ἐπιστολῆς Πέτρου τὸ Ἀνάγνωσμα 1:10-19

Ἄδελφοί, σπουδάσατε βεβαίαν ὑμῶν τὴν κλῆσιν καὶ ἐκλογὴν ποιεῖσθαι· ταῦτα γάρ ποιοῦντες οὐ μὴ πταίσητε ποτε. Οὕτω γάρ πλουσίως ἐπιχορηγηθήσεται ὑμῖν ἡ εἰσόδος εἰς τὴν αἰώνιον βασιλείαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ. Διὸ οὐκ ἀμελήσως ἀεὶ ὑμᾶς ὑπομιμηθῆσαι περὶ τούτων, καίπερ εἰδότας καὶ ἐστηριγμένους ἐν τῇ παρούσῃ ἀληθείᾳ. Δίκαιοι δὲ ἡγοῦμεν, ἐφ’ ὅσον εἰμὶ ἐν τούτῳ τῷ σκηνώματι, διεγέρειν ὑμᾶς ἐν υπομήσει, εἰδὼς ὅτι ταχινή ἐστιν ἡ ἀπόθεσις τοῦ σκηνώματος μου, καθὼς καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐδήλωσε μοι. Σπουδάσω δὲ καὶ ἐκάστοτε ἔχειν ὑμᾶς μετὰ τὴν ἐμὴν ἔξοδον τὴν τούτων μνήμην ποιεῖσθαι. Οὐ γάρ σεσοφισμένοις μύθοις ἔξακολουθήσαντες, ἐγνωρίσαμεν ὑμῖν τὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστοῦ δύναμιν καὶ παρουσίαν, ἀλλ’ ἐπόπται γενηθέντες τῆς ἐκείνου μεγαλειότητος. Λαβών γάρ παρὰ Θεοῦ Πατρὸς τιμὴν καὶ δόξαν φωνῆς ἐνεχθείσης αὐτῷ τοιάσθε δύπτη τῆς μεγαλοπρεπούς δόξης, οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός, εἰς δὲ ἐγώ εὐδόκησα, καὶ ταύτην τὴν φωνὴν ἡμεῖς ἡκούσαμεν ἐξ οὐρανοῦ ἐνεχθείσαν, σὺν αὐτῷ δόντες ἐν τῷ ὄρει τῷ ἀγίῳ. Καὶ ἔχομεν βεβαιότερον τὸν προφητικὸν λόγον, ὃ καλῶς ποιεῖτε προσέχοντες ὡς λύχνῳ φαίνοντι ἐν αὐχμηρῷ τόπῳ, ἔως οὐ ἡμέρα διαυγάσῃ καὶ φωσφόρος ἀνατείλῃ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν.

Ἀλληλούϊα. Ἡχος πλ. 6'

Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοί, καὶ σὴ ἔστιν ἡ γῆ.

Στίχ. Μακάριος ὁ λαὸς, οὗ Κύριος ὁ Θεός αὐτοῦ.

Κοινωνικόν.

Ἐν τῷ φωτὶ τῆς δόξης τοῦ προσώπου σου, Κύριε, πορευσόμεθα καὶ ἐν τῷ ὄνόματί σου ἀγαλλιασόμεθα εἰς τὸν αἰῶνα.

7. Τοῦ Ἀγίου Ὄσιομάρτυρος Δομετίου τοῦ Πέρσου.

Πρὸς Τιμόθεον Β' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 1:8-18

Τέκνον Τιμόθεε, μὴ ἐπαισχυνθῆς τὸ μαρτύριον τοῦ Κυρίου ἡμῶν μηδὲ ἐμὲ τὸν δέσμιον αὐτοῦ, ἀλλὰ συγκακοπάθησον τῷ εὐαγγελίῳ κατὰ δύναμιν Θεοῦ, τοῦ σώσαντος ἡμᾶς καὶ καλέσαντος κλήσει ἀγίᾳ, οὐ κατὰ τὰ ἔργα ἡμῶν, ἀλλὰ κατ' ιδίαν πρόθεσιν καὶ χάριν, τὴν δοθεῖσαν ἡμῖν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ πρὸ χρόνων αἰώνιων, φωνερωθεῖσαν δὲ τοῦ διατάξαντος δὲ ζωὴν καὶ ἀφθαρτίαν διὰ τοῦ εὐαγγελίου, εἰς ὃ ἐτέθην ἐγὼ κτήρυξ καὶ ἀπόστολος καὶ διδάσκαλος ἐθνῶν. Δι' ἣν αἰτίαν καὶ ταῦτα πάσχω, ἀλλ' οὐκ ἐπαισχύνομαι· οἶδα γὰρ ὃ πεπίστευκα, καὶ πέπεισμαι ὅτι δυνατός ἐστι τὴν παραθήκην μου φυλάξαι εἰς ἑκείνην τὴν ἡμέραν. Ὑποτύπωσιν ἔχει ὑγιαινόντων λόγων ὡν παρ' ἐμοῦ ἥκουσας, ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τὴν καλὴν παραθήκην φύλαξον διὰ Πιεσύματος Ἀγίου τοῦ ἐνοικοῦντος ἐν ἡμῖν. Οἶδας τοῦτο, ὅτι ἀπεστράφησάν με πάντες οἱ ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὡν ἐστι Φύγελλος καὶ Ἐρμογένης. Δῷτε ἔλεος ὁ Κύριος τῷ Ὀνησιφόρου οἴκῳ, ὅτι πολλάκις με ἀνέψυξε καὶ τὴν ἀλυσίν μου οὐκ ἐπαισχύνθη, ἀλλὰ γενομένος ἐν Πώμῃ σπουδαιότερον ἐζήτησέ με καὶ εὑρε· δῷτε ἀντώνῳ ὁ Κύριος εὐρεῖν ἔλεος παρὰ Κυρίου ἐν ἑκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ· καὶ ὅσα ἐν Ἐφέσῳ διηκόνησε, βέλτιους σὺ γινώσκεις.

9. Τοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου Ματθία

Προκείμενον. Ἡχος πλ. δ'

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ
Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα 1:12-17, 1:21-26

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἑκείναις, ὑπέστρεψαν οἱ ἀπόστολοι εἰς Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ ὅρους τοῦ καλουμένου Ἐλαιῶνος, ὃ ἐστιν ἐγγὺς Ἱερουσαλὴμ σαββάτου ἔχον ὄδον. Καὶ ὅτε εἰσῆλθον, εἰς τὸ ὑπερῷον ἀνέβησαν οὖν ἡσαν καταμένοντες, ὃ τε Πέτρος καὶ Ἰωάννης καὶ Ἰάκωβος καὶ Ἀνδρέας, Φίλιππος καὶ Θωμᾶς, Βαρθολομαῖος καὶ Ματθαῖος, Ἰάκωβος Ἀλφαίου καὶ Σίμων ὁ ζηλωτὴς καὶ Ἰούδας Ἰακώβου. Οὗτοι πάντες ἡσαν προσκαρτεροῦντες ὁμοθυμαδὸν τῇ προσευχῇ σὺν γυναικίν καὶ Μαριάμ τῇ μητρὶ τοῦ Ἰησοῦ καὶ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ. Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις ἀναστὰς Πέτρος ἐν μέσῳ τῶν ἀδελφῶν εἶπεν (ἥν τε ὅχλος ὄνομάτων ἐπὶ τὸ αὐτὸν ὡς ἐκατὸν εἴκοσι), Ἀνδρες ἀδελφοί, ἔδει πληρωθῆναι τὴν γραφὴν ἥν προεῖπεν τὸ πιενόμα τὸ ἄγιον διὰ στόματος Δαυΐδ περὶ Ἰούδα τοῦ γενιούντος ὅδηγοῦ τοῖς συλλαβοῦσιν Ἰησοῦν, ὅτι κατηριθμημένος ἥν ἐν ἡμῖν καὶ ἔλαχεν τὸν κλῆρον τῆς διακονίας ταύτης. Καὶ ἔστησαν δύο, Ἰωσὴφ τὸν καλούμενον Βαρσαββᾶν, ὃς ἐπεκλήθη Ἰοῦστος, καὶ Ματθίαν. Καὶ προσευχάμενοι εἶπαν, Σὺ Κύριε, καρδιογνῶστα πάντων, ἀνάδειξον ὃν ἐξελέξω ἐκ τούτων τῶν δύο ἔνα λαβεῖν τὸν τόπον τῆς διακονίας ταύτης καὶ ἀποστολῆς, ἀφ' ἣς παρέβη Ἰούδας πορευθῆναι εἰς τὸν τόπον τὸν ἴδιον. Καὶ ἐδωκαν κλήρους αὐτοῖς, καὶ ἔπεισεν ὁ κλῆρος ἐπὶ Ματθίαν, καὶ συγκατεψήθη μετὰ τῶν ἔνδεκα ἀποστόλων.

Ἀλληλούϊα. Ἡχος α'

Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου.

Στίχ. Ο Θεὸς ὁ ἐνδιόξαζόμενος ἐν βουλῇ Ἀγίων.

10. Τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος καὶ Ἀρχιδιακόνου Λαυρεντίου.

Πρὸς Τιμόθεον Β' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 2:1-10

Τέκνον Τιμόθεε, ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, καὶ ἀ ἥκουσας παρ' ἐμοῦ διὰ πολλῶν μαρτύρων, ταῦτα παράθου πιστοῖς ἀνθρώποις, οἵτινες ἱκανοὶ ἔσονται καὶ ἐτέρους διδάξαι. Σὺ οὖν κακοπάθησον ὡς καλὸς στρατιώτης Ἰησοῦ Χριστοῦ. Οὐδεὶς ἀποτελεῖται ταῖς τοῦ βίου πραγματείαις, ἵνα τῷ στρατολογήσαντι ἀρέσῃ. Ἐὰν δὲ καὶ ἀθλῆ τις, οὐ στεφανοῦνται, ἐὰν μὴ νομίμως ἀθλήσῃ. Τὸν κοπιῶντα γεωργὸν δεῖ πρῶτον τῶν καρπῶν μεταλαμβάνειν. Νόει δὲ λέγω· δῷτε γάρ σοι ὁ Κύριος σύνεσιν ἐν πᾶσι. Μνημόνευε Ἰησοῦν Χριστὸν ἐγηγερμένον ἐκ νεκρῶν, ἐκ σπέρματος Δαυΐδ, κατὰ τὸ εὐαγγελίον μου, ἐν ὃ κακοπαθῶ μέχρι δεσμῶν ὡς κακούργος· ἀλλ' ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ οὐ δέδεται. Διὰ τοῦτο πάντα ὑπομένω διὰ τοὺς ἐκλεκτούς, ἵνα καὶ αὐτοὶ σωτηρίας τύχωσι τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ μετὰ δόξης αἰώνιου.

11. Τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Εὔπλου τοῦ Διακόνου.

Πρὸς Ρωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 8:28-39

Ἄδελφοί, οἵδαμεν ὅτι τοῖς ἀγαπῶσι τὸν Θεὸν πάντα συνεργεῖ εἰς ἀγαθόν, τοῖς κατὰ πρόθεσιν κλητοῖς οὖσιν· ὅτι οὓς προέγνω, καὶ προώρισε συμμόρφους τῆς εἰκόνος τοῦ νιοῦ αὐτοῦ, εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν πρωτότοκον ἐν πολλοῖς ἀδελφοῖς· οὓς δὲ προώρισε, τούτους καὶ ἔκαλεσε, καὶ οὓς ἔκαλεσε, τούτους καὶ ἐδικαίωσε, οὓς δὲ ἐδικαίωσε, τούτους καὶ ἐδόξασε. Τί οὖν ἐρούμεν πρὸς ταῦτα; Εἰ δὲ Θεὸς ὑπὲρ ἡμῶν, τίς καθ' ἡμῶν; Ὁς γε τοῦ ἰδίου νιοῦ οὐκ ἐφείσατο, ἀλλ' ὑπὲρ ἡμῶν πάντων παρέδωκεν αὐτόν, πῶς οὐχὶ καὶ σὺν αὐτῷ τὰ πάντα ἡμῖν χαρίσεται; Τίς ἐγκαλέσει κατὰ ἐκλεκτῶν Θεοῦ; Θεὸς δὲ καὶ ἐντυγχάνει ὑπὲρ ἡμῶν. Τίς ἡμᾶς χωρίσει ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ; Θλῖψις δὲ στενοχωρία ἡ διαγρμὸς ἡ λιμὸς ἡ γυμνότης ἡ κίνδυνος ἡ μάχαιρα; Καθὼς γέγραπται ὅτι «ἔνεκά σου θανατούμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν· ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς». Αλλ' ἐν τούτοις πᾶσιν ὑπερικῶμεν διὰ τοῦ ἀγαπήσαντος ἡμᾶς. Πέπεισμαι γὰρ ὅτι οὕτε θάνατος οὕτε ζωὴ οὕτε ἄγγελοι οὕτε ἀρχαὶ οὕτε δυνάμεις οὕτε ἐνεστῶτα οὕτε μέλλοντα οὕτε ὄψωμα οὕτε βάθος οὕτε τις κτίσις ἐτέρα δυνήσεται ἡμᾶς χωρίσαι ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

13. Τοῦ Ὁσίου Πατρός ἡμῶν Μαξίμου τοῦ Ὀμολογητοῦ.

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 6:10-17

Ἄδελφοί, ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ καὶ ἐν τῷ κράτει τῆς ἴσχυός αὐτοῦ. Ἐνδύσασθε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸ δύνασθαι ὑμᾶς στῆναι πρὸς τὰς μεθοδείας τοῦ διαβόλου· ὅτι οὐκ ἐστιν ἡμῖν ἡ πάλη πρὸς αἷμα καὶ σάρκα, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχάς, πρὸς τὰς ἔξουσίας, πρὸς τὸν κοσμοκράτορας τοῦ σκότους αἰώνος τούτου, πρὸς τὰ πνευματικὰ τῆς πονηρίας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις. Διὰ τοῦτο ἀναλάβετε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ, ἵνα δυνηθῆτε ἀντιστῆναι ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πονηρᾷ καὶ ἀπαντα κατεργασάμενοι στήναι. Στήτε οὖν περιζωσάμενοι τὴν ὄσφυν ὑμῶν ἐν ἀληθείᾳ, καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν θώρακα τῆς δικαιοσύνης, καὶ ὑποδησάμενοι τοὺς πόδας ἐν ἐτοιμασίᾳ τοῦ Εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης, ἐν πᾶσιν

ἀναλαβόντες τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως, ἐνῷ δυνήσεσθε πάντα τὰ βέλη τοῦ πονηροῦ τὰ πεπυρωμένα σβέσαι· καὶ τὴν περικεφαλαίαν τοῦ σωτηρίου δέξασθε, καὶ τὴν μάχαιραν τοῦ Πνεύματος, ὃ ἐστιν ὁμοία Θεοῦ.

15. Η ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΔΕΣΠΟΙΝΗΣ ΗΜΩΝ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΑΙ ΑΕΙΠΑΡΘΕΝΟΥ ΜΑΡΙΑΣ.

Τῆς Ἐορτῆς·

Προκείμενον. Ἡχος γ'

Μεγαλύνει τὴν ψυχὴν μου τὸν Κύριον, καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρί μου.

Στίχ. Ὁτι επέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ·

Πρὸς Φιλιππησίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα:2:5-11

Ἄδελφοί, τοῦτο φρονεῖσθα ἐν ὑμῖν ὃ καὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὃς ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων οὐχ ἀρπαγμὸν ἡγήσατο τὸ εἶναι ἵσα Θεῷ, ἀλλ' ἔαυτὸν ἐκένωσε μορφὴν δούλου λαβὼν, ἐν ὅμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος, καὶ σχῆματι εὑρεθεὶς ὡς ἄνθρωπος ἔταπεινωσεν ἔαυτὸν γενόμενος ὑπῆκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ σταυροῦ. Διὸ καὶ ὁ Θεὸς αὐτὸν ὑπερύψωσε καὶ ἐχαρίσατο αὐτῷ ὄνομα τὸ ὑπέρ πᾶν ὄνομα, ἵνα ἐν τῷ ὄντι μεταβούσης τοῦ Ιησοῦ πᾶν γόνυ κάμψῃ ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθονίων, καὶ πᾶσα γλῶσσα ἔξομολογήσηται ὅτι Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς εἰς δόξαν Θεοῦ πατρός.

Ἀλληλούϊα. Ἡχος πλ. δ'

Ἀνάστηθι, Κύριε, είς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Στίχ. Ωμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν.

16. Ανάμυησις τῆς ἐξ Ἐδέσσης τῆς Μεσοποταμίας εἰς Κωνσταντινούπολιν ἀνακομιδῆς τῆς ἀχειροποιήτου Εἰκόνος τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἡτοι τοῦ Ἅγιου Μανδηλίου. Τοῦ Ἅγιου Μάρτυρος Διομήδους.

Προκείμενον. Ἡχος δ'

Μή ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τοῦ παιδός σου.

Στίχ. Η σωτηρία σου ὁ Θεὸς ἀντιλάβοιτο μου.

Πρὸς Τιμοθέου Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα 3:13-16, 4:1-5

Τέκινον Τιμόθεε, οἱ γὰρ καλῶς διακονήσαντες βαθμὸν ἔαυτοῖς καλὸν περιποιοῦνται καὶ πολλὴν παρρησίαν ἐν πίστει τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ταῦτα σοι γράφω ἐλπίζων ἐλθεῖν πρός σε τάχιον· ἔαν δὲ βραδύνω, ἵνα εἰδῆς πῶς δεῖ ἐν οἴκῳ Θεοῦ ἀναστρέψεσθαι, ἢτις ἐστὶν ἐκκλησίᾳ Θεοῦ ζῶντος, στῦλος καὶ ἐδραίωμα τῆς ἀληθείας. Καὶ ὅμολογον μένως μέγα ἐστὶν τὸ τῆς εὐσεβείας μυστήριον· Θεὸς ἐφανερώθη ἐν σαρκὶ, ἐδικαιώθη ἐν Πνεύματι, ὥφθη ἀγγέλοις, ἐκπρύχθη ἐν ἔθνεσιν, ἐπιστεύθη ἐν κόσμῳ, ἀνελήφθη ἐν δόξῃ. Τὸ δὲ Πνεῦμα ὥρτῶν λέγει. ὅτι ἐν ὑστέροις καιροῖς ἀποστήσονται τινες τῆς πίστεως, προσέχοντες πνεύμασι πλάνοις καὶ διδασκαλίαις δαιμονίων, ἐν ὑποκρίσει ψευδολόγων, κεκαυστηριασμένων τὴν ἴδιαν συνείδησιν, κωλυσόντων γαμεῖν, ἀπέχεσθαι βρωμάτων ἢ ὁ Θεὸς ἔκτισεν εἰς μετάληψιν μετὰ εὐχαριστίας τοῖς πιστοῖς καὶ ἐπεγνωκόσι τὴν ἀλήθειαν. Ὁτι πᾶν κτίσμα Θεοῦ καλόν, καὶ οὐδὲν ἀπόβλητον μετὰ εὐχαριστίας λαμβανόμενον· ἀγιάζεται γὰρ διὰ λόγου Θεοῦ καὶ ἐντεύξεως.

Ἀλληλούϊα. Ἡχος δ'

Σοὶ πρέπει ὑμνος, ὁ Θεός, ἐν Σιών.

Στίχ. Πλησθησόμεθα ἐν τοῖς ἀγαθοῖς τοῦ οἴκου σου.

18. Τῶν Ἅγιων Μαρτύρων Φλώρου, Λαούρου.

Προκείμενον. Ἡχος δ'

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἅγιοις αὐτοῦ.

Στίχ. Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Πρὸς Κολασσαῖς Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα 1:24-29

Ἄδελφοί, νῦν χαίρω ἐν τοῖς παθήμασί μου ὑπὲρ ὑμῶν, καὶ ἀνταναπληρῶ τὰ ὑστερήματα τῶν θλίψεων τοῦ Χριστοῦ ἐν τῇ σαρκὶ μου ὑπὲρ τοῦ σώματος αὐτοῦ, ὃ ἐστιν ἡ ἐκκλησία, ἡς ἐγενόμην ἐγὼ διάκονος κατὰ τὴν οἰκονομίαν τοῦ Θεοῦ τὴν δοθεῖσάν μοι εἰς ὑμᾶς πληρῶσαι τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, τὸ μυστήριον τὸ ἀποκεκρυμμένον ἀπὸ τῶν αἰώνων καὶ ἀπὸ τῶν γενεῶν, νῦν δὲ ἐφανερώθη τοῖς ἄγιοις αὐτοῦ, οἵς ἡθέλησεν ὁ Θεὸς γνωρίσαι τίς ὁ πλοῦτος τῆς δόξης τοῦ μυστηρίου τούτου ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὃς ἐστιν Χριστὸς ἐν ὑμῖν, ἡ ἐπὶ τῆς δόξης ὃν ἡμεῖς καταγγέλλομεν νουθετοῦντες πάντα ἄνθρωπον καὶ διδάσκοντες ἐν πάσῃ σοφίᾳ, ἵνα παραστήσωμεν πάντα ἄνθρωπον τέλειον ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· εἰς δὲ καὶ κοπιῶ ἀγωνιζόμενος κατὰ τὴν ἐνέργειαν αὐτοῦ τὴν ἐνέργουμένην ἐν ἐμοὶ ἐν δυνάμει. Θέλω γὰρ ὑμᾶς εἰδέναι ήλίκουν ἀγῶνα ἔχω περὶ ὑμῶν.

Ἀλληλούϊα. Ἡχος δ'

Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φιούμενος τὸν Κύριον.

20. Τοῦ Ἅγιου Προφήτου Σαμουήλ

Προκείμενον. Ἡχος δ'

Σὺ ιερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

Στίχ. Εἴπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· κάθου ἐκ δεξιῶν μου ἔως ἂν θῷ τοὺς ἐχθρούς μου ὑποπόδιον ταῶν ποδῶν σου.

Πρὸς Κορινθίους Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα 14:20-25

Ἄδελφοί, μὴ παιδία γίνεσθε ταῖς φρεσίν, ἀλλὰ τῇ κακίᾳ ιητιάζετε, ταῖς δὲ φρεσὶ τέλειοι γίνεσθε. Ἐν τῷ νόμῳ γέγραπται· ὅτι Ἐν ἐτερογλώσσοις καὶ ἐν χείλεσιν ἐτέρων λαλήσω τῷ λαῷ τούτῳ, καὶ οὐδὲν ὅντως εἰσακούσονταί μου, λέγει Κύριος. Όστε αἱ γλώσσαι εἰς τοῖς σημεῖον εἰσιν οὐ τοῖς πιστεύονταί ἀλλὰ τοῖς ἀπίστοις, ἡ δὲ προφητεία οὐ τοῖς ἀπίστοις ἀλλὰ τοῖς πιστεύοντιν. Ἐὰν οὖν συνέλθῃ ἡ ἐκκλησία ὅλη ἐπὶ τὸ αὐτὸν καὶ πάντες γλώσσαις λαλῶσιν, εἰσέλθωσι δὲ ἰδιώταις ἡ ἀπίστοις, ἐλέγχεται ὑπὸ πάντων, ἀνακρίνεται ὑπὸ πάντων, καὶ οὕτω τὰ κρυπτὰ τῆς καρδίας αὐτοῦ φανερὰ γίνεται, καὶ οὕτω πεσὼν ἐπὶ πρόσωπον προσκυνήσει τῷ Θεῷ, ἀπαγγέλλων ὅτι ὁ Θεὸς ὄντως ἐστιν.

Ἀλληλούϊα. Ἡχος πλ. δ'

Μωυσῆς καὶ Ααρὼν ἐν τοῖς ιερεῦσιν αὐτοῦ.

Στίχ. Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν.

25. Ἡ Ἐπάνοδος τοῦ σεπτοῦ Λειψάνου τοῦ ἄγιου ἐνδόξου ἀποστόλου Βαρθολομαίου. Τοῦ ἄγιου ἀποστόλου Τίτου, Ἐπισκόπου Γορτύνης τῆς κατά Κρήτην, μαθητοῦ τοῦ ἄγιου ἀποστόλου Παύλου.

Προκείμενον. Ἡχος πλ. δ'

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἔξηλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Πρὸς Τίτον Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα 1:1-5, 2:15, 3:1-2, 3:12-15

Παύλος, δοῦλος Θεοῦ, ἀπόστολος δὲ Ἰησοῦ Χριστοῦ κατὰ πίστιν ἐκλεκτῶν Θεοῦ καὶ ἐπίγνωσιν ἀληθείας τῆς κατ' εὐσέβειαν ἐπ' ἐλπίδι ζωῆς αἰώνιου, ἦν ἐπηγγείλατο ὁ ἀψευδῆς Θεὸς πρὸ χρόνων αἰώνιων, ἐφανέρωσε δὲ καὶ τοῖς ἰδίοις τὸν λόγον αὐτοῦ ἐν κηρύγματι ἐπίτευθην ἐγὼ καὶ ἐπίταγὴν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ, Τίτῳ γνησίᾳ τέκνῳ κατὰ κοινὴν πίστιν· χάρις, ἔλεος, εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν. Τούτου χάριν κατέλιπόν σε ἐν Κρήτῃ, ἵνα τὰ λείποντα ἐπιδιορθώσῃς, καὶ καταστήσῃς κατὰ πόλιν πρεσβυτέρους, ὡς ἐγώ σοι διεταξάμην. Ταῦτα λάλει καὶ παρακάλει καὶ ἔλεγχε μετὰ πάσης ἐπιταγῆς· μηδείς σου περιφρουείτω. Ὑπομίμησκε αὐτοὺς ἀρχαῖς καὶ ἔξουσίαις ὑποτάσσεσθαι, πειθαρχεῖν, πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἐτοίμους εἶναι, μηδένα βλασφημεῖν, ἀμάχους εἶναι, ἐπιεικεῖς, πᾶσαν ἐνδεικνυμένους πραότητα πρὸς πάντας ἀνθρώπους. Ὄταν πέμψω ἀρτεμᾶν πρὸς σε ἡ Τυχικόν, σπουδασσον ἐλθεῖν πρὸς με εἰς Νικόπολιν· ἔκει γάρ κέκρικα παραχειμάσαι. Ζηνάν τὸν νομικὸν καὶ ἀπολλὼ σπουδαίως πρόπεμψον, ἵνα μηδὲν αὐτοῖς λείπῃ. Μανθανέτωσαν δὲ καὶ οἱ ἡμέτεροι καλῶν ἔργων προϊστασθαι εἰς τὰς ἀναγκαίας χρείας, ἵνα μὴ ὥστιν ἄκαρποι. Ασπάζονται σε οἱ μετ' ἐμοῦ πάντες. Ἀσπασαι τὸν φιλοῦντας ἡμᾶς ἐν πίστει. Ἡ χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν· ἀμήν.

Ἀλληλούϊα. Ἡχος α'

Ἐξομολογήσουνται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου.

Στίχ. Ο Θεὸς ὁ ἐνδιοζαζόμενος ἐν βουλῇ Ἁγίων.

26. Τῶν ἄγίων Μαρτύρων ἀδριανοῦ καὶ Ναταλίας

Προκείμενον. Ἡχος δ'

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἄγιοις αὐτοῦ.

Στίχ. Ἐν ἕκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Πρὸς Ἐβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα 10:32-38

Ἄδελφοί, ἀναμιμήσκεσθε τὰς πρότερον ἡμέρας, ἐν αἷς φωτισθέντες πολλὴν ἄθλησιν ὑπέμεινατε παθημάτων, τοῦτο μὲν ὀνειδισμοῖς τε καὶ θλίψεις θεατριζόμενοι, τοῦτο δὲ κοινωνοὶ τῶν οὔτως ἀναστρεφομένων γενηθέντες. καὶ γὰρ τοῖς δεσμοῖς μου συνεπαθήσατε καὶ τὴν ἀρπαγὴν τῶν ὑπαρχόντων ὑμῶν μετὰ χαρᾶς προσεδέξασθε, γινώσκοντες ἔχειν ἐν ἑαυτοῖς κρείττονα ὑπαρξίαν ἐν οὐρανοῖς καὶ μένουσαν. Μὴ ἀποβάλητε οὖν τὴν παρρησίαν ὑμῶν, ἥτις ἔχει μισθαποδοσίαν μεγάλην. Ὑπομονῆς γάρ ἔχετε χρείαν, ἵνα τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ποιήσαντες κομίσησθε τὴν ἐπαγγελίαν. ἔτι γὰρ μικρὸν ὅσον ὅσον, ὁ ἐρχόμενος ἥξει καὶ οὐ χρονιεῖ. ὁ δὲ δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται.

Ἀλληλούϊα. Ἡχος δ'

Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν.

Στίχ. Πολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων.

27. Τοῦ ὄσίου Πατρός ἡμῶν Ποιμένος καὶ τῶν ἄγίων Μαρτύρων Φανουρίου τοῦ νεοφανοῦς καὶ ἀνθούσης.

Τοῦ ὄσίου

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα 5:22-26; 6:1-2

Ἄδελφοί, ὁ καρπὸς τοῦ Πινεύματός ἐστιν ἀγάπη, χαρά, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις, πραότης, ἐγκράτεια· κατὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἔστι νόμος. Οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ τὴν σάρκα ἐστάυρωσαν σὺν τοῖς παθήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις. Εἰς ζῷμεν πινεύματι, πινεύματι καὶ στοιχῶμεν. Μὴ γινώμεθα κενόδοξοι, ἀλλήλους προκαλούμενοι, ἀλλήλοις φθονοῦντες. Ἅδελφοί, ἐὰν καὶ προληφθῇ ἀνθρωπος ἐν τινι παραπτώματι, ὑμεῖς οἱ πινεύματικοὶ καταρτίζετε τὸν τοιοῦτον ἐν πινεύματι πραότητος· σκοπῶν σεαυτόν, μὴ καὶ σὺ πειρασθῆς. Ἅλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε, καὶ οὕτως ἀναπληρώσατε τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ.

Τοῦ ἄγιου Φανουρίου

Τοῖς ἄγιοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἀθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Στίχ. Προωρώμην τὸν Κύριον ἐνώπιον μου διαπαντός.

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα 6:10-17

Ἄδελφοί, ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ καὶ ἐν τῷ κράτει τῆς ἴσχύος αὐτοῦ. Ἐνδύνασθε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸ δύνασθαι ὑμᾶς στῆναι πρὸς τὰς μεθοδείας τοῦ διαβόλου· ὅτι οὐκ ἔστιν ἡ πάλη πρὸς αἴμα καὶ σάρκα, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχάς, πρὸς τὰς ἔξουσίας, πρὸς τὸν κοσμοκράτορας τοῦ σκότους τοῦ αἰώνος τούτου, πρὸς τὰ πινεύματικὰ τῆς πονηρίας ἐν τοῖς ἐπουρανοῖς. Διὰ τοῦτο ἀναλάβετε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ, ἵνα δυνηθῆτε ἀντιστῆναι ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς πονηρᾶς καὶ ἀπαντα κατεργασάμενοι στῆναι. Στήτε οὖν πειρίζωσάμενοι τὴν ὄσφρην ὑμῶν ἐν ἀληθείᾳ, καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν θώρακα τῆς δικαιοσύνης, καὶ ὑπόδησάμενοι τοὺς πόδας ἐν ἐτοιμασίᾳ τοῦ εἰρήνης, ἐπὶ πᾶσιν ἀναλαβόντες τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως, ἐν ὧ δυνηθεσθε πάντα τὰ βέλη τοῦ πονηροῦ τὰ πεπιρωμένα σβέσαι· καὶ τὴν περικεφαλαίαν τοῦ σωτηρίου δέξασθε, καὶ τὴν μάχαιραν τοῦ Πινεύματος, ὃ ἔστι βῆμα Θεοῦ.

Ἀλληλούϊα. Ἡχος δ'

Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν.

Στίχ. Πολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ὥστεται αὐτοὺς ὁ Κύριος.

28. Τοῦ ὄσίου Πατρός ἡμῶν Μωϋσέως τοῦ αἰθίοπος

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα 5:22-26; 6:1-2

Ἄδελφοί, ὁ καρπὸς τοῦ Πινεύματός ἐστιν ἀγάπη, χαρά, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις, πραότης,

έγκρατεια· κατὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἔστι νόμος. Οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν σὺν τοῖς παθήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις. Εἰ ζῶμεν πνεύματι, πνεύματι καὶ στοιχῶμεν. Μὴ γινώμεθα κενόδοξοι, ἀλλήλους προκαλούμενοι, ἀλλήλοις φθοιούντες. Ἀδελφοί, ἐὰν καὶ προληφθῇ ἄνθρωπος ἐν τινι παραπτώματι, ὑμεῖς οἱ πνευματικοὶ καταρτίζετε τὸν τοιοῦτον ἐν πνεύματι πραότητος· σκοπῶν σεαυτόν, μὴ καὶ σὺ πειρασθῆς. Ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε, καὶ οὕτως ἀναπληρώσατε τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ.

29. Ἡ ἀποτομή τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Τιμίου καὶ Ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Προκείμενον. Ἡχος βαρύς

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

Στίχ. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς μου

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα 13:25-32

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ὡς ἐπλήρουν ὁ Ἰωάννης τὸν δρόμον, ἔλεγε· τίνα με ὑπονοεῖτε εἴναι; Οὐκ εἰμὶ ἐγώ, ἀλλ' ἴδοι ἔρχεται μετ' ἐμὲ οὐκ εἰμὶ ἄξιος τὸ ὑπόδημα τῶν ποδῶν λῦσαι. Ἀνδρες ἀδελφοί, υἱοὶ γένους Αβραὰμ καὶ οἱ ἐν ὑψίν φοιτούμενοι τὸν Θεόν, ἡμῖν ὁ λόγος τῆς σωτηρίας ταῦτης ἀπεστάλη. Οἱ γάρ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλήμ καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν τοῦτον ἀγνοήσαντες, καὶ τὰς φωνὰς τῶν προφητῶν τὰς κατὰ πᾶν Σάββατον ἀναγνωσκομένας κρίναντες ἐπλήρωσαν, καὶ μηδεμίᾳν αἰτίαν θαυμάτου εὑρόντες ἡτίσαντο Πιλάτον ἀναιρεθῆναι αὐτόν. Ως δὲ ἐτέλεσαν πάντα τὰ περὶ αὐτοῦ γεγραμμένα, καθελόντες ἀπὸ τοῦ ξύλου ἔθηκαν εἰς μνημεῖον. Ό δὲ Θεὸς ἥγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν· ὃς ὡφθῇ ἐπὶ ἡμέρας πλείους τοῖς συναναβᾶσιν αὐτῷ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας εἰς Ἱερουσαλήμ, οἵτινές εἰσι μάρτυρες αὐτοῦ πρὸς τὸν λαόν. Καὶ ἡμεῖς ὑμᾶς εὐαγγελίζομεθα τὴν πρὸς τοὺς πατέρας ἐπαγγελίαν γενομένην, ὅτι ταύτην ὁ Θεὸς ἐκπεπλήρωκε τοῖς τέκνοις αὐτῶν, ἡμῖν, ἀναστήσας Ἰησοῦν.

Αλληλούϊα. Ἡχος δ'

Δίκαιοις ὡς φοίνιξ ἀνθήσει καὶ ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Στίχ. Πεφτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου.

31. Ἡ κατάθεσις τῆς τιμίας Ζώνης τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν τῷ ἐν Κωνσταντινουπόλει σεβασμίῳ οἴκῳ αὐτῆς τῷ δοντὶ ἐν τοῖς Χαλκοπρατείοις.

Προκείμενον. Ἡχος γ'

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Στίχ. Ότι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ.

Πρὸς Ἐβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 9:1-7

Ἀδελφοί, εἶχεν ἡ πρώτη σκηνὴ δικαιώματα λατρείας τό τε Ἀγιον κοσμικόν. Σκηνὴ γάρ κατεσκευάσθη ἡ πρώτη ἐν ᾧ ἡ τε λυχνία καὶ ἡ τράπεζα καὶ ἡ πρόθεσις τῶν ἄρτων, ἥτις λέγεται Ἀγια. Μετὰ δὲ τὸ δεύτερον καταπέτασμα σκηνὴ ἡ λεγομένη Ἀγια Ἀγίων, χρυσοῦν ἔχουσα θυμιατήριον καὶ τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης περικεκαλυμμένην πάντοθεν χρυσίων, ἐν ᾧ στάμνος χρυσῆς ἔχουσα τὸ μάννα καὶ ἡ ράβδος Ἀαρὼν ἡ βλαστήσασα καὶ αἱ πλάκες τῆς διαθήκης, ὑπεράνω· δὲ αὐτῆς Χερουβὶμ δόξης κατασκιάζοντα τὸ ἰλαστήριον· περὶ ὧν οὐκ ἔστι νῦν λέγειν κατὰ μέρος. Τούτων δὲ οὕτω κατεσκευασμένων εἰς μὲν τὴν πρώτην σκηνὴν διὰ παντὸς εἰσίασιν οἱ ἱερεῖς τὰς λατρείας ἐπιτελοῦντες, εἰς δὲ τὴν δευτέραν ἄπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ μόνος ὁ ἀρχιερεύς, οὐ χωρὶς αἴματος, δὲ προσφέρει ὑπὲρ ἔαυτοῦ καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων.

Αλληλούϊα. Ἡχος γ'

Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀναπαύσιν σου.

Στίχ. Ακουσον θύγατερ καὶ ἔδε.

ΕΙΣ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΝΑΟΥ

Προκείμενον. Ἡχος α'

Κύριος φωτισμός μου καὶ σωτῆρος μου.

Στίχ. Κύριος ὑπερασπιστής τῆς ζωῆς μου

Πρὸς Ἐβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 2:11-18

Ἀδελφοί, δὲ τε ἀγιάζων καὶ οἱ ἀγιαζόμενοι ἔξ ἐνὸς πάντες· δι’ οὐκ ἐπαισχύνεται ἀδελφοὺς αὐτοὺς καλεῖν, λέγων· «Ἀπαγγελῶ τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε». καὶ πάλιν· «Ἐγὼ ἔσομαι πεποιθώς ἐπ’ αὐτῷ»· καὶ πάλιν· «Ἴδον ἐγὼ καὶ τὰ παιδία ἡ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός». Ἐπεὶ οὖν «τὰ παιδία» κεκοινώνηκε σαρκὸς καὶ αἵματος, καὶ αὐτὸς παραπλησίως μετέσχε τῶν αὐτῶν, ἵνα διὰ τοῦ θαυμάτου καταργήσῃ τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θαυμάτου, τοῦτ’ ἔστι τὸν διάβολον, καὶ ἀπαλλάξῃ τούτους, ὅσοι φόβῳ θαυμάτου διὰ παντὸς τοῦ ζῆν ἔνοχοι ἦσαν δουλείας. Οὐ γάρ δῆπον ἀγγέλων ἐπιλαμβάνεται, ἀλλὰ «σπέρματος Ἀβραὰμ» ἐπιλαμβάνεται. Ὁθεν ὕφειλε κατὰ πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ὄμοιωθήσανται, ἵνα ἐλεήμων γένηται καὶ πιστὸς ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς τὸν Θεόν, εἰς τὸ ἰλάσκεσθαι τὰς ἀμαρτίας τοῦ λαοῦ. Ἐν ᾧ γὰρ πέπονθεν αὐτὸς πειρασθείς, δύναται τοῖς πειραζομένοις βοηθῆσαι.

Αλληλούϊα. Ἡχος γ'

Ἐγὼ πρὸς τὸν Θεόν ἐκέκραξα, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσέ μου.

Στίχ. Ενώτισαι, ὁ Θεός, τὴν προσευχήν μου.

ΕΤΕΡΟΣ

Προκείμενον. Ἡχος γ'

Ἀπενεχθήσονται τῷ βαστεῖ παρθένοι ὄπισω αὐτῆς.

Στίχ. Αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται σοι.

Πρὸς Ἐβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 9:1-7

Ἀδελφοί, εἶχεν ἡ πρώτη σκηνὴ δικαιώματα λατρείας τό τε Ἀγιον κοσμικόν. Σκηνὴ γάρ κατεσκευάσθη ἡ πρώτη ἐν ᾧ ἡ τε λυχνία καὶ ἡ τράπεζα καὶ ἡ πρόθεσις τῶν ἄρτων, ἥτις λέγεται Ἀγια. Μετὰ δὲ τὸ δεύτερον καταπέτασμα σκηνὴ ἡ λεγομένη Ἀγια Ἀγίων, χρυσοῦν ἔχουσα θυμιατήριον καὶ τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης περικεκαλυμμένην πάντοθεν χρυσίων, ἐν ᾧ στάμνος χρυσῆς ἔχουσα τὸ μάννα καὶ ἡ ράβδος Ἀαρὼν ἡ βλαστήσασα καὶ αἱ πλάκες τῆς διαθήκης, ὑπεράνω· δὲ αὐτῆς Χερουβὶμ δόξης κατασκιάζοντα τὸ ἰλαστήριον· περὶ ὧν οὐκ ἔστι νῦν λέγειν κατὰ μέρος. Τούτων δὲ

οὗτω κατεσκευασμένων εἰς μὲν τὴν πρώτην σκηνὴν διὰ παντὸς εἰσίασιν οἱ ἵερεῖς τὰς λατρείας ἐπιτελοῦντες, εἰς δὲ τὴν δευτέραν ἄπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ μόνος ὁ ἀρχιερεύς, οὐ χωρὶς αἴματος, ὃ προσφέρει ὑπὲρ ἑαυτοῦ καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων.

ΕΤΕΡΟΣ

Προκείμενον. Ἡχος δ'

Τῷ οἶκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Στίχ. Ο Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο.

Πρὸς Ἐβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 3:1-4

Ἄδελφοί ἄγιοι, κλήσεως ἐπουρανίου μέτοχοι, κατανοήσατε τὸν ἀπόστολον καὶ ἀρχιερέα τῆς ὁμολογίας ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, «πιστὸν» ὅντα τῷ ποιῆσαντι αὐτόν, ὡς «καὶ Μωϋσῆς ἐν ὅλῳ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ». Πλείονος γὰρ δόξης οὗτος παρὰ Μωϋσῆν ἥξισται, καθ' ὃσον πλείονα τιμὴν ἔχει τοῦ οἴκου ὃ κατασκευάσας αὐτόν. Πᾶς γὰρ οίκος κατασκευάζεται ὑπό τινος, ὃ δὲ τὰ πάντα κατασκευάσας Θεός.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΒΑΠΤΙΣΜΑ

Προκείμενον. Ἡχος α'

Κύριος φωτισμός μου καὶ σωτήρ μου.

Στίχ. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 6:3-11

Ἄδελφοί, ὃσοι ἐβαπτίσθημεν εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν, εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐβαπτίσθημεν; Συνετάφημεν οὖν αὐτῷ διὰ τοῦ βαπτίσματος εἰς τὸν θάνατον, ἵνα ὡσπερ ἡγέρθη Χριστὸς ἐκ νεκρῶν διὰ τῆς δόξης τοῦ πατρός, οὕτω καὶ ἡμεῖς ἐν καινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν. Εἰ γὰρ σύμφυτοι γεγόναμεν τῷ ὁμοιώματι τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀναστάσεως ἐσόμεθα, τοῦτο γινώσκοντες, ὅτι ὁ παλαίος ἡμῶν ἀνθρώπος συνεσταυρώθη ἵνα καταργηθῇ τὸ σῶμα τῆς ἀμαρτίας, τοῦ μηκέτι δουλεύειν ἡμᾶς τῇ ἀμαρτίᾳ· ὁ γὰρ ἀποθανὼν δεδικάστως ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας. Εἰ δὲ ἀπεθάνομεν σὺν Χριστῷ, πιστεύομεν ὅτι καὶ συζήσομεν αὐτῷ, εἰδότες ὅτι Χριστὸς ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν οὐκέτι ἀποθνήσκει, θάνατος αὐτοῦ οὐκέτι κυριεύει. Ὁ γὰρ ἀπέθανε, τῇ ἀμαρτίᾳ ἀπέθανεν ἐφάπαξ, ὃ δὲ ζῆ, ζῆ τῷ Θεῷ. Οὕτω καὶ ὑμεῖς λογίζεσθε ἑαυτοὺς νεκροὺς μὲν εἶναι τῇ ἀμαρτίᾳ, ζῶντας δὲ τῷ Θεῷ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

Αλληλούϊα. Ἡχος πλ. β'

Ἐξηρεύατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν.

Στίχ. Εξεχύθη χάρις ἐν χείλεσί σου

ΕΙΣ ΓΑΜΟΝ

Προκείμενον. Ἡχος πλ. δ'

Ἐθήκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῶν στεφάνους ἐκ λίθων τιμίων.

Στίχ. Ζωὴν ἡτήσαντό σε, καὶ ἔδωκας αὐτοῖς μακρότητα ἡμερῶν.

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 5:20-33

Ἄδελφοί, εὐχαριστεῖτε πάντοτε ὑπὲρ πάντων, ἐν ὄντοις μακρότητας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τῷ Θεῷ καὶ Πατρί, ὑποτασσόμενοι ἀλλήλοις ἐν φόβῳ Χριστοῦ. Αἱ γυναῖκες τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν ὑποτάσσεσθε ὡς τῷ Κυρίῳ, ὅτι ὁ ἀνήρ ἐστι κεφαλὴ τῆς γυναικός, ὡς καὶ ὁ Χριστὸς κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας, καὶ αὐτός ἐστι σωτήρ τοῦ σώματος. Άλλ' ὡσπερ ἡ Ἐκκλησία ὑποτάσσεται τῷ Χριστῷ, οὕτω καὶ αἱ γυναῖκες τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν ἐν παντί. Οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶτε τὰς γυναῖκας ἔαυτῶν, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἡγάπησε τὸν Ἐκκλησίαν καὶ ἔαυτὸν παρέδωκεν ὑπὲρ αὐτῆς, ἵνα αὐτὴν ἀγιάσῃ, καθαρίσας τῷ λουτρῷ τοῦ ὄντος ἐν ῥήματι, ἵνα παραστήσῃ αὐτὴν ἔαυτῷ ἐνδιοῖς τὴν Ἐκκλησίαν, μὴ ἔχουσαν σπίλον ἢ ῥύτιδα ἢ τι τῶν τοιούτων, ἀλλ' ἵνα ἡ ἀγία καὶ ἀμωμος. Οὕτως ὁφείλουσιν οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶν τὰς ἔαυτῶν γυναῖκας, ὡς τὰ ἔαυτῶν σώματα· ὁ ἀγαπῶν τὴν ἔαυτοῦ γυναῖκα ἔαυτὸν ἀγαπᾷ· οὐδεὶς γάρ ποτε τὴν ἔαυτοῦ σάρκα ἐμίσθησεν, ἀλλ' ἔκτρέφει καὶ θάλπει αὐτήν, καθὼς καὶ ὁ Κύριος τὴν Ἐκκλησίαν· ὅτι μέλη ἐσμὲν τοῦ σώματος αὐτοῦ, ἐκ τῆς σαρκὸς αὐτοῦ καὶ ἐκ τῶν ὀστέων αὐτοῦ· ἀντὶ τούτου καταλείψει ἀνθρώπος τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα καὶ προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν. Τό μυστήριον τοῦτο μέγα ἐστίν, ἐγὼ δὲ λέγω εἰς Χριστὸν καὶ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. Πλὴν καὶ ὑμεῖς οἱ καθ' ἓνα, ἔκαστος τὴν ἔαυτοῦ γυναῖκα οὕτως ἀγαπάτω ὡς ἔαυτόν, ἡ δὲ γυνὴ ἵνα φοβῆται τὸν ἄνδρα.

Αλληλούϊα. Ἡχος πλ. δ'

Σύ, Κύριε, φυλάξαις ἡμᾶς καὶ διατηρήσαις ἡμᾶς.

Στίχ. Σῶσόν με, Κύριε, ὅτι ἐκλέλουπεν ὄσιος.

ΕΙΣ ΑΓΙΟΝ ΕΥΧΕΛΑΙΟΝ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ Α'

Προκείμενον. Ἡχος α'

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Στίχ. Αγαλλιάσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ· τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις.

Καθολικής Επιστολῆς Ιακώβου τὸ Ἀνάγνωσμα 5:10-16

Ἄδελφοί, ὑπόδειγμα λάβετε, ἀδελφοί μου, τῆς κακοπαθείας καὶ τῆς μακροθυμίας τοὺς προφήτας, οἱ ἐλάλησαν τῷ ὄντοις Κυρίου. Ἰδού μακαρίζομεν τοὺς ὑπομένοντας· τὴν ὑπομονὴν Ἰώβ ἡκούσατε, καὶ τὸ τέλος Κυρίου εἴδετε, ὅτι πολύσπλαγχνός ἐστιν ὁ Κύριος καὶ οἰκτίρμων. Πρὸ πάντων δέ, ἀδελφοί μου, μὴ ὄμνύνετε μήτε τὸν οὐρανὸν μήτε τὴν γῆν μήτε ἄλλον τινὰ ὅρκον· ἦτο δὲ ὄμνων τὸ ναὶ ναὶ, καὶ τὸ οὐ οὐ, ἵνα μὴ εἰς ὑπόκρισιν πέσητε. Κακοπαθεῖ τις ἐν ὑμῖν; προσευχέσθω· εὐθύμειτις τις· ψαλλέτω· ἀσθενεῖτις τις ἐν ὑμῖν; προσκαλεσάσθω τοὺς πρεσβυτέρους τῆς Ἐκκλησίας, καὶ προσευχάσθων ἐπ' αὐτὸν ἀλείψαντες αὐτὸν ἔλατισ ἐν τῷ ὄντοις Κυρίῳ· καὶ ἡ εὐχὴ τῆς πίστεως σώσει τὸν κάμιοντα, καὶ ἐγερεῖ αὐτὸν ὁ Κύριος· καὶ ἀμαρτίας ἡ πεποιηκώς, ἀφεθήσεται αὐτῷ. Ἐξομολογεῖσθε ἀλλήλοις τὰ παραπτώματα, καὶ εὔχεσθε ὑπὲρ ἀλλήλων, ὅπως ιαθῆτε· πολὺν ἴσχυει δέησις δικαίου ἐνεργουμένη.

Αλληλούϊα. Ἡχος α'

Στίχ. Ἔλεος καὶ κρίσιν ἄσομαί σοι, Κύριε, ψαλῶ καὶ συνήσω ἐν ὁδῷ ἀμώμω.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ Β'

Προκείμενον. Ἡχος β'

Ισχύς μου καὶ ὑμησίς μου ο Κύριος καὶ ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν

Στίχ. Παιδεύων επαίδευσε με ο Κύριος καὶ τῷ θανάτῳ οὐ παρέδωκέ με.

Πρὸς Ρωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τῷ Ἀνάγνωσμα 15:1-7

Ἄδελφοί, ὀφείλομεν ἡμεῖς οἱ δυνατοὶ τὰ ἀσθενήματα τῶν ἀδυνάτων βαστάζειν, καὶ μὴ ἔαυτοῖς ἀρέσκειν. Ἐκαστος γὰρ ὑμῶν τῷ πλησίον ἀρεσκέτω εἰς τὸ ἀγαθὸν πρὸς οἰκοδομήν· καὶ γὰρ ὁ Χριστὸς οὐχ ἔαυτῷ ἤρεσεν, ἀλλὰ καθὼς γέγραπται, οἱ ὄνειδισμοὶ τῶν ὄνειδιζόντων σε ἐπέπεσον ἐπ' ἐμέ. "Οσα γὰρ προεγράψη, εἰς τὴν ἡμετέραν διδασκαλίαν προεγράψῃ, ἵνα διὰ τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρακλήσεως τῶν γραφῶν τὴν ἐλπίδα ἔχωμεν. Ὁ δὲ Θεὸς τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρακλήσεως δῷ γε ὑμῖν τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν ἀλλήλοις κατὰ Χριστὸν Ἰησοῦν, ἵνα ὅμοιοι μαδὸν ἐν ἐνὶ στόματι δοξάζητε τὸν Θεόν καὶ πατέρα τοῦ Κυρίου ὑμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Διὸ προσλαμβάνεσθε ἀλλήλους, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς προσέλαβετο ὑμᾶς εἰς δόξαν Θεοῦ.

Αλληλούϊα. Ἡχος β'

Στίχ. Τὰ ἐλέη σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ἄσομαι, εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἀπαγγελῶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῷ στόματί μου.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ Γ'

Προκείμενον. Ἡχος γ'

Κύριος φωτισμός μου καὶ Σωτήρ μου· τίνα φοβιθήσομαι;

Στίχ. Κύριος υπερασπιστής της ζωῆς μου· ἀπὸ τίνος δειλιάσω;

Πρὸς Κορινθίους Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τῷ Ἀνάγνωσμα 12:27-13:8

Ἄδελφοί, ὑμεῖς ἔστε σῶμα Χριστοῦ καὶ μέλη ἐκ μέρους. Καὶ οὖς μὲν ἔθετο ὁ Θεὸς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ πρῶτον ἀποστόλους, δεύτερον προφήτας, τρίτον διδασκάλους, ἔπειτα δυνάμεις, εἴτα χαρίσματα ιαμάτων, ἀντιλήψεις, κυβερνήσεις, γένεν γλωσσῶν. Μὴ πάντες ἀπόστολοι; μὴ πάντες προφῆται; μὴ πάντες διδάσκαλοι; μὴ πάντες δυνάμεις; μὴ πάντες χαρίσματα ἔχουσιν ιαμάτων; μὴ πάντες γλώσσας λαλοῦσι; μὴ πάντες διερμηνεύουσι; Ζηλοῦτε δὲ τὰ χαρίσματα τὰ κρείττονα. Καὶ ἔτι καθ' ὑπερβολὴν ὅδον ὑμῖν δεικνυμι. Ἐάν ταῖς γλώσσασι τῶν ἀνθρώπων λαλῶ καὶ τῶν ἀγγέλων, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, γέγονα χαλκὸς ἥχων ἢ κύμβαλον ἀλαλάζον. Καὶ ἔάν ἔχω προφητείαν καὶ εἰδῶ τὰ μυστήρια πάντα καὶ πᾶσαν τὴν γνῶσιν, καὶ ἔάν ἔχω πᾶσαν τὴν πίστιν, ὥστε ὅρη μεθιστάνειν, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδέν εἰμι. Καὶ ἔάν ψωμίσω πάντα τὰ ὑπάρχοντά μου, καὶ ἔάν παραδῶ τὸ σῶμά μου ἵνα καυθίσσωμαι, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν ὀφελοῦμαι. Ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ, χρηστεύεται, ἡ ἀγάπη οὐ ζηλοῖ, ἡ ἀγάπη οὐ περιερεύεται, οὐ φυσιοῦται, οὐκ ἀσχημονεῖ, οὐ ζητεῖ τὰ ἔαυτῆς, οὐ παροξύνεται, οὐ λογίζεται τὸ κακόν, οὐ χαίρει ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ, συγχαίρει δὲ τῇ ἀληθείᾳ· πάντα στέγει, πάντα πιστεύει, πάντα ἐλπίζει, πάντα ὑπομένει. Ἡ ἀγάπη οὐδέποτε ἐκπίπτει.

Αλληλούϊα. Ἡχος γ'

Στίχ. Ἐπί σοι, Κύριε, ἡλπίσα, μὴ καταισχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα· ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ῥύσαι με καὶ ἔξελοῦ με.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ Δ'

Προκείμενον. Ἡχος δ'

Ἐν ᾧ ἂν ἡμέρα επικαλέσωμαί σε, ταχὺ ἐπάκουσόν μου.

Στίχ. Κύριος εισάκουσον της προσευχῆς μου καὶ ἡ κραυγὴ μου πρὸς σὲ ἐλθέτω.

Πρὸς Κορινθίους Β' Ἐπιστολῆς Παύλου τῷ Ἀνάγνωσμα 6:16-7:1

Ἄδελφοί, ὑμεῖς ιαδὸς Θεοῦ ἔστε ζῶντος, καθὼς εἶπεν ὁ Θεὸς, ὅτι· ἐνοικήσω ἐν αὐτοῖς καὶ ἐμπεριπατήσω, καὶ ἔσομαι αὐτῶν Θεός, καὶ αὐτὸι ἔσονταί μοι λαός. Διὸ ἐξέλθατε ἐκ μέσου αὐτῶν καὶ ἀφορίσθητε, λέγει Κύριος, καὶ ἀκαθάρτου μὴ ἀπτεσθε· κάγω εἰσδέξιμαι ὑμᾶς, καὶ ἔσομαι ὑμῖν εἰς πατέρα, καὶ ὑμεῖς ἔσεσθε μοι εἰς νιοὺς καὶ θυγατέρας, λέγει Κύριος παντοκράτωρ. Ταύτας οὖν ἔχοντες τὰς ἐπαγγελίας, ἀγαπητοί, καθαρίσωμεν ἔαυτοὺς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, ἐπιτελοῦντες ἀγιωσύνην ἐν φόβῳ Θεοῦ.

Αλληλούϊα. Ἡχος δ'

Στίχ. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχε μοι καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου καὶ ἀνήγαγε με ἐκ λάκκου ταλαιπωρίας καὶ ἀπὸ πηλοῦ ἰλύος.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ Ε'

Προκείμενον. Ἡχος πλ. α'

Σύ Κύριε, φυλάξας ημάς καὶ διατηρήσας ημᾶς.

Στίχ. Σώσον με, Κύριε, ὅτι εκλέλουπεν ὄστος.

Πρὸς Κορινθίους Β' Ἐπιστολῆς Παύλου τῷ Ἀνάγνωσμα 1:8-11

Ἄδελφοί, οὐ θέλομεν ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, ὑπὲρ τῆς θλίψεως ἡμῶν τῆς γενομένης ἡμῖν ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὅτι καθ' ὑπερβολὴν ἐβαρύθημεν ὑπὲρ δύναμιν, ὥστε ἐξαπορηθῆναι ἡμᾶς καὶ τοῦ ζῆν· Ἀλλὰ αὐτὸι ἐν ἔαυτοῖς τὸ ἀπόκριμα τοῦ θανάτου ἐσχήκαμεν, ἵνα μὴ πεποιθότες ὡμεν ἐφ' ἔαυτοῖς, ἀλλ' ἐπὶ τῷ θεῷ τῷ ἐγείροντι τοὺς νεκρούς· δὲς ἐκ τηλικούτου θανάτου ἐρρύσατο ἡμᾶς καὶ ῥύεται, εἰς δὲν ἡλπίκαμεν ὅτι καὶ ἔτι ῥύσεται, συνυποιργούντων καὶ ὑμῶν ὑπὲρ ἡμῶν τῇ δεήσει, ἵνα ἐκ πολλῶν προσώπων τὸ εἰς ἡμᾶς χάρισμα διὰ πολλῶν εὐχαριστηθῇ ὑπὲρ ἡμῶν.

Αλληλούϊα. Ἡχος πλ. α'

Στίχ. Μακάριος ὁ συνιῶν ἐπὶ πτωχὸν καὶ πένητα, ἐν ἡμέρᾳ πονηρᾷ ῥύσεται αὐτὸν ὁ Κύριος. Κύριος διαφυλάξαι αὐτὸν καὶ ζήσαι αὐτὸν

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΣΓ'

Προκείμενον. Ἡχος πλ. β'

Ἐλέησον ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός · καὶ κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Στίχ. Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 5:22-6:2

Ἄδελφοί, ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματός ἐστιν ἀγάπη, χαρά, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις, πραότης, ἔγκράτεια· κατὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἔστι νόμος. Οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν σὺν τοῖς παθήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις. Εἰς ζῷμεν Πνεύματι, Πνεύματι καὶ στοιχῷμεν. Μὴ γινώμεθα κενόδοξοι, ἀλλήλους προκαλούμενοι, ἀλλήλοις φθονοῦντες. Ἅδελφοί, ἐάν καὶ προληφθῇ ἄνθρωπος ἐν τινι παραπτώματι, ὑμεῖς οἱ πνευματικοὶ καταρτίζετε τὸν τοιούτον ἐν πνεύματι πραότητος, σκοπῶν σεαυτόν, μὴ καὶ σὺ πειρασθῆς. Ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε, καὶ οὕτως ἀναπληρώσατε τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ.

Αλληλούϊα. Ἡχος πλ. β'

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ Ζ'

Προκείμενον. Ἡχος πλ. δ'

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τοῦ παιδός σου, ὅτι θλίβομαι.

Στίχ. Πτωχὸς καὶ ἀλγῶν εἴμι ἐγώ· ἡ σωτηρία σου, ὁ Θεός, ἀντιλάβοιτό μοι.

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 5:14-24

Ἄδελφοί, παρακαλοῦμεν ὑμᾶς, νουθετεῖτε τοὺς ἀτάκτους, παραμυθεῖσθε τοὺς ὀλιγοψύχους, ἀντέχεσθε τῶν ἀσθενῶν, μακροθυμεῖτε πρὸς πάντας. Ὁράτε μή τις κακὸν ἀντὶ κακοῦ τινι ἀποδῷ, ἀλλὰ πάντοτε τὸ ἀγαθὸν διώκετε καὶ εἰς ἀλλήλους καὶ εἰς πάντας. Πάντοτε χαίρετε, ἀδιαλείπτως προσεύχεσθε, ἐν παντὶ εὐχαριστεῖτε· τοῦτο γὰρ θέλημα Θεοῦ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ εἰς ὑμᾶς. Τὸ Πνεῦμα μὴ σβένυντε, προφητείας μὴ ἔξουθενεῖτε. Πάντα δὲ δοκιμάζετε, τὸ καλὸν κατέχετε· ἀπὸ παντὸς εἰδούς πονηροῦ ἀπέχεσθε. Αὐτὸς δὲ ὁ Θεός τῆς εἰρήνης ἀγιάσαι ὑμᾶς ὀλοτελεῖς, καὶ ὀλόκληρον ὑμῶν τὸ πνεῦμα καὶ ἡ ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα ἀμέμπτως ἐν τῇ παρουσίᾳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τηρηθείη.

Αλληλούϊα. Ἡχος πλ. δ'

Στίχ. Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.

ΕΙΣ ΚΟΙΜΗΘΕΝΤΑΣ

Προκείμενον. Ἡχος πλ. β'

Ἐλέησον ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός· καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἔξαλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Στίχ. Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 4:13-17

Ἄδελφοί, οὐ θέλομεν ὑμᾶς ἀγνοεῖν περὶ τῶν κεκοιμημένων, ἵνα μὴ λυπησθε καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπίδα. Εἰ γὰρ πιστεύομεν ὅτι Ἰησοῦς ἀπέθανε καὶ ἀνέστη, οὕτω καὶ ὁ Θεὸς τοὺς κοιμηθέντας διὰ τοῦ Ἰησοῦ ἄξει σὺν αὐτῷ. Τοῦτο γὰρ ὑμῖν λέγομεν ἐν λόγῳ Κυρίου, ὅτι ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ Κυρίου οὐ μὴ φθάσωμεν τοὺς κοιμηθέντας· ὅτι αὐτὸς ὁ Κύριος ἐν κελεύσματι, ἐν φωνῇ ἀρχαγγέλου καὶ ἐν σάλπιγγι Θεοῦ καταβήσεται ἀπ' οὐρανοῦ, καὶ οἱ νεκροὶ ἐν Χριστῷ ἀναστήσονται πρῶτον, ἐπειτα ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι ἄμα σὺν αὐτοῖς ἀρπαγησόμεθα ἐν νεφέλαις εἰς ἀπάντησιν τοῦ Κυρίου εἰς ἀέρα, καὶ οὕτω πάντοτε σὺν Κυρίῳ ἐσόμεθα.

Αλληλούϊα. Ἡχος πλ. β'

Μακάριος ὁν ἔξελέω καὶ προσελάβου.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεάν καὶ γενεάν.

ΕΤΕΡΟΣ

Πρὸς Κορινθίους Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 15:47-57

Ἄδελφοί, ὁ πρῶτος ἄνθρωπος ἐκ γῆς χοϊκός, ὁ δεύτερος ἄνθρωπος ὁ Κύριος ἔξ οὐρανοῦ. Οὗος ὁ χοϊκός, τοιοῦτοι καὶ οἱ χοϊκοί, καὶ οὗος ὁ ἐπουράνιος, τοιοῦτοι καὶ οἱ ἐπουράνιοι· καὶ καθὼς ἐφορέσαμεν τὴν εἰκόνα τοῦ χοϊκοῦ, φορέσομεν καὶ τὴν εἰκόνα τοῦ ἐπουρανίου. Τοῦτο δέ φημι, ἀδελφοί, ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα βασιλείαν Θεοῦ κληρονομῆσαι οὐ δύνανται, οὐδὲ ἡ φθορὰ τὴν ἀφθαρσίαν κληρονομεῖ. Ἰδού μυστήριον ὑμῖν λέγω· πάντες μὲν οὐ κοιμηθησόμεθα, πάντες δὲ ἀλλαγησόμεθα, ἐν ἀτόμῳ, ἐν ριπῇ ὄφθαλμοῦ, ἐν τῇ ἐσχάτῃ σάλπιγγι· σαλπίσει γάρ, καὶ οἱ νεκροὶ ἐγερθήσονται ἀφθαρτοί, καὶ ἡμεῖς ἀλλαγησόμεθα. Δεῖ γὰρ τὸ φθαρτὸν τοῦτο ἐνδύσασθαι ἀφθαρσίαν καὶ τὸ θυητὸν τοῦτο ἐνδύσασθαι ἀθανασίαν. Ὁταν δὲ τὸ φθαρτὸν τοῦτο ἐνδύσηται ἀφθαρσίαν καὶ τὸ θυητὸν τοῦτο ἐνδύσηται ἀθανασίαν, τότε γενήσεται ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος· «Κατεπόθη ὁ θάνατος εἰς νῖκος. Ποῦ σου, θάνατε, τὸ κέντρον; Ποῦ σου, ἥρη, τὸ νῖκος;» Τὸ δὲ κέντρον τοῦ θανάτου ἡ ἀμαρτία, ἡ δὲ δύναμις τῆς ἀμαρτίας ὁ νόμος. Τῷ δὲ Θεῷ χάρις τῷ διδόντι ἡμῖν τὸ νῖκος διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ΕΤΕΡΟΣ

Πρὸς Κορινθίους Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 15:20-28

Ἄδελφοί, Χριστὸς ἐγγίγερται ἐκ νεκρῶν, ἀπαρχῇ τῶν κεκοιμημένων ἐγένετο. Ἐπειδὴ γὰρ δι' ἀνθρώπου ὁ θάνατος, καὶ δι' ἀνθρώπου ἀνάστασις νεκρῶν. Ὄσπερ γὰρ ἐν τῷ Ἀδάμ πάντες ἀποθνήσκουσιν, οὕτω καὶ ἐν τῷ Χριστῷ πάντες ζωοποιηθήσονται. Ἐκαστος δὲ ἐν τῷ ἴδιῳ τάγματι· ἀπαρχῇ Χριστός, ἐπειτα οἱ Χριστοῦ ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ· εἴτα τὸ τέλος, δταν παραδῷ τὴν βασιλείαν τῷ Θεῷ καὶ πατρί, δταν καταργήσῃ πᾶσαν ἀρχὴν καὶ πᾶσαν ἔξουσίαν καὶ δύναμιν. Δεῖ γὰρ αὐτὸν βασιλεύειν ἀχρις οὖν ἀν θῆ πάντας τοὺς ἔχθρους ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ. Ἐσχατος ἔχθρος καταργεῖται ὁ θάνατος· «πάντα γὰρ ὑπέταξεν ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ». Ὁταν δὲ εἰπῇ ὅτι «πάντα ὑποτέτακται», δῆλον ὅτι ἐκτὸς τοῦ ὑποτάξαντος αὐτῷ τὰ πάντα. Ὁταν δὲ ὑποταγῇ αὐτῷ τὰ πάντα, τότε καὶ αὐτὸς ὁ νίδιος ὑποταγήσεται τῷ ὑποτάξαντι αὐτῷ τὰ πάντα, ἵνα ἦ ὁ Θεός τὰ πάντα ἐν πᾶσιν.

ΕΤΕΡΟΣ

Πρὸς Ρωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 14:6-10

Ἄδελφοί, ὁ φρονῶν τὴν ἡμέραν Κυρίω φρονεῖ, καὶ ὁ μὴ φρονῶν τὴν ἡμέραν Κυρίω οὐ φρονεῖ. Καὶ ὁ ἐσθίων Κυρίω ἐσθίει· εὐχαριστεῖ γὰρ τῷ Θεῷ· καὶ ὁ μὴ ἐσθίων Κυρίω οὐκ ἐσθίει, καὶ εὐχαριστεῖ τῷ Θεῷ. Οὐδεὶς γὰρ ἡμῶν ἐαυτῷ ζῇ καὶ οὐδεὶς ἐαυτῷ ἀποθνήσκει· ἐάν τε γὰρ ζῷμεν, τῷ Κυρίῳ ζῷμεν, ἐάν τε ἀποθνήσκωμεν, τῷ Κυρίῳ ἀποθνήσκομεν.

Ἐάν τε οὖν ζῶμεν ἔάν τε ἀποθνήσκωμεν, τοῦ Κυρίου ἐσμέν. Εἰς τοῦτο γὰρ Χριστὸς καὶ ἀπέθανε καὶ ἀνέστη καὶ ἔζησεν, ἵνα καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων κυριεύσῃ. Σὺ δὲ τί κρίνεις τὸν ἀδελφόν σου; ἢ καὶ σὺ τί ἐξουθενεῖς τὸν ἀδελφόν σου; πάντες γὰρ παραστησόμεθα τῷ βῆματι τοῦ Χριστοῦ.